

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
Central Bureau of Statistics
دائرة الإحصاء المركزية

מדדי איכות חיים קיימות וחוסן לאומי 2022

פרסום מס' 1912
www.cbs.gov.il

ירושלים, טבת תשפ"ד, דצמבר 2023

כל הזכויות שמורות למדינת ישראל © 2023

ISSN 2521-0661

הקדמה

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (למ"ס) שמחה להציג לציבור את הדוח התשיעי של מדדי איכות חיים בישראל.

בהמשך להחלטת ממשלת ישראל מס' 2494 מאפריל 2015, ולאחר הפרסום הראשון של המדדים במרץ 2016, הלמ"ס מעדכנת מדי שנה את מדדי איכות חיים, קיימות וחוסן לאומי בתחומים של איכות התעסוקה; ביטחון אישי; בריאות; דיור ותשתיות; חינוך, השכלה וכישורים; מעורבות אזרחית וממשל; סביבה; רווחה אישית וחברתית; רמת חיים חומרית; פנאי, תרבות וקהילה וטכנולוגיות המידע.

המדדים רוכזו וחושבו על בסיס מידע מינהלי וסקרים שוטפים המבוצעים בלמ"ס. בסך הכל מתפרסמים השנה 90 מדדים. בדוח מוצגים הערכים העדכניים של המדדים ברמה הלאומית, השוואות בין קבוצות אוכלוסייה שונות, השוואות לשנים קודמות, השוואות בין-לאומיות, מדדי איכות חיים בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) ובמחוזות.

ברצוני להודות לעובדי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה אשר תרמו וסייעו להכנת דוח זה.

תקוותי היא שהמדדים ישמשו קובעי מדיניות, גורמים ציבוריים ופרטיים וחוקרים האמונים על איכות החיים בישראל, וסייעו בעיצוב מדיניות לשיפור איכות החיים של כלל האזרחים במדינה.

בברכה,

פרופ' ירון פלוס

הסטטיסטיקן הלאומי

ומנכ"ל הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

ירושלים, תשפ"ד-2023

השתתפו בהכנת הפרסום

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

הנהלת הלשכה

ירון פלוס – הסטטיסטיקן הלאומי ומנכ"ל
הלמ"ס

לשכת הסטטיסטיקן הלאומי

דורון סייג – ראש תחום מקצועי

תחום רווחה, פשיעה ומשפט

אוריה לוי – ראש תחום

יונתן בר-און

אורי ביינה

אגף בכיר דמוגרפיה ומפקד

תחום סטטיסטיקה של בריאות

ותנועה טבעית

נעמה רותם – ראש תחום

אירה חיין

אגף בכיר חינוך וחברה

תחום בכיר סטטיסטיקה של חינוך והשכלה

סופי ארצב – ראש תחום בכיר

איריס מתתיהו

זאור איברגימוב

חגית שריד

תחום בכיר השכלה גבוהה ומדע

אביאל קרנצלר – ראש תחום בכיר

אינה ליטבק

אגף בכיר מאקרו-כלכלה

ד"ר ארקדי שניידר – ראש תחום

מומחה מקצועי

אגף בכיר תשתית-כלכלה

אורית ילון-שוקרון – מנהלת אגף בכיר

תחום בטיחות בדרכים

גילת גלימידי – ראש תחום

מלכי בן דוד

תחום בכיר חקלאות, סביבה ואנרגיה

ד"ר משה ינאי – ראש תחום בכיר

תחום אנרגיה וחשבונות סביבה

יניב שרעבי – ראש תחום

אורנה סטמקר-כהן

סיון עשור

תומר כהן

אגף בכיר מיקרו-כלכלה

מרק פלדמן – סגן מנהלת אגף בכיר

לריסה פליישמן – ראש תחום מקצועי

תחום סטטיסטיקה של עבודה

מירב פסטרנק – ראש תחום

נטליה שנקר

דבורה תואתי

תחום בכיר הסקר החברתי וסקר ארוך טווח

נורית דוברין – ראש תחום בכיר

רשל רוזנברג

טל אדמון

מיכל ימיני

איילת מזרחי

תחום בכיר צריכה וכספים

ליאור דופז – ראש תחום בכיר

לירון סיון-שרמן – ראש תחום

דורון יגר בורשטין

אגף דוברות, תקשורת והסברה

תחום מדדי איכות חיים, קיימות

ותוצרים סטטיסטיים רוחביים

עמית יגור-קרול – ראש תחום

עדי בשור – מרכזת הפרסום

אגף הוצאה לאור

רבקה משיח – עריכה

מוריה הרטוב – עיצוב והכנה לאינטרנט

משרד החינוך

הרשות הארצית למדידה והערכה בחינוך (ראמ"ה)

למידע נוסף בנושא פרסום זה אפשר לפנות אל המרכז למידע סטטיסטי:

info@cbs.gov.il

תוכן העניינים

עמוד

11	הערות הסבר.....
13	מגמות במדדי איכות חיים.....
53	1. איכות התעסוקה.....
55	1.1. שיעור התעסוקה.....
61	1.2. שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון.....
67	1.3. הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית.....
70	1.4. שביעות רצון כללית מעבודה.....
71	1.4.1. שביעות רצון מעבודה.....
75	1.4.2. מועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה.....
79	1.4.3. מועסקים החושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה.....
82	1.4.4. מועסקים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם.....
85	1.5. שיעור הנפגעים בתאונות עבודה.....
87	1.6. שיעור האבטלה הממושכת (מעבר לשישה חודשים).....
92	1.7. מועסקים שחשו אפליה במקום העבודה.....
94	1.8. למידה פורמלית ובלתי פורמלית לאורך החיים בקרב בני 25–64.....

עמוד

99	2. ביטחון אישי
101	2.1. שיעור היפגעות מעבירת אלימות או מאיום להשתמש באלימות
104	2.2. תחושת ביטחון ללכת לבד באזור המגורים בשעות החשכה
108	2.3. שיעור היפגעות מעבירות הטרדה מינית
111	2.4. מספר הרוגים ופצועים קשה בתאונות דרכים
117	2.5. מקרי רצח
120	2.6. שיעור פעולות איבה ונפגעים
123	2.7. תדירות היפגעות מהתנהגות אלימה בכביש
126	2.8. עבירות רכוש
126	2.8.1. היפגעות מעבירות רכוש
128	2.8.2. הנזק הכלכלי מעבירות רכוש
131	3. בריאות
133	3.1. תמותת תינוקות
137	3.2. תוחלת חיים
143	3.3. הערכה עצמית של בריאות
149	3.4. עודף משקל בקרב ילדים
155	3.5. תחושת דיכאון
159	3.6. קידום בריאות – מדד מסכם של התנהגויות בריאות
162	3.6.1. דיווח עצמי על עישון
166	3.7. תמותה נמנעת (Avoidable Mortality)
173	3.7.1. תחלואה בסרטן – מקרים חדשים של שאתות ממאירות

עמוד

179	3.8. אמון במערכת הבריאות
182	3.8.1. תפקוד מערכת הבריאות
185	4. דיור ותשתיות
187	4.1. מדד הוצאה לדיור
192	4.2. שביעות רצון מהדירה ומאזור המגורים
197	4.3. אוכלוסייה שאינה מחוברת לתשתיות מים ושפכים
200	4.4. שביעות רצון מהתחבורה הציבורית באזור המגורים
204	4.5. צפיפות דיור – מספר נפשות לחדר
209	4.6. חוסר שביעות רצון ממשך ההגעה לעבודה
215	4.7. עלות שירותי דיור לחודש
221	4.8. נשיגות הדיור
229	5. חינוך, השכלה וכישורים
231	5.1. שיעור המתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה
234	5.2. שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30
239	5.3. שיעורי למידה בגילי 15–17
243	5.4. אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26
248	5.5. כישורי בוגרים: אוריינות קריאה ואוריינות מתמטית
252	5.6. חינוך בגיל הגן: שביעות רצון ההורים
254	5.7. שביעות רצון ממערכת החינוך
254	5.7.1. שביעות רצון כללית מבית הספר – דיווחי הורים
256	5.7.2. הערכה ומשוב מקדמי למידה מהמורים – דיווחי תלמידים
259	5.8. מדד מוביליות חברתית – יחס הסיכויים להיות בעל השכלה גבוהה, לפי השכלת הורים

עמוד

263	6. מעורבות אזרחית וממשל
265	6.1. מעורבות אזרחית
269	6.2. שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת
273	6.3. אמון בממשלה
277	6.4. אמון במערכת המשפט
281	6.5. יכולת להשפיע על מדיניות הממשלה
284	6.6. שיעור נשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי (על פי הגדרה ענפית)
288	6.7. שיעור ערבים במגזר הציבורי (על פי הגדרה ענפית)
291	7. סביבה
293	7.1. פסולת ממוחזרת – פסולת ביתית, מסחרית וגזם
298	7.2. שביעות רצון מהניקיון באזור המגורים
301	7.3. רעש חיצוני המפריע בדירה
304	7.4. אספקת אנרגיה מתחדשת
307	7.5. שביעות רצון מפארקים ומשטחים ירוקים באזור המגורים
310	7.6. איכות מי השתייה
313	7.7. מגוון ביולוגי
315	7.8. חשיפה למזהמי אוויר

עמוד

319	8. רוחה אישית וחברתית
321	8.1. שביעות רצון מהחיים
325	8.2. תחושת יכולת ומסוגלות אישית – ציפיות ביחס לעתיד
330	8.3. תחושת יכולת ומסוגלות אישית – תחושת יכולת להתמודד עם בעיות
334	8.4. תחושת בדידות
338	8.5. תחושה שאין על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה
340	8.6. תחושת אפליה
344	8.7. אמון כללי
347	8.8. תחושת ההערכה מבני המשפחה
351	9. רמת חיים חומרית
353	9.1. עושר פיננסי של משקי בית
355	9.2. צריכה אינדיוידואלית למעשה לנפש
358	9.3. מדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית
361	9.4. הכנסה כספית נטו לנפש סטנדרטית
365	9.5. הכנסה ריאלית לאומית פנויה לנפש
367	9.6. חוב ציבורי ופרטי לנפש כאחוז מהתמ"ג – חוב ממשלתי כאחוז מהתמ"ג
369	9.7. חוב ציבורי ופרטי לנפש כאחוז מהתמ"ג – חוב משקי הבית כאחוז מהתמ"ג
371	9.8. שביעות רצון מהמצב הכלכלי

עמוד

375	10. פנאי, תרבות וקהילה
377	10.1. שביעות רצון מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים
381	10.2. עיסוק בפעילות התנדבותית
385	10.3. שביעות רצון מהזמן המוקדש לפעילויות פנאי
387	10.4. אי-השתתפות בפעילויות פנאי בשל חסמים כלכליים
389	10.5. יציאה לאירועי תרבות, אמנות או ספורט
391	10.6. ארוחות בקרב בני המשפחה
393	10.7. ביקור בחיק הטבע
397	11. טכנולוגיות המידע
399	11.1. מועסקים בתחום טכנולוגיות המידע והתקשורת (ICT)
402	11.2. כישורי בוגרים: פתרון בעיות בסביבה מתקשבת
404	11.3. נגישות למחשב
408	11.4. תחושת ביטחון בסביבה מקוונת
411	11.5. שימוש באינטרנט
416	11.6. שימוש בשירותי ממשל מקוונים (e-Gov)
421	נספחים
423	נספח 1: שיטת חישוב אחוז השינוי במגמות המדדים
427	נספח 2: אחוזי שינוי במגמות המדדים

הערות הסבר

שטח הכיסוי של הנתונים הסטטיסטיים

הנתונים הסטטיסטיים מתייחסים לשטח הכלכלי של מדינת ישראל, אלא אם כן צוין אחרת.

א. **שטח כלכלי של מדינה** (The economic territory of a country) (על פי הגדרת OECD-SNA. לפירוט מלא של ההגדרה, ראו: OECD, Glossary of Statistical Terms): השטח הכלכלי של מדינה כולל את השטח הגאוגרפי שממשלה מנהלת, ושבין אין מגבלות על מעבר של אנשים, סחורות והון.

השטח הכלכלי של מדינת ישראל:

על פי הגדרה זו, השטח הכלכלי של מדינת ישראל הוא בהתאם לסעיף ב להלן.

ב. מחוז ונפה:

המחוזות והנפות מוגדרים לפי החלוקה המינהלית הרשמית של מדינת ישראל שלפיה קיימים 6 מחוזות ו-15 נפות. כולל יישובים ישראליים באזור יהודה והשומרון.

קבוצת אוכלוסייה ודת

בלוחות לפי **קבוצת אוכלוסייה** החלוקה (החל בשנת 1995) היא כדלקמן:

יהודים

ערבים: מוסלמים, נוצרים ערבים ודרוזים.

אחרים: נוצרים לא-ערבים, בני דתות אחרות וללא סיווג דת במשרד הפנים.

עד למפקד 1995 "אחרים" נכללו באוכלוסייה הערבית.

הערות

א. בפרסום זה נתוני הסקר החברתי המתייחסים ליהודים כוללים למעשה גם את קבוצת האחרים. אם מקור הנתונים בסקר החברתי, יופיע הסבר על כך בתיאור המדד והגדרתו.

ב. בפרק "חינוך, השכלה וכישורים" לפי ההגדרות של משרד החינוך, החינוך הערבי כולל: ערבים, בדווים, דרוזים וצ'רקסים.

.....

מגמות במדדי איכות חיים

.....

מגמות במדדי איכות חיים

פרסום מדדי איכות חיים 2022 כולל 90 מתוך 97 מדדים ותתי-מדדים¹ שהוגדרו למדידה באחד עשר תחומים: איכות התעסוקה; ביטחון אישי; בריאות; דיור ותשתיות; חינוך, השכלה וכישורים; מעורבות אזרחית וממשל; סביבה; רווחה אישית וחברתית; רמת חיים חומרית; פנאי, תרבות וקהילה וטכנולוגיות המידע.

עבור 90 מדדים מוצגת מגמת השינוי² ביחס לשנה הקודמת, ול-54 מתוכם מוצגת גם מגמת השינוי ביחס לשנת הבסיס (2002, אלא אם כן צוין אחרת). עבור 7 מדדים לא ניתן לבצע השוואות ביחס לשנה קודמת מכיוון שאין עבורם נתונים משנים קודמות.

בהשוואה לשנה קודמת, ב-35 מדדים נרשמה מגמה חיובית ביחס לכיוון הרצוי, ב-34 מדדים נרשמה מגמה שלילית, וב-21 מדדים נוספים לא נרשם שינוי ניכר. בהשוואה לשנת הבסיס, ב-43 מדדים נרשמה מגמה חיובית וב-12 מדדים נרשמה מגמה שלילית.

¹ רשימת המדדים בשנת 2022 כוללת חלוקה לתתי-מדדים.

² בנתונים המבוססים על סקרים, כיוון השינוי נקבע לפי בדיקת מובהקות של ההפרש בין השנים. במקרים שבהם הפער אינו מובהק כיוון השינוי מוגדר: " ~ " .

מגמות באיכות חיים, לפי מדד

תחום	סך כל המדדים – נתוני 2022	מדדים שבהם שינוי המגמה חיובי ביחס לכיוון הרצוי ביחס לשנה קודמת	מדדים שבהם שינוי המגמה שלילי ביחס לכיוון הרצוי ביחס לשנה קודמת	מדדים ללא שינוי ביחס לשנה קודמת	מדדים שבהם שינוי מגמה חיובי ביחס לכיוון הרצוי ביחס לשנת בסיס(1)	מדדים שבהם שינוי מגמה שלילי ביחס לכיוון הרצוי ביחס לשנת בסיס(1)	מדדים ללא שינוי ביחס לשנת בסיס(1)	מדדים חדשים (ללא נתוני מגמה) או מדדים שלא ניתן לחשב עבורם נתוני מגמה ביחס לשנה קודמת
איכות התעסוקה	11	4	4	1	5	-	2	
ביטחון אישי	10	1	7	2	8	2	-	
בריאות	12	6	4	2	-	-	-	
דיוור ותשתיות	10	1	5	4	6	2	-	
חינוך, השכלה וכישורים	9	5	2	2	3	1	-	
מעורבות אזרחית וממשל	7	4	3	-	2	5	-	
סביבה	8	4	2	2	5	-	-	
רווחה אישית וחברתית	8	1	2	5	6	1	-	
רמת חיים חומרית	9	6	3	-	8	1	-	
פנאי, תרבות וקהילה	7	-	1	2	-	-	4	
טכנולוגיות המידע	6	3	1	1	-	-	1	
סך הכל	97	35	34	21	43	12	7	

(1) שנת הבסיס: לרוב 2002.

מתוך 90 מדדים שפותחו, מחציתם סובייקטיביים ומחציתם אובייקטיביים. המדדים האובייקטיביים מספקים תמונת מצב של האוכלוסייה בהתבסס על נתוני סקרים ונתונים מינהליים שונים, ואילו הנתונים הסובייקטיביים מבוססים על תשובות הציבור על שאלות מסקרי הלמ"ס בנושא עמדות ושביעות רצון (רוב הנתונים מהסקר החברתי³ ומסקר ביטחון אישי).

עבור 28 מדדים קיימת השוואה בין-לאומית למדינות ה-OECD, ומתוכם ב-15 מדדים ישראל נמצאת במצב טוב מהממוצע של מדינות ה-OECD.

סיכום זה מציג את שינויי המדדים לעומת הכיוון הרצוי שהוגדר בתהליך בחירת המדדים.⁴ לצורך כך חושבו אחוזי השינוי במדדים אלה בהשוואה לשנת הבסיס (2002, אלא אם כן צוין אחרת), ובהשוואה לשנה קודמת.⁵ עבור כמה תחומים חושב גם ממוצע של אחוזי השינוי כדי לספק תמונה כללית.

כיוון החץ מצביע על ירידה או על עלייה בערך המדד יחסית לשנת הבסיס ולשנה קודמת.

חץ ירוק – שיפור, מגמה חיובית (תואם לכיוון המגמה הרצוי).

חץ אדום – הרעה, מגמה שלילית (בניגוד לכיוון המגמה הרצוי).

" ~ " – מגמה ללא שינוי או שינוי של פחות מנקודת האחוז במדדים שמקורם בסקרים מדגמיים, כגון הסקר החברתי.

בראש כל תחום בפרק זה מוצגות מגמות של מדדים נבחרים. המגמות מתייחסות לשנת הבסיס, בדרך כלל שנת 2002, אלא אם כן צוין כי הן מתייחסות לשנה קודמת.

כמו כן מוצג מצבה של ישראל לעומת הממוצע ב-OECD עבור מדדים שיש להם נתונים זמינים להשוואה בין-לאומית.

סימן "+" מייצג ערך הגבוה מממוצע ה-OECD.

סימן "-" מייצג ערך הנמוך מממוצע ה-OECD.

סימן המופיע בצבע ירוק מייצג מצב טוב יותר מממוצע ה-OECD.

סימן המופיע בצבע אדום מייצג מצב טוב פחות מממוצע ה-OECD.

הגדרה מדויקת של המדדים מפורטת עבור כל מדד בסעיף תיאור המדד והגדרתו. עבור מדדים מסוימים פותחו ניתוחים ייעודיים לצורך הצגת הנתונים לפי מין או לפי קבוצת אוכלוסייה.

³ בפרסום זה נכללים 33 מדדים המבוססים על נתונים הנאספים בסקר החברתי של הלמ"ס.

⁴ ראו: המשרד להגנת הסביבה (2016). מדדי איכות חיים, קיימות וחוסן לאומי 2015. לשכת הפרסום הממשלתית.

⁵ ראו הסבר על צורת החישוב בנספח 1 ובלוחות הסיכום בנספח 2.

1. איכות התעסוקה

עלייה בשיעור התעסוקה ובשיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון;
 פער בין יהודים לערבים בשיעור התעסוקה ופערים גדולים בשיעור התעסוקה בין נשים ערביות
 לנשים יהודיות;

ירידה ברוב מדדי שביעות הרצון הכללית מהעבודה;
 ירידה בשיעור האבטלה הממושכת – פער לטובת יהודים – ירידה ניכרת בקרב יהודים לעומת
 ירידה מתונה בקרב ערבים.

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת שנה קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	שיעור התעסוקה(1)	↑	60.9	↑	59.2	↑
2	שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון(2)	↓	1.17	↑	-	-
3	הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית(3) (ש"ח)	↑	17,368	↑	-	-
4	שביעות רצון כללית מעבודה	-	-	-	-	-
4	• שביעות רצון מעבודה(4)	↑	90.2	↓	81.5	↑
	• מועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה(4)	↑	62.9	↓	44.8	↑
4	• מועסקים החושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה(4)	↑	50.8	~	-	-
	• מועסקים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם(4)	↑	66.4	↓	-	-
5	שיעור הנפגעים בתאונות עבודה(5)	↓	1,540	↓	2,918	↓
6	שיעור האבטלה הממושכת	↓	20.2	↓	31.8	↓
7	מועסקים שחשו אפליה במקום העבודה(6)	↓	9.7	-	-	-
8	שיעור למידה פורמלית ובלתי פורמלית(7)	↑	53.0	-	-	-

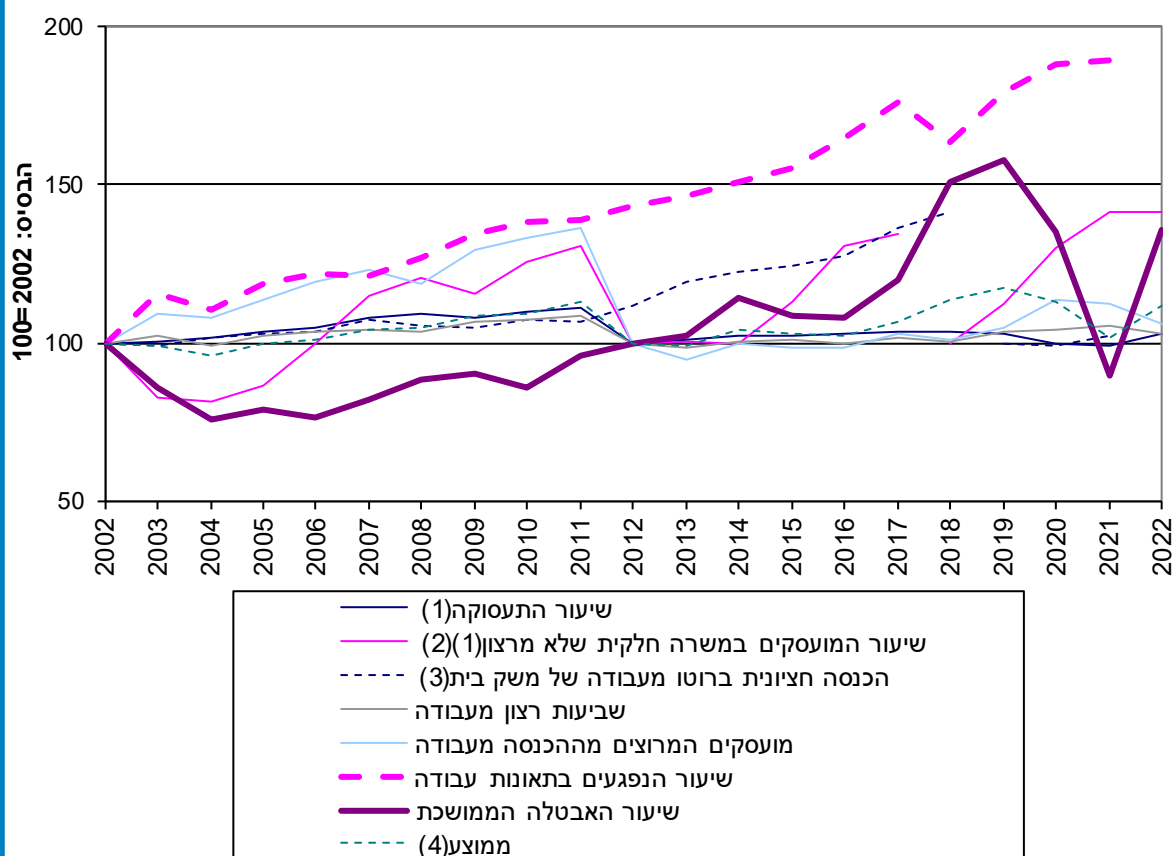
- (1) השוואה לשנת בסיס 2012 עקב שבר בסדרה.
 (2) בשנת 2018 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרת המדד, ולכן לא ניתן להציג מגמה ביחס
 לשנת הבסיס.
 (3) מעודכן לשנת 2021. בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי שיטת האמידה, ולכן לא ניתן
 להציג מגמה ביחס לשנת הבסיס.
 (4) תת-מדד של מדד שביעות רצון כללית מהעבודה.
 (5) מעודכן לשנת 2021.
 (6) מעודכן לשנת 2016.

(7) מעודכן לשנים 2014–2015. מבוסס על תוצאות סקר המיומנויות (PIAAC), סקר בין-לאומי שעורך ארגון ה-OECD ביותר מ-30 מדינות. הסקר בודק את רמת המיומנות של בוגרים (מגיל 16 עד 65) במיומנויות היסוד: אוריינות קריאה, אוריינות מתמטית ופתרון בעיות בסביבה מתקשבת.

מדדים (1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
שיעור התעסוקה	מעל לממוצע OECD	+
שיעור אבטלה ממושכת	מתחת לממוצע OECD	-

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

1. מדדי איכות התעסוקה – כלל האוכלוסייה
2022–2002

(1) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 1.1.

(2) בשנת 2018 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 1.2.

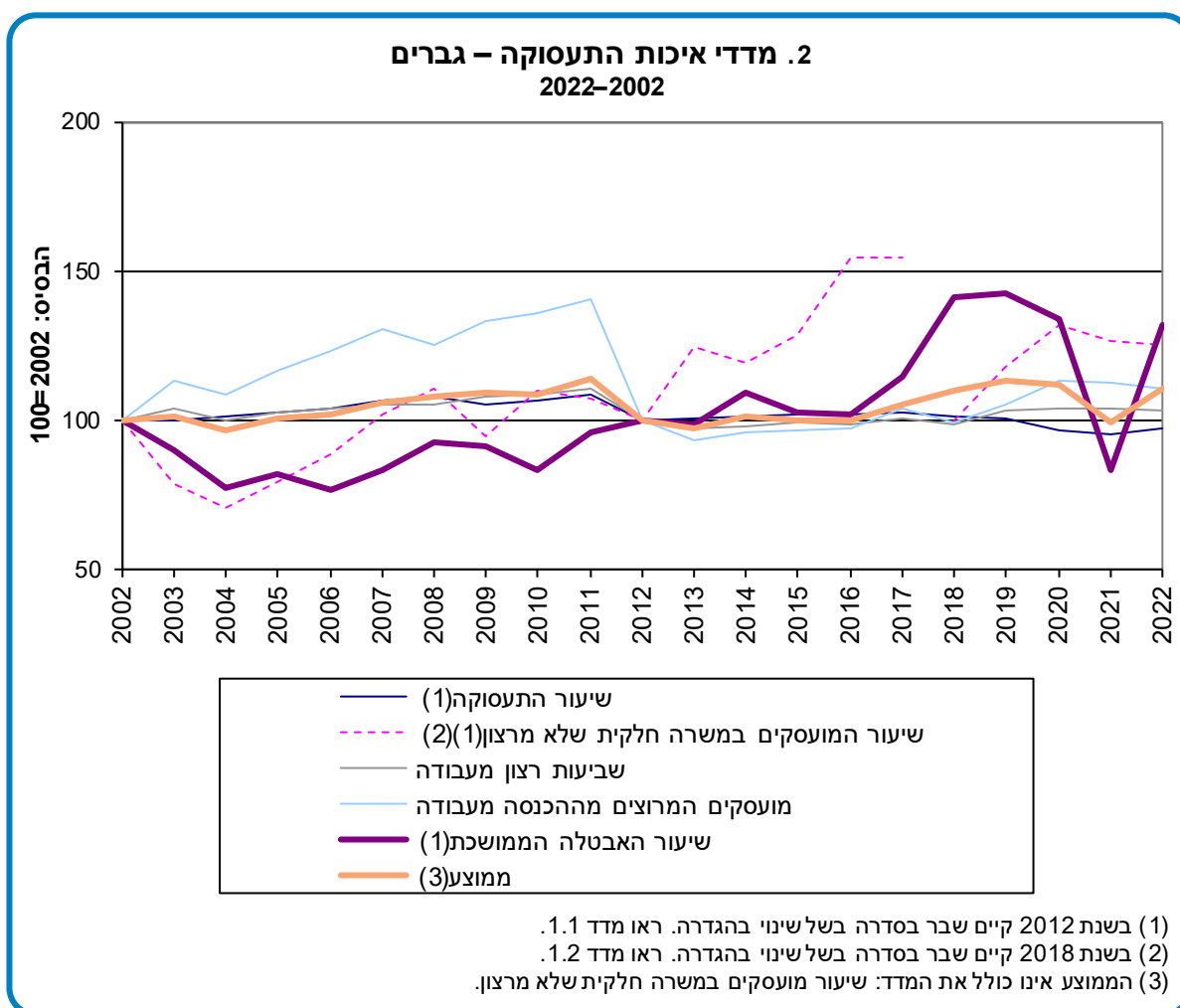
(3) בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי שיטת האמידה.

(4) הממוצע בשנת 2022 אינו כולל את המדדים: שיעור מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון, הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית ושיעור הנפגעים בתאונות עבודה.

בשנת 2022 נרשמה מגמה מעורבת במדדי איכות התעסוקה בקרב גברים לעומת שנת 2021: עלייה בשיעור התעסוקה; ירידה בשיעור האבטלה הממושכת וירידה קלה בשיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון; ירידה ברוב מדדי שביעות רצון מהעבודה למעט עלייה במועסקים החושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה.

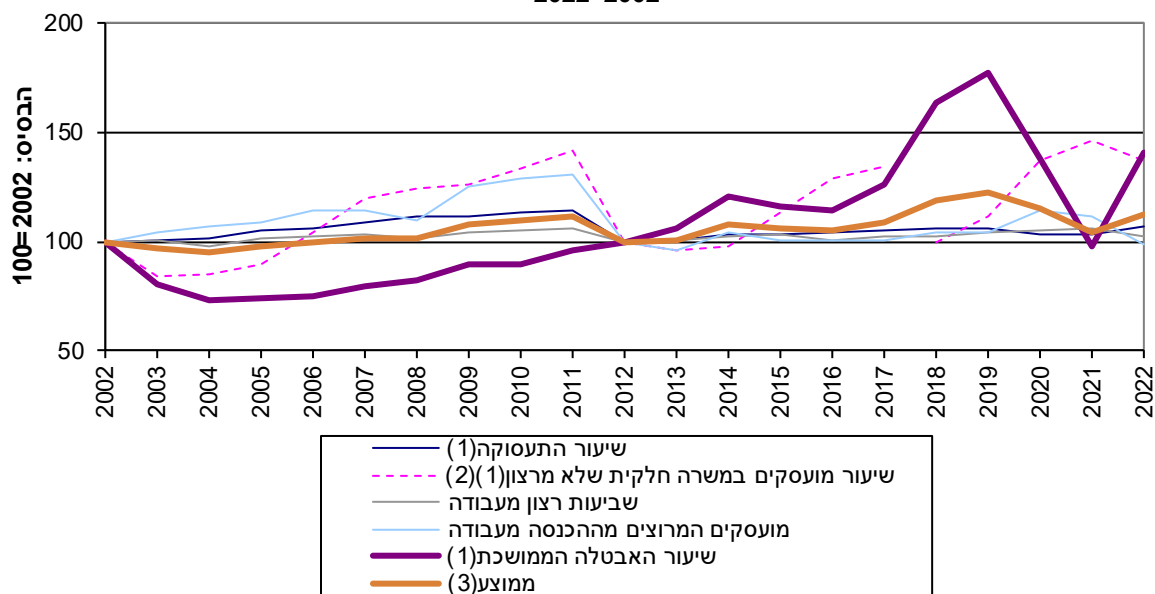
בשנת 2022 נרשמה מגמה מעורבת במדדי איכות התעסוקה בקרב נשים לעומת שנת 2021: עלייה בשיעור התעסוקה, עלייה בשיעור המועסקות במשרה חלקית שלא מרצון – שמשמעותה הרעה, ירידה בכל מדדי שביעות רצון מהעבודה וירידה בשיעור האבטלה הממושכת – שמשמעותה שיפור.

בשנת 2022 בתחום איכות התעסוקה נרשמה עלייה של 10.2% בממוצע המדדים לעומת שנת 2021 ושיפור של 11.9% לעומת שנת הבסיס (2012) (המדדים: שיעור מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון, הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית ושיעור הנפגעים בתאונות עבודה לא נכנסו לחישוב).⁶

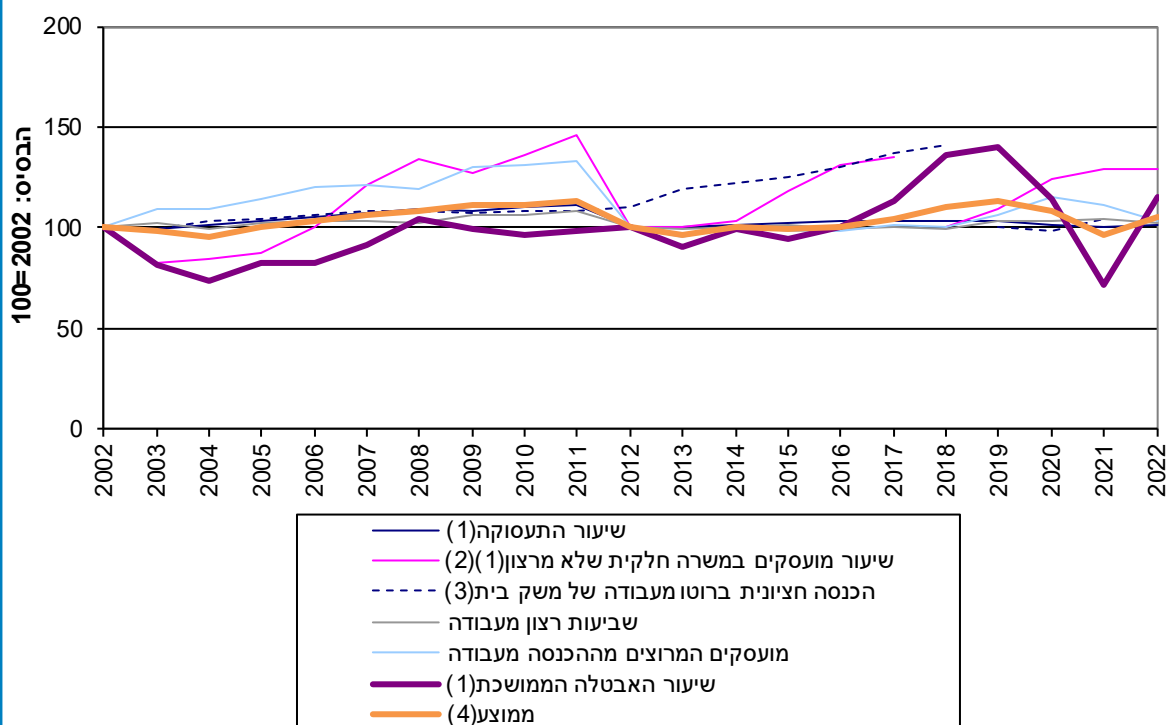
⁶ המדדים לא נכנסו לחישוב עקב שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרת המדד ושנת בסיס שונה.

3. מדדי איכות התעסוקה – נשים 2022–2002

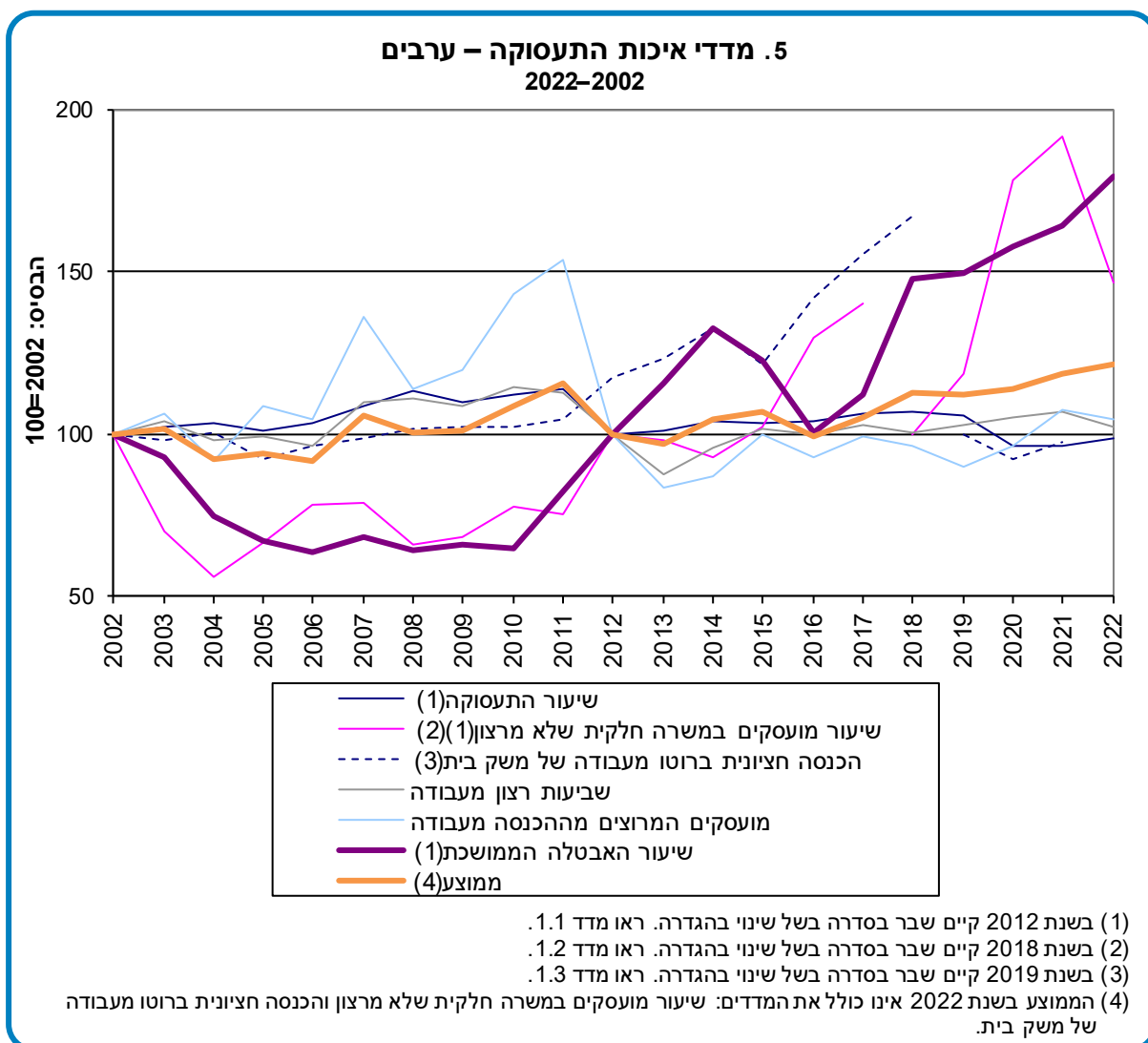
- (1) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 1.1.
 (2) בשנת 2018 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 1.2.
 (3) הממוצע אינו כולל את המדד: שיעור מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון.

4. מדדי איכות התעסוקה – יהודים 2022–2002

- (1) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 1.1.
 (2) בשנת 2018 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 1.2.
 (3) בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 1.3.
 (4) הממוצע בשנת 2022 אינו כולל את המדדים: שיעור מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון והכנסה חצינית ברוטו מעבודה של משק בית.

בשנים 2012–2022 חל השיפור הגדול ביותר במדד אבטלה ממושכת בקרב נשים (41.0%) ובקרב ערבים (79.6%).

2. ביטחון אישי

עלייה בשיעור היפגעות מ אלימות או מאיום להשתמש באלימות;
 ירידה בתחושת ביטחון ללכת לבד באזור המגורים בשעות החשכה, האחוז הנמוך ביותר מאז שנת 2015;
 ירידה בשיעור ההרוגים ועלייה בשיעור הפצועים קשה בתאונות דרכים;
 עלייה במקרי רצח ובשיעור הפצועים וההרוגים בפעולות איבה, ב-2021 שיעור מקרי הרצח בקרב ערבים היה גבוה פי 9.8 מהשיעור בקרב יהודים (ב-2020 היחס היה פי 9.2);
 עלייה בנזק הכלכלי מעבירות רכוש מתוך הכנסה פנויה.

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת שנה קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	שיעור היפגעות מעבירות אלימות או מאיום להשתמש באלימות (1)	↓	3.7	↑	3.6	↑
2	תחושת ביטחון ללכת לבד באזור המגורים בשעות החשכה	↑	80.4	↓	73.6	↑
3	שיעור היפגעות מעבירות הטרדה מינית – כלל האוכלוסייה (2)	↓	2.7	~	1.8	↑
4	שיעור הרוגים בתאונות דרכים ל-100,000 תושבים (3)	↓	3.6	↓	8.0	↓
4	שיעור פצועים קשה בתאונות דרכים ל-100,000 תושבים (3)	↓	27.6	↑	38.8	↓
5	שיעור מקרי רצח ל-100,000 תושבים (4)	↓	1.5	↑	3.2	↓
6	שיעור הרוגים בפעולות איבה ל-100,000 תושבים (4)(5)	↓	0.18	↑	4.7	↓
	שיעור פצועים בפעולות איבה ל-100,000 תושבים (4)(5)	↓	6.9	↑	21.4	↓
7	תדירות היפגעות מהתנהגות אלימה בכביש (1)	↓	48.3	~	57.1	↓
8	הנזק הכלכלי מעבירות רכוש מתוך הכנסה פנויה (6)	↓	0.28	↑	0.36	↓

- (1) שנת בסיס: 2015.
 (2) שנת בסיס: 2014. בשנים 2007–2013 התייחס המדד לנתוני הסקר החברתי, ומשנת 2014 המדד מתייחס לנתונים מסקר ביטחון אישי.
 (3) תת-מדד של מדד הרוגים ופצועים קשה בתאונות דרכים.
 (4) מעודכן לשנת 2021.
 (5) תת-מדד של מדד הרוגים ופצועים קשה בפעולות איבה.
 (6) שנת בסיס: 2014.

מדידים(1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
תחושת ביטחון ללכת לבד באזור המגורים בשעות החשכה	מעל לממוצע OECD	+
הרוגים בתאונות דרכים ל-100,000 תושבים	מתחת לממוצע OECD	-
מקרי רצח ל-100,000 תושבים	מתחת לממוצע OECD	-

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

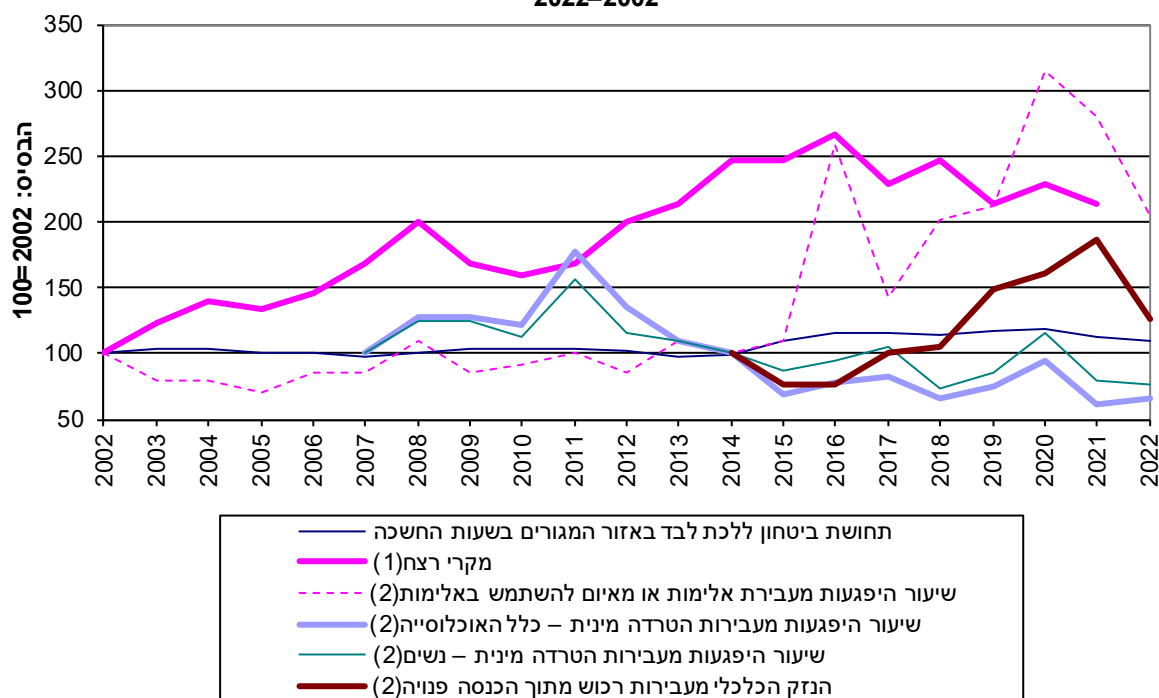
בשנים 2002–2022 השיפור הגדול בתחום ביטחון אישי היה במדד שיעור הרוגים בתאונות דרכים – ירידה מ-8.3 ל-3.6 הרוגים ל-100,000 תושבים.

בשנת 2022 חל שיפור במדד שיעור הרוגים בתאונות דרכים ל-100,000 תושבים (ב-2022 שיעור ההרוגים היה 3.6 לעומת 3.9 בשנת 2021), כלומר נצפתה ירידה בשיעור ההרוגים. בשאר המדדים חלה הרעה בהשוואה לשנה קודמת.

בשנים 2021–2022 חלה ירידה של 3.0% בתחושת הביטחון ללכת לבד באזור המגורים בשעות החשכה.

ביחס לשנת הבסיס 2014, חל שיפור של 26.8% במדד הנזק הכלכלי מעבירות רכוש מתוך ההכנסה הפנויה, כלומר הייתה ירידה באחוז שווי הנזק מעבירת רכוש מתוך ההכנסה הפנויה. ביחס לשנת 2021 חלה ירידה של 32.1%, כלומר עלייה באחוז שווי הנזק מעבירות רכוש מתוך ההכנסה הפנויה.

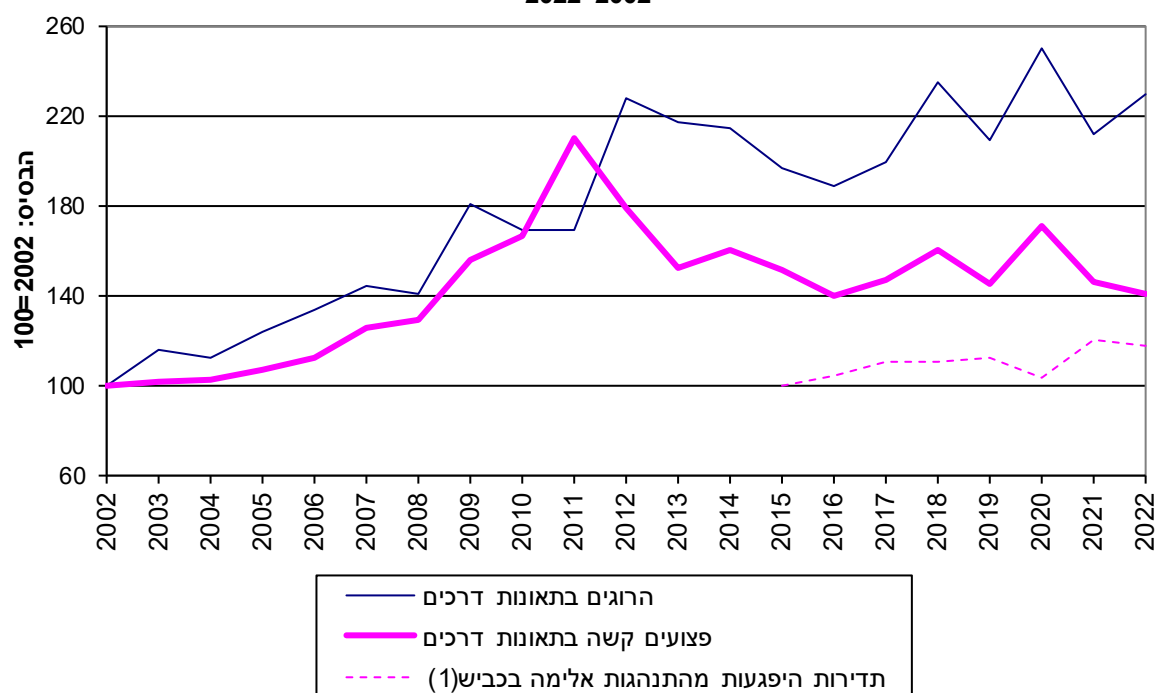
6. ביטחון אישי – מדדים נבחרים
2022–2002

(1) הנתונים מעודכנים עד 2021.
(2) הבסיס: 100=2014. עד שנת 2013 הנתונים נלקחו מסקר החברתי ומשנת 2014 הנתונים נלקחו מסקר ביטחון אישי.

בשנים 2022–2002 ירד שיעור הפצועים קשה בתאונות דרכים מ-38.8 ל-27.6 פצועים ל-100,000 תושבים. עם זאת, בשנים 2022–2021 נצפתה עלייה בשיעור הפצועים – כלומר הרעה במדד.

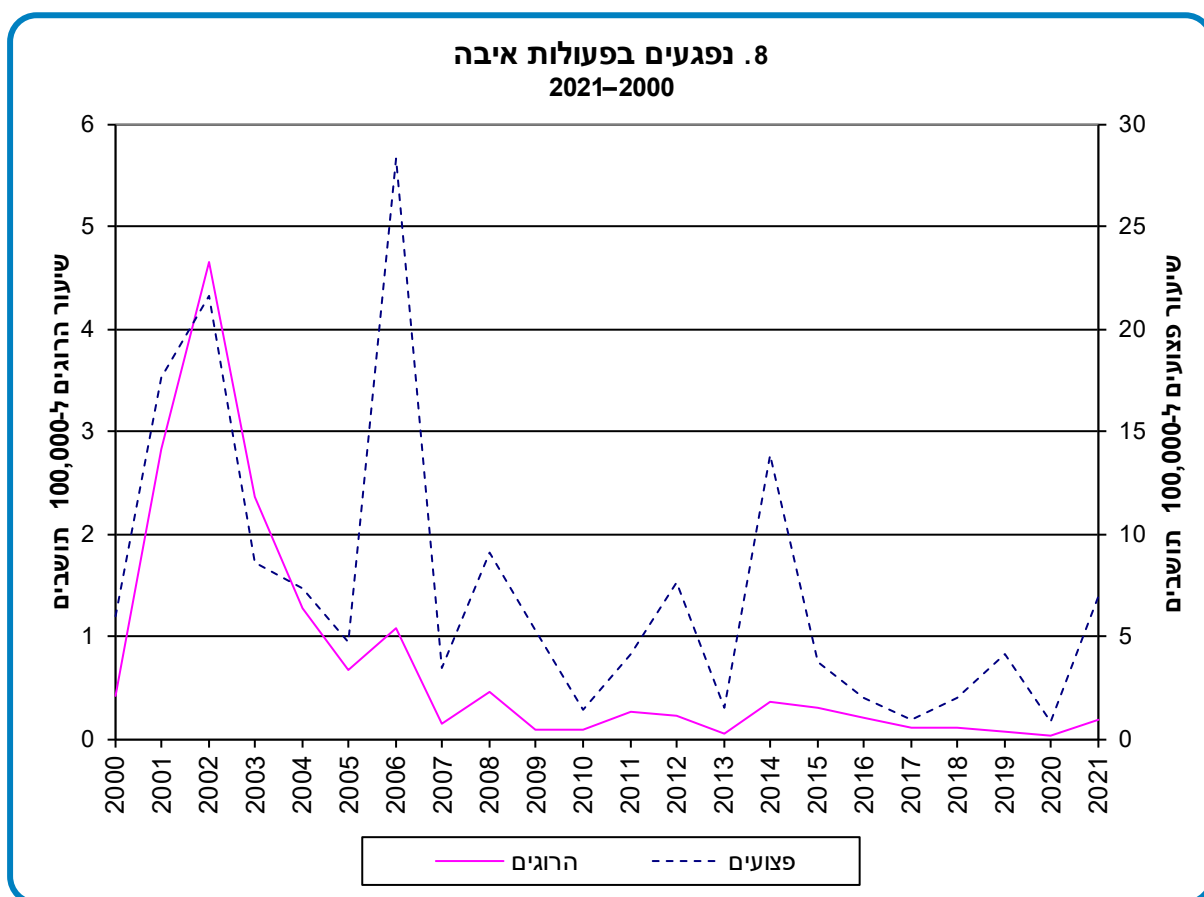
7. ביטחון אישי – מדדי בטיחות בדרכים
2022–2002

(1) הבסיס: 100=2015.

השיאים במספר אירועי הטרור ובמספר הפצועים וההרוגים היו בשנים שבהן התרחשו מבצעים צבאיים, מלחמות ואירועים ביטחוניים רבים: האינתיפאדה השנייה ב-2001, מלחמת לבנון השנייה ב-2006, מבצע עופרת יצוקה ב-2008 ומבצע צוק איתן ב-2014. מספר ההרוגים הגבוה ביותר ל-100,000 תושבים היה בשנים 2003–2001 בתקופת האינתיפאדה השנייה. מספר הפצועים הגבוה ביותר היה בתקופת מלחמת לבנון השנייה ב-2006.

שיעור ההרוגים בפעולות איבה ב-2021 הוא הגבוה ביותר משנת 2017.

3. בריאות

יציבות בשיעור תמותת תינוקות;
עלייה קלה בתוחלת החיים בקרב גברים ובקרב נשים;
עלייה קלה בשנות חיים בריאים הן בקרב גברים והן בקרב נשים;
ירידה בעודף משקל בקרב ילדים בכיתה א ובכיתה ז;
ירידה בהערכה עצמית של בריאות, הן בקרב ערבים והן בקרב יהודים;
עלייה בתמותה נמנעת – 63.7% ממקרי המוות ניתנים למניעה (מעודכן לשנת 2021, 61.6% בשנת 2020);
ירידה בשיעור המקרים החדשים של שאתות ממאירות (סרטן) הן בקרב נשים והן בקרב גברים.

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת שנה קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	תמותת תינוקות (שיעור ל-1,000 לידות חי)	↓	2.8	~	5.4	↓
2	תוחלת חיים – גברים (שנים)	↑	80.7	↑	77.5	↑
2	תוחלת חיים – נשים (שנים)	↑	84.8	↑	81.5	↑
	שנות חיים בריאים – גברים (שנים)	↑	67.1	↑	-	-
	שנות חיים בריאים – נשים (שנים)	↑	67.6	↑	-	-
3	הערכה עצמית של בריאות	↑	83.4	↓	77.0	↑
4	עודף משקל בקרב ילדים בכיתה א(1)(2)	↓	19.5	↓	20.1	↓
	עודף משקל בקרב ילדים בכיתה ז(1)(2)	↓	31.4	↓	31.0	↑
5	תחושת דיכאון(3)	↓	6.0	~	10.7	↓
6	קידום בריאות – מדד מסכם של התנהגויות בריאות(4)	↑	15.0	↓	-	-
6	דיווח עצמי על עישון(5)(6)	↓	16.4	↓	21.9	↓
7	תמותה נמנעת(7)	↓	63.7	↑	-	-
7	מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן) – גברים(8)(9) (שיעור ל-100,000 נפש)	↓	245	↓	297	↓
	מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן) – נשים(8)(9) (שיעור ל-100,000 נפש)	↓	283	↓	304	↓
8	אמון במערכת הבריאות(10)	↑	70.5	↓	75.1	↓

(1) שנת בסיס: 2011.

(2) תת-מדד של מדד עודף משקל בקרב ילדים.

(3) חשו דיכאון לעיתים קרובות. שנת בסיס: 2003. אין נתונים רציפים לכל אורך השנים.

(4) מעודכן ל-2019. השוואה בין 2019 ל-2016.

(5) ההשוואה בין 2019 ל-2017.

(6) תת-מדד של מדד קידום בריאות.

(7) מעודכן ל-2021.

(8) מעודכן ל-2020.

(9) תת-מדד של מדד תמותה נמנעת.

(10) ההשוואה ביחס לשנת 2020 (לא היה נתון עבור שנת 2021). שנת בסיס: 2016.

מדידים (1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
תמותת תינוקות	מתחת לממוצע OECD	-
תוחלת חיים	מעל לממוצע OECD	+
הערכה עצמית של בריאות	מעל לממוצע OECD	+
דיווח עצמי על עישון	מתחת לממוצע OECD	-
תמותה נמנעת	מתחת לממוצע OECD	-

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

עבור מדדים כגון תחושת דיכאון ודיווח עצמי על עישון אין נתונים לכל השנים, במדד עודף משקל בקרב ילדים אין נתונים לשנים שקדמו ל-2011, ובמדד תמותה נמנעת אין נתונים לפני שנת 2013.

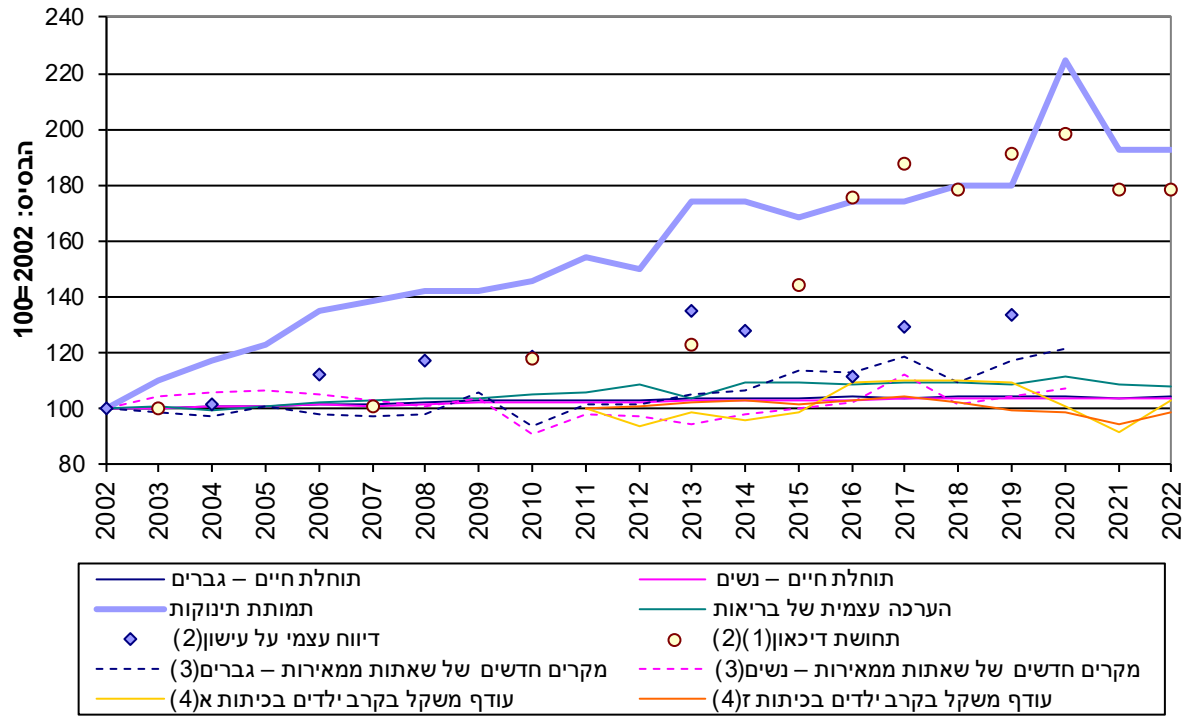
בשנים 2002–2022 השיפור הגדול ביותר בתחום הבריאות חל במדד תמותת תינוקות – שיעור תמותת התינוקות ל-1,000 לידות חי ירד מ-5.4 ל-2.8, בהתאמה.

בשנים 2019–2020 חל שיפור במדד מקרים חדשים של שאתות ממאירות בקרב גברים – ירידה מ-254 ל-245 מקרים חדשים ל-100,000 נפש. גם בקרב נשים נרשמה ירידה קלה מ-292 ל-283 מקרים חדשים ל-100,000 נפש.

בשנים 2021–2022 תוחלת החיים עלתה – בקרב נשים וגברים.

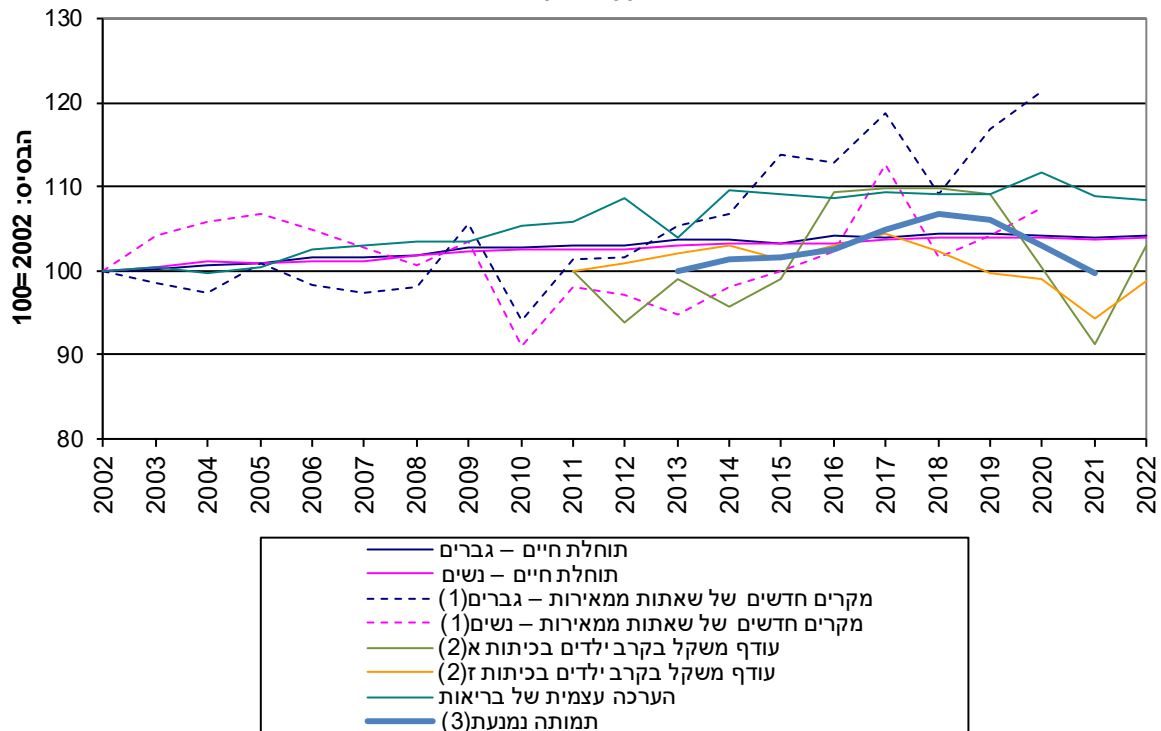
בשנים 2021–2022 ירד עודף משקל בקרב ילדים בכיתה א – שיפור של 12.8% וכן בקרב ילדים בכיתה ז – שיפור של 4.8%.

9. בריאות – מדדים נבחרים 2022-2002

- (1) הבסיס: 2003=100.
(2) אין נתונים רציפים.
(3) הנתונים מעודכנים עד 2020.
(4) הבסיס: 2011=100.

10. בריאות – מדדים נבחרים 2022-2002

- (1) הנתונים מעודכנים עד 2020.
(2) הבסיס: 2011=100.
(3) הבסיס: 2013=100. הנתונים מעודכנים עד 2021.

4. דיור ותשתיות

יציבות בשביעות רצון מהדירה ובשביעות רצון מאזור המגורים;
ירידה בשביעות רצון מהתחבורה הציבורית ועלייה בחוסר שביעות רצון ממשיך ההגעה לעבודה.
ירידה בצפיפות דיור;

יציבות באחוז עלות שירותי דיור לחודש מתוך ההכנסה הפנויה;
עלייה באחוז משקי הבית המוציאים על דיור יותר מ-30% מההכנסה הכספית נטו;
ב-2017 רכישת דירה הייתה בת-השגה עבור 30.0% ממשקי הבית (32.8% ב-2012).

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת שנה קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	הוצאה על דיור 30% או יותר מההכנסה הכספית נטו(1)	↓	34.0	↑	35.6	↓
2	שביעות רצון מהדירה	↑	88.0	~	80.1	↑
2	שביעות רצון מאזור המגורים	↑	84.2	~	81.1	↑
3	אוכלוסייה שאינה מחוברת לטיפול בשפכים	↓	2.3	↑	6.1	↓
3	אוכלוסייה שאינה מחוברת לתשתיות מים	↓	0.0	~	-	-
4	שביעות רצון מהתחבורה הציבורית באזור המגורים	↑	35.0	↓	44.4	↓
5	צפיפות דיור (מספר נפשות לחדר)	↓	0.84	↓	0.96	↓
6	חוסר שביעות רצון ממשיך ההגעה לעבודה	↓	46.7	↑	-	-
7	עלות שירותי דיור לחודש מתוך ההכנסה הפנויה(2)	↓	23.1	~	24.6	↓
8	נשיגות הדיור(3)	↑	30.0	↓	36.6	↓

- (1) מעודכן ל-2021. קיים שבר בסדרה משנת 2019 בשל שינוי בהגדרת המדד.
(2) מעודכן ל-2021, שנת בסיס 2003. קיים שבר בסדרה משנת 2019 בשל שינוי בהגדרת המדד.
(3) מעודכן לשנת 2017. השינוי לעומת שנה קודמת מבוסס על השוואה בין השנים 2012 ו-2017.

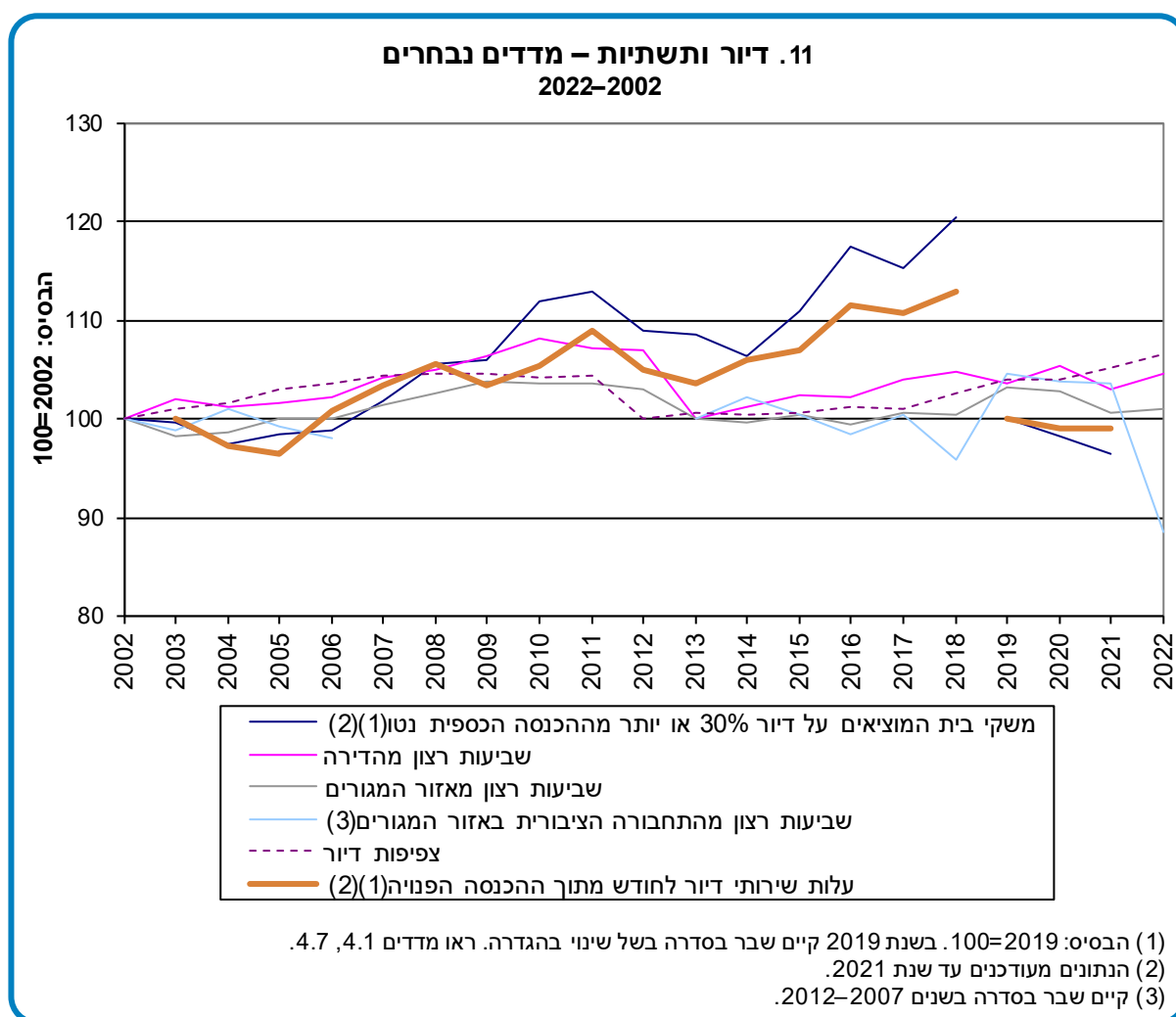
מדדים(1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
אוכלוסייה שאינה מחוברת לטיפול בשפכים	מתחת לממוצע OECD	-
צפיפות דיור (מספר נפשות לחדר)	מעל לממוצע OECD	+

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

בשנת 2022 בתחום דיור ותשתיות נרשמה הרעה של 4.3% בממוצע המדדים לעומת שנה קודמת, (הממוצע⁷ כולל רק את המדדים: שביעות רצון מהדירה, שביעות רצון מאזור המגורים ושביעות רצון מהתחבורה הציבורית באזור המגורים).

בשנים 2002–2022 שיעור האוכלוסייה שאינה מחוברת לטיפול בשפכים הצטמצם ב-165.2% – השיפור הגדול ביותר בתחום.

בשנים 2013–2022 חלה ירידה של 11.4% בשביעות הרצון מהתחבורה הציבורית ועלייה של 4.5% בשביעות הרצון מהדירה.

⁷ בשנת 2022 נעשה שינוי בחישוב הממוצע עקב שינויים בהגדרת שנת הבסיס. שנת בסיס לחישוב הממוצע: 2013.

5. חינוך, השכלה וכישורים

עלייה בשיעור המתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה, באחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26 ובשיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה;
עלייה קלה בשיעור למידה בגילי 15-17;
בשנת 2022 הסיכויים לרכוש השכלה גבוהה בקרב בני 30 שלפחות לאחד מהוריהם יש השכלה גבוהה, גבוהים פי 2.5 מהסיכויים של אלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה (עלייה קלה לעומת שנת 2021 – 2.4).

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת קודמת שנה	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	שיעור המתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה(1)	↓	37.0	↑	42.0	↓
2	שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30	↑	52.3	↑	43.4	↑
3	שיעור למידה בגילי 15-17(2)	↑	95.4	↑	91.7	↑
4	אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26	↑	53.7	↑	-	-
5	אחוז הזכאות לבגרות ברמת חמש יח"ל במתמטיקה(3)	↑	14.0	↑	21.0	↓
6	כישורי בוגרים: אוריינות קריאה(4)	↑	37.0	-	-	-
6	כישורי בוגרים: אוריינות מתמטית(4)	↑	36.0	-	-	-
7	חינוך בגיל הגן: שביעות רצון ההורים(5)	↑	89.0	-	-	-
8	שביעות רצון ממערכת החינוך בבתי ספר יסודיים – דיווחי הורים(6)	↑	76.0	↑	-	-
	שביעות רצון ממערכת החינוך בחטיבות ביניים – דיווחי הורים(6)	↑	75.0	↑	-	-
	שביעות רצון ממערכת החינוך בחטיבות עליונות – דיווחי הורים(6)	↑	77.0	↓	-	-
	שביעות רצון ממערכת החינוך בבתי ספר יסודיים – דיווחי תלמידים(7)	↑	76.0	↓	-	-
	שביעות רצון ממערכת החינוך בחטיבות ביניים – דיווחי תלמידים(7)	↑	54.0	↓	-	-
	שביעות רצון ממערכת החינוך בחטיבות עליונות – דיווחי תלמידים(7)	↑	53.0	↓	-	-
9	יחס הסיכויים להיות בעל השכלה גבוהה, לפי השכלת הורים (נקודות)(8)	↓	2.5	↑	-	-

- (1) שנת בסיס: 2006. ההשוואה לשנה קודמת מתייחסת לשנת 2018.
(2) בשנת הלימודים תשס"ט (2008/09) נעשה שימוש באומדני אוכלוסייה ברמת פרט לצורך חישוב שיעורי למידה. עד שנה זו נעשה שימוש באומדני אוכלוסייה אגרטיביים לפי מין, גיל ודת לצורך החישוב. שנת בסיס: 2009.

- (3) שנת בסיס: 2015.
 (4) מעודכן לשנת 2015.
 (5) מעודכן לשנת 2016.
 (6) מעודכן לשנת תשפ"א (2020/21), ההשוואה לשנת תשע"ח (2017/18). אין נתונים לשנת תשע"ט (2019/20).
 (7) מעודכן לשנת 2019.
 (8) יחס הסיכויים לרכוש השכלה גבוהה בין אלו שלפחות לאחד מהוריהם השכלה גבוהה לאלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה.

מדדים (1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
שיעור המתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה	מעל לממוצע OECD	+

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

בשנת 2022 חל שיפור של 2.1% בממוצע המדדים לעומת השנה הקודמת. בממוצע נכללים רק המדדים: שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30, שיעור למידה בגילי 15–17, אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26, עמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות בקרב בני 26 ואחוז הזכאות לבגרות ברמת חמש יחידות לימוד במתמטיקה.

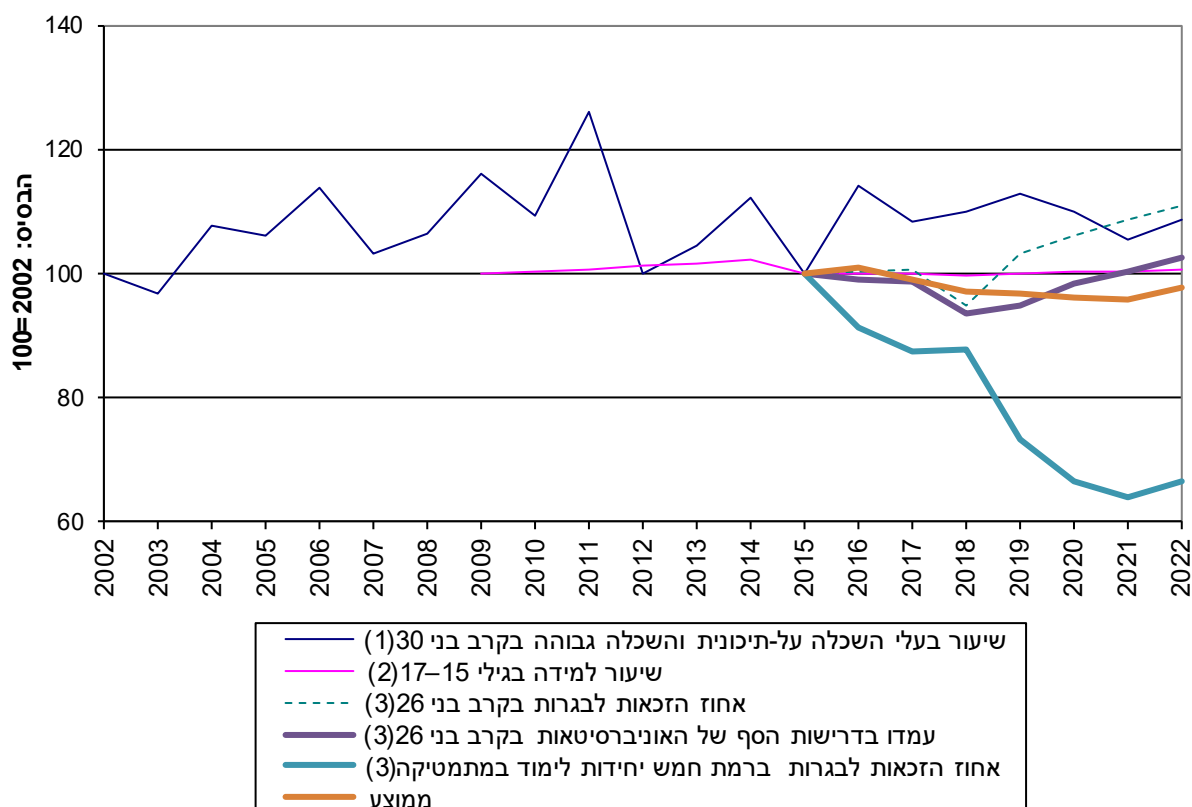
יש לציין שמחקר פיז"ה התקיים בשנים 2006, 2009, 2012, 2015, 2018 ו-2022.

בשנים 2015–2022 חל שיפור של 10.9% במדד אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26 – השיפור הגדול ביותר בקרב כלל האוכלוסייה.

בשנים 2021–2022 חלה עלייה של 2.1% באחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26.

בשנים 2015–2022 חלה הרעה של 33.3% באחוז הזכאות לבגרות ברמת חמש יחידות לימוד במתמטיקה.

12. חינוך, השכלה וכישורים – מדדים נבחרים 2022–2002

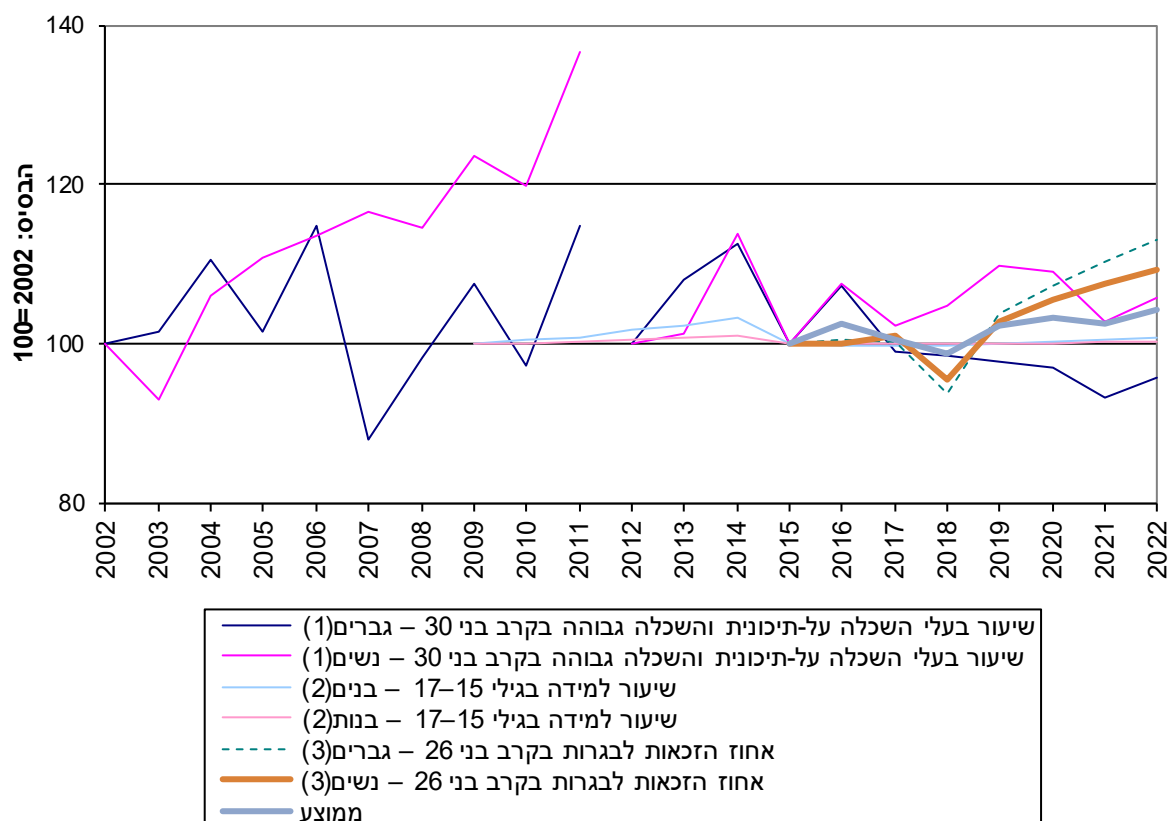
(1) הבסיס: 100=2012. קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 5.2.
 (2) הבסיס: 100=2009. קיים שינוי בהגדרת המדד משנת 2009. ראו מדד 5.3.
 (3) הבסיס: 100=2015. עבור חישוב הממוצע הוגדר בסיס זה.

בקרב נשים חל השיפור הגדול ביותר בשנים 2015–2022 במדד אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26 (9.4%).

בשנים 2015–2022 עלה מדד שיעור הלמידה בגילי 15–17 ב-0.9% בקרב בנים וב-0.2% בקרב בנות.

בשנים 2015–2021 חל שיפור בקרב נשים במדד שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30 – 5.9%. לעומת זאת, חלה הרעה בקרב גברים – 4.2%.

13. חינוך, השכלה וכישורים – מדדים נבחרים, לפי מין
2022-2002

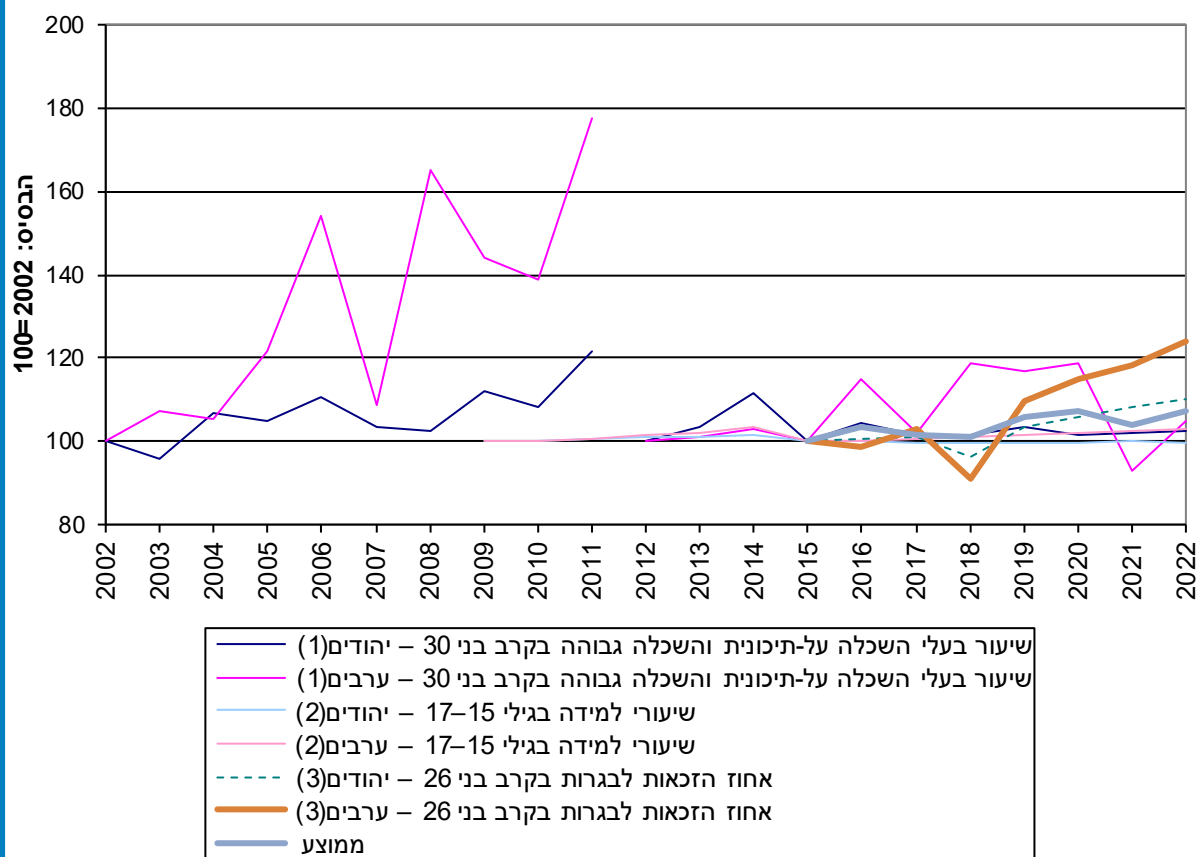

(1) הבסיס: 2012=100. קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 5.2.
 (2) הבסיס: 2009=100. קיים שינוי בהגדרת המדד משנת 2009. ראו מדד 5.3.
 (3) הבסיס: 2015=100. עבור חישוב הממוצע הוגדר בסיס זה.

בקרב ערבים בשנים 2015–2022 חל השיפור הגדול ביותר במדד אחוז הזכאות לבגרות (24.2%).
 בשנת 2022 בהשוואה לשנת 2021 חל שיפור של 4.9%.

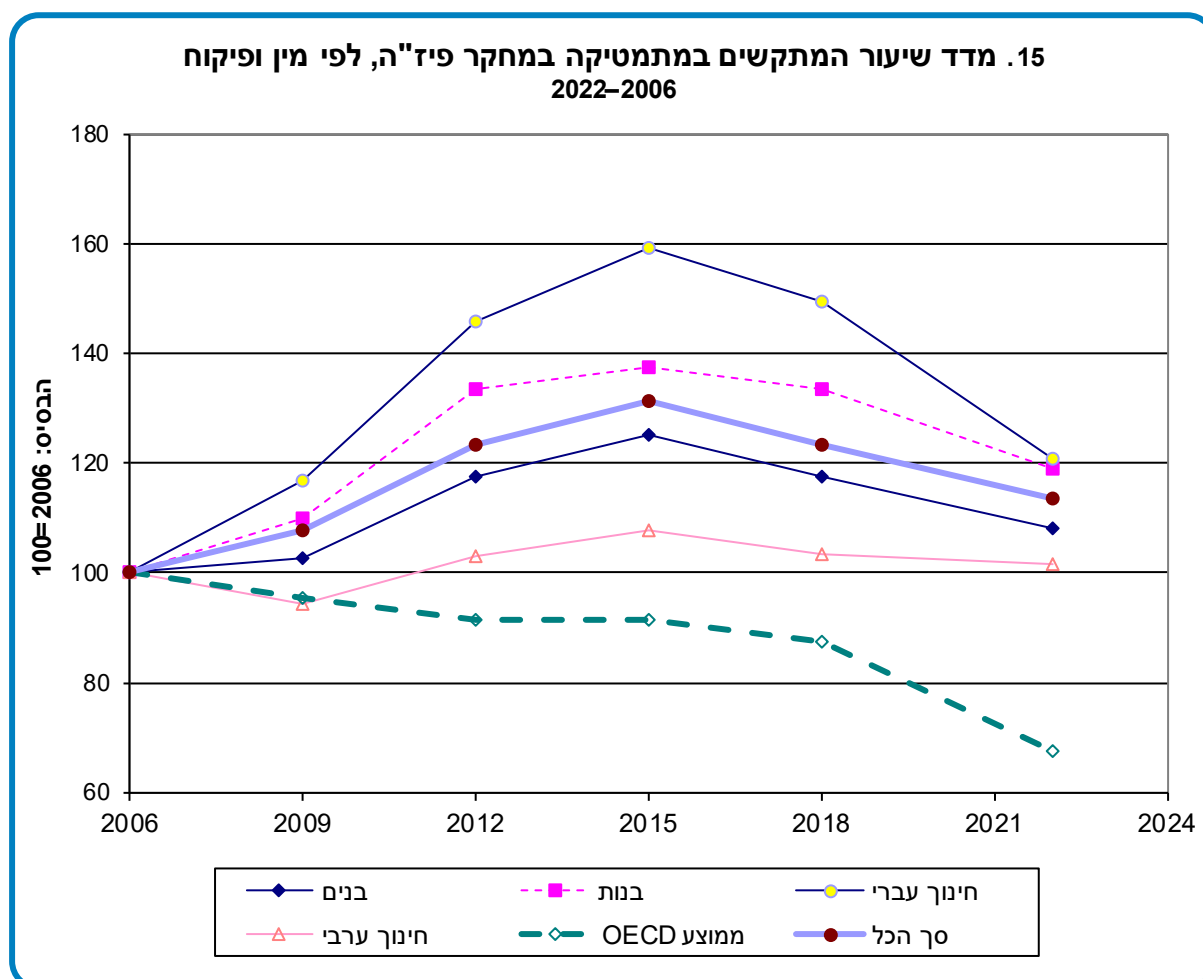
בקרב יהודים חל שיפור בשנים 2015–2022 במדד אחוז הזכאות לבגרות (10.0%).

14. חינוך, השכלה וכישורים – מדדים נבחרים, לפי קבוצת אוכלוסייה
2022–2002

(1) הבסיס: 2012=100. קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה. ראו מדד 5.2.
 (2) הבסיס: 2009=100. קיים שינוי בהגדרת המדד משנת 2009. ראו מדד 5.3.
 (3) הבסיס: 2015=100. עבור חישוב הממוצע הוגדר בסיס זה.

לאורך השנים ישראל הייתה מתחת לממוצע ה-OECD, וכשליש מהתלמידים בישראל התקשו במחקר פיז"ה במתמטיקה בהשוואה לרבע מהתלמידים במדינות ה-OECD (ממוצע). עם זאת בשנים 2006–2022 אפשר לראות שיפור בממוצע בישראל (13.5%) לעומת הרעה בממוצע ה-OECD (-32.3%). באותן שנים חל השיפור הגדול ביותר בשיעור המתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה בקרב דוברי עברית (20.7%), ואילו בקרב דוברי ערבית נמדד שיפור של 1.5% בלבד.

בנושא מדדי אקלים בית-ספרי בשנים 2018–2019 נרשם שיפור בדיווחי התלמידים על שביעות רצון ממערכת החינוך בבתי ספר היסודיים, בחטיבות הביניים ובחטיבות העליונות.

בשנת 2022 הסיכויים לרכוש השכלה גבוהה בקרב בני 30 שלפחות לאחד מהוריהם יש השכלה גבוהה, היו גבוהים פי 2.5 מהסיכויים של אלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה.

6. מעורבות אזרחית וממשל

עלייה בשיעורי ההצבעה בבחירות לכנסת: שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-25 – 70.6% (לעומת שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-24 – 67.4%);

יציבות במעורבות אזרחית, ירידה באמון במערכת המשפט ובתחושת היכולת להשפיע על מדיניות הממשלה;

עלייה באמון בממשלה ובשיעור הערבים במגזר הציבורי;

עלייה בשיעור נשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי – הגבוה ביותר מאז שנת 2012.

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת שנה קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	מעורבות אזרחית	↑	10.9	~	15.6	↓
2	שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת(1)	↑	70.6	↑	86.9	↓
3	אמון בממשלה(2)	↑	32.0	↑	41.0	↓
4	אמון במערכת המשפט(2)	↑	46.2	↓	64.0	↓
5	יכולת להשפיע על מדיניות הממשלה(3)	↑	10.8	↓	13.2	↓
6	שיעור נשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי(4)	↑	40.9	↑	37.0	↑
7	שיעור ערבים במגזר הציבורי(4)	↑	11.2	↑	9.9	↑

(1) מדד מעודכן לבחירות לכנסת ה-25, השינוי במגמה חושב בין הבחירות לכנסת ה-25 (שנת 2022) לבחירות לכנסת ה-24 (שנת 2021). שנת בסיס: 1949.

(2) שנת בסיס: 2015.

(3) שנת בסיס: 2016.

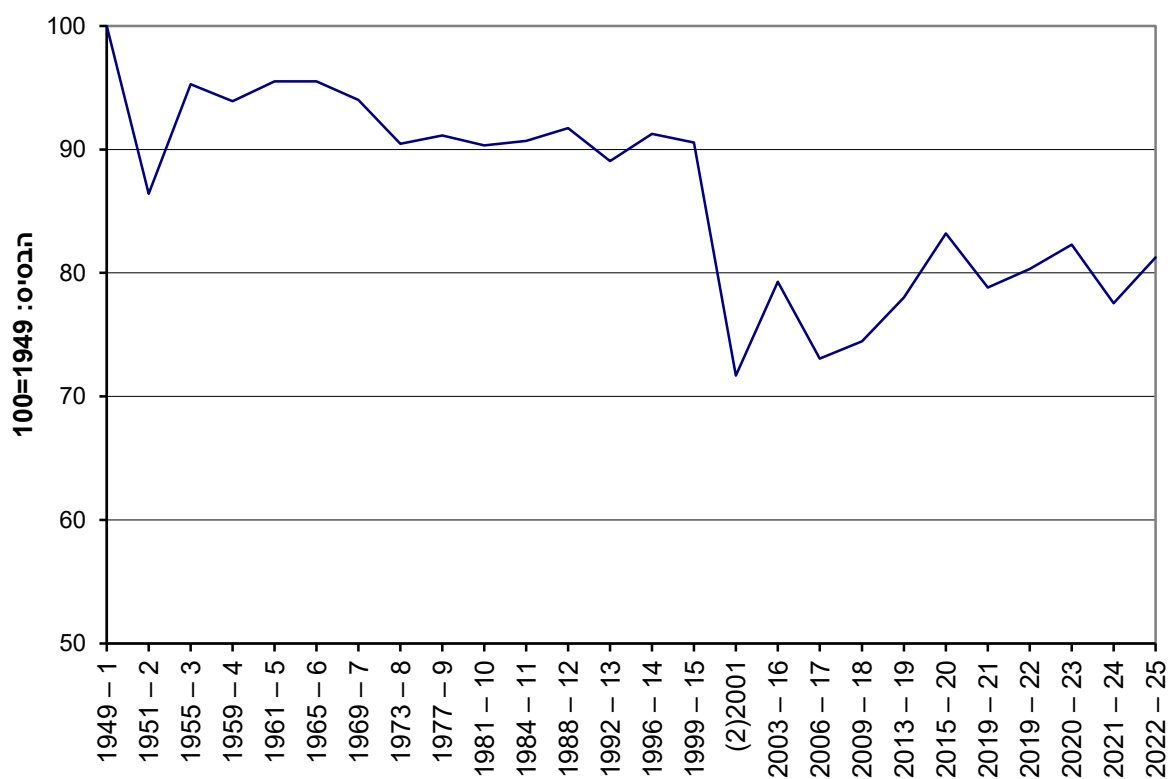
(4) שנת בסיס: 2012.

מדידים(1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת	מתחת לממוצע OECD	-
אמון בממשלה	מתחת לממוצע OECD	-
אמון במערכת המשפט	מעל לממוצע OECD	+

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

לאחר הבחירות לכנסת ה-15 שנערכו בשנת 1999, חלה ירידה ניכרת בשיעורי ההצבעה. בין השנים 1999 ו-2019 שיעור ההצבעה בבחירות נע בין 62.3% ל-69.8%. בהשוואה בין הבחירות לכנסת ה-23 בשנת 2020 לבחירות לכנסת ה-24 בשנת 2021, נרשמה ירידה מ-71.5% ל-67.4%, בהתאמה.

16. מדד שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת(1)
2022-1949

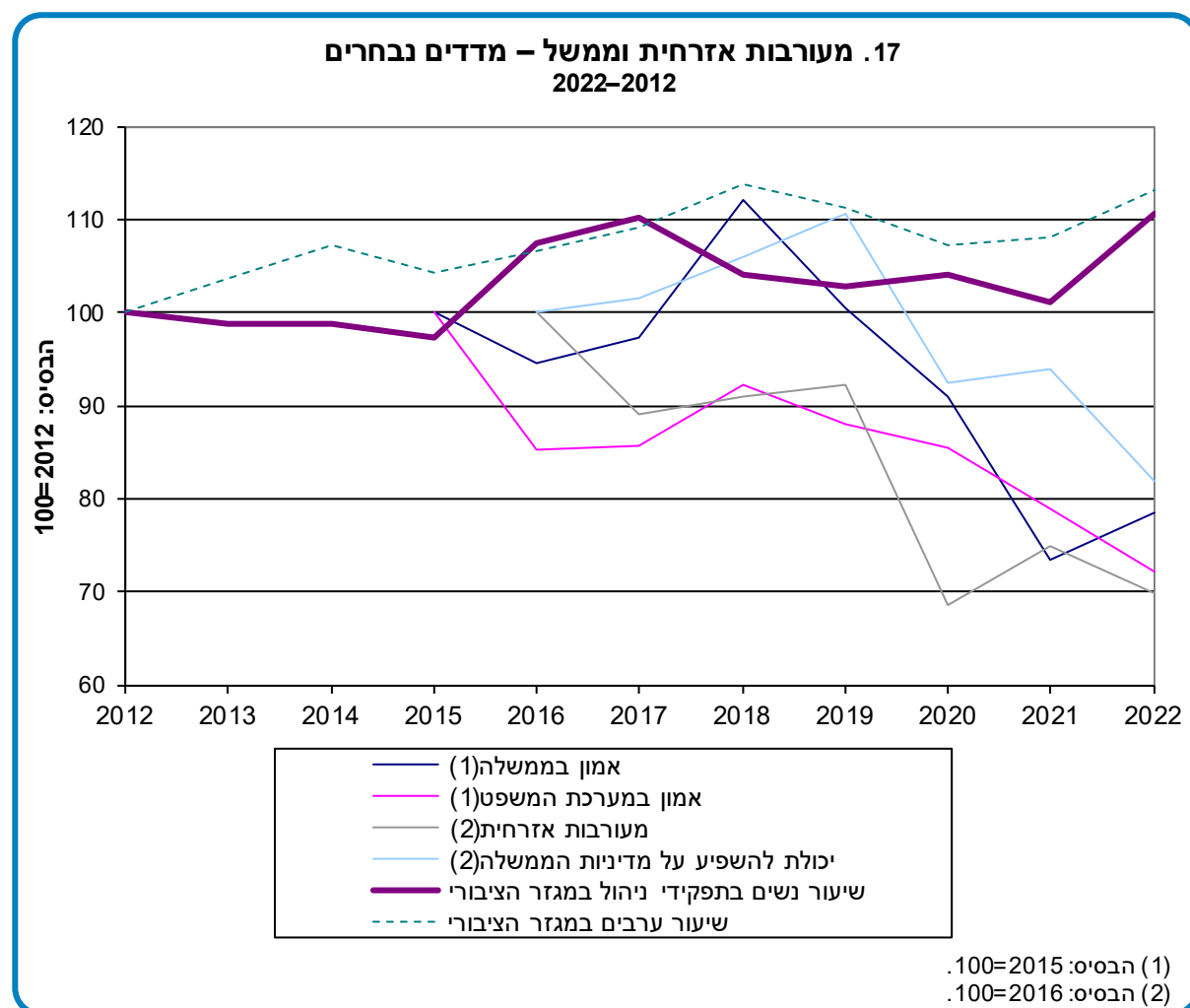
(1) ליד כל שנה מצוין מספר הכנסת.

(2) ב-2001 נערכו בחירות מיוחדות לראשות הממשלה בלבד, ללא בחירת כנסת חדשה.

בשנים 2021–2022 חלה עלייה של 7.0% באחוז בני 20 ומעלה שנתנו אמון בממשלה וירידה של 8.5% באחוז בני 20 ומעלה שנתנו אמון במערכת המשפט.

בהשוואה ל-2021 הייתה עלייה בשיעור הנשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי (על פי הגדרה ענפית) – 40.9% (שיעור נמוך משיעורן באוכלוסייה). לעומת 2012 חל שיפור של 10.7% במדד.

בשנים 2021–2022 נרשמה עלייה בשיעור הערבים במגזר הציבורי מ-10.7% ל-11.2%. לעומת 2012 חל שיפור של 13.3% במדד.

7. סביבה

עלייה באחוז הפסולת הממוחזרת – האחוז הגבוה ביותר מאז שנת 2012 (1.5 מיליון טונות פסולת);

יציבות בשביעות הרצון מהניקיון באזור המגורים ומפארקים וירוקים באזור המגורים; עלייה בייצור אנרגיה מתחדשת מתוך אספקת אנרגיה ראשונית ומתוך סך ייצור החשמל; עלייה באחוז המדווחים על רעש חיצוני המפריע בדירה; הרעה במדד מגוון ביולוגי;

עלייה בחשיפה למזהמי אוויר – ברמה הארצית בשנים 2015–2022 ירד היחס בין ממוצע החריגות לערך היעד בחשיפה לחלקיקים מ-419 ל-340. כמו כן נצפתה ירידה בחנקן דו-חמצני מ-151 ל-114. לעומת זאת, היחס בחריגות באוזון ברמה הארצית עלה באותה התקופה מ-165 ל-182.

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת שנה קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	פסולת ממוחזרת – פסולת ביתית, מסחרית וגזם (1)	↑	24.3	↑	17.7	↑
2	שביעות רצון מהניקיון באזור המגורים	↑	59.5	~	54.3	↑
3	רעש חיצוני המפריע בדירה (2)	↓	32.6	↑	36.1	↓
4	אחוז ייצור אנרגיה מתחדשת מתוך אספקת אנרגיה ראשונית (3)	↑	4.8	↑	-	-
4	אחוז ייצור אנרגיה מתחדשת מתוך סך ייצור החשמל (3)	↑	8.4	↑	-	-
5	שביעות רצון מפארקים ומשטחים ירוקים באזור המגורים	↑	61.0	~	50.6	↑
6	איכות מי השתייה – חריגות בקוליפורמים	↓	0.39	↓	-	-
7	מגוון ביולוגי (4)	↑	0.95	↓	-	-
8	חשיפה למזהמי אוויר (5)	-	-	-	-	-
	חלקיקים (PM _{2.5})	↓	340	↑	419	↓
	חנקן דו-חמצני (NO ₂)	↓	114	↓	151	↓
	אוזון (O ₃)	↓	182	↓	165	↑

(1) שנת בסיס: 2012.

(2) אין נתונים לשנת 2007 ובין השנים 2009 ו-2012.

(3) שנת בסיס: 2008.

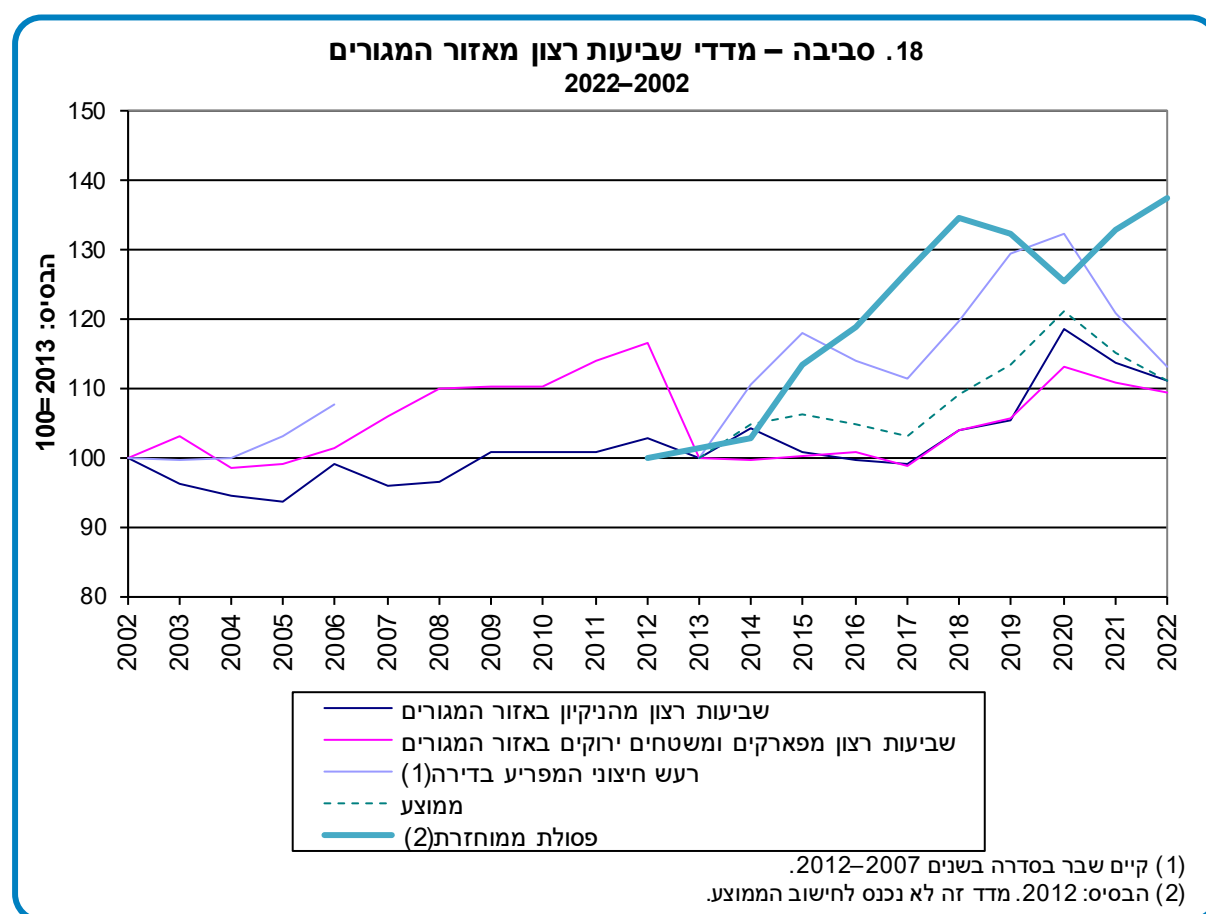
(4) נתונים מעודכנים ל-2021. שנת בסיס 2013.

(5) שנת בסיס: 2015. הנתון מוצג כיחס בין הממוצע השנתי לערך היעד.

מדדים (1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
פסולת ממוחזרת – פסולת ביתית, מסחרית וגזם	מתחת לממוצע OECD	-
אספקת אנרגיה מתחדשת	מתחת לממוצע OECD	-

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

בשנים 2013–2021 חל שיפור של 11.2% בממוצע המדדים של שביעות רצון מאזור המגורים לעומת שנת הבסיס, והרעה של 3.5% בממוצע המדדים לעומת שנת 2021.

תחום הסביבה כולל מדדים נוספים שאין עבורם ניתוח מגמות. במדד אספקת אנרגיה ממקורות מתחדשים קיים שיפור, אולם אספקת אנרגיה זו מהווה פחות משלושה אחוזים מכלל אספקת האנרגיה ומסך ייצור החשמל, ולכן המדד לא נכלל בסיכום המגמות.

להלן מדדים נוספים שלא נכללו בסיכום המגמות:

- פסולת שהועברה למחזור – פסולת ביתית, מסחרית וגזם. נתוני מדד זה קיימים רק משנת 2012. בהשוואה לשנה קודמת חל שיפור של 3.4% במדד זה ושיפור של 37.5% לעומת שנת הבסיס (2012).

- איכות מי השתייה – בחודש אוגוסט 2013 שונה תקן איכות מי השתייה מעד 3 קוליפורמים ב-100 מ"ל ל-0 קוליפורמים ב-100 מ"ל; כמו כן, משנת 2014 נכללות בקטגוריה זו דגימות שנמצאו חריגות בבדיקות השגרתיות, לעומת השנים 2003 עד 2013, שבהן נכללו רק דגימות שנמצאו חריגות בבדיקה חוזרת שנערכה בתוך 24 שעות.
- חשיפה למזהמי אוויר – נתוני מדד זה קיימים רק משנת 2015. בשנים 2015–2022 חל שיפור של 23.3% בחלקיקים (PM2.5) ושיפור של 32.9% בחנקן דו-חמצני (NO₂) לעומת הרעה של 9.2% באוזון (O₃).

8. רווחה אישית וחברתית

יציבות בהשוואה לשנה קודמת במדדים: שביעות רצון מהחיים, תחושת בדידות, תחושה שאין על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה ותחושת הערכה מבני המשפחה;
ירידה בתחושת יכולת להתמודד עם בעיות, בציפיות ביחס לעתיד ובאמון כללי בזולת;
ירידה בתחושת אפליה – האחוז הנמוך ביותר מאז שנת 2016.

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת שנה קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	שביעות רצון מהחיים	↑	90.2	~	82.9	↑
2	ציפיות ביחס לעתיד	↑	55.9	↓	48.3	↑
3	תחושת יכולת להתמודד עם בעיות(1)(2)	↑	67.0	↓	66.8	↑
4	תחושת בדידות	↓	20.9	~	32.3	↓
5	תחושה שאין על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה	↓	6.4	~	13.3	↓
6	תחושת אפליה(3)	↓	21.4	↓	25.1	↓
7	אמון כללי בזולת(3)	↑	39.3	↓	39.8	↓
8	תחושת הערכה מבני המשפחה	↑	84.9	~	-	-

(1) שנת בסיס: 2003.

(2) תת-מדד של מדד תחושת יכולת ומסוגלות אישית.

(3) שנת בסיס: 2016.

מדדים(1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
שביעות רצון מהחיים	מתחת לממוצע OECD	-

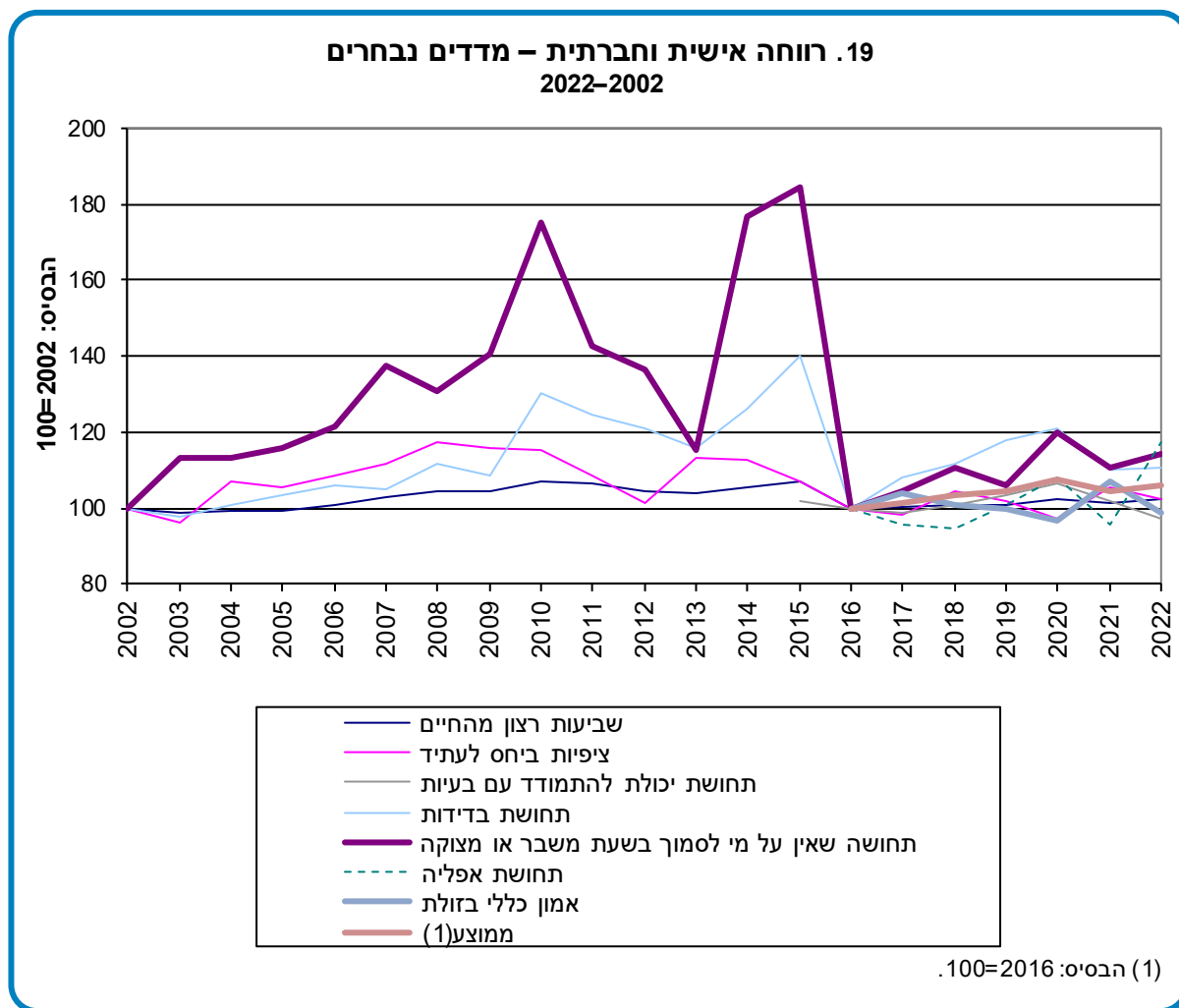
(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

בשנים 2016–2022 חל שיפור של 6.1% בממוצע המדדים⁸ בתחום סביבה (בחישוב הממוצע לא נכלל המדד: תחושת הערכה מבני המשפחה).

השיפור הגדול ביותר – 14.1% – חל במדד התחושה שאין על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה לעומת שנת הבסיס.

⁸ שנת בסיס לחישוב הממוצע: 2016.

בשנים 2016–2021 חל שיפור של 2.2% במדד שביעות רצון מהחיים ובמדד ציפיות ביחס לעתיד לעומת הרעה של 2.6% במדד תחושת יכולת להתמודד עם בעיות.

9. רמת חיים חומרית

עלייה בהכנסה ריאלית לאומית פנויה לנפש ובצריכה האינדיווידואלית למעשה לנפש;
עלייה במדד העושר הפיננסי של משקי בית;
ירידה בחוב ממשלתי כאחוז מהתמ"ג;
עלייה בהכנסה כספית וכלכלית;
עלייה בחוב משקי הבית כאחוז מהתמ"ג ובמדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית;
ירידה בשביעות רצון מהמצב הכלכלי.

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	עושר פיננסי של משקי בית (נקודות)(1)	↑	218.3	↑	93.3	↑
2	צריכה אינדיווידואלית למעשה לנפש (נקודות, שנת בסיס: 100=2000)	↑	142.5	↑	101.1	↑
3	מדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית (נקודות)(2)	↓	0.348	↑	0.371	↓
4	הכנסה כספית נטו לנפש סטנדרטית (ש"ח, במחירי 2021)(3)	↑	106,442	↑	95,352	↑
5	הכנסה כלכלית לנפש סטנדרטית (ש"ח, במחירי 2021)(3)	↑	119,950	↑	103,065	↑
6	הכנסה ריאלית לאומית פנויה לנפש (נקודות, שנת בסיס: 100=2000)	↑	147.5	↑	98.6	↑
7	חוב ממשלתי כאחוז מהתמ"ג(4)	↓	60.0	↓	86.3	↓
8	חוב משקי הבית כאחוז מהתמ"ג(1)(4)	↓	52.8	↑	45.3	↑
9	שביעות רצון מהמצב הכלכלי	↑	63.0	↓	48.3	↑

(1) שנת בסיס: 2001, מעודכן לשנת 2021.
(2) שנת בסיס: 2008, מעודכן ל-2021; בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרת המדד.
(3) שנת בסיס: 2012, מעודכן ל-2021; בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרת המדד.
(4) תת-מדד של מדד חוב ציבורי ופרטי לנפש כאחוז מהתמ"ג.

מדדים (1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
עושר פיננסי של משקי בית	מעל לממוצע OECD	+
צריכה אינדיווידואלית למעשה לנפש	מתחת לממוצע OECD	-
מדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית	מעל לממוצע OECD	+

מדדים(1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
הכנסה ריאלית לאומית פנויה לנפש	מתחת לממוצע OECD	-
חוב ממשלתי כאחוז מהתמ"ג	מתחת לממוצע OECD	-
חוב משקי הבית כאחוז מהתמ"ג	מתחת לממוצע OECD	-

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

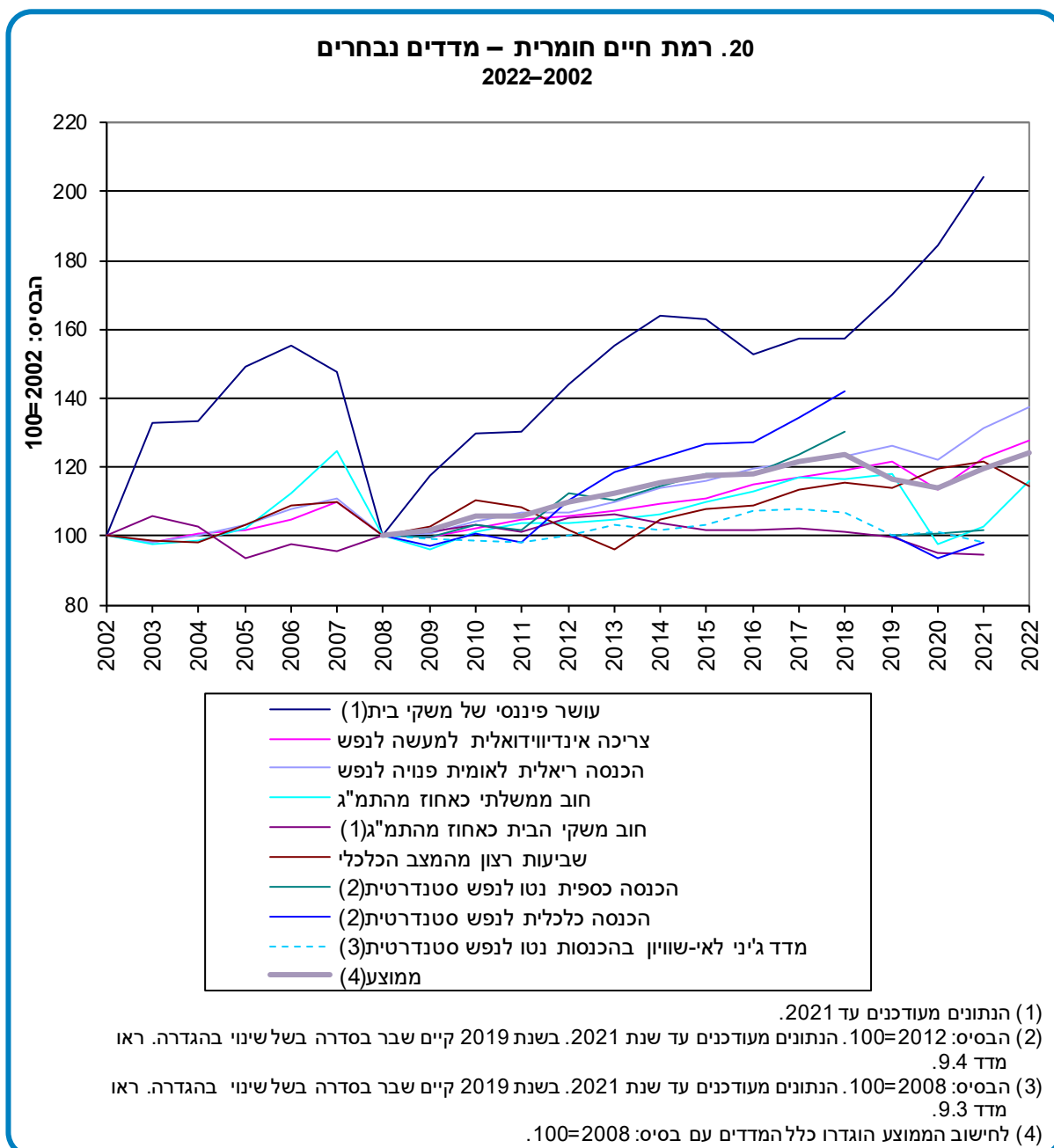
נתוני מדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו מוצגים מ-2008; מדדי הכנסה כספית נטו לנפש סטנדרטית והכנסה כלכלית לנפש סטנדרטית מוצגים מ-2012.

בשנת 2021 חל שיפור של 104.0% ברמת העושר הפיננסי של משקי בית לעומת שנת הבסיס (שנת 2008).

בשנים 2019–2021 חלה עלייה של 1.9% בהכנסה הכספית נטו לנפש סטנדרטית וירידה של 1.7% בהכנסה הכלכלית לנפש סטנדרטית.

בשנים 2008–2022 חל שיפור של 15.8% בחוב ממשלתי כאחוז מהתמ"ג והוא הגיע ל-60.0%, ובמקביל חלה הרעה של 5.2% בחוב משקי הבית כאחוז מהתמ"ג שהגיע ל-52.8% בשנת 2021.

בשנים 2020–2021 חלה עלייה מתונה במדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית, כלומר חלה הרעה במדד ואי-השוויון עלה.

10. פנאי, תרבות וקהילה

יציבות בעוסקים בפעילות התנדבותית;

64.2% מהמועסקים מרוצים מהאיזון בין עבודה לתחומי חיים אחרים.

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת שנה קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	שביעות רצון מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים (1)	↑	64.2	~	58.2	↑
2	עיסוק בפעילות התנדבותית	↑	21.9	~	14.5	↑
3	חוסר שביעות רצון מהזמן המוקדש לפעילויות פנאי (2)	↓	24.3	-	-	-
4	אי-השתתפות בפעילויות פנאי בשל חסמים כלכליים (3)	↓	36.1	↑	-	-
5	יציאה לאירועי תרבות, אמנות או ספורט (4)	↑	33.1	-	-	-
6	ארוחות בקרב בני המשפחה (4)	↑	70.9	-	-	-
7	ביקור בחיק הטבע (5)			-	-	-
	יערות, שמורות טבע וגנים לאומיים	↑	59.2	-	-	-
	חוף הים	↑	65.1	-	-	-
	פארקים עירוניים	↑	62.2	-	-	-

(1) שנת הבסיס: 2016.

(2) הנתון מתייחס לאי שביעות רצון מהזמן שמוקדש לפעילויות פנאי. לפי ה-OECD אי שביעות רצון מוגדרת עבור האחוז מהאוכלוסייה המשיבים מ-0 עד 4 (בסולם 0-10) לשאלת שביעות הרצון מהזמן הפנוי. הנתונים עבור מדדים אלו נאספו לראשונה בסקר החברתי לשנת 2021.

(3) נתון מעודכן ל-2022. הנתונים עבור מדד זה נאספו לראשונה בסקר החברתי לשנת 2021.

(4) הנתונים עבור מדדים אלו נאספו לראשונה בסקר החברתי לשנת 2021.

(5) ביקור בחיק הטבע: יערות, שמורות טבע וגנים לאומיים, חוף הים, פארקים עירוניים. הנתונים

עבור מדד זה נאספו לראשונה בסקר החברתי לשנת 2021.

מדדים (1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
עיסוק בפעילות התנדבותית	מתחת לממוצע OECD	-

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

בשנים 2002–2022 חל שיפור של 50.7% במדד עיסוק בפעילות התנדבותית.

בשנים 2016–2022 חל שיפור משמעותי של 10.3% במדד שביעות רצון מהאיזון בין עבודה לתחומי חיים אחרים.

21. פנאי, תרבות וקהילה – מדדים נבחרים
2022-2002

(1) הבסיס: 2016=100.

11. טכנולוגיות המידע

עלייה במועסקים בתחום טכנולוגיות המידע והתקשורת (ICT);

עלייה בשימוש באינטרנט ובתחנות ביטחון בסביבה מקוונת;

ירידה בנגישות למחשב ויציבות בשימוש בשירותי ממשל מקוונים.

מספר מדד	מדדים (אחוזים, אלא אם כן צוין אחרת)	כיוון רצוי	מדד 2022	כיוון שינוי לעומת קודמת	מדד 2002 (שנת הבסיס)	כיוון שינוי לעומת שנת הבסיס
1	מועסקים בתחום טכנולוגיות המידע והתקשורת (ICT) (אלפים)	↑	295.0	↑	-	-
2	כישורי בוגרים: פתרון בעיות בסביבה מתקשבת (1)	↑	26.6	-	-	-
3	נגישות למחשב (2)	↑	80.0	↓	-	-
4	תחנות ביטחון בסביבה מקוונת	↑	46.1	↑	-	-
5	שימוש באינטרנט	↑	91.9	↑	32.3	↑
6	שימוש בשירותי ממשל מקוונים (3)(e-Gov)	↑	56.7	~	35.1	↑

(1) הנתונים מעודכנים ל-2015.

(2) הנתונים מעודכנים ל-2021. שנת בסיס: 2013.

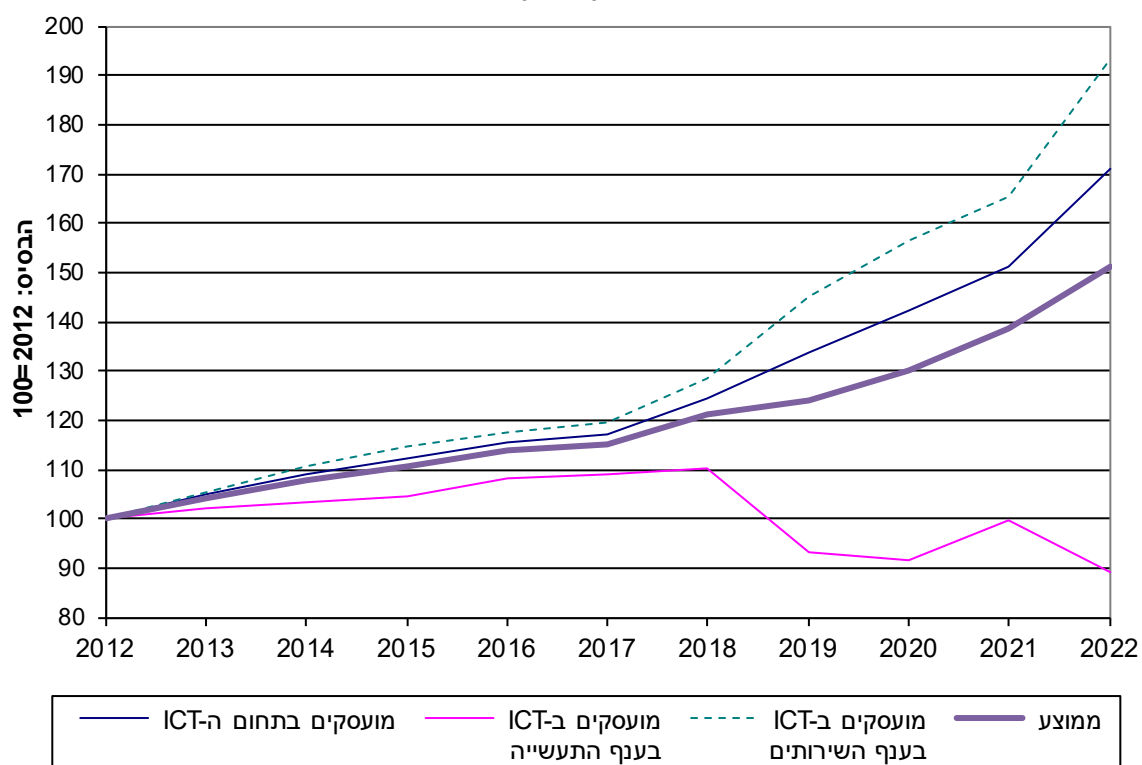
(3) שנת בסיס: 2014.

מדדים (1)	ישראל לעומת מדינות ה-OECD	סימון
כישורי בוגרים: פתרון בעיות בסביבה מתקשבת	מתחת לממוצע OECD	-

(1) מדדים שקיימת עבורם השוואה בין-לאומית.

בשנים 2012–2022 נרשמה עלייה של 70.9% במדד המועסקים בתחום טכנולוגיות המידע והתקשורת (ICT). גידול משמעותי נמצא בענף השירותים (93.2%), לעומת ירידה בענף התעשייה (11.0%).

22. מועסקים בתחום טכנולוגיות המידע והתקשורת (ICT)
2022-2012

בשנים 2022-2017 נרשמה עלייה של 13.4% בתחושת ביטחון בסביבה מקוונת.

בשנים 2022-2021 נרשמה עלייה בתחושת ביטחון בסביבה מקוונת בקרב יהודים ואחרים (37.5% ו-40.3%, בהתאמה) וירידה בקרב ערבים (72.2% ו-71.4%, בהתאמה).

1

איכות התעסוקה

1.1. שיעור התעסוקה

תיאור המדד והגדרתו

שיעור התעסוקה מציג את אחוז המועסקים מכלל בני 15 ומעלה.

לתעסוקה השפעה ישירה על שגרת החיים, והיא מהווה גורם מכריע באיכותם, הן מפני ששכר מעבודה הוא מקור פרנסה עיקרי עבור מרבית האוכלוסייה והן מפני שנהוג לשהות במקום העבודה שעות רבות במהלך היום.

אי-השתתפות בשוק העבודה פוגמת בלכידות החברתית משום שמרבית הבלתי מועסקים עניים ונדחקים לשולי החברה. כתוצאה מכך עומס המיסים מוטל על העובדים הנדרשים לקיים את הבלתי מועסקים, וגורע מהמוכנות להשתתף בנטל תשלומי המס.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור התעסוקה.

מגמות במדד

- בשנת 2022 שיעור התעסוקה היה 60.9% (58.7% ב-2021).
- בשנים 2000–2011 שיעור התעסוקה בישראל היה במגמת עלייה – מ-49.7% ל-54.2%, בהתאמה. בשנים 2012–2019 עלה שיעור התעסוקה מ-59.2% ל-61.1%, בהתאמה.¹
- שיעור התעסוקה בקרב הגברים הגיע ל-64.0% ב-2022 (61.8% ב-2021), ובקרב הנשים – ל-57.9% (55.7% ב-2021).
- שיעור התעסוקה בקרב יהודים הגיע ל-64.4% בשנת 2022 (63.0% בשנת 2021).
- שיעור התעסוקה בקרב ערבים הגיע ל-44.5% בשנת 2022 (39.4% בשנת 2021).
- בקרב גברים ערבים נרשמה עלייה בשיעור התעסוקה, מ-50.4% ב-2021 ל-57.3% ב-2022.
- בין השנים 2012 ו-2019 קטן הפער בשיעור התעסוקה בין יהודים לערבים – מ-22.0 נקודות האחוז ל-21.6 נקודות האחוז. בשנים 2020–2022 קטן הפער מ-23.9 נקודות האחוז ל-19.9 נקודות האחוז, בהתאמה (פער של 23.6 נקודות האחוז ב-2021).
- לאורך השנים, שיעור התעסוקה בקרב ערביות נמוך באופן ניכר בהשוואה ליהודיות. ב-2022 קטן הפער בין ערביות ליהודיות – שיעור התעסוקה בקרב ערביות היה 31.7% (28.3% ב-2021) לעומת 63.5% בקרב יהודיות (61.6% ב-2021).
- בקרב יהודים, בהשוואה לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית,² ב-2022 שיעור התעסוקה הגבוה ביותר היה בקרב אלו שאורח חייהם חילוני (70.0%), הנמוך ביותר היה בקרב

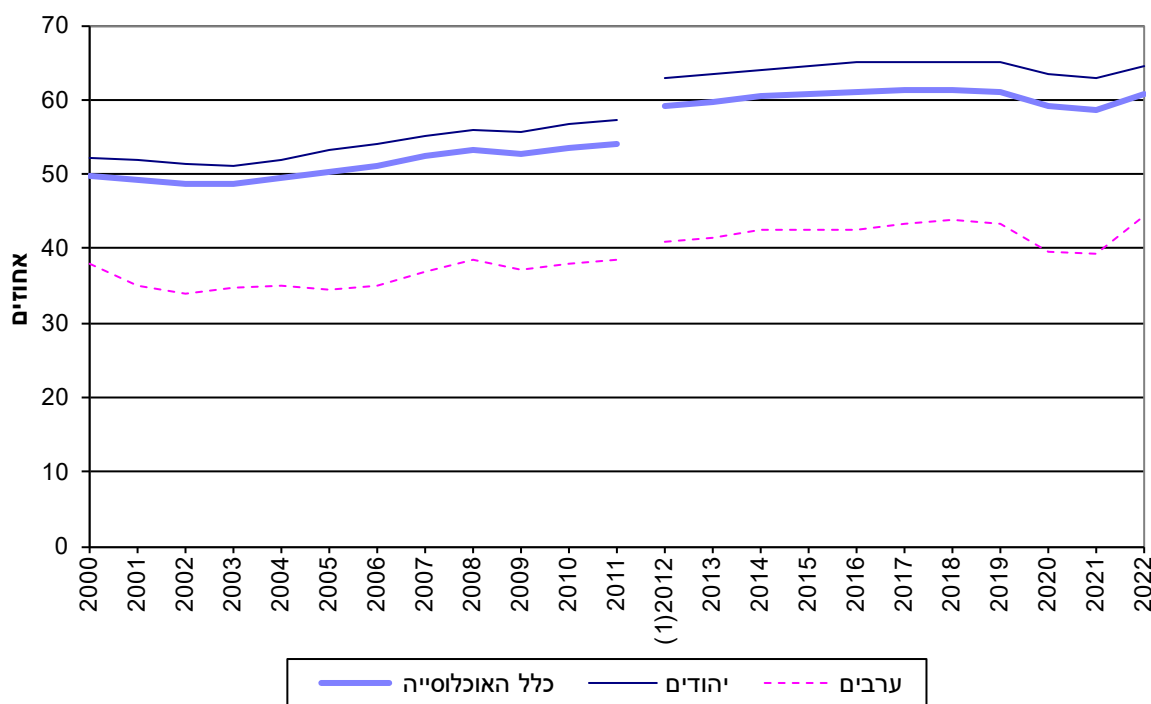
¹ משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי, לכן לא ניתן לערוך השוואה לשנים קודמות.

² הנתונים מבוססים על שאלה בסקר כוח אדם: "מהו אורח החיים העיקרי מבחינה דתית של הגרים בדירה?".

אלו שאורח חייהם חרדי (52.9%), ובקרב אלו שאורח חייהם דתי מאוד נרשמה עלייה – מ-66.1% ב-2021 ל-67.6% ב-2022.

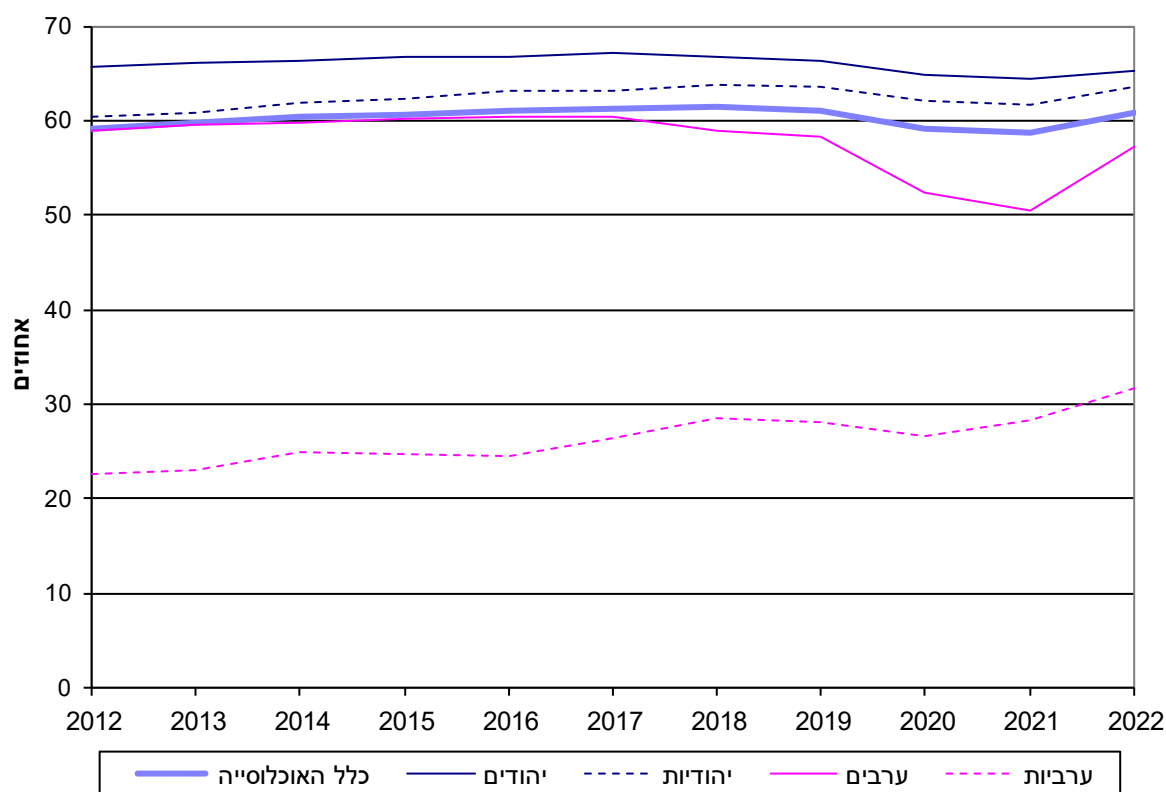
- בקרב ערבים, בהשוואה לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית, ב-2022 שיעור התעסוקה היה נמוך יותר ככל שמידת הדתיות באורח חייהם הייתה גבוהה יותר. ירידה חדה נרשמה בקרב ערבים שאורח חייהם דתי מאוד, מ-35.7% ב-2021 ל-27.5% ב-2022, ועלייה גבוהה ביותר נרשמה בקרב ערבים שאורח חייהם מעורב, מ-39.8% ב-2021 ל-52.2% ב-2022.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), שיעור התעסוקה הגבוה ביותר ב-2022 היה בתל אביב-יפו – 72.8%, והנמוך ביותר היה בירושלים ובבני ברק – כ-47%.
- ב-2022 בהשוואה לפי מחוז, שיעור התעסוקה הגבוה ביותר היה במחוז תל אביב – 67.2% והנמוך ביותר היה במחוז ירושלים – 49.6%.
- בשנת 2022 שיעור התעסוקה בישראל היה גבוה משיעור זה במרבית מדינות ה-OECD.

1.1.1. שיעור תעסוקה של בני 15 ומעלה, לפי קבוצת אוכלוסייה (2000-2022)⁽¹⁾

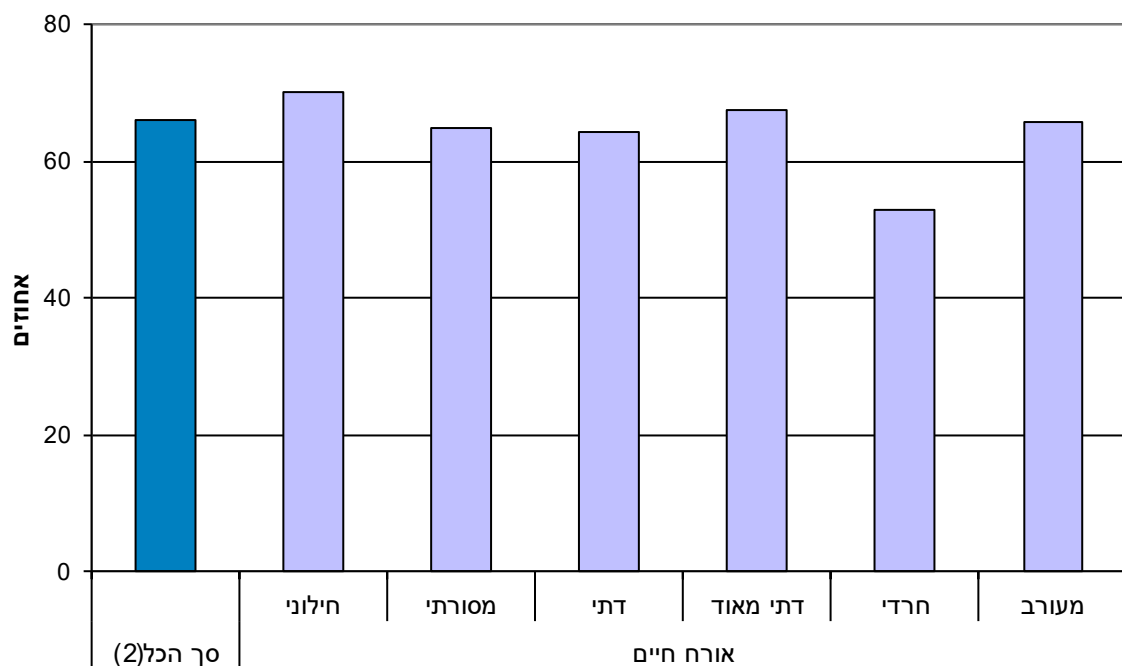

(1) משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע), ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי.

1.1.2. שיעור תעסוקה של בני 15 ומעלה, לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022-2012

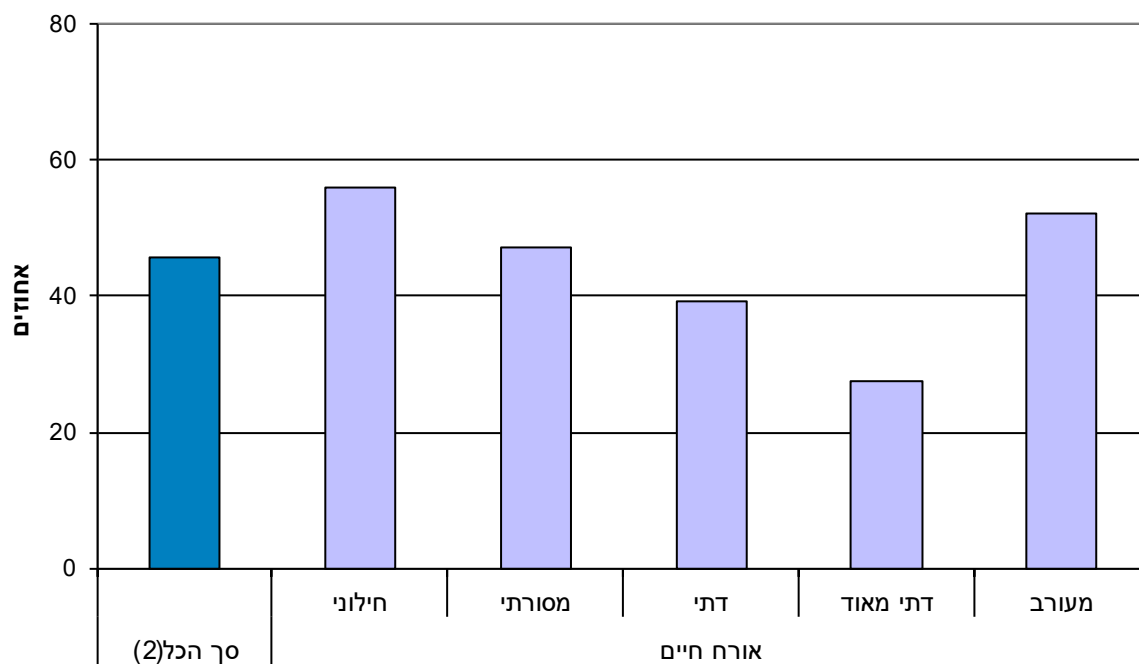

1.1.3. שיעור תעסוקה של יהודים בני 15 ומעלה, (1)
לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022

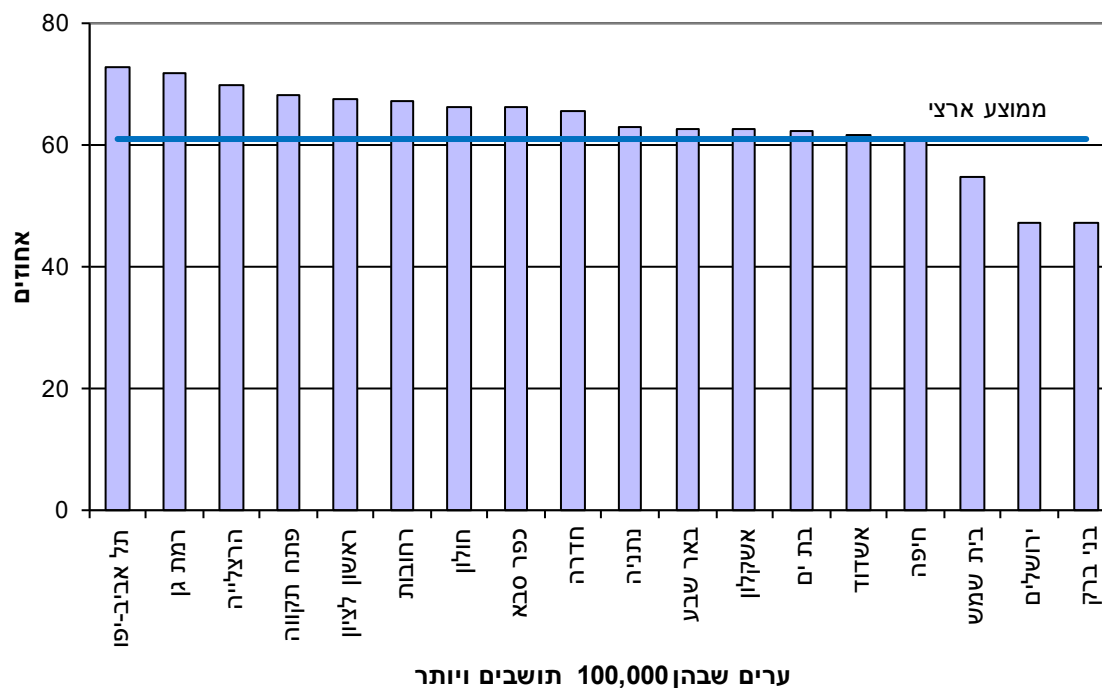
(1) לא כולל את הגרים במוסדות.
(2) כולל 'אחר' או 'לא ידוע'.

**1.1.4. שיעור תעסוקה של ערבים בני 15 ומעלה, (1)
לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022**

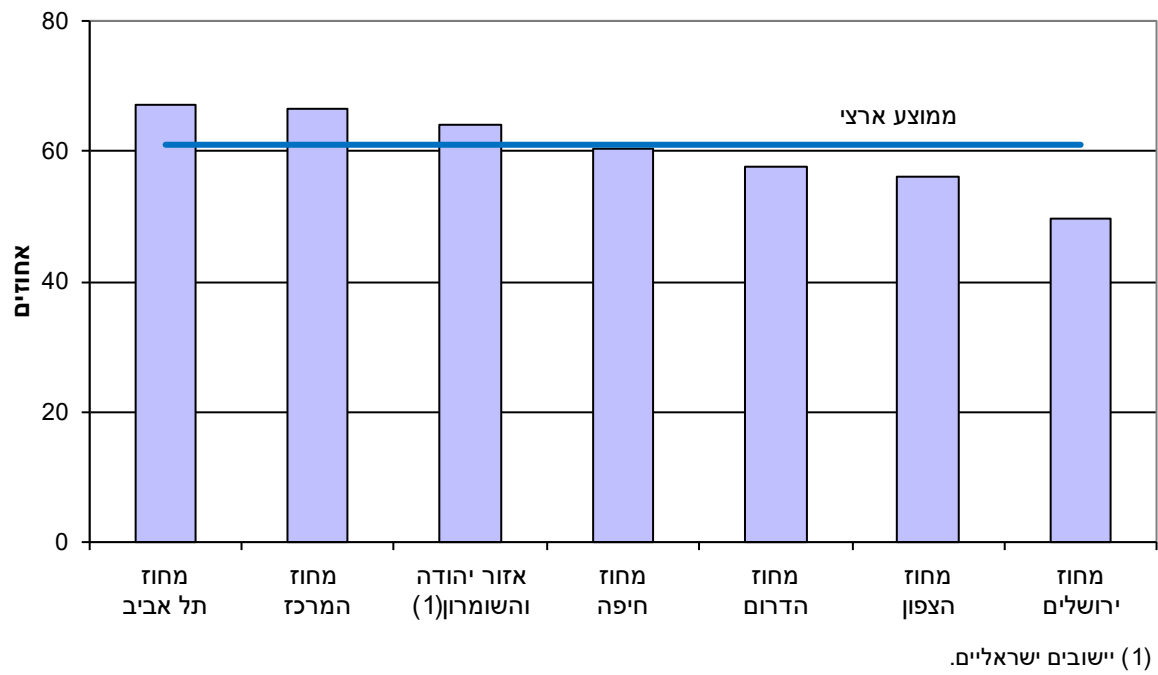

(1) לא כולל את הגרים מחוץ ליישובים (בדווים בדרום) או את הגרים במוסדות.
(2) כולל 'אחר' או 'לא ידוע'.

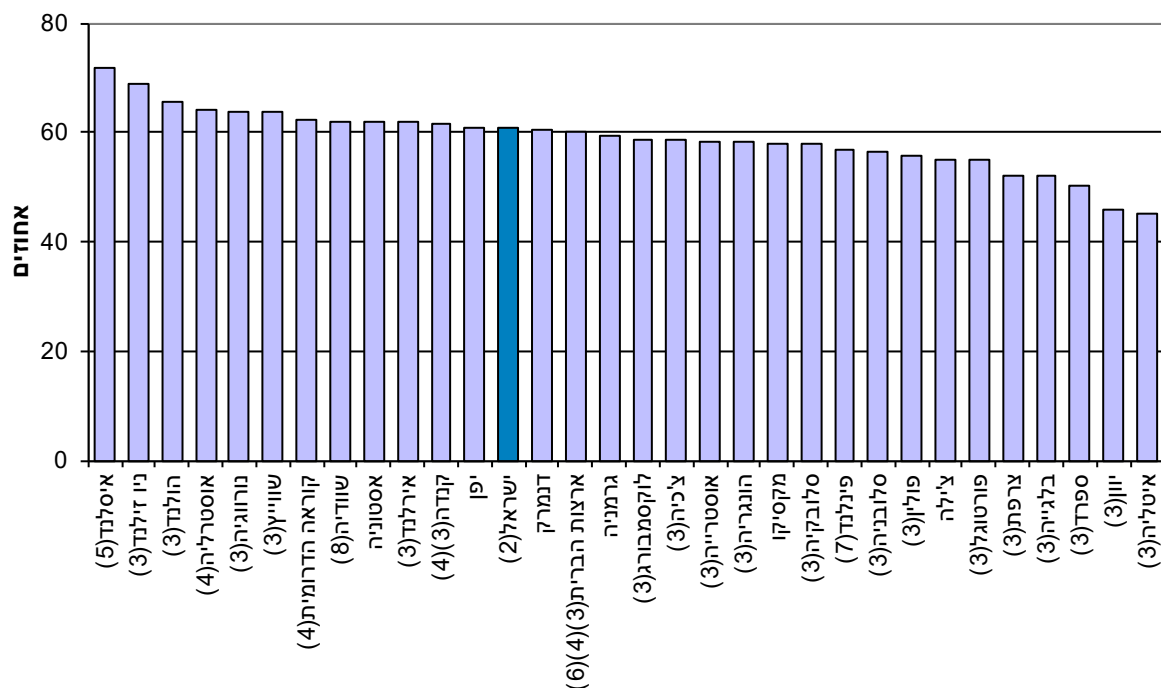
**1.1.5. שיעור תעסוקה של בני 15 ומעלה בערים הגדולות
2022**

1.1.6. שיעור תעסוקה של בני 15 ומעלה, לפי מחוז
2022

1.1.7. שיעור תעסוקה (1) של בני 15 ומעלה במדינות ה-OECD
2022

מקור: ארגון העבודה הבין-לאומי (ILO). מקור הנתון של ישראל: למ"ס, סקר כוח אדם.
 (1) שיעור התעסוקה חושב כאחוז המועסקים מכלל בני 15 ומעלה.
 (2) הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה, וכוללים את המשרתים בצבא הקבע או החובה.
 (3) לא כולל את הגרים מחוץ ליישובים או במוסדות.
 (4) לא כולל את המשרתים בצבא הקבע או החובה.
 (5) בני 16–74.
 (6) בני 16 ומעלה.
 (7) לא כולל את המשרתים בצבא החובה או בשירות לאומי.
 (8) בני 15–74.

1.2. שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון

תיאור המדד והגדרתו

שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון חושב כאחוז השכירים וחברי קואופרטיב מתוך כלל המועסקים, שעבדו פחות מ-35 שעות בשבוע¹ בדרך כלל וחיפשו עבודה במשרה מלאה או נוספת. לעבודה חלקית עלולות להיות השלכות ארוכות טווח על מעמד העובד בשוק העבודה, מאחר שהיא משפיעה באופן שלילי על הניעות החברתית של העובד. עבודה חלקית, משמעה במקרים רבים גם הכנסות נמוכות יותר למשק הבית ורמת חיים נמוכה. כתוצאה מכך, עובדים הנאלצים לעבוד חלקית שלא מרצון, לכודים פעמים רבות במלכודת העוני.

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון במקביל לעלייה בשיעור התעסוקה.

מגמות במדד

- בשנת 2022 שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון היה 1.1%, ללא שינוי לעומת שנת 2021 (ירידה מ-1.6% ל-1.2% בשנים 2018–2020, בהתאמה).
- שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון עלה מ-3.6% ב-2000 ל-5.9% ב-2004, ולאחר מכן ירד שיעור זה והגיע ל-3.7% ב-2011. בשנים 2012–2017² שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון הוסיף לרדת – מ-3.1% ל-2.3%, בהתאמה.
- בשנים 2019–2022 שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון בקרב גברים לא השתנה, והיה 0.8%. בקרב נשים ירד שיעור זה מ-2.0% ב-2019 ל-1.5% ב-2021 ועלה ל-1.6% ב-2022.
- ב-2022 שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון בקרב ערבים היה 1.7% (1.4% ב-2021) ובקרב יהודים – 1.1% (ללא שינוי לעומת 2021).
- לאורך השנים שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון בקרב ערביות גבוה באופן ניכר לעומת שיעור זה בשאר קבוצות האוכלוסייה. ב-2022 שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון בקרב ערביות היה 2.7%, לעומת 1.4% בקרב יהודיות (2.3% לעומת 1.4% ב-2021, בהתאמה).

¹ עד שנת 2017: העובדים פחות מ-35 שעות בשבוע בדרך כלל (כולל שכירים בעלי חברה בע"מ), משום שחיפשו עבודה במשרה מלאה או עבודה נוספת אך לא מצאו.

משנת 2018: העובדים פחות מ-35 שעות בשבוע בדרך כלל (לא כולל שכירים בעלי חברה בע"מ), שמעוניינים לעבוד יותר שעות וחיפשו באופן פעיל בארבעת השבועות האחרונים לעבוד מספר שעות רב יותר.

שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון אינו כולל את הגרים מחוץ ליישובים (בדו"מ בדרום) או במוסדות (מדגמים קבועים).

² משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי, לכן לא ניתן לערוך השוואה לשנים קודמות.

- בשנים 2018–2021 נרשמה ירידה בשיעור המועסקים שלא מרצון בקרב נשים ערביות, מ-4.9% ל-2.3%, בהתאמה. ב-2022 נרשמה עלייה ל-2.7%.
- בקרב יהודים, בהשוואה לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית,³ ב-2022 השיעור של המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון היה גבוה פי 3 בקרב אלו שאורח חייהם חרדי (3.4%) לעומת השיעור בכלל האוכלוסייה היהודית (1.1%).
- בקרב ערבים, בהשוואה לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית, ב-2022 השיעור הנמוך ביותר של המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון היה בקרב אלו שאורח חייהם חילוני (0.9%) לעומת השיעור בכלל האוכלוסייה הערבית (1.7%).
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), ב-2022 השיעור הגבוה ביותר של המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון היה בבית שמש (2.6%), והנמוך ביותר – בפתח תקווה (0.5%).
- בהשוואה לפי מחוז, ב-2022 השיעור הגבוה ביותר של מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון היה באזור יהודה והשומרון⁴ (2.0%), והשיעור הנמוך ביותר – במחוז המרכז (0.8%).

³ הנתונים מבוססים על שאלה בסקר כוח אדם: "מהו אורח החיים העיקרי מבחינה דתית של הגרים בדירה?".

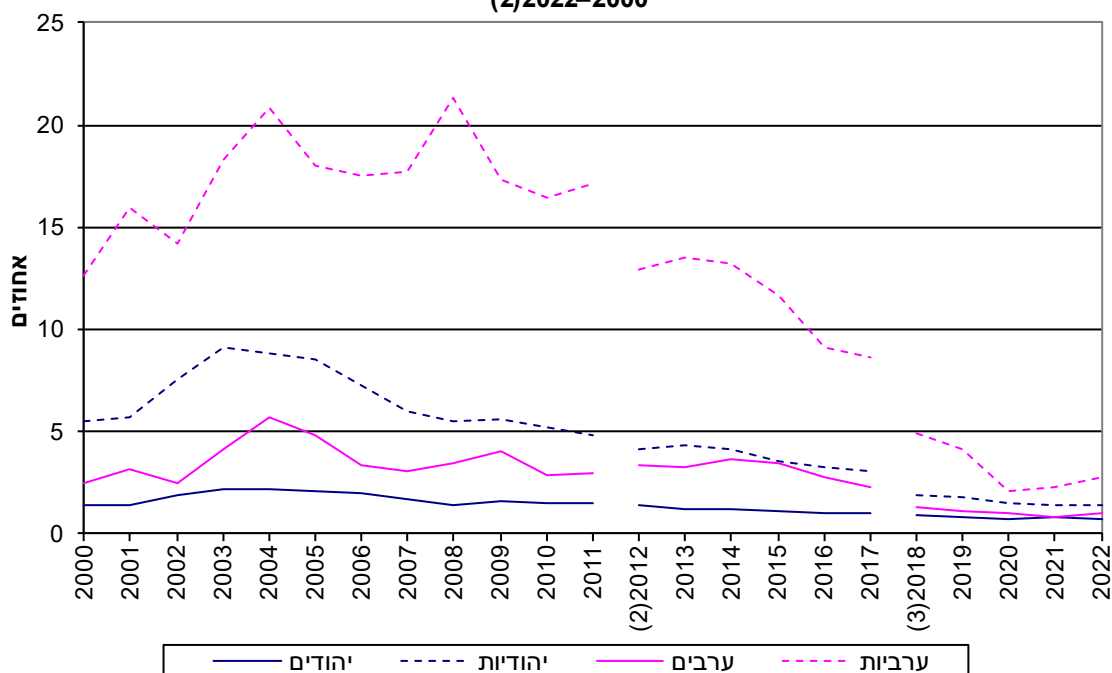
⁴ יישובים ישראליים.

1.2.1. מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון, לפי קבוצת אוכלוסייה (2) 2022-2000

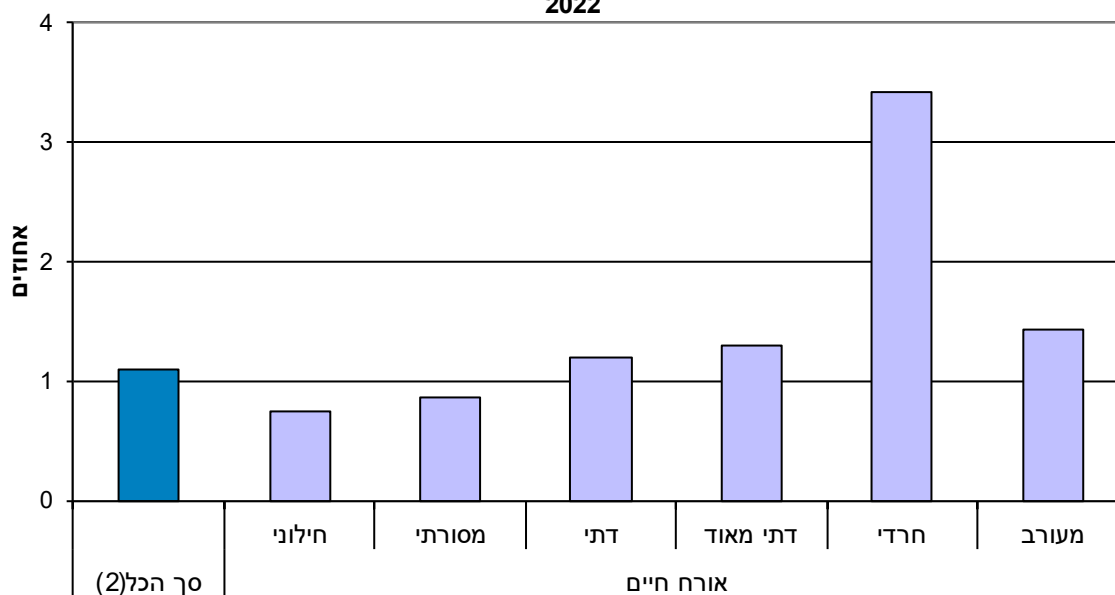
- (1) לא כולל את הגרים מחוץ ליישובים (בדווים בדרום) או במוסדות (מדגמים קבועים).
 (2) משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי.
 (3) עד שנת 2017: העובדים פחות מ-35 שעות בשבוע בדרך כלל (כולל שכירים בעלי חברה בע"מ) משום שחיפשו עבודה במשרה מלאה או עבודה נוספת אך לא מצאו.
 משנת 2018: העובדים פחות מ-35 שעות בשבוע בדרך כלל (לא כולל שכירים בעלי חברה בע"מ) שמעוניינים לעבוד יותר שעות וחיפשו באופן פעיל בארבעת השבועות האחרונים לעבוד מספר שעות רב יותר.

1.2.2. מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון, לפי מין וקבוצת אוכלוסייה (2000-2022)

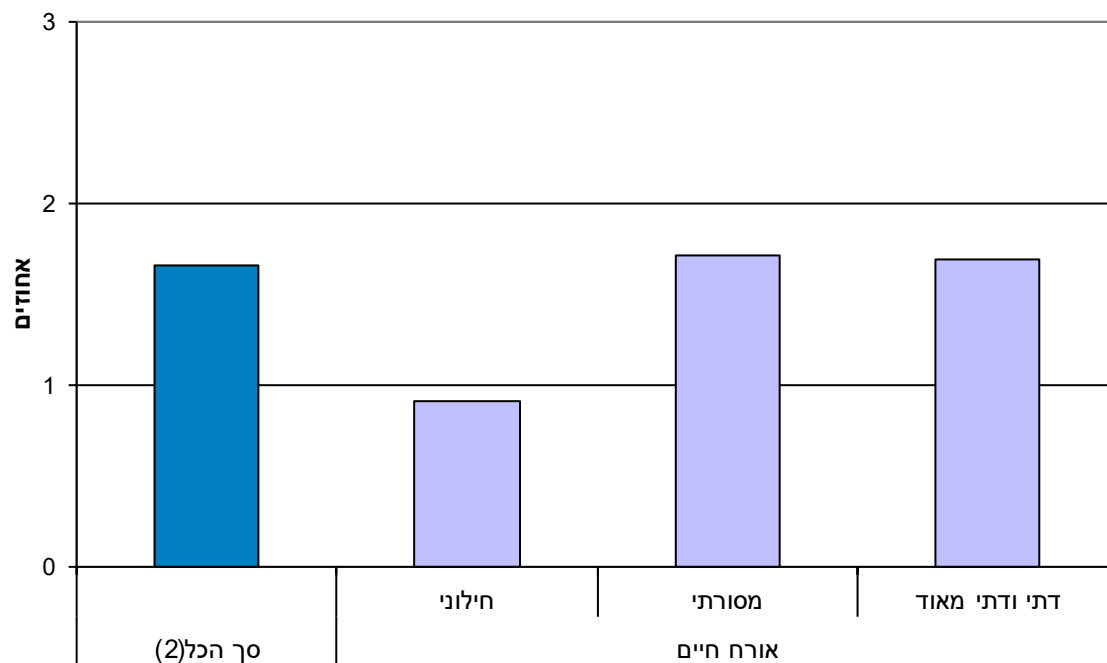
- (1) לא כולל את הגרים מחוץ ליישובים (בדווים בדרום) או במוסדות (מדגמים קבועים).
 (2) משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי.
 (3) עד שנת 2017: העובדים פחות מ-35 שעות בשבוע בדרך כלל (כולל שכירים בעלי חברה בע"מ), משום שחיפשו עבודה במשרה מלאה או עבודה נוספת אך לא מצאו.
 משנת 2018: העובדים פחות מ-35 שעות בשבוע בדרך כלל (לא כולל שכירים בעלי חברה בע"מ) שמעוניינים לעבוד יותר שעות וחיפשו באופן פעיל בארבעת השבועות האחרונים לעבוד מספר שעות רב יותר.

1.2.3. מועסקים יהודים במשרה חלקית שלא מרצון, לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית (2022)

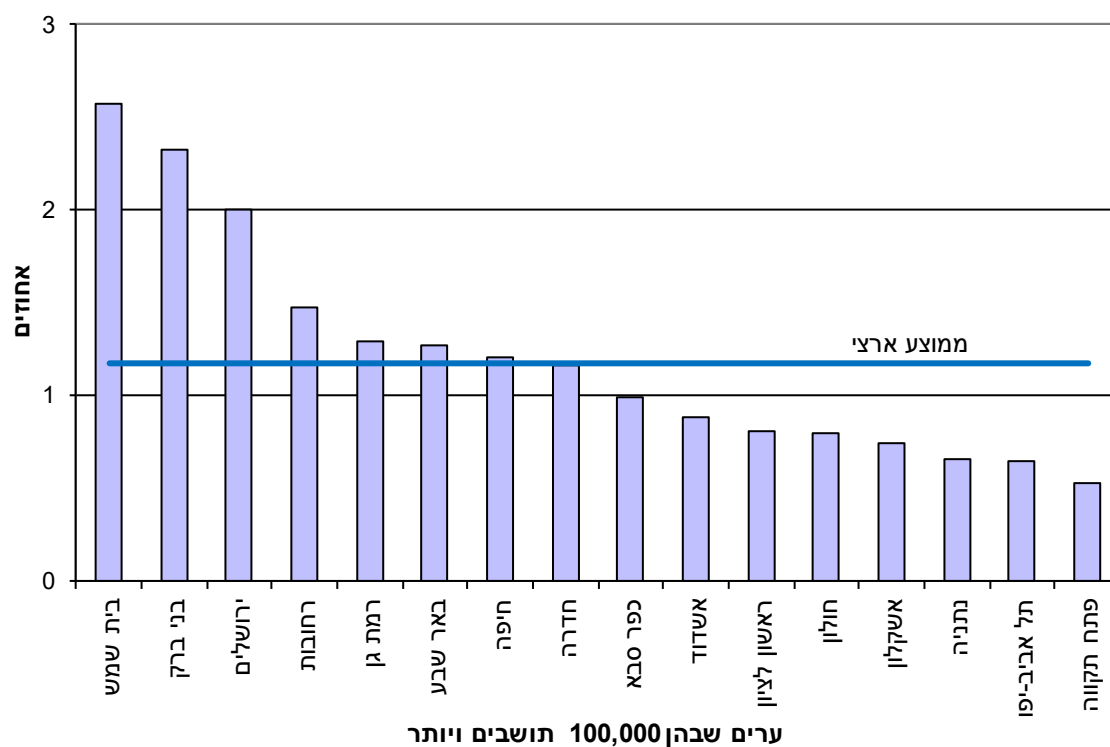
- (1) לא כולל את הגרים במוסדות.
 (2) כולל 'אחר' או 'לא ידוע'.

1.2.4. מועסקים ערבים במשרה חלקית שלא מרצון, (1)
לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022

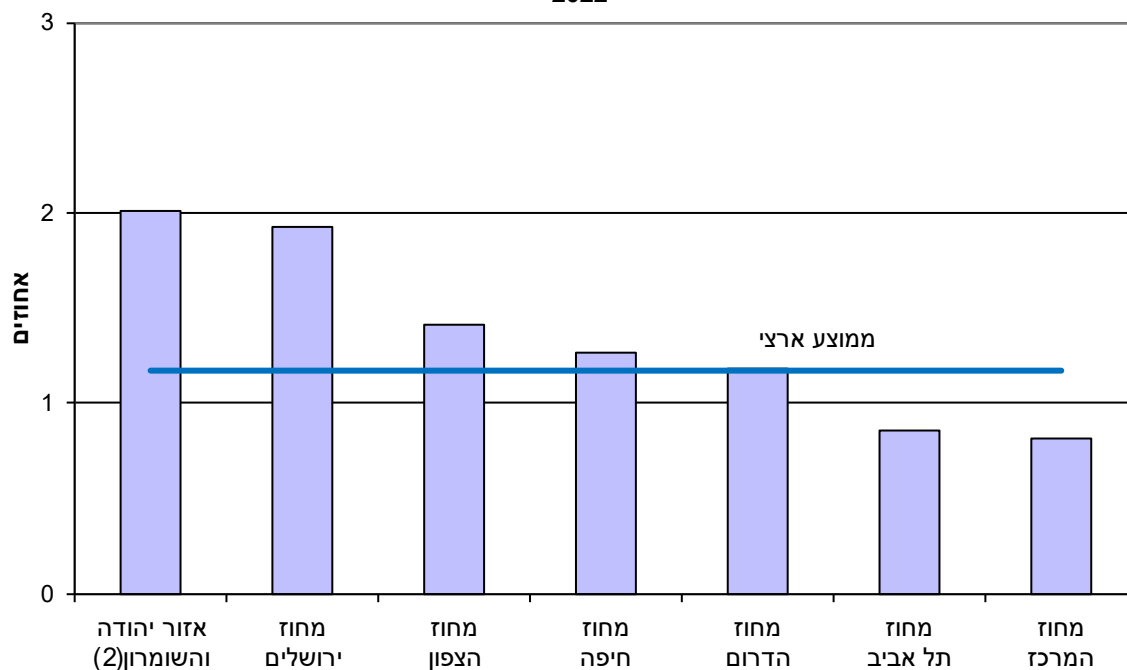
(1) לא כולל את הגרים מחוץ ליישובים (בדווים בדרום) או במוסדות (מדגמים קבועים).
(2) כולל 'מעורב', 'אחר' או 'לא ידוע'.

1.2.5. מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון בערים הגדולות(1)(2)
2022

(1) לא כולל את הגרים במוסדות.
(2) הנתונים על בת ים והרצלייה אינם מוצגים בשל מיעוט מקרים.

1.2.6. מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון, לפי מחוז(1)
2022

(1) לא כולל את הגרים מחוץ ליישובים (בדווים בדרום) או במוסדות (מדגמים קבועים).
(2) יישובים ישראליים.

1.3. הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את ההכנסה החציונית ברוטו (לפני ניכויים ותשלומי מיסים) מעבודה של כלל הפרטים העובדים במשק הבית, במשקי בית שעבד בהם במשרה מלאה (מעל 34 שעות שבועיות) פרט אחד לפחות. במדד זה הוצגה ההכנסה הכוללת של העובדים במשק הבית ולא של פרטים, ולפיכך ניתן ייצוג הולם יותר להכנסה של משקי הבית מעבודה.

בשנת 2021 משקי הבית שעבד בהם במשרה מלאה פרט אחד לפחות היו 61.7% מכלל משקי הבית. ב-61.1% ממשקי הבית היהודיים היה פרט אחד לפחות שעובד במשרה מלאה, לעומת 63.7% ממשקי הבית הערביים.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בהכנסה החציונית.

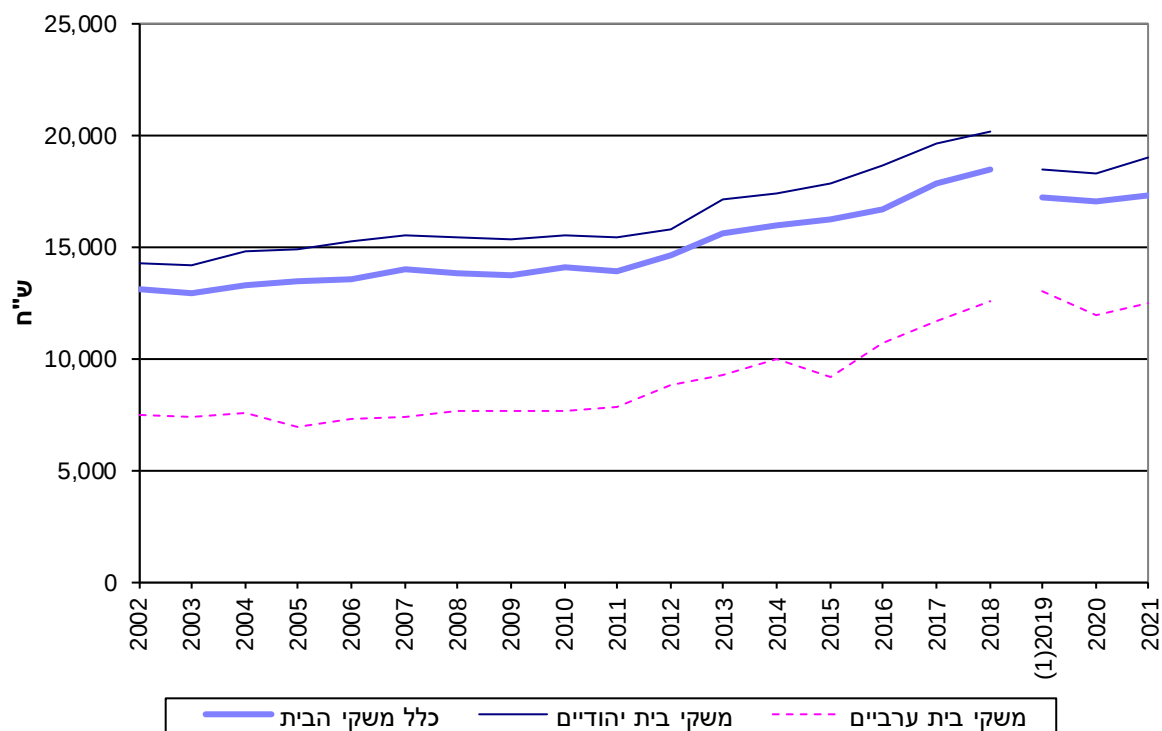
מגמות במדד

- **בשנת 2021 ההכנסה החציונית ברוטו מעבודה של משק הבית עמדה על 17,368 ש"ח לחודש, ללא שינוי ניכר מ-2020¹ (17,048 ש"ח לחודש)².**
- בשנת 2021 הפער בין ההכנסה החציונית ברוטו מעבודה של משקי בית יהודיים (19,036 ש"ח לחודש) למשקי בית ערביים (12,529 ש"ח לחודש) עמד על 34.2%, לעומת 34.5% ב-2020.
- בשנת 2021 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) ההכנסה החציונית ברוטו מעבודה של משקי בית הגבוהה ביותר הייתה בהרצלייה (25,670 ש"ח) והנמוכה ביותר – בבתי ים (12,058 ש"ח).
- בשנת 2021 בהשוואה לפי מחוז, ההכנסה החציונית ברוטו מעבודה של משקי בית הגבוהה ביותר הייתה במחוז המרכז (21,443 ש"ח) וההכנסה הנמוכה ביותר – במחוז ירושלים (13,824 ש"ח).

¹ בשנת 2019, בעקבות ירידה בשיעורי ההשבה לסקר, שונתה שיטת האמידה. שינוי שיטת חישוב מקדמי הניפוח נועד לצמצם הן את טעויות הדגימה והן את ההטיות העלולות לנבוע מכך שמשקי בית שלא השיבו לסקר יכולים להיות שונים בתכונותיהם מאלה שהשתתפו בסקר. השינוי שנעשה בשיטת האמידה משפיע בעיקר על הכנסות משקי הבית והפרטים. לכן ב-2019 חל שבר בסדרה לעומת הנתונים שהתפרסמו בשנים הקודמות.

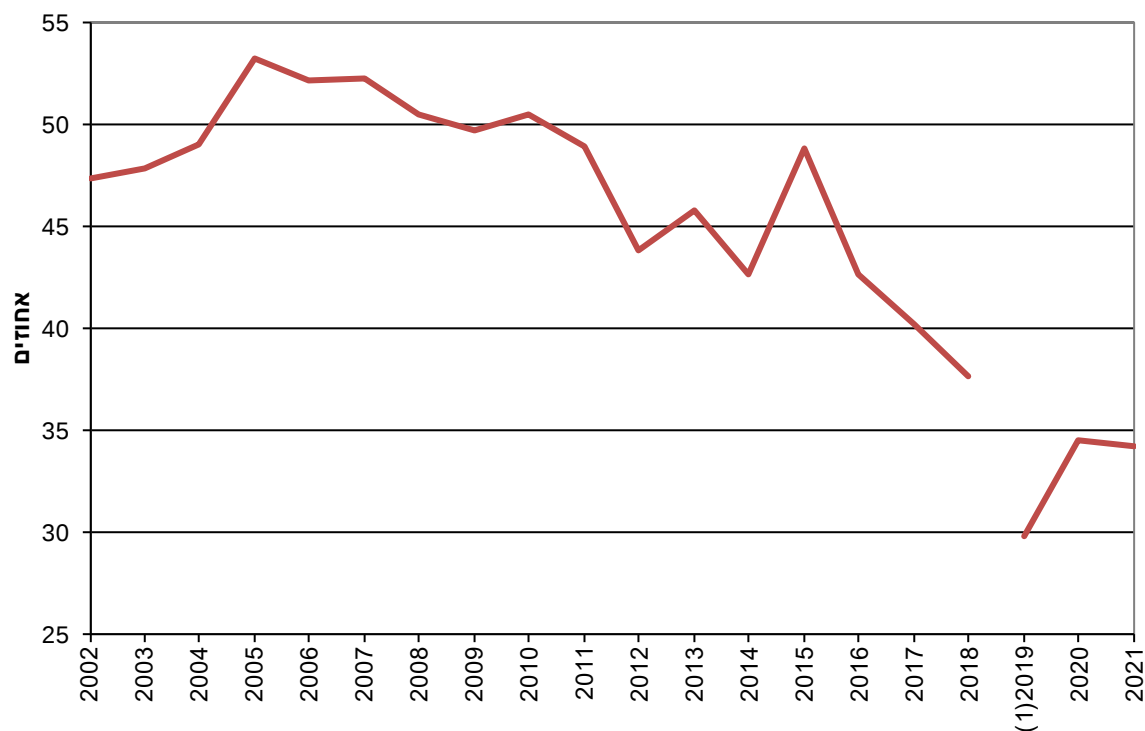
² במחירים קבועים לשנת 2021.

1.3.1. הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית, לפי קבוצת אוכלוסייה
2021–2002
(במחירי 2021)

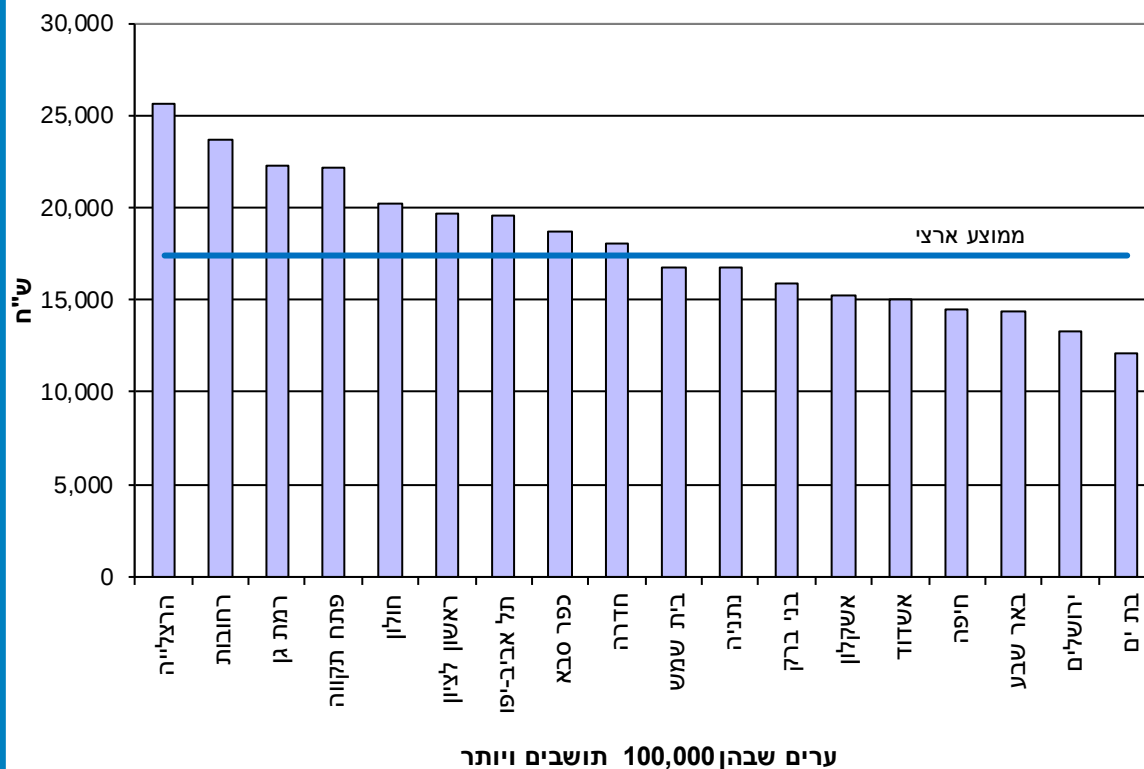
(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שינוי שיטת האמידה.

1.3.2. פער בהכנסה החציונית ברוטו מעבודה
בין משקי בית יהודיים וערביים
2021–2002

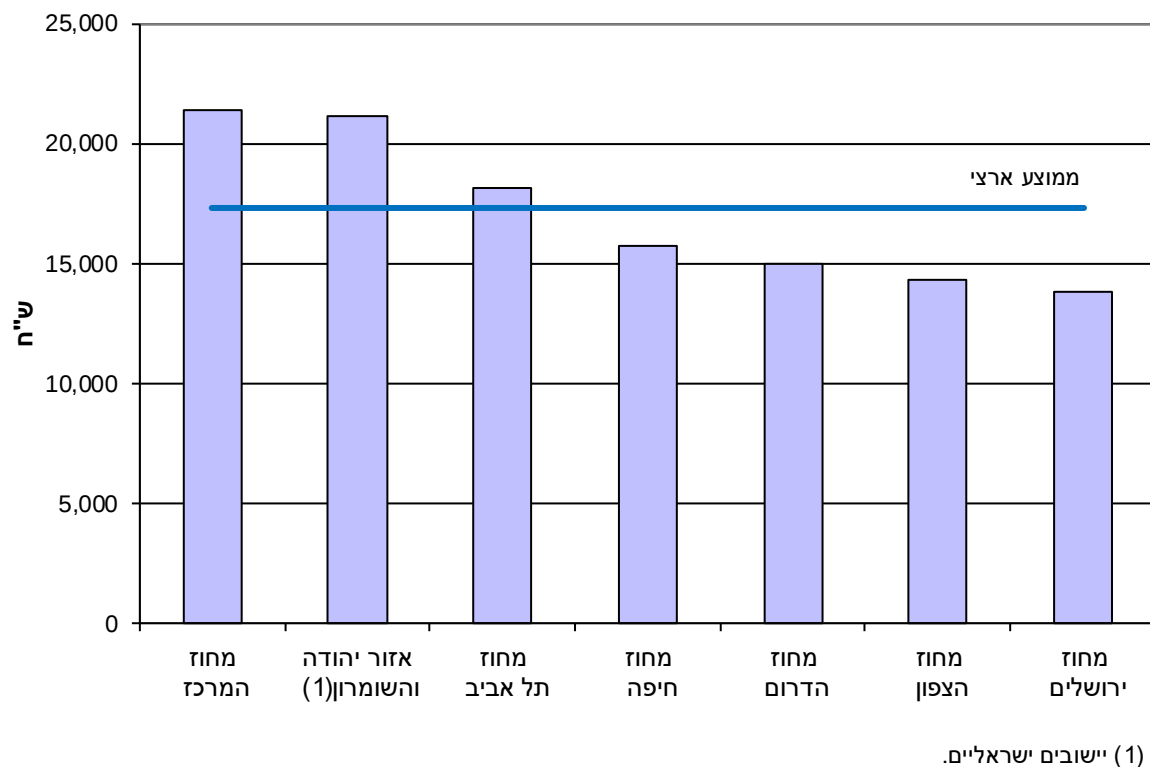

(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שינוי שיטת האמידה.

1.3.3. הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משקי בית בערים הגדולות
2021

1.3.4. הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משקי בית, לפי מחוז
2021

1.4. שביעות רצון כללית מעבודה

מדד זה מורכב מתתי-מדדים אלו:

- שביעות רצון מעבודה
- מועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה
- מועסקים החושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה
- מועסקים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם.

שביעות רצון כללית מעבודה, לפי תת-מדד ולפי מין וקבוצת אוכלוסייה, 2022

אחוזים

קבוצת אוכלוסייה ומין	שביעות רצון (1) מעבודה	מועסקים המרוצים (1) מההכנסה מעבודה	מועסקים החושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה	מועסקים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם
בני 20 ומעלה	90	63	51	66
גברים	90	70	52	65
נשים	90	55	49	67
יהודים (2)	91	63	51	66
ערבים	83	62	48	62

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

(2) במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

1.4.1. שביעות רצון מעבודה

תיאור המדד והגדרתו

מדד שביעות הרצון מהעבודה בוחן את תחושותיו הכלליות של העובד לגבי מקום עבודתו, וכיצד הן מושפעות מהנהגת צעדי מדיניות וממשתנים נוספים הנמדדים בסקרים.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה החל משנת 2002 בסקר החברתי, ומופנית לכלל המועסקים בני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'מרוצה מאוד' או 'מרוצה' על השאלה: "האם אתה מרוצה מעבודתך במקום העבודה העיקרי?".

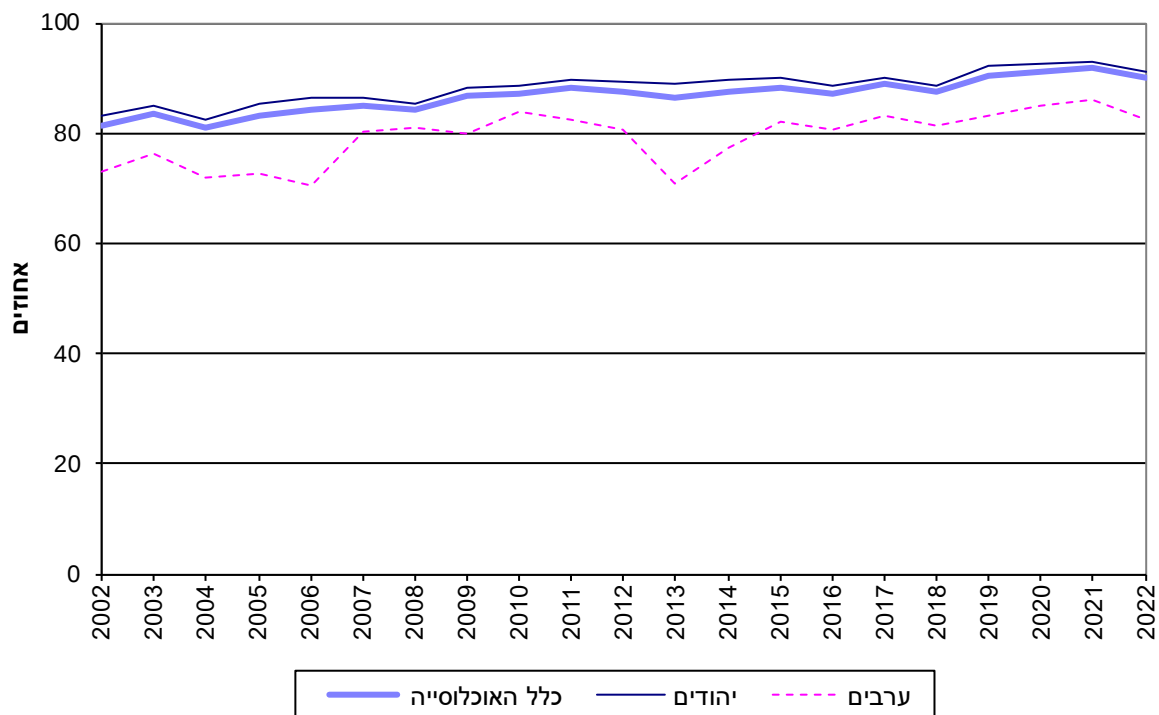
המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות הרצון מהעבודה.

מגמות במדד

- **90% מהמועסקים מרוצים מעבודתם בשנת 2022 (92% בשנת 2021), ללא הבדל בין גברים ונשים.**
- בשנים 2002–2022 אחוז המרוצים מעבודתם במגמת עלייה – מ-81.5% ל-90.2%, בהתאמה.
- במרבית השנים האחוז הנמוך ביותר של מועסקים המרוצים מעבודתם נמצא בקרב גברים ערבים.
- במרבית השנים נשים יהודיות מרוצות יותר מעבודתן בהשוואה לנשים ערביות.
- בקרב נשים ערביות נרשמה הירידה הניכרת ביותר בשביעות הרצון מעבודה – מ-88.3% ב-2021 ל-79.9% ב-2022.
- בפילוח לפי מידת דתיות בקרב יהודים לא נמצאו הבדלים ניכרים באחוז המרוצים מעבודתם.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), ב-2022 האחוז הגבוה ביותר של מועסקים המרוצים מעבודתם נמצא בבני ברק – 99.0% והנמוך ביותר בהרצלייה – 83.2%.
- בהשוואה לפי מחוז, ב-2022 נע אחוז המועסקים המרוצים מעבודתם בין 91.9% באזור יהודה והשומרון¹ ל-86.3% במחוז הצפון.

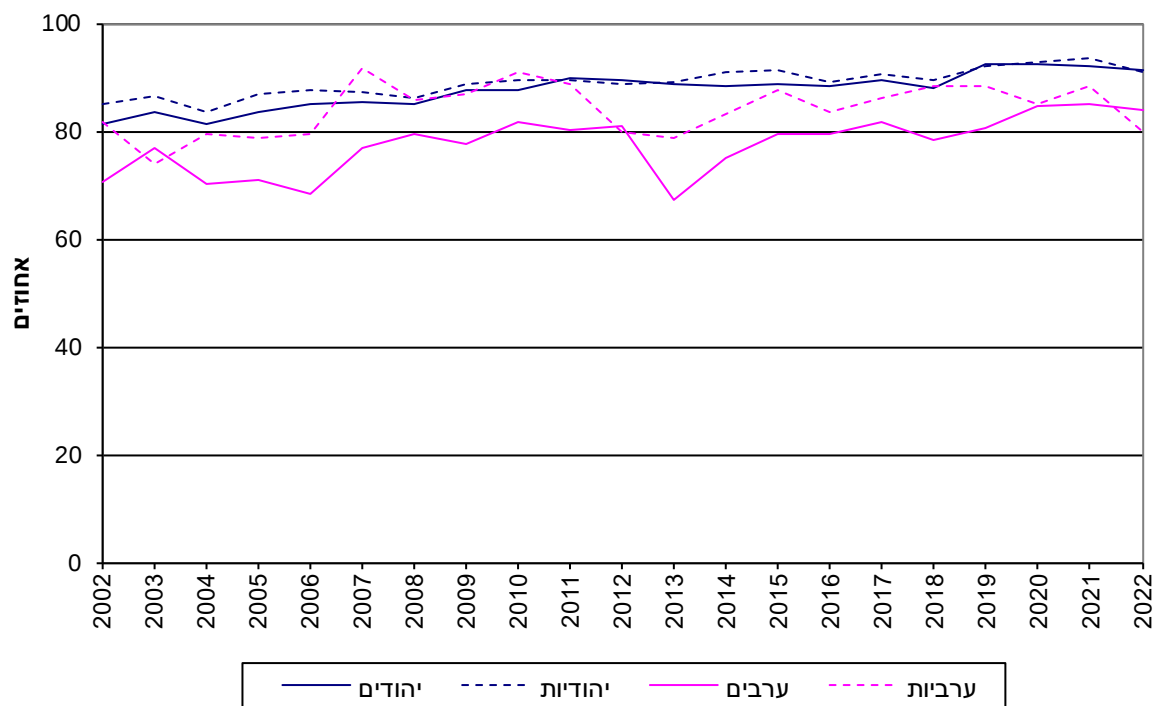
¹ יישובים ישראליים.

1.4.1.1. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהעבודה,
לפי קבוצת אוכלוסייה
2022-2002

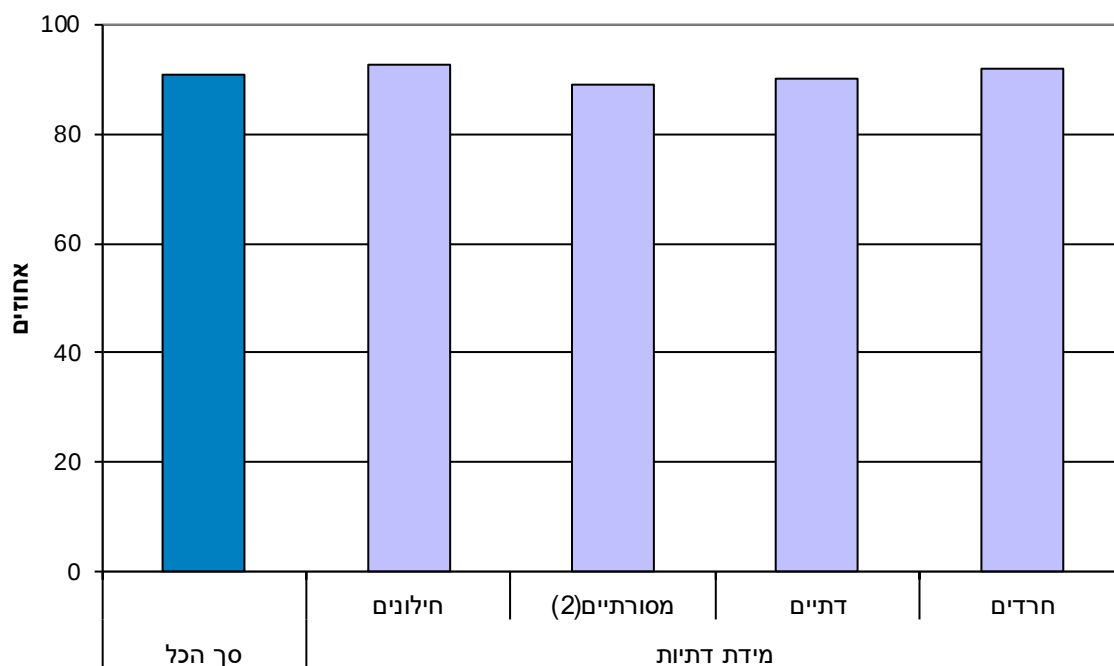
(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

1.4.1.2. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהעבודה,
לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022-2002

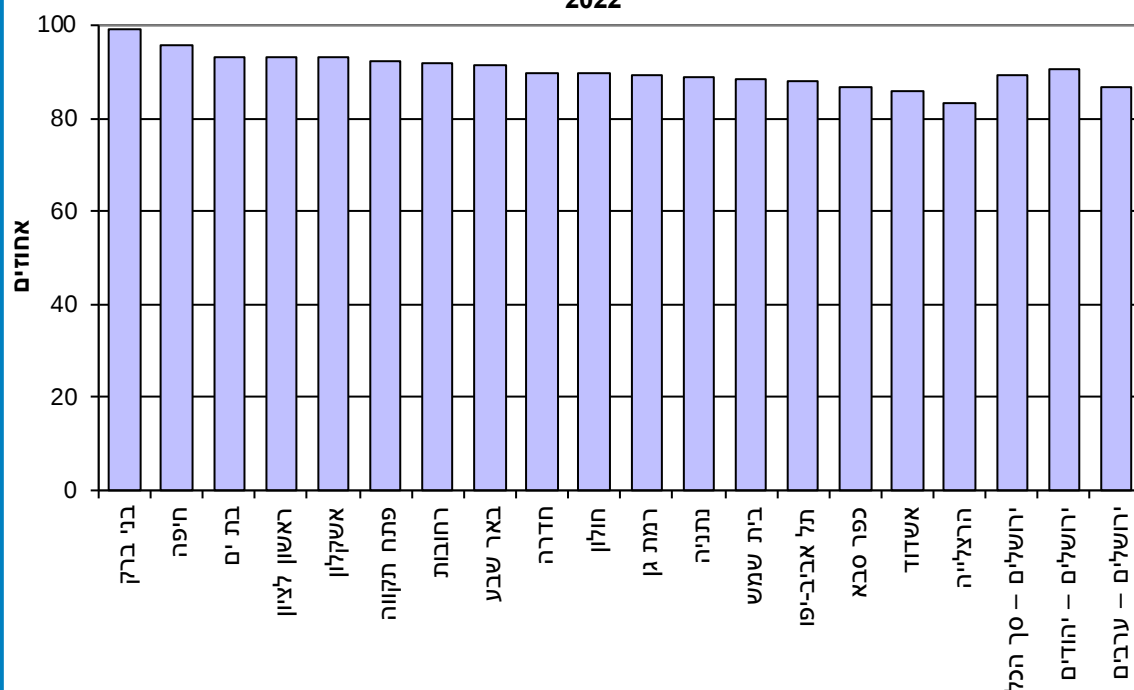
(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

**1.4.1.3. מועסקים יהודים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהעבודה,
לפי מידת דתיות
2022**

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

**1.4.1.4. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהעבודה
בערים הגדולות
2022**

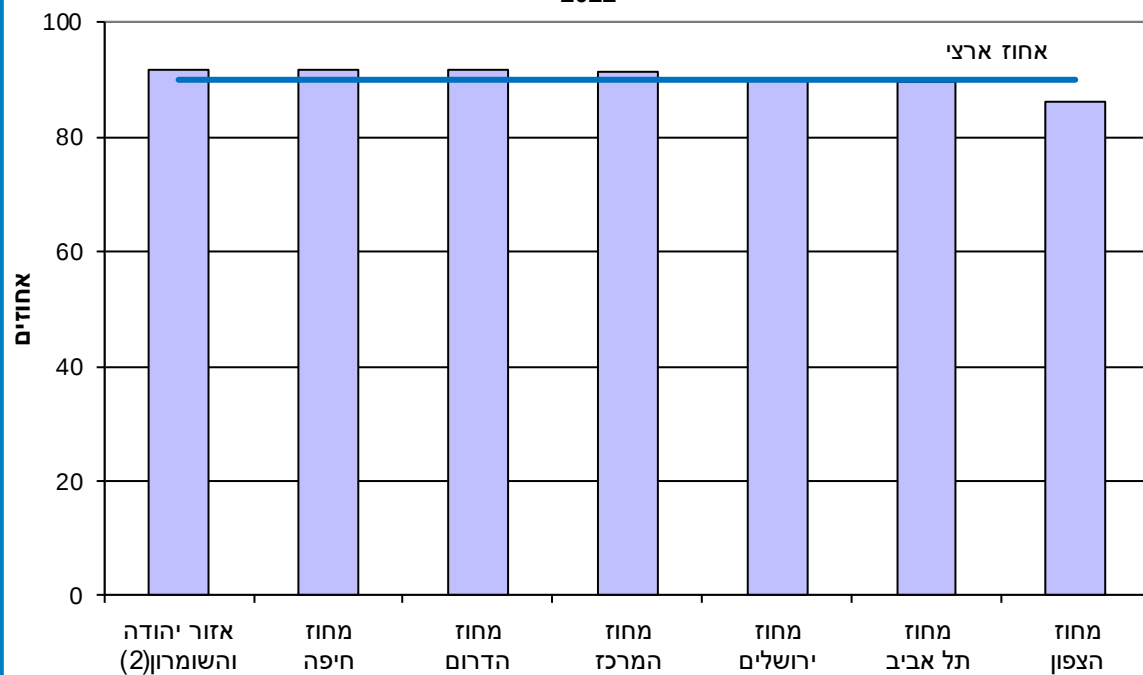

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

1.4.1.5. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהעבודה,

לפי מחוז
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

(2) יישובים ישראליים.

1.4.2. מועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה

תיאור המדד והגדרתו

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי החל משנת 2002, ומופנית לכלל המועסקים בני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'מרוצה מאוד' או 'מרוצה' על השאלה: "האם אתה מרוצה מהכנסותיך מעבודתך?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות הרצון מההכנסה מעבודה.

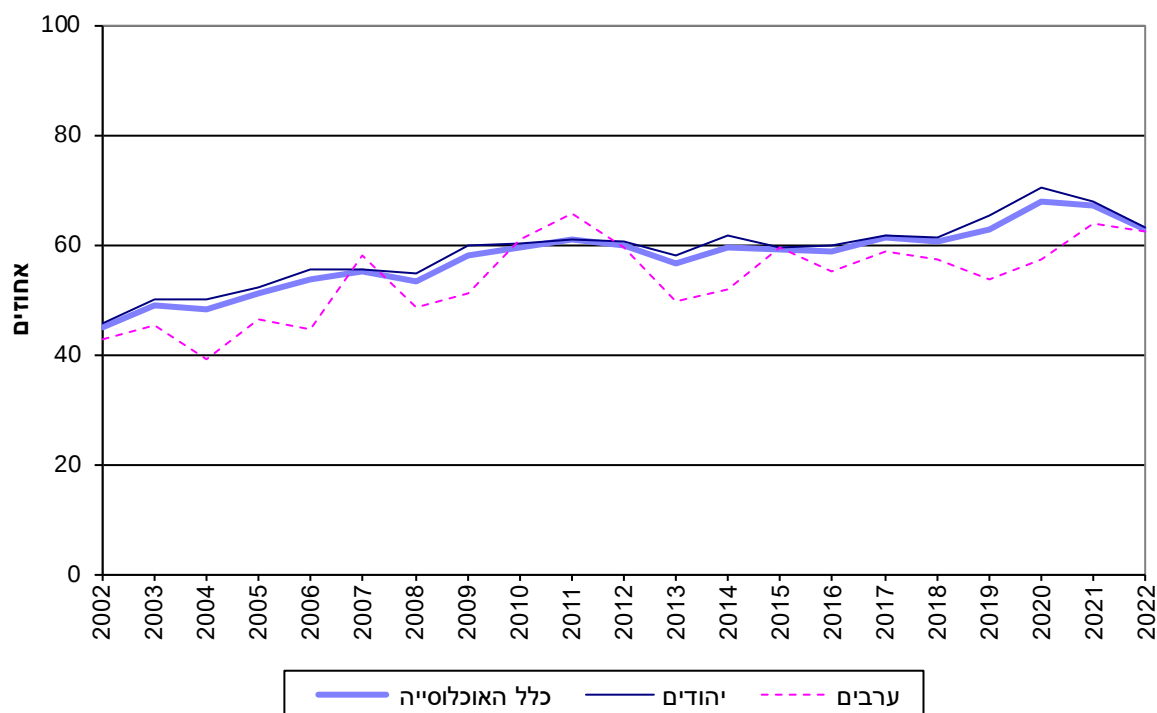
מגמות במדד

- **62.9% מהמועסקים מרוצים מהכנסתם ב-2022** – 70.1% מהגברים (בדומה לשנת 2021) ו-55.2% מהנשים (62.4% ב-2021).
- בשנים 2002–2022 אחוז המועסקים המרוצים מההכנסה במגמת עלייה – מ-44.8% ל-62.9%, בהתאמה.
- בשנת 2022 63.0% מהיהודים ו-62.2% מהערבים מרוצים מהכנסתם (בשנת 2021 – 67.8% ו-63.9%, בהתאמה).
- בשנת 2022 56.2% מהנשים הערביות ו-55.1% מהנשים היהודיות מרוצות מהכנסתן.
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, 65.2% מהחילונים מרוצים מהכנסתם, 63.2% מהדתיים, 61.8% מהמסורתיים² ו-59.1% מהחרדים.
- בשנת 2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של המועסקים המרוצים מהכנסתם נמצא בחיפה (68.5%), והנמוך ביותר – באשדוד (44.4%).
- בשנת 2022 בהשוואה לפי מחוז, נע אחוז המועסקים המרוצים מהכנסתם בין 65.8% באזור יהודה והשומרון³ ל-61.6% במחוז הדרום.

² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

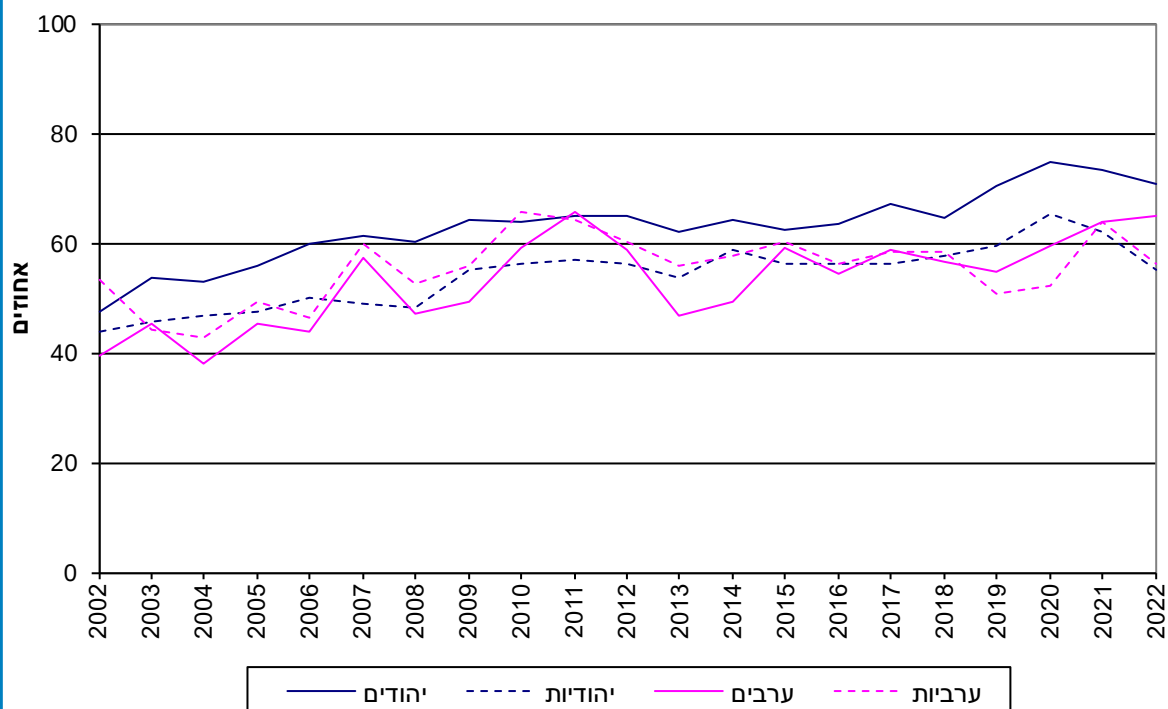
³ יישובים ישראליים.

1.4.2.1. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מההכנסה,
לפי קבוצת אוכלוסייה
2022-2002

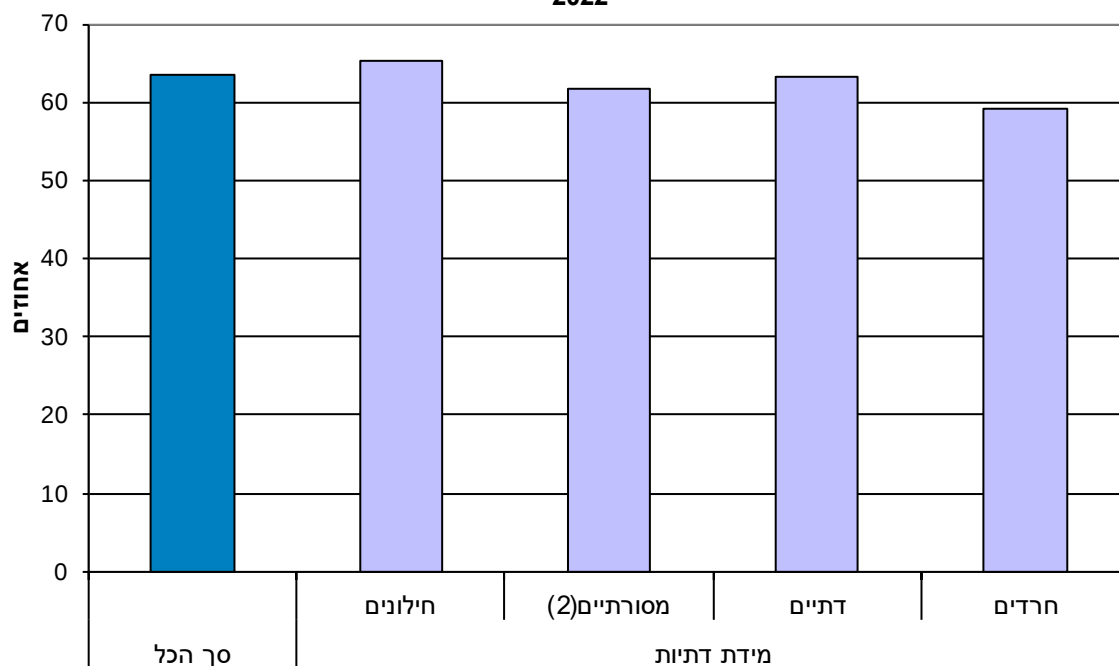
(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

1.4.2.2. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מההכנסה,
לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022-2002

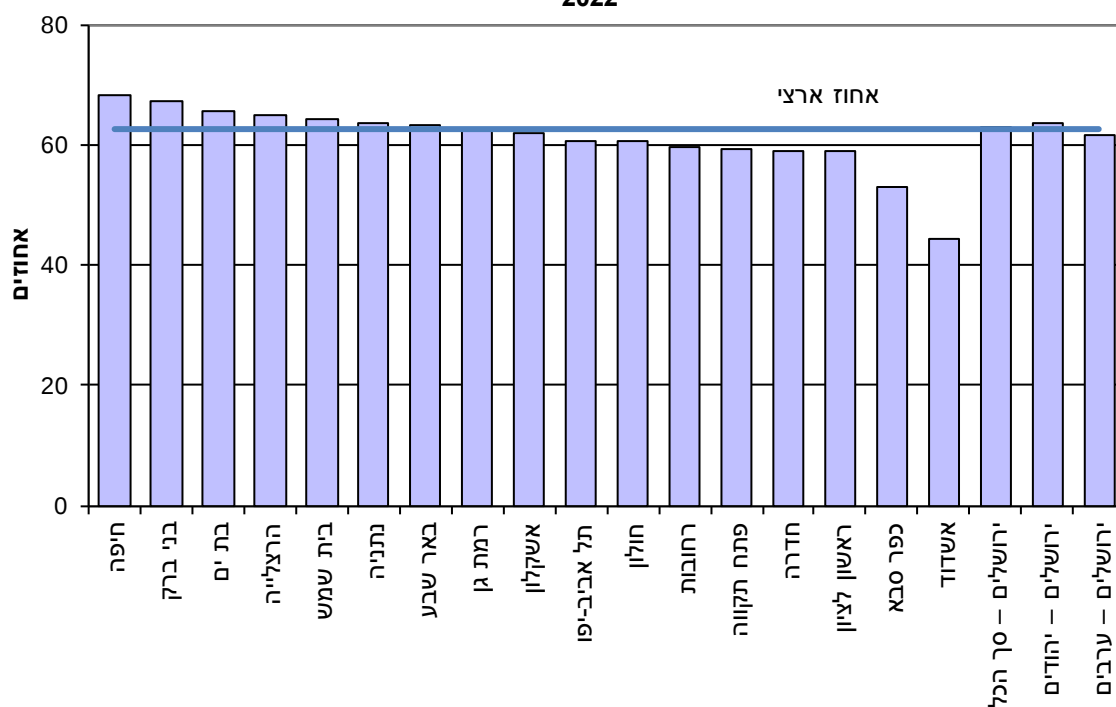
(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

1.4.2.3. מועסקים יהודים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מההכנסה,
לפי מידת דתיות
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

1.4.2.4. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מההכנסה בערים הגדולות
2022

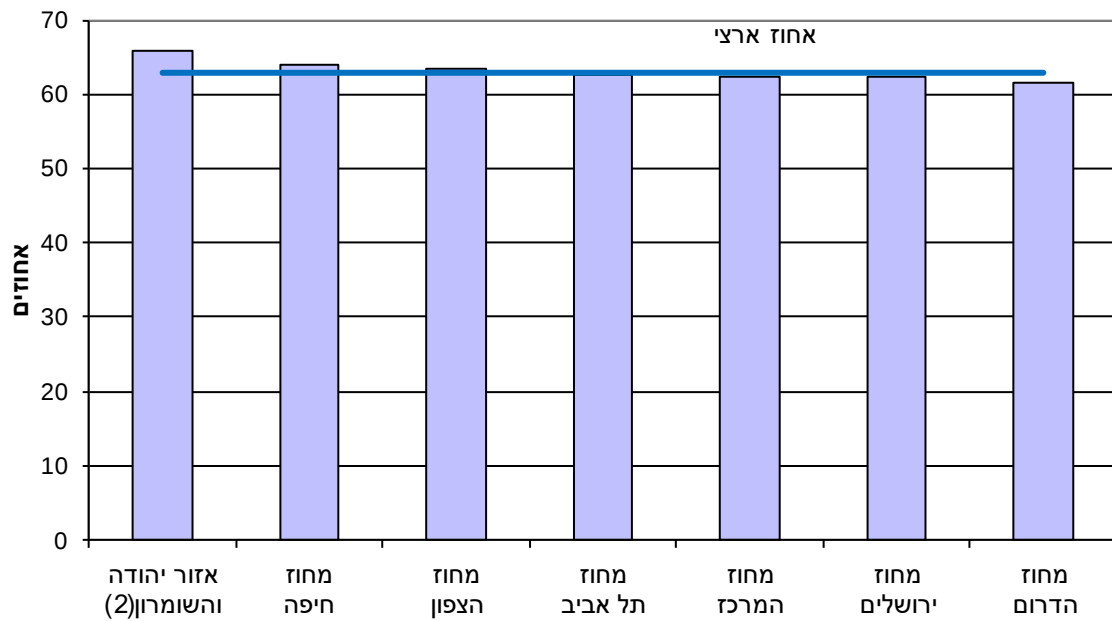

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

1.4.2.5. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מההכנסה,

לפי מחוז
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
(2) יישובים ישראליים.

1.4.3. מועסקים החושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה

תיאור המדד והגדרתו

מדד זה מסייע בבחינת תחושת העובד לגבי יכולת ההתקדמות והשיפור באיכות חייו התעסוקתיים.

המדד מבוסס על שאלה שהופיעה בסקר החברתי בשנים 2016 ו-2018–2019 והופנתה לכלל המועסקים בני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו בחיוב על השאלה: "האם התפקיד שלך מאפשר קידום בקריירה?".

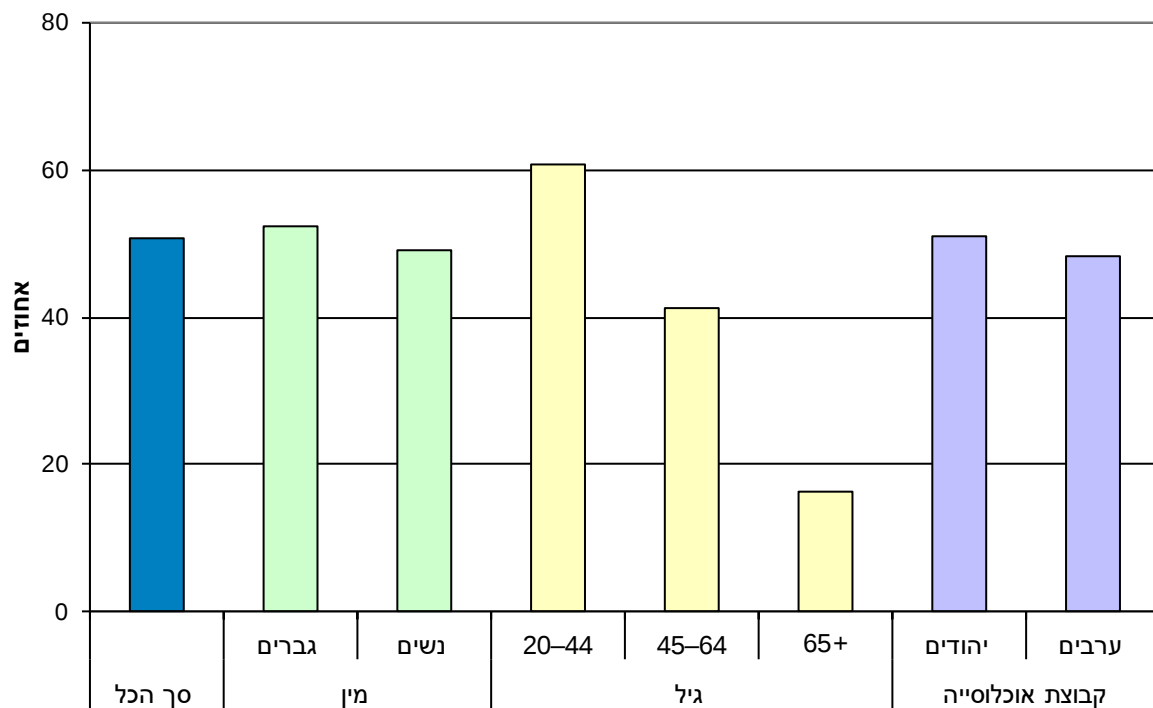
המגמה הרצויה למדד היא עלייה באחוז המועסקים החושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה (קריירה).

מגמות במדד

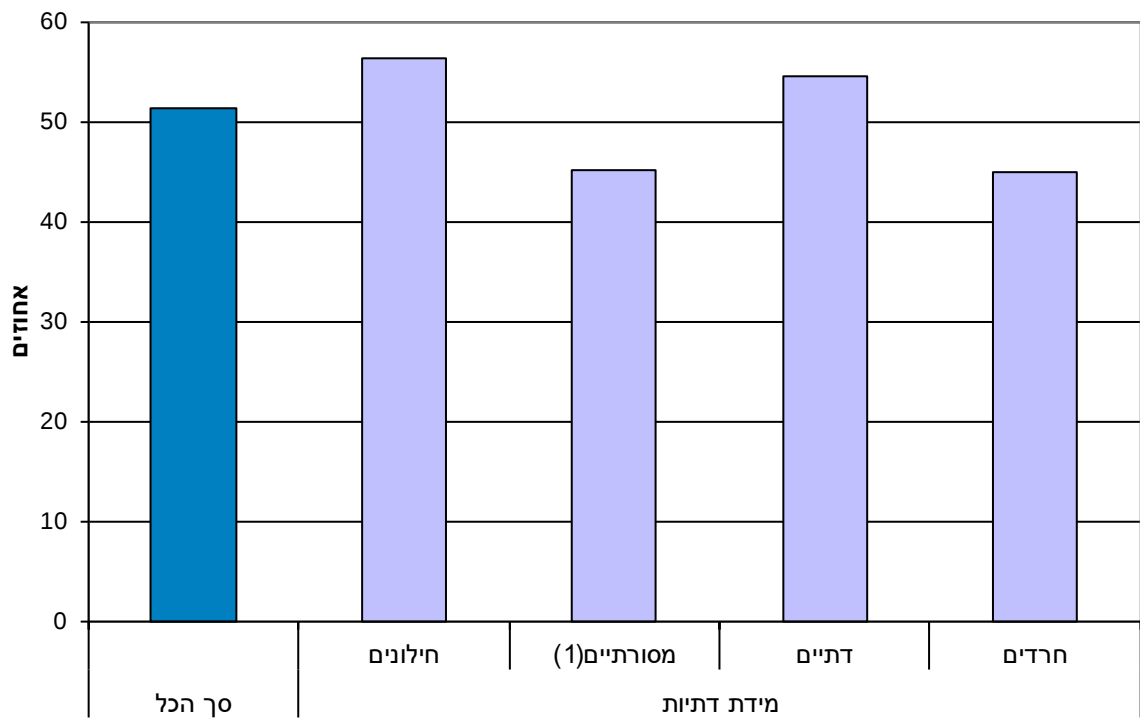
- **ב-2022 חשבו 50.8% מהמועסקים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה**, ללא הבדל ניכר בין גברים לנשים.
- 51.1% מהמועסקים היהודים ו-48.2% מהמועסקים הערבים חשבו שתפקידם מאפשר קידום בעבודה.
- אחוז המועסקים שחשבו שתפקידם מאפשר קידום בעבודה יורד עם הגיל – מ-60.9% בקרב בני 20–44 ל-41.3% בקרב בני 45–64 (בדומה לשנת 2021).
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, נמצא שאחוז החילונים שחשבו שתפקידם מאפשר קידום (56.4%) גבוה בהשוואה לאחוז בקרב דתיים (54.6%), חרדים ומסורתיים⁴ (כ-45%).
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של מועסקים שחשבו שתפקידם מאפשר קידום נמצא בתל אביב-יפו (65.1%), והנמוך ביותר – בירושלים (38.8%).
- בהשוואה לפי מחוז, בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של מועסקים שחשבו שתפקידם מאפשר קידום נמצא במחוז תל אביב (57.5%), והנמוך ביותר – במחוז ירושלים (39.8%).

⁴ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

1.4.3.1. מועסקים בני 20 ומעלה שחושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

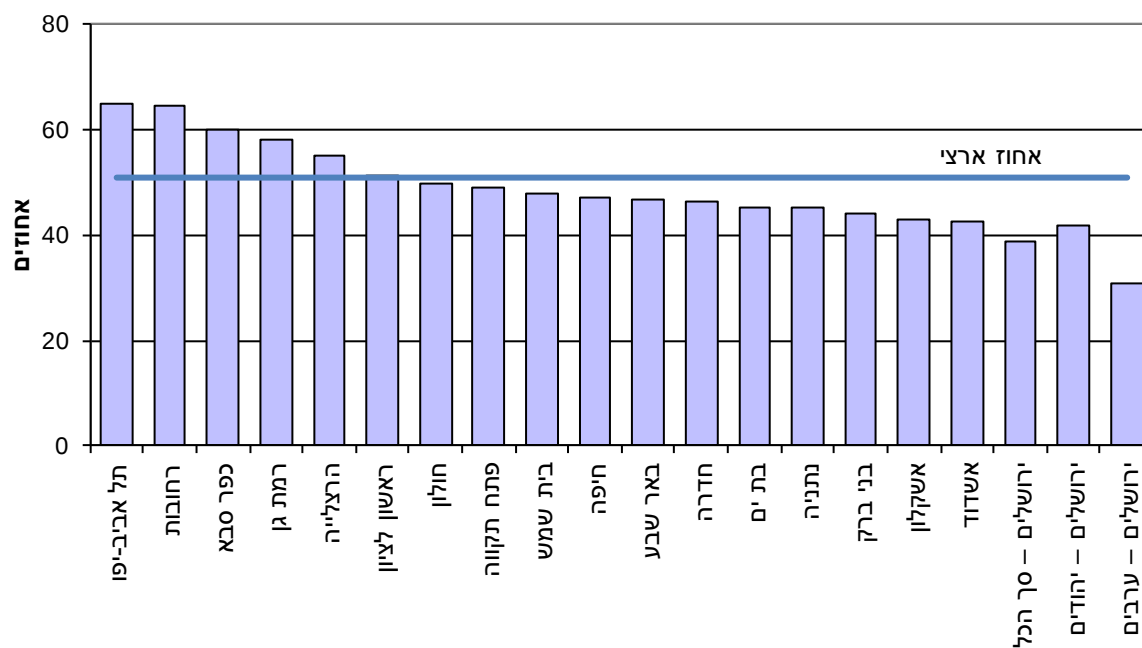

1.4.3.2. מועסקים יהודים בני 20 ומעלה שחושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה, לפי מידת דתיות
2022

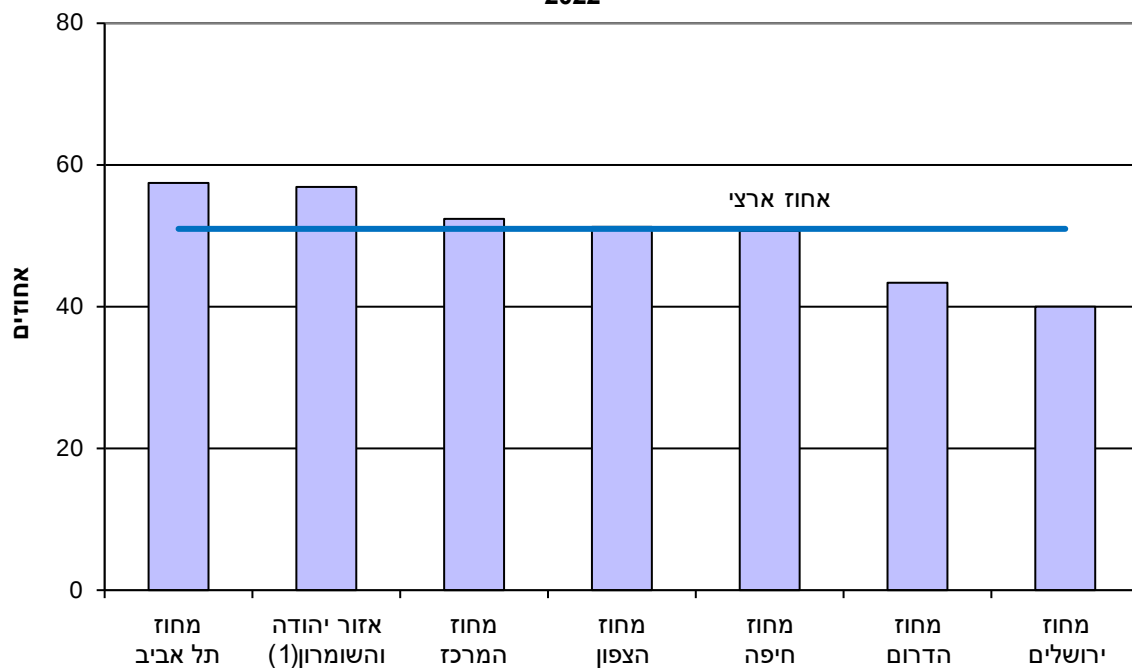
(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

1.4.3.3. מועסקים בני 20 ומעלה שחושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה, בערים הגדולות 2022

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

1.4.3.4. מועסקים בני 20 ומעלה שחושבים שתפקידם מאפשר קידום בעבודה, לפי מחוז 2022

(1) יישובים ישראליים.

1.4.4. מועסקים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם

תיאור המדד והגדרתו

מדד זה בוחן את תחושת העובד לגבי מידת ההתאמה בין עיסוקו בעבודה להשכלתו. המדד משקף את תחושת ההגשמה העצמית של הפרט, המשפיעה על שביעות הרצון שלו מהעבודה.

המדד מבוסס על שאלה שהופיעה בסקר החברתי, והופנתה לכלל המועסקים בני 20 ומעלה בעלי תעודה על-תיכונית. המדד כולל את אלו שהשיבו 'במידה רבה' ו'במידה מסוימת' על השאלה: "האם עבודתך במקום העבודה העיקרי קשורה לתחום לימודיך?".

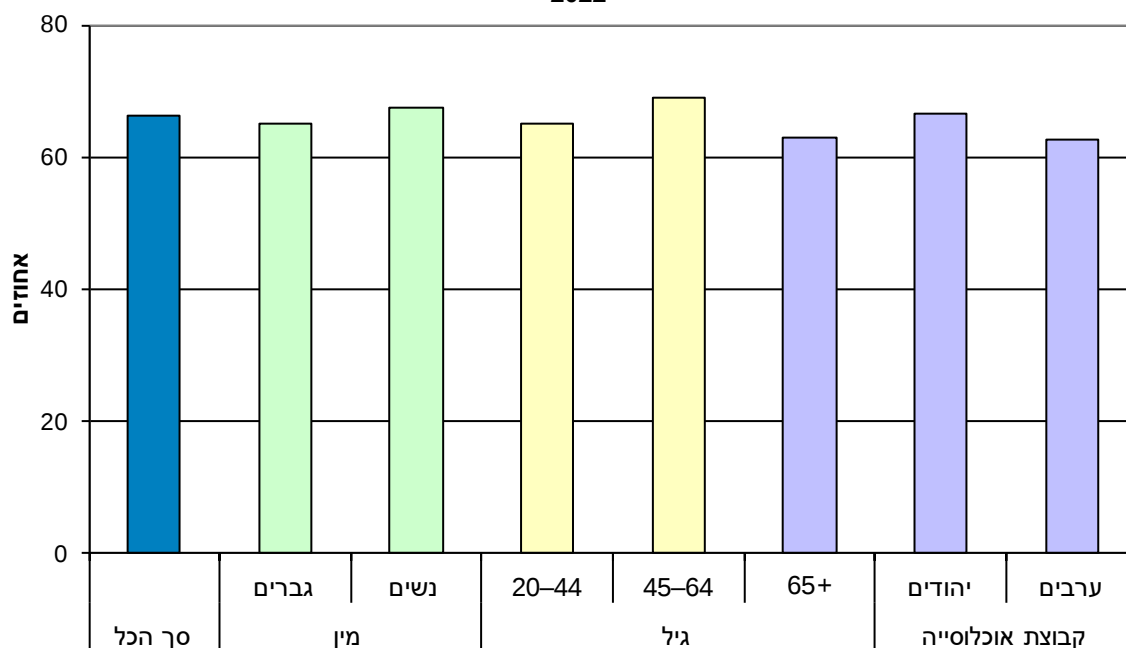
המגמה הרצויה למדד היא עלייה באחוז המועסקים החשים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם.

מגמות במדד

- **ב-2022 השיבו 66.4% מהמועסקים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם –**
65.0% מהגברים ו-67.6% מהנשים.
- 66.7% מהמועסקים היהודים ו-62.6% מהמועסקים הערבים השיבו שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם.
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, נמצא שאחוז החרדים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם היה 76.2%, 73.0% בקרב הדתיים, 67.3% בקרב החילונים ו-61.5% בקרב המסורתיים.⁵
- בשנת 2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), אחוז המועסקים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם נע בין 71.8% בחיפה ל-49.7% באשדוד.
- בהשוואה לפי מחוז, ב-2022 אחוז המועסקים שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם נע בין 73.3% במחוז ירושלים ל-62.2% במחוז הדרום.

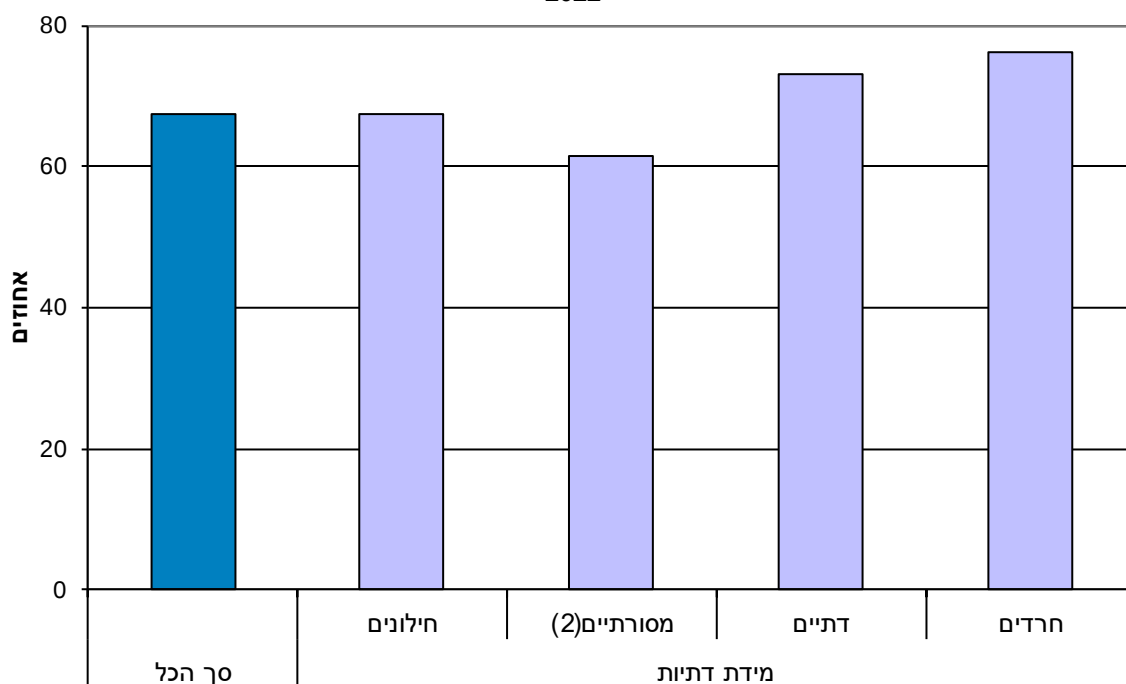
⁵ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

1.4.4.1. מועסקים בני 20 ומעלה
שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם, (1)
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

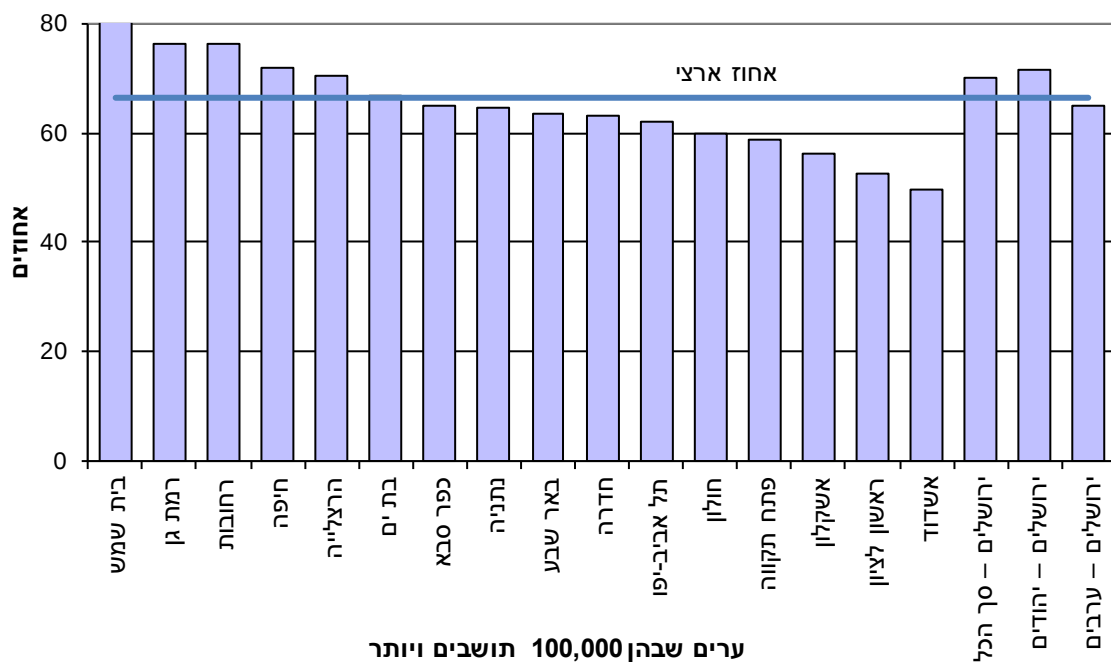
(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.

1.4.4.2. מועסקים יהודים בני 20 ומעלה
שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם, (1) לפי מידת דתיות
2022

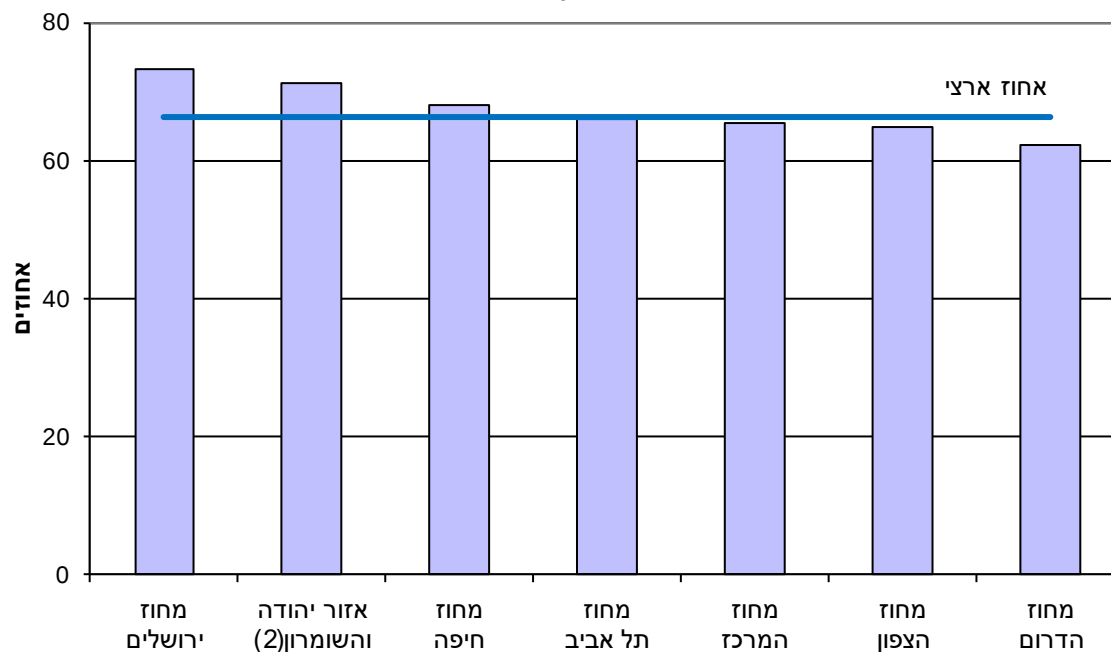
(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.
 (2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

1.4.4.3. מועסקים בני 20 ומעלה שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם, (1) בערים הגדולות (2) 2022

(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.
 (2) הנתון עבור בני ברק אינו מוצג עקב טעויות דגימה.

1.4.4.4. מועסקים בני 20 ומעלה שתפקידם בעבודה תואם את תחום לימודיהם, (1) לפי מחוז 2022

(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.
 (2) יישובים ישראליים.

1.5. שיעור הנפגעים בתאונות עבודה

תיאור המדד והגדרתו

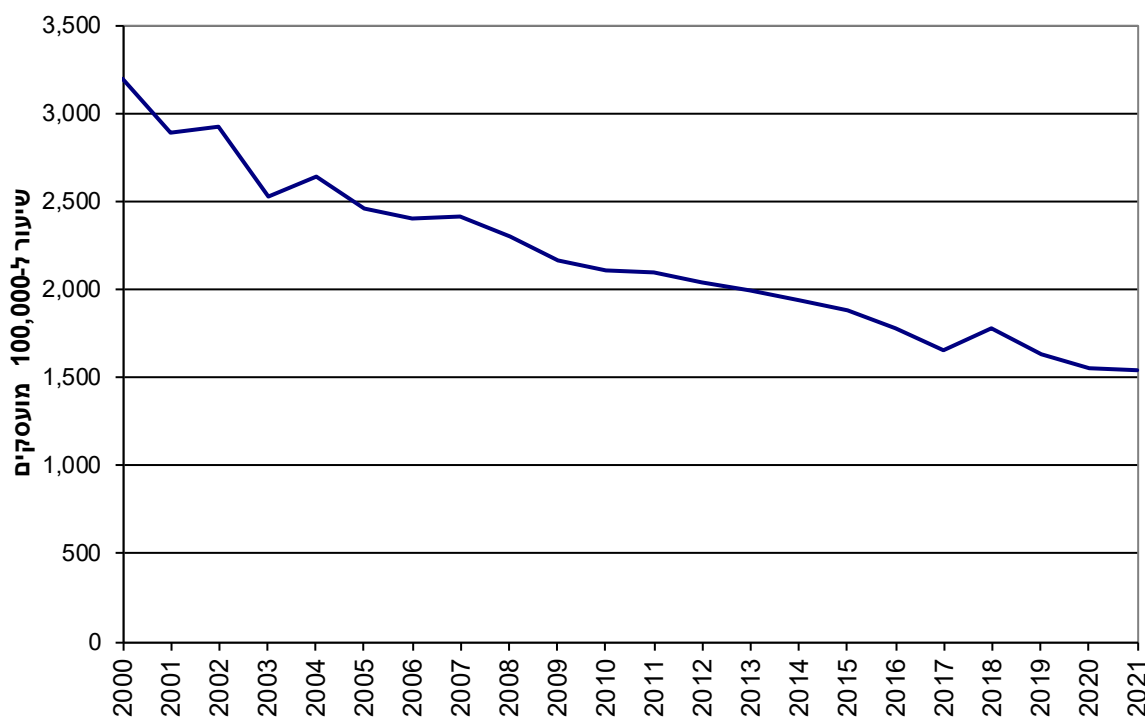
שיעור הנפגעים בתאונות עבודה חושב כאחוז מכלל המועסקים מקבלי דמי פגיעה עקב תאונות עבודה או הרוגים.¹ השיעור חושב ל-100,000 מועסקים. בבחינת איכות התעסוקה בכלל ותנאי העבודה בפרט, נדברך חשוב הוא התנאים הפיזיים במקום העבודה וההקפדה על בטיחות העובד ובריאותו וכן על איכות חייו בעתיד. המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור הנפגעים בתאונות עבודה.

מגמות במדד

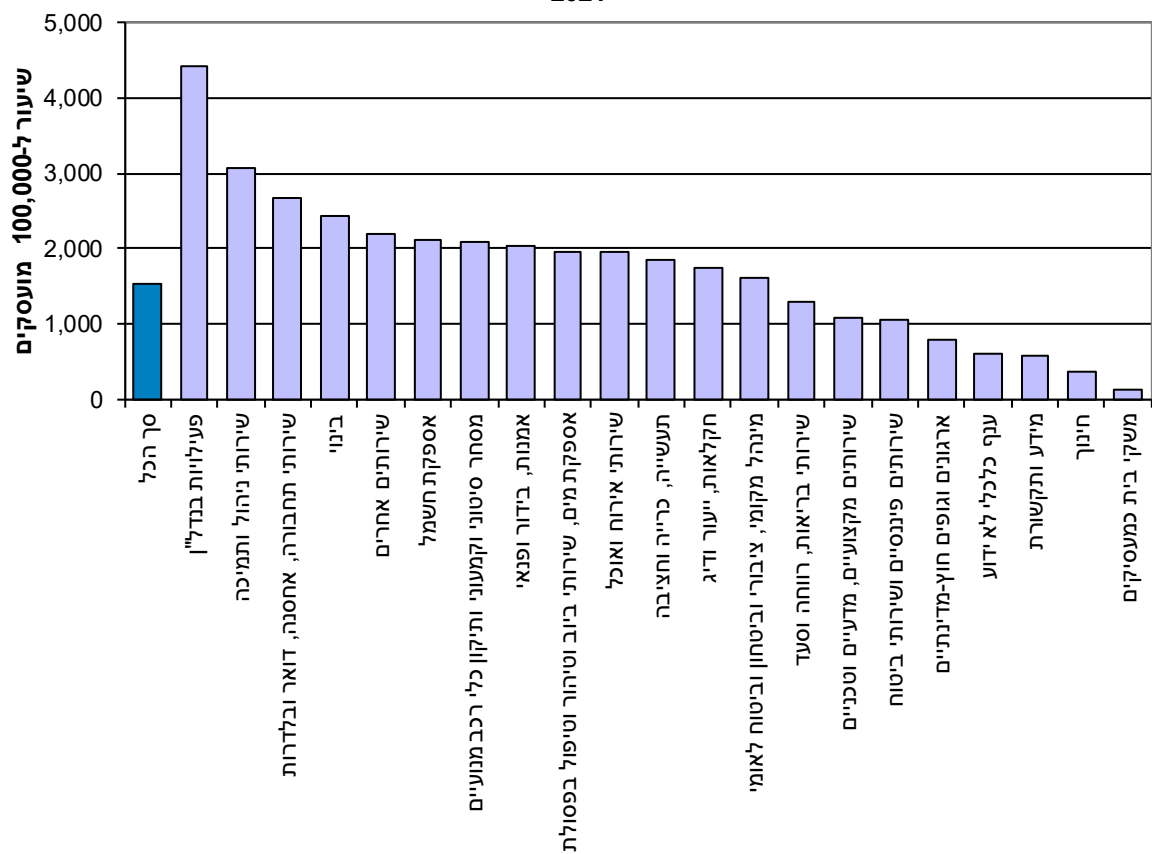
- שיעור הנפגעים בתאונות עבודה ירד מ-3,192 נפגעים ל-100,000 מועסקים בשנת 2000 ל-1,540 ב-2021 (1,551 ב-2020).
- שיעור הנפגעים בתאונות עבודה נמצא במגמת ירידה בשנים 2018–2021 (1,781 נפגעים ל-100,000 מועסקים לעומת 1,540, בהתאמה).
- בשנת 2021 שיעור הנפגעים בתאונות עבודה הגבוה ביותר הוא בענף פעילויות בנדל"ן (4,435 נפגעים ל-100,000 מועסקים) – עלייה לעומת 2020 (3,326 נפגעים ל-100,000 מועסקים). ב-2021 השיעור הנמוך ביותר של הנפגעים בתאונות עבודה היה בענף משקי בית כמעסיקים (145 נפגעים ל-100,000 מועסקים [ב-2020 – 147]) ובענף חינוך (363 נפגעים ל-100,000 מועסקים [ב-2020 – 370]).

¹ כולל מועסקים לפי סקר כוח אדם וכן נתונים מתוך החשבונות הלאומיים על מועסקים מחו"ל ועל מועסקים תושבי אזור יהודה והשומרון (יישובים ישראליים).

1.5.1. מועסקים שנפגעו בתאונות עבודה
2021-2000

1.5.2. מועסקים שנפגעו בתאונות עבודה, לפי ענף כלכלי
2021

1.6. שיעור האבטלה הממושכת (מעבר לשישה חודשים)

תיאור המדד והגדרתו

שיעור האבטלה הממושכת חושב כאחוז הבלתי מועסקים שחיפשו עבודה מעבר לשישה חודשים מתוך כלל הבלתי מועסקים.

ניתוק ממושך משוק העבודה שוחק את המיומנויות שרכש העובד ומצמצם את סיכוייו להיקלט במשרה בתנאי שכר טובים עד כדי יציאה ממעגל התעסוקה. הדגש על אבטלה ממושכת מאפשר להבחין בין אפיקי תעסוקה שונים: אפיקים שבהם גמישות תעסוקתית גבוהה המאפשרת לאלה שאיבדו את מקום עבודתם לשוב למעגל התעסוקה בתוך זמן קצר יחסית, לצד אפיקים שבאופן יחסי קיימת בהם הסתברות נמוכה להפסקת העבודה, אך הסתברות גבוהה להיפלט ממעגל התעסוקה. המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור האבטלה הממושכת.

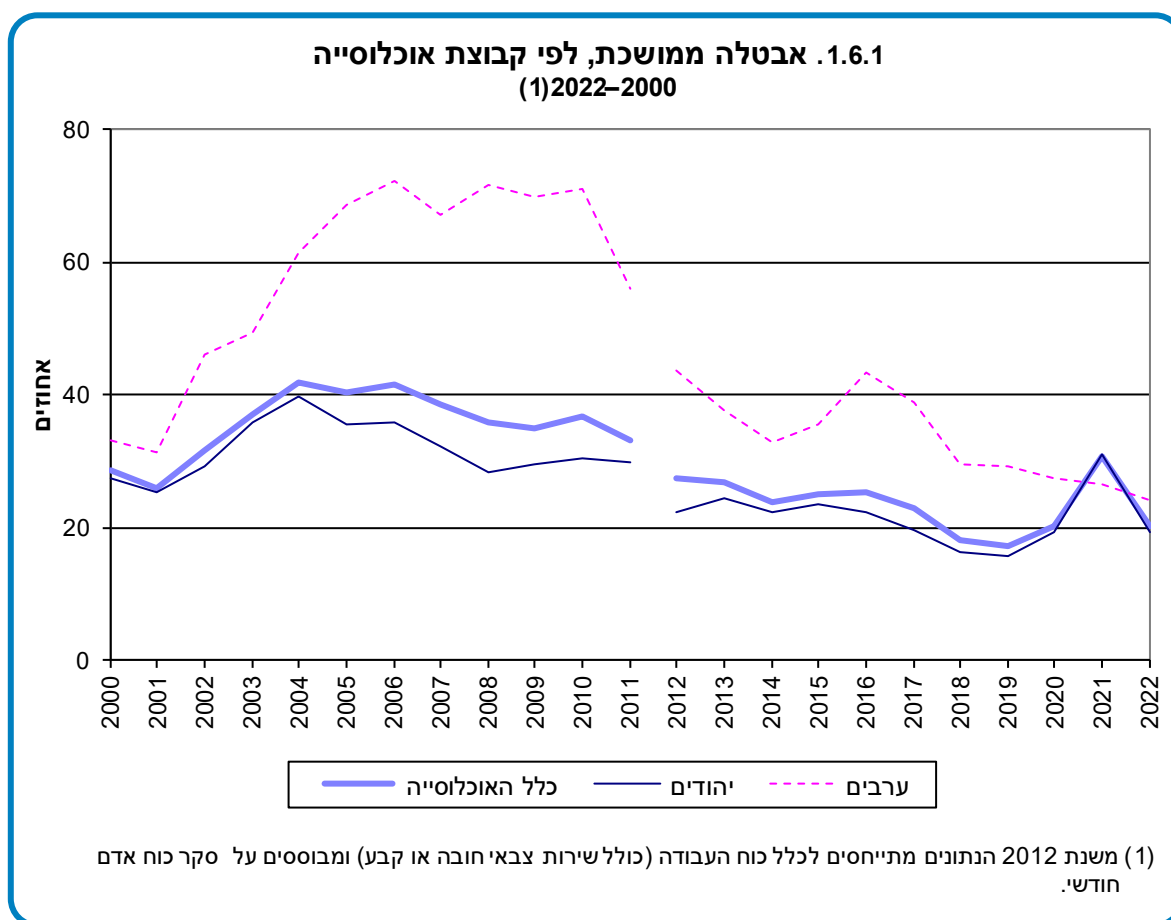
מגמות במדד

- בשנת 2022 עמד שיעור האבטלה הממושכת על 20.2%, ירידה לעומת שנת 2021 (30.7% – השיעור הגבוה ביותר מאז שנת 2012).
- בשנת 2000 שיעור האבטלה הממושכת בקרב כלל האוכלוסייה היה 28.6%, וב-2004 שיעור האבטלה הממושכת הגיע לשיאו ועמד על 41.8%. לאחר מכן הוא החל לרדת עד ל-33.1% ב-2011. בשנים 2012–2020¹ נרשמה ירידה מ-27.5% ל-20.3%, בהתאמה.
- ב-2022 ירד שיעור האבטלה הממושכת בקרב שני המינים – בקרב גברים ל-21.3% ובקרב נשים ל-19.0% (ב-2021 בקרב גברים – 33.6% ובקרב נשים – 27.5%).
- הבדלים במגמות בין יהודים לערבים בשיעור האבטלה הממושכת – בקרב היהודים הייתה ירידה ניכרת בשיעור האבטלה הממושכת מ-31.2% בשנת 2021 ל-19.4% בשנת 2022, ובקרב הערבים הייתה ירידה מתונה בשיעור האבטלה הממושכת מ-26.6% בשנת 2021 ל-24.3% בשנת 2022.
- לאורך השנים, שיעור האבטלה הממושכת בקרב ערביות היה גבוה משיעור האבטלה הממושכת בקרב יהודיות, ואילו בשנת 2021 התהפכה המגמה – שיעור האבטלה הממושכת בקרב ערביות עמד על 24.5% לעומת 27.7% בקרב יהודיות. בשנת 2022 שיעור האבטלה הממושכת בקרב ערביות עלה שוב לעומת השיעור בקרב יהודיות – 28.0% לעומת 17.2%, בהתאמה.
- בקרב יהודים, בהשוואה לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית,² ב-2022 השיעור הגבוה ביותר של אבטלה ממושכת היה בקרב אלו שאורח חייהם דתי מאוד וחרדי (25.5%).

¹ משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי, לכן לא ניתן לערוך השוואה לשנים קודמות.

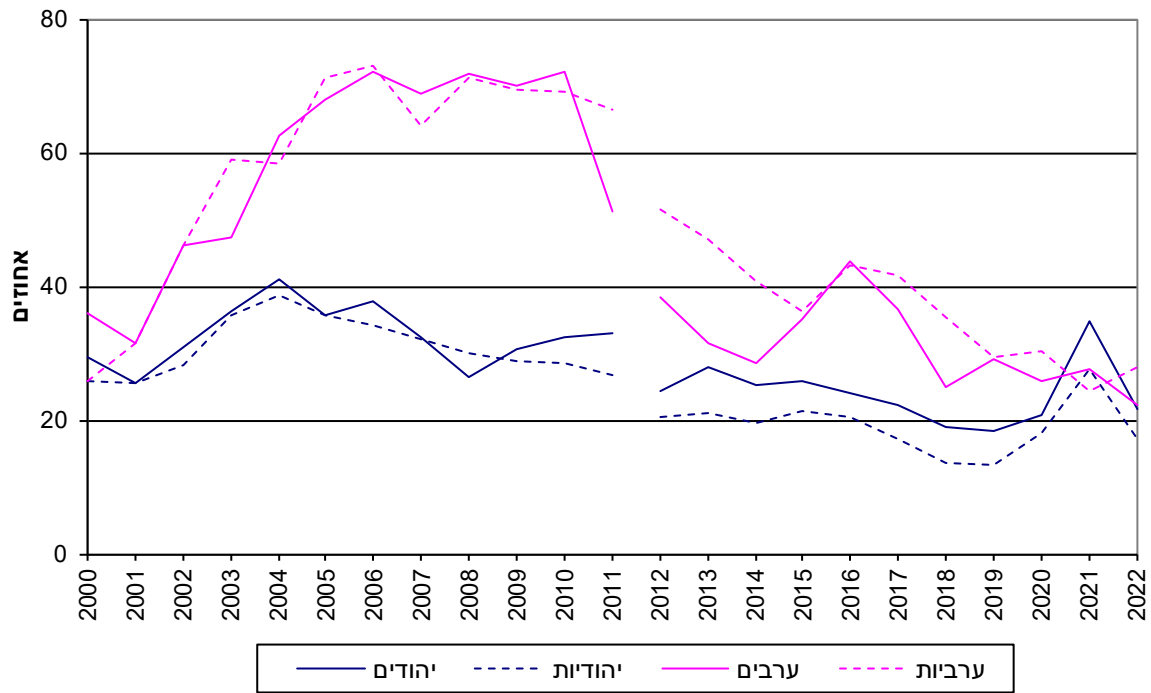
² הנתונים מבוססים על שאלה בסקר כוח אדם: "מהו אורח החיים העיקרי מבחינה דתית של הגרים בדירה?".

- בקרב ערבים, בהשוואה לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית, ב-2022 השיעור הגבוה ביותר של אבטלה ממושכת היה בקרב אלו שאורח חייהם דתי ודתי מאוד (25.9%).
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), ב-2022 השיעור הגבוה ביותר של אבטלה ממושכת נמצא באשדוד (34.1%) והשיעור הנמוך ביותר – בחיפה (15.7%).
- ב-2022 השיעור הגבוה ביותר של אבטלה ממושכת היה במחוז הצפון (25.4%) והשיעור הנמוך ביותר – במחוז תל אביב (13.5%).
- ב-2022 שיעור האבטלה הממושכת **מעבר לשנה**³ היה נמוך מאוד בישראל בהשוואה לממוצע במדינות ה-OECD – 8.9% לעומת 25.4%, בהתאמה.

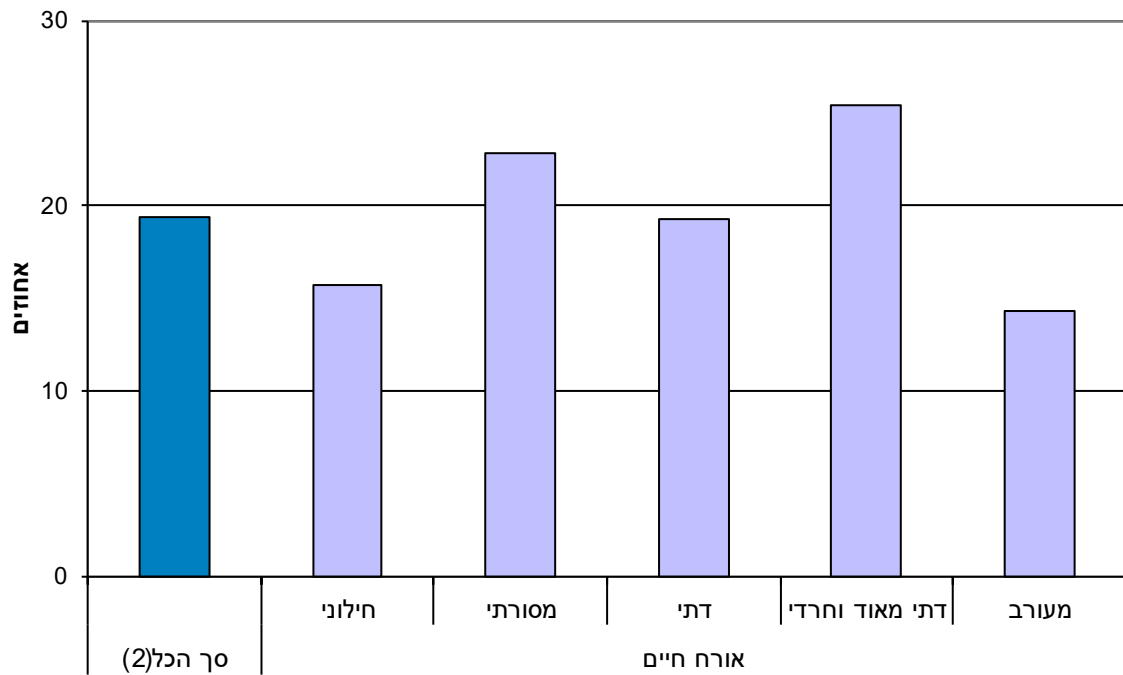
³ במדינות ה-OECD מקובל לחשב שיעור אבטלה ממושכת מעבר לשנה – ולא מעבר לשישה חודשים כמקובל בישראל.

1.6.2. אבטלה ממושכת, לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
(1) 2022–2000

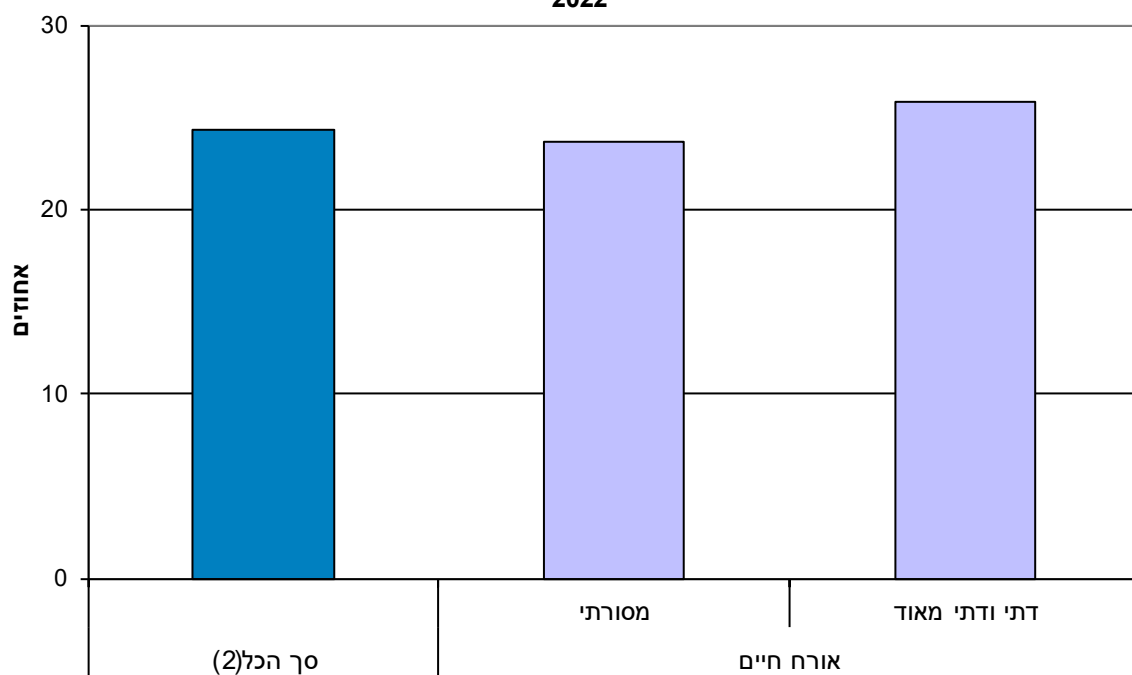
(1) משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי.

1.6.3. אבטלה ממושכת בקרב יהודים, לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022

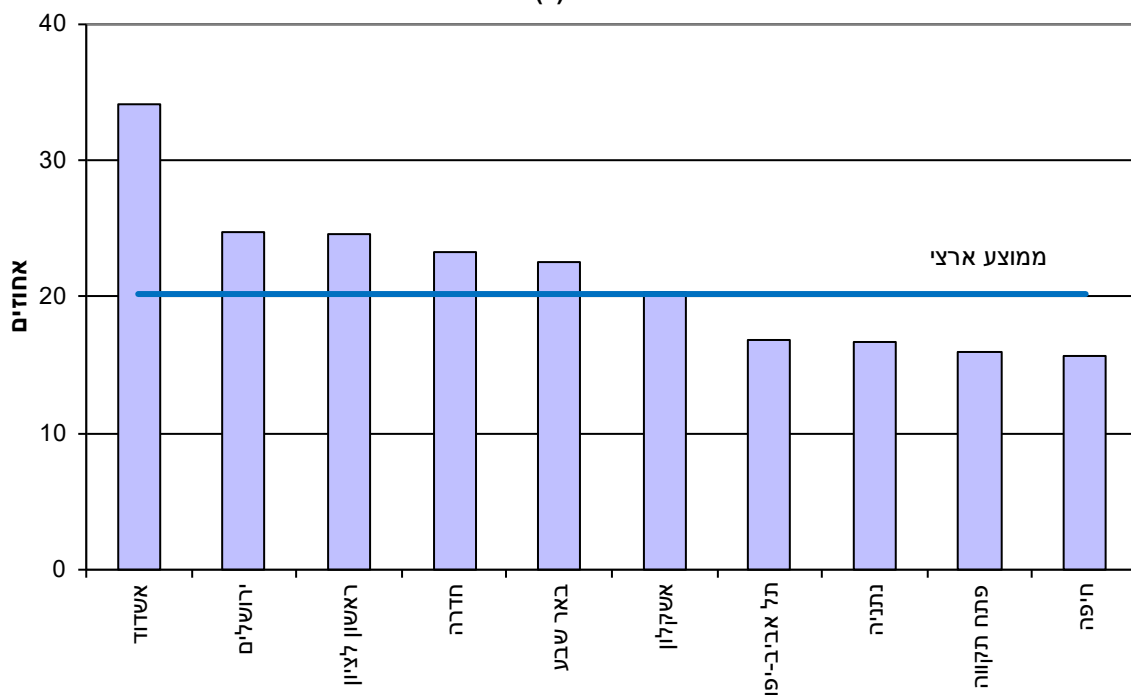
(1) לא כולל את הגרים במוסדות.
(2) כולל 'אחר' או 'לא ידוע'.

**1.6.4. אבטלה ממושכת בקרב ערבים, (1)
לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022**

(1) לא כולל את הגרים מחוץ ליישובים (בדווים בדרום או את הגרים במוסדות).
(2) כולל אורח חיים 'חילוני', 'מעורב', 'אחר' או 'לא ידוע'.

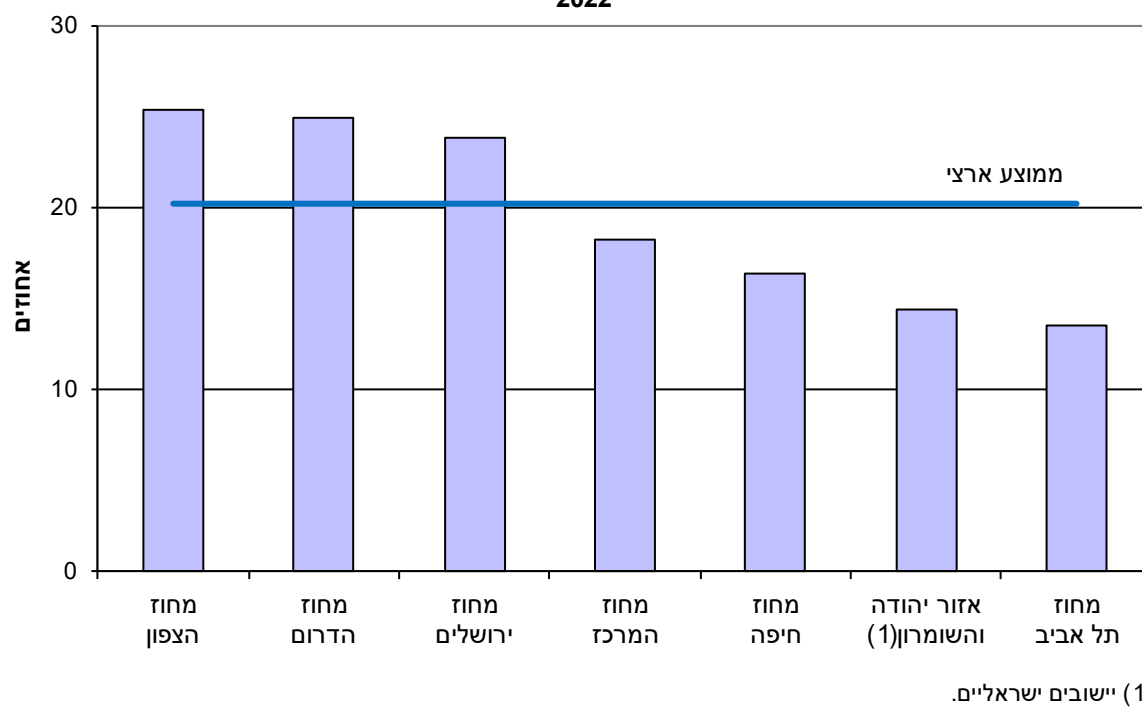
**1.6.5. אבטלה ממושכת בערים הגדולות
(1) 2022**

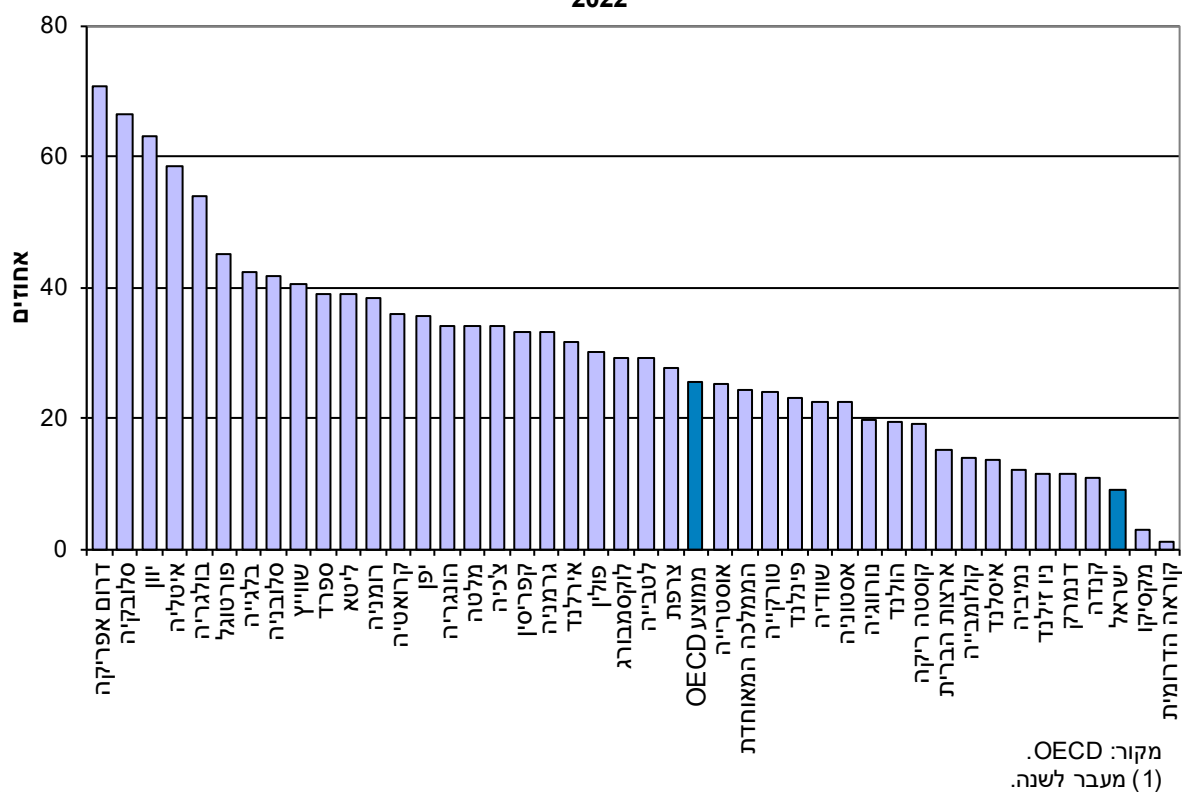
ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

(1) הנתונים על בית שמש, בני ברק, בת ים, הרצלייה, חולון, כפר סבא, רחובות ורמת גן אינם מוצגים בשל מיעוט מקרים.

1.6.6. אבטלה ממושכת, לפי מחוז
2022

1.6.7. אבטלה ממושכת (1) במדינות ה-OECD
2022

1.7. מועסקים שחשו אפליה במקום העבודה

תיאור המדד והגדרתו

מדד זה בוחן את תחושת העובד לגבי ההתקדמות והשינוי באיכות חייו התעסוקתיים.

המדד מבוסס על שאלה שהופיעה בשאלון של הסקר החברתי בשנת 2016, והופנתה לכלל המועסקים בני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו בחיוב על השאלה: "בשנים עשר החודשים האחרונים האם חשת אפליה בעבודה בשל גיל, לאום, מוצא, דת, מין, נטייה מינית, מוגבלות (פיזית או נפשית) או צבע עור?".

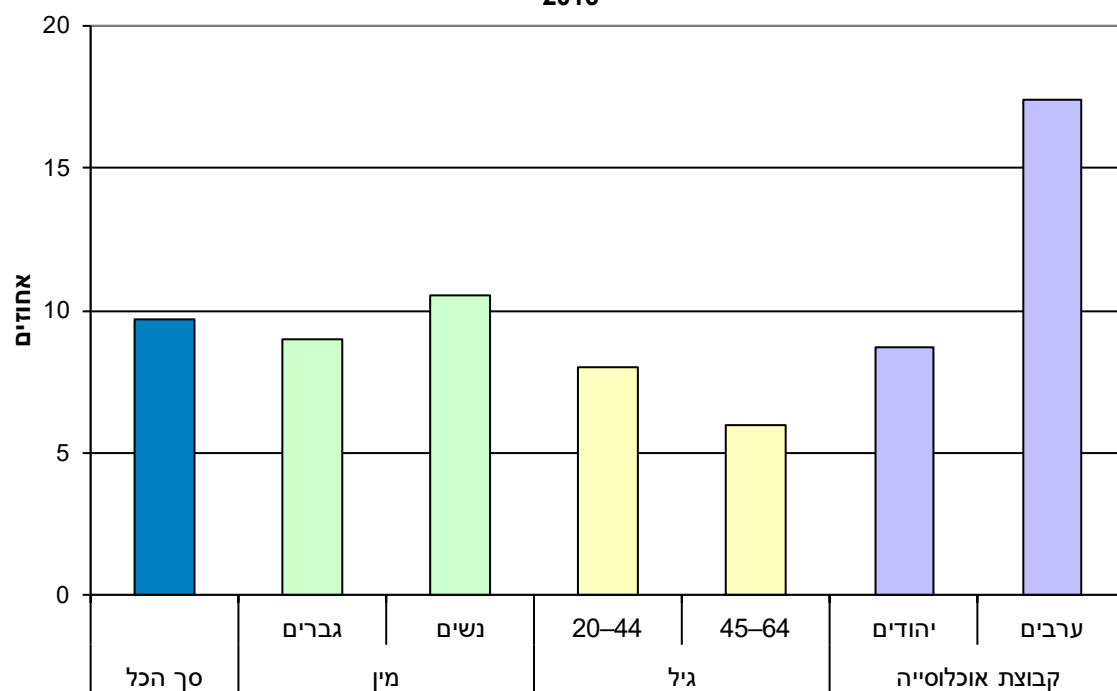
המגמה הרצויה למדד היא ירידה באחוז המועסקים שחשו אפליה במקום העבודה.

מגמות במדד

- **10% מהמועסקים חשו אפליה במקום העבודה ב-2016** – 9% מהגברים ו-11% מהנשים.
- בפילוח לפי סוג אפליה עולה כי 4% חשו אפליה בשל גילם או מוצאם, 3% – בשל הלאום שלהם, 2% – בשל דתם ו-2% – בשל מינם.
- שיעור המועסקים הערבים שחשו אפליה במקום העבודה גבוה משיעור היהודים¹ (17% לעומת 9%, בהתאמה).
- שיעור המועסקים שחשו אפליה במקום העבודה עומד על 8% בקרב בני 20–44 ועל 6% בקרב בני 45–64.

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

1.7.1. מועסקים בני 20 ומעלה שחשו אפליה במקום העבודה,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2016

1.8. למידה פורמלית¹ ובלתי פורמלית² לאורך החיים בקרב בני 25–64

תיאור המדד והגדרתו

למידה לאורך החיים מאפשרת לפתח כישורים, לרכוש ידע עדכני, לרכוש מיומנויות חדשות ולהשתלב טוב יותר בשוק העבודה המשתנה. כמו כן הלמידה מרחיבה אופקים ומחזקת את ההשתתפות החברתית והאזרחית.

המדד מבוסס על תוצאות סקר מיומנויות בוגרים³ (תוכנית הערכה בין-לאומית של מיומנויות בוגרים).

המדד מציג את שיעור האוכלוסייה שהשתתפה בפעילויות למידה פורמלית ו/או בלתי פורמלית במהלך 12 החודשים שקדמו לריאיון: לימודים לקראת תואר או תעודה, הכשרה מקצועית במסגרת העבודה או שלא במסגרת העבודה, קורסים, שיעורים פרטיים, סמינרים, ימי עיון או סדנאות (כולל למידה מרחוק) או לימודים אחרים.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור המשתתפים בלמידה פורמלית ו/או בלתי פורמלית לאורך החיים.

מגמות במדד

- בשנים 2014–2015 שיעור המשתתפים בלמידה פורמלית ו/או בלתי פורמלית בקרב בני 25–64 היה 53.0% (8.3% השתתפו בפעילות למידה פורמלית בלבד, 34.1% השתתפו בפעילות למידה בלתי פורמלית בלבד, ו-10.6% השתתפו בפעילויות למידה משני הסוגים). שיעור זה נמוך מהשיעור שבמדינות כמו ניו זילנד (68.0%), ארצות הברית (59.0%) וקנדה (58.0%), אך גבוה מהשיעור שבמדינות כמו יפן (42.0%) ואוסטרליה (37.0%)⁴.
- בישראל שיעור הלמידה הבלתי פורמלית גבוה בהרבה משיעור הלמידה הפורמלית. בקרב בני 25–34 הפער בין שיעור הלמידה הפורמלית לשיעור הלמידה הבלתי פורמלית קטן יחסית, עקב כניסה מאוחרת ללימודים לאחר סיום התיכון.

¹ למידה במסלול לימודים המעניק בסיומו תעודה רשמית לפי סולם השכלה לאומי מדורג. מסלולים אלה מיועדים בעיקרם לרכישת השכלה לפני שלב הכניסה לשוק העבודה, וכוללים את הדרגים יסודי, על-יסודי, על-תיכון וגבוה, על פי תנאי קבלה ואורך לימודים המוגדרים בסיווג הבין-לאומי ISCED, 2011.

² בדומה ללמידה פורמלית, גם הלמידה הבלתי פורמלית מתקיימת בצורה מאורגנת ומכוונת, אך אינה חלק מסולם ההשכלה הלאומי. מסלולים אלה בדרך כלל אינם מקיימים את התנאים המינימליים כדי להיחשב לפורמליים (למשל מבחינת אורכם), וניתנים באופן טיפוסי בצורת קורסים קצרים, הכשרה בעבודה, סמינרים או שיעורים פרטיים. הלמידה עשויה להיות בזיקה לשוק העבודה או למטרות אחרות.

³ הנתונים מבוססים על אומדן. לפרטים נוספים על אודות הסקר ראו: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (2016). *מיומנויות בוגרים בישראל 2014–2015*. פרסום מס' 1640.

⁴ מקור הנתונים: Education at a Glance 2019.

- ככל שרמת ההשכלה גבוהה יותר, שיעור הלמידה הפורמלית ו/או הבלתי פורמלית גבוה יותר (67.6% מבעלי ההשכלה הגבוהה והעל-תיכונית לעומת 22.2% מבעלי ההשכלה הנמוכה מתיכונית); דפוס זה נשמר הן בקרב גברים (67.5% ו-29.7%, בהתאמה) והן בקרב נשים (67.6% ו-11.0%⁵, בהתאמה), הן בקרב יהודים (70.1% ו-37.2%, בהתאמה) והן בקרב ערבים (56.2% ו-7.3%, בהתאמה).
- 59.5% מהעובדים בשכר ב-12 החודשים שקדמו לריאיון השתתפו באותה תקופה בפעילות למידה⁶ פורמלית ו/או בלתי פורמלית, לעומת 25.1% מאלו שלא עבדו ב-12 החודשים האחרונים – 63.0% מהנשים שעבדו (לעומת 17.9% מהנשים שלא עבדו) ו-56.2% מהגברים שעבדו (לעומת 37.2% מהגברים שלא עבדו).
- שיעורי הלמידה הפורמלית ו/או הבלתי פורמלית בקרב ערבים נמוכים משיעורי הלמידה בקרב יהודים (27.0% לעומת 60.1%, בהתאמה), אולם הפער מצטמצם ככל שרמת ההשכלה גבוהה יותר.
- 37.5% השתתפו בלמידה בלתי פורמלית הקשורה לעבודה ו-7.2% השתתפו בלמידה בלתי פורמלית שאינה קשורה לעבודה.
- 28.4% מהמשיבים (819.0 אלף) שהייתה להם עבודה בשכר במהלך 12 החודשים שקדמו לריאיון, השתתפו באותה תקופה בפעילות למידה שמומנה במלואה בידי המעסיק⁷ – 30.2% מהיהודים (759.3 אלף) לעומת 16.2% מהערבים (59.6 אלף).
- בקרב ערבים, 28.2% מהנשים שעבדו⁸ (33.3 אלף) השתתפו בפעילות למידה ללא מימון מלא של המעסיק לעומת 13.3% מהגברים (33.5 אלף).
- בקרב יהודים, 27.6% מהנשים שעבדו⁹ (257.1 אלף) השתתפו בפעילות למידה ללא מימון מלא של המעסיק לעומת 21.1% מהגברים (357.0 אלף).

⁵ הנתון מוצג עם טעות דגימה יחסית של 15%–30%.

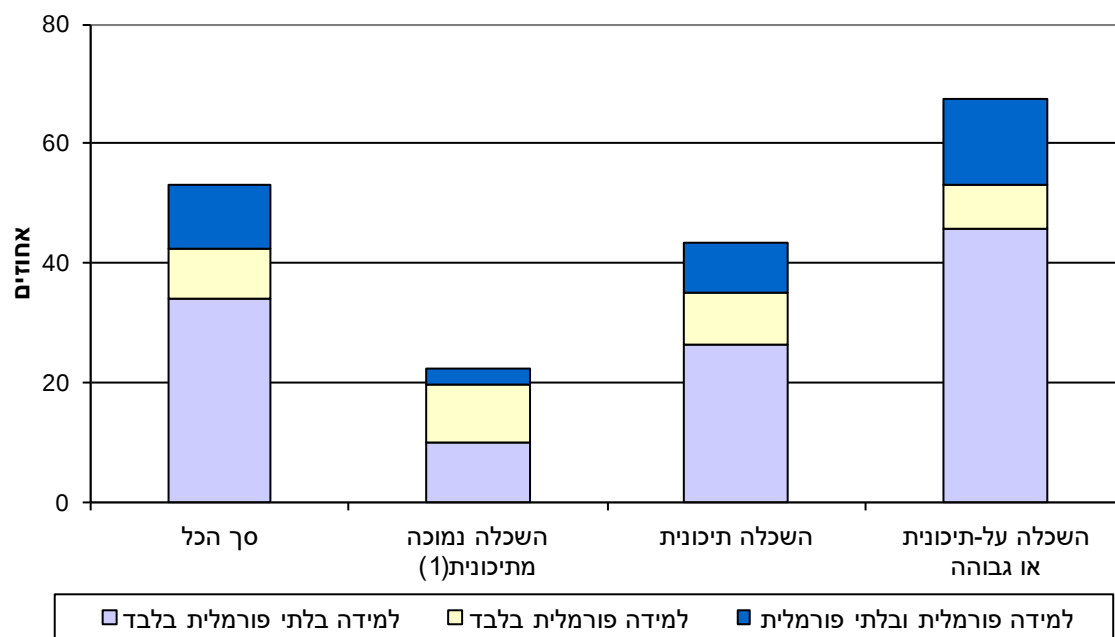
⁶ תעסוקה ולמידה שהתקיימו במהלך 12 החודשים שקדמו לריאיון לא בהכרח התקיימו באותו זמן. כמו כן, ייתכן שלמשיב היו כמה פעילויות למידה באותה תקופה, אך הנתונים על מימון מעסיק מתייחסים לפעילות האחרונה שבה השתתף.

⁷ מימון בידי המעסיק מתייחס למעסיק או למעסיק פוטנציאלי ששילם עבור שכר הלימוד או עבור דמי הרישום, דמי בחינה, הוצאות לספרים או עלויות אחרות הקשורות לפעילות הלמידה, כגון דמי נסיעה ולינה. הנתונים המוצגים מבחינים בין מי שמומנו באופן מלא בידי המעסיק ובין אלו שמומנו באופן חלקי, לא מומנו כלל, לא היו להם עלויות כאלה או שלא היה להם מעסיק או מעסיק פוטנציאלי באותה העת.

⁸ עבדו – מי שהייתה להם עבודה בשכר במהלך 12 החודשים שקדמו לריאיון.

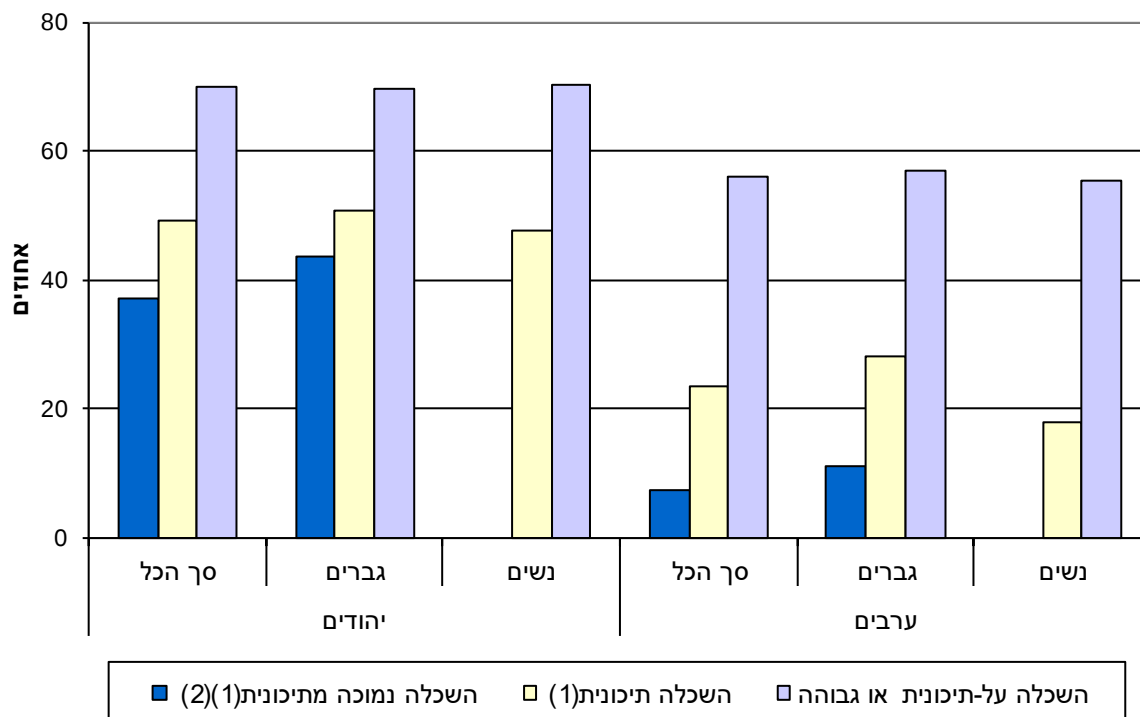
⁹ עבדו – מי שהייתה להם עבודה בשכר במהלך 12 החודשים שקדמו לריאיון.

**1.8.1. למידה פורמלית ו/או בלתי פורמלית, לפי רמת השכלה וסוג למידה
2015-2014**

(1) הנתון על למידה פורמלית ובלתי פורמלית מוצג עם טעות דגימה יחסית של 15%–30%.

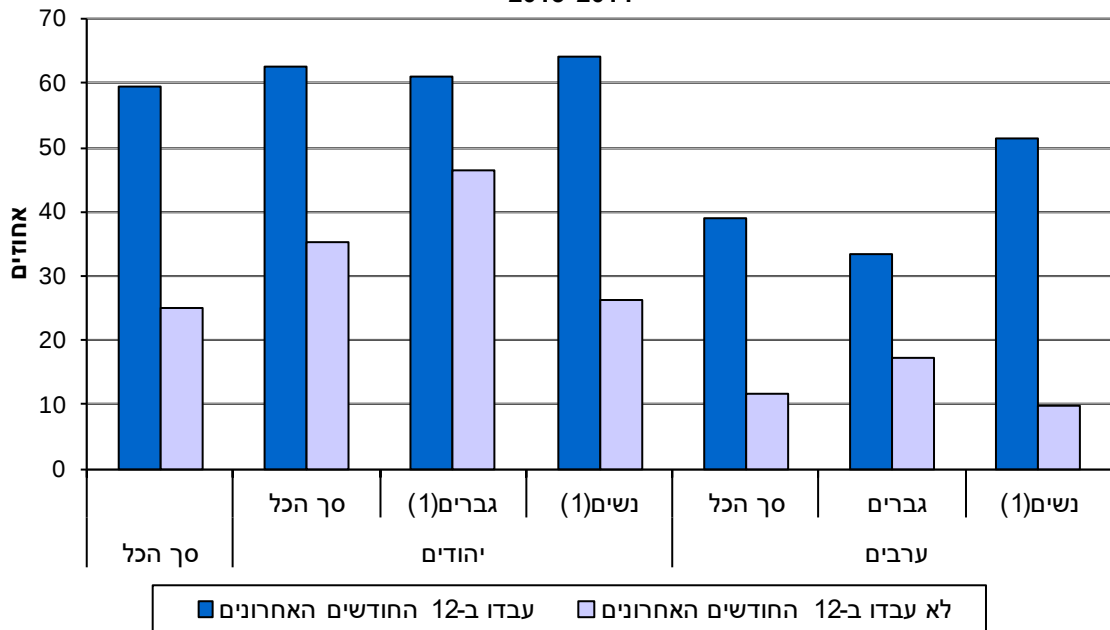
**1.8.2. למידה פורמלית ו/או בלתי פורמלית, לפי רמת השכלה, קבוצת אוכלוסייה ומין
2015-2014**

(1) הנתונים על סך כל הערבים, על הגברים הערבים בעלי השכלה נמוכה מתיכונית ועל נשים ערביות בעלות השכלה תיכונית מוצגים עם טעות דגימה יחסית של 15%–30%.

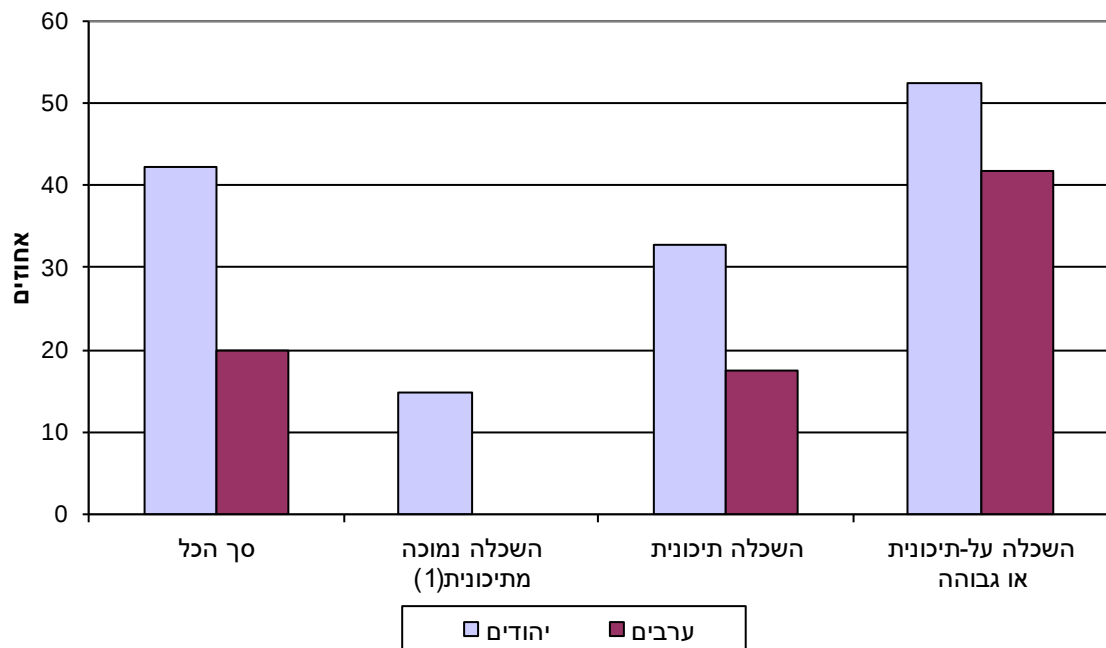
(2) הנתונים על נשים בעלות השכלה נמוכה מתיכונית אינם מוצגים בשל מיעוט מקרים.

1.8.3. בני 25-64 שהשתתפו בפעילות למידה פורמלית ו/או בלתי פורמלית במהלך 12 החודשים שקדמו לריאיון, לפי מצב תעסוקה, קבוצת אוכלוסייה ומין 2015-2014

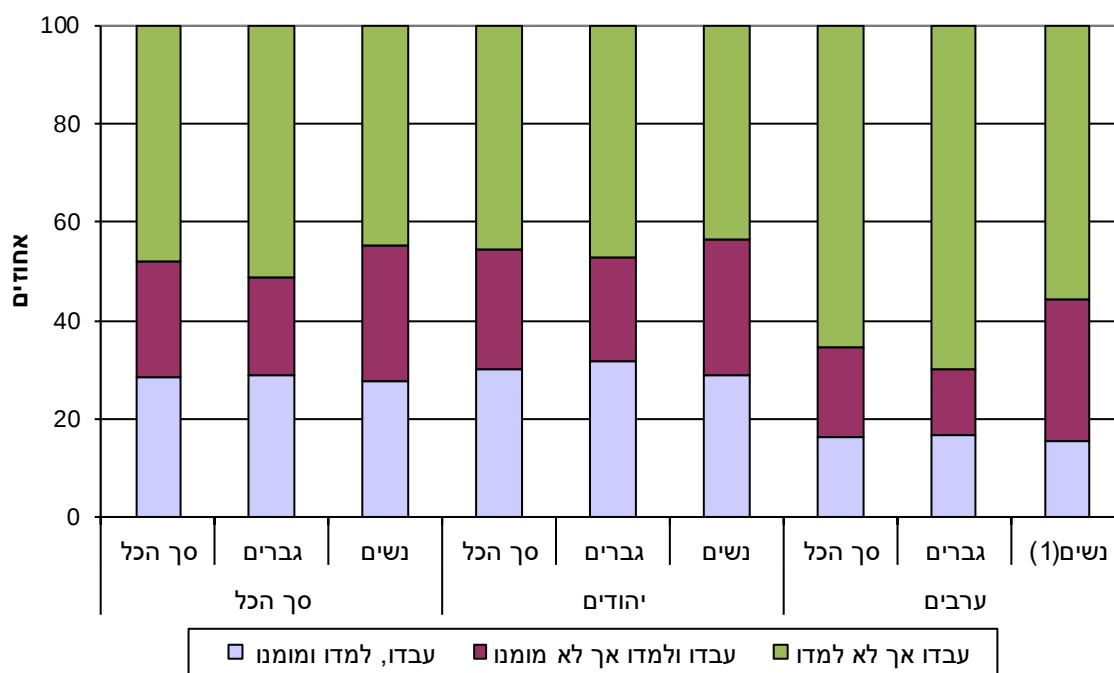
(1) הנתונים מוצגים עם טעות דגימה יחסית של 15%-30%.

1.8.4. למידה בלתי פורמלית הקשורה לעבודה, לפי רמת השכלה וקבוצת אוכלוסייה 2015-2014

(1) הנתונים על יהודים מוצגים עם טעות דגימה יחסית של 15%-30%. הנתונים על ערבים אינם מוצגים בשל מיעוט מקרים.

1.8.5. למידה בלתי פורמלית בקרב בני 25-64 שהייתה להם עבודה בשכר במהלך 12 החודשים שקדמו לריאיון, לפי מימון מלא בידי המעסיק, קבוצת אוכלוסייה ומין 2015-2014

(1) הנתונים על נשים ערביות שעבדו, למדו ומומנו באופן מלא בידי המעסיק מוצגים עם טעות דגימה יחסית של 15%-30%.

2

ביטחון
אישי

2.1. שיעור היפגעות מעבירת אלימות או מאיום להשתמש באלימות

תיאור המדד והגדרתו

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בשאלון סקר ביטחון אישי שמופנית לכלל בני 20 ומעלה. המדד מתייחס למשיבים בחיוב על השאלה: "ב-12 החודשים האחרונים, האם נפגעת מעבירת אלימות או מאיום באלימות בביתך או מחוץ לביתך? היכן אותך, איימו עליך, חטפו ממך תיק, שדדו אותך וכדומה?" המשיבים בחיוב על שאלה זו עונים לגבי אירוע הפגיעה האחרונה על השאלות האלה: "האם השתמשו נגדך בנשק?", "האם נגנב משהו או היה ניסיון לגנבה בעת הפגיעה האחרונה?" וכן האם הפגיעה כללה אלימות פיזית, איומים בלבד או שניהם.

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור מקרי ההיפגעות מאלימות.

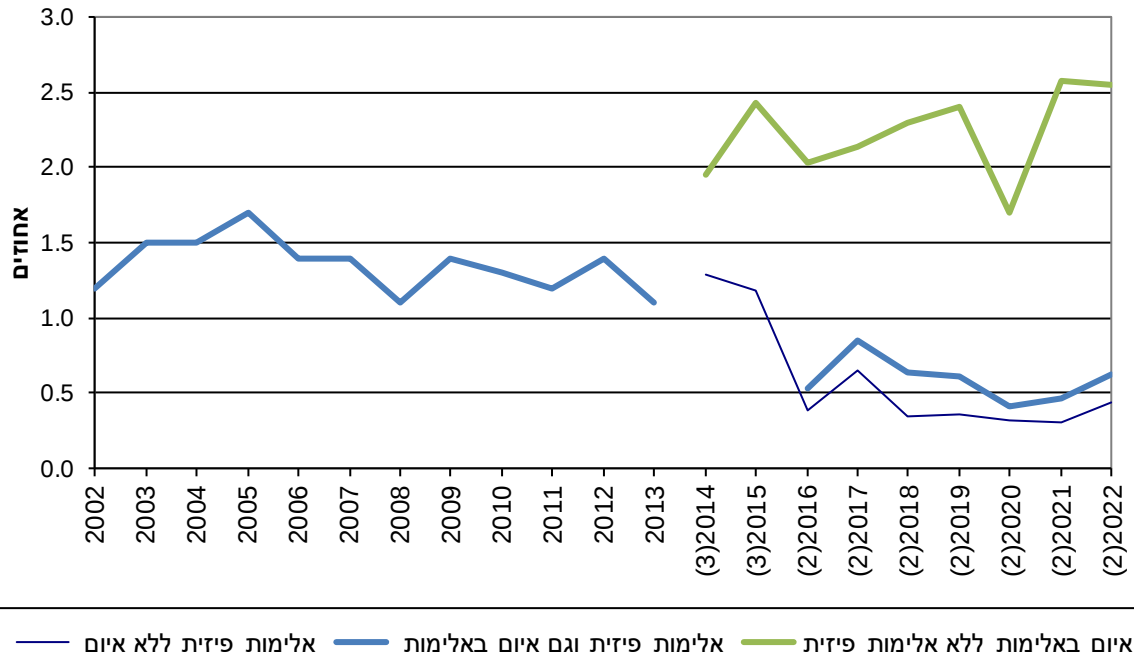
מגמות במדד

- בשנת 2022 3.7% מבני 20 ומעלה נפגעו מעבירת אלימות או מאיום להשתמש באלימות לעומת 3.4% בשנת 2021.
- ב-2022 שיעור הנפגעים מאלימות או מאיום בשימוש באלימות היה גבוה בקרב גברים לעומת נשים (5.0%-ו-2.5%, בהתאמה); נרשמה ירידה בשיעור זה בקרב נשים ועלייה בקרב גברים. כמו כן בקרב שני המינים שיעור הנפגעים בקרב בני 20–34 היה גבוה מהשיעור בקרב בני 35 ומעלה.
- בשנת 2022 שיעור בני 20 ומעלה שנפגעו מעבירת אלימות (שימוש בכוח פיזי) וגם מאיום באלימות עמד על 0.6% (0.5% בשנת 2021). משנת 2002¹ אין מגמה עקיבה בשיעור נפגעי עבירת אלימות ואיום באלימות, אך אפשר לראות כי בשנת 2005 השיעור היה הגבוה ביותר (1.7%).
- בהשוואה לפי מחוז, השיעור הגבוה ביותר של הנפגעים מעבירת אלימות או מאיום להשתמש באלימות היה באזור יהודה והשומרון² (6.2%), והשיעור הנמוך ביותר נרשם במחוז ירושלים (3.1%).

¹ בשנים 2002–2013 הנתונים מבוססים על שאלון הגרעין של הסקר החברתי, ואילו בשנים 2014–2022 הנתונים מבוססים על סקר ביטחון אישי. בשל השינוי יש שבר בסדרה ולא ניתן להשוות בין נתוני השנים האחרונות לנתוני שנים קודמות.

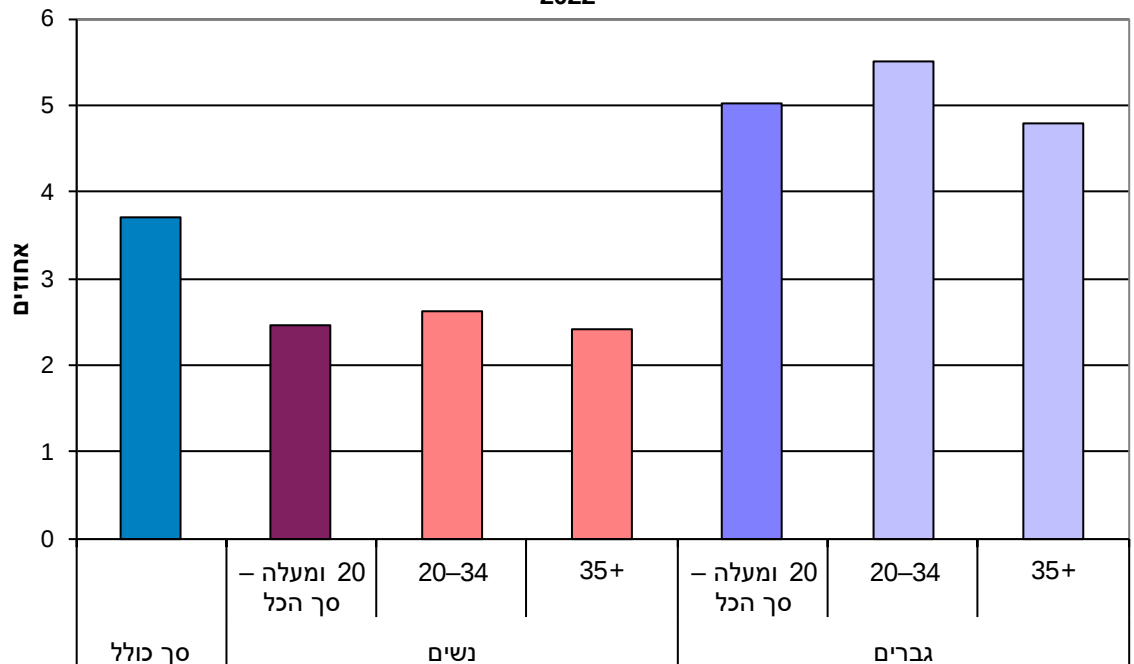
² יישובים ישראליים.

**2.1.1. בני 20 ומעלה שנפגעו מעבירת אלימות (שימוש בכוח פיזי)
או מאיום להשתמש באלימות
(1)2022–2002**

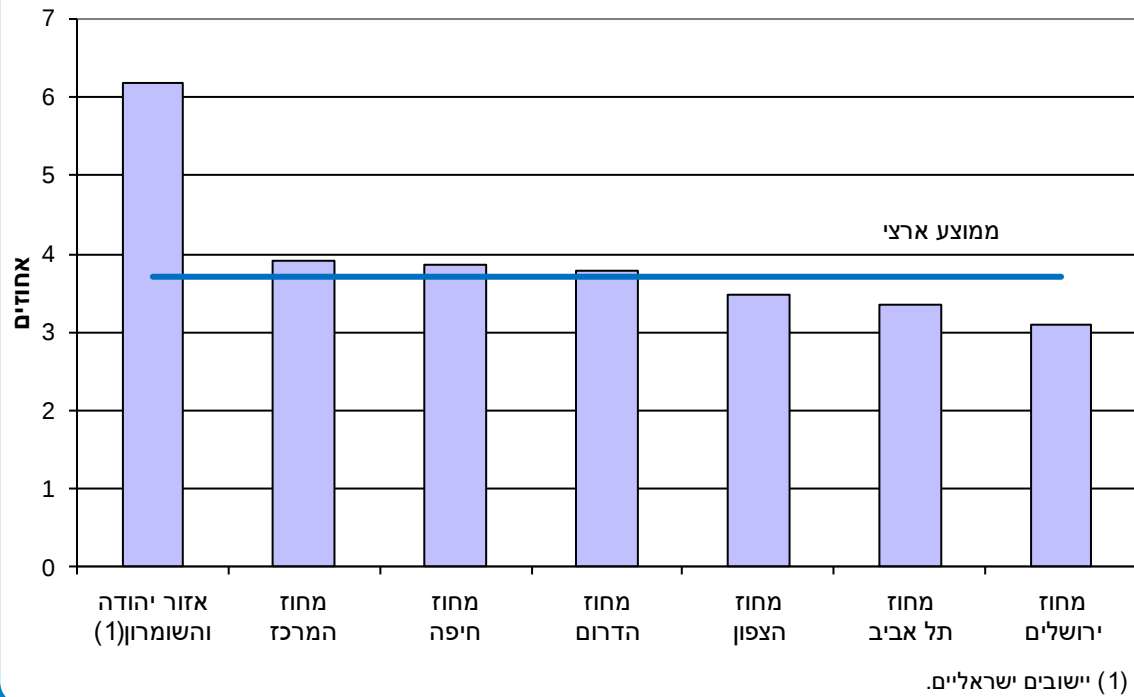

(1) עד שנת 2013 הנתונים מבוססים על הסקר החברתי. משנת 2014 הנתונים מבוססים על סקר ביטחון אישי.
(2) הנתונים מוצגים עם טעות דגימה יחסית של 15%–30%.
(3) בסקרים 2014 ו-2015 היו רק שתי אופנויות לאלימות (שימוש בכוח פיזי – כן/לא).

**2.1.2. בני 20 ומעלה שנפגעו מעבירת אלימות (שימוש בכוח פיזי)
או מאיום להשתמש באלימות, לפי מין וגיל
2022**

2.1.3. בני 20 ומעלה שנפגעו מעבירת אלימות (שימוש בכוח פיזי)
או מאיום להשתמש באלימות, לפי מחוז
2022

2.2. תחושת ביטחון ללכת לבד באזור המגורים בשעות החשכה

תיאור המדד והגדרתו

תחושת ביטחון ללכת לבד באזור המגורים בשעות החשכה היא מרכיב מרכזי בתפיסת הביטחון הסובייקטיבית של הפרט, והיא משפיעה על איכות חיו. המדד מבוסס על שאלה המופיעה בשאלון סקר ביטחון אישי החל משנת 2014, ומופנית לכלל בני 20 ומעלה. המדד מציג את אלו שהשיבו 'במידה רבה מאוד' או 'במידה רבה' על השאלה: "באיזו מידה אתה מרגיש בטוח ללכת לבדך באזור מגוריך בשעות החשכה?". המגמה הרצויה למדד היא עלייה בתחושת הביטחון.

מגמות במדד

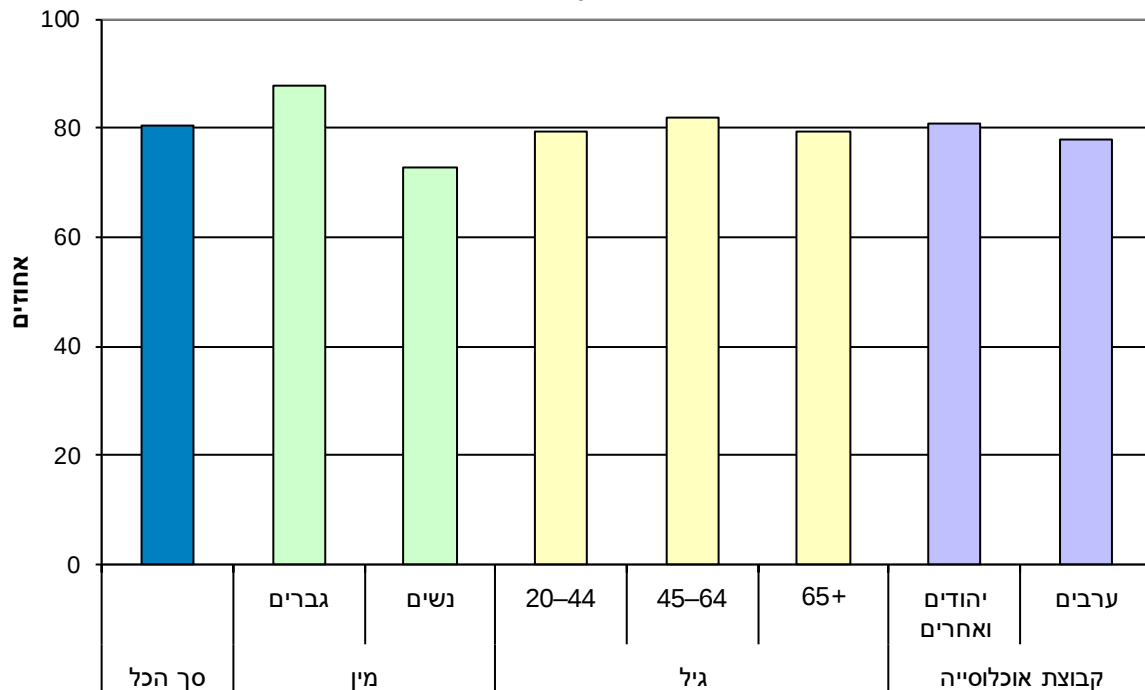
- **בשנת 2022 80.4% מבני 20 ומעלה חשו בטוחים ללכת לבדם בשעות החשכה באזור מגוריהם (ב-2021 – 82.9%).** זהו האחוז הנמוך ביותר משנת 2015.
- אחוז הגברים שחשו ביטחון היה גבוה מאחוז הנשים (88.0% לעומת 72.8%, בהתאמה). יהודים ואחרים חשו ביטחון יותר מערבים (80.9% לעומת 78.0%, בהתאמה).
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של בני 20 ומעלה שחשו בטוחים ללכת לבדם בשעות החשכה היה בכפר סבא (90.3%), והאחוז הנמוך ביותר היה בבאר שבע (68.8%).
- במועצות האזוריות ובמועצות המקומיות אחוז בני 20 ומעלה שחשו בטוחים ללכת לבדם בשעות החשכה היה גבוה מאחוז זה בערים, הן בקרב תושבי היישובים היהודיים והמעורבים והן בקרב תושבי היישובים הערביים.
- בהשוואה לפי מחוז, נמצא כי האחוז הגבוה ביותר של בני 20 ומעלה שחשו בטוחים ללכת לבדם בשעות החשכה היה באזור יהודה והשומרון (90.6%), והאחוז הנמוך ביותר היה במחוז הדרום ובמחוז חיפה (77.0% ו-76.5%, בהתאמה).
- בשנת 2021 בהשוואה למדינות ה-OECD,¹ אחוז החשים בטוחים² ללכת לבדם באזור מגוריהם בשעות החשכה עמד בישראל על 82.9%. ישראל ממוקמת במדד זה בין פורטוגל (83.0%) לספרד (80.0%). האחוז הממוצע של החשים ביטחון במדינות שהשתתפו בסקר זה באותה שנה (74.0%) היה נמוך מהאחוז בישראל.

¹ הנתון של ישראל – משנת 2021; הנתונים הבין-לאומיים – משנת 2020. מקור: OECD, Better Life Index 2020.

מבוסס על סקר Gallup World Poll הנערך בקרב בני 15 ומעלה. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה אינה שותפה בסקר זה.

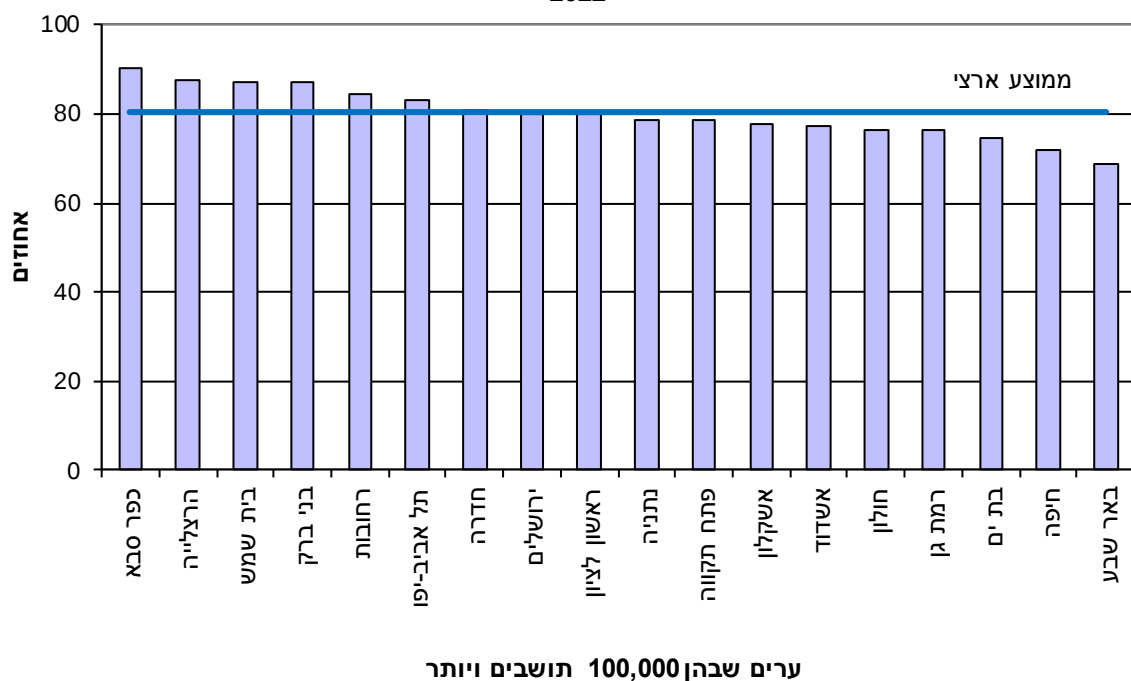
² 'בטוחים מאוד' או 'בטוחים'.

**2.2.1. בני 20 ומעלה החשים ביטחון(1) ללכת לבד בשעות החשכה
באזור המגורים, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

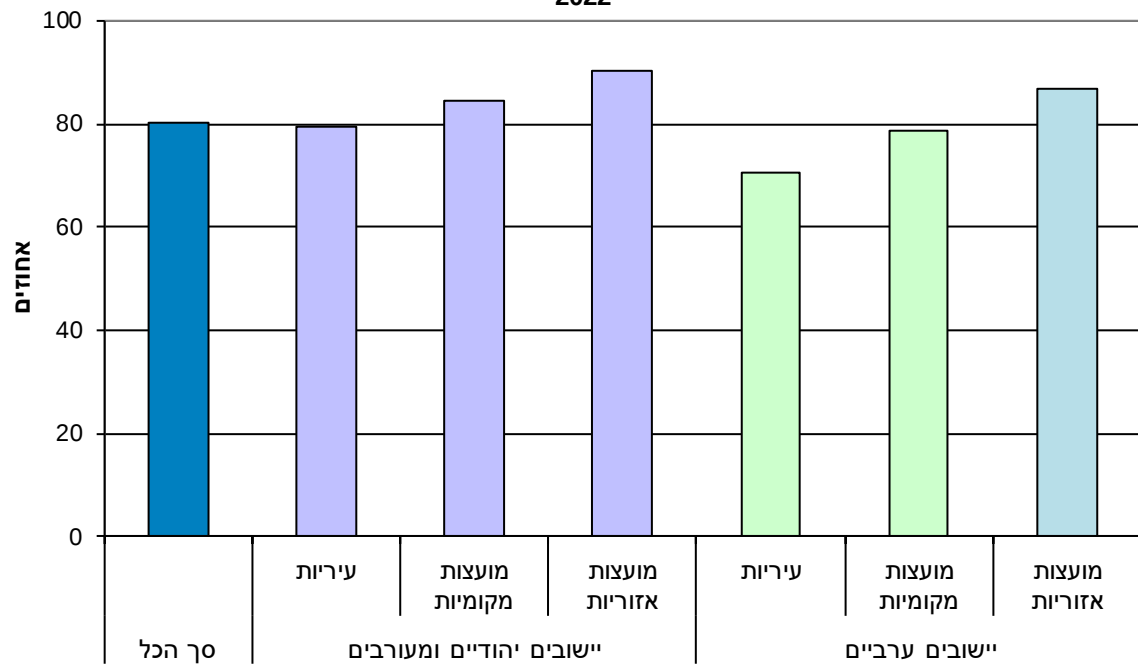
(1) 'במידה רבה מאוד' או 'במידה רבה'. לא כולל 'לא רלוונטי'.

**2.2.2. בני 20 ומעלה החשים ביטחון(1) ללכת לבד בשעות החשכה
באזור המגורים בערים הגדולות
2022**

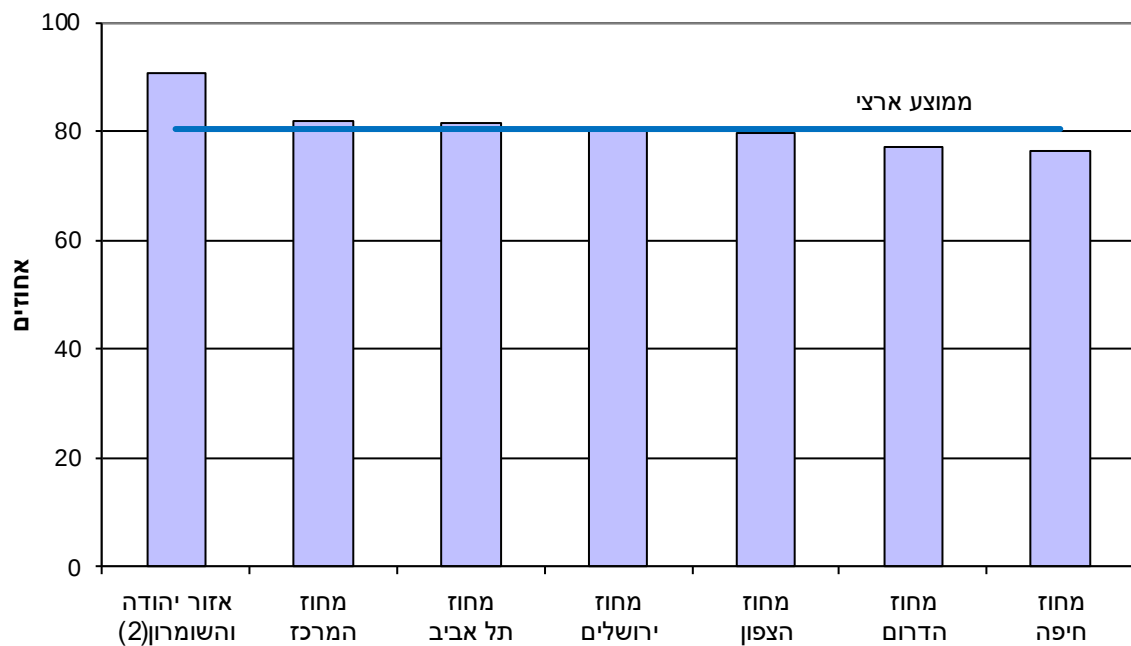
(1) 'במידה רבה מאוד' או 'במידה רבה'. לא כולל 'לא רלוונטי'.

**2.2.3. בני 20 ומעלה החשים ביטחון(1) ללכת לבד בשעות החשכה
באזור המגורים, לפי סוג יישוב מגורים ומעמד מוניציפלי
2022**

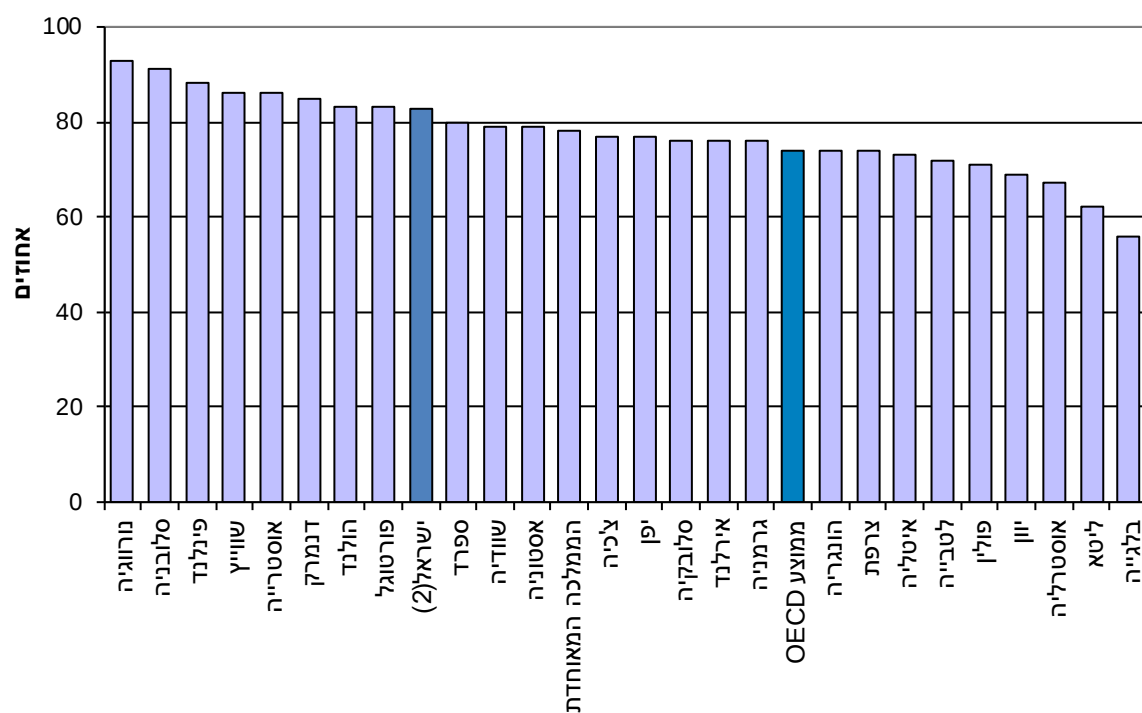
(1) 'במידה רבה מאוד' או 'במידה רבה'. לא כולל 'לא רלוונטי'.

**2.2.4. בני 20 ומעלה החשים ביטחון(1) ללכת לבד בשעות החשכה
באזור המגורים, לפי מחוז
2022**

(1) 'במידה רבה מאוד' או 'במידה רבה'. לא כולל 'לא רלוונטי'.
(2) יישובים ישראליים.

**2.2.5. בני 15 ומעלה החשים ביטחון(1) ללכת לבד בשעות החשכה
באזור המגורים, השוואה בין-לאומית
2020**

מקור: OECD, Better Life Index 2020. מבוסס על סקר Gallup World Poll הנערך בקרב בני 15 ומעלה. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה אינה שותפה בסקר זה.
(1) 'במידה רבה מאוד' או 'במידה רבה'.
(2) בני 20 ומעלה. הנתון של ישראל משנת 2021. מקור: סקר ביטחון אישי.

2.3. שיעור היפגעות מעבירות הטרדה מינית

תיאור המדד והגדרתו

המדד מבוסס על שאלת ההיפגעות מהטרדה מינית, המופנית לכלל בני 20 ומעלה ומופיעה הן בסקר ביטחון אישי והן בשאלון הגרעין של הסקר החברתי. המדד כולל את אלו שהשיבו בחיוב על השאלה: "ב-12 החודשים האחרונים האם הטרידו אותך מינית? הטרדה מינית עלולה להיעשות במילים או בהתנהגות כלפי גבר או כלפי אישה בכל גיל. הטרדה כגון רמיזות מיניות, הערות מיניות או הצצה. המדד לא כולל הטרדה מינית באמצעות אינטרנט או רשתות חברתיות".¹

בשנים 2007–2013 התייחס המדד לנתוני הסקר החברתי, והחל משנת 2014 המדד מתייחס לנתוני ההיפגעות מהטרדה מינית בסקר ביטחון אישי.

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור ההיפגעות מעבירות הטרדה מינית.

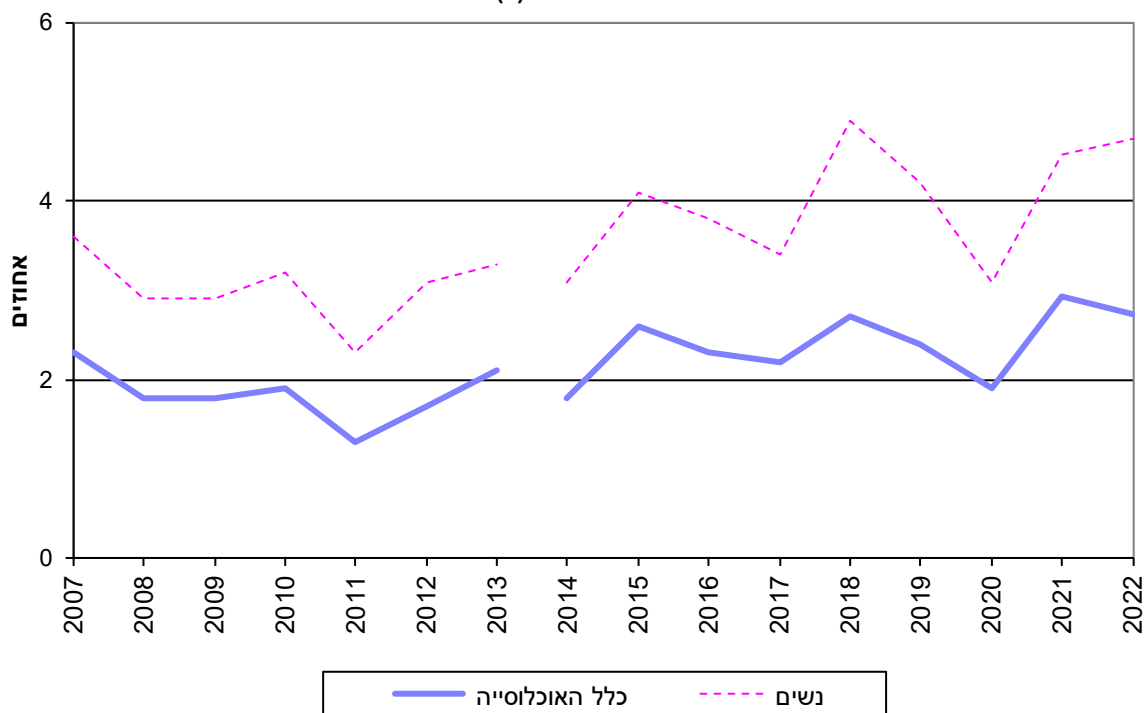
מגמות במדד

- בשנת 2022 2.7% מבני 20 ומעלה דיווחו כי נפגעו מהטרדה מינית (2.9% בשנת 2021).
- נשים נפגעות מהטרדה מינית בשיעור הגבוה במידה ניכרת בהשוואה לגברים. ב-2022 4.7% מהנשים נפגעו מהטרדה מינית לעומת 0.7% מהגברים (ב-2021 4.5% לעומת 1.3%, בהתאמה).
- צעירות נפגעות מהטרדה מינית בשיעור הגבוה במידה ניכרת בהשוואה למבוגרות יותר. ב-2022 10.4% מבנות 20–34 הוטרו מינית לעומת 2.3% מבנות בגיל 35 ומעלה (ב-2021 9.2% – לעומת 2.3%, בהתאמה).
- ב-2022 בהשוואה לפי מחוז, השיעור הגבוה ביותר של הנפגעים מהטרדה מינית היה במחוז הדרום – 3.8%, והשיעור הנמוך ביותר היה במחוז הצפון – 1.6%.²

¹ עד שנת 2016 נוסח השאלה היה זהה בסקר ביטחון אישי ובסקר החברתי. ב-2016 התווספה הערה לנוסח השאלה של סקר ביטחון אישי: "לא כולל הטרדה מינית באמצעות אינטרנט או רשתות חברתיות".

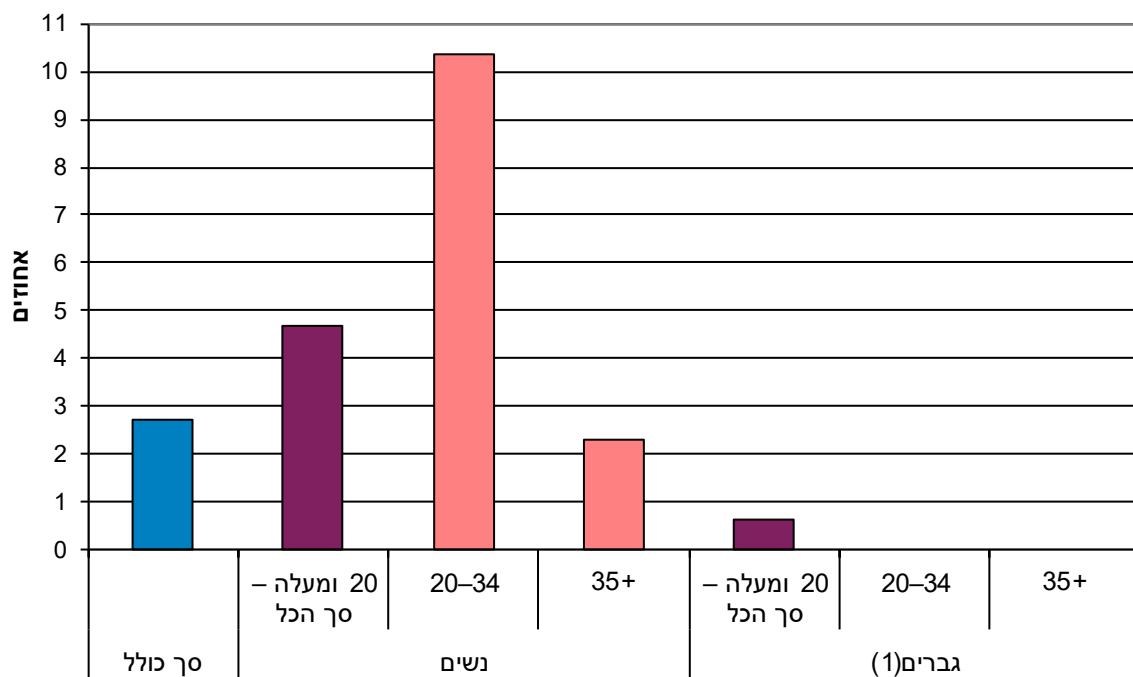
² הנתונים עבור מחוז ירושלים ואזור יהודה והשומרון (יישובים ישראליים) אינם מפורסמים עקב טעות דגימה יחסית הגבוהה מ-30%.

2.3.1. בני 20 ומעלה שהוטרדו מינית
(1)2022–2007

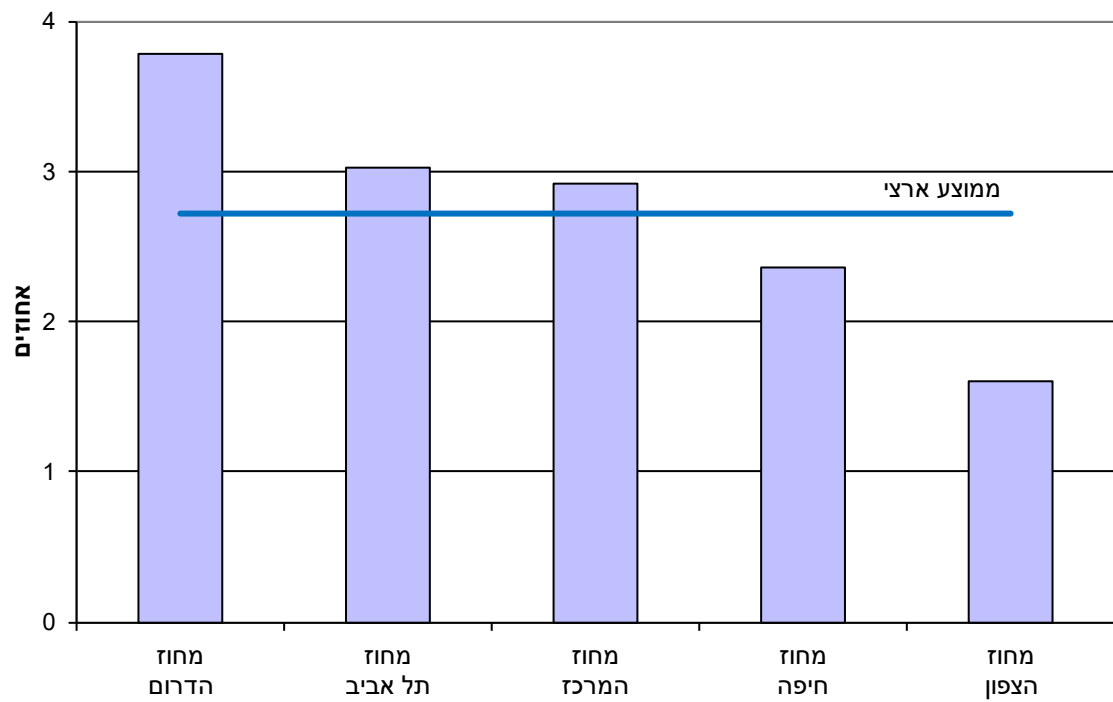
(1) עד שנת 2013 הנתונים מבוססים על הסקר החברתי. משנת 2014 הנתונים מבוססים על סקר ביטחון אישי.

2.3.2. בני 20 ומעלה שהוטרדו מינית, לפי מין וגיל
2022

(1) נתונים על היפגעות גברים לפי גיל אינם מפורסמים עקב טעות דגימה יחסית הגבוהה מ-30%.

2.3.3. בני 20 ומעלה שהוטרכו מינית, לפי מחוז(1)
2022

(1) הנתונים עבור מחוז ירושלים ואזור יהודה והשומרון (יישובים ישראליים) אינם מפורסמים עקב טעות דגימה יחסית הגבוהה מ-30%.

2.4. מספר ההרוגים ופצועים קשה בתאונות דרכים¹

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את מספר הפצועים קשה² וההרוגים³ בתאונות דרכים ל-100,000 תושבים. המדד משקף את מצב הביטחון האישי של נהגים, נוסעים והולכי רגל. הנתונים מבוססים על קובץ מינהלי שמתקבל מדי חודש ממשטרת ישראל. בקובץ נרשמות התאונות שדווחו למשטרה ושנפתח להן תיק תאונה במשטרת ישראל. נוסף על כך, מתקבל מדי חודש מבתי החולים, באמצעות מכון גרטנר – המרכז לחקר טראומה ורפואה דחופה, קובץ מינהלי מתוך המערכת לרישום טראומה, הכולל מידע על חומרת הפגיעה של נפגעים בתאונות דרכים, בין היתר לפי המדד הרפואי MAIS⁴. המגמה הרצויה למדד היא ירידה במספר ההרוגים והפצועים קשה.

מגמות במדד

- ב-2022 מספר ההרוגים ל-100,000 תושבים⁵ ירד מ-8.7 הרוגים ב-2001 ל-3.6 הרוגים (3.9 הרוגים ל-100,000 תושבים ב-2021).
- באותה התקופה ירד מספר הפצועים קשה מ-42.9 פצועים ל-100,000 תושבים ב-2001 ל-27.6 פצועים ב-2022, עלייה לעומת 2021 (26.5 פצועים ל-100,000 תושבים).
- בשנת 2022 ירד מספר ההרוגים בתאונות דרכים, מ-364 ב-2021 ל-351 ב-225 בדרכים לא-עירוניות לעומת 226 ב-2021, ו-126 בדרכים עירוניות לעומת 138 ב-2021.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), מספר ההרוגים הגבוה ביותר היה בתל אביב-יפו (20), אחריה – בירושלים (10), ומספר ההרוגים הנמוך ביותר היה בכפר סבא וברחובות (1).

¹ תאונות דרכים מסוג ת"ד מורחב, כולל באזור יהודה והשומרון – תאונות דרכים שסווגה במשטרה: "תאונות דרכים מסוג ת"ד" או: "תאונות דרכים מסוג כללי עם נפגעים", אך לפי נתוני בתי החולים נמצא בה פצוע קשה אחד לפחות. נפגע זה סווג בלמ"ס כפצוע קשה, ולכן התאונה סווגה בלמ"ס כ"תאונות דרכים מסוג ת"ד מורחב".

² פצוע קשה בתאונות דרכים, לפי סיווג הלמ"ס: אדם שנפצע בתאונות דרכים ואושפז בבית חולים, וחומרת פציעתו הייתה 3–6 (לפי מדד MAIS).

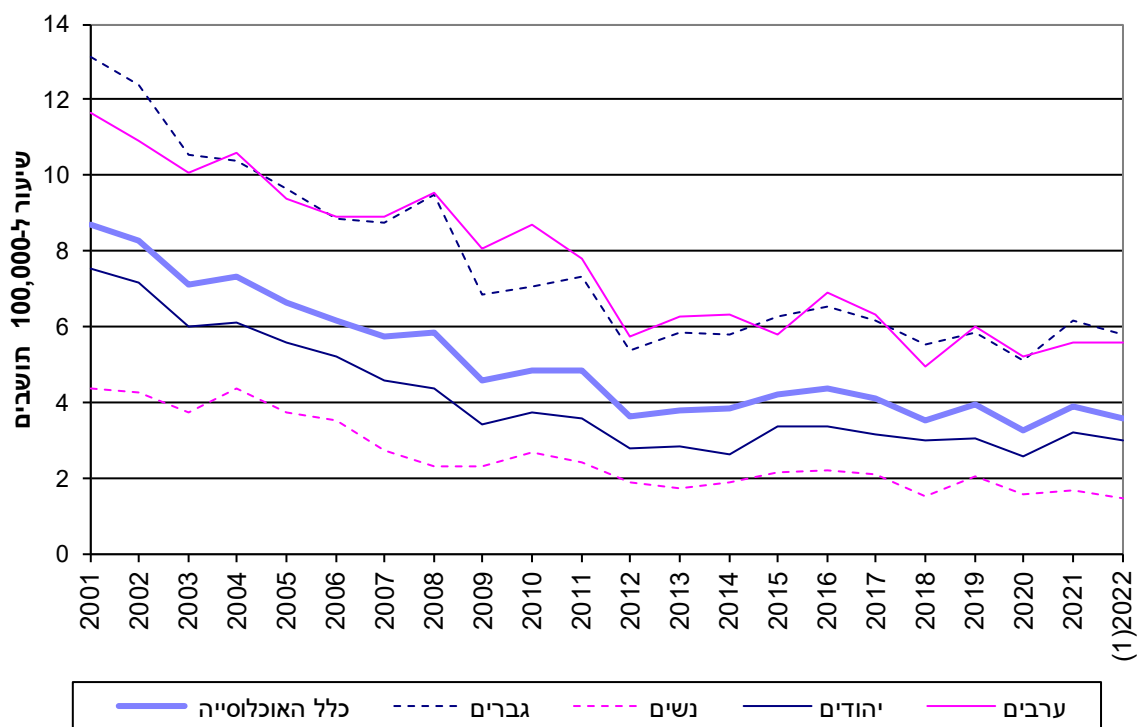
³ הרוג בתאונות דרכים: אדם שנהרג בתאונות דרכים, או אדם שנפצע בה ונפטר מפצעיו בתוך 30 יום.

⁴ מנתוני 2013 חומרת הפציעה נקבעת לפי שילוב של נתוני המשטרה עם נתוני בתי החולים. ההמלצה הבין-לאומית היא להשתמש במדד MAIS לצורך קביעת חומרת הפציעה בתאונות דרכים. מדד MAIS למדידת חומרת פציעה רפואית (Maximum Abbreviated Injury Scale) מהווה את הציון המרבי מבין ציוני ה-AIS Abbreviated Injury Scale (שנקבעו לכל אחד מתשעת אזורי הגוף. המדד מספק ציון כללי של חומרת פציעה גם עבור נפגעים עם יותר מפגיעה אחת. ערכיו של מדד זה הם בין 1 ל-6, כאשר: 1–2 – פצועים קל, 3–6 – פצועים קשה.

⁵ אוכלוסייה בסוף שנה.

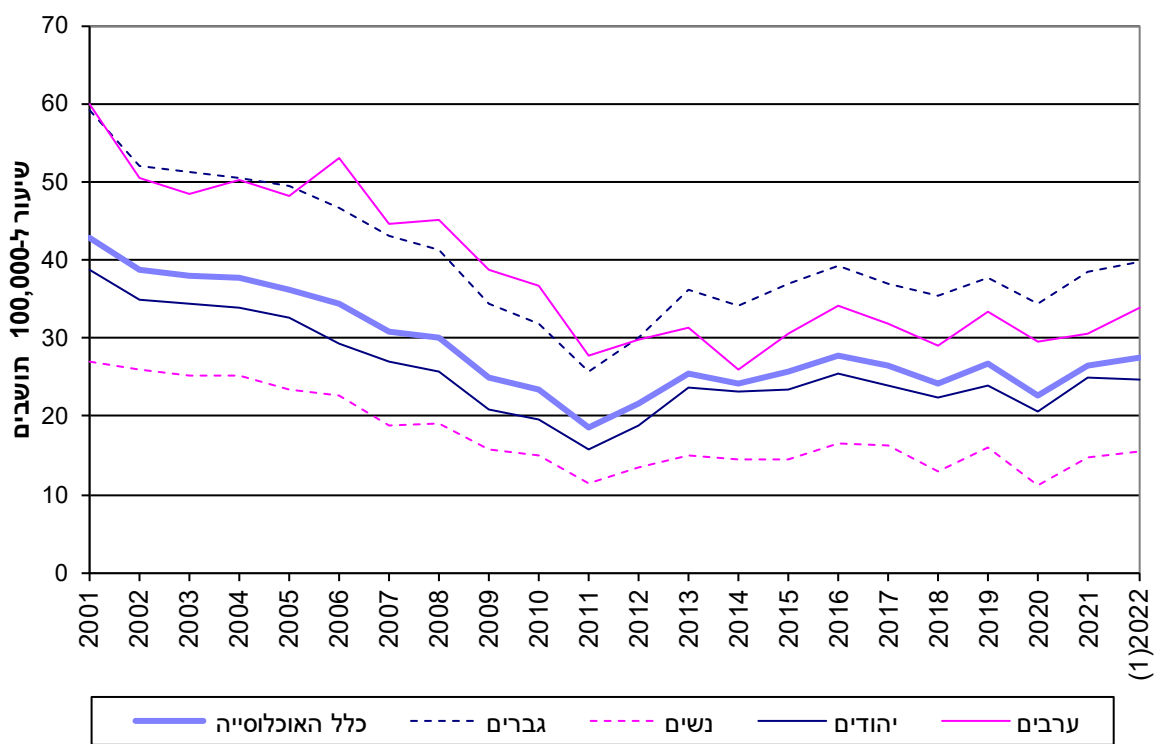
- מספר הפצועים קשה עמד ב-2022 על 2,607 – 1,522 בדרכים עירוניות ו-1,085 בדרכים לא-עירוניות. בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), המספר הגבוה ביותר של פצועים קשה היה בתל אביב-יפו (237), אחריה – בירושלים (194) ואחריה – בחיפה (78).
- ב-2022 המספר הגבוה ביותר של הרוגים היה במחוז המרכז (81) ואחרי – במחוז הדרום (78). גם המספר הגבוה ביותר של פצועים קשה היה במחוז המרכז (571).
- חלקם היחסי של נפגעים (הרוגים ופצועים קשה) ערבים מתוך האוכלוסייה הערבית גדול מחלקם היחסי של נפגעים יהודים מתוך האוכלוסייה היהודית: הרוגים – 5.6 ערבים ל-100,000, לעומת 3.0 יהודים; פצועים קשה – 34.0 ערבים ל-100,000, לעומת 24.7 יהודים.
- חלקם היחסי של הגברים הנפגעים (הרוגים ופצועים קשה) מתוך כלל הגברים באוכלוסייה גדול מחלקן היחסי של הנשים הנפגעות מתוך כלל הנשים באוכלוסייה: הרוגים – 5.8 גברים ל-100,000, לעומת 1.5 נשים; פצועים קשה – 39.7 גברים ל-100,000, לעומת 15.6 נשים.
- שיעור ההרוגים ל-100,000 תושבים בישראל (3.9 הרוגים) היה ב-2021 נמוך יחסית למספרם בשאר מדינות ה-OECD.
- 30.8% מכלל ההרוגים בתאונות הדרכים ב-2022 היו הולכי רגל (21.6% ב-2021). הערים שבהן המספר הגבוה ביותר של הולכי רגל שנהרגו היו תל אביב-יפו (9), ירושלים (8) ואשדוד (6), והערים שבהן המספר הגבוה ביותר של הולכי רגל שנפצעו קשה היו ירושלים (92), תל אביב-יפו (57) וחיפה (25).
- ב-2022 בהשוואה לפי מחוז, המספר הגבוה ביותר של הולכי רגל שנהרגו בתאונות דרכים היה במחוז הדרום (27), והמספר הגבוה ביותר של הולכי רגל שנפצעו קשה היה במחוז תל אביב (128).
- מעבר חצייה אינו מבטיח חצייה בטוחה. בקרב הולכי הרגל שנפגעו ב-2022 בעת חציית כביש, 78.8% נפגעו במעבר חצייה – 38.0% מההרוגים (41.3% ב-2021) ו-54.0% מהפצועים קשה.

2.4.1. הרוגים בתאונות דרכים, לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022-2001

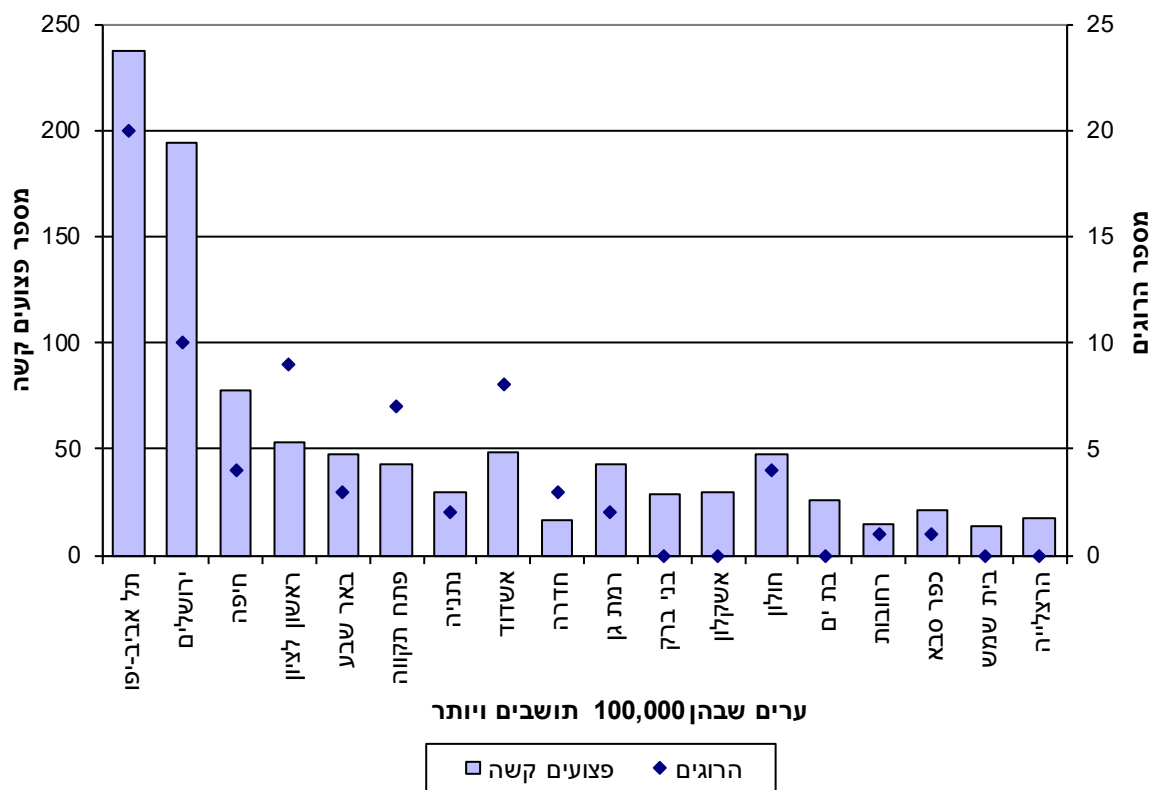
(1) השיעורים ל-100,000 תושבים חושבו בהתבסס על נתוני האוכלוסייה של סוף שנת 2021.

2.4.2. פצועים קשה בתאונות דרכים, לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022-2001

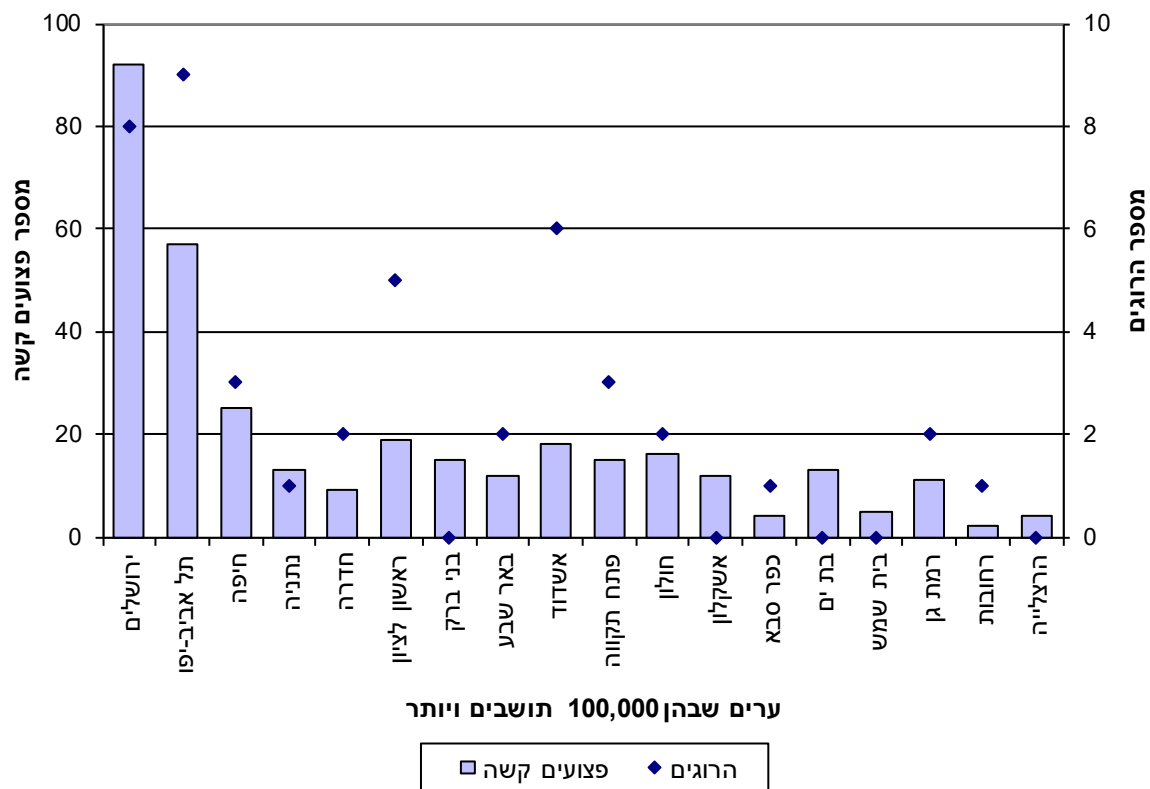

(1) השיעורים ל-100,000 תושבים חושבו בהתבסס על נתוני האוכלוסייה של סוף שנת 2021.

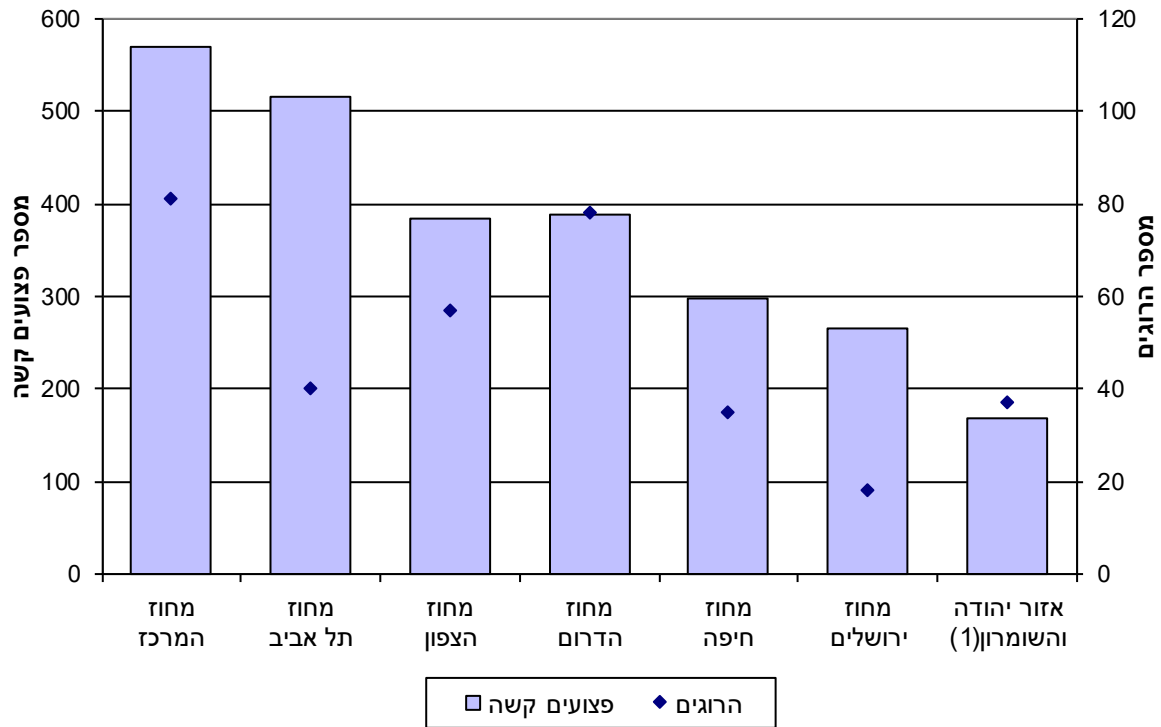
2.4.3. הרוגים ופצועים קשה בתאונות דרכים בערים הגדולות
2022

2.4.4. הולכי רגל הרוגים ופצועים קשה בתאונות דרכים בערים הגדולות
2022

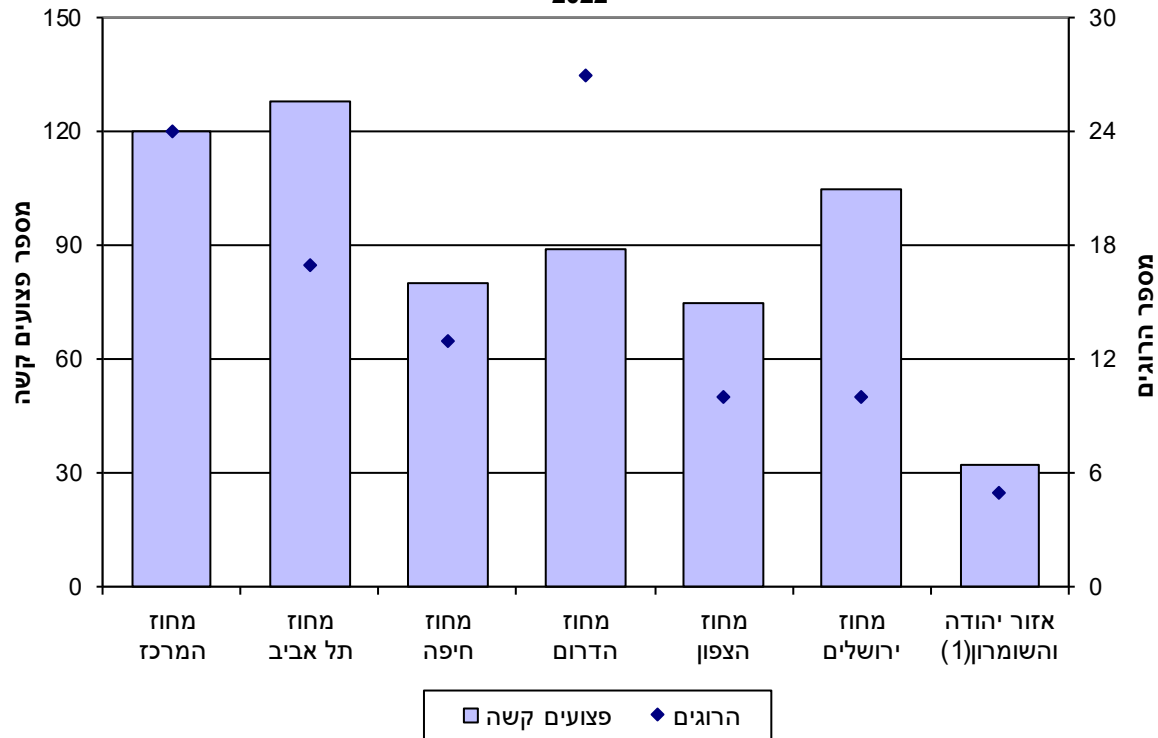

2.4.5. הרוגים ופצועים קשה בתאונות דרכים,
לפי המחוז שבו אירעה התאונה
2022

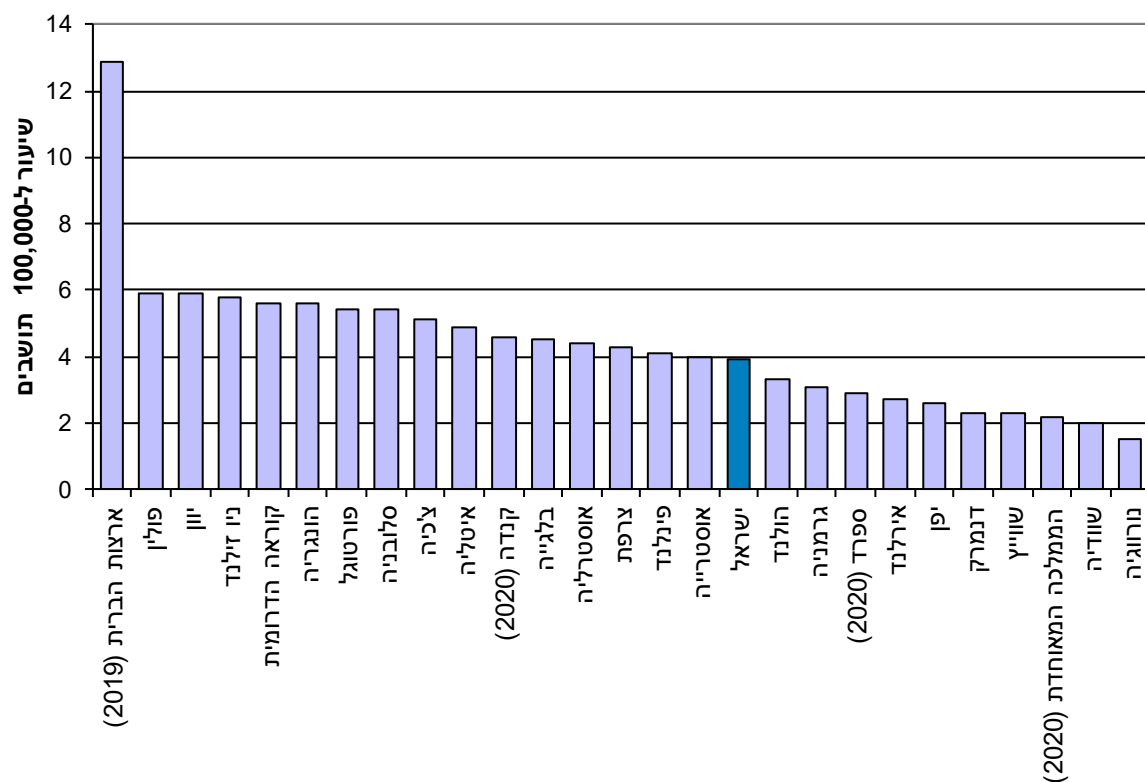
(1) יישובים ישראליים.

2.4.6. הולכי רגל הרוגים ופצועים קשה בתאונות דרכים,
לפי המחוז שבו אירעה התאונה
2022

(1) יישובים ישראליים.

2.4.7. הרוגים בתאונות דרכים במדינות ה-OECD
2021

מקור: נתוני IRTAD, קבוצה בין-לאומית לנתוני בטיחות בדרכים ולחקירתם (קבוצת עבודה של המרכז למחקר תחבורתי של ה-OECD והפורום הבין-לאומי לתחבורה).

2.5. מקרי רצח¹

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את שיעור מקרי הרצח ל-100,000 תושבים. מדד זה משקף את רמת הביטחון האישי של האוכלוסייה באזור מגוריה וברמה הארצית, וניתן ללמוד ממנו על תחושת הביטחון בקרב הציבור. המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור מקרי הרצח.

מגמות במדד

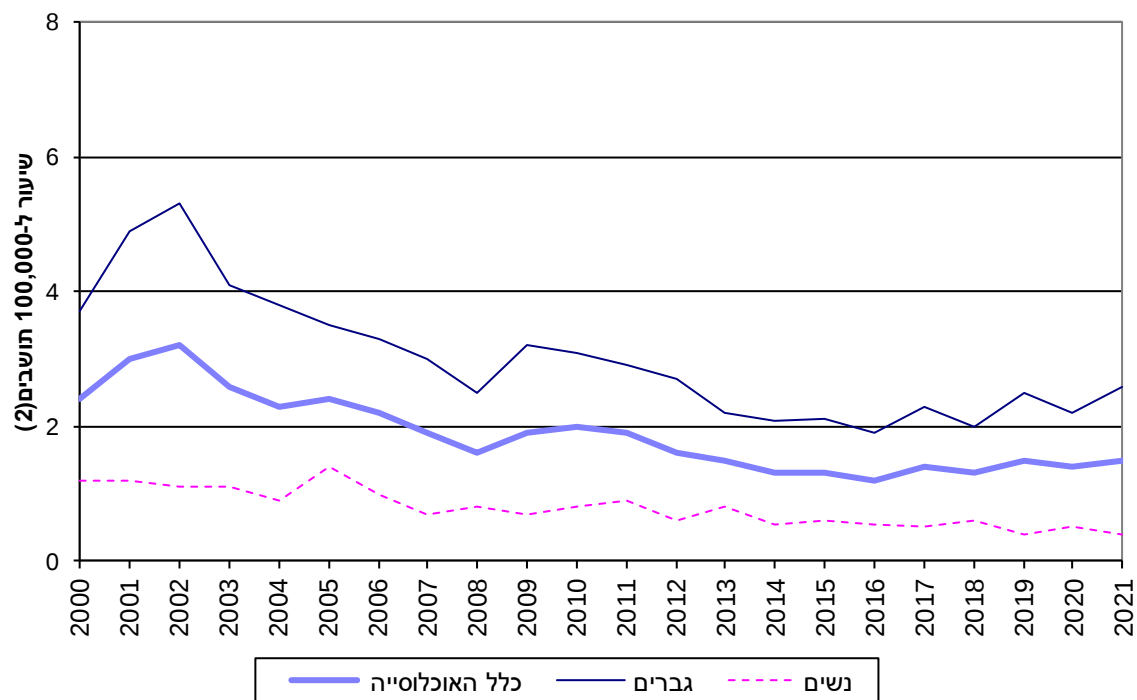
- בשנת 2021 עמד שיעור מקרי הרצח על 1.5 ל-100,000 תושבים מתוך כלל האוכלוסייה, דומה לשיעור בשנים האחרונות. משנת 2000 נציפת מגמת ירידה בשיעור זה (מ-2.4 ל-100,000 תושבים), אך בשנים האחרונות השיעור די יציב.
- לאורך השנים שיעור מקרי הרצח בקרב גברים גבוה בהשוואה לנשים. בשנת 2021 השיעור בקרב גברים היה פי 6.5 מהשיעור בקרב נשים (2.6 לעומת 0.4, בהתאמה).
- לאורך השנים שיעור מקרי הרצח בקרב ערבים גבוה במידה ניכרת בהשוואה ליהודים. בשנת 2021 השיעור בקרב ערבים היה פי 9.8 מהשיעור בקרב יהודים (4.9 לעומת 0.5, בהתאמה). בשנים 2015–2021 יחס זה הוא הגבוה ביותר. העלייה ביחס נובעת מכך שבשנת 2021 שיעור מקרי הרצח בקרב גברים ערבים היה גבוה בהשוואה לשיעורים בשנים האחרונות.
- לאורך השנים שיעור מקרי הרצח בקרב גברים ערבים גבוה מהשיעור בקרב גברים יהודים, ובשנת 2021 היחס היה פי 10.8 (8.6 לעומת 0.8, בהתאמה). בדומה, שיעור מקרי הרצח בקרב ערביות גבוה לאורך השנים מהשיעור בקרב יהודיות – פי 5.0 בשנת 2021 (1.0 לעומת 0.2, בהתאמה). השיעורים בקרב גברים יהודים ונשים יהודיות די יציבים בשנים האחרונות. בקרב הנשים הערביות השיעור משתנה מעט משנה לשנה וגבוה מעט בהשוואה ליהודים. בקרב הגברים הערבים השיעור נמצא במגמת עלייה.
- בהשוואה לפי מחוז, בממוצע לשנים 2019–2021 נמצא כי השיעור הגבוה ביותר של מקרי הרצח היה במחוז חיפה (2.4) והשיעור הנמוך ביותר היה באזור יהודה והשומרון² (0.4).
- בהשוואה בין-לאומית של שיעור מקרי הרצח (מתוקננים לגיל)³ לשנים 2016–2021, ישראל נמצאת במקום גבוה יחסית בין מדינות ה-OECD. רק בשמונה מדינות שיעור מקרי הרצח גבוה יותר מהשיעור בישראל – 1.6 ל-100,000 (בשנת 2020). השיעור נמוך מהממוצע של כל מדינות ה-OECD (2.6), המוטה כלפי מעלה בגלל השיעורים הגבוהים מאוד במקסיקו ובקולומביה. השיעור בישראל דומה לשיעור בליטא (1.7).

¹ רצח – תמותה בגין תקיפה, סיבת המוות המקודדת לפי המהדורה העשירית של ה"סיווג הסטטיסטי הבין-לאומי של מחלות וסיבות נלוות (ICD-10)".

² יישובים ישראליים.

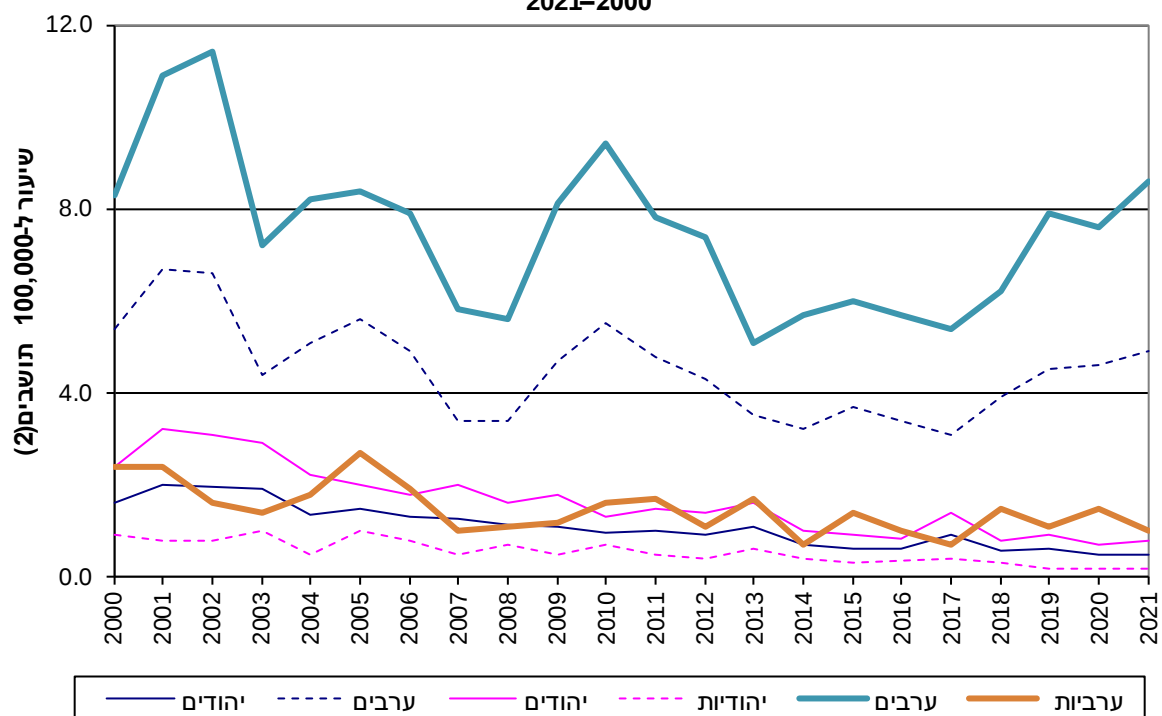
³ שיעור תמותה מתוקנן לגיל – שיעור תמותה הנותן אומדן לשיעור התמותה באוכלוסייה הנבדקת, אילו התפלגות הגילים באוכלוסייה זו הייתה זהה לזו של אוכלוסיית תקן. תקנון לגיל מאפשר השוואה בין אוכלוסיות שונות הנבדלות בהרכב הגילים.

2.5.1. מקרי רצח, (1) לפי מין
2021-2000

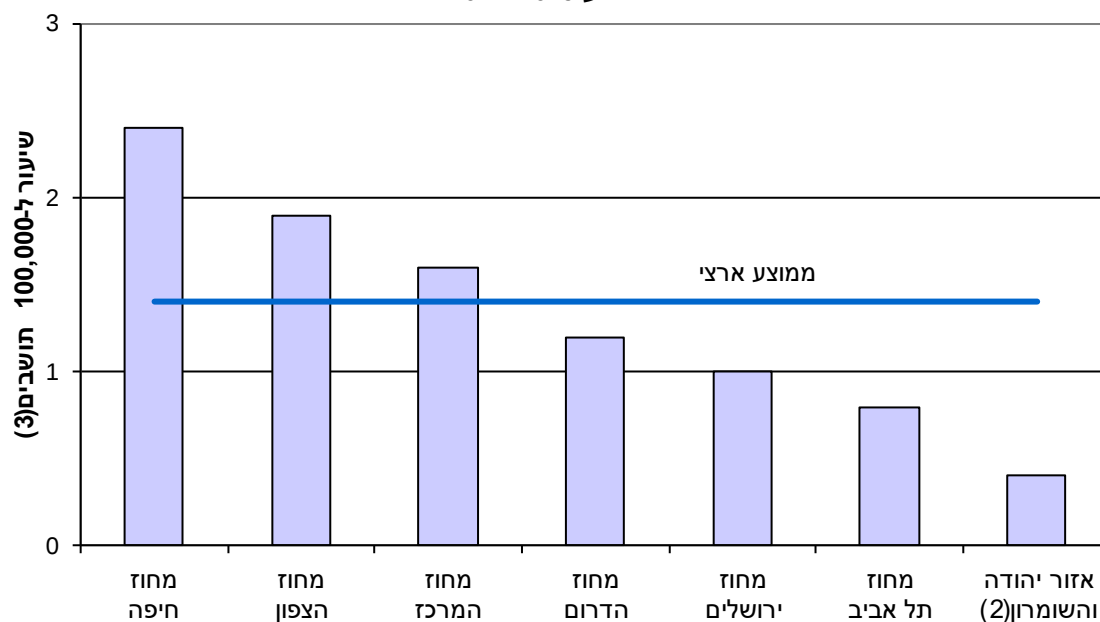
(1) שיעור מקרי הרצח אינו כולל מקרים של הרוגים בפעולות איבה.
(2) שיעור תמותה גולמי. חלק מהשיעורים מבוסס על מספר נמוך של מקרים.

2.5.2. מקרי רצח, (1) לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2021-2000

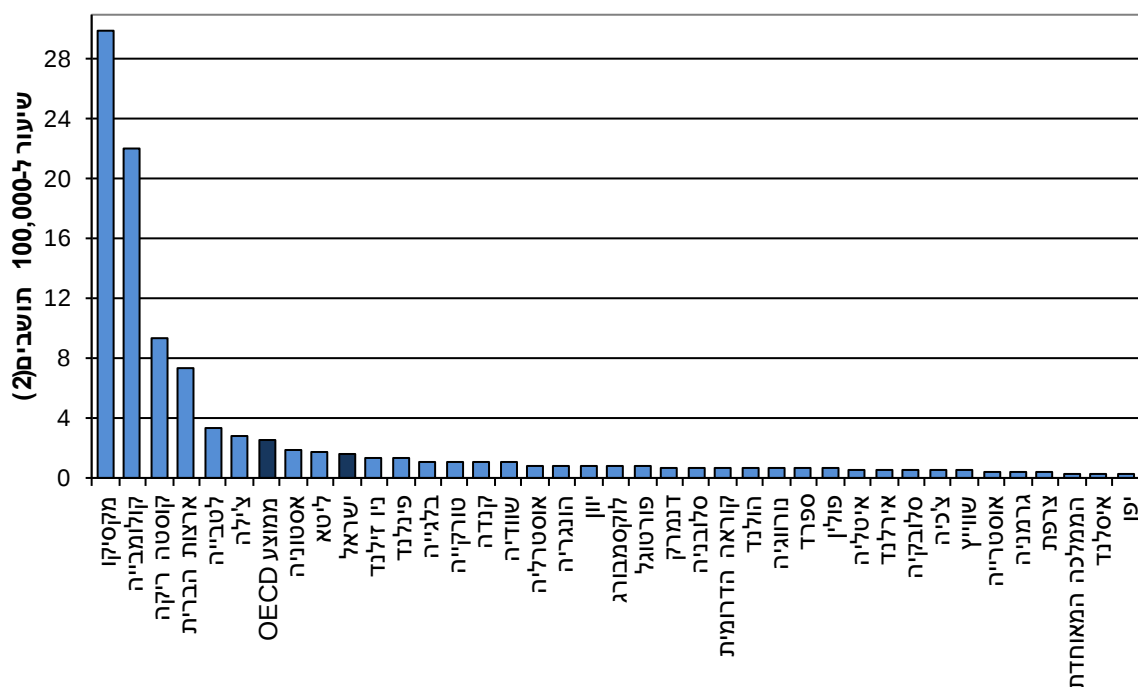
(1) שיעור מקרי הרצח אינו כולל מקרים של הרוגים בפעולות איבה.
(2) שיעור תמותה גולמי. חלק מהשיעורים מבוסס על מספר נמוך של מקרים.

2.5.3. מקרי רצח, (1) לפי מחוז ממוצע 2019-2021

(1) שיעור מקרי הרצח אינו כולל מקרים של הרוגים בפעולות איבה.
(2) יישובים ישראליים.
(3) שיעור תמותה גולמי. חלק מהשיעורים מבוסס על מספר נמוך של מקרים.

2.5.4. מקרי רצח במדינות ה-OECD (1) 2021-2016

מקור: OECD.
(1) שנת העדכון האחרונה היא 2021, אך חלק מנתוני המדינות מעודכנים לשנים קודמות, מ-2016.
(2) שיעור תמותה מתוקן לגיל. הנתון של ישראל משנת 2020.

2.6. שיעור פעולות איבה ונפגעים

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את מספר פעולות האיבה בשנה ואת שיעור הנפגעים (פצועים והרוגים) בפעולות איבה ל-100,000 תושבים.

המדד משקף מאפיין ייחודי של ביטחון אישי בישראל בשל החשיפה לאפשרות של היפגעות מפעולות איבה.¹

הנתונים מתקבלים מהמוסד לביטוח לאומי והם כוללים את כל נפגעי האיבה, הפצועים וההרוגים, שהוכרו בידי הרשות המאשרת בביטוח הלאומי. יש לציין שבשנת 2014 הביטוח הלאומי עדכן רטרואקטיבית את מספר פעולות האיבה ואת מספר הפצועים וההרוגים מאז קום המדינה (כל אחד מהימים ששוגרו בהם טילים מוגדר כאירוע נפרד).

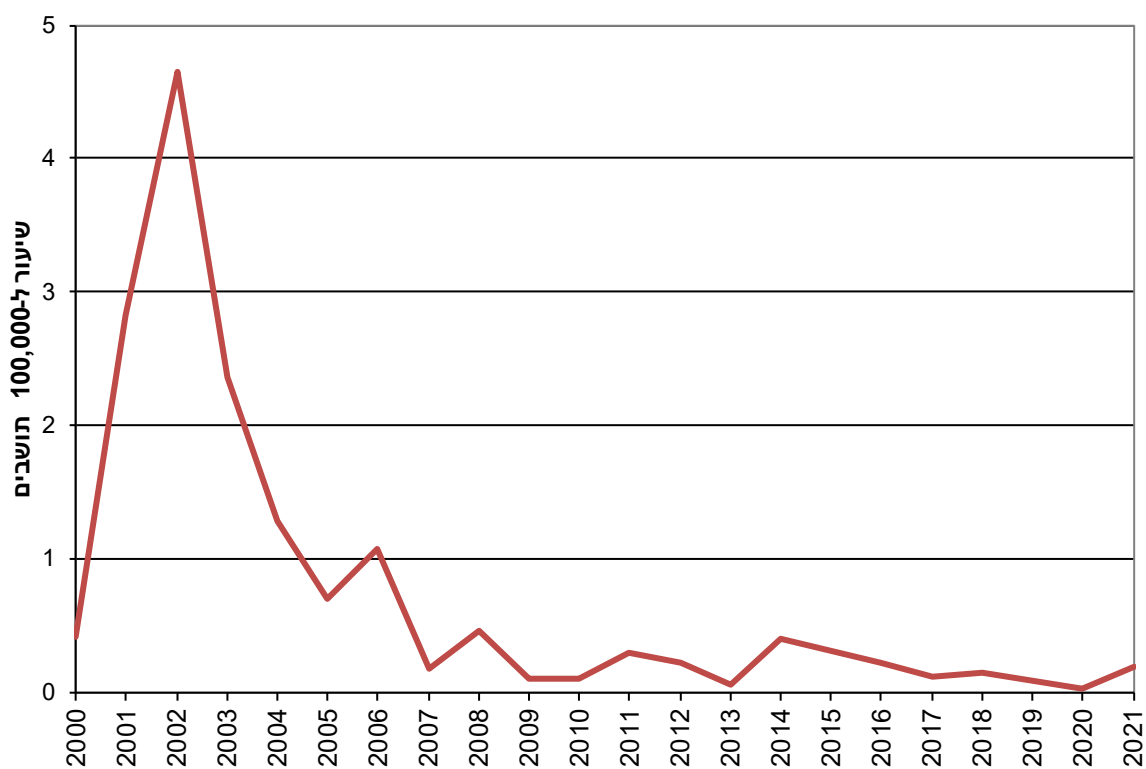
המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור פעולות האיבה והנפגעים בהן.

מגמות במדד

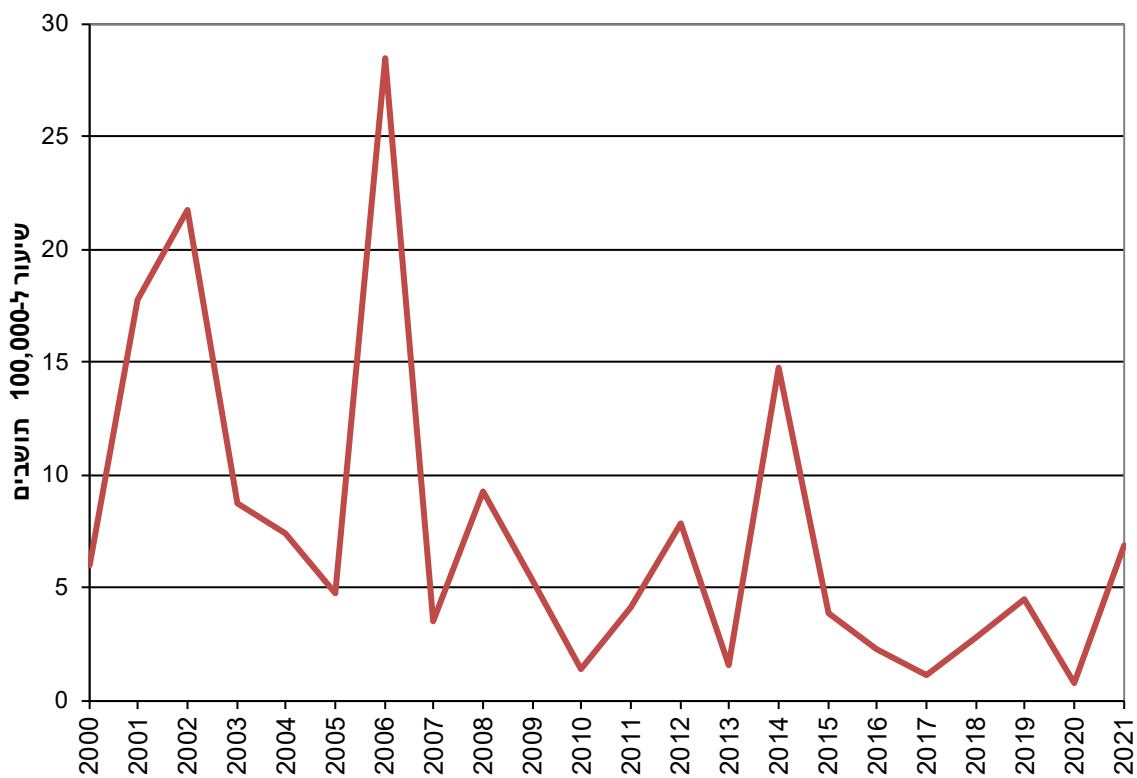
- שיעור ההרוגים בפעולות איבה בשנת 2021 היה 0.18 ל-100,000 תושבים.
- שיעור הפצועים בפעולות איבה בשנת 2021 עלה ל-6.9 ל-100,000 תושבים (בשנה הקודמת – 0.8 ל-100,000 תושבים). זהו השיעור הגבוה ביותר מאז שנת 2015.
- בשנת 2021 אירעו 190 פעולות איבה – מספר פעולות האיבה הגבוה ביותר מאז שנת 2015.

¹ פעולות איבה כוללות פיגועים מסוגים אלה: התאבדות, ירי, רכב תופת, מטען, הטלת רימון, חטיפה, דקירה, דריסה, תקיפה, ירי רקטות וירי פצצות מרגמה.

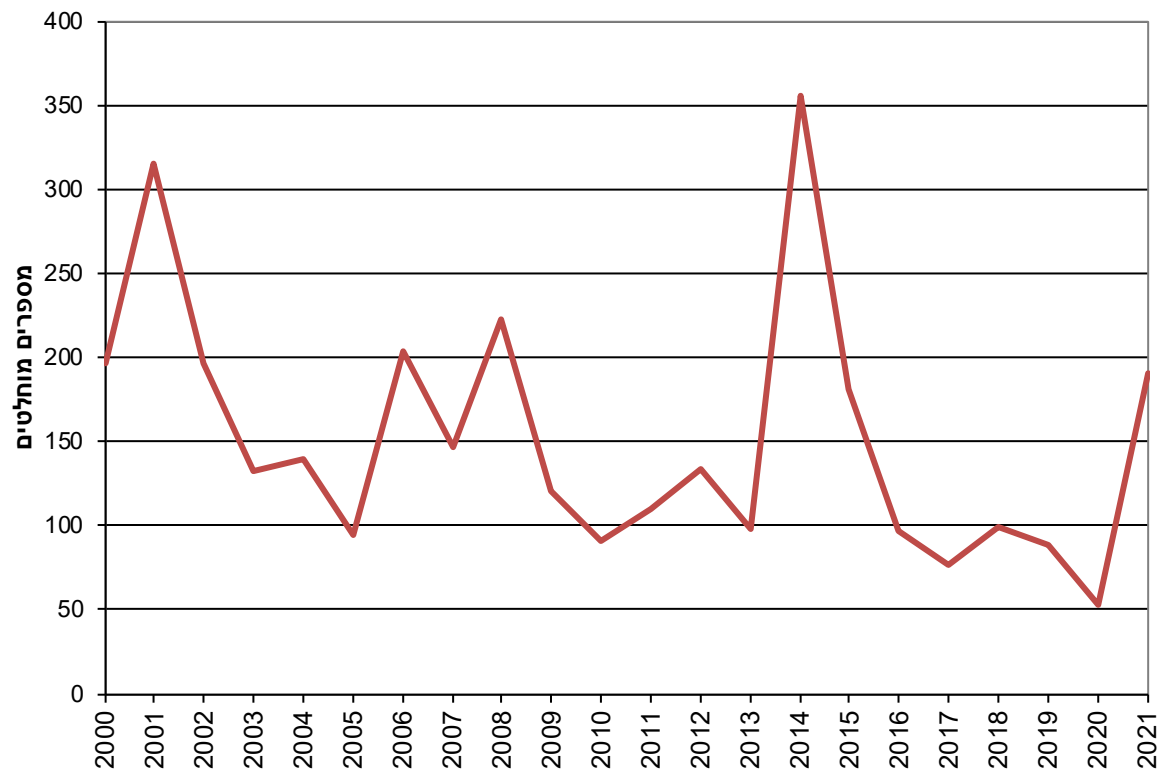
2.6.1. הרוגים בפעולות איבה
2021-2000

2.6.2. פצועים בפעולות איבה
2021-2000

2.6.3. פעולות איבה
2021-2000

2.7. תדירות היפגעות מהתנהגות אלימה בכביש

תיאור המדד והגדרתו

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר ביטחון אישי החל משנת 2015, ומופנית לכלל בני 20 ומעלה. המדד עוסק בשאלת ההיפגעות מהתנהגות אלימה בכביש, ומתייחס למשיבים בחיוב על השאלה: "ב-12 החודשים האחרונים, באיזו תדירות נפגעת כנהג, נוסע או הולך רגל, מהתנהגות אלימה בכביש כגון: קללות, איומים, חסימת מעבר או נהיגה מסכנת?".

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בתדירות ההיפגעות מהתנהגות אלימה בכביש.

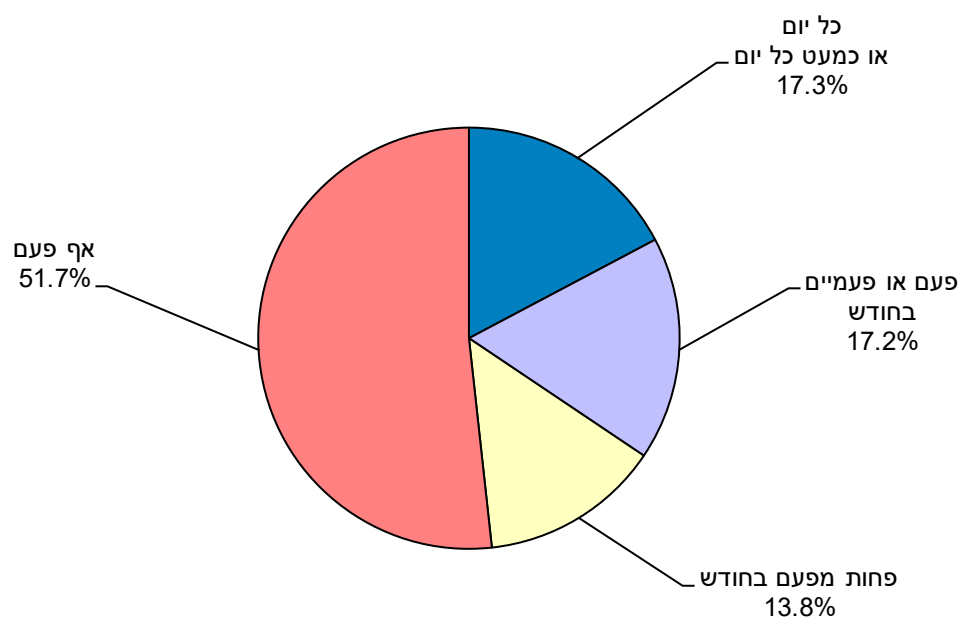
מגמות במדד

- בשנת 2022 48.3% מבני 20 ומעלה נפגעו מהתנהגות אלימה בכביש, לפחות פעם אחת, ב-12 החודשים האחרונים (שקדמו לסקר), עלייה בהשוואה לשנת 2021 (47.4%).
- 17.3% מבני 20 ומעלה נפגעו מהתנהגות אלימה בכביש כל יום או כמעט כל יום, 17.2% נפגעו פעם או פעמיים בחודש, 13.8% נפגעו פחות מפעם בחודש, ו-51.7% ציינו שלא נפגעו מהתנהגות אלימה בכביש ב-12 החודשים האחרונים.
- גברים ציינו שנפגעו מהתנהגות אלימה בכביש יותר מנשים, הן בקרב יהודים¹ והן בקרב ערבים. שיעור הנשים הערביות אשר נפגעו מהתנהגות אלימה בכביש, היה נמוך מהשיעור בקרב נשים יהודיות (15.8% לעומת 51.2%, בהתאמה).
- שיעור הגברים שנפגעו מהתנהגות אלימה בכביש על בסיס יום-יומי היה גבוה משיעור הנשים (20.5% לעומת 14.2%, בהתאמה). לעומת זאת, בקרב מי שנפגעו בתדירות נמוכה יותר (פחות מפעם בחודש), שיעור הגברים היה נמוך משיעור הנשים (13.3% ו-14.4%, בהתאמה).
- שיעור ההיפגעות מהתנהגות אלימה בכביש בקרב יהודים היה גבוה משיעור הערבים שנפגעו מהתנהגות אלימה בכביש בכל התדירויות (על בסיס יום-יומי, פעם או פעמיים בחודש ופחות מפעם בחודש), הפער הגדול ביותר נמצא בתדירות ההיפגעות פעם או פעמיים בחודש (19.3% לעומת 7.7%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מחוז, נמצא כי השיעור הגבוה ביותר של היפגעות מהתנהגות אלימה בכביש היה באזור יהודה והשומרון² (64.5%) והשיעור הנמוך ביותר – במחוז הצפון (35.6%). שיעור ההיפגעות מהתנהגות אלימה בכביש במחוז ירושלים, במחוז חיפה ובמחוז הצפון היה נמוך מהממוצע הארצי (48.3%), לעומת שיעור גבוה מהממוצע הארצי ביתר המחוזות.

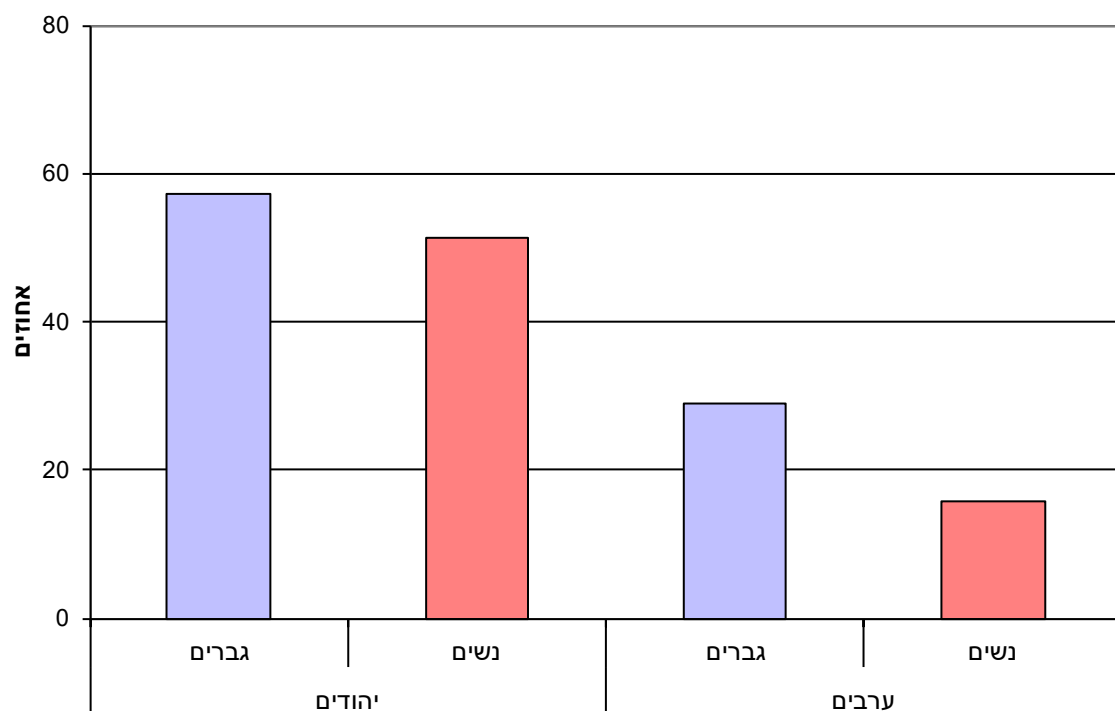
¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² יישובים ישראליים.

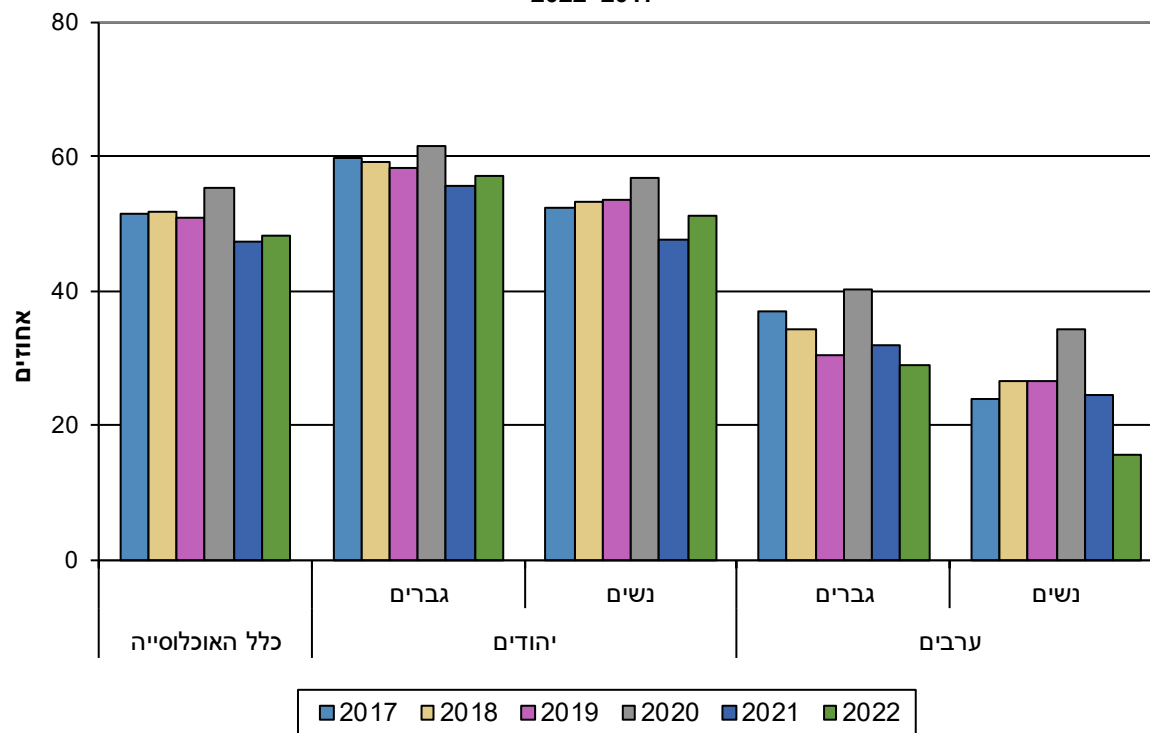
2.7.1. בני 20 ומעלה, לפי תדירות היפגעות מהתנהגות אלימה בכביש
2022

2.7.2. בני 20 ומעלה שנפגעו מהתנהגות אלימה בכביש,
לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022

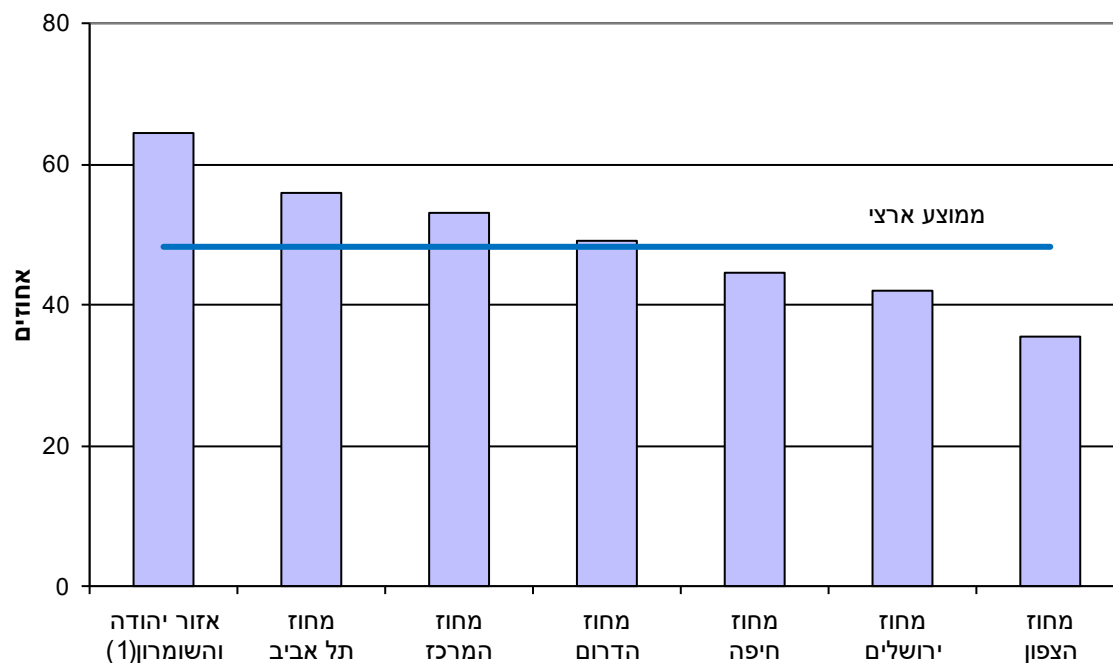

**2.7.3. בני 20 ומעלה שנפגעו מהתנהגות אלימה בכביש, (1)
לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022-2017**

(1) החישוב כולל נפגעים כל יום, או כמעט כל יום, פעם או פעמיים בחודש ופחות מפעם בחודש.

**2.7.4. בני 20 ומעלה שנפגעו מהתנהגות אלימה בכביש, לפי מחוז
2022**

(1) יישובים ישראליים.

2.8. עבירות רכוש

2.8.1. היפגעות מעבירת רכוש

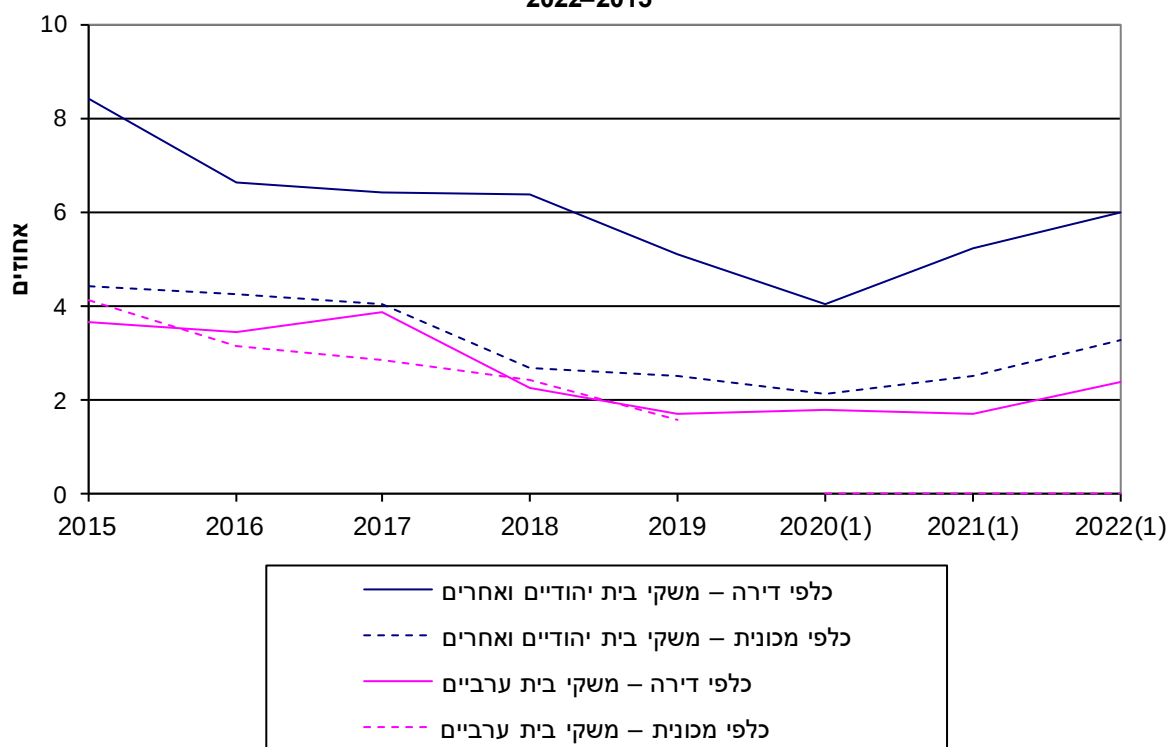
תיאור המדד והגדרתו

היפגעות מעבירות רכוש משקפת פגיעה באיכות החיים הן בשל החדירה למרחב הפרטי של האדם והן בשל הפגיעה בקניינו. המדד מציג את נתוני ההיפגעות מעבירות כלפי הדירה וכלפי המכונות. המדד מבוסס על שאלות המופיעות בסקר ביטחון אישי החל משנת 2014, ומופנות לכלל בני מגיל 20 ומעלה. המדד עוסק בשאלת ההיפגעות מעבירת רכוש, ומתייחס למשיבים בחיוב לאחת מהשאלות: "ב-12 החודשים האחרונים, האם נגנב רכוש מדירתכם או מחוץ לדירה (חצר, מחסן או כניסה לבית?)", "ב-12 החודשים האחרונים, האם פרצו או ניסו לפרוץ לדירתכם או לסביבתה (חצר, מחסן או כניסה לבית) מבלי לגנוב דבר?", "ב-12 החודשים האחרונים, האם פרצו או גנבו חלקי רכב או חפצים ממכונות שעמדה לרשות בני משק הבית? (לא כולל חפצים שנגנבו במהלך גנבת המכונות)", "ב-12 החודשים האחרונים, האם נגנבה מכונת שעמדה לרשותך או לרשות בני משק הבית?". המגמה הרצויה למדד היא ירידה בהיפגעות מעבירת רכוש.

מגמות במדד

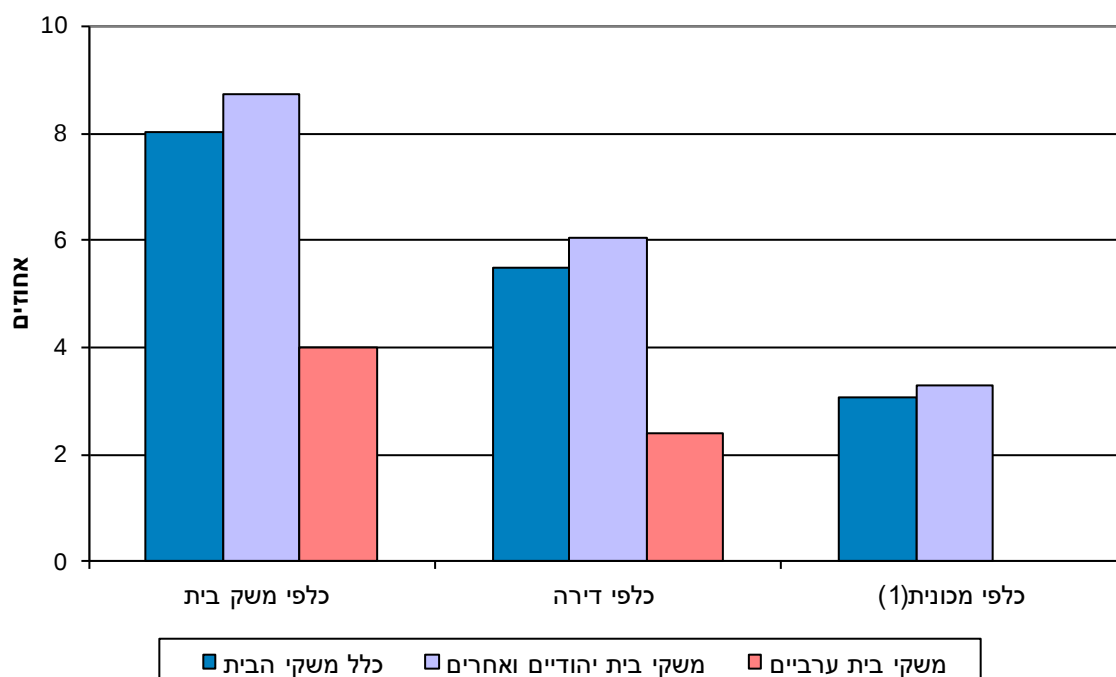
- בשנת 2022 נפגעו 8.0% מעבירות רכוש כלפי משק הבית (לעומת 6.8% בשנת 2021). 5.5% ממשקי הבית נפגעו מעבירות רכוש כלפי דירת המגורים ו-3.1% מעבירות רכוש כלפי מכונות.
- אחוז משקי הבית של יהודים ואחרים שנפגעו מעבירות רכוש עלה מ-7.4% ב-2021 ל-8.7% בשנת 2022.
- היפגעות מעבירות רכוש גבוהה יותר במשקי בית של יהודים ואחרים מבמשקי בית של ערבים (8.7% לעומת 4.0%, בהתאמה). כך גם בעבירות כלפי דירה (6.0% לעומת 2.4%, בהתאמה).
- בשנת 2022 בהשוואה לשנת 2021, הייתה עלייה במספר משקי הבית שנפגעו מעבירות כלפי מכונות ומעבירות כלפי דירה בקרב משקי בית של יהודים ואחרים.

2.8.1.1. משקי בית שנפגעו מעבירת רכוש, לפי קבוצת אוכלוסייה 2022-2015

(1) נתון עבור היפגעות משקי בית ערביים מעבירת רכוש כלפי מכונית לא ניתן להציג עקב טעות דגימה יחסית הגבוהה מ-30%.

2.8.1.2. עבירות רכוש כלפי משקי בית, לפי קבוצת אוכלוסייה 2022

(1) נתון עבור היפגעות משקי בית ערביים מעבירת רכוש כלפי מכונית לא ניתן להציג עקב טעות דגימה יחסית הגבוהה מ-30%.

2.8.2. הנזק הכלכלי מעבירות רכוש

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את האומדן של שווי הנזק הכלכלי הנובע מעבריינות רכוש בישראל. המדד מבוסס על שיערוך כספי של שווי הרכוש שנגנב או הנזק שנגרם כתוצאה מעבריינות רכוש. הנתונים מבוססים על סקר ביטחון אישי, שבו כל משיב לסקר שנפגע מעבירת רכוש במהלך 12 החודשים שקדמו לריאיון מתבקש להעריך את השווי הכספי של הרכוש או של הנזק שנגרם לו **מהעבירה האחרונה**. עבירות הרכוש הנכללות בחישוב מדד זה כוללות ארבעה סוגים:

1. היפגעות של הפרט מעבירת גנבה
2. עבירת גנבת רכוש מדירת המגורים
3. פריצה למכונית שעמדה לרשות משק הבית
4. גנבת המכונית של משק הבית.

בשנת 2018 שונה החישוב. המדד מחושב מתוך הכנסה פרטית פנויה¹ ולא מתוך הכנסה פרטית פנויה מותאמת,² כפי שחושב בשנת 2017.³ משנת 2019 המדד מבוסס על השווי הכספי של הרכוש או הנזק שנגרם למשיב **מהעבירה האחרונה בלבד**.

הבחינה של סך הערכים הכספיים של כלל הפגיעות שנבדקו לצורכי המדד נעשתה ביחס לסך ההכנסה הפרטית הפנויה בישראל בשנה שקדמה לסקר, מכיוון שהנדגמים בסקר נשאלים על פגיעה ב-12 החודשים שקדמו לסקר. נתוני הכנסה פרטית פנויה לכל שנות הסקר (2014 ועד היום) מתעדכנים מדי שנה ולכן ייתכנו שינויים באחוז שווי הנזק הכלכלי בשנים קודמות. הסבר נוסף על אופן חישוב המדד אפשר למצוא בעמודים הבאים. המגמה הרצויה למדד היא ירידה בנזק הכלכלי מעבירות רכוש.

מגמות במדד

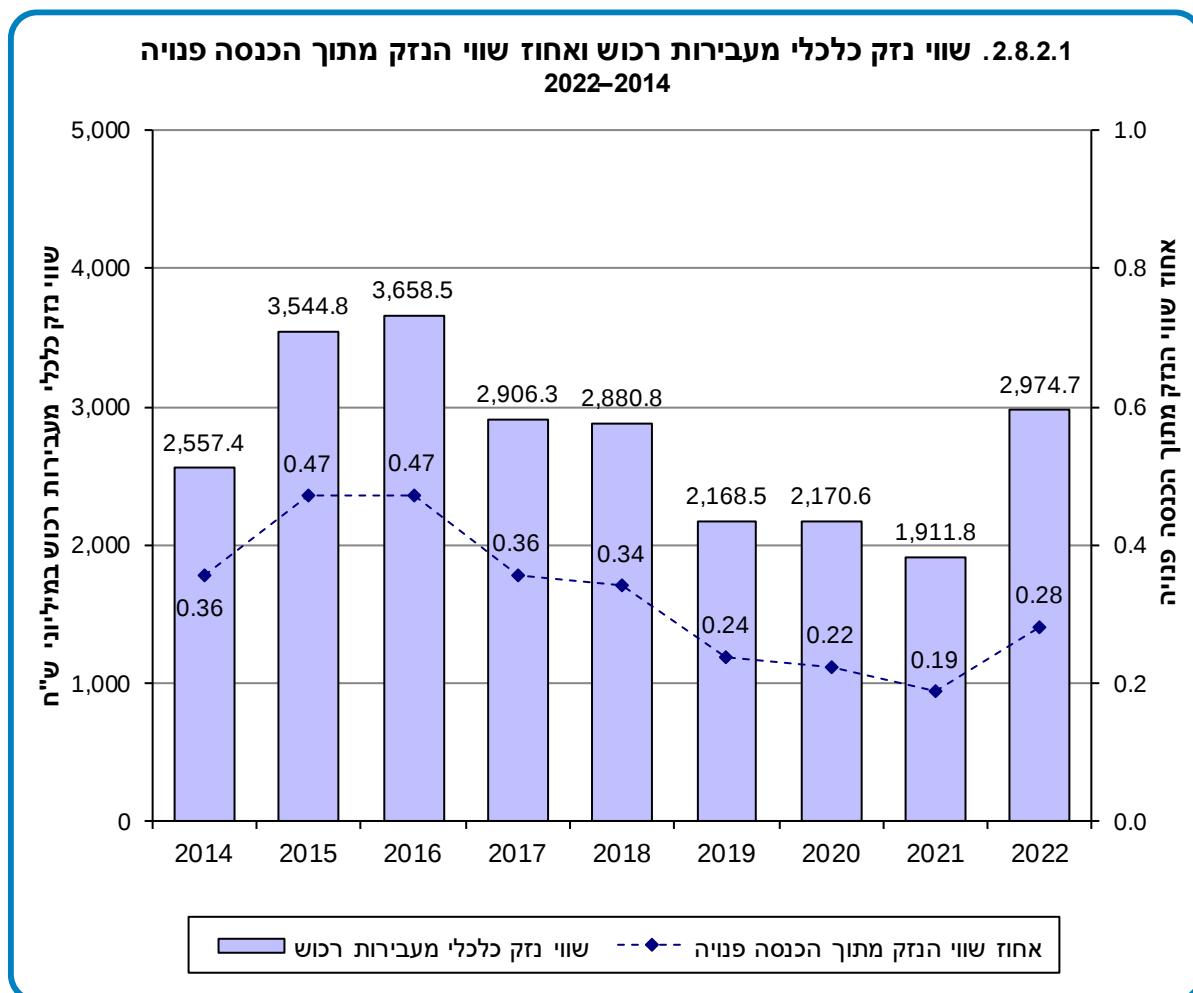
- שווי הנזק הכלכלי כתוצאה מרכוש שנגנב או מהסבת נזק כתוצאה מעבירת רכוש עמד ב-2022 על 2,974.7 מיליון ש"ח, שהם 0.28% מההכנסה הפרטית הפנויה בשנת 2021, אשר עמדה על 1,150.3 מיליון ש"ח, במחירים שוטפים.

¹ הכנסה פרטית פנויה שווה להכנסה הלאומית לאחר הפחתה של מיסים על הכנסה, תשלומים לביטוח לאומי והכנסה מרכוש ששולמו למגזר הממשלתי, ובתוספת תשלומי ריבית והעברות אחרות למגזר הפרטי מהממשלה ומחול"ל.

² ההכנסה הפרטית הפנויה בתוספת העברות סוציאליות בעין.

³ תרשים 2.8.2.1 מציג את הנתונים על פי החישוב החדש גם עבור השנים 2014–2022.

- בשנים 2015–2021 ניכרת מגמה של ירידה במדד שווי הנזק הכלכלי מעבירות הרכוש, הן מבחינה כספית והן מבחינת החלק היחסי מתוך ההכנסה הפרטית הפנויה, למעט בשנת 2016 שבה שווי הנזק הכלכלי היה גבוה יותר (3.65 מיליארד ש"ח).
- שווי הנזק הכלכלי בשנת 2022 גבוה בהשוואה לשנת 2021, הן מבחינה כספית והן מבחינת החלק היחסי מתוך ההכנסה הפרטית הפנויה.

הסברים מתודולוגיים

אמידת הנזק הכלכלי הנובע מעבירות רכוש כלפי אזרחים מתאפשרת באמצעות ניתוח הנתונים המתקבלים בסקר ביטחון אישי. מדובר בנזק הכלכלי הישיר הנמדד מהערכת שווי הרכוש שנגנב או שווי הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה. חשוב לציין כי במדד אין אמידה של נזק כלכלי מורכב ורחב יותר (ישיר ועקיף) המביא בחשבון היבטים כלכליים נוספים: הוצאות אבטחה, פעילות מניעתית מצד השלטונות או הקהילה בסביבת המגורים, הוצאות רפואיות או הוצאות על טיפול נפשי, מסגרות תמיכה לקורבן, הוצאות על אכיפת חוק, ענישת הקורבן ועוד.

נקודות מתודולוגיות להתייחסות – ההשבה על שאלות השיערוך הכספי של הנזק או הרכוש שנגנב עומדת על שיעור ממוצע של כ-93% מצד הנדגמים שצינו שנפגעו מסוג העבירה הרלוונטי. כמו כן השאלה בסקר נוגעת אך ורק לעבירה האחרונה מאותו סוג שהתרחשה במהלך 12 החודשים שקדמו לריאיון בסקר. עבור ערכים חסרים בשאלת שווי הנזק הוחלט לזקוף את הערך החציוני של סוג העבירה המסוים.

השימוש במקדמי הניפוח (משקלות הסקר) מורכב הן ממקדם הניפוח של הנדגם והן ממקדם הניפוח של משק ביתו. מקדם הניפוח של הנדגם כפרט מייצג את אוכלוסיית בני 20 ומעלה בישראל (אוכלוסיית הסקר), ומשמש לייצוג הנזק הכלכלי של עבירת הגנבה מהפרט. לעומת זאת מקדם הניפוח של משק ביתו של הנפגע על מאפייניו החברתיים, הכלכליים והדמוגרפיים משמש לייצוג הנזק הכלכלי של עבירת הרכוש עבור משק הבית (עבירות כלפי דירת המגורים או המכונית העומדת לרשות בני משק הבית).

בריאות

3

3.1. תמותת תינוקות

תיאור המדד והגדרתו

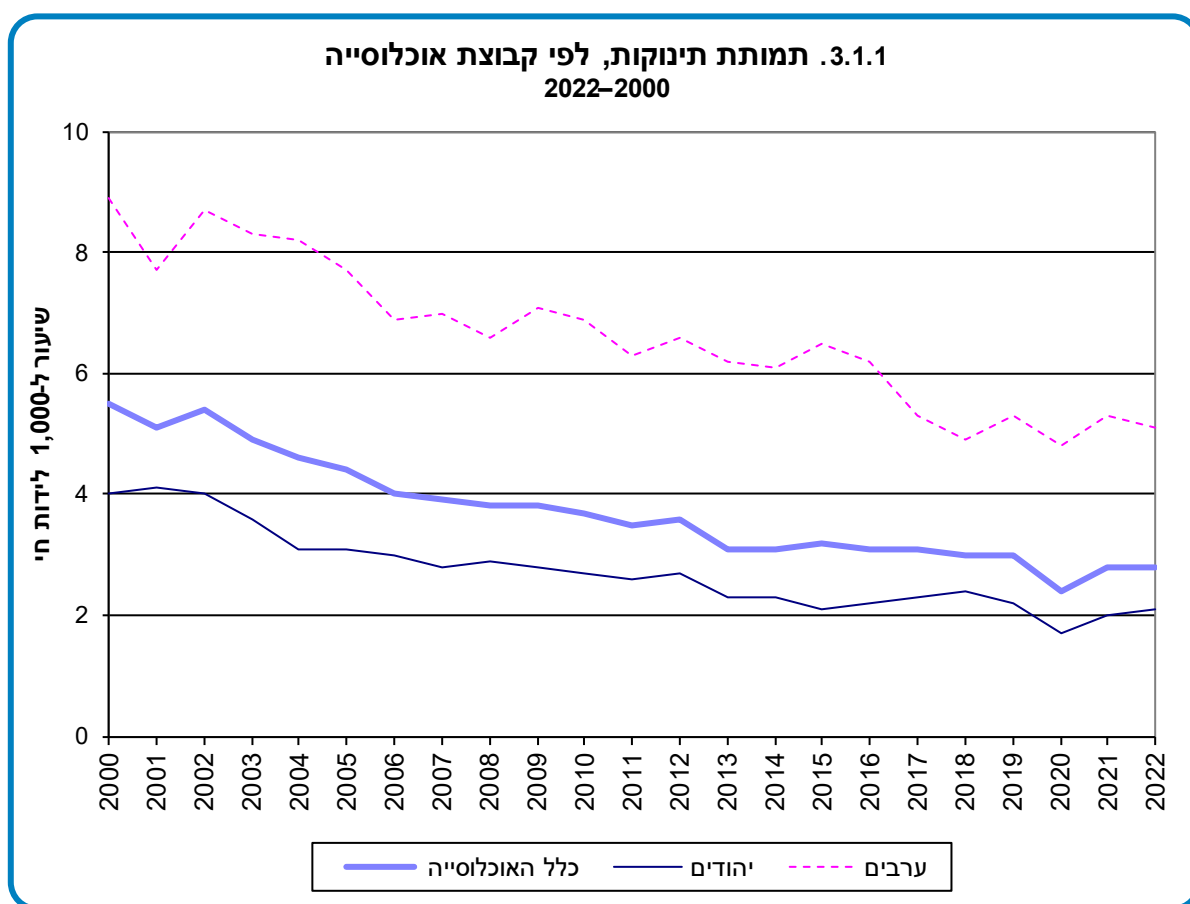
המדד מציג את מספר התינוקות שנולדו חיים ונפטרו טרם הגיעם לגיל שנה מתוך כלל לידות החי, במשך שנת לוח (שנה קלנדרית).

מדד שיעור תמותת התינוקות מקובל ביותר להשוואה של רמת שירותי הבריאות ורמת החיים בין המדינות השונות, וכן באותה מדינה לאורך זמן. בדיקת המגמות בתמותת התינוקות מאפשרת מעקב אחר טיב הטיפול הרפואי באם בתקופת ההיריון, בריאות האם ורמת הטיפול ביילוד ובתינוק בשנתו הראשונה. למדד זה חשיבות רבה בזיהוי קבוצות אוכלוסייה בסיכון, ואפשר ללמוד ממנו על תנאי הסביבה והחברה המשפיעים על בריאות האם והיילוד. המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור תמותת התינוקות.

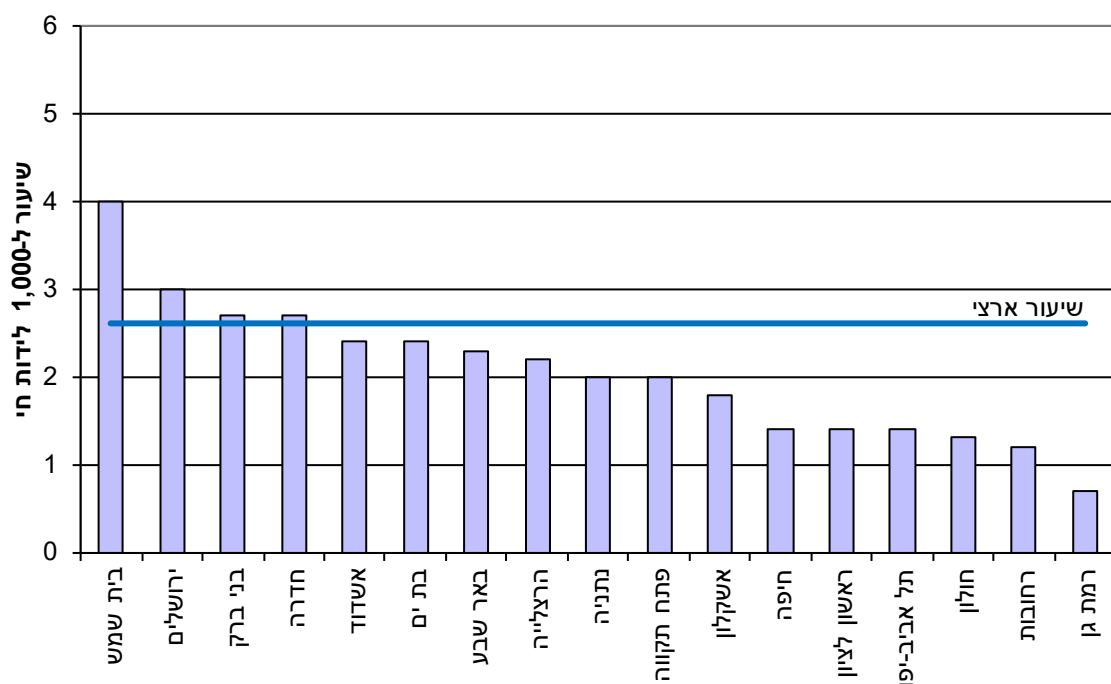
מגמות במדד

- **בשנת 2022 שיעור תמותת התינוקות ל-1,000 לידות חי היה 2.8, ללא שינוי משנת 2021.** שיעור זה נמוך מעט מהשיעור בשנת 2019 (3.0), אך גבוה מהשיעור בשנת 2020 (2.4) – שהיה השיעור הנמוך ביותר מאז קום המדינה.
- מספר התינוקות שנפטרו בשנת 2022 עמד על 505 מקרים. מספר זה ירד מ-539 בשנת 2019 ל-423 בשנת 2020, אך עלה ל-510 בשנת 2021. שיעור תמותת התינוקות בשנת 2022 היה 2.1 ל-1,000 בקרב יהודים (לעומת 2.0 ב-2021, 1.7 ב-2020 ו-2.2 ב-2019) ו-5.1 ל-1,000 בקרב ערבים (לעומת 5.3 ב-2021, 4.8 ב-2020 ו-5.3 ב-2019). בקרב יהודים ואחרים עמד השיעור על 2.0 ל-1,000 (זהה לשיעור בשנת 2021, ולעומת 1.6 ב-2020 ו-2.2 ב-2019).
- שיעור תמותת התינוקות ל-1,000 לידות חי נמצא במגמת ירידה מתמדת, אם כי בשנים האחרונות כמעט שלא היה שינוי בשיעור בכלל האוכלוסייה (פרט לשנת 2020, שבה היה השיעור הנמוך ביותר אי פעם), בעיקר בשל התמתנות הירידה בקרב יהודים. בעשור האחרון ירד השיעור בקרב הערבים מ-6.6 בשנת 2012 ל-5.1 (ירידה של 22.7%) ובקרב היהודים מ-2.7 בשנת 2012 ל-2.1 (ירידה של 22.2%). בחמש השנים האחרונות ירד השיעור בקרב הערבים מ-5.3 בשנת 2017 (ירידה של 3.8%) ובקרב היהודים מ-2.3 בשנת 2017 (ירידה של 8.7%).
- משנת 2000 ירד שיעור תמותת התינוקות: בכלל האוכלוסייה ב-2.7 תינוקות ל-1,000 לידות חי – בקרב יהודים ב-1.9 ואילו בקרב ערבים ירידה ניכרת ב-3.8.
- שיעור תמותת התינוקות גבוה יותר בקרב ערבים מבקרב יהודים. בשנת 2000 יחס השיעורים היה 2.2, והוא עלה במשך השנים עד ל-3.1 ב-2015. משנת 2016 הצטמצם היחס בהדרגה והגיע ל-2.0 בשנת 2018. בשנים 2020–2021 עלה היחס והגיע ל-2.8 ו-2.7, בהתאמה. בשנת 2022 ירד היחס ל-2.4.

- בערים הגדולות בישראל (שבהן 100,000 תושבים ויותר), בממוצע לשנים 2022–2020, השיעור הגבוה ביותר של תמותת תינוקות היה בבית שמש (4.0 ל-1,000 לידות חי) והשיעור הנמוך ביותר – ברמת גן (0.7).
- בהשוואה לפי מחוז, השיעור הממוצע הגבוה ביותר של תמותת תינוקות לשנים 2022–2020 היה במחוז הדרום (4.4 תינוקות ל-1,000 לידות חי), אחריו – במחוז ירושלים (3.1), ואילו השיעורים הנמוכים ביותר היו במחוז המרכז ובמחוז תל אביב (1.6 ו-1.7, בהתאמה). בקרב יהודים השיעור הממוצע הגבוה ביותר היה במחוז ירושלים (2.6), אחריו – במחוז הדרום (2.2), והשיעור הנמוך ביותר היה במחוז המרכז (1.4). בקרב ערבים השיעור הממוצע הגבוה ביותר של תמותת תינוקות היה במחוז הדרום (8.7), אחריו – במחוז חיפה (4.7), והשיעור הנמוך ביותר – במחוז המרכז (3.3).
- בהשוואה בין-לאומית של שיעור תמותת תינוקות ב-2021, ישראל במקום ה-15 מ-38 מדינות ה-OECD המציגות את המדד. שיעור תמותת התינוקות בישראל (2.8) נמוך מהממוצע במדינות ה-OECD (4.0).

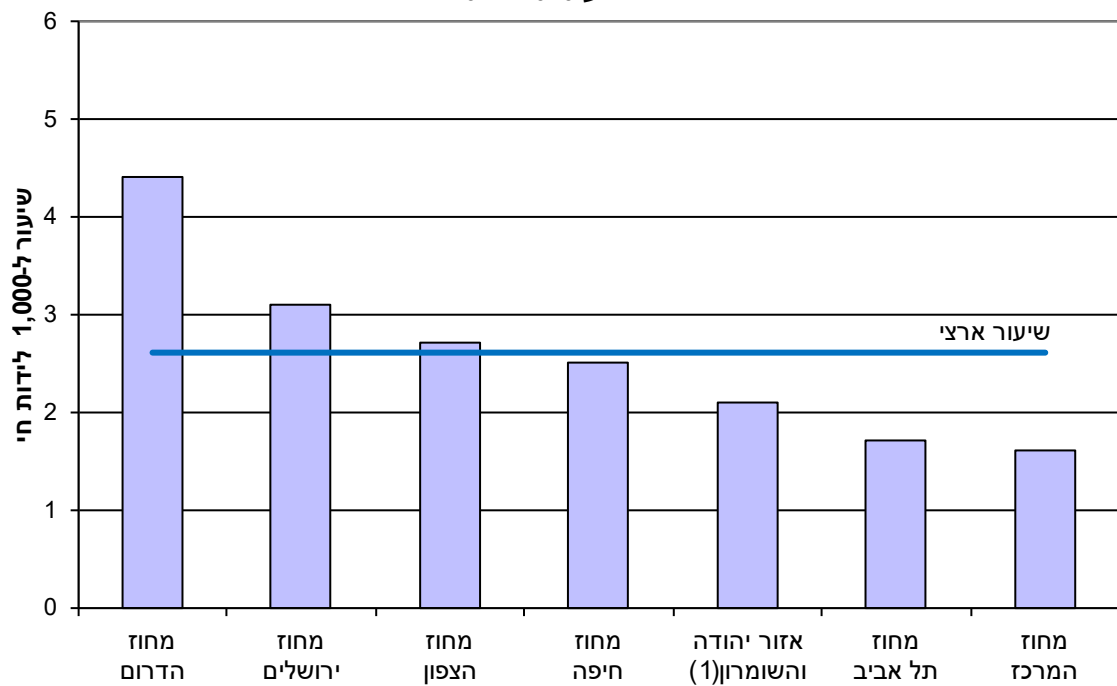
3.1.2. תמותת תינוקות בערים הגדולות (1)
ממוצע 2020-2022

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

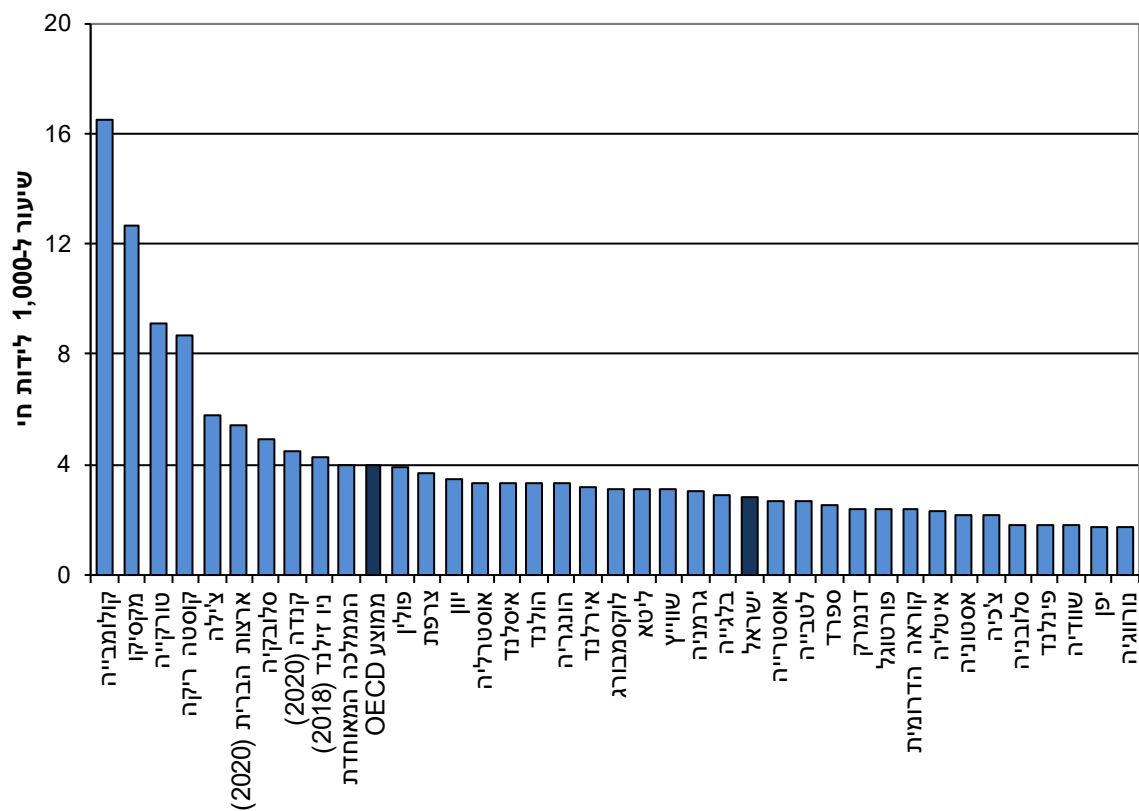
(1) הנתונים על כפר סבא אינם מוצגים בשל מיעוט מקרים.

3.1.3. תמותת תינוקות, לפי מחוז
ממוצע 2020-2022

(1) יישובים ישראליים.

3.1.4. תמותת תינוקות במדינות ה-OECD 2021

מקור: OECD.

3.2. תוחלת חיים

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את מספר השנים הממוצע אשר אדם צפוי לחיות, בהנחה ששיעורי התמותה בתקופת ההתייחסות יישארו קבועים לאורך חייו.

תוחלת החיים היא מרכיב מרכזי באיכות חיים ובקיימות, ומשקפת את מצב הבריאות של האוכלוסייה. תוחלת החיים מושפעת מגורמים ביולוגיים, סביבתיים, חברתיים וכלכליים, והבדלים בתוחלת החיים משקפים הבדלים בבריאות ובסיכון לתמותה באוכלוסיות שונות.

שנות החיים הבריאים¹ הן מספר השנים שאדם צפוי לחיות ללא בעיה שמפריעה לו בתפקוד. ההפרש בין תוחלת חיים בלידה ושנות חיים בריאים משקף את השנים שאנשים חיים בבריאות שאינה מלאה.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בתוחלת החיים, וכן עלייה בשנות החיים הבריאים.

מגמות במדד

- **תוחלת החיים בשנת 2022 עמדה על 80.7 שנים בגברים ו-84.8 שנים בנשים. בקרב גברים הייתה עלייה של 0.2 שנים בתוחלת החיים לעומת 2021 ושל 0.1 שנים לעומת 2020 וירידה לעומת שנת 2019 (81.0 שנים). בקרב נשים עלתה תוחלת החיים ב-0.2 שנים לעומת 2021, אך הייתה זהה לזו שהייתה בשנת 2020 (וגבוהה מעט מבשנת 2019 – 84.7 שנים). בשנים 2020–2021 נעצרה מגמת העלייה בתוחלת החיים ואף ירדה מעט, וזאת ככל הנראה בשל נגיף קורונה, אשר השפיע באופן שונה על קבוצות באוכלוסייה. בשנת 2022 נראה שחזרה המגמה של העלייה בתוחלת החיים. משנת 2000 ועד 2022 עלתה תוחלת החיים בקרב גברים ב-4.0 שנים ובקרב נשים – ב-3.9 שנים (מ-76.7 ל-80.7 שנים ומ-80.9 ל-84.8 שנים, בהתאמה).**
- **שנות החיים הבריאים הצפויות מהלידה עמדו ב-2022 על 67.6 שנים בקרב נשים ועל 67.1 שנים בקרב גברים, עלייה של 0.6 שנים בקרב הנשים ועלייה קטנה של 0.1 שנים בקרב הגברים לעומת 2021. בשנים האחרונות נצפית מגמת עלייה בשנות החיים הבריאים בשני המינים. נשים צפויות לחיות 80% משנות החיים ללא בעיה בריאותית המפריעה בתפקוד ולעומתן גברים – 83%. ממוצע שנות החיים הבריאים במדינות האיחוד האירופי בשנת 2021 היה 64.2 שנים בקרב נשים ו-63.1 שנים בקרב גברים. במדינות האיחוד האירופי גברים צפויים לחיות 82% מתוחלת החיים ללא מוגבלות בתפקוד, ונשים – 77%.**
- **בשנת 2022 תוחלת החיים בגיל 65 עמדה על 19.4 שנים בקרב גברים ועל 22.1 שנים בקרב נשים. שנות החיים הבריאים הצפויות בגיל 65 בשנה זו היו 11.8 שנים בקרב גברים (זהה ב-2021) ו-11.4 שנים בקרב נשים (10.5 שנים ב-2021).**

¹ שנות חיים בריאים – החישוב מבוסס על לוח תמותה ועל שיעורי הימצאות של בעיה בריאותית המפריעה לתפקוד, המחושבים על פי הסקר החברתי (לפי גיל).

- תוחלת החיים בקרב ערבים נמוכה בהשוואה לתוחלת החיים בקרב יהודים ואחרים,² הן בקרב גברים והן בקרב נשים. בשנת 2022 הפער בין גברים יהודים ואחרים לגברים ערבים עמד על 3.8 שנים, והפער בין נשים יהודיות ואחרות לנשים ערביות עמד על 3.1 שנים. בין גברים יהודים ואחרים לגברים ערבים בשנים 2020–2021 הפער היה גדול יותר מבשנים שקדמו (4.9 שנים ב-2020 ו-5.0 שנים ב-2021, לעומת 3.4 שנים ב-2019), זאת בשל ירידה בתוחלת החיים בשנים אלו, ככל הנראה בגלל נגיף קורונה, שהיה ניכר יותר בקרב גברים ערבים. בין נשים יהודיות ואחרות לנשים ערביות הפער דומה לפער בשנת 2019 (3.2 שנים) וקטן מהפער שהיה בשנים 2020 ו-2021 (3.7 שנים ו-4.0 שנים, בהתאמה). הסיבה לכך היא שגם בקרב ערביות הירידה בתוחלת החיים בשנים 2020–2021 הייתה גדולה מעט מבקרב יהודיות ואחרות, שאצלן תוחלת החיים הייתה ללא שינוי ניכר.
- בשנת 2022 עמדה תוחלת החיים בקרב יהודים ואחרים על 81.3 שנים (81.3 שנים ב-2021, 81.4 שנים ב-2020 ו-81.5 שנים ב-2019) ובקרב יהודיות ואחרות – 85.2 שנים (85.1 שנים, 85.2 שנים ו-85.1 שנים, בהתאמה). בקרב ערבים תוחלת החיים בשנת 2022 עלתה במידה ניכרת לעומת השנתיים הקודמות ועמדה על 77.5 שנים (76.3 שנים ב-2021, 76.5 שנים ב-2020 ו-78.1 שנים ב-2019), אך עדיין נמוכה מבשנת 2019. גם בקרב ערביות חלה עלייה ניכרת, ותוחלת החיים בשנת 2022 הגיעה ל-82.1 שנים (81.1 שנים, 81.5 שנים ו-81.9 שנים, בהתאמה), גבוהה מבשנת 2019.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), בממוצע לשנים 2020–2022 תוחלת החיים הגבוהה ביותר הייתה בכפר סבא, ברמת גן ובהרצליה (85.0 שנים, 84.8 שנים ו-84.7 שנים, בהתאמה), ותוחלת החיים הנמוכה ביותר הייתה בבית ים (80.7 שנים).
- בהשוואה לפי מחוז, בממוצע לשנים 2020–2022 תוחלת החיים הנמוכה ביותר הייתה במחוזות הצפון והדרום (81.3 שנים בכל אחד) והגבוהה ביותר – במחוז המרכז (84.0 שנים) ובאזור יהודה והשומרון³ (83.9 שנים).
- בשנים 2020–2022 תוחלת החיים הגבוהה ביותר בקרב יהודים ואחרים הייתה במחוז המרכז (84.3 שנים), אחריו – במחוז ירושלים (84.1 שנים), והנמוכה ביותר הייתה במחוז הדרום (81.9 שנים). בקרב ערבים, תוחלת החיים הגבוהה ביותר נרשמה במחוז הצפון (80.1 שנים) והנמוכה ביותר – במחוז תל אביב (74.5 שנים).
- הפער בתוחלת החיים בין נשים לגברים בישראל היה לאורך השנים מהקטנים במדינות ה-OECD, ללא שינוי ניכר במשך השנים. בשנת 2022 הפער עמד על 4.1 שנים, בדומה לשנה הקודמת, ועלה מעט לעומת הפער ב-2019 (3.7 שנים). הפער הממוצע במדינות ה-OECD ב-2019 עמד על 5.3 שנים לאחר שהצטמצם במשך השנים. בשנת 2020 הפער עלה ל-5.4 שנים ובשנת 2021 עלה ל-5.5 שנים. בשנת 2022 הפער בין נשים יהודיות ואחרות לגברים יהודים ואחרים עמד על 3.9 שנים, ואילו הפער בין נשים ערביות לגברים ערבים היה גדול יותר –

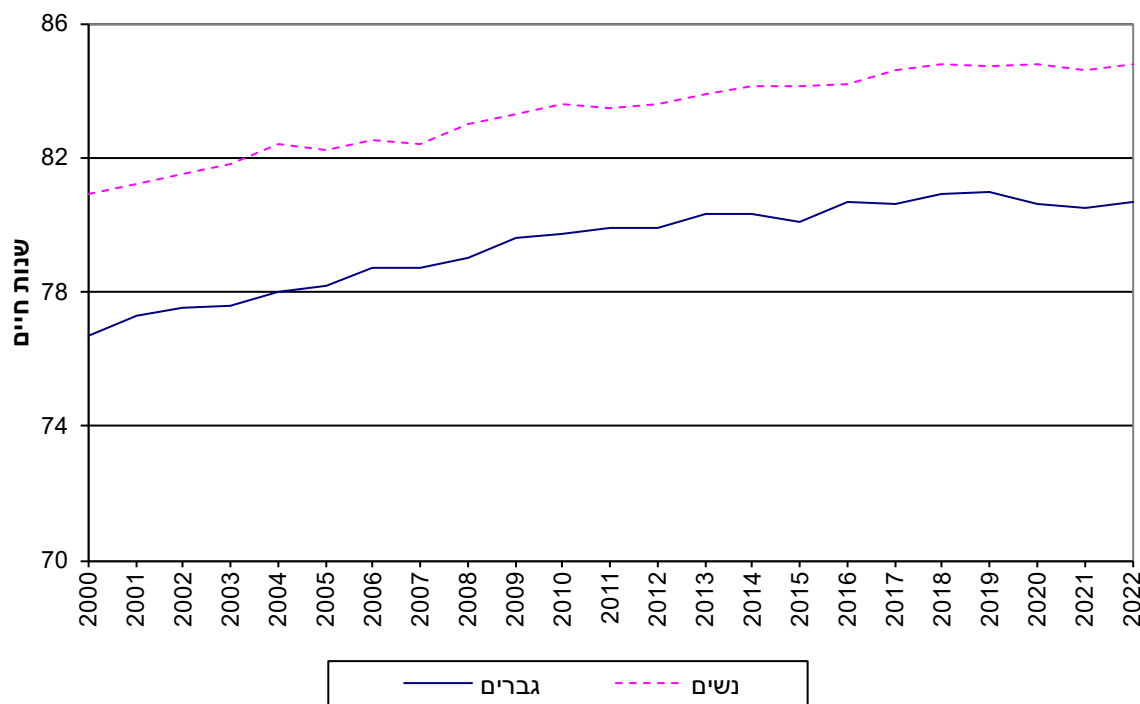
² בדוחות של שנים קודמות הוצגו נתונים עבור אוכלוסיית היהודים בלבד. הנתונים בקרב היהודים והאחרים דומים מאוד לנתונים בקרב היהודים.

³ יישובים ישראליים.

4.6 שנים (פער של 3.8 שנים ו-4.8 שנים בשנת 2021, פער של 3.8 שנים ו-5.0 שנים בשנת 2020, ופער של 3.6 שנים ו-3.8 שנים ב-2019, בהתאמה).

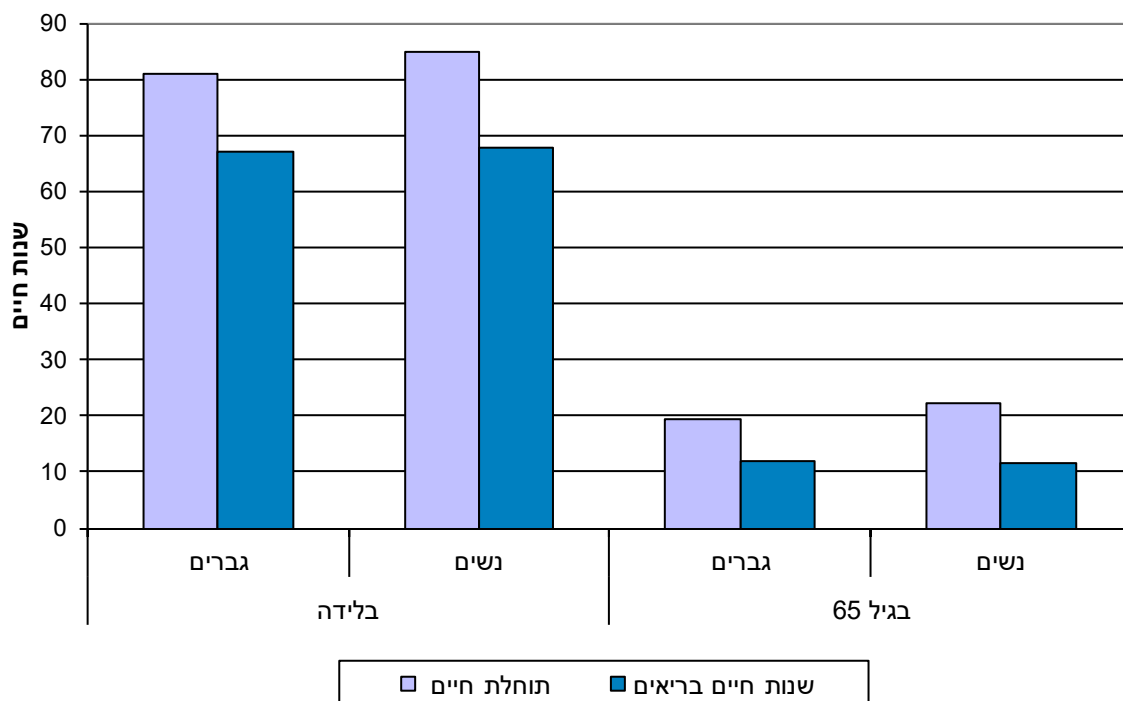
- בהשוואה למדינות ה-OECD, ישראל דורגה במקום ה-11 בתוחלת החיים לשנת 2021 (82.6 שנים), דומה לשנת 2019 (מיקום 10) אך נמוך לעומת 2020 (מיקום 7). תוחלת החיים בישראל הייתה גבוהה ב-2.3 שנים מהממוצע ב-OECD (80.3 שנים). בשנים 2019–2020 ירדה תוחלת החיים ברוב מדינות ה-OECD, ובישראל היא ירדה מעט (ב-0.2 שנים – מ-82.9 שנים ל-82.7 שנים). הירידה הייתה בולטת במיוחד בארצות הברית, בספרד, בפולין, בליטא, באיטליה ובבלגיה – ירידה של 1.3–1.8 שנות חיים. בשנת 2021 נמשכה מגמת הירידה בישראל, ותוחלת החיים ירדה עוד, ב-0.1 שנים לעומת 2020. בשנת 2021 בכמחצית ממדינות ה-OECD תוחלת החיים עלתה מעט או לא השתנתה לעומת 2020. בחצי האחר של המדינות תוחלת החיים ירדה מעט (כמו בישראל) או ירדה באופן ניכר (כמו במדינות צ'כיה, יוון, הונגריה, אסטוניה, סלובקיה ולטביה – ירידה של 1.1–2.4 שנות חיים).
- בשנת 2021 תוחלת החיים של גברים בישראל ביחס לגברים במדינות ה-OECD הייתה במיקום גבוה מעט יותר (מיקום 8) מזה של נשים בישראל ביחס לנשים במדינות ה-OECD (מיקום 11). בשנת 2021 תוחלת החיים של גברים בישראל (80.5 שנים) הייתה זהה לזו של גברים באיטליה, באירלנד, בניו זילנד ובלוקסמבורג, וגבוהה ב-2.9 שנים מהממוצע במדינות ה-OECD (77.6 שנים). תוחלת החיים של נשים בישראל (84.6 שנים) הייתה זהה לזו של נשים בפינלנד ובאיסלנד וגבוהה (ב-1.6 שנים) מהממוצע במדינות ה-OECD (83.0 שנים).

3.2.1. תוחלת חיים, (1) לפי מין
2022–2000

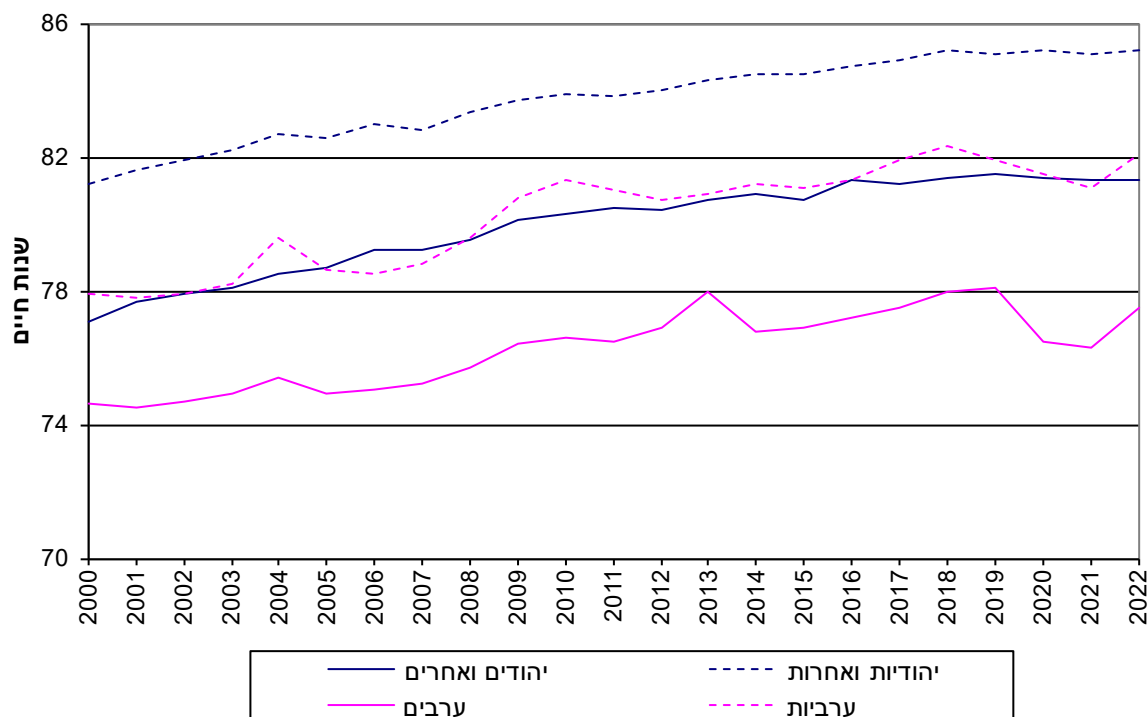
(1) משנת 2009 לוח התמותה מחושב על סמך שיעורים סגוליים עד גיל 94, בעוד שבשנים הקודמות חושב הלוח על סמך שיעורים סגוליים עד גיל 84.

3.2.2. תוחלת חיים(1) ושנות חיים בריאים, בלידה ובגיל 65, לפי מין 2022

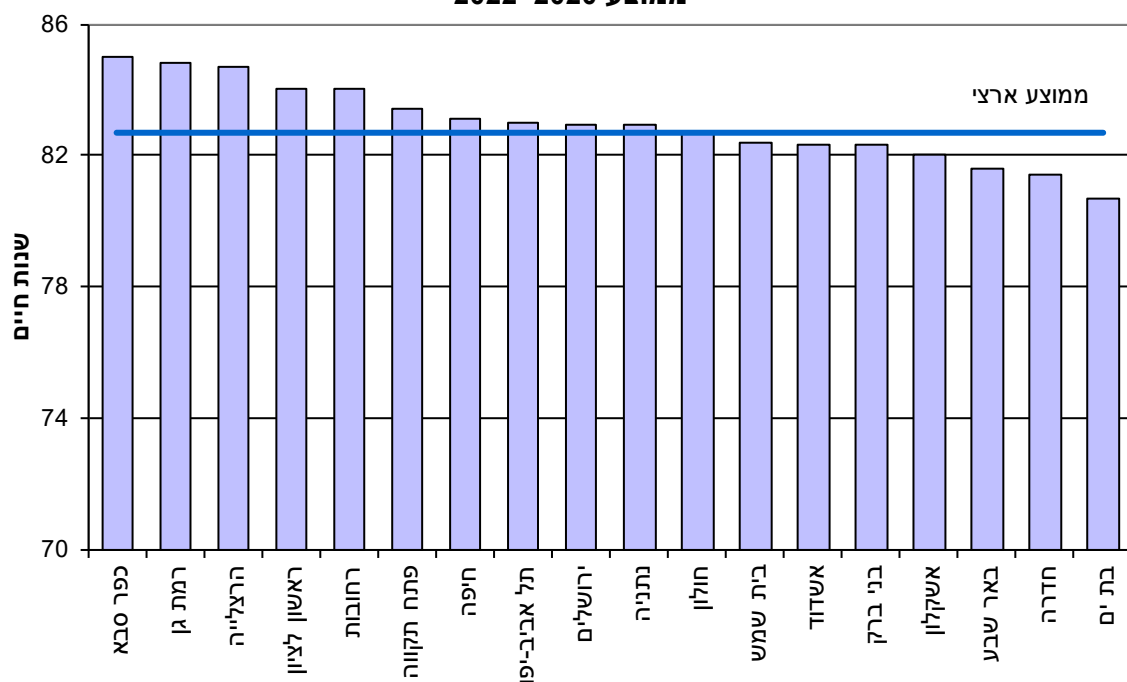
(1) תוחלות החיים לתרשים זה מחושבות בשיטת Chiang, ולכן נתוני תוחלת החיים המוצגים בתרשים זה שונים מעט מהנתונים המוצגים בפרק.

3.2.3. תוחלת חיים(1), לפי קבוצת אוכלוסייה ומין 2022-2000

(1) משנת 2009 לוח התמותה מחושב על סמך שיעורים סגוליים עד גיל 94, בעוד שבשנים הקודמות חושב הלוח על סמך שיעורים סגוליים עד גיל 84.

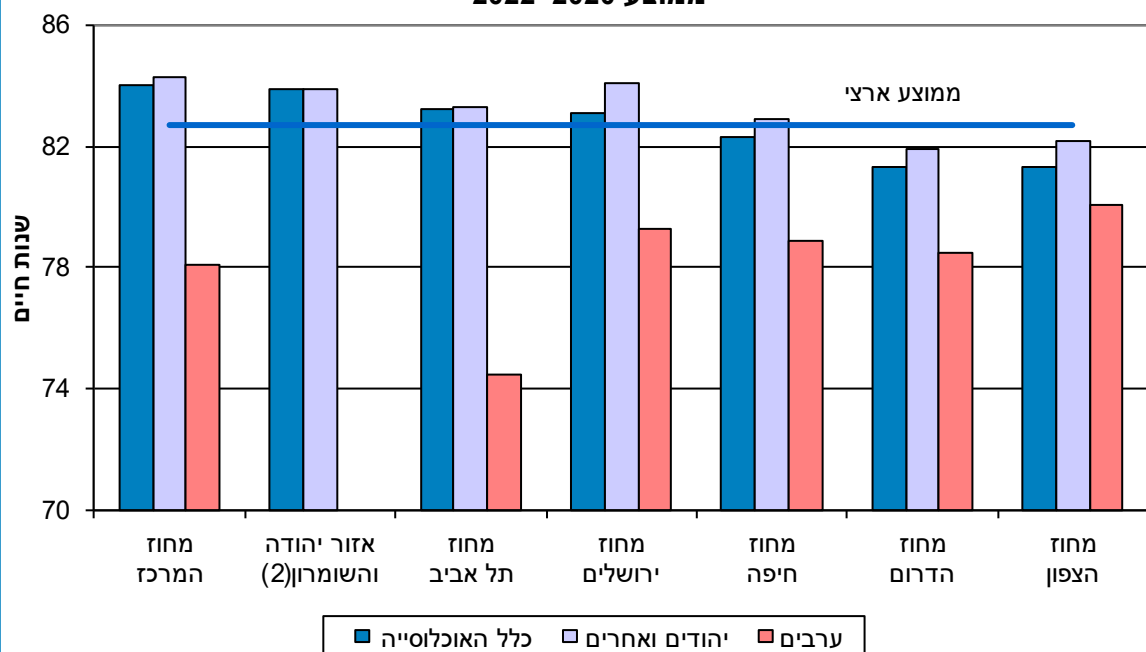
3.2.4. תוחלת חיים(1) בערים הגדולות ממוצע 2020–2022

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

(1) תוחלות החיים לתרשים זה מחושבות בשיטת Chiang.

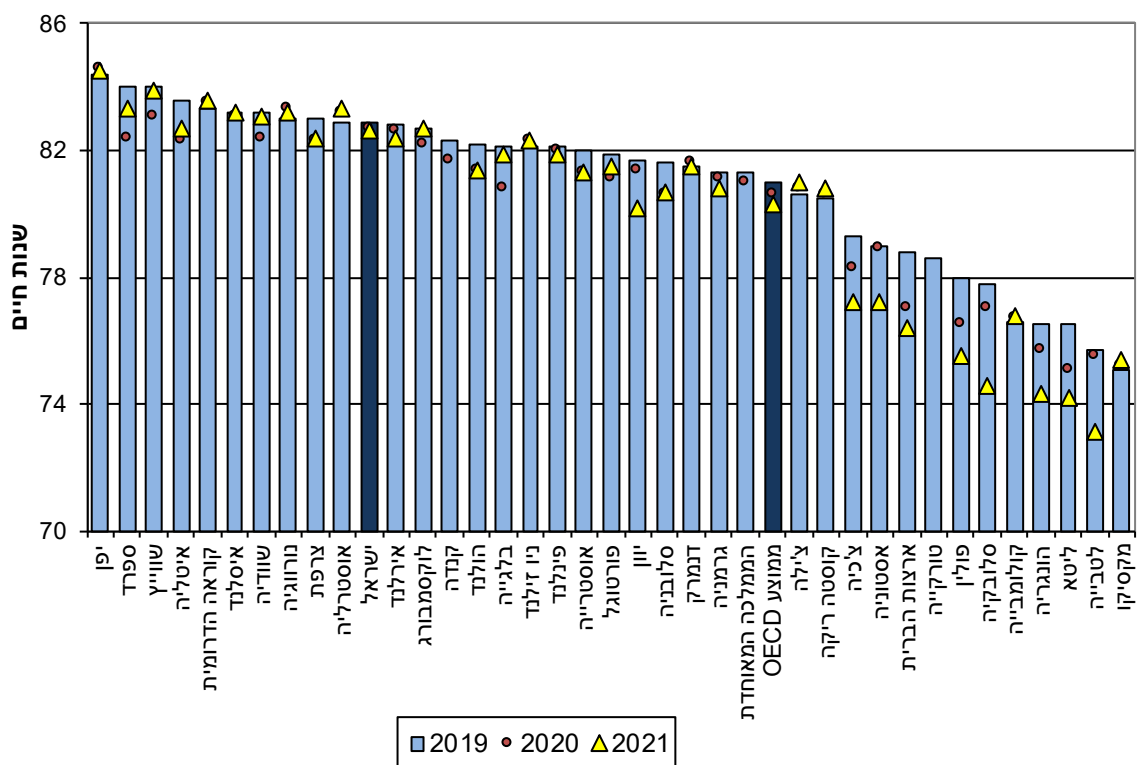
3.2.5. תוחלת חיים(1) לפי קבוצת אוכלוסייה ומחוז ממוצע 2020–2022

(1) תוחלות החיים לתרשים זה מחושבות בשיטת Chiang.

(2) יישובים ישראליים.

3.2.6. תוחלת חיים במדינות ה-OECD (2021, 2020, 2019)

מקור: OECD, נכון ל-07.07.23.

(1) הנתונים המוצגים בעמודות לכל המדינות הם לשנת 2019. לשם ההשוואה, נתוני שנת 2020 מסומנים כנקודה על העמודה של המדינה ונתוני 2021 מסומנים כמשולש למדינות שפרסמו את המדד. רק ל-4 מדינות ה-OECD קיימים נתונים לשנת 2022 ולכן לא פרסמו.

3.3. הערכה עצמית של בריאות

תיאור המדד והגדרתו

הערכה עצמית של בריאות מספקת מידע בנושא תחושת הציבור באשר למידת בריאותו. יש קשר חזק בין הערכה עצמית של בריאות לבין שימוש בשירותי בריאות, ובין הערכה עצמית של בריאות לבין תמותה.

המדד מבוסס על שאלה שמופיעה בשאלון הגרעין בסקר החברתי המתפרסם החל משנת 2002, ומופנית לכלל האוכלוסייה מגיל 20 ומעלה. בישראל השאלה כוללת 4 אפשרויות תשובה: טוב מאוד, טוב, לא כל כך טוב, בכלל לא טוב (ללא אופנות אמצע). המדד חושב בהסתמך על מענה בארבע אפשרויות אלו, והוא כולל את אלו שהשיבו 'טוב מאוד' או 'טוב' על השאלה "מה מצב בריאותך בדרך כלל?". המלצת ה-WHO וה-OECD היא לכלול בשאלה 5 אפשרויות תשובה – 'טוב מאוד', 'טוב', 'סביר', 'לא כל כך טוב', 'בכלל לא טוב'. בסקר החברתי 2017 ו-2021 נשאלו שתי השאלות במקביל, ולצורך ההשוואה הבין-לאומית בלבד נלקח הערך המבוסס על השאלה עם חמש אפשרויות תשובה. בשנים 2018–2020 המדד להשוואה הבין-לאומית חושב על פי מקדם מעבר מארבע לחמש אופנויות תשובה, שנבנה על בסיס נתוני שתי השאלות מסקר 2017. הנתון לשנת 2021 נלקח מהשאלה עם 5 אפשרויות התשובה שנשאלה בסקר החברתי 2021. הנתון לשנת 2022 חושב על פי מקדם מעבר שנבנה על בסיס נתוני שתי השאלות מסקר 2021.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בהערכה העצמית של בריאות.

מגמות במדד

- **בשנת 2022 83.4% מבני 20 ומעלה דיווחו כי בריאותם טובה מאוד או טובה (בשנת 2021 – 83.8%).** כמחצית מהאוכלוסייה (50.9%) דיווחה על בריאות טובה מאוד – הנתון הנמוך ביותר מאז שנת 2014 (52.4% בשנת 2021), ו-32.5% מהאוכלוסייה דיווחו על בריאות טובה (31.4% בשנת 2021). 12.0% מהאוכלוסייה דיווחו כי בריאותם 'לא כל כך טובה', ו-4.3% – 'בכלל לא טובה'.
- בשנת 2022, בדומה לכל שנות הסקר (משנת 2002), אחוז הגברים שדיווחו על בריאות טובה מאוד או טובה (84.6%) היה גבוה מעט מאחוז הנשים (82.3%). אצל הגברים הייתה ירידה קטנה לעומת שנת 2021 ואצל הנשים האחוז היה כמעט ללא שינוי (85.6% ו-82.2%, בהתאמה). האחוזים דומים לאחוזים בשנת 2019, לפני העלייה שנצפתה בשנת 2020.
- בשנת 2022, בדומה לכל שנות הסקר (החל משנת 2002), אחוז המדווחים כי בריאותם טובה מאוד או טובה היה נמוך בקרב ערבים מבקרב יהודים,¹ הן בקרב גברים והן בקרב נשים. 73.7% מהערבים דיווחו שבריאותם טובה מאוד או טובה (71.7% מהגברים ו-75.7% מהנשים), לעומת

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

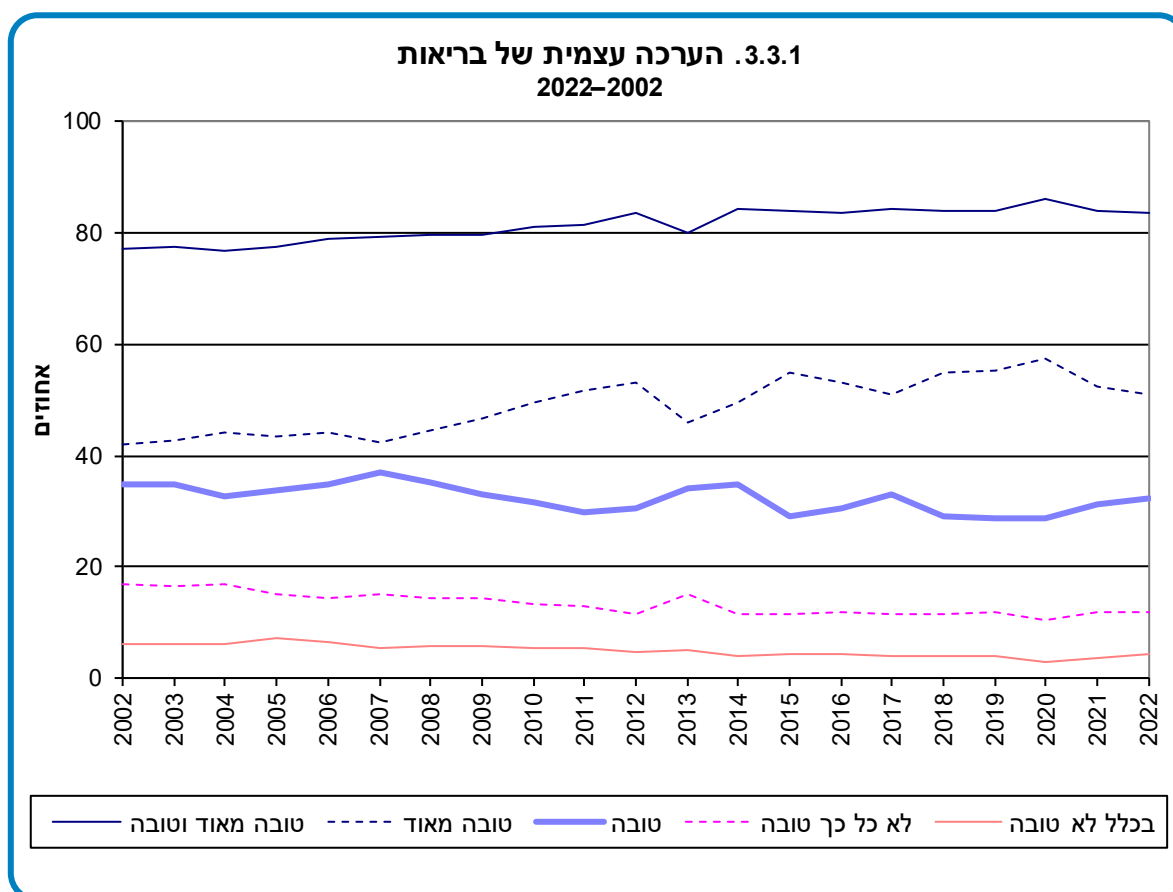
85.1% מהיהודים (86.8% מהגברים ו-83.4% מהנשים).² בשנים 2019–2020 נרשמה עלייה בהערכה העצמית של בריאות הן בקרב הערבים והן בקרב היהודים, אך בשנת 2021 ירדו האחוזים והיו דומים יותר לאחוזים בשנת 2019. האחוז בשנת 2022 נמוך יותר בקרב הערבים בהשוואה לשנת 2021, בעיקר בשל הירידה בין השנים בהערכת הבריאות בקרב הגברים הערבים (75.6% מהערבים בשנת 2021 – 76.1% מהגברים ו-75.0% מהנשים). בקרב היהודים האחוזים בשנת 2022 נמוכים מעט בהשוואה לשנת 2021 (85.8% מהיהודים – 87.7% מהגברים ו-83.9% מהנשים).

- אחוז המדווחים על בריאות טובה מאוד או טובה יורד עם הגיל. ב-2022 94.5% מבני 20–44 דיווחו על בריאות טובה מאוד או טובה, ללא הבדל ניכר בין נשים לגברים. 81.4% מבני 45–64 דיווחו על בריאות טובה מאוד או טובה, גם כן ללא הבדל בין המינים. בקרב בני 65 ומעלה, מעט יותר ממחצית מהאוכלוסייה (57.1%) דיווחו על בריאות טובה מאוד או טובה. בשנים 2019–2020 נרשמה עלייה בכל קבוצות הגיל ובמיוחד בקרב בני 65 ומעלה. בשנת 2021 ירדו האחוזים בכל קבוצות הגיל והיו דומים יותר לאחוזים בשנת 2019. בשנת 2022 האחוזים היו דומים לאחוזים בשנת 2021.
- בשנת 2022 אחוז הנשים בנות 65 ומעלה שהעריכו שבריאותן טובה מאוד או טובה היה נמוך בהשוואה לגברים (55.3% לעומת 59.2%, בהתאמה) – הסבר חלקי לכך הוא שבתוך קבוצת הגיל של בני 65 ומעלה, הגיל הממוצע של הנשים גבוה מזה של הגברים. בהשוואה לשנת 2021 בקרב בני 65 ומעלה, עלה מעט אחוז זה בקרב הנשים וירד בקרב הגברים (52.7% לעומת 66.3%, בהתאמה).
- בשנים 2007–2012 אחוז המדווחים שמצב בריאותם טוב מאוד עלה בהתמדה מ-42.3% ל-53.1%, בהתאמה. ב-2013 חלה ירידה ולאחריה – עלייה מתונה עד לשנת 2020, שבה עמד נתון זה על 57.4%, הגבוה ביותר מאז 2002. בשנת 2021 ירד האחוז ל-52.4%, דומה יותר לאחוזים בשנים הקודמות (בשנת 2022 – 50.9%).
- בשנת 2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של מדווחים על בריאות טובה מאוד או טובה היה בבית שמש (95.9%), ואחריה בבני ברק (91.8%) ובכפר סבא (91.3%). האחוז הנמוך ביותר היה בבית ים (66.3%). בירושלים 84.6% דיווחו על בריאות טובה מאוד או טובה (87.8% מהיהודים ו-78.9% מהערבים). יש לזכור שההבדלים בין הערים יכולים לנבוע גם מהרכב הגיל של האוכלוסייה בכל אחת מהן.
- בהשוואה לפי מחוז, ב-2022 האחוז הגבוה ביותר של מדווחים על בריאות טובה מאוד או טובה היה באזור יהודה והשומרון³ (92.9%), אחריו – במחוז ירושלים (86.5%), והאחוז הנמוך ביותר היה במחוז הצפון (78.8%).

² ההבדל בין יהודים לערבים מושפע גם מהבדל בהתפלגות הגיל בין שתי האוכלוסיות, שכן האוכלוסייה הערבית צעירה יותר. בבחינה של שיעורים מתוקננים הפער גדול יותר.

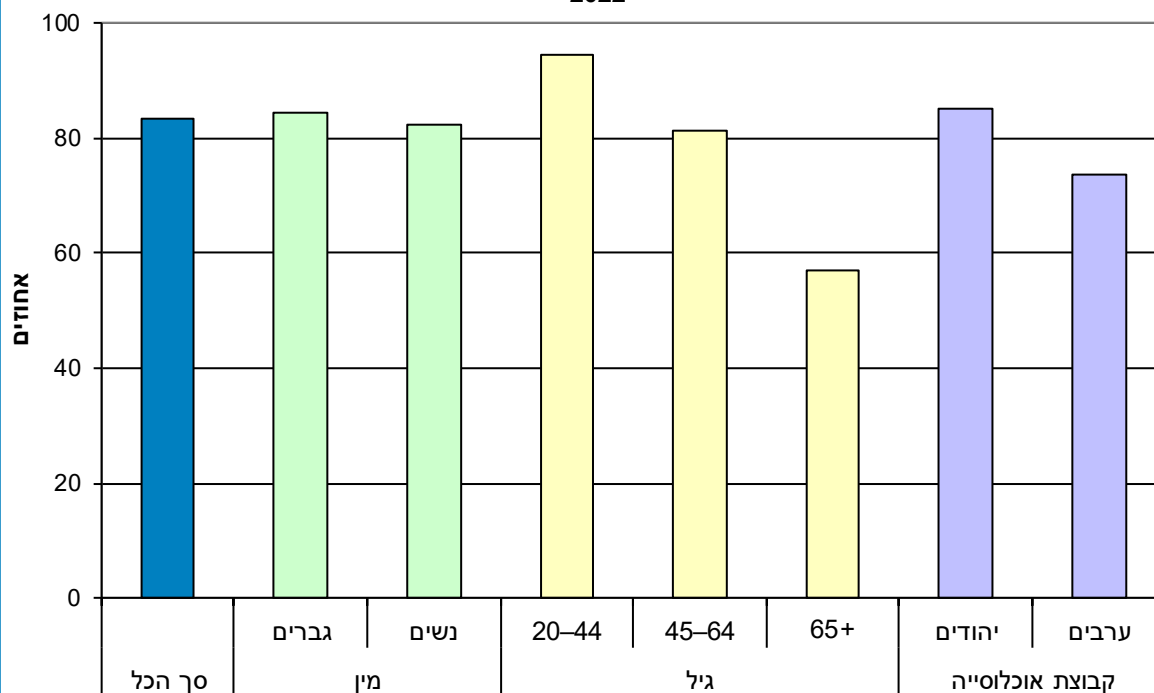
³ יישובים ישראליים.

- בהשוואה בין-לאומית לבני 15 ומעלה, אחוז האוכלוסייה בישראל שדיווחה על בריאות טובה מאוד או טובה⁴ (73.4% בשנת 2022) היה מעל הממוצע במדינות ה-OECD (68.5%). בשנת 2021 האחוז בישראל עמד על 73.7%, בשנת 2020 – על 75.7% ובשנת 2019 – על 73.8%. ישראל דורגה במקום השלושה עשר במדינות ה-OECD שמציגות את המדד, והאחוז בישראל דומה לאחוז באיטליה, בממלכה המאוחדת ובלוקסמבורג. לעומת זאת, בהשוואה בין-לאומית לבני 65 ומעלה, נמצא כי אחוז המדווחים בישראל על בריאות טובה מאוד או טובה (41.1% בשנת 2022) נמוך מהממוצע בגילים אלה במדינות ה-OECD (45.7%).

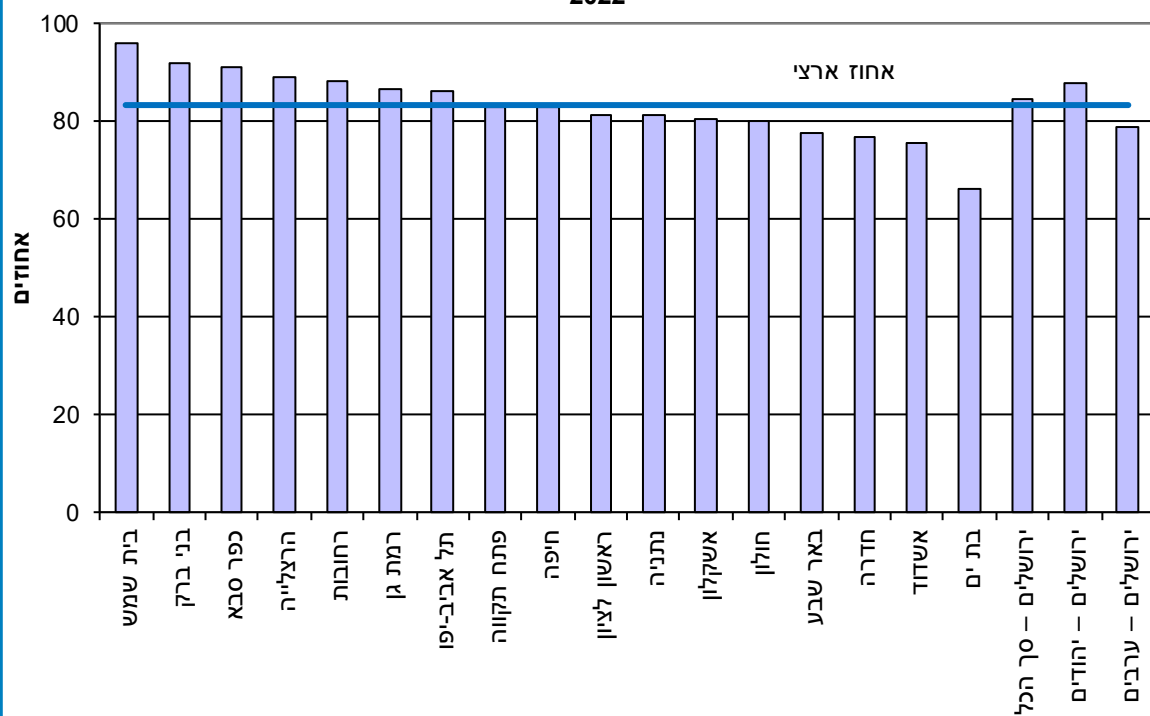
⁴ נתון מחושב לפי 5 אופנויות – ראו הסבר למדד.

3.3.2. בני 20 ומעלה המדווחים על בריאות טובה, (1)
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

(1) בריאות טובה מאוד או טובה.

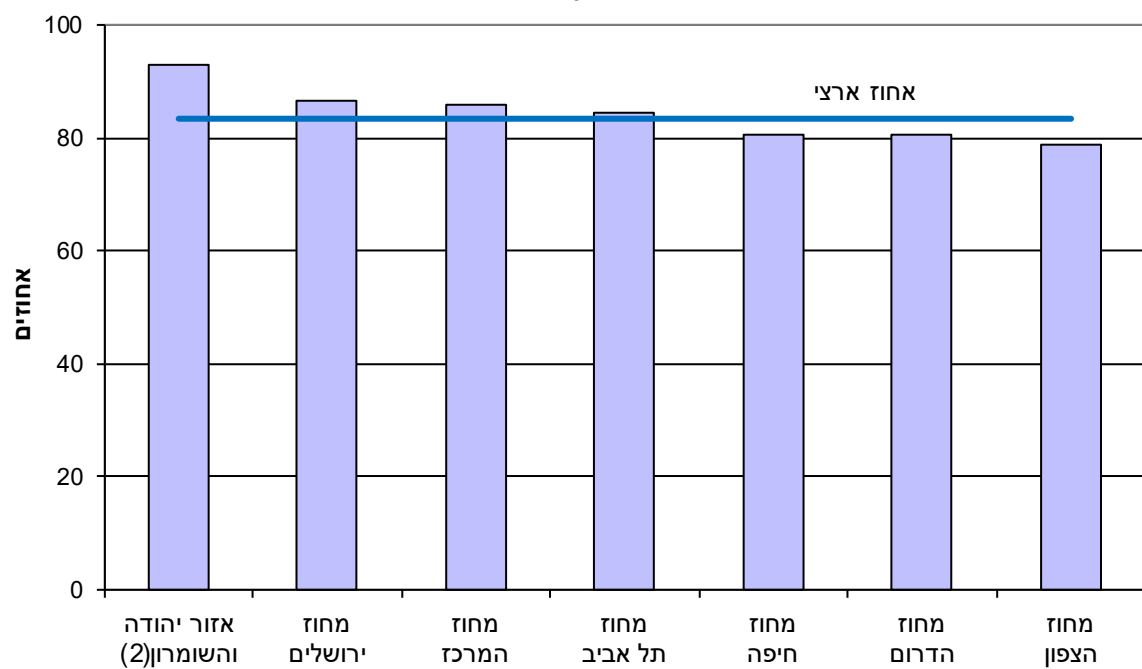
3.3.3. בני 20 ומעלה המדווחים על בריאות טובה (1) בערים הגדולות
2022

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

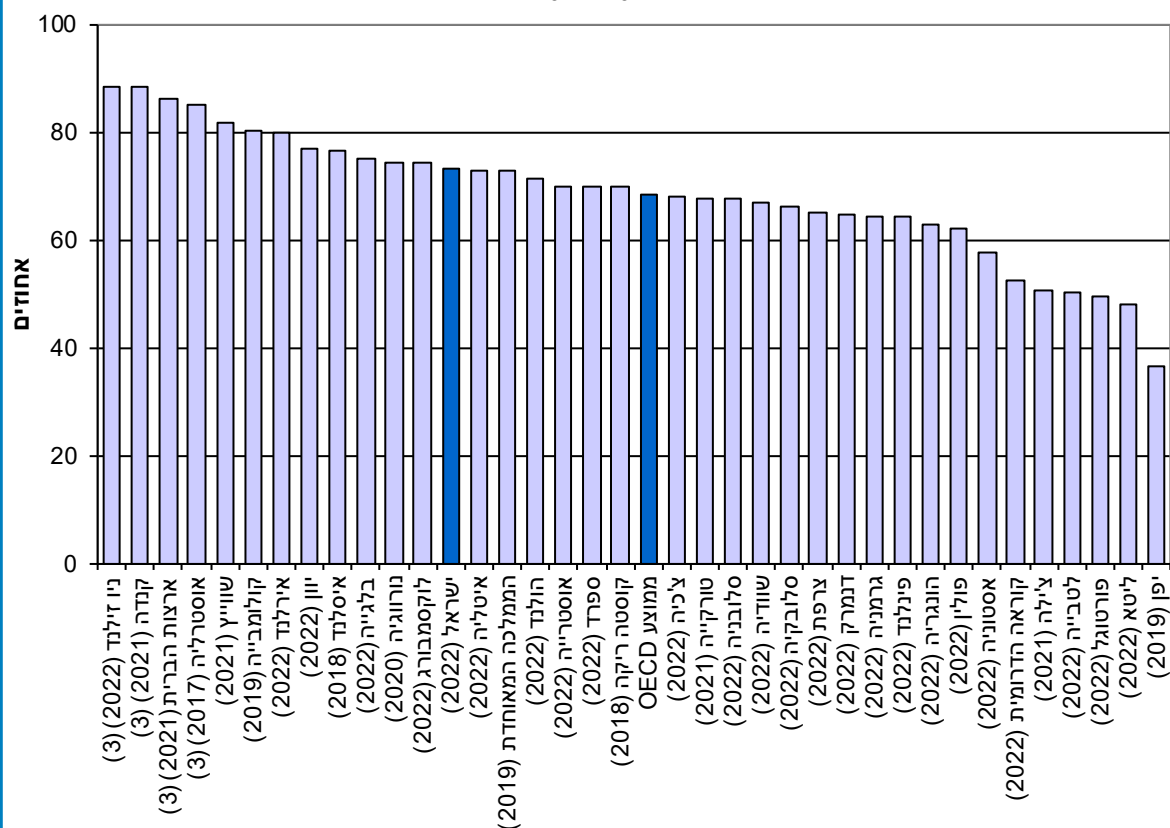
(1) בריאות טובה מאוד או טובה.

3.3.4. בני 20 ומעלה המדווחים על בריאות טובה, (1) לפי מחוז
2022

(1) בריאות טובה מאוד או טובה.
(2) יישובים ישראליים.

3.3.5. בני 15 ומעלה(1) המדווחים על בריאות טובה(2) במדינות ה-OECD
2022-2017

מקור: OECD.

ליד כל מדינה מצוינת שנת עדכון אחרונה.

(1) ברוב המדינות – בני 15 ומעלה; בישראל – בני 20 ומעלה.

(2) בריאות 'טובה מאוד' או 'טובה'.

(3) במדינות אלה אופנויות התשובה על השאלה שעליה מבוסס המדד, שונות מהמלצת ה-OECD.

3.4. עודף משקל בקרב ילדים

תיאור המדד והגדרתו

מדד מסת הגוף (BMI – Body Mass Index) מחושב לפי משקל (בק"ג) חלקי הגובה (במטרים בריבוע), ומאפשר לקבוע אם אדם נמצא במשקל תקין, בעודף משקל או בתת-משקל.¹ קיים קשר ישיר בין עודף משקל בגיל צעיר לבין סיכון לעודף משקל בגיל מבוגר. השמנת יתר קשורה באופן הדוק לתחלואה לבבית, לסוכרת ולמחלות נוספות, והיא פוגעת באיכות החיים הן במישרין והן בעקיפין בתחלואה נלווית. בנוסף לכך עודף משקל והשמנה עלולים לגרום להערכה עצמית נמוכה ולביטחון עצמי ירוד. עודף המשקל בקרב ילדים המוצג בדוח זה מבוסס על מדידות גובה ומשקל המבוצעות מדי שנה בבתי ספר.²

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בעודף המשקל בקרב ילדים.

מגמות במדד

- **בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22) 19.5% מתלמידי כיתות א ו- 31.4% מתלמידי כיתות ז היו בעלי עודף משקל או השמנת יתר. בשתי השכבות, א ו-ז, השיעור היה נמוך לעומת שנת הלימודים תשפ"א (2020/21) – 22.0% ו-32.9%, בהתאמה, ודומה לשיעור בשנת הלימודים תש"ף (2019/20) – 20.0% ו-31.3%, בהתאמה.**
- אחוז הילדים עם השמנת יתר (BMI גבוה מאחוזן 97%) בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22) עמד על 8.4% בכיתות א ועל 14.0% בכיתות ז. האחוזים נמוכים בהשוואה לשנת הלימודים הקודמת תשפ"א (2020/21) – 9.7% ו-15.0%, בהתאמה, ודומים לאחוזים לפני שנתיים, בשנת הלימודים תש"ף (2019/20) – 8.2% ו-13.7%, בהתאמה.
- **בכיתות א** בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22) אחוז התלמידים בעלי עודף משקל או השמנת יתר **בבתי ספר בחינוך הערבי** (24.9%) גבוה יותר בהשוואה לכיתות א בבתי הספר האחרים בארץ – 21.8% בבתי ספר ממלכתיים בחינוך העברי, 18.9% בבתי ספר ממלכתיים-דתיים, 12.4% בבתי ספר חרדיים ו-15.0% בבתי ספר בדווים בדרום. האחוזים בשנה זו נמוכים יותר בהשוואה לשנת הלימודים תשפ"א (2020/21) בכל המגזרים, מלבד בקרב הבדווים בדרום. בבתי הספר בחינוך הערבי נציפית עלייה קלה עם השנים (23.6% בשנת תש"ף [2019/20]). אחוז התלמידים בעלי השמנת יתר בלבד בכיתות א בבתי הספר בחינוך הערבי עמד על 12.0% והיה

¹ בילדים ההערכה נעשית לפי עקומות ייחוס. BMI מעל אחוזון 85 ועד אחוזון 96 מוגדר עודף משקל, ואילו BMI באחוזון 97 ויותר מוגדר השמנת יתר. משנת 2011 עקומות הייחוס שנעשה בהן שימוש בישראל הן עקומות הייחוס של ארגון הבריאות העולמי (WHO) שנמצאות בשימוש החל משנת 2007.

² בעקבות התפשטות נגיף קורונה, מחודש מרץ 2020 ננקטו בישראל הגבלות לפי הצורך. בחלק מבתי הספר לא הספיקו לבצע מדידות של גובה ומשקל באופן מלא, ואחוז הכיסוי בשנת הלימודים תש"ף (2019/20) היה נמוך מבשנים קודמות. בשנים תשפ"א (2020/21) ותשפ"ב (2021/22) עלה אחוז הכיסוי, אך עדיין נשאר נמוך מבשנים שלפני נגיף קורונה. יש להביא זאת בחשבון כשעורכים השוואות בין השנים.

הגבוה ביותר מאחוז זה בכל סוגי הפיקוח (9.7% בחינוך הממלכתי, 7.9% בחינוך הממלכתי-דתי, 4.2% בחינוך החרדי ו-6.3% בבתי ספר בדוויים בדרום). גם האחוז של בעלי השמנת יתר בלבד ירד לעומת שנת תשפ"א (2020/21) בכל המגזרים, מלבד בקרב הבדוויים בדרום.

- **בכיתות ז בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22)** אחוז התלמידים בעלי עודף משקל או השמנת יתר **בבתי ספר בחינוך הערבי** היה גבוה יותר באופן ניכר בהשוואה לכיתות ז בבתי הספר האחרים ועמד על 42.0% (30.2% בבתי ספר ממלכתיים בחינוך העברי, 29.5% בבתי ספר ממלכתיים-דתיים ו-23.0% בבתי ספר חרדיים).³ בהשוואה לשנים הקודמות, אחוז זה היה ונשאר הגבוה ביותר בבתי הספר בחינוך הערבי. גם האחוזים בשכבת ז נמוכים יותר בהשוואה לשנת הלימודים הקודמת (2020/21) בכל המגזרים. אחוז התלמידים בעלי השמנת יתר בלבד בכיתות ז בבתי ספר בחינוך הערבי עמד על 22.5% והיה גבוה באופן ניכר מאחוז הילדים בכל סוגי הפיקוח (12.4% בחינוך הממלכתי, 12.0% בחינוך הממלכתי-דתי ו-9.0% בחינוך החרדי). בדומה לשכבת א, גם בשכבת ז בכל אחד מהמגזרים ירד האחוז של בעלי השמנת יתר בלבד לעומת האחוז בשנת תשפ"א (2020/21).

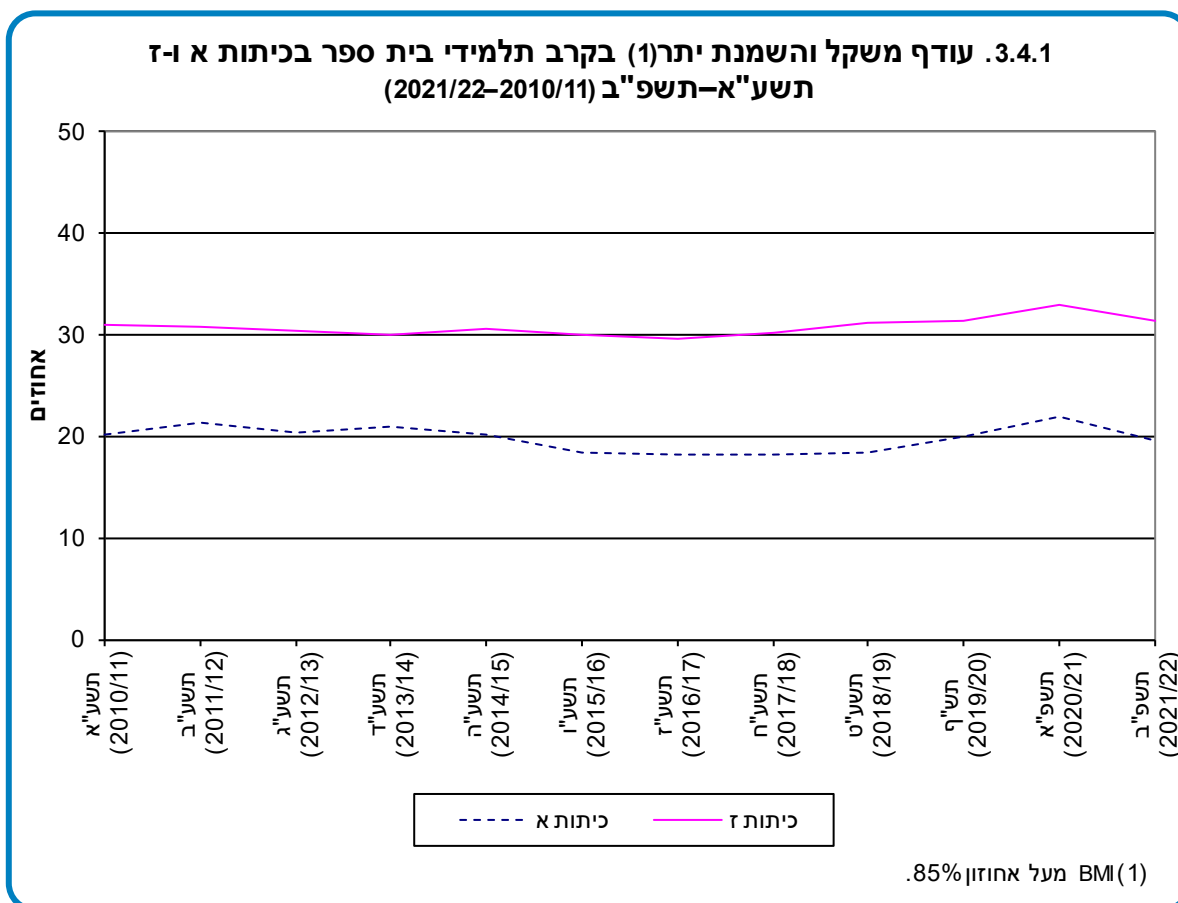
- בחינוך הערבי בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22) בין כיתות א לכיתות ז ניכרת עלייה גדולה באחוז הילדים בעלי עודף משקל או השמנת יתר (פי 1.7 – מ-24.9% ל-42.0%, בהתאמה). עלייה דומה, ואף גדולה מעט יותר, בולטת גם בקרב ילדים בבתי ספר חרדיים בחינוך העברי (פי 1.9 – מ-12.4% ל-23.0%). בחינוך הממלכתי-דתי והממלכתי גם כן קיימת עלייה באחוז זה בין כיתות א לכיתות ז, אך היא מתונה מעט יותר (פי 1.6 בחינוך הממלכתי-דתי ופי 1.4 בחינוך הממלכתי). יש לציין כי למרות אחוז התלמידים בכיתות א בעלי עודף משקל או השמנת יתר הגבוה יחסית בבתי ספר ממלכתיים בחינוך העברי (21.8%), העלייה באחוז זה בין כיתות א לכיתות ז היא הנמוכה ביותר בהשוואה לבתי הספר האחרים (פי 1.4).

- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22) האחוז הגבוה ביותר של תלמידים בעלי עודף משקל או השמנת יתר **בכיתות א** היה באשקלון (27.3%) והאחוז הנמוך ביותר היה בבני ברק (9.4%). בירושלים האחוז (19.9%) היה דומה לממוצע הארצי (19.5%) ובתל אביב-יפו האחוז (18.6%) היה נמוך מעט מהממוצע. כמעט בכל הערים הגדולות עלה האחוז בין שנת הלימודים תש"ף (2019/20) לשנת הלימודים תשפ"א (2020/21), וירד בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22). האחוז הגבוה ביותר של תלמידים בעלי עודף משקל או השמנת יתר **בכיתות ז** נמצא בבתי ים (37.8%) ואחריה – באשקלון (37.5%) ובחדרה (37.4%), והאחוז הנמוך ביותר נמצא בבני ברק (20.3%). בירושלים האחוז (33.3%) היה גבוה מעט מהממוצע הארצי (31.4%), ובתל אביב-יפו האחוז (28.9%) היה נמוך מהממוצע. ביותר

³ נתוני בדוויים בדרום בכיתות ז מבוססים על כיסוי נמוך של מדידות (גובה ומשקל) בבתי הספר בשלוש השנים האחרונות: בשנת הלימודים תש"ף (2019/20) רק 2% מכלל התלמידים ערכו את המדידות, בשנת תשפ"א (2020/21) – 22% מכלל התלמידים ובשנת תשפ"ב (2021/22) – 36% בלבד מכלל התלמידים. לפיכך, הנתונים של שנת תש"ף (2019/20) אינם ניתנים לפרסום. האחוז בשנת תשפ"א (2020/21) עמד על 29.2% ובשנת תשפ"ב (2021/22) – על 31.3%, אך לא ניתן לערוך השוואה בין השנים.

ממחצית מהערים הגדולות עלה האחוז בין שנת הלימודים תש"ף (2019/20) לשנת הלימודים תשפ"א (2020/21), אך ירד כמעט בכל הערים הגדולות בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22).

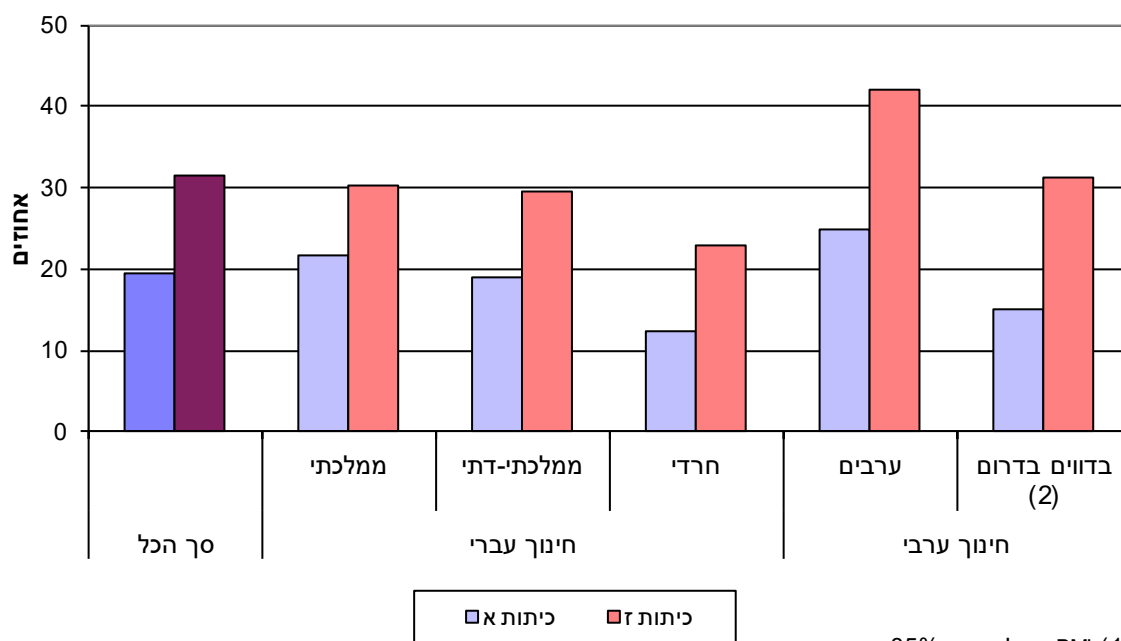
- בהשוואה לפי מחוז, בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22) האחוז הגבוה ביותר של תלמידים בעלי עודף משקל או השמנת יתר **בכיתות א** היה במחוז חיפה (23.7%), והאחוז הנמוך ביותר היה באזור יהודה והשומרון⁴ (12.7%). במחוז תל אביב (16.9%) ובמחוז ירושלים (18.9%) האחוז היה נמוך מעט מהממוצע הארצי (19.5%). בכל המחוזות עלה האחוז בין שנת הלימודים תש"ף (2019/20) לשנת הלימודים תשפ"א (2020/21) וירד בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22). האחוז הגבוה ביותר של תלמידים בעלי עודף משקל או השמנת יתר **בכיתות ז** היה במחוז חיפה (37.0%) ואחריו – במחוז הצפון (35.9%), והאחוז הנמוך ביותר היה באזור יהודה והשומרון⁵ (22.3%). במחוז ירושלים (32.2%) האחוז היה גבוה מעט מהממוצע הארצי (31.4%), ובמחוז תל אביב (27.6%) האחוז היה נמוך מהממוצע. כמו בשכבת א, גם בשכבת ז עלה האחוז בכל המחוזות בין שנת הלימודים תש"ף (2019/20) לשנת הלימודים תשפ"א (2020/21) וירד בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22).

4 יישובים ישראליים.

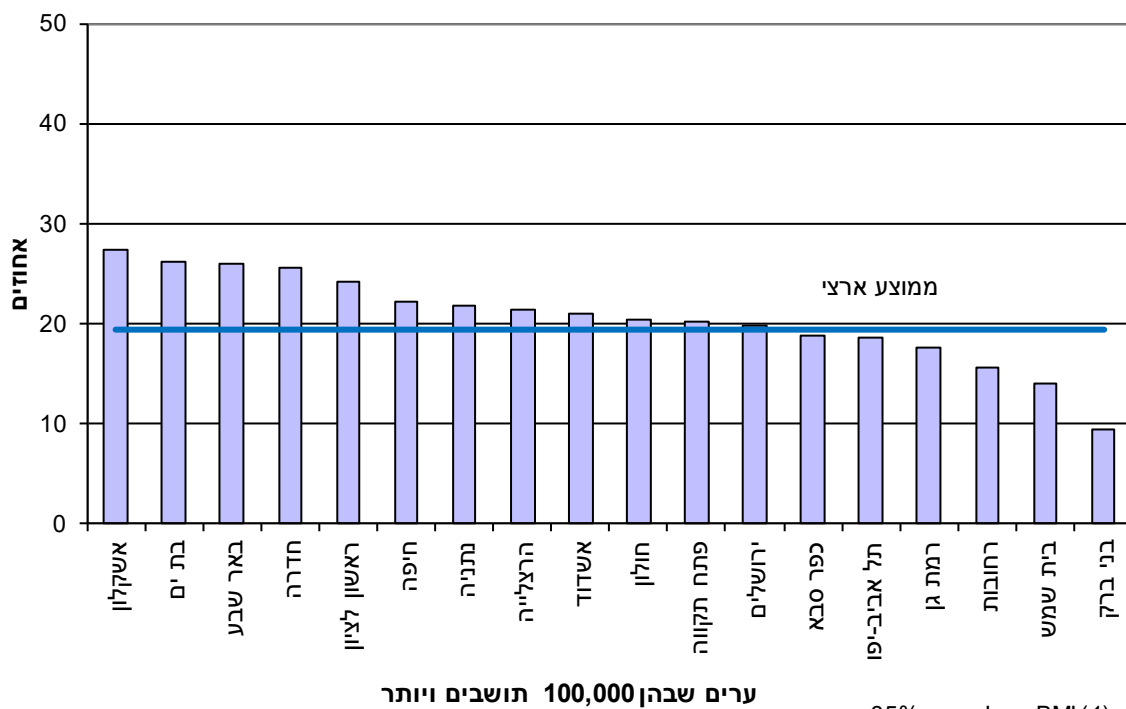
5 יישובים ישראליים.

**3.4.2. עודף משקל והשמנת יתר(1) בקרב תלמידי בית ספר בכיתות א ו-ז
בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22),
לפי קבוצת אוכלוסייה וסוג פיקוח (יהודים)**

(1) BMI מעל אחוזון 85%.
(2) הנתון של בדווים בדרום בכיתה ז מתבסס על כיסוי מדידות (גובה ומשקל) נמוך (36% מכלל התלמידים ביצעו מדידות).

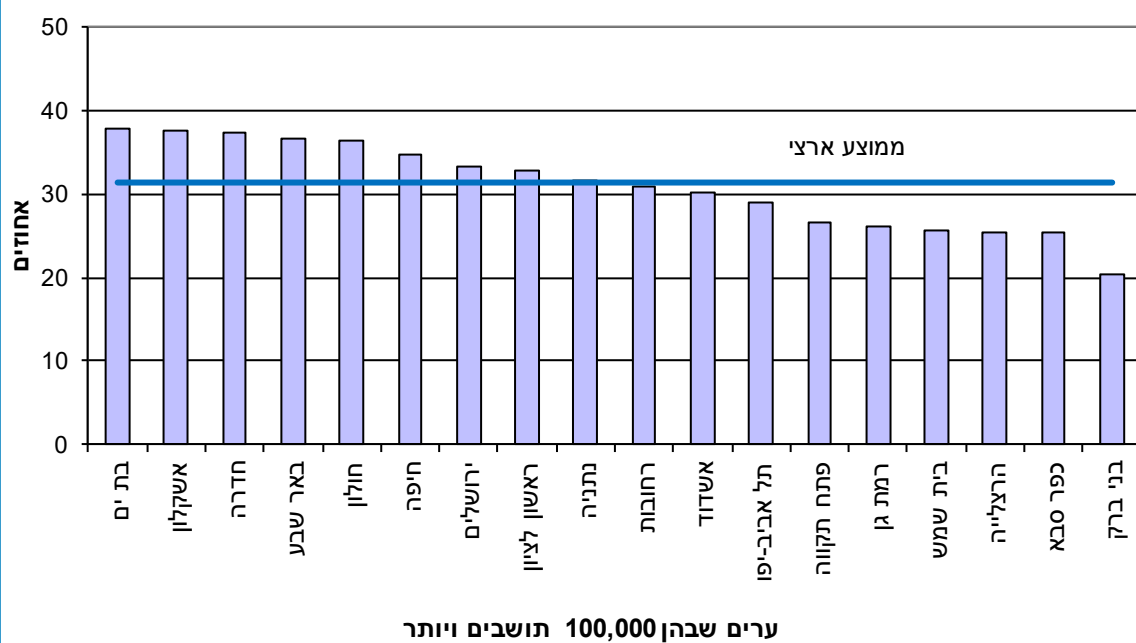
**3.4.3. עודף משקל והשמנת יתר(1) בקרב תלמידי בית ספר בכיתה א
בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22)
בערים הגדולות**

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

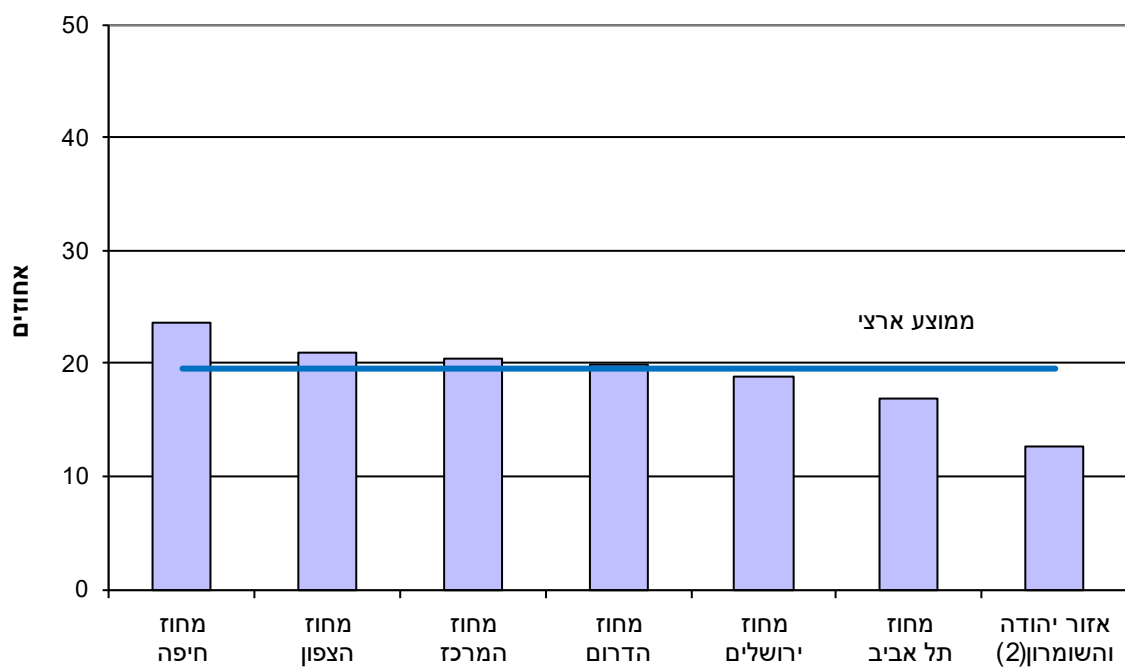
(1) BMI מעל אחוזון 85%.

**3.4.4. עודף משקל והשמנת יתר(1) בקרב תלמידי בית ספר בכיתה ז'
בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22)
בערים הגדולות**

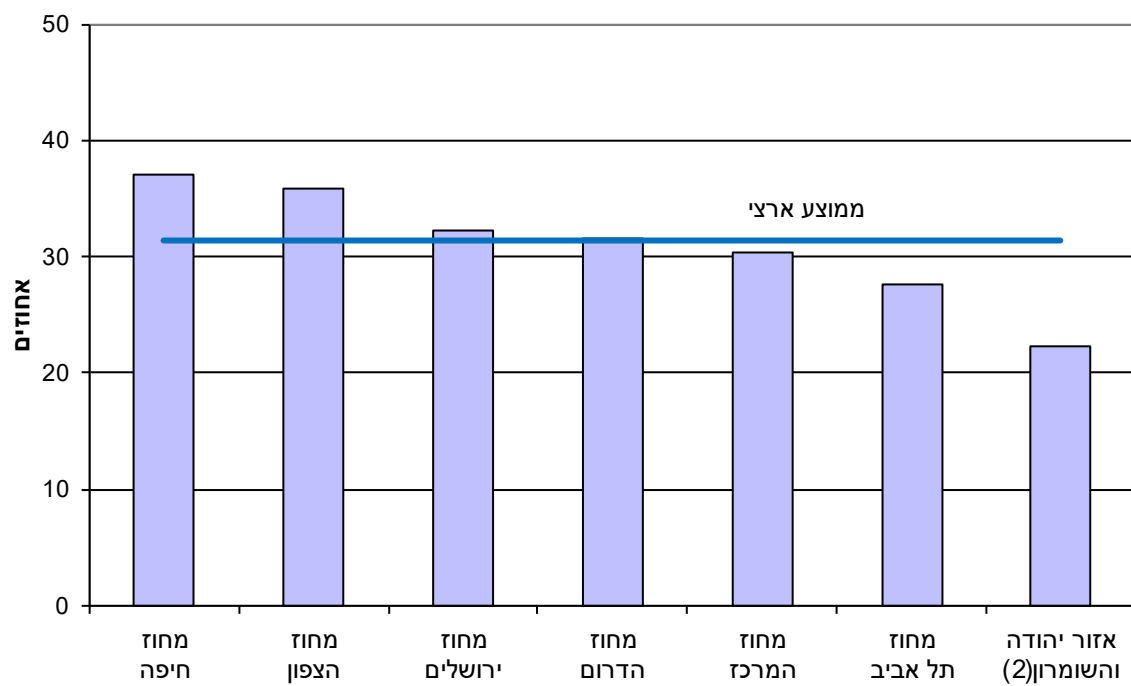
(1) BMI מעל אחוזון 85%.

**3.4.5. עודף משקל והשמנת יתר(1) בקרב תלמידי בית ספר בכיתה א'
בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22), לפי מחוז**

(1) BMI מעל אחוזון 85%.
(2) יישובים ישראליים.

3.4.6. עודף משקל והשמנת יתר(1) בקרב תלמידי בית ספר בכיתה ז'
בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22), לפי מחוז

(1) BMI מעל אחוזון 85%.
(2) יישובים ישראליים.

3.5. תחושת דיכאון

תיאור המדד והגדרתו

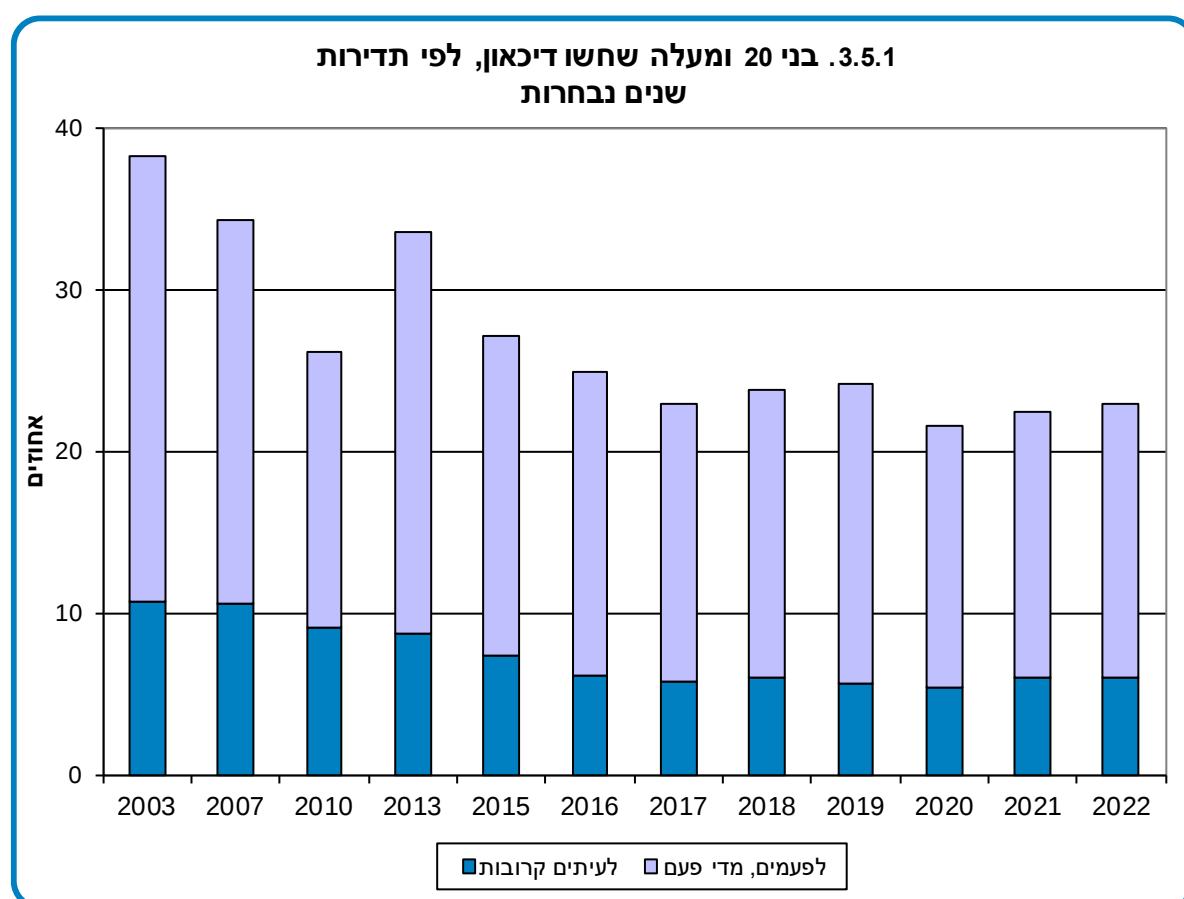
תחושת דיכאון מתייחסת להערכה העצמית של הפרט ביחס למצבו הרגשי. המדד מבוסס על שאלה בסקר החברתי שהופיעה לסירוגין בשנים 2003, 2007, 2010, 2013, והחל משנת 2015 מדי שנה, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד מתייחס לאלו שהשיבו 'לעיתים קרובות' או 'לפעמים', מדי פעם' על השאלה: "בשנים עשר החודשים האחרונים, האם הרגשת מדוכא?". המגמה הרצויה למדד היא ירידה באחוז החשים מדוכאים.

מגמות במדד

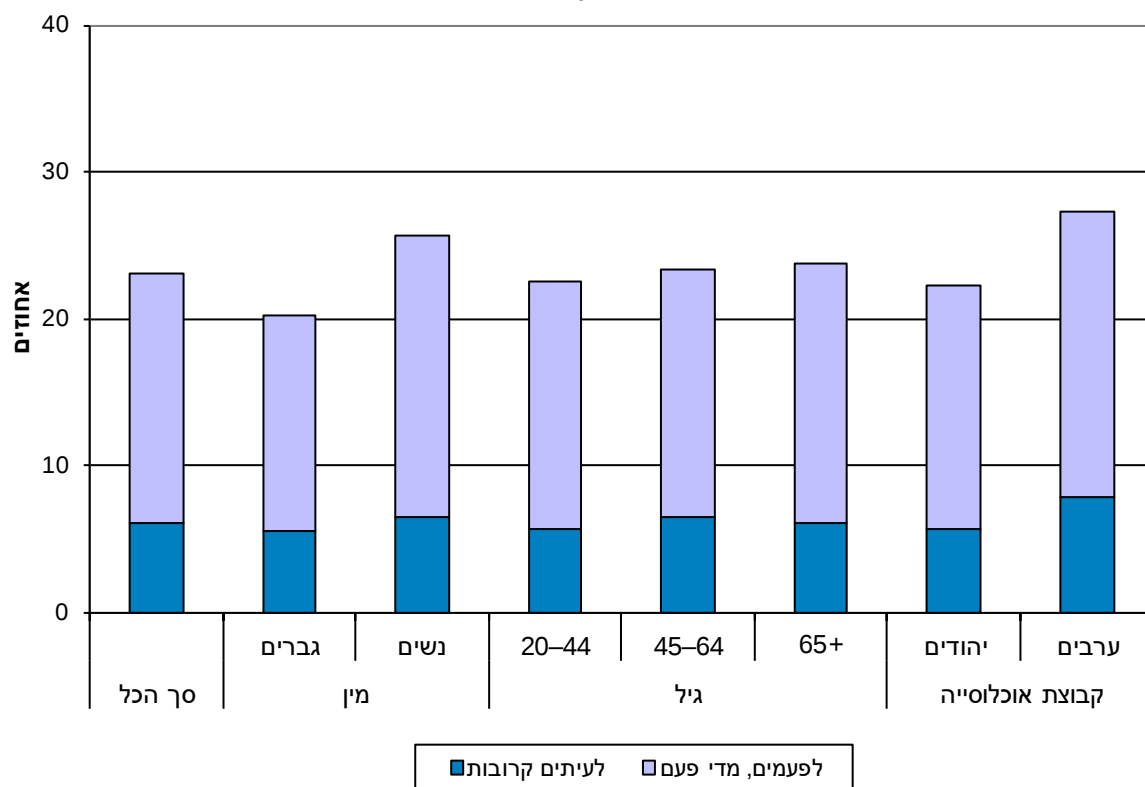
- **בשנת 2022 23.0% מבני 20 ומעלה חשו מדוכאים לעיתים קרובות או מדי פעם ו-6.0% מהם חשו מדוכאים לעיתים קרובות.** 58.4% מבני 20 ומעלה דיווחו כי אף פעם לא חשו מדוכאים ו-17.9% – לעיתים רחוקות. אחוז החשים מדוכאים לעיתים קרובות או מדי פעם בשנה זו גבוה מעט מהאחוז בשנה שעברה (22.4% בשנת 2021), ונמצא במגמת עלייה מתונה כפי שהיה בשנים שקדמו לשנת 2020 (שבה ירד האחוז והיה הנמוך ביותר מכל השנים).
- לאחר שמשנת 2018 תחושת הדיכאון הייתה גבוהה יותר בקרב יהודים¹ מבקרב ערבים, בשנת 2021 תחושת הדיכאון בקרב ערבים הייתה גבוהה מעט מבקרב יהודים – 22.8% מהערבים חשו מדוכאים לעיתים קרובות או מדי פעם לעומת 22.2% מהיהודים. בשנת 2022 גדל הפער, והאחוז בקרב ערבים עלה ל-27.3% (מתוכם 7.8% חשו מדוכאים לעיתים קרובות), לעומת 22.3% בקרב יהודים (מהם 5.6% חשו מדוכאים לעיתים קרובות). בעוד שתחושת הדיכאון בקרב יהודים נשארה דומה בשנים 2020–2022, בקרב ערבים היא עלתה בשנים אלו.
- בשנת 2022 נשים חשו מדוכאות יותר מגברים, בדומה לכל שנות הסקר (משנת 2003) – 25.7% מהנשים חשו מדוכאות לעיתים קרובות או מדי פעם, לעומת 20.2% מהגברים. לעומת האחוז בשנת 2021, ירד מעט אחוז זה בקרב הנשים (26.6% ב-2021) ועלה בקרב הגברים (18.0% בשנת 2021). בשנים 2019–2020 נצפתה ירידה באחוז זה הן בקרב נשים והן בקרב גברים, לעומת זאת, ב-2021 עלו מעט האחוזים בשני המינים. ההבדל בין נשים לגברים קיים בכל קבוצות הגיל ובמיוחד בקרב בנות 65 ומעלה: 28.7% מהן חשו דיכאון – 6.8% לעיתים קרובות ו-21.9% מדי פעם, לעומת הגברים בקבוצת גיל זו: 17.8% – 5.4% ו-12.4%, בהתאמה.
- תחושת הדיכאון עולה עם הגיל – 22.5% בקרב בני 20–44, 23.3% בקרב בני 45–64 ו-23.7% בקרב בני 65 ומעלה. האחוזים דומים לאחוזים ב-2021 (גבוהים מעט בגילים הצעירים). האחוזים בשנת 2022 נמוכים מהאחוזים שהיו בשנת 2019 (לפני הירידה שנצפתה בשנת 2020).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

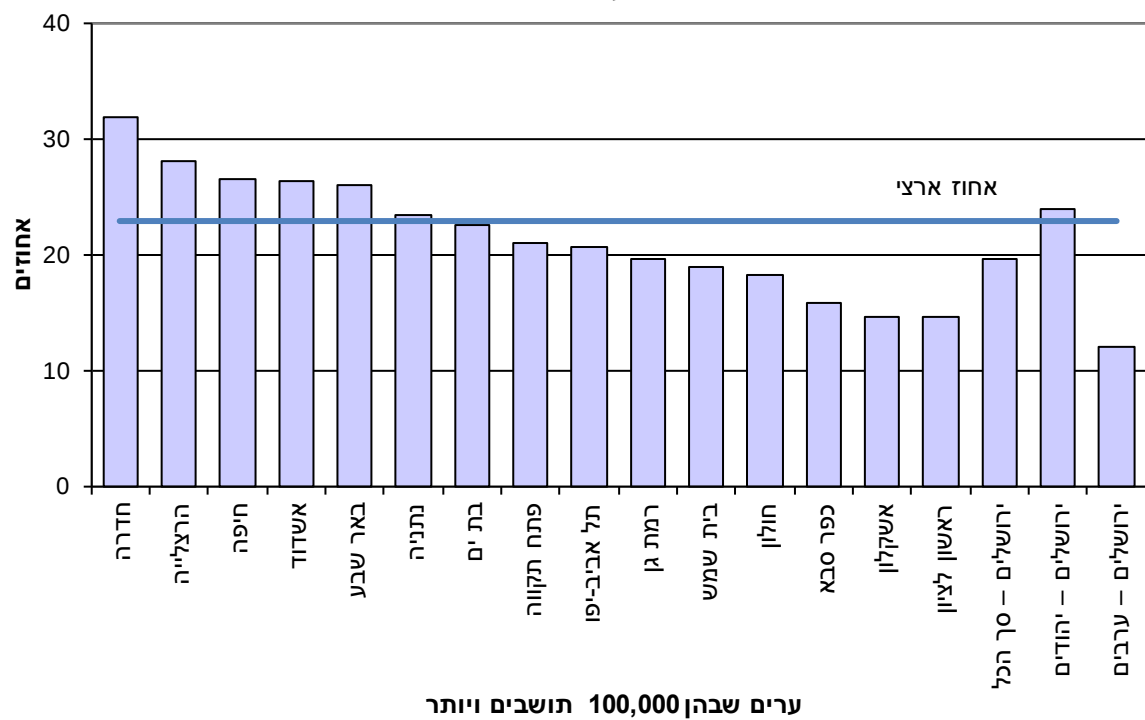
- בממוצע לשנים 2021–2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של החשים דיכאון לעיתים קרובות או מדי פעם היה בחדרה (32.0%) ובהרצליה (28.1%) והנמוך ביותר – בראשון לציון, באשקלון (14.7% בכל אחת) ובכפר סבא (15.9%).
- בשנת 2022 בהשוואה לפי מחוז, האחוז הגבוה ביותר של החשים דיכאון לעיתים קרובות או מדי פעם נמצא במחוז חיפה (28.3%) ובמחוז הצפון (27.7%), והנמוך ביותר – במחוז תל אביב (18.2%).

3.5.2. בני 20 ומעלה שחשו דיכאון, לפי מין, גיל, קבוצת אוכלוסייה ותדירות
2022

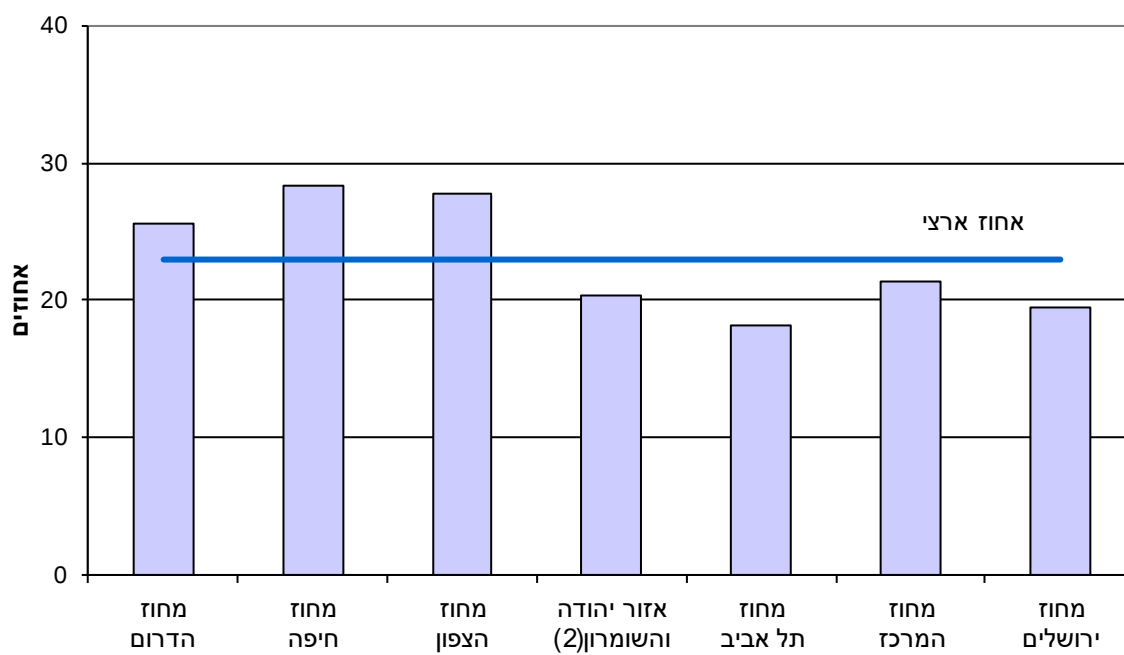
3.5.3. בני 20 ומעלה שחשו דיכאון (1) בערים הגדולות (2)
ממוצע 2021-2022

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

- (1) 'לפעמים, מדי פעם' או 'לעיתים קרובות'.
(2) הנתונים על בני ברק ורחובות אינם מוצגים בשל מיעוט מקרים.

3.5.4. בני 20 ומעלה שחשו דיכאון, (1) לפי מחוז
2022

(1) 'לפעמים, מדי פעם' או 'לעיתים קרובות'.
(2) יישובים ישראליים.

3.6. קידום בריאות – מדד מסכם של התנהגויות בריאות¹

תיאור המדד והגדרתו

המדד המסכם של התנהגויות בריאות מציג את אחוז האנשים "השומרים על אורח חיים בריא" – לא מעשנים כיום כלל, עושים פעילות גופנית (במידה מספקת לפי המלצת ארגון הבריאות העולמי) וגם אוכלים פירות וירקות בכמות של שלוש מנות או יותר ביום. כך יש שילוב של שלוש התנהגויות מרכזיות וחשובות לקידום הבריאות ולשיפור באיכות חיים. נתוני המדד המסכם (לשלוש ההתנהגויות)² נאספו בסקר INHIS-4 (Israel National Health Interview Survey), שערך המרכז הלאומי לבקרת מחלות במשרד הבריאות במהלך 2019 לכלל בני 21 ומעלה. **נתונים אלו כבר פורסמו בדוח הקודם, ובהיעדר סקר חדש אין נתונים מעודכנים יותר.** המגמה הרצויה למדד היא עלייה באחוז האנשים ש"מתנהגים בריא".

מגמות במדד

- 15.0% מבני 21 ומעלה הקפידו ב-2019 על אורח חיים בריא: לא עישנו, עשו פעילות גופנית ואכלו פירות וירקות – 12.4% מהגברים ו-16.8% מהנשים.
- אחוז בני 21 ומעלה שהקפידו על אורח חיים בריא בשנת 2019 ירד לעומת האחוז בשנת 2016 (16.1%).³
- 37.6% מבני 21 ומעלה דיווחו ב-2019 על ביצוע שתי התנהגויות בריאות ו-38.1% דיווחו על ביצוע התנהגות בריאה אחת. 9.3% לא ביצעו שום התנהגות בריאה: עישנו, לא עשו פעילות גופנית במידה המומלצת ולא אכלו לפחות שלוש מנות של פרי או ירק ביום – 13.7% מהגברים ו-7.4% מהנשים.
- מבוגרים מקפידים יותר על אורח חיים בריא לעומת צעירים – בקרב בני 25–44 13.6% "התנהגו בריא" לעומת 16.6% בקרב בני 45–64 ו-16.9% בקרב בני 65 ומעלה. רק 5.5% מבני 65 ומעלה לא ביצעו שום התנהגות בריאה (10.2% בקרב בני 25–44, כמעט פי 2).
- יהודים מקפידים על אורח חיים בריא מעט יותר מערבים – 15.3% לעומת 13.2%, בהתאמה. הפער נצפה הן בקרב גברים והן בקרב נשים, אם כי הפער בקרב גברים קטן מעט מהפער בקרב נשים. חלק מההסבר לפער הוא שהאוכלוסייה היהודית מבוגרת יותר מהאוכלוסייה הערבית, והמבוגרים מקפידים יותר על אורח חיים בריא. האחוז הגבוה ביותר של אלו שלא ביצעו שום

¹ המדד כולל את מדד "דיווח עצמי על עישון".

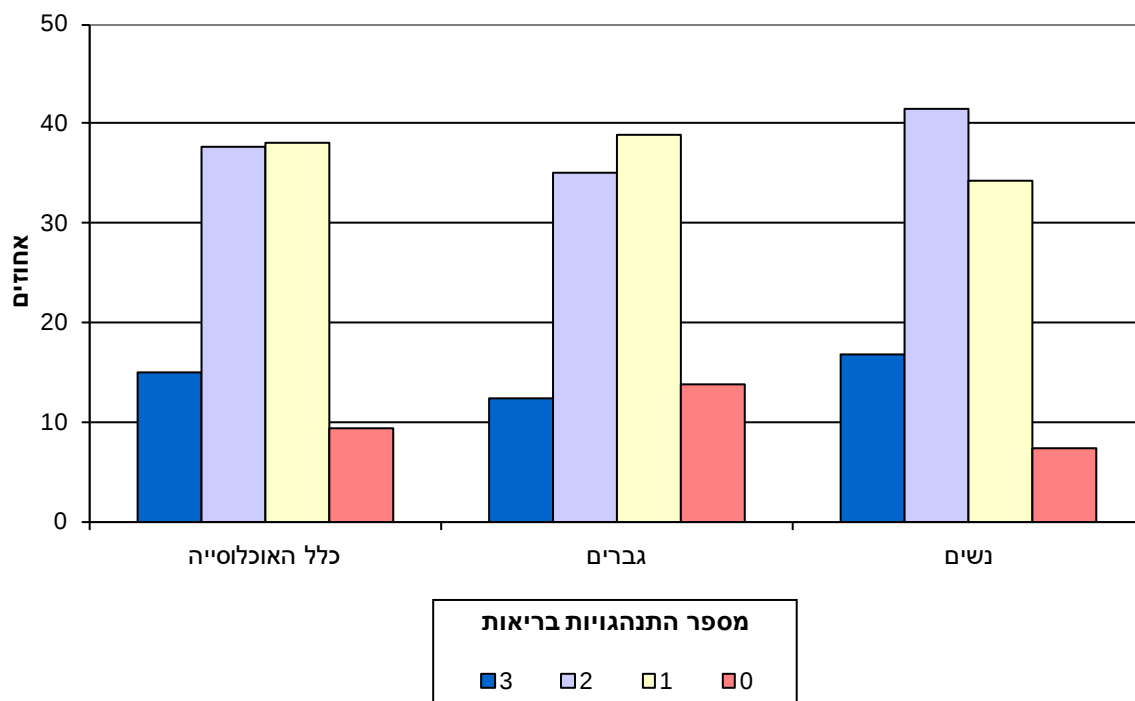
² עישון – מרואיינים שדיווחו כי אינם מעשנים בהווה; פעילות גופנית – מרואיינים שדיווחו כי הם עושים פעילות מתונה במשך 150 דקות בשבוע או פעילות מאומצת במשך 75 דקות בשבוע או שילוב של שתיהן; צריכת פירות וירקות – מרואיינים שדיווחו כי הם אוכלים מדי יום שלוש מנות ירק ופרי או יותר.

³ השאלה על צריכת פירות וירקות נשאלה באופן שונה בשנת 2017, ולכן לא ניתן להשוות בין נתוני 2017 ו-2019.

נתוני המדד לשנת 2017 נאספו מסקר KAP 2017, ונתוני המדד לשנת 2016 נאספו מסקר פעילות גופנית 2016. שני הסקרים נערכו מטעם המרכז הלאומי לבקרת מחלות במשרד הבריאות. הנתונים מופיעים בדוחות הקודמים.

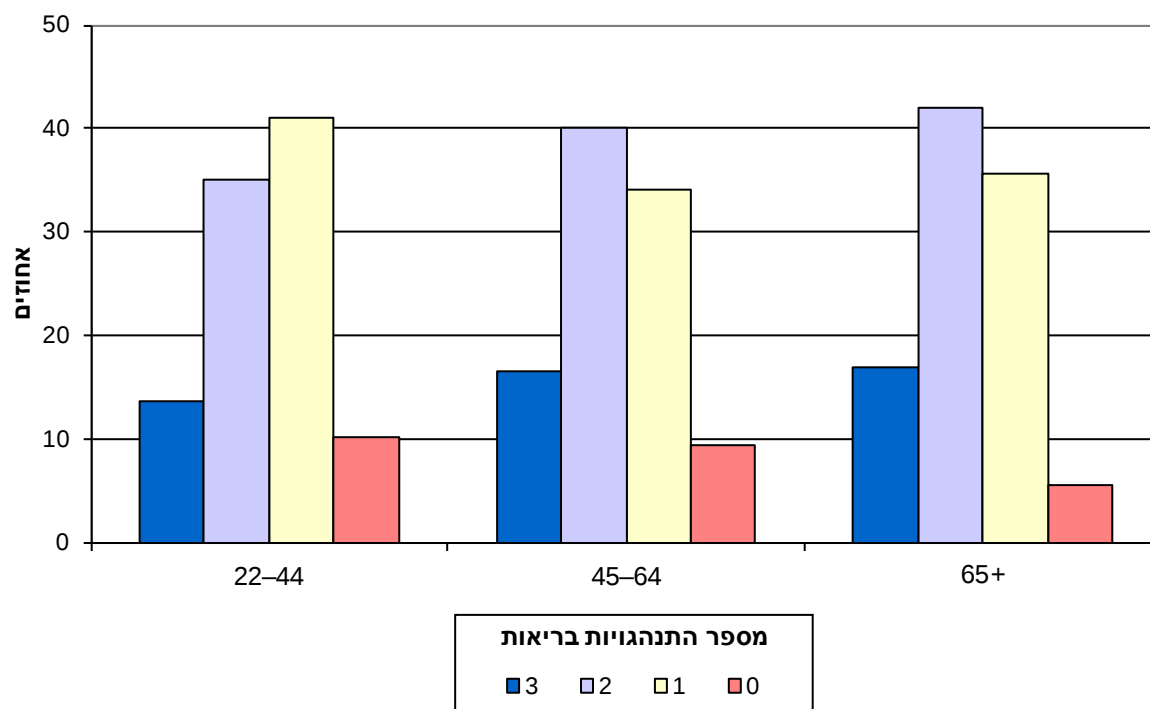
התנהגות בריאה נמצא בקרב גברים ערבים (16.5%), לעומת 10.9% בקרב גברים יהודים.
 בקרב נשים ערביות רק 5.0% "לא התנהגו בריא", לעומת 7.3% בקרב נשים יהודיות.

3.6.1. בני 21 ומעלה, לפי מספר התנהגויות בריאות (1) ומין
 2019

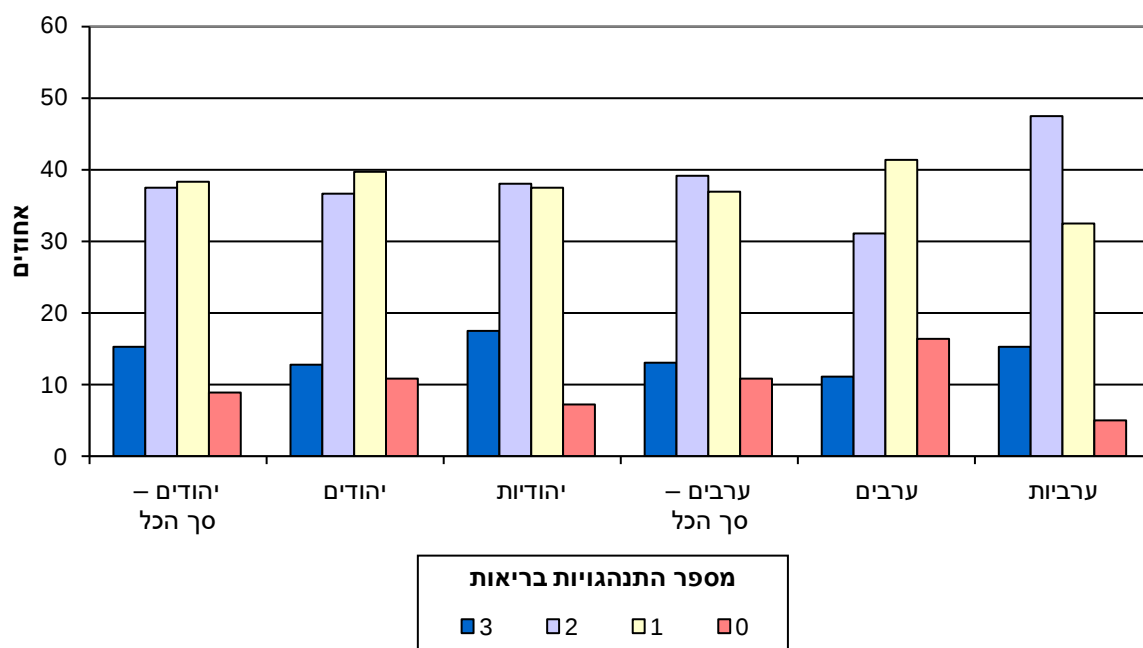
מקור: סקר INHIS-4, משרד הבריאות.
 (1) התנהגויות בריאות: לא מעשנים, עושים פעילות גופנית לפי ההמלצות ואוכלים לפחות 3 מנות של פירות וירקות מדי יום.

3.6.2. בני 25 ומעלה, לפי מספר התנהגויות בריאות (1) וגיל
2019

מקור: סקר INHIS-4, משרד הבריאות.
(1) התנהגויות בריאות: לא מעשנים, עושים פעילות גופנית לפי ההמלצות ואוכלים לפחות 3 מנות של פירות וירקות מדי יום.

3.6.3. בני 21 ומעלה, לפי מספר התנהגויות בריאות (1) קבוצת אוכלוסייה ומין
2019

מקור: סקר INHIS-4, משרד הבריאות.
(1) התנהגויות בריאות: לא מעשנים, עושים פעילות גופנית לפי ההמלצות ואוכלים לפחות 3 מנות של פירות וירקות מדי יום.

3.6.1. דיווח עצמי על עישון

תיאור המדד והגדרתו

עישון הוא גורם מוביל לתחלואה במחלות רבות, כולל סרטן, מחלות לב, מחלות כלי דם במוח ומחלות של דרכי הנשימה. לפי ארגון הבריאות העולמי מגפת הטבק היא אחד האיומים הגדולים ביותר על בריאות הציבור וגורמת למותם של יותר מ-8 מיליון אנשים מדי שנה, מתוכם כ-1.2 מיליון מעישון פסיבי. מבחינת הארגון יש חשיבות עליונה לניטור מגמות בצריכת טבק לצורך התאמת מדיניות מניעה מיטבית.

נתונים היסטוריים של מדד העישון נאספו מסקרים שערך המרכז הלאומי לבקרת מחלות במשרד הבריאות – סקר פעילות גופנית 2016, סקר INHIS 2014 וסקר KAP. הסקרים האלו נערכו בשנים 2002–2017 לכלל בני 21 ומעלה. הנתונים המוצגים כאן נלקחו מסקר INHIS-4 (Israel National Health Interview Survey), שערך המרכז הלאומי לבקרת מחלות במשרד הבריאות במהלך 2019 בקרב בני 21 ומעלה. נתונים אלו כבר פורסמו בדוח הקודם, ובהיעדר סקר חדש עודכנו רק ההשוואות הבין-לאומיות.⁴

המדד מחושב לפי אחוז המעשנים לפחות סיגריה אחת ביום. נתוני המדד מתייחסים לעישון סיגריות בלבד (כולל מגולגלות) ולכן אינם משקפים שימוש במוצרי טבק אחרים כגון נרגילה, מקטרת וסיגרים ולא במוצרי אידוד – סיגריות אלקטרוניות (כולל סיגריות IQOS),⁵ שבשימוש בהן יש עלייה בשנים האחרונות. לראשונה מוצגים כאן נתונים על השימוש במוצרי אידוד, בנפרד מנתוני עישון סיגריות. בשונה מהשאלה על עישון סיגריות, אין הבחנה בין תדירות השימוש במוצרי אידוד (כל יום/מדי פעם). המדד מתייחס למשתמשים באופן כללי בסיגריות אלקטרוניות (כולל סיגריות IQOS) או בשניהם. המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור המעשנים.

מגמות במדד

- ב-2019 16.4% מבני 21 ומעלה בישראל עישנו לפחות סיגריה אחת ביום – 21.7% מהגברים ו-11.4% מהנשים. ב-2019 נצפתה ירידה באחוז המעשנים משנת 2016 (19.6%), לעומת עלייה בשנים 2014 ו-2016.
- בהשוואה לשנת 2002 נצפתה מגמה כללית של ירידה באחוז המעשנים, למעט בשנים 2014 ו-2016. סך כל הירידה משנת 2002 – 25% בקרב גברים ו-26% בקרב נשים (25% בכלל האוכלוסייה).
- הפער בין גברים לנשים עמד ב-2019 על 10.4%, והוא גדול מעט מהפער בשנת 2017 (8.5%), בעיקר בשל הירידה באחוז הנשים המעשנות. גברים מעשנים יותר מנשים (בכל קבוצות הגיל).
- בקרב הערבים, 33.6% מהגברים ו-7.2% מהנשים עישנו ב-2019, לעומת 18.8% מהגברים ו-12.2% מהנשים בקרב היהודים. גברים ערבים מעשנים יותר מגברים יהודים בכל קבוצות הגיל.

⁴ מקור: OECD, מתוך פרסום יולי 2023.

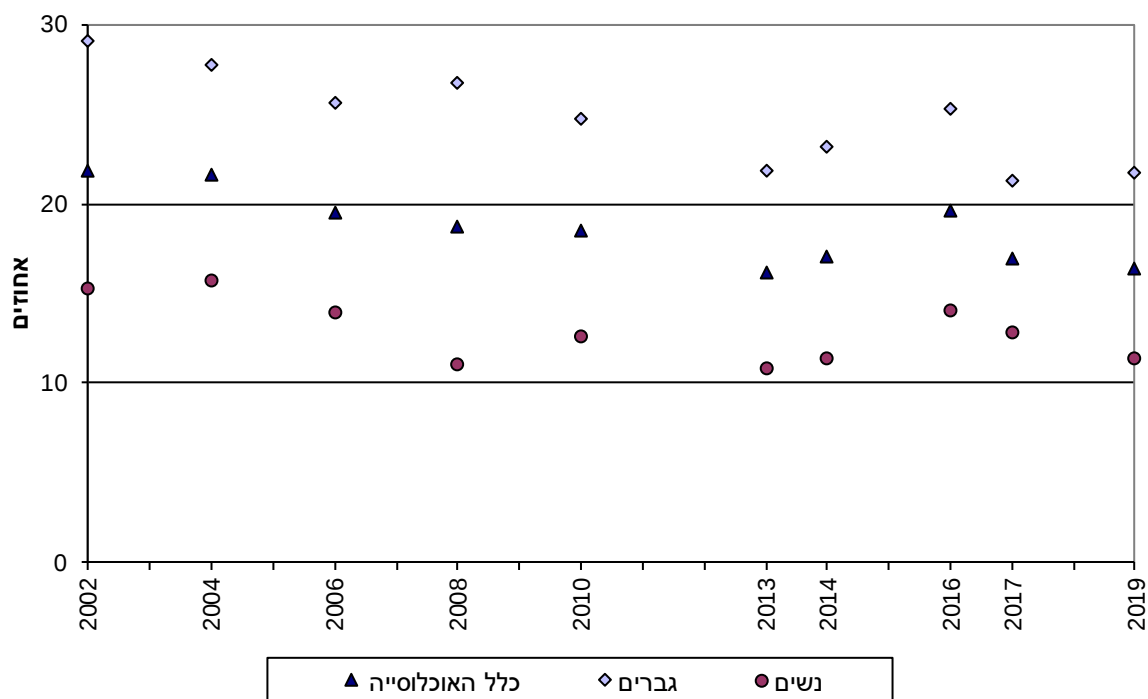
⁵ סיגריה אלקטרונית (כולל סיגריית IQOS) היא מכשיר אידיאלי אלקטרוני הפועל באמצעות סוללה חשמלית, באמצעות חימום ואידוי טבק, ולא שרפתו. הסיגריה משמשת לצריכה של ניקוטין או חומרים פעילים אחרים, בדרך המדמה עישון.

נשים יהודיות מעשנות יותר מנשים ערביות בגילים הצעירים, בגילים 45–64 אחוז המעשנות זהה בין יהודיות לערביות, ובקרב בנות 65 ומעלה אחוז המעשנות כמעט זהה.

- עם העלייה בגיל חלה ירידה באחוז המעשנים בקרב יהודים (גברים ונשים). בקרב ערבים, עם העלייה בגיל נצפית עלייה באחוז המעשנים ואחריה ירידה, הן בקרב גברים והן בקרב נשים.
- ב-2019 אחוז המעשנים בישראל (16.4%) היה דומה לממוצע במדינות ה-OECD (15.7%) ודומה לאחוז ביפן ובאסטוניה.⁶
- ביותר ממחצית מדינות ה-OECD נשים מעשנות יותר מהנשים בישראל. אחוז הנשים המעשנות בישראל (11.4% בשנת 2019) היה נמוך מעט מממוצע המעשנות במדינות ה-OECD (12.2%) ודומה לאחוז המעשנות בפינלנד, בממלכה המאוחדת ובגרמניה. בקרב הגברים המצב הפוך, ביותר ממחצית מדינות ה-OECD גברים מעשנים פחות מהגברים בישראל. אחוז הגברים המעשנים בישראל (21.7% בשנת 2019) גבוה מעט מממוצע המעשנים במדינות ה-OECD (19.7%) ודומה לאחוז המעשנים בשווייץ ובצ'כיה.
- לראשונה בסקר נשאלה שאלה על השימוש במוצרי איוד – סיגריות אלקטרוניות (כולל סיגריות IQOS). בקרב בני 21 ומעלה 1.4% דיווחו על שימוש בסיגריה אלקטרונית (2.6% מהגברים ו-0.4% מהנשים), אחוז נמוך מאוד דיווח על שימוש בסיגריות IQOS (0.1% בכלל האוכלוסייה). בקרב הערבים דיווחו יותר על שימוש בסיגריה אלקטרונית לעומת היהודים (2.5% לעומת 1.1%, בהתאמה), הן בקרב גברים והן בקרב נשים. 4.1% מהגברים הערבים השתמשו בסיגריה אלקטרונית לעומת 2.0% מהגברים היהודים ו-0.9% מהנשים הערביות לעומת 0.2% מהנשים היהודיות.

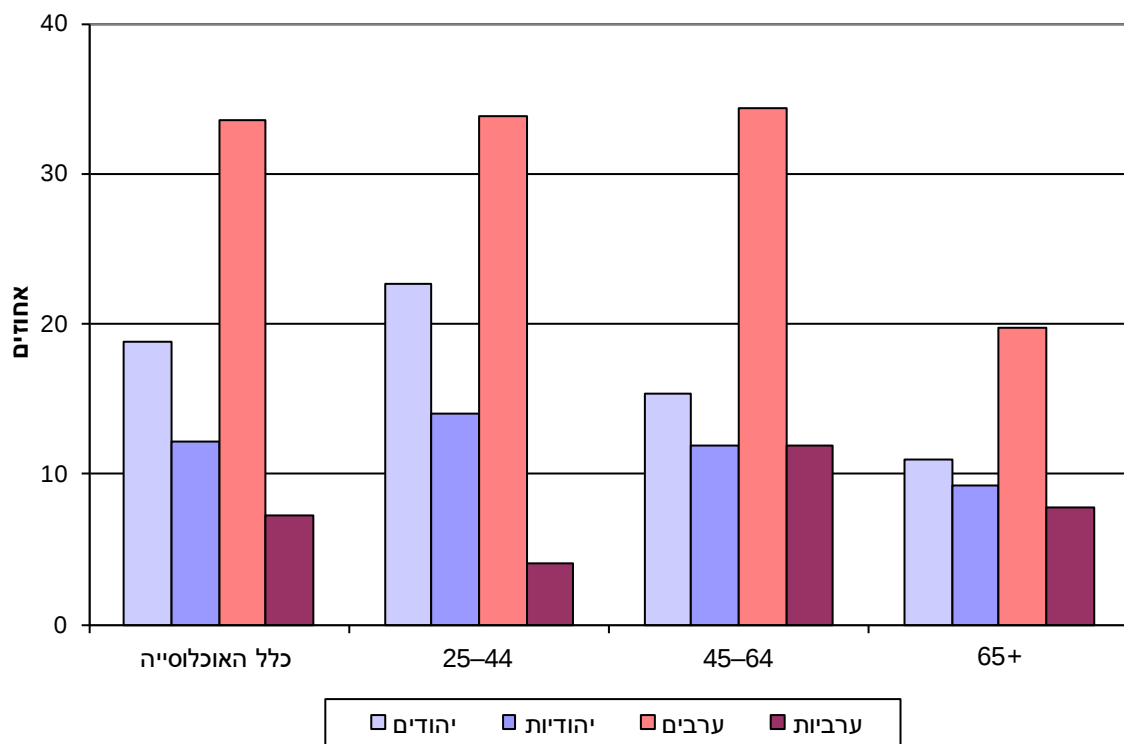
⁶ ההשוואה הבין-לאומית מתבססת על הנתונים המעודכנים ביותר שפורסמו ב-OECD עבור כל אחת מהמדינות בשנים 2013–2022.

3.6.1.1. מעשנים בני 21 ומעלה, לפי מין
(1) 2019–2002

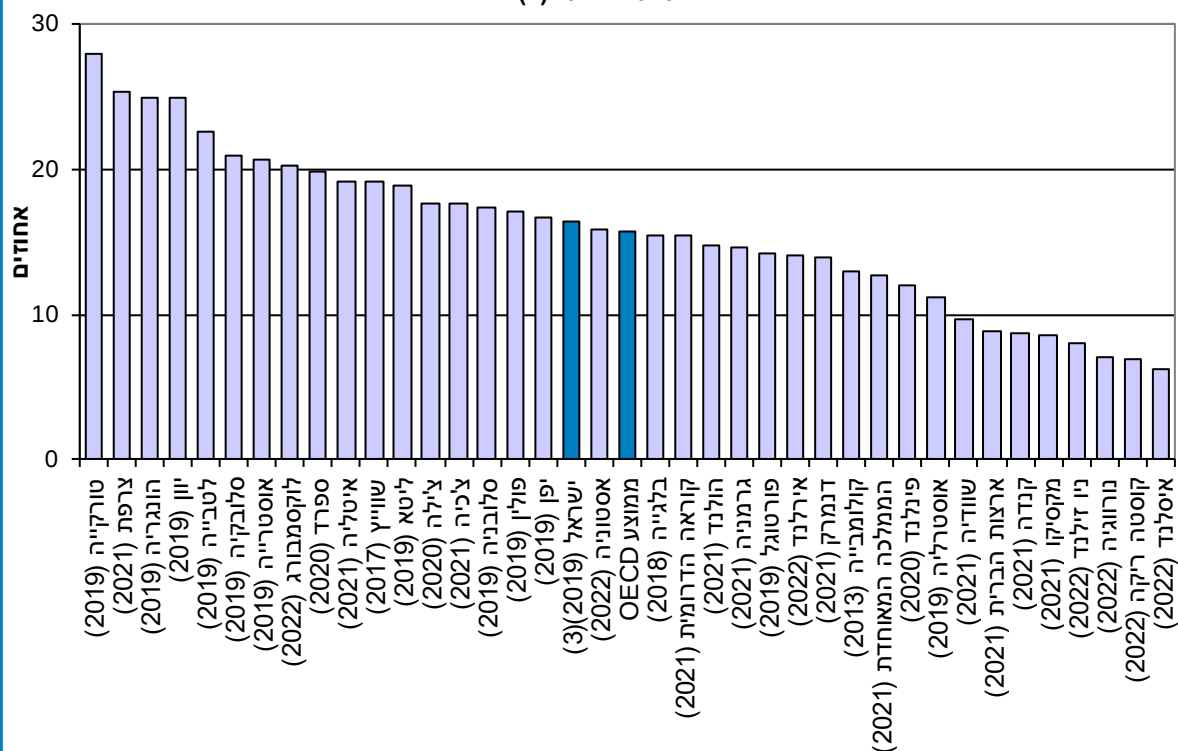
(1) נתוני 2002–2013 ונתוני 2017 מבוססים על סקרי KAP, נתוני 2014 מבוססים על סקר INHIS 2014, ונתוני 2016 מבוססים על סקר פעילות גופנית 2016 של משרד הבריאות. נתוני 2019 מבוססים על סקר INHIS-4 של משרד הבריאות.

3.6.1.2. מעשנים בני 21 ומעלה, לפי קבוצת אוכלוסייה, מין וגיל
2019

מקור: סקר INHIS-4, משרד הבריאות.

3.6.1.3. מעשנים בני 15 ומעלה (1) במדינות ה-OECD
(2) 2022-2013

מקור: OECD.
(1) ברוב המדינות - בני 15 ומעלה; בישראל - בני 21 ומעלה.
(2) ליד כל מדינה מצוינת שנת העדכון האחרונה של המדד.
(3) סקר 4-INHIS, משרד הבריאות.

3.7. תמותה נמנעת (Avoidable Mortality)

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את מקרי המוות (עד גיל 75) הניתנים למניעה, טרם המחלה או לאחר היארעותה.

תמותה נמנעת היא מקרי המוות הניתנים למניעה, באחת מהדרכים האלה:

1. **פעולות מניעה** (preventable) – מקרי מוות הניתנים למניעה באמצעות פעילויות יעילות של בריאות הציבור והתערבויות של מניעה ראשונית, טרם המחלה/הפציעה.
2. **טיפול** (treatable) – מקרי מוות הניתנים למניעה באמצעות טיפול רפואי יעיל ובזמן המתאים, לאחר היארעות המחלה/הפציעה.

המדד מבוסס על רשימה של סיבות מוות הניתנות למניעה או לטיפול שאומצה ב-OECD וב-Eurostat בינואר 2022.

סיבות המוות הניתנות למניעה סווגו בין שתי הרשימות (מניעה או טיפול), לפי אופן המניעה הנחשב עיקרי, למשל, סרטן הריאה סווג כניתן למניעה באמצעות פעולות מניעה, ואילו סרטן השד וסרטן המעי הגס סווגו כניתנים למניעה באמצעות טיפול. מספר מחלות מצומצם שלא ניתן היה לקבוע מהו אופן המניעה העיקרי, כגון סוכרת ומחלת לב איסכמית, חולקו באופן שווה בין שתי הרשימות (50% בכל אחת) כדי למנוע ספירה כפולה.

בהתייחס לשנת 2020 ואילך נוספה לרשימה סיבת המוות מחלת נגיף קורונה (COVID-19), אשר סווגה לרשימת סיבות המוות הניתנות למניעה (באמצעות פעולות מניעה שונות, כולל חיסון). המגמה הרצויה למדד היא ירידה בתמותה נמנעת.

מגמות במדד

- **בשנת 2021 נפטרו 17,971 תושבים מתחת לגיל 75. 11,443 (63.7%)¹ מהפטירות נחשבות מקרי מוות הניתנים למניעה. מתוכם 7,004 (39.0%) – באמצעות פעולות מניעה ו-4,439 (24.7%) – באמצעות טיפול.** בשנת 2020 61.6% מהפטירות נחשבות מקרי מוות הניתנים למניעה, ומתוכם – 36.2% באמצעות פעולות מניעה ו-25.4% באמצעות טיפול.
- **בקרוב הגברים** בשנת 2021 נפטרו 11,126 תושבים שהיו מתחת לגיל 75. 7,118 (64.0%) מהפטירות נחשבות למקרי מוות הניתנים למניעה, מתוכם 4,740 (42.6%) – באמצעות פעולות מניעה ו-2,378 (21.4%) – באמצעות טיפול.
- **בקרוב הנשים** בשנת 2021 נפטרו 6,845 תושבות שהיו מתחת לגיל 75. 4,325 (63.2%) מהפטירות נחשבות למקרי מוות הניתנים למניעה, מתוכם 2,264 (33.1%) – באמצעות פעולות מניעה ו-2,061 (30.1%) – באמצעות טיפול.
- בחמש השנים האחרונות לא נצפה שינוי מהותי באחוז הכולל של התמותה הנמנעת. בשנת 2021 האחוז עמד על 63.7% לעומת האחוז בשנת 2017 שעמד על 60.5%. השינוי נצפה

¹ אחוז התמותה הנמנעת בישראל עשוי להיות גבוה יותר וזאת בשל אחוז גבוה יחסית של סיבת מוות לא ידועה עד גיל 75 (כ-8%), שחלקה עשוי להיות משויך לתמותה נמנעת.

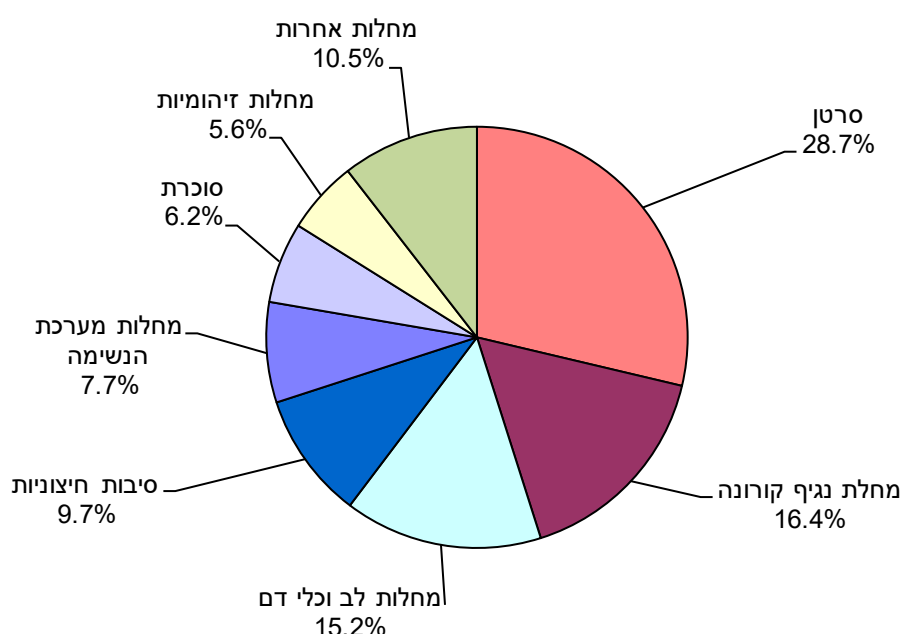
כאשר מסווגים את כלל סיבות המוות לשתי הקבוצות; התמותה הנמנעת באמצעות פעולות מניעה עלתה באותן שנים מ-32.7% בשנת 2017 ל-39.0% בשנת 2021, עלייה המיוחסת לתמותה מנגיף קורונה, והתמותה הנמנעת באמצעות טיפול ירדה מ-27.8% ל-24.7%, בהתאמה.

- מכלל סיבות המוות של התמותה הנמנעת, 28.7% הן סרטן, 16.4% – מחלת נגיף קורונה, 15.2% – מחלות לב וכלי דם (בהן 7.6% מחלת לב איסכמית ו-4.7% מחלות כלי דם במוח), 9.7% – סיבות חיצוניות (תאונה, התאבדות ורצח), 7.7% – מחלות מערכת הנשימה, 6.2% – סוכרת, 5.6% – מחלות זיהומיות (מתוכן – 4.7% אלח דם [ספסיס]) ו-10.5% – מחלות אחרות.
- **בקרוב גברים** מכלל סיבות המוות של תמותה נמנעת, 23.4% הן סרטן, 17.0% – מחלות לב וכלי דם (מתוכן 9.2% מחלת לב איסכמית ו-4.8% מחלות כלי דם במוח), 16.3% – מחלת נגיף קורונה, 12.3% – סיבות חיצוניות, 8.0% – מחלות מערכת הנשימה, 6.4% – סוכרת, 5.6% – מחלות זיהומיות (מתוכן – 4.7% אלח דם [ספסיס]), ו-10.9% הן מחלות אחרות.
- **בקרוב נשים** מכלל סיבות המוות של תמותה נמנעת, 37.3% הן סרטן, 16.5% – מחלת נגיף קורונה, 12.3% – מחלות לב וכלי דם (בהן 4.9% מחלת לב איסכמית ו-4.6% מחלות כלי דם במוח), 7.1% – מחלות מערכת הנשימה, 5.8% – סוכרת, 5.6% – מחלות זיהומיות (מתוכן – 4.7% אלח דם [ספסיס]), 5.4% – סיבות חיצוניות ו-10.0% הן מחלות אחרות.
- מבין סיבות המוות שניתן היה למנוע באמצעות פעולות מניעה, 27.6% הן סרטן (בעיקר סרטן הריאה – 55.6%), 26.8% הן מחלת נגיף קורונה, 15.9% הן סיבות חיצוניות ו-11.9% הן מחלות לב וכלי דם. **בקרוב גברים** – 27.0% הן סרטן (בעיקר סרטן הריאה – 56.7%), 24.5% – מחלת נגיף קורונה, 18.5% – סיבות חיצוניות ו-12.3% – מחלות לב וכלי דם. **בקרוב נשים** – 31.4% הן מחלת נגיף קורונה, 29.3% – סרטן (בעיקר סרטן הריאה – 53.6%), 11.0% – מחלות לב וכלי דם ו-10.4% – סיבות חיצוניות.
- מבין סיבות המוות שניתן היה למנוע באמצעות טיפול, 30.3% הן סרטן (מתוכן 40.2% – סרטן השד ו-40.6% – סרטן המעי הגס), 20.5% הן מחלות לב וכלי דם ו-12.6% הן מחלות זיהומיות – כמעט כולן אלח דם. **בקרוב גברים** – 26.5% הן מחלות לב וכלי דם, 16.5% – סרטן (מתוכן 80.6% סרטן המעי הגס), 14.5% – מחלות זיהומיות (כמעט כולן אלח דם), 10.5% – מחלות מערכת הנשימה ו-9.7% – סוכרת. **בקרוב נשים** – 46.1% הן סרטן (מתוכן – 56.1% סרטן השד), 13.7% – מחלות לב וכלי דם, 10.4% – מחלות זיהומיות (כמעט כולן אלח דם), 7.0% – מחלות מערכת הנשימה ו-6.0% – סוכרת.
- מבין סיבות המוות בשנת 2021² שניתן היה למנוע באמצעות פעולות מניעה מבין מדינות ה-OECD, 22% הן מחלות זיהומיות (כולל מחלת נגיף קורונה), 21% הן סרטן, 17% הן פציעות (סיבות חיצוניות), 16% הן מחלות לב וכלי דם, 13% הן תופעות הקשורות לאלכוהול וסמים, 6% הן מחלות מערכת הנשימה ו-5% הן מחלות אחרות. מבין סיבות המוות שניתן היה למנוע באמצעות טיפול מבין מדינות ה-OECD, 37% הן מחלות לב וכלי דם, 23% הן סרטן, 11% הן מחלות מערכת הנשימה, 10% הן סוכרת ומחלות אנדוקריניות ו-18% הן מחלות אחרות.

² הנתונים מתייחסים לשנים 2020–2021 ולסיבות המוות ב-26 ממדינות ה-OECD.

- בשנת 2021³ השיעור המתוקנן של התמותה הנמנעת בישראל (141 ל-100,000 נפש) נמוך מאוד יחסית למדינות ה-OECD⁴ (ממוצע 237 ל-100,000 נפש); רק ביפן (134 ל-100,000 נפש) ובשווייץ (133 ל-100,000 נפש) נמצאו שיעורים נמוכים יותר. השיעור המתוקנן של התמותה הנמנעת באמצעות **פעולות מניעה** בישראל (83 ל-100,000 נפש) הוא הנמוך ביותר מבין כל מדינות ה-OECD (ממוצע 158 ל-100,000 נפש). השיעור המתוקנן של התמותה הנמנעת בישראל באמצעות **טיפול** (58 ל-100,000 נפש) נמצא באמצע הדירוג של מדינות ה-OECD, אך נמוך מהממוצע (79 ל-100,000 נפש).

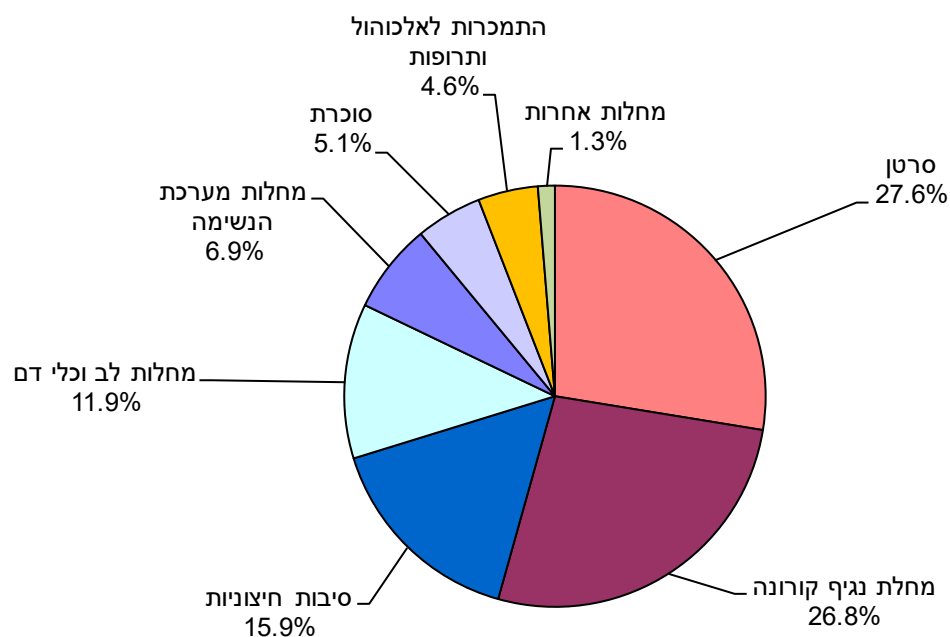
3.7.1. תמותה נמנעת בישראל, לפי סיבות מוות עיקריות
2021

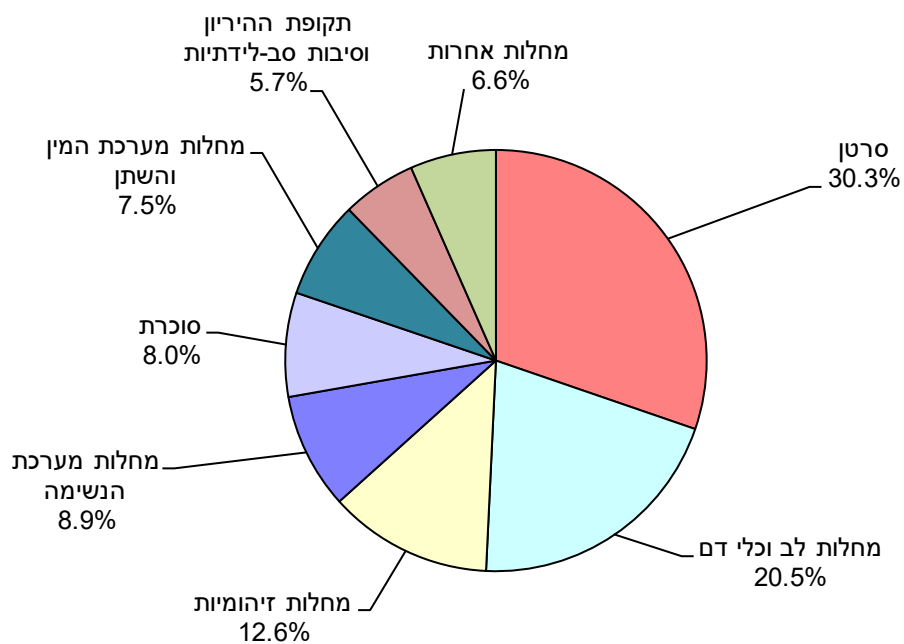
³ ההשוואה הבין-לאומית מתייחסת לשנים 2020–2021, לפי הנתון הקיים המעודכן ביותר בכל אחת ממדינות ה-OECD. ל-12 מהמדינות הנתונים מתייחסים לשנים קודמות (2016–2019), לפי המעודכן ביותר. ההשוואה מתייחסת לכל 38 המדינות החברות ב-OECD.

⁴ בישראל אחוז הפטירות עד גיל 75 עם סיבת מוות לא ידועה גבוה יחסית למדינות אחרות, ולכן מיקומה היחסי בין המדינות עשוי להיות גבוה.

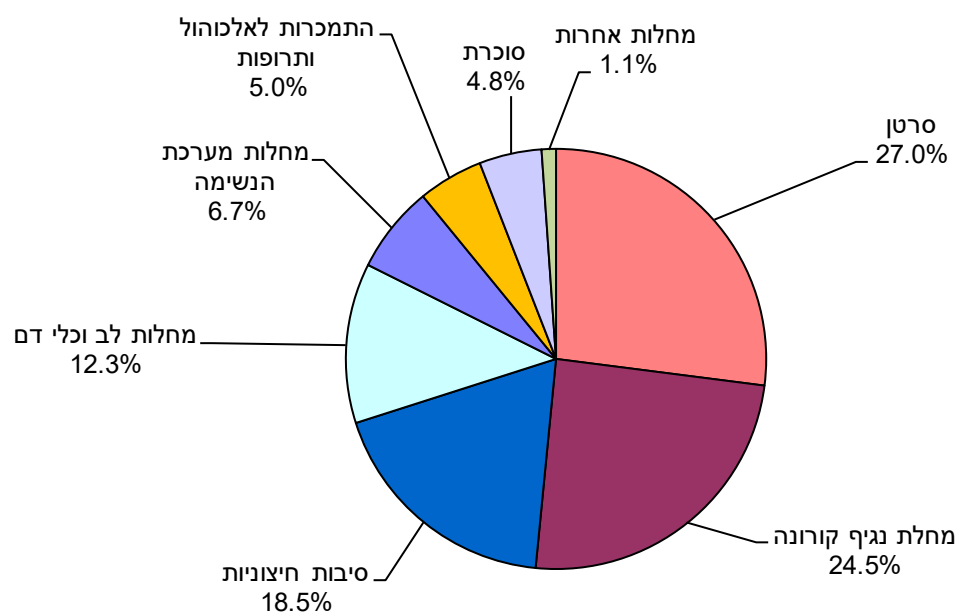
3.7.2. תמותה נמנעת בישראל באמצעות פעולות מניעה 2021

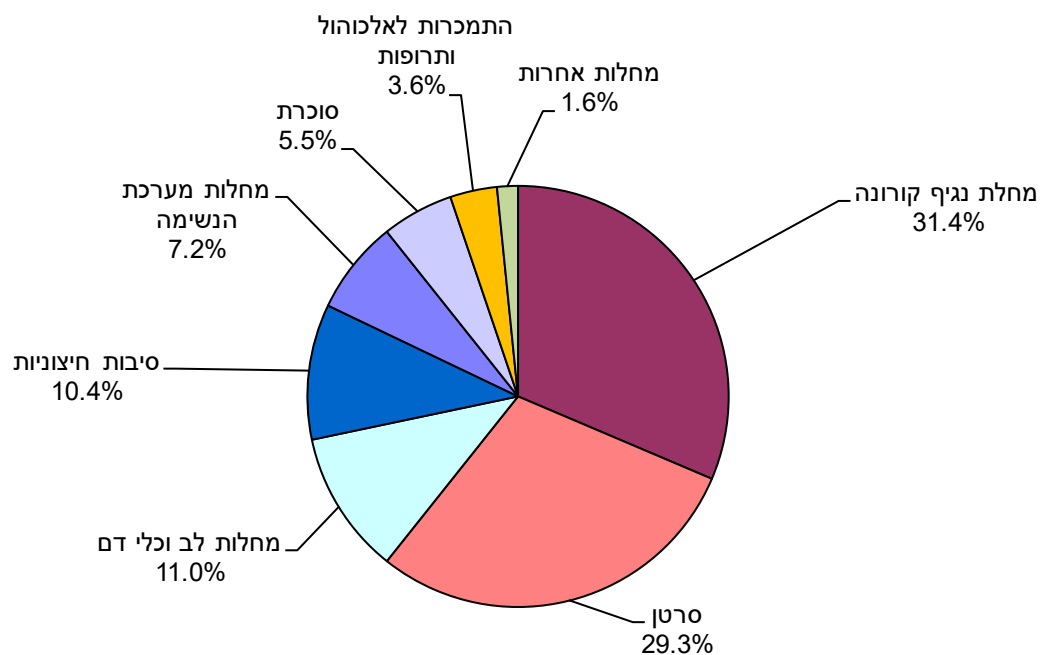
3.7.3. תמותה נמנעת בישראל באמצעות טיפול 2021

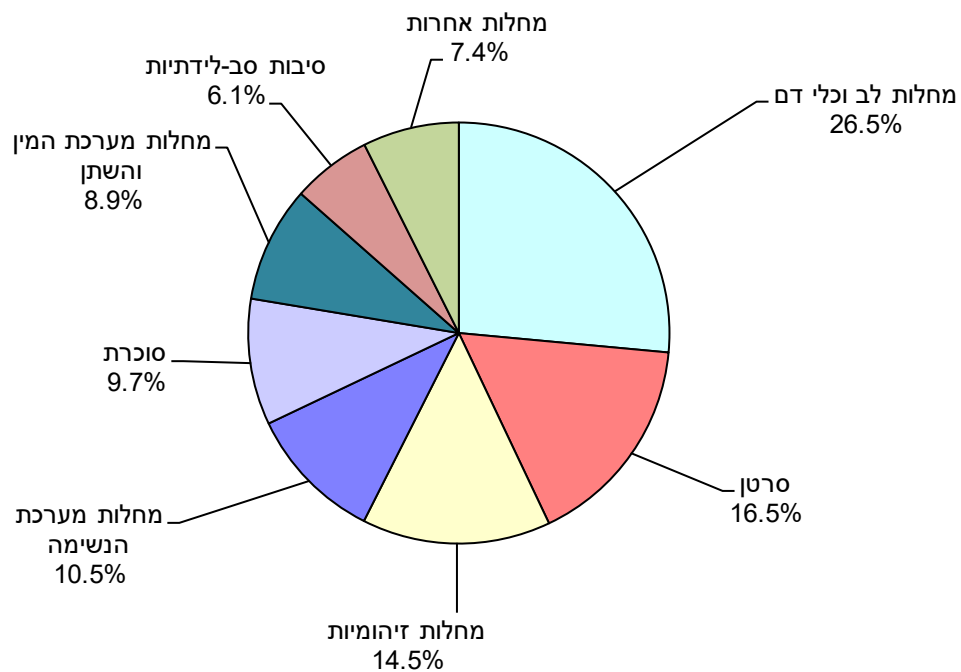
**3.7.4. תמותה נמנעת בישראל באמצעות פעולות מניעה, בקרב גברים
2021**

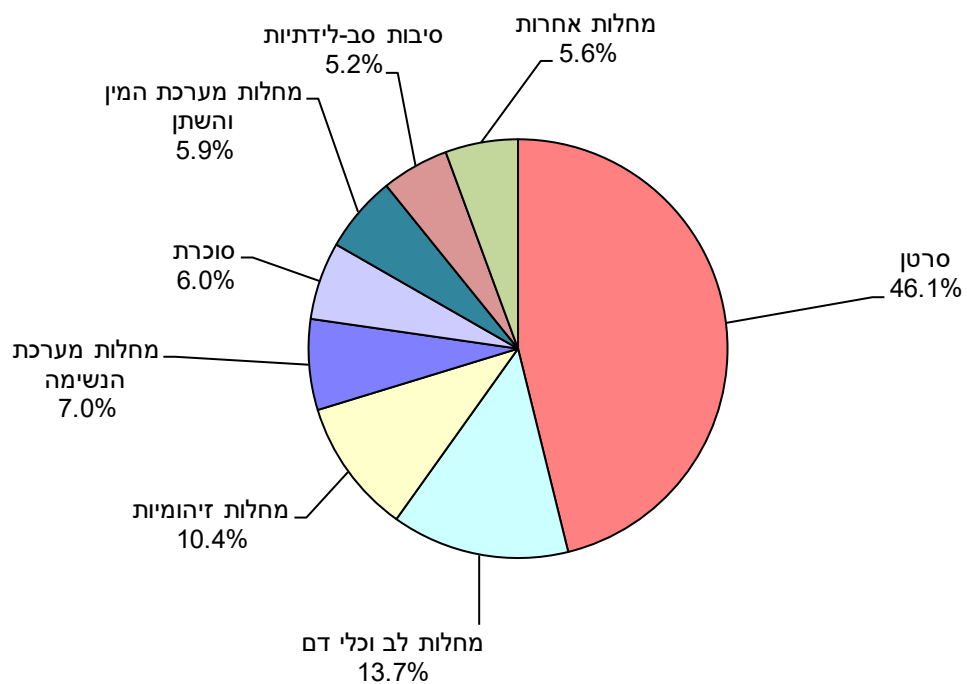
**3.7.5. תמותה נמנעת בישראל באמצעות פעולות מניעה, בקרב נשים
2021**

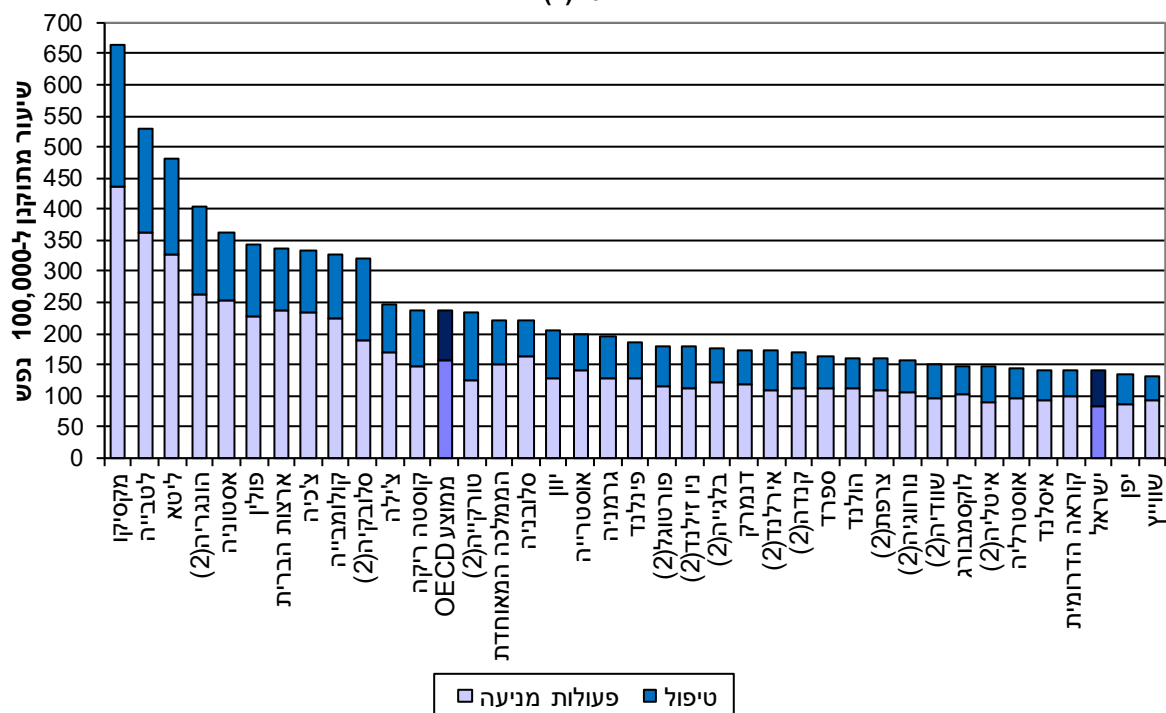
**3.7.6. תמותה נמנעת בישראל באמצעות טיפול, בקרב גברים
2021**

**3.7.7. תמותה נמנעת בישראל באמצעות טיפול, בקרב נשים
2021**

3.7.8. תמותה נמנעת בישראל ובמדינות ה-OECD,
לפי פעולות מניעה וטיפול
(1)2021

מקור: OECD.
(1) נתונים לשנת 2021 או לשנת 2020, לפי הנתון המעודכן ביותר באותה מדינה, לפי אוכלוסיית תקן OECD לשנת 2015.
(2) במדינות אלו הנתונים מתייחסים לשנים קודמות 2016–2019; נלקח הנתון המעודכן ביותר.

3.7.1. תחלואה בסרטן – מקרים חדשים של שאתות ממאירות

תיאור המדד והגדרתו

מקרים חדשים של מחלות ממאירות כוללים את כל המחלות שחייבות בדיווח לרישום הלאומי לסרטן, ובהן מחלות ממאירות (למעט basal cell carcinoma ו-squamous cell carcinoma לעור), וכן גידולים שפירים במוח ובמערכת העצבים המרכזית. הנתונים מתייחסים למקרים ממוקדים וחודרניים, למעט סרטן השד הכולל מקרים חודרניים בלבד. הנתונים נמסרים מהיחידה לרישום סרטן במשרד הבריאות לאחר קידוד המחלות באמצעות סיווג המחלות הבין-לאומי (ICD-O-3).
המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור התחלואה בסרטן.

מגמות במדד

- בשנת 2020 התגלו 31,876 מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן), שיעור של 346 ל-100,000 נפש. 17,257 מקרים חדשים התגלו בקרב נשים ו-14,619 בקרב גברים. **השיעור המתוקן לגיל⁵ של מקרים חדשים של שאתות ממאירות היה גבוה בקרב נשים בהשוואה לגברים (283 ל-100,000 נפש לעומת 245 ל-100,000 נפש, בהתאמה).**
- משנות השבעים של המאה הקודמת ועד לסוף המאה נצפתה מגמת עלייה בתחלואה בשאתות ממאירות בקרב שני המינים. בתחילת שנות האלפיים שיעורי המקרים החדשים היו די יציבים ומ-2010 התחילה מגמת ירידה עד 2017, בקרב שני המינים. השיעור שהיה ב-2018 היה גבוה מהשיעור ב-2017 הן בגברים והן בנשים, אך משנת 2018 שוב נצפתה מגמת ירידה בשני המינים.
- במרבית השנים שיעור המקרים החדשים היה דומה בגברים ובנשים, אך מ-2009 החל להיווצר פער בין המינים, והשיעור בקרב הנשים היה גבוה יותר. פער זה יציב לאורך השנים האחרונות, ובשנת 2020 השיעור המתוקן בקרב נשים היה גבוה פי 1.2 מהשיעור בקרב גברים.
- ב-2020 שיעורי התחלואה עלו עם הגיל, אך בעוד שבגילים הצעירים שיעור התחלואה היה גבוה יותר בקרב נשים (פי 3.6 בגילים 25–34, פי 3.2 בגילים 35–44 ופי 2.1 בגילים 45–54), בגילים 55–64 היו השיעורים דומים בקרב גברים ונשים, ומגיל 65 ומעלה היה השיעור גבוה יותר בקרב גברים (פי 1.4 בגילים 65–74 ופי 1.4 בגיל 75 ומעלה).
- שיעורי התחלואה בשאתות ממאירות גבוהים יותר בקרב יהודים לעומת ערבים, אך ההבדל מצטמצם עם השנים, וזאת בעיקר בשל עלייה גדולה יותר בשיעורי התחלואה בקרב ערבים. השיעור המתוקן של המקרים החדשים בתחילת שנות השבעים היה גבוה בקרב גברים יהודים לעומת ערבים פי 2.0, בתחילת שנות התשעים פי 1.9, בתחילת שנות האלפיים פי 1.6, לפני כעשור פי 1.2 ובשנת 2020 פי 1.1 בלבד. בקרב נשים, השיעור היה גבוה בקרב יהודיות לעומת ערביות פי 3.9, פי 2.7, פי 2.1, פי 1.6 ובשנת 2020 פי 1.6 גם כן, בהתאמה לשנים.
- בשנת 2020 השיעור המתוקן לגיל של מקרים חדשים של שאתות ממאירות בקרב גברים יהודים עמד על 246 ל-100,000 נפש, ובקרב נשים יהודיות השיעור עמד על 300 ל-100,000 נפש

⁵ תקנון לגיל מאפשר השוואה בין אוכלוסיות הנבדלות בהרכב הגילים, בכך שנעשה שימוש באותה אוכלוסיית תקן לכל היחידות. השימוש בשיעורים מתוקנים נעשה לצורכי השוואה בלבד.

(248 מקרים בקרב יהודים ואחרים ו-300 מקרים בקרב יהודיות ואחרות). בקרב גברים ערבים השיעור עמד על 218 מקרים, ובקרב נשים ערביות על 192 מקרים ל-100,000 נפש. שיעור המקרים החדשים בשנת 2020 לעומת תחילת שנות השבעים של המאה הקודמת היה גבוה פי 1.2 בקרב גברים יהודים, פי 1.3 בקרב נשים יהודיות, פי 2.1 בקרב גברים ערבים ופי 3.2 בקרב נשים ערביות.

- מכלל המקרים החדשים של שאתות ממאירות ב-2020, בקרב **גברים** היה סרטן הערמונית השכיח ביותר, ואחריו – סרטן הריאה, סרטן המעי הגס והחלחולת, סרטן שלפוחית השתן ולימפומה ממאירה. בקרב **נשים** הסרטן השכיח ביותר היה סרטן השד, ואחריו – סרטן המעי הגס והחלחולת, לימפומה ממאירה, סרטן הריאה וסרטן גוף הרחם.
- בממוצע לשנים 2017–2019 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), השיעור המתוקנן הגבוה ביותר של מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן) בקרב **גברים** היה בבת ים (378 ל-100,000 נפש) ובאשקלון (368 ל-100,000 נפש) והנמוך ביותר היה בירושלים (233 ל-100,000 נפש). השיעור הגבוה ביותר בקרב **נשים** היה בבת ים (368 ל-100,000 נפש) ובחיפה (345 ל-100,000 נפש) והנמוך ביותר – בבית שמש (225 ל-100,000 נפש) ובירושלים (237 ל-100,000 נפש).
- בממוצע לשנים 2017–2019 בהשוואה לפי מחוז, השיעור המתוקנן הגבוה ביותר של מקרים חדשים של שאתות ממאירות בקרב **גברים** היה במחוז הדרום (339 ל-100,000 נפש) והנמוך ביותר – במחוז ירושלים (235 ל-100,000 נפש) ובאזור יהודה והשומרון⁶ (240 ל-100,000 נפש). בקרב **נשים** השיעור הגבוה ביותר נמצא במחוז חיפה ובמחוז תל אביב (313 ל-100,000 נפש בכל אחד), והנמוך ביותר במחוז ירושלים (233 ל-100,000 נפש) ובאזור יהודה והשומרון⁷ (257 ל-100,000 נפש).

⁶ יישובים ישראליים.

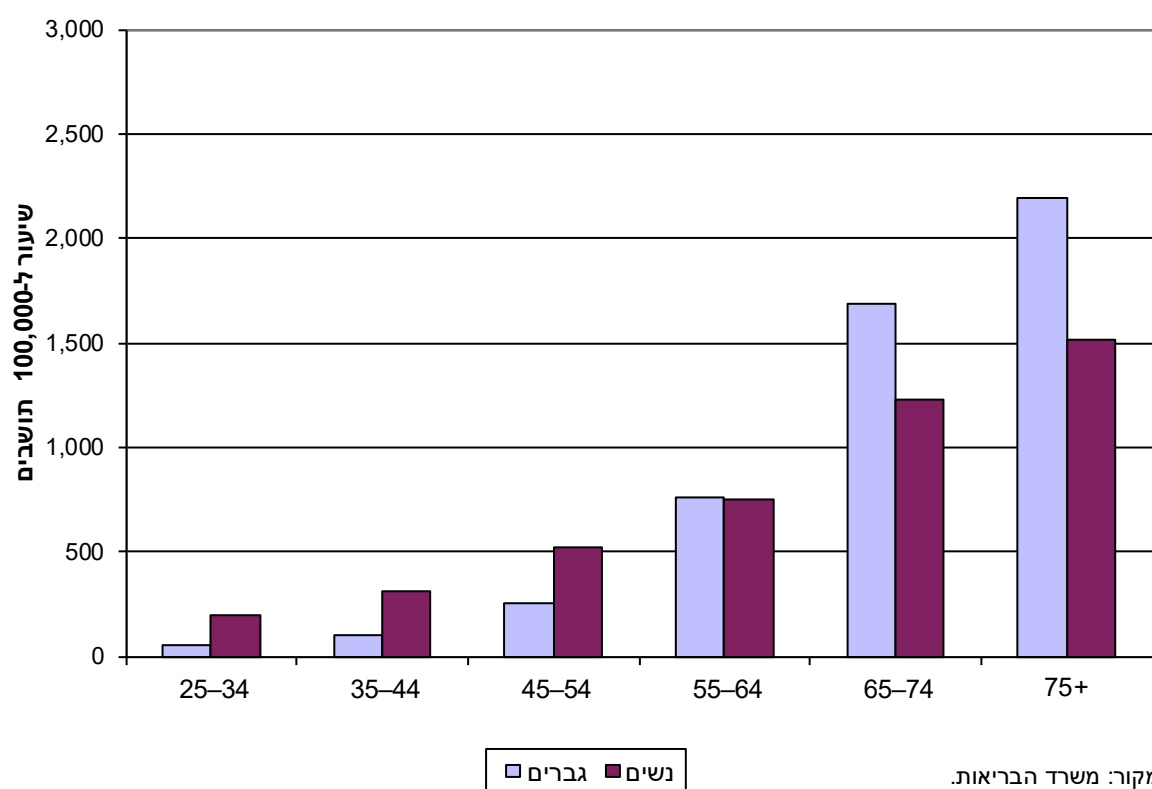
⁷ יישובים ישראליים.

3.7.1.1. מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן), לפי מין
2020-2000

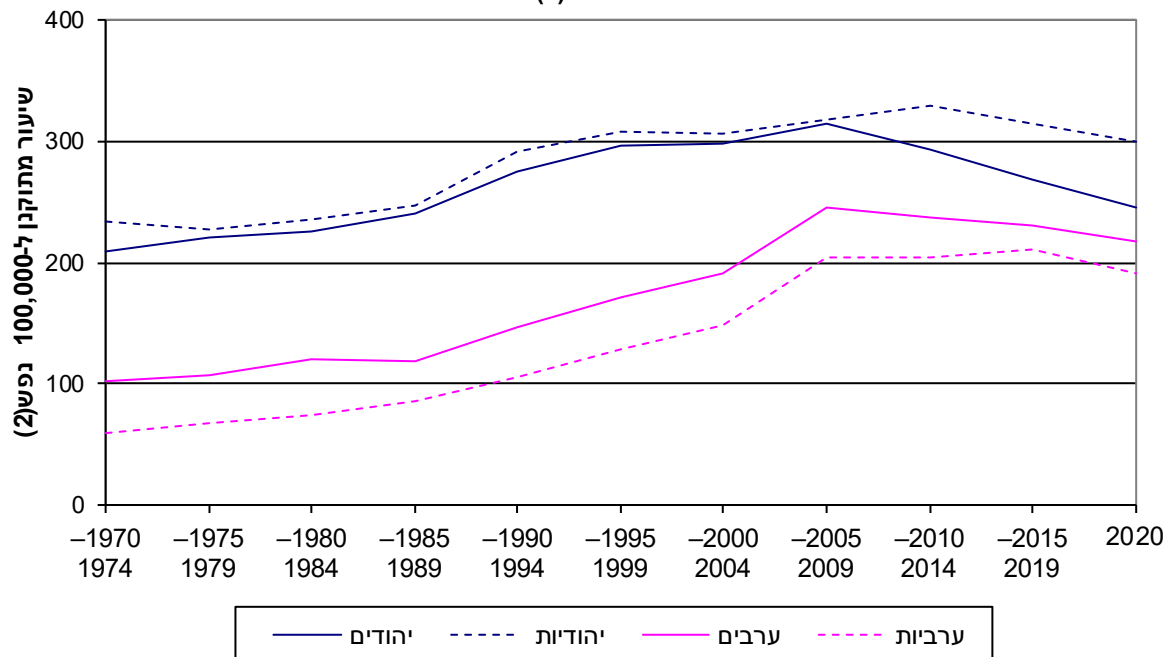
מקור: משרד הבריאות.
(1) השיעורים מתוקננים לגיל לפי אוכלוסיית תקן העולם של ארגון הבריאות העולמי (WHO).

3.7.1.2. מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן), לפי מין וגיל
2020

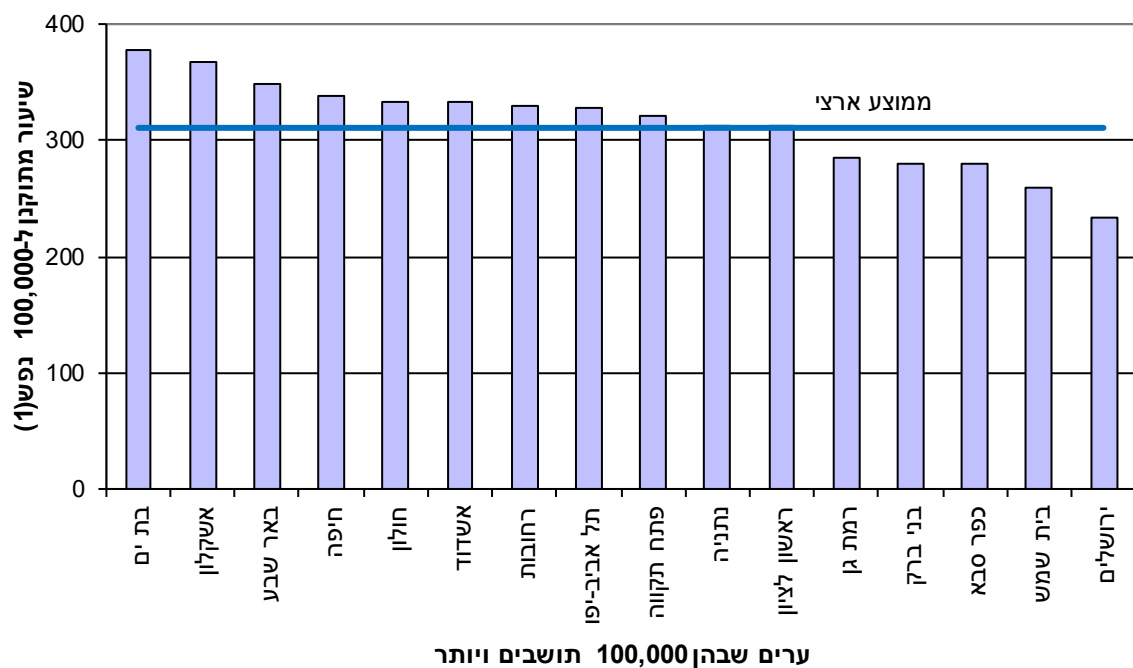
מקור: משרד הבריאות.

**3.7.1.3. מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן),
לפי קבוצת אוכלוסייה ומין
(1)2020–1970**

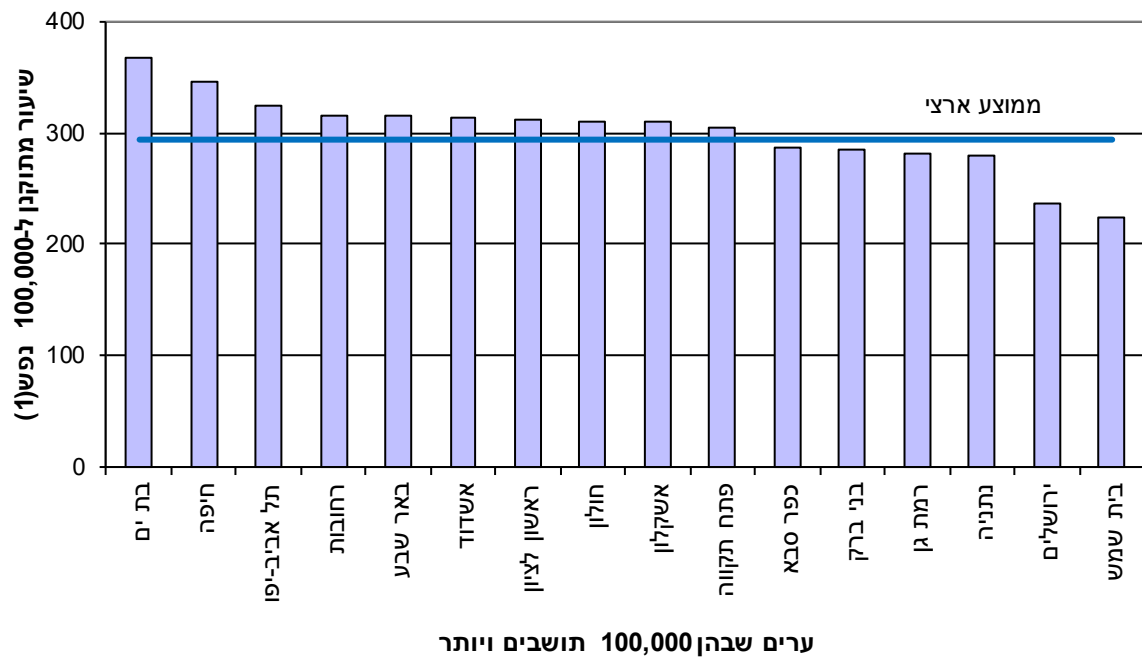
מקור: משרד הבריאות.
(1) בשנים 1970–2019 מוצגים נתונים ממוצעים לכל 5 שנים. נתון לשנת 2020 הוא לשנה זו בלבד.
(2) השיעורים מתוקנים לגיל לפי אוכלוסיית תקן העולם של ארגון הבריאות העולמי (WHO).

**3.7.1.4. מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן)
בקרב גברים בערים הגדולות
ממוצע 2019–2017**

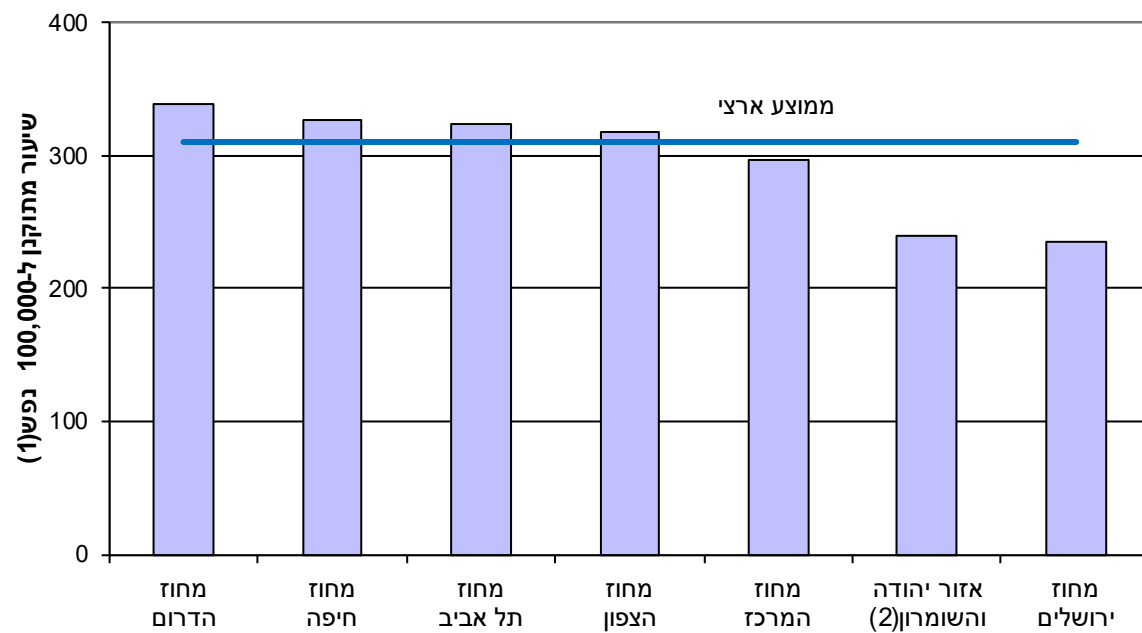
מקור: משרד הבריאות.
(1) השיעורים מתוקנים לגיל לפי אוכלוסיית תקן העולם של ארגון הבריאות העולמי (WHO).

**3.7.1.5. מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן)
בקרב נשים בערים הגדולות
ממוצע 2019-2017**

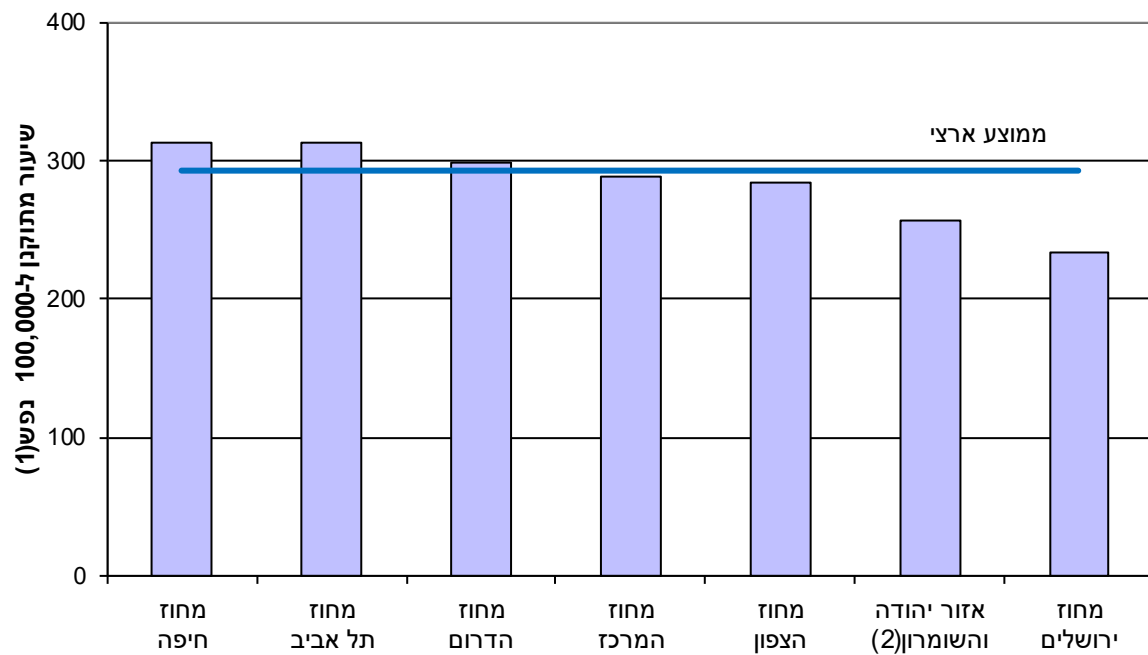
מקור: משרד הבריאות.
(1) השיעורים מתוקנים לגיל לפי אוכלוסיית תקן העולם של ארגון הבריאות העולמי (WHO).

**3.7.1.6. מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן) בקרב גברים, לפי מחוז
ממוצע 2019-2017**

מקור: משרד הבריאות.
(1) השיעורים מתוקנים לגיל לפי אוכלוסיית תקן העולם של ארגון הבריאות העולמי (WHO).
(2) יישובים ישראליים.

3.7.1.7. מקרים חדשים של שאתות ממאירות (סרטן) בקרב נשים, לפי מחוז ממוצע 2019-2017

מקור: משרד הבריאות.
 (1) השיעורים מתוקננים לגיל לפי אוכלוסיית תקן העולם של ארגון הבריאות העולמי (WHO).
 (2) יישובים ישראליים.

3.8. ארון במערכת הבריאות

תיאור המדד והגדרתו

מדד זה משקף את ארון הציבור במערכת הרפואה הציבורית. תחושת הפרט שיש מערכת בריאות חזקה העומדת לרשותו בשעת הצורך תורמת לחוסן החברתי ומשפרת את איכות החיים. המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי החל משנת 2016 (לא בכל השנים ברציפות), ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד מתייחס לאלו שהשיבו 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת' על השאלה: "עד כמה אתה נותן ארון במערכת הבריאות?". המגמה הרצויה למדד היא עלייה בארון במערכת הבריאות.

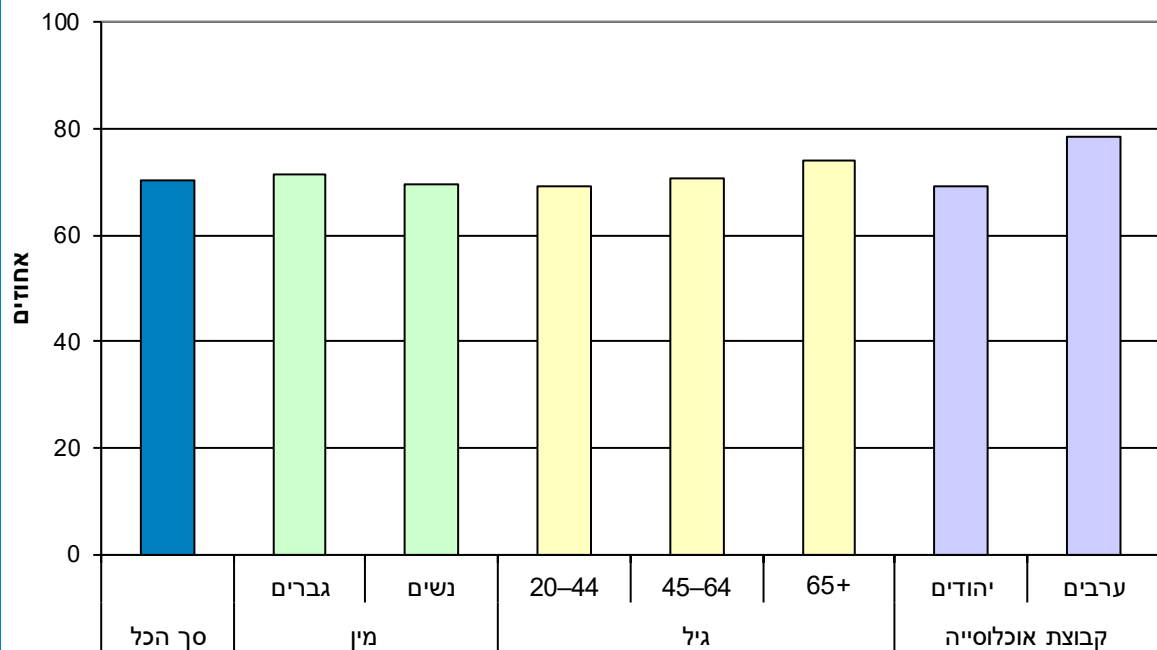
מגמות במדד

- **בשנת 2022 70.5% מבני 20 ומעלה הביעו ארון במערכת הבריאות (בשנת 2019 – 72.3% ובשנת 2020 – 77.5%),¹ 23.2% – במידה רבה ו-47.3% – במידה מסוימת, 17.2% לא כל כך נתנו ארון במערכת הבריאות, ו-10.0% לא האמינו בה כלל.**
- **בשנת 2022 אחוז הגברים המביעים ארון במערכת הבריאות 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת' היה גבוה מעט מהאחוז בקרב הנשים (71.6% ו-69.6%, בהתאמה) בדומה לכל שנות הסקר (משנת 2016). האחוזים בשנת 2022 היו נמוכים יותר בהשוואה לשנת 2019 (73.0% ו-71.7%, בהתאמה) ולשנת 2020 (77.7% ו-77.4%, בהתאמה). 26.1% מהגברים נתנו ארון 'במידה רבה' לעומת 20.5% מהנשים.**
- **מידת הארון בשלוש קבוצות הגיל בשנת 2022 דומה יחסית, עולה מעט עם הגיל ועומדת על 69.1% בקרב בני 20–44, 70.7% בקרב בני 45–64 ו-74.2% בקרב בני 65 ומעלה.**
- **בשנת 2022, בדומה לכל שנות הסקר (החל משנת 2016) ערבים נתנו ארון במערכת הבריאות יותר מיהודים² – 78.5% ו-69.2%, בהתאמה (בשנת 2019 – 81.2% ו-70.3%, ובשנת 2020 – 85.0% ו-76.0%, בהתאמה). בקרב הערבים הן גברים והן נשים נתנו ארון 'במידה רבה' במערכת הבריאות יותר מבקרב היהודים (28.1% ו-26.2% לעומת 25.8% ו-19.5%, בהתאמה). בקרב אלו שהביעו ארון 'במידה מסוימת', התמונה דומה – 49.0% ו-53.5% בקרב גברים ונשים ערבים, בהתאמה, לעומת 44.9% ו-48.4% בקרב גברים ונשים יהודים, בהתאמה).**
- **בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של נותני ארון במערכת הבריאות ב-2022 נמצא בחיפה (84.1%), והנמוך ביותר – בבית שמש (54.8%).**
- **בהשוואה לפי מחוז, ב-2022 במחוז חיפה ובמחוז הצפון נמצאו האחוזים הגבוהים ביותר של נותני ארון במערכת הבריאות (76.4% ו-75.0%, בהתאמה), והאחוזים הנמוכים ביותר – במחוז תל אביב (62.6%) ובאזור יהודה והשומרון (63.2%).**

¹ בשנת 2021 לא הופיעה שאלה זו בסקר החברתי.

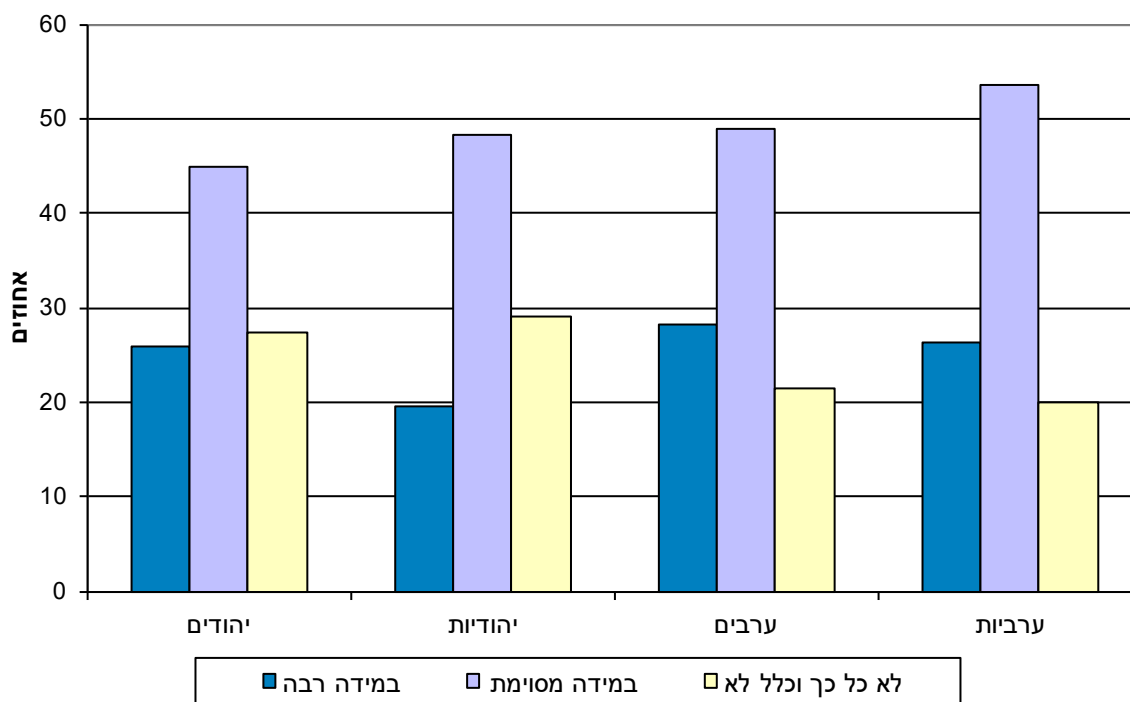
² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

3.8.1. בני 20 ומעלה הנותנים אמון(1) במערכת הבריאות,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

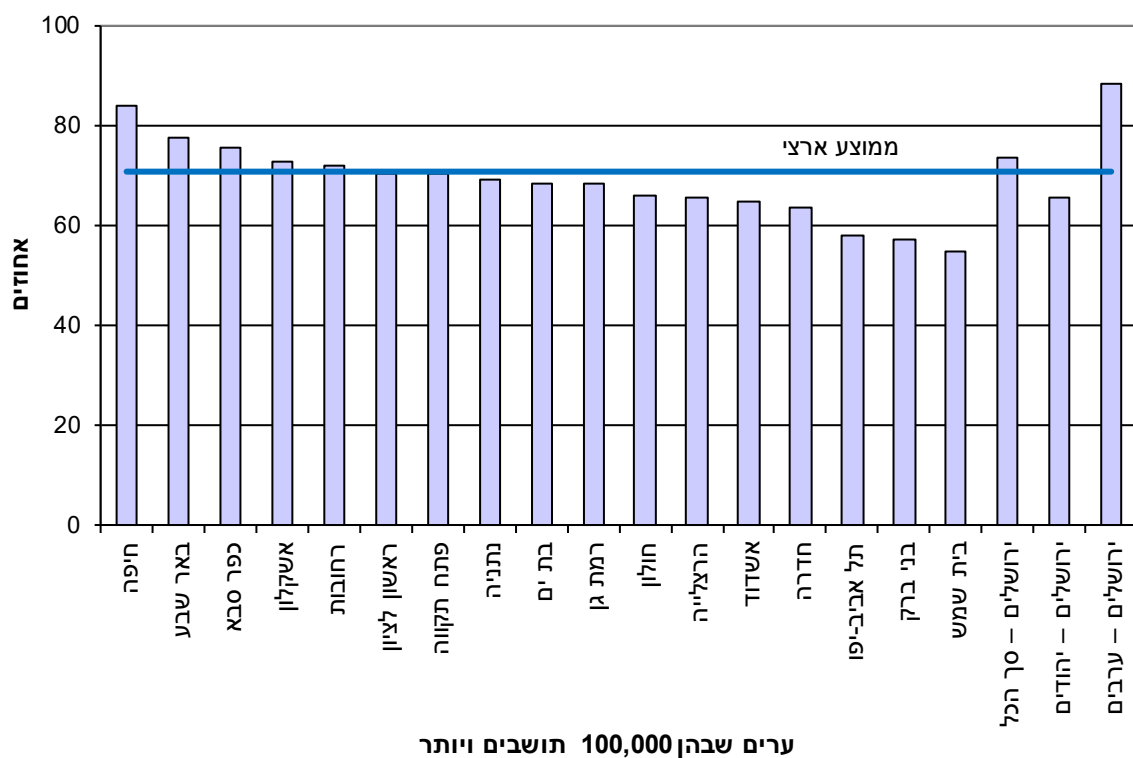

(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.

3.8.2. בני 20 ומעלה,
לפי מידת אמון במערכת הבריאות ולפי קבוצת אוכלוסייה ומין
2022

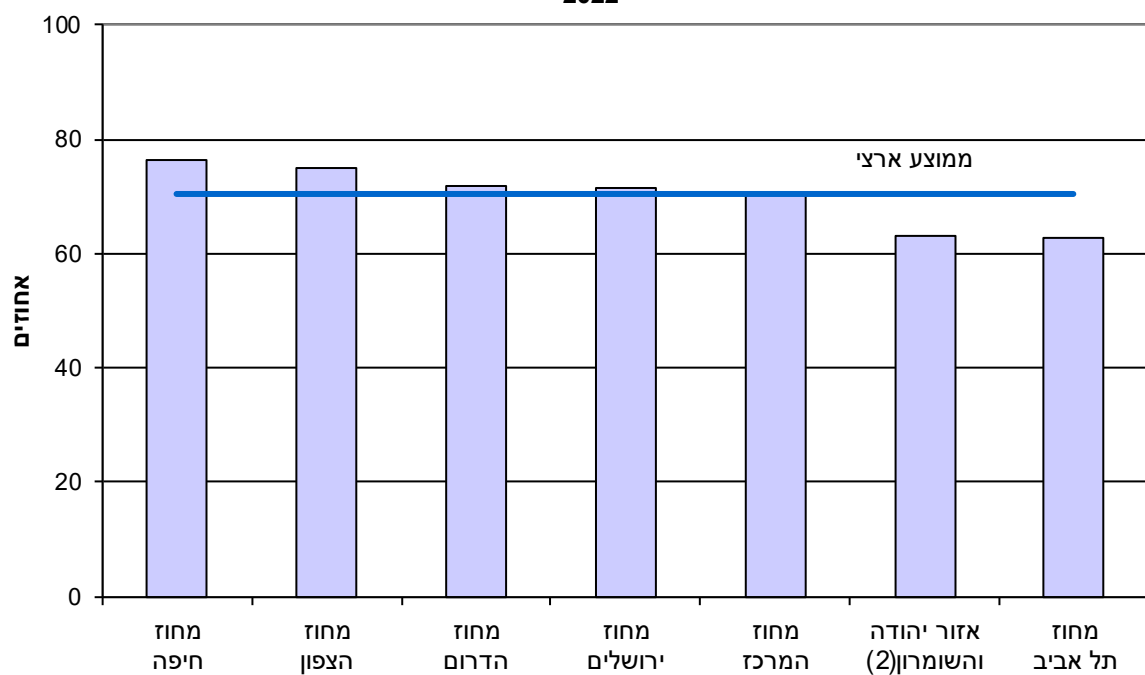

3.8.3. בני 20 ומעלה הנותנים אמון(1) במערכת הבריאות בערים הגדולות
2022

(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.

3.8.4. בני 20 ומעלה הנותנים אמון(1) במערכת הבריאות, לפי מחוז
2022

(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.

(2) יישובים ישראליים.

3.8.1. תפקוד מערכת הבריאות

תיאור המדד והגדרתו

מדד זה משקף את דעת הציבור לגבי תפקודה של מערכת הרפואה הציבורית. דעה של כלל הציבור ותחושתו של האדם הפרטי שקיימת מערכת בריאות חזקה המתפקדת ביעילות בשעת הצורך תורמות לחוסן החברתי ושיפור איכות החיים.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי החל משנת 2015, אך לא בכל השנים ברציפות, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד מתייחס לאלו שהשיבו 'טוב מאוד' או 'טוב' על השאלה: "מה דעתך על תפקוד מערכת הבריאות?".

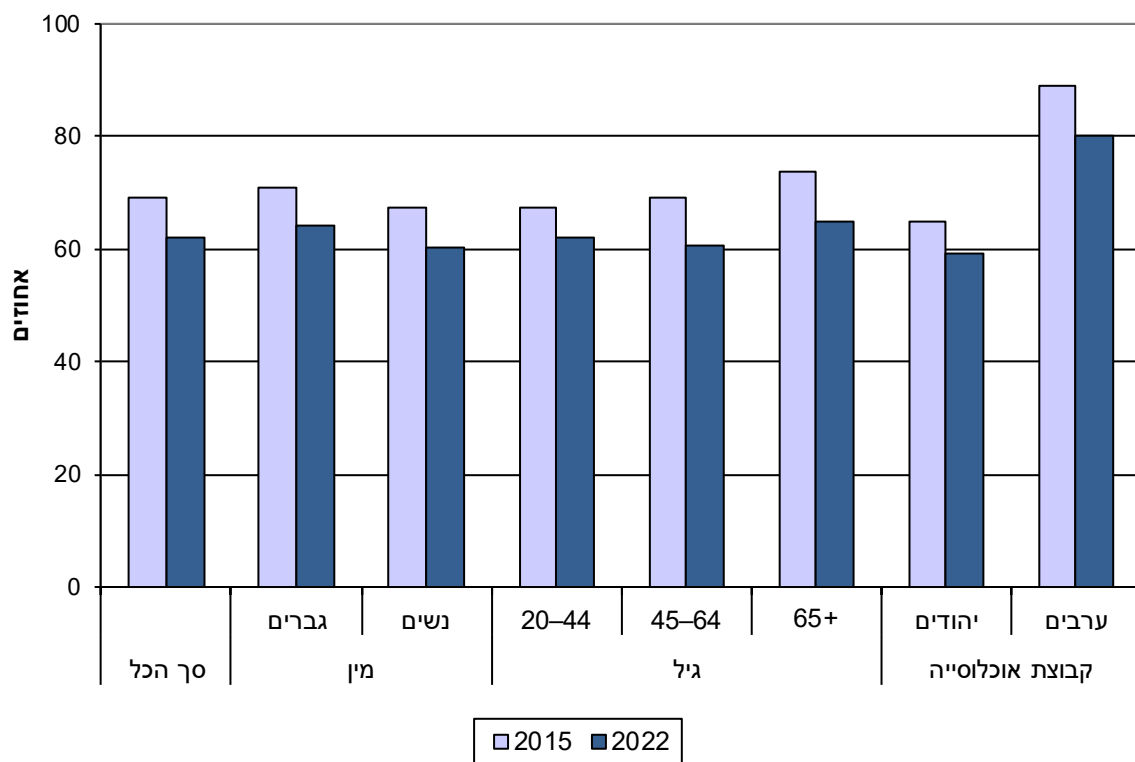
המגמה הרצויה למדד היא עלייה בהערכת תפקוד מערכת הבריאות.

מגמות במדד

- **בשנת 2022 62.2% מבני 20 ומעלה דיווחו על תפקוד 'טוב מאוד' או 'טוב' של מערכת הבריאות בישראל.** 16.8% דיווחו על תפקוד 'טוב מאוד' ו-45.4% – על תפקוד 'טוב', 26.4% – דיווחו על תפקוד 'לא כל כך טוב' ו-8.5% – על תפקוד 'בכלל לא טוב'. האחוז בשנת 2022 נמוך מהאחוז בשנת 2015 (69.0%) ומהאחוז בשנה הקודמת (67.7%).
- בשנת 2022 אחוז הגברים שדיווחו על תפקוד 'טוב מאוד' או 'טוב' של מערכת הבריאות גבוה מאחוז הנשים (64.3% לעומת 60.2%, בהתאמה). הבדל דומה קיים גם בשנת 2015 (70.8% לעומת 67.3%, בהתאמה) ובשנת 2021 (70.2% לעומת 65.3%, בהתאמה). בשני המינים נצפתה ירידה באחוז זה בהשוואה לשנים הקודמות.
- מידת ההערכה של תפקוד מערכת הבריאות בשלוש קבוצות הגיל יציבה יחסית ועומדת בשנת 2022 על 62.2% בקרב בני 20–44, 60.7% בקרב בני 45–64 ו-64.7% בקרב בני 65 ומעלה. האחוזים בכל קבוצות הגיל נמוכים מהאחוזים שהיו בשנת 2015 ובשנת 2021.
- בשנת 2022 ערבים דיווחו על תפקוד 'טוב מאוד' או 'טוב' של מערכת הבריאות באחוז גבוה באופן ניכר (פי 1.4) מיהודים – 80.1% ו-59.2%, בהתאמה. האחוזים נמוכים מבשנת 2015 ובשנת 2021, אך הפער בין ערבים ליהודים נשמר: בשנת 2015 פי 1.4 (89.1% לעומת 64.8% ובשנת 2021 פי 1.3 (81.8% לעומת 64.4%).
- בקרב ערבים נשים מעריכות טוב יותר את תפקוד מערכת הבריאות מגברים – 34.8% מהנשים ו-27.9% מהגברים העריכו את תפקוד מערכת הבריאות כ'טוב מאוד' בשנת 2022. לעומת זאת, בקרב יהודים אחוז הגברים שדיווחו על תפקוד 'טוב מאוד' גבוה מעט מאחוז הנשים (16.2% לעומת 12.6%, בהתאמה). אחוז הנשים הערביות שהעריכו את תפקוד מערכת הבריאות כ'טוב מאוד' גבוה באופן ניכר (פי 2.8) מאחוז הנשים היהודיות, ואחוז זה בקרב הגברים הערבים היה גבוה פי 1.7 מהאחוז בקרב הגברים היהודים.
- אחוז המדווחים על תפקוד 'טוב מאוד' גבוה בשנת 2022 לעומת 2015 (מלבד בקרב גברים ערבים) – 16.2% מהגברים היהודים, 12.6% מהנשים היהודיות, 27.9% מהגברים הערבים ו-34.8% מהנשים הערביות, לעומת 12.1%, 10.5%, 31.3% ו-32.3%, בהתאמה. אחוז

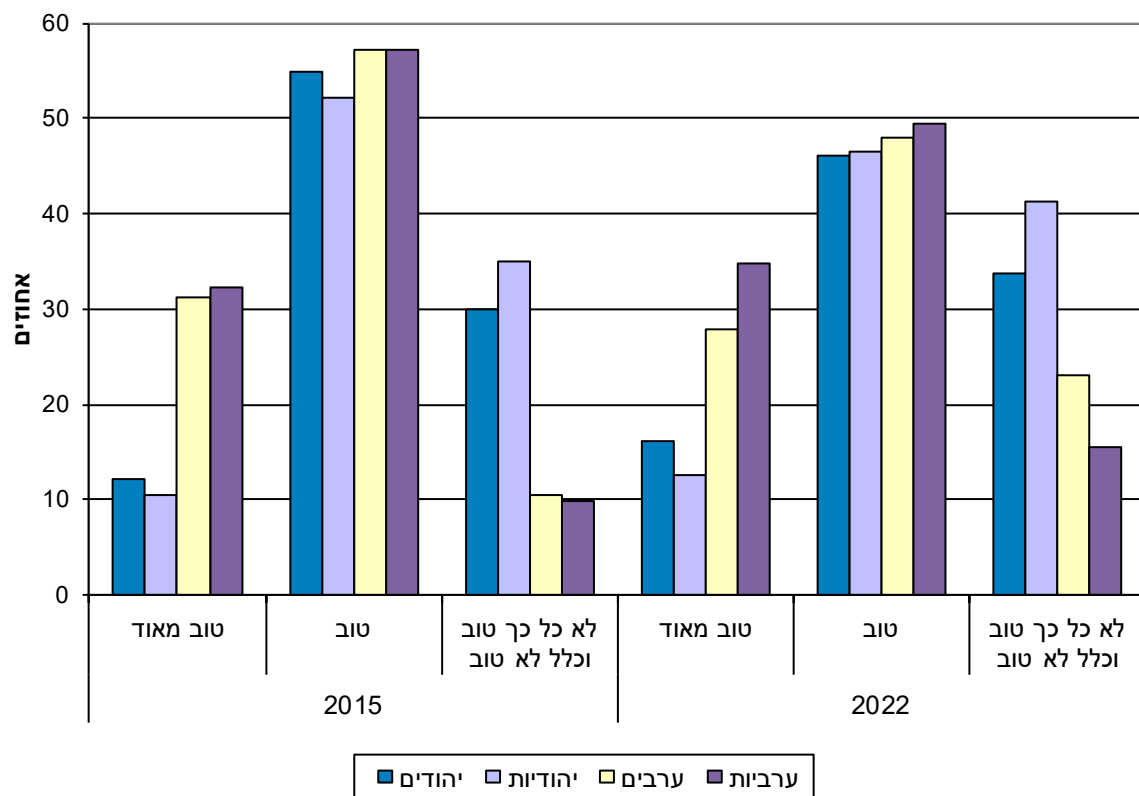
המדווחים על תפקוד 'טוב' נמוך יותר בשנת 2022 לעומת 2015 בשתי קבוצות האוכלוסייה, הן בקרב גברים הן בקרב נשים.

3.8.1.1. בני 20 ומעלה המדווחים על תפקוד טוב(1) של מערכת הבריאות, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה 2022 בהשוואה ל-2015

(1) 'טוב מאוד' או 'טוב'.

3.8.1.2. בני 20 ומעלה, לפי דיווח על מידת התפקוד של מערכת הבריאות
ולפי קבוצת אוכלוסייה ומין
2022 בהשוואה ל-2015

4

דִּיּוֹר
וּתְשֻׁתוֹת

4.1. מדד הוצאה לדיור

אחוז משקי הבית המוציאים על דיור 30% או יותר מסך ההכנסה הכספית נטו של משק הבית¹

תיאור המדד והגדרתו

המדד בוחן את אחוז משקי הבית אשר גרים בדירות שכורות או בדירות שבבעלותם, ושחלק ניכר מהכנסותיהם מופנה לסעיף הדיור.

תנאי הדיור תורמים במידה רבה לאיכות חיים ולקיימות. בעולם מקובל כי הוצאה של 30% מסך ההכנסות על סעיף הדיור מייצגת את הגבול העליון להוצאה לדיור שנמצא בהישג יד מבחינה כלכלית (Affordable Housing) – שיעור הוצאה גבוה יותר מצביע על קושי בדיור בר-השגה.

כדי לבחון את המדד בפירוט רב יותר פולחו משקי הבית לפי עשירוני הכנסה כספית נטו לנפש סטנדרטית.^{2,3}

ההוצאה לדיור בניתוח זה כוללת הוצאות על סעיף דיור, סעיף תחזוקת הבית, וכן הוצאה על משכנתה.⁴ סעיף הדיור כולל: מיסים ממשלתיים, שכר דירה חודשי והוצאות אחרות לדיור (ביטוח דירה, תיווך וכדומה). סעיף תחזוקת הדירה ומשק הבית כולל: הוצאות מים, חשמל, גז ודלק לשימוש ביתי, תחזוקה ושיפור הבית, עזרה בבית, צורכי משק בית שונים ומיסים עירוניים (ארנונה). לצורך הצגת המגמות, חושבה ההוצאה מתוך ההכנסה הכספית נטו למשק בית.

המגמה הרצויה למדד היא ירידה באחוז משקי הבית המוציאים על דיור 30% או יותר מההכנסה הכספית נטו של משק הבית.

¹ הכנסה כספית נטו למשק בית כוללת את ההכנסות של כל בני משק הבית מעבודה שכירה או עצמאית, מרכוש, מריבית או מדיווידנדים, מתמיכות ומקצבאות, ממוסדות ומפרטים, הכנסות מפנסיות וכל הכנסה שוטפת אחרת. לא נכללים תקבולים חד-פעמיים, כגון ירושה או פיצויים. כמו כן ההכנסה אינה כוללת זקיפות עבור הכנסות הנובעות משימוש בדיור עצמי, או עבור סוגים שונים של הכנסות "בעין" (הכנסות לא כספיות). ההכנסה מחושבת לאחר ניכוי תשלומי החובה (ביטוח לאומי, ביטוח בריאות ומס הכנסה). תשלומי החובה לא התקבלו ישירות ממשקי הבית שנחקרו, אלא חושבו על פי כללי המס הנהוגים במשק.

² עשירונים אלו הם מדד מקובל למדידת רמת חיים.

³ הכנסה כספית נטו לנפש סטנדרטית: ההכנסה הכספית נטו של משק הבית מחולקת במספר הנפשות הסטנדרטיות במשק הבית.

⁴ בשונה ממדד זה, בפרסומי סקר הוצאות משק הבית תשלום משכנתה נחשב חיסכון ולא הוצאה.

מגמות במדד

- בשנת 2021 34.0% ממשקי הבית הוציאו על דיור 30% או יותר מסך הכנסתם הכספית נטו (33.4% בשנת 2020)⁵ – 21.3% ממשקי הבית הגרים בדירות שבבעלותם ו-63.0% ממשקי הבית הגרים בשכירות.
- בשנים 2000–2018 חלה תנודתיות קלה באחוז משקי הבית המוציאים על דיור מעל 30% מסך ההכנסה הכספית נטו למשק בית. בשנים 2019–2021 עלה האחוז מ-32.8% ל-34.0%.
- מפילוח לפי עשירוני הכנסה נטו לנפש סטנדרטית, נמצא שככל שהעשירון נמוך יותר, גבוה יותר אחוז משקי הבית המוציאים על דיור 30% או יותר מסך הכנסתם הכספית.
- בשנת 2021 אחוז משקי הבית המוציאים על דיור 30% או יותר מהכנסתם הכספית נטו היה 65.4% בעשירון התחתון (59.2% ב-2020 ו-56.5% ב-2019) ו-15.7% בעשירון העליון (ללא שינוי ניכר לעומת שנת 2020 ושנת 2019).
- בעשירון השביעי 27.7% ממשקי הבית הוציאו על דיור 30% או יותר מסך הכנסתם הכספית נטו.
- בשנת 2021 בכל עשירוני ההכנסה, אחוז משקי הבית המוציאים על דיור 30% או יותר מסך הכנסתם הכספית נטו היה גבוה יותר במשקי בית הגרים בשכירות לעומת משקי בית הגרים בדירות שבבעלותם.
- בשנת 2021 אחוז משקי הבית בעשירון התחתון המוציאים על דיור 30% או יותר מסך הכנסתם הכספית נטו היה 75.2% בקרב משקי בית הגרים בשכירות ו-52.0% בקרב משקי בית הגרים בדירות שבבעלותם (פי 1.4).
- בשנת 2021 אחוז משקי הבית בעשירון העליון המוציאים על דיור 30% או יותר מסך הכנסתם הכספית נטו היה 32.5% בקרב משקי בית הגרים בשכירות ו-13.1% בקרב משקי בית הגרים בדירות שבבעלותם (פי 2.5).
- בערים הגדולות בישראל (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של משקי בית המוציאים על דיור 30% או יותר מסך הכנסתם הכספית נטו היה בבני ברק ובבת ים (כ-46%) והאחוז הנמוך ביותר – בראשון לציון (27.7%).
- בהשוואה לפי מחוז, ברוב המחוזות אחוז משקי הבית המוציאים על דיור 30% או יותר מסך הכנסתם הכספית נטו היה מעל הממוצע הארצי. האחוז הגבוה ביותר של הגרים בדירות שכורות ומוציאים 30% או יותר מהכנסתם על דיור היה במחוז ירושלים ובמחוז המרכז – 73.0% ו-67.3%, בהתאמה. הפער הגדול ביותר באחוז ההוצאה בין משקי בית הגרים בשכירות לעומת משקי בית הגרים בדירות שבבעלותם נמצא במחוז המרכז – פי 3.9 (67.3% לדירות שכורות ו-17.3% לדירות בבעלות).

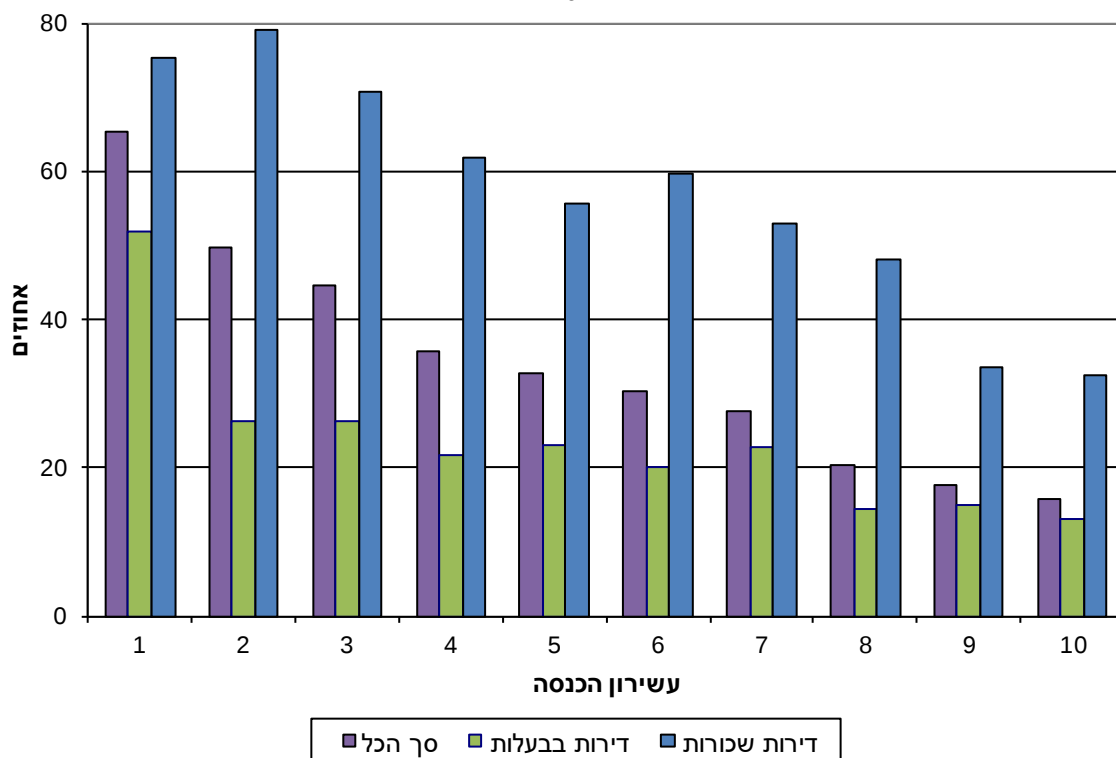
⁵ בשנת 2019, בעקבות ירידה בשיעורי ההשבה לסקר, שונתה שיטת האמידה. שינוי שיטת חישוב מקדמי הניפוח נועד לצמצם הן את טעויות הדגימה והן את ההטיות העלולות לנבוע מכך שמשקי בית שלא השיבו לסקר יכולים להיות שונים בתכונותיהם מאלה שהשתתפו בסקר. השינוי שנעשה בשיטת האמידה משפיע בעיקר על הכנסות משקי הבית והפרטים. לכן ב-2019 חל שבר בסדרה לעומת הנתונים שהתפרסמו בשנים הקודמות.

**4.1.1. משקי בית המוציאים על דיור 30% או יותר מההכנסה הכספית נטו,
לפי עשירוני הכנסה נטו לנפש סטנדרטית
2021-2020**

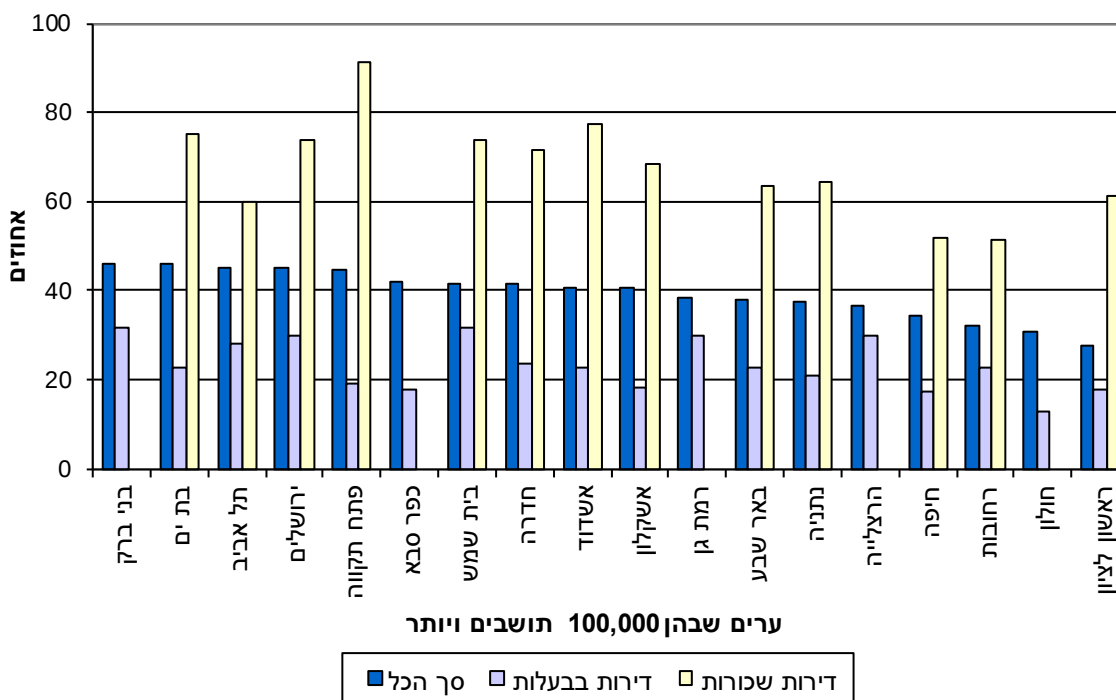

(1) משנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שיטת אמידה חדשה.

4.1.2. משקי בית המוציאים על דיור 30% או יותר מההכנסה הכספית נטו לדירות בבעלות או בשכירות, לפי עשירון הכנסה נטו לנפש סטנדרטית 2021

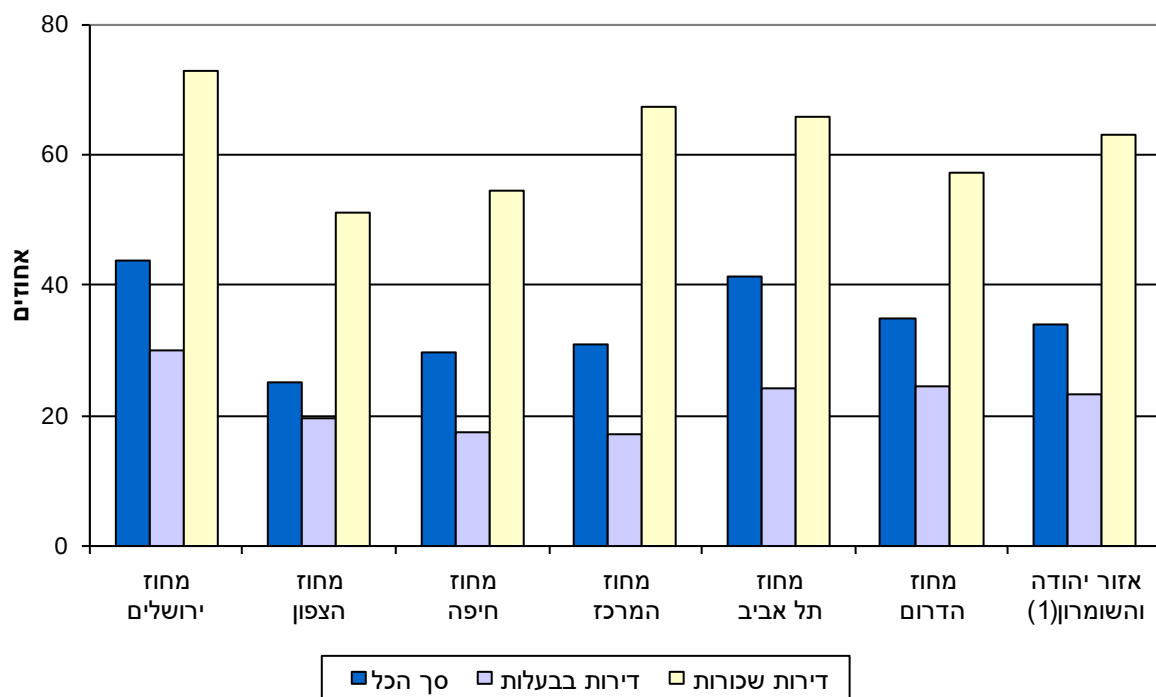

4.1.3. משקי בית המוציאים על דיור 30% או יותר מההכנסה הכספית נטו, לפי דירות בבעלות או בשכירות בערים הגדולות (1) 2021

(1) הנתון של דירות שכורות עבור בני ברק, כפר סבא, חולון, רמת גן, הרצלייה – חסר, עקב טעות דגימה יחסית הגדולה מ-30%.

**4.1.4. משקי בית המוציאים על דיור 30% או יותר מההכנסה הכספית נטו,
לפי דירות בבעלות או בשכירות ולפי מחוז
2021**

(1) יישובים ישראליים.

4.2 שביעות רצון מהדירה ומאזור המגורים

תיאור המדד והגדרתו

תנאי דיור נאותים הם מרכיב בסיסי בחייו של הפרט ובתפיסת איכות החיים שלו. שביעות הרצון מתנאי הדיור מורכבת משביעות רצון מהדירה ומאזור המגורים. שביעות רצון מהדירה משקפת את תפיסת הרווחה הסובייקטיבית, ואילו שביעות הרצון מאזור המגורים כרוכה הן בהיבטים חברתיים והן בתנאים פיזיים.

המדד מבוסס על שתי שאלות המופיעות בסקר החברתי משנת 2002 ומופנות לכלל בני 20 ומעלה. המדד מתייחס לאלו שהשיבו 'מרוצה מאוד' או 'מרוצה' על השאלות: "באופן כללי האם אתה מרוצה מהדירה שבה אתה גר?", "האם אתה מרוצה מהאזור שבו אתה גר?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות הרצון.

מגמות במדד

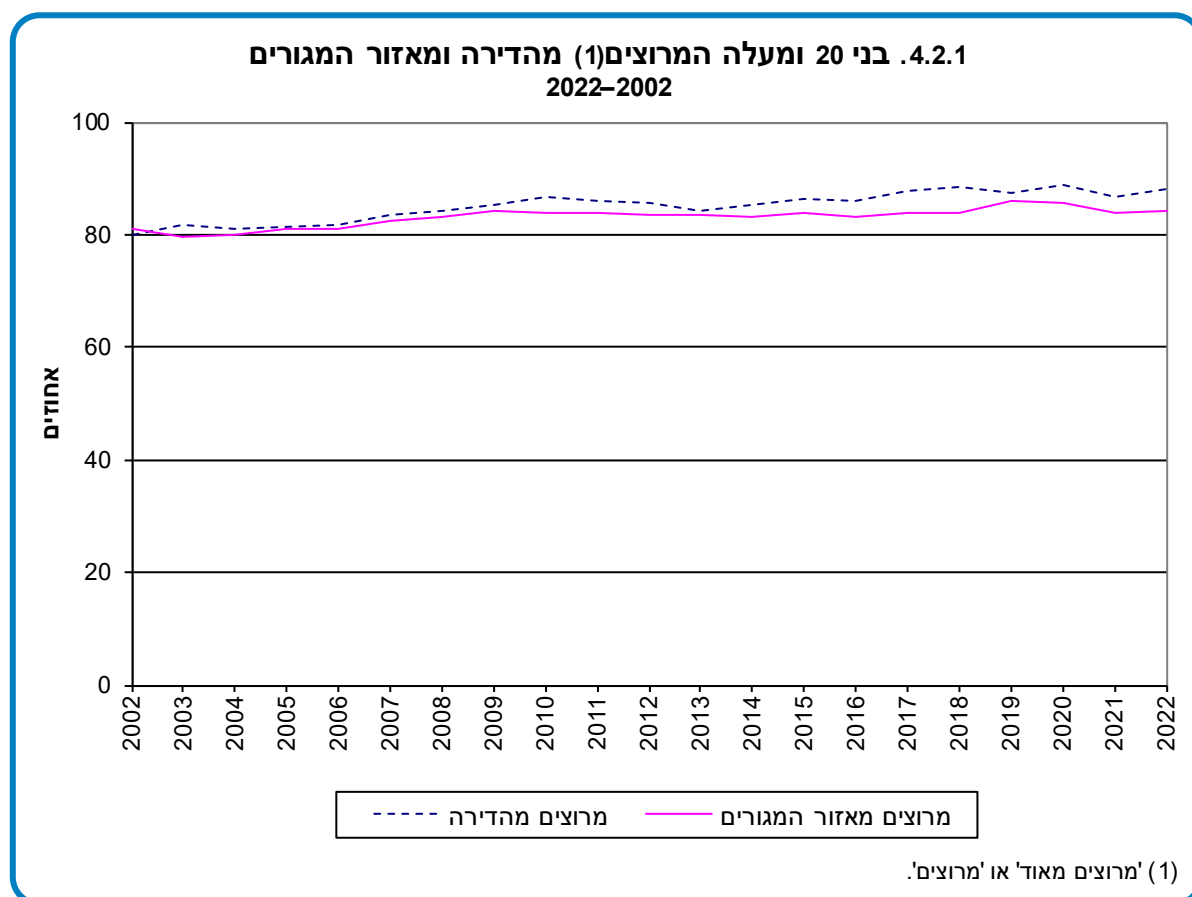
- **בשנת 2022 88.0% מבני 20 ומעלה מרוצים מהדירה באופן כללי**, 43.0% מרוצים מאוד ו-45.0% מרוצים, אחוז דומה בקרב גברים ונשים.
- בשנים 2002–2022 שביעות הרצון מהדירה עלתה מ-80.1% ל-88.0%, בהתאמה.
- הגרים בדירה בבעלותם מרוצים מהדירה יותר מהגרים בשכירות¹ (91.9% לעומת 80.6%, בהתאמה).
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) נע אחוז המרוצים מדירתם בין 94.7% בבית שמש ל-72.8% בבת ים.
- יהודים² מרוצים מהדירה יותר מערבים (88.6% לעומת 84.0%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים אין הבדל ניכר במידת שביעות הרצון מהדירה.
- בהשוואה לפי מחוז, נע אחוז המרוצים מדירתם בין 92.9% באזור יהודה והשומרון³ ל-84.9% במחוז תל אביב.
- **בשנת 2022 84.2% מרוצים מאזור המגורים**, 38.6% מרוצים מאוד ו-45.6% מרוצים, ללא הבדל ניכר בין גברים לנשים.
- בשנים 2002–2022 שביעות הרצון מאזור המגורים עלתה מ-81.1% ל-84.2%.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) נע אחוז המרוצים מאזור המגורים בין 92.0% בראשון לציון ל-73.5% בבת ים.
- יהודים מרוצים מאזור המגורים יותר מערבים (86.7% לעומת 69.5%, בהתאמה).

¹ כולל שכירות בדמי מפתח.

² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

³ יישובים ישראליים.

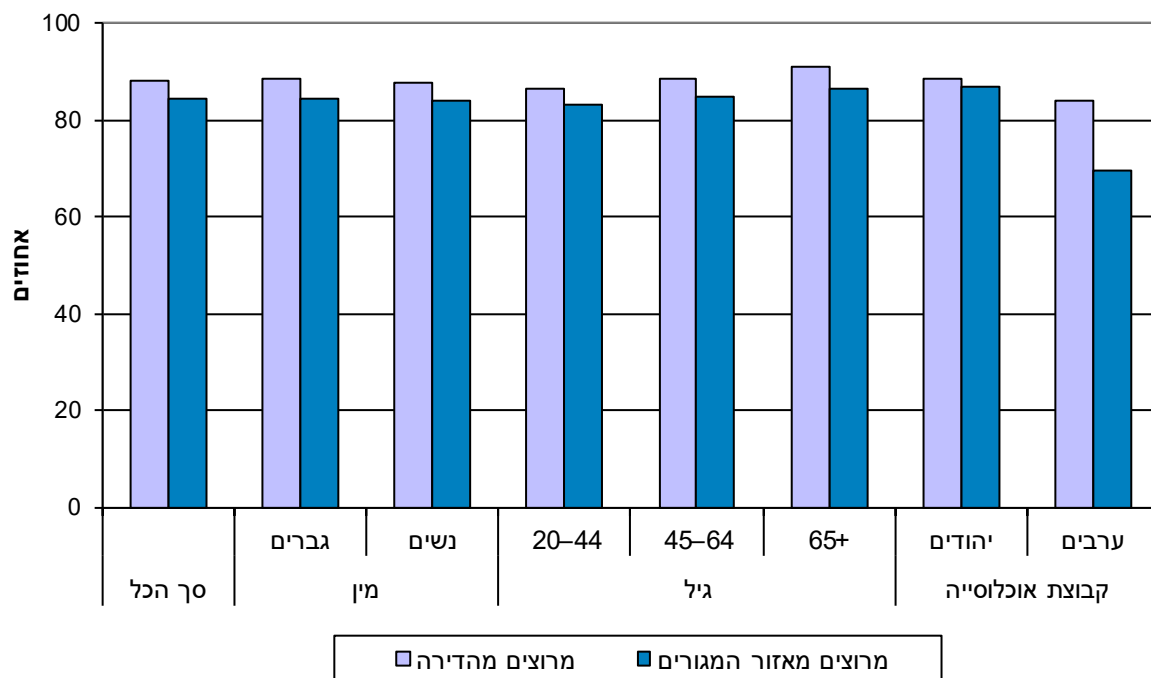
- בירושלים ניכר פער בין יהודים לערבים בשביעות הרצון מאזור המגורים (86.6% לעומת 63.2%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, 90.5% מהחרדים מרוצים מאזור המגורים, כ-87% מהחילונים ומהדתיים ו-84.6% מהמסורתיים.⁴
- בהשוואה לפי מחוז, נע אחוז המרוצים מאזור המגורים בין 90.4% באזור יהודה והשומרון⁵ ל-77.8% במחוז הצפון.

⁴ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

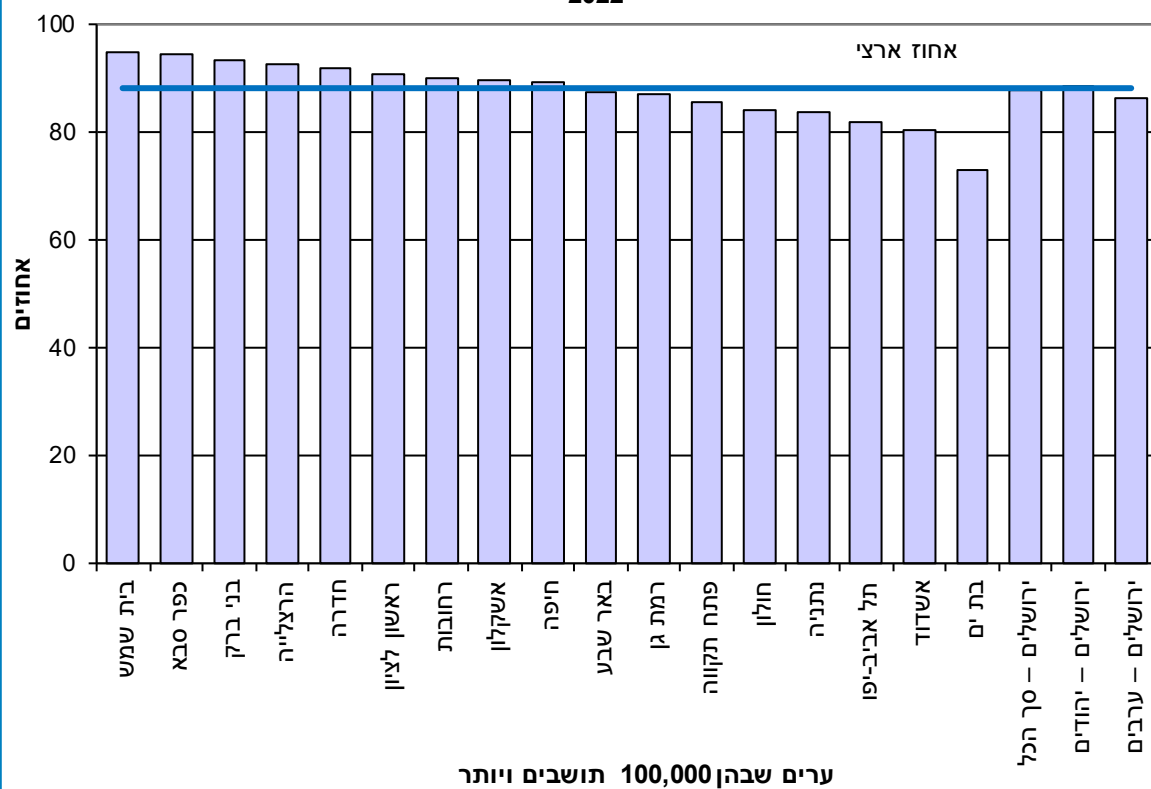
⁵ יישובים ישראליים.

4.2.2. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהדירה ומאזור המגורים,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

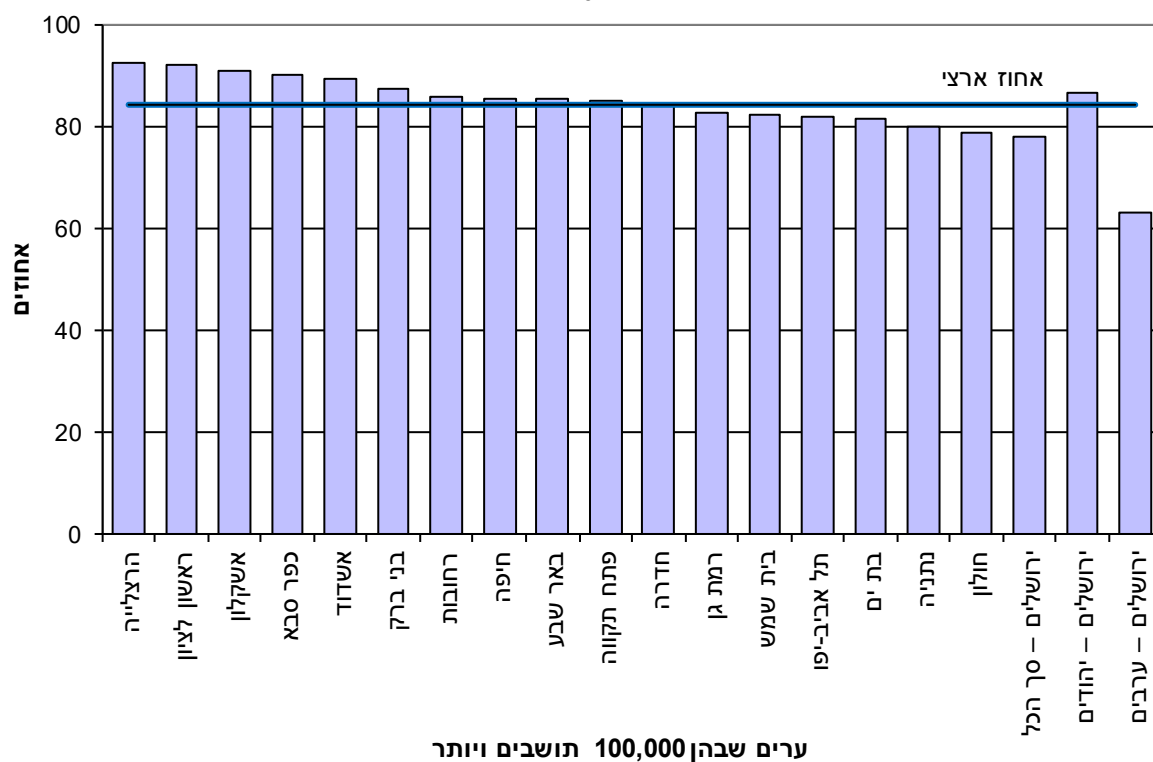
(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

4.2.3. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהדירה בערים הגדולות
2022

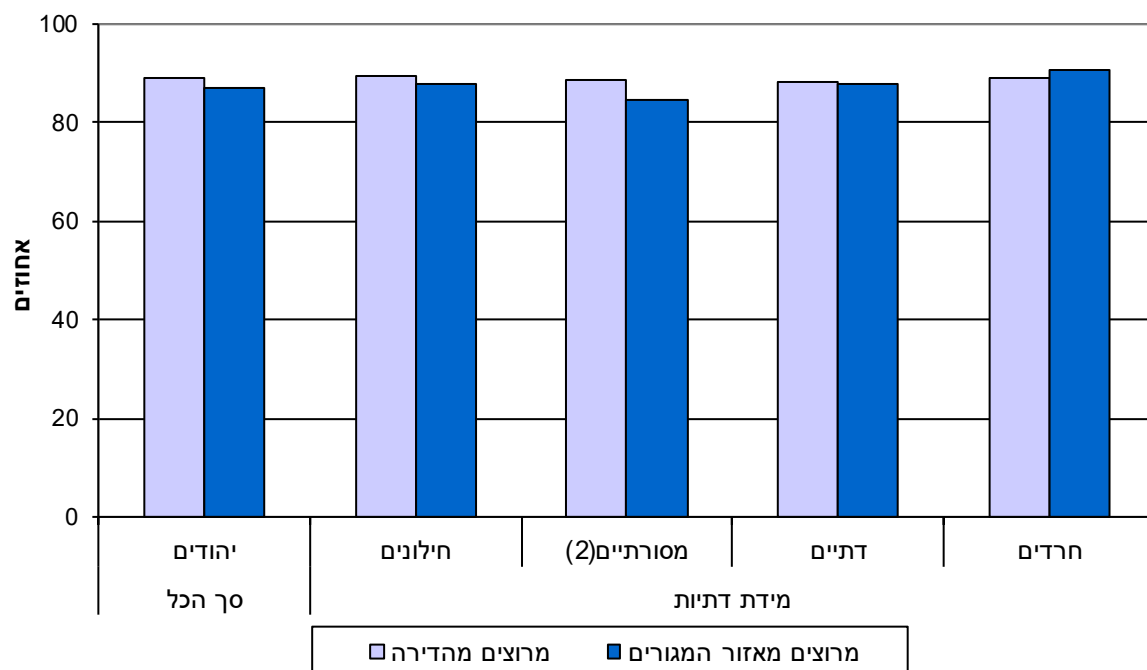
(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

4.2.4. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מאזור המגורים בערים הגדולות
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

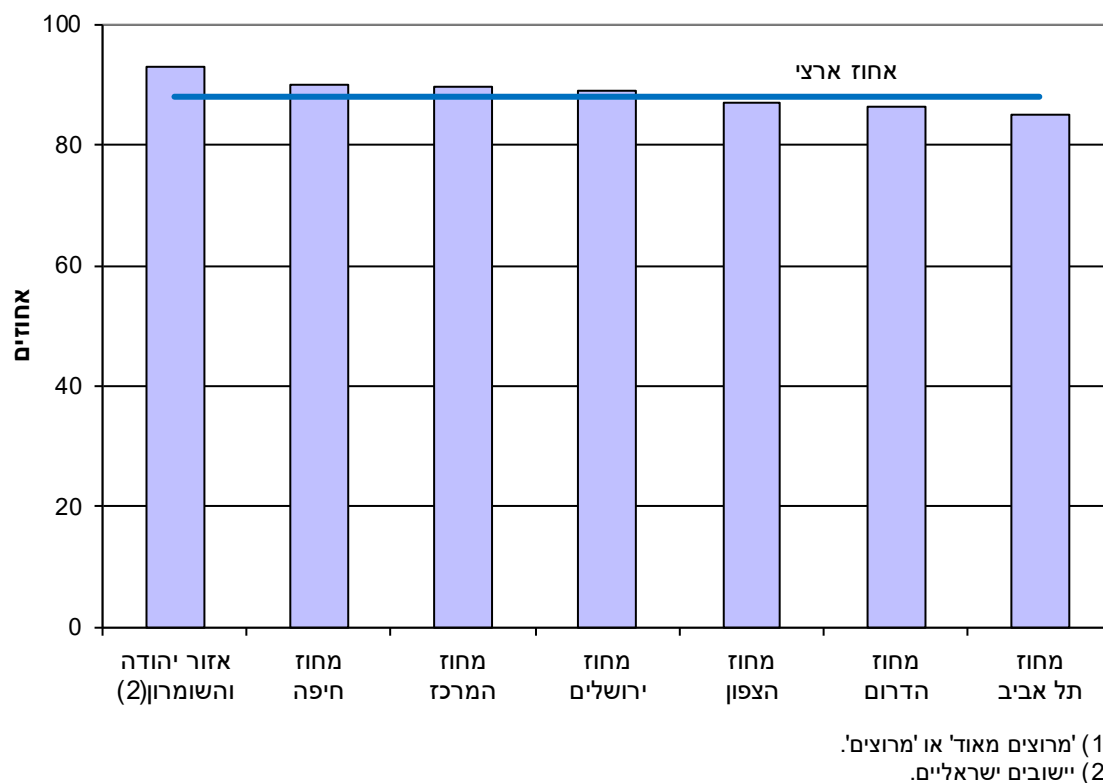
4.2.5. יהודים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהדירה ומאזור המגורים,
לפי מידת דתיות
2022

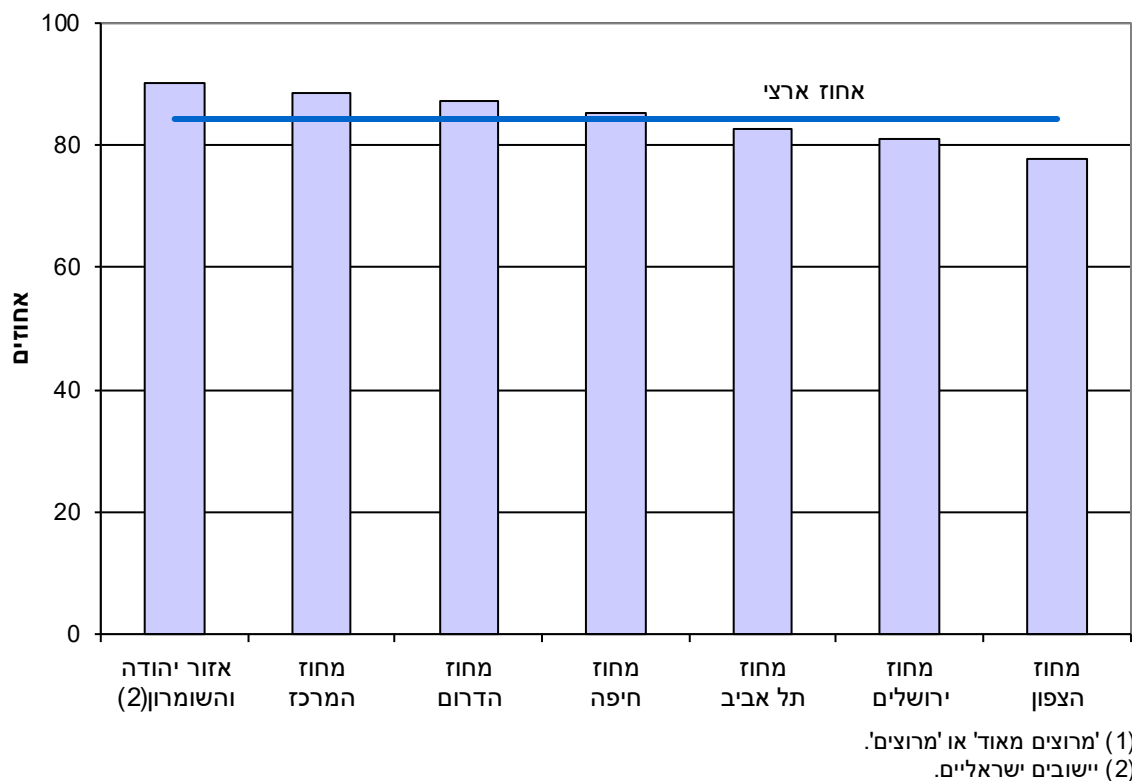
(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

4.2.6. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהדירה, לפי מחוז
2022

4.2.7. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מאזור המגורים, לפי מחוז
2022

4.3. אוכלוסייה שאינה מחוברת לתשתיות מים ושפכים

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את אחוז האוכלוסייה שאינה מחוברת לתשתיות מים ולמערכת טיפול בשפכים עירוניים. סילוקם של מי שפכים ללא טיפול או טיפול בשפכים באיכות ירודה גורם במידה רבה לזיהום מקורות מים שפירים, נחלים ואזורי חוף. זיהומים אלו מסכנים את בריאות האוכלוסייה, מייקרים את הטיפול במי השתייה ופוגעים בסביבה הטבעית. כמו כן המדד מציג את אחוז האוכלוסייה המחוברת לטיפול בשפכים ברמה שניונית ומעלה.¹ היקף אוכלוסייה זו משמש מדד למאמצים המושקעים בהפחתת עומסי הזיהום במים.

טיפול בשפכים מתייחס לתהליך אשר באמצעותו מטפלים בשפכים כדי להתאימם לתקנים סביבתיים או לתקני איכות אחרים לצורך מחזור (מים מושבים)². הנתונים מתקבלים מאגף מים ונחלים במשרד להגנת הסביבה.

המגמה הרצויה למדד היא ירידה באחוז האוכלוסייה שאינה מחוברת לתשתיות מים וטיפול בשפכים ועלייה באחוז האוכלוסייה המחוברת לרמת טיפול שלישונית.

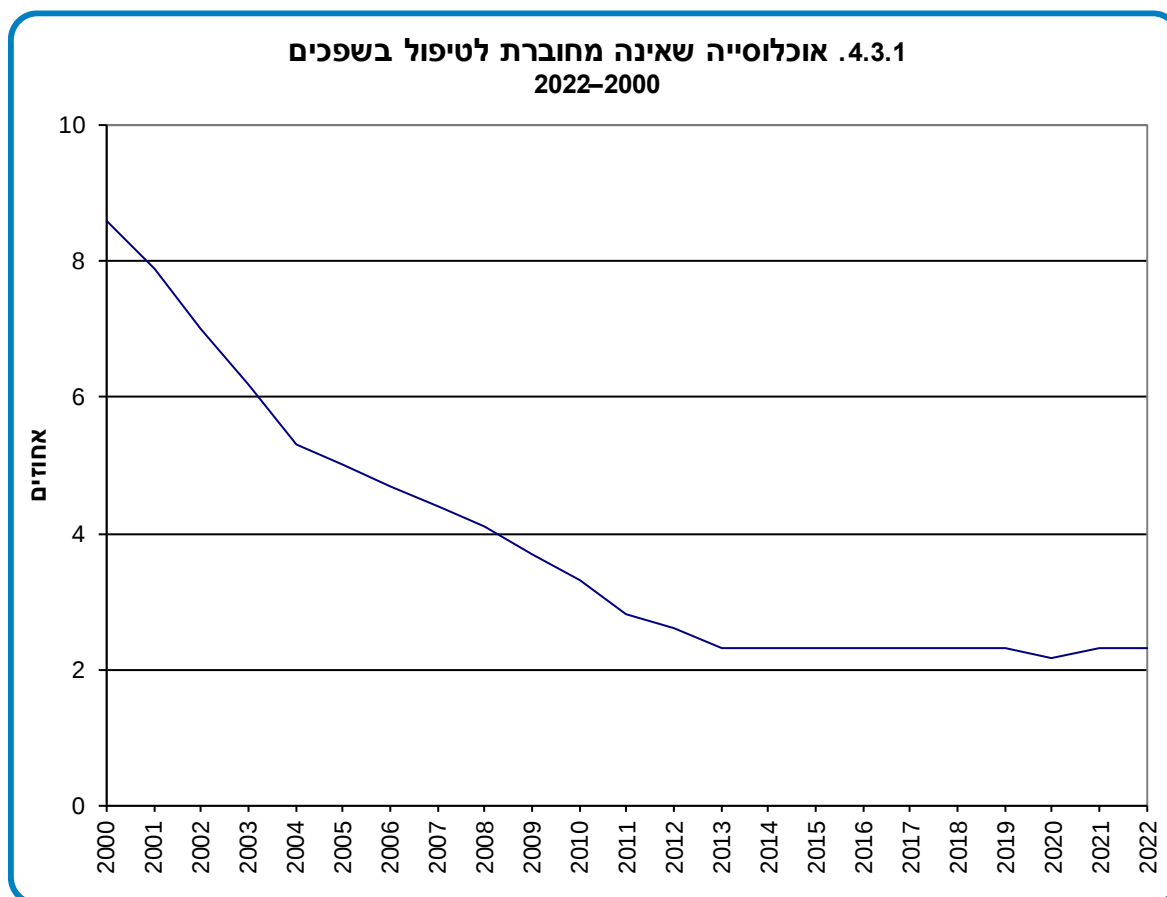
מגמות במדד

- כל האוכלוסייה בישראל מחוברת לתשתיות מים – תשתית קבועה או תשתית ניידת (מכליות מים), משמע 0% מהאוכלוסייה אינם מחוברים לתשתיות מים.
- בשנת 2022 אחוז האוכלוסייה שאינה מחוברת לטיפול בשפכים היה 2.3% (כ-200 אלף תושבים).
- אחוז האוכלוסייה שאינה מחוברת לטיפול בשפכים ירד מ-8.6% (כ-540 אלף תושבים) בשנת 2000 ל-2.3% ב-2013 ומאז נשאר יציב עד 2022 (כ-200 אלף תושבים).
- רוב האוכלוסייה שאינה מחוברת לטיפול בשפכים היא האוכלוסייה ביישובים הבדווים הלא-מוכרים ותושבי מזרח ירושלים.

¹ טיפול ראשוני (Primary treatment) – טיפול בשפכים, בתהליך פיזיקלי או כימי המערב שיקוע של מוצרים מרחפים או בתהליך אחר, ובו צריכת החמצן הביוכימית (צח"ב) בשפכים מופחתת ב-20% לפחות וכלל המוצקים המרחפים בשפכים מופחתים ב-50% לפחות. טיפול שניוני (Secondary treatment) – טיפול בשפכים בתהליך ביולוגי המביא להפחתה של 70% לפחות בצח"ב ולהפחתה של 75% לפחות בצריכת החמצן הכימית (צח"כ). טיפול שלישוני (Tertiary treatment) – טיפול (נוסף על טיפול שניוני) שנועד להפחית את כמות החנקן, הזרחן או כל מזהם אחר המשפיע על איכות המים. האיכויות המתקבלות מטיפול שלישוני הן: הפחתה של 95% לפחות בצח"ב, הפחתה של 85% לפחות בצח"כ, הפחתה של 70% לפחות בחנקן והפחתה של 80% לפחות בזרחן.

² מים מושבים – מים שמקורם בשפכים שעברו טיפול, והושבו לשימוש. מים אלה משמשים בעיקר להשקיה בחקלאות. כולל מים שהוחדרו לקרקע ונשאבו לאחר מכן באמצעות קידוחים. לא כולל מחזור בתוך אתרים תעשייתיים.

- במקביל, בתקופה זו עלה אחוז האוכלוסייה המחוברת לטיפול שלישוני³ (רמת הטיפול הגבוהה ביותר) – מ-33.6% בשנת 2000 ל-62.0% ב-2022.
- 94.5% מהאוכלוסייה מחוברת לטיפול בשפכים ברמה שניונית ומעלה.
- ב-2021 אחוז האוכלוסייה שאינה מחוברת לטיפול בשפכים בישראל הוא מהנמוכים במדינות ה-OECD.

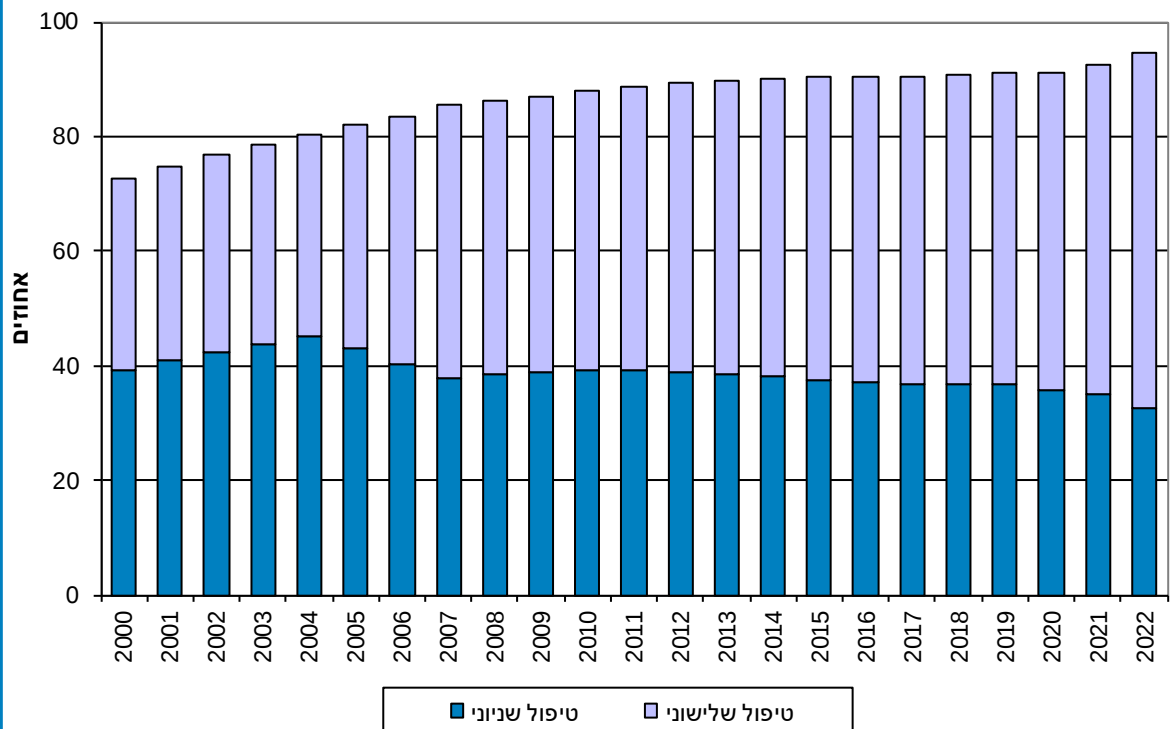

³ טיפול ראשוני (Primary treatment) – טיפול בשפכים, בתהליך פיזיקלי או כימי המערב שיקוע של מוצרים מרחפים או בתהליך אחר, ובו צריכת החמצן הביוכימית (צח"ב) בשפכים מופחתת ב-20% לפחות וכלל המוצקים המרחפים בשפכים מופחתים ב-50% לפחות.

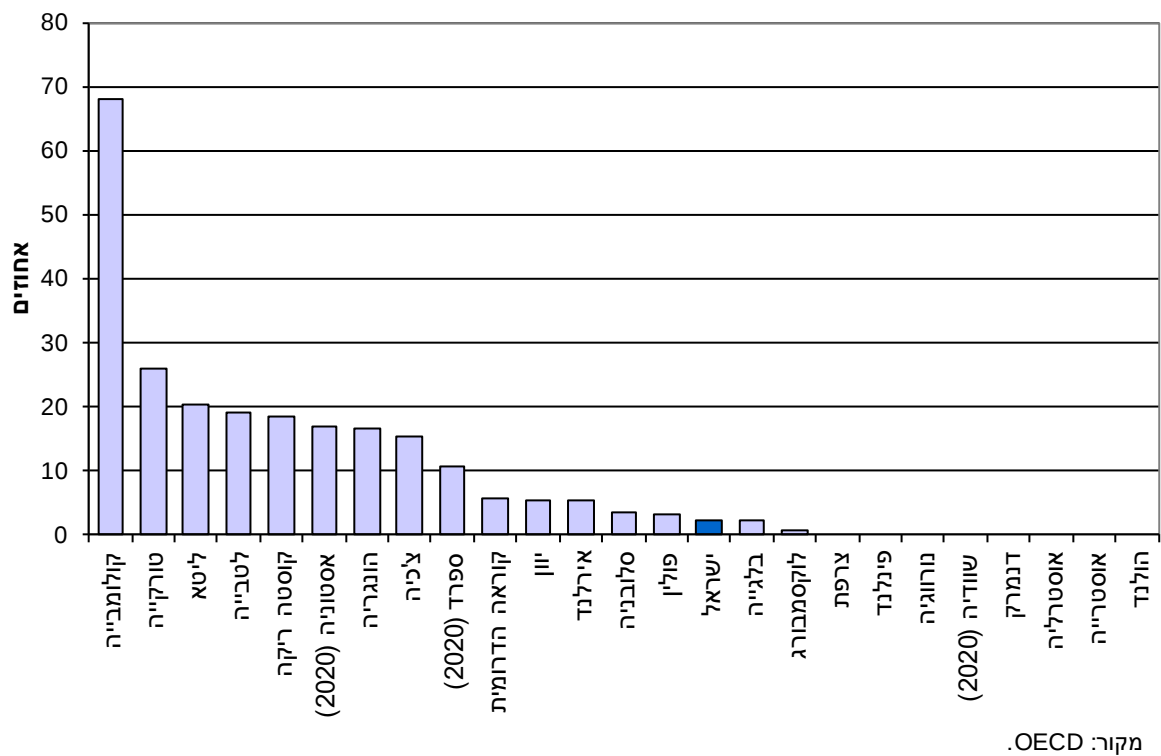
טיפול שניוני (Secondary treatment) – טיפול בשפכים בתהליך ביולוגי המביא להפחתה של 70% לפחות בצח"ב ולהפחתה של 75% לפחות בצריכת החמצן הכימית (צח"כ).

טיפול שלישוני (Tertiary treatment) – טיפול (נוסף על טיפול שניוני) שנועד להפחית את כמות החנקן, הזרחן או כל מזהם אחר המשפיע על איכות המים. האיכויות המתקבלות מטיפול שלישוני הן: הפחתה של 95% לפחות בצח"ב, הפחתה של 85% לפחות בצח"כ, הפחתה של 70% לפחות בחנקן והפחתה של 80% לפחות בזרחן.

**4.3.2. אוכלוסייה המחוברת לטיפול בשפכים עירוניים
ברמה שניונית ומעלה
2022-2000**

**4.3.3. אוכלוסייה שאינה מחוברת לטיפול בשפכים
במדינות נבחרות ב-OECD
2021**

4.4. שביעות רצון מהתחבורה הציבורית באזור המגורים

תיאור המדד והגדרתו

נגישות לתחבורה ציבורית היא מדד ליכולת לנוע במרחב. ככל ששביעות הרצון מהתחבורה הציבורית עולה, כך גוברים הסיכויים להגדלת השימוש בה ולהפחתת זיהום אוויר הנובע מריבוי נסיעות ברכב פרטי.

המדד מבוסס על שאלה המופנית לכלל האוכלוסייה בני 20 ומעלה, והופיעה בסקר החברתי בשנים 2006–2002 והחל משנת 2013. המדד מתייחס לאלו שהשיבו 'מרוצה מאוד' או 'מרוצה' על השאלה: "באופן כללי האם אתה מרוצה מהתחבורה הציבורית באזור מגוריך?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות הרצון.

מגמות במדד

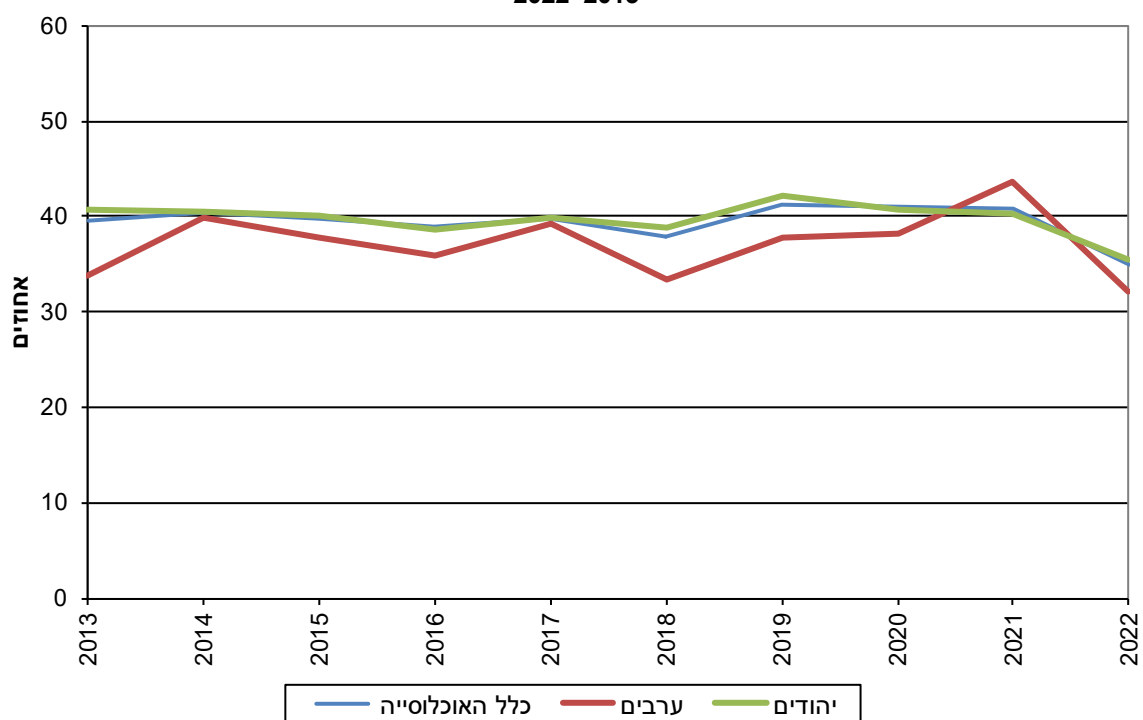
- **ב-2022 35.0% מבני 20 ומעלה מרוצים משירותי התחבורה הציבורית באזור מגוריהם (40.9% ב-2021).** זהו האחוז הנמוך ביותר של שביעות הרצון מהתחבורה הציבורית משנת 2002. 9.8% מרוצים מאוד, 25.2% מרוצים, 32.3% לא מרוצים ו-32.3% לא השתמשו בתחבורה ציבורית.
- 35.9% מהנשים ו-34.0% מהגברים מרוצים מהתחבורה הציבורית (ב-2021 41.6% ו-40.2%, בהתאמה).
- 35.4% מהיהודים¹ ו-32.1% מהערבים מרוצים מהתחבורה הציבורית (ב-2021 40.2% ו-43.7%, בהתאמה).
- אחוז המרוצים מהתחבורה הציבורית ירד מכ-44% בשנים 2006–2002 לכ-40% בשנים 2013–2021, ובשנת 2022 – ל-35.0%.
- 35.1% מבני 20–44 מרוצים מהתחבורה הציבורית באזור מגוריהם, 30.7% מבני 45–64 ו-41.4% מבני 65 ומעלה (ב-2021 41.8%, 38.0%, 42.9%, בהתאמה).
- 39.6% מבעלי הכנסה חודשית ממוצעת של עד 4,000 ש"ח לנפש מרוצים מהתחבורה הציבורית באזור מגוריהם לעומת 30.3% מבעלי הכנסה ממוצעת הגבוהה מ-4,000 ש"ח לנפש.
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, נרשמה ירידה ניכרת בקרב חרדים באחוז שביעות הרצון מהתחבורה הציבורית מ-54.6% ב-2021 ל-41.4% ב-2022; בקרב דתיים מ-42.9% ל-35.1%, בהתאמה; בקרב מסורתיים² מ-42.5% ל-34.4%, בהתאמה; ובקרב חילונים – ללא שינוי (33.4%).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

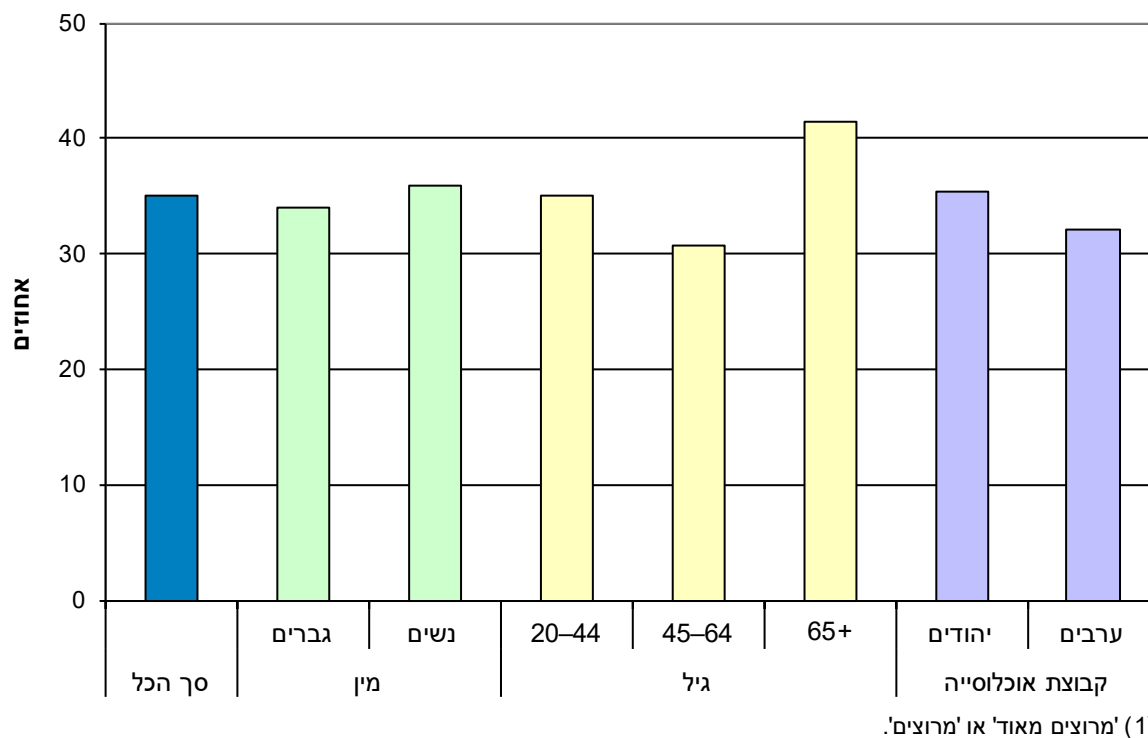
- במרבית הערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) שביעות הרצון גבוהה מהממוצע הארצי. בממוצע לשנים 2021–2022, האחוז הגבוה ביותר של מרוצים מהתחבורה הציבורית באזור מגוריהם נמצא בבת ים (57.3%) והנמוך ביותר – בכפר סבא (27.8%).
- 46.4% מתושבי ירושלים מרוצים מהתחבורה הציבורית – 54.2% מהיהודים לעומת 33.8% מהערבים.
- האחוז הגבוה ביותר של מרוצים מהתחבורה הציבורית באזור מגוריהם נמצא במחוז תל אביב (43.3%) והנמוך ביותר – באזור יהודה והשומרון³ (25.9%).

4.4.1. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהתחבורה הציבורית באזור המגורים, לפי קבוצת אוכלוסייה 2022–2013

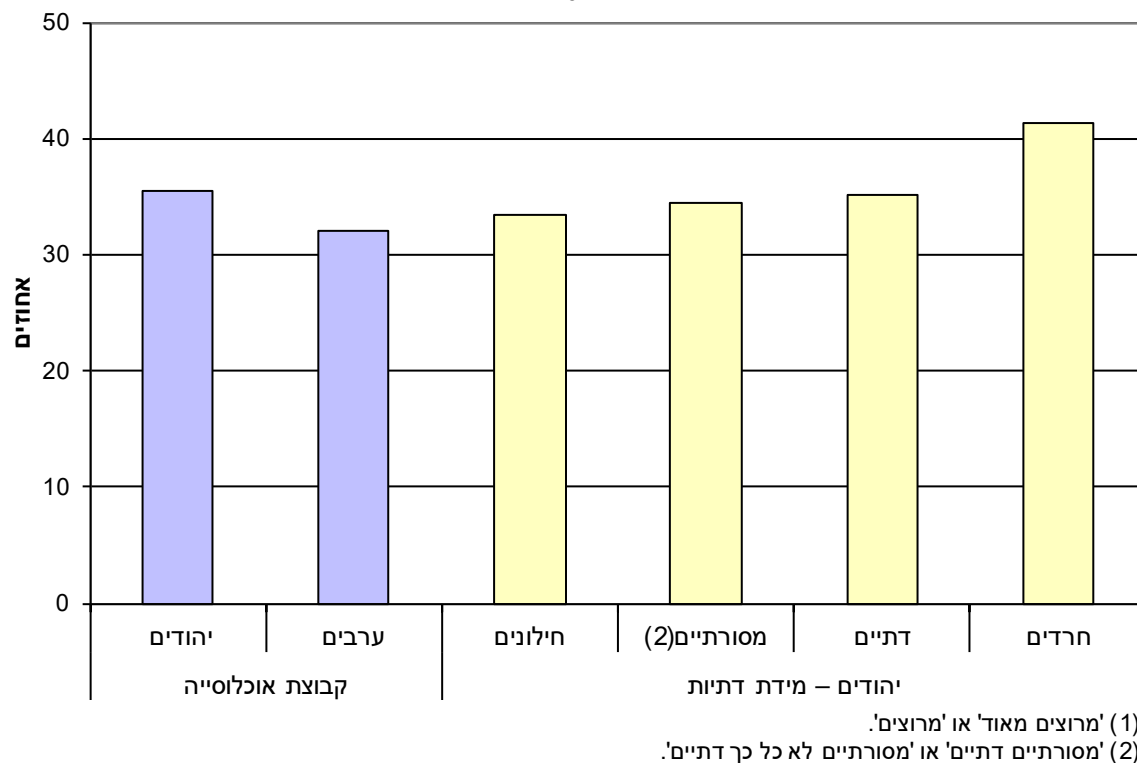

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

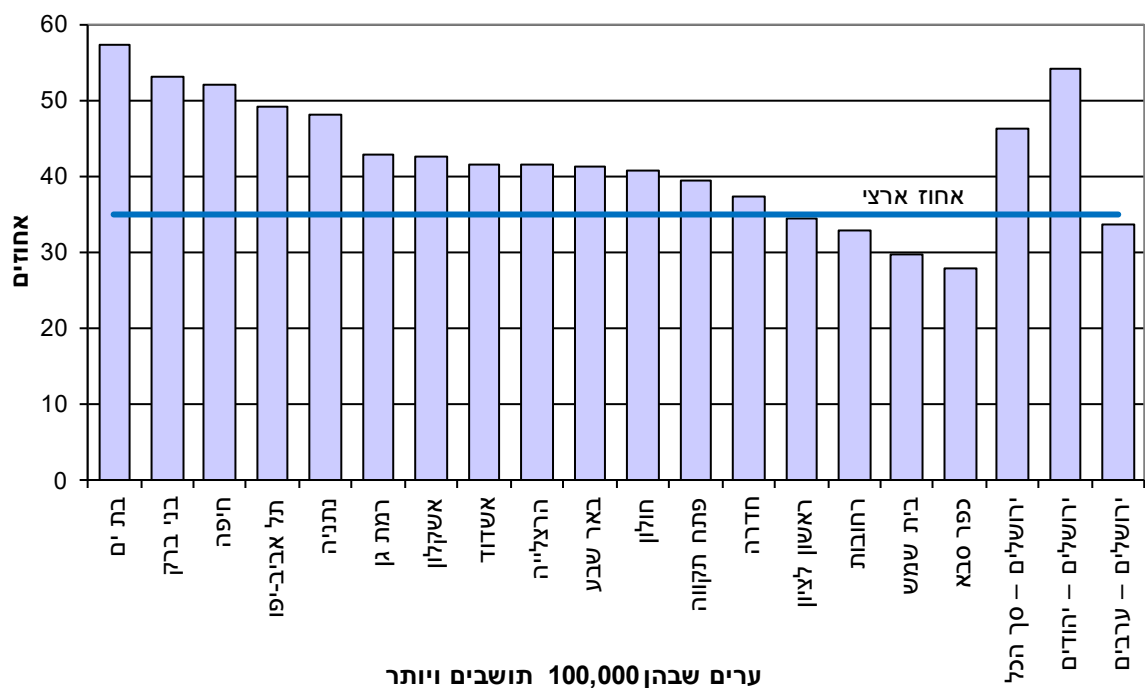
**4.4.2. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהתחבורה הציבורית באזור המגורים,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

**4.4.3. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהתחבורה הציבורית באזור המגורים,
לפי קבוצת אוכלוסייה ולפי מידת דתיות בקרב יהודים
2022**

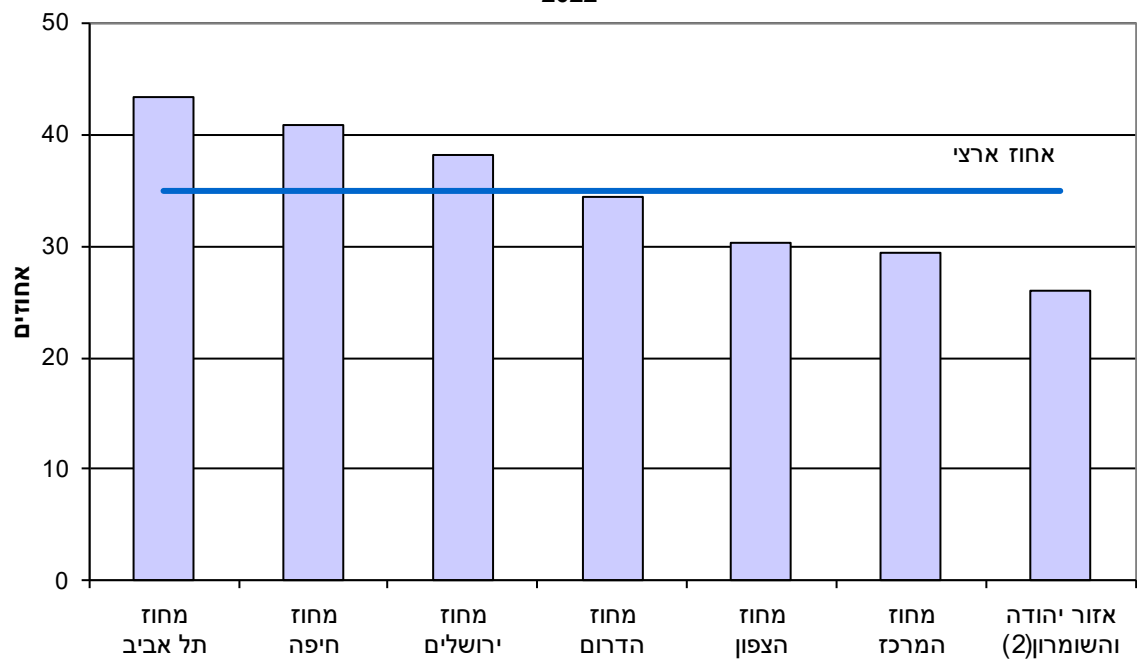

**4.4.4. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהתחבורה הציבורית באזור המגורים
בערים הגדולות
ממוצע 2021-2022**

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

**4.4.5. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהתחבורה הציבורית באזור המגורים,
לפי מחוז
2022**

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

(2) יישובים ישראליים.

4.5. צפיפות דיור – מספר נפשות לחדר

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את מספר הנפשות לחדר ומחושב על ידי חלוקת מספר הנפשות הגרות במשק הבית בסך כל החדרים בשימוש בני משק הבית. צפיפות דיור נמוכה משקפת שיפור ברמת החיים ובאיכותם. המגמה הרצויה למדד היא ירידה בצפיפות הדיור.

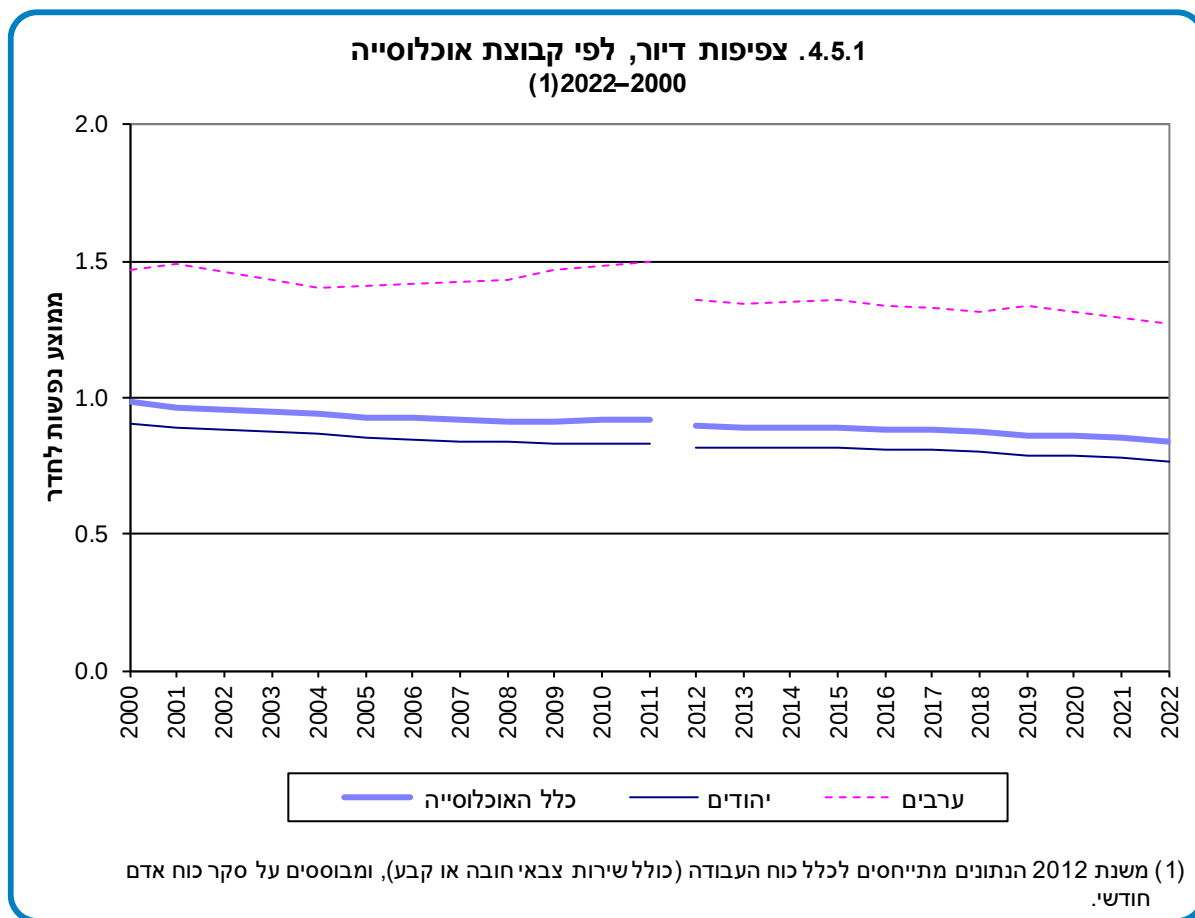
מגמות במדד

- בשנת 2022 צפיפות הדיור הייתה 0.84 נפשות לחדר¹ (ב-2021 – 0.85); צפיפות הדיור ירדה מ-0.98 נפשות לחדר בשנת 2000 ל-0.92 ב-2011. בשנים 2012–2022 צפיפות הדיור נותרה כמעט ללא שינוי.
- בשנת 2022 צפיפות הדיור בקרב יהודים נמוכה לעומת ערבים – 0.77 נפשות לחדר לעומת 1.27 נפשות לחדר, בהתאמה. בקרב יהודים וערבים זוהי צפיפות הדיור הנמוכה ביותר משנת 2012.
- בקרב ערבים ירדה צפיפות הדיור מ-1.47 נפשות לחדר ב-2000 ל-1.40 ב-2004, ולאחר מכן החלה לעלות והגיעה ל-1.50 ב-2011. בשנים 2012–2022 צפיפות הדיור בקרב ערבים נותרה כמעט ללא שינוי.
- בהשוואה לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית² בקרב יהודים, צפיפות הדיור עולה עם העלייה במידת הדתיות. ב-2022 צפיפות הדיור הגבוהה ביותר הייתה בקרב אלו שאורח חייהם חרדי (1.32 נפשות לחדר), והנמוכה ביותר – בקרב אלו שאורח חייהם חילוני (0.68 נפשות לחדר).
- בהשוואה לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית בקרב ערבים, ב-2022 צפיפות הדיור הגבוהה ביותר הייתה בקרב אלו שאורח חייהם מסורתי (1.31 נפשות לחדר), והנמוכה ביותר – בקרב אלו שאורח חייהם חילוני (1.07 נפשות לחדר).
- ב-2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), צפיפות הדיור הגבוהה ביותר נמדדה בבני ברק (1.21 נפשות לחדר), אחריה – בבית שמש (1.19 נפשות לחדר) ובירושלים (1.12 נפשות לחדר), והנמוכה ביותר – בהרצליה (0.65 נפשות לחדר), בחיפה וברמת גן (0.68 נפשות לחדר).
- ב-2022 צפיפות הדיור הגבוהה ביותר הייתה במחוז ירושלים (1.09 נפשות לחדר) והנמוכה ביותר – במחוזות תל אביב והמרכז (0.75 נפשות לחדר).

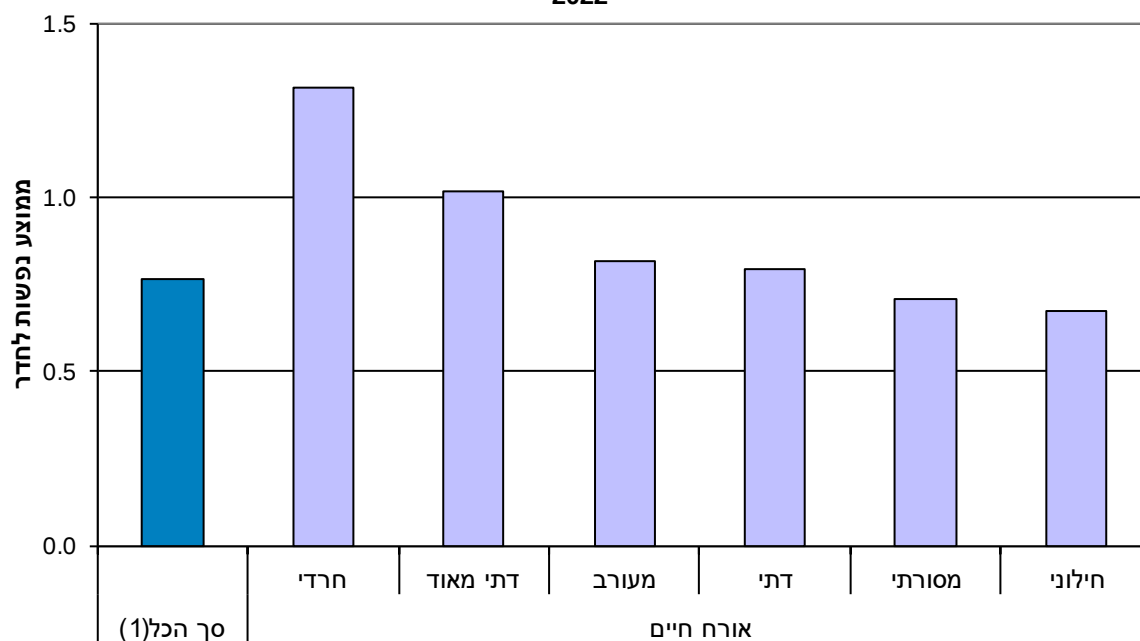
¹ משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי, לכן לא ניתן לערוך השוואה עם שנים קודמות.

² הנתונים מבוססים על שאלה בסקר כוח אדם: "מהו אורח החיים העיקרי מבחינה דתית של הגרים בדירה?".

- בשנת 2022 צפיפות הדיור הממוצעת בישראל הייתה 0.84 נפשות לחדר, מהגבוהות במדינות ה-OECD.

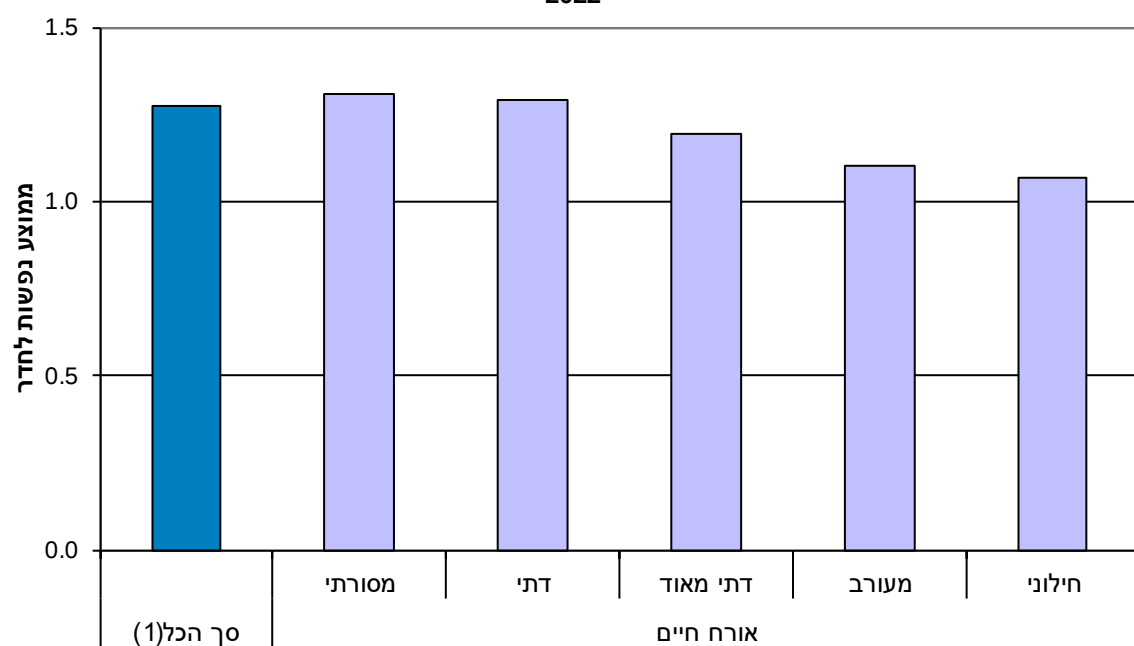

**4.5.2. צפיפות דיור בקרב יהודים,
לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022**

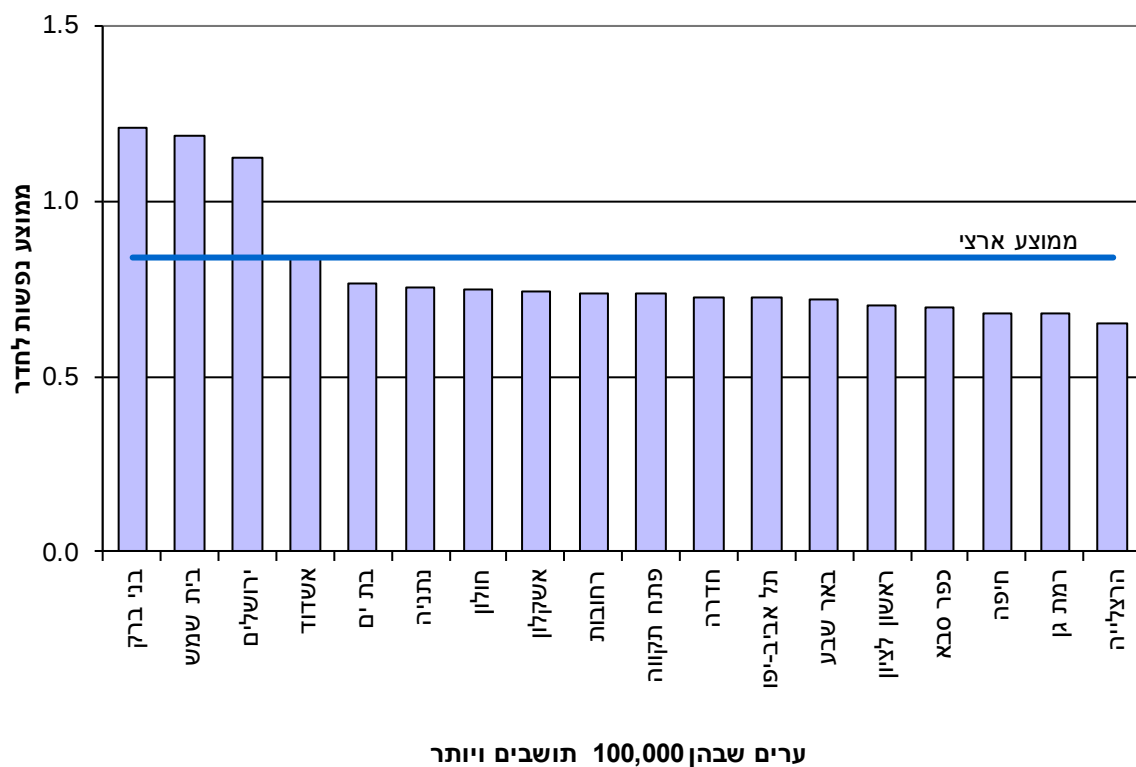
(1) כולל 'אחר' או 'לא ידוע'.

**4.5.3. צפיפות דיור בקרב ערבים,
לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022**

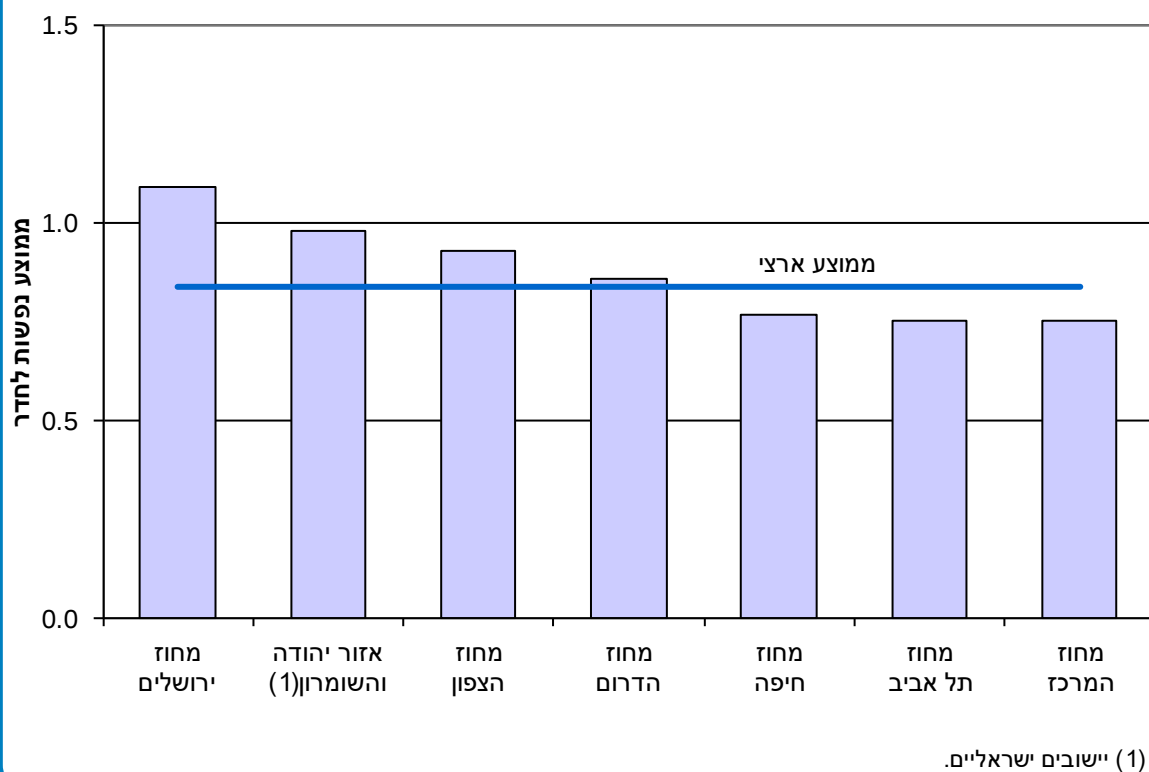

(1) כולל 'אחר' או 'לא ידוע'.

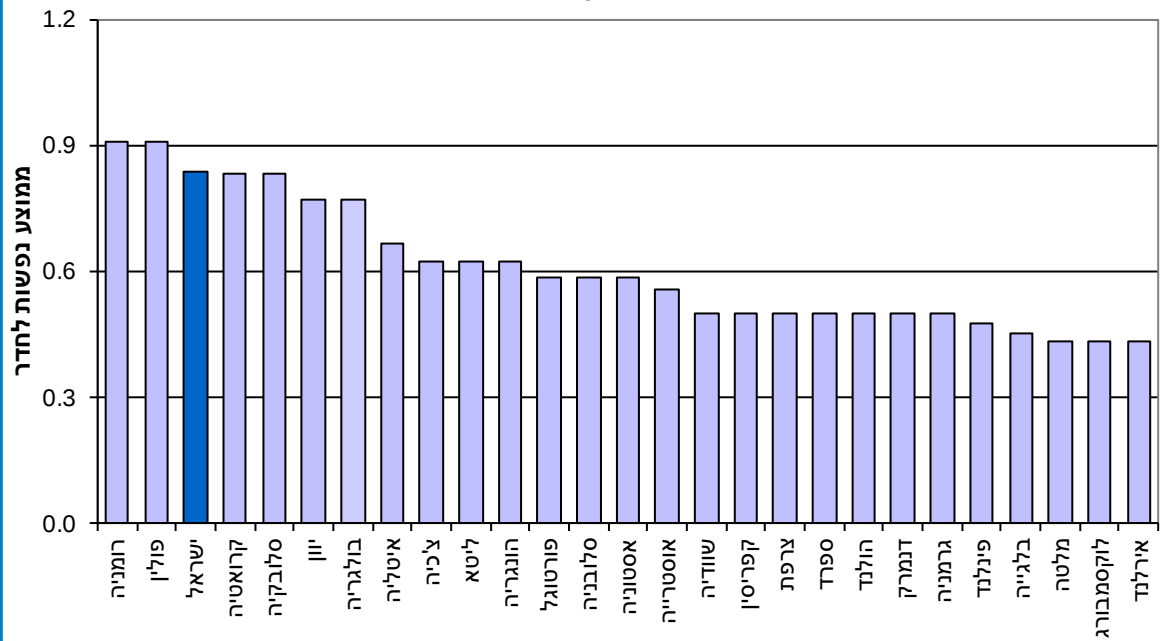
4.5.4. צפיפות דיור בערים הגדולות
2022

4.5.5. צפיפות דיור, לפי מחוז
2022

4.5.6. צפיפות דיור, השוואה בין-לאומית
2022

מקור: Eurostat.

4.6. חוסר שביעות רצון ממשך ההגעה לעבודה

תיאור המדד והגדרתו

למשך ההגעה לעבודה יש השפעה שלילית על איכות החיים. נהוג להתייחס לזמן נסיעה כ"זמן אבוד", גם אם נוטים למתן התייחסות זו בעשיית פעולות במהלך הנסיעה.

המדד מבוסס על סדרת שאלות שמופיעה בסקר החברתי משנת 2002 ומופנית למועסקים בני 20 ומעלה שממשך הגעתם לעבודה רבע שעה או יותר. המדד מתייחס לאלו שהשיבו 'מפריע מאוד' או 'מפריע' על השאלה: "האם מפריע לך משך הזמן שלוקח לך להגיע לעבודה?".

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בחוסר שביעות הרצון ממשך ההגעה לעבודה.

מגמות במדד

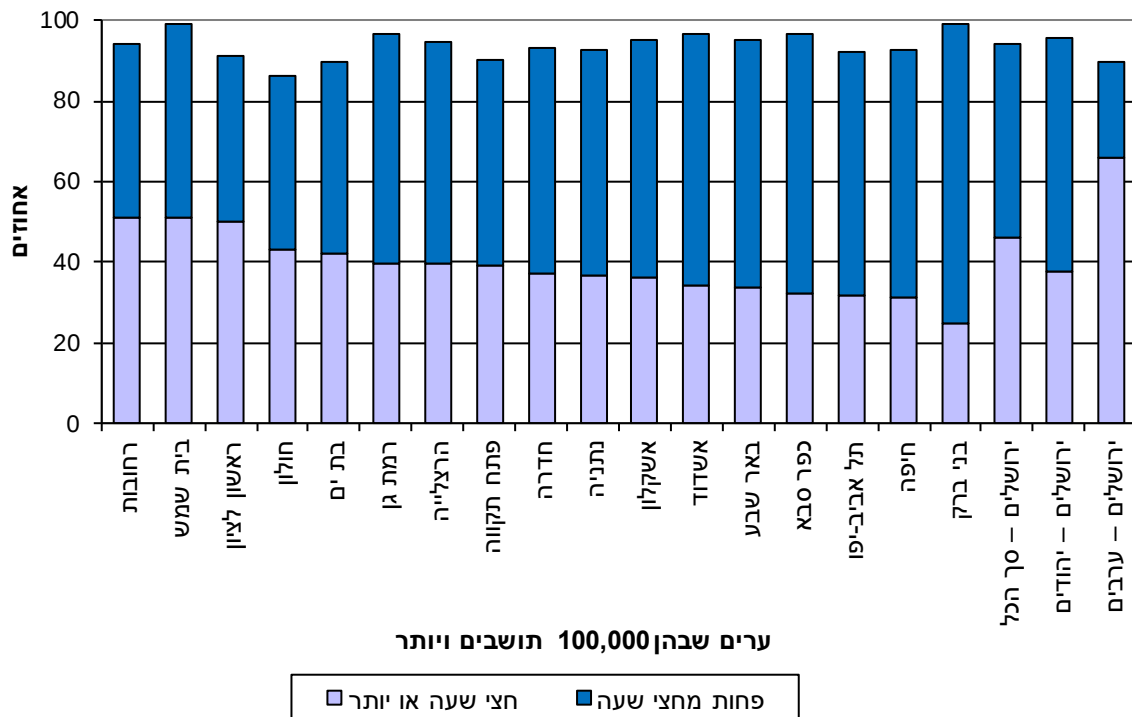
- **ב-2022 דיווחו 46.7% מהמועסקים בני 20 ומעלה שממשך ההגעה לעבודה מפריע¹ להם (ב-2021 – 41.7%).**
- משך ההגעה לעבודה של 22.9% מהמועסקים היה 15–29 דקות ושל 49.2% – חצי שעה עד שלושת רבעי שעה.
- **בממוצע לשנים 2021–2022 74.4% מתושבי בני ברק, 64.5% מתושבי כפר סבא ו-62.5% מתושבי אשדוד הגיעו למקום עבודתם בתוך פחות מחצי שעה.** בממוצע לשנים 2021–2022 51.3% מתושבי רחובות, 50.9% מתושבי בית שמש ו-50.1% מתושבי ראשון לציון הגיעו למקום עבודתם בחצי שעה או יותר.
- משך ההגעה לעבודה מפריע יותר ככל שזמן הנסיעה ארוך יותר. משך זמן ההגעה לעבודה מפריע ל-22.9% מאלו שממשך הגעתם 15–29 דקות, ל-49.2% מאלו שממשך הגעתם לעבודה 30–45 דקות ול-75.4% מאלו שממשך הגעתם לעבודה יותר משעה וחצי.
- משך ההגעה לעבודה של אלו שמגיעים בתוך יותר מחצי שעה מפריע לגברים יותר מלנשים (41.6% לעומת 36.3%, בהתאמה).
- משך ההגעה לעבודה של יותר מחצי שעה מפריע ליהודים² יותר מלערבים (66.0% ו-45.9%, בהתאמה). בקרב יהודים, משך ההגעה לעבודה מפריע ל-66.0% מאלו שמגיעים תוך יותר מחצי שעה לעומת 23.3% מאלו שממשך הגעתם לעבודה 15–29 דקות.
- בממוצע לשנים 2021–2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של תושבים שממשך הגעתם לעבודה מפריע להם נמצא בחולון וברמת גן (כ-54%) והנמוך ביותר – בבאר שבע (31.1%).
- בירושלים משך ההגעה לעבודה מפריע ל-41.9% מהמועסקים – 49.7% מהיהודים לעומת 27.8% מהערבים.

¹ 'מפריע מאוד' או 'מפריע'.

² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

- בהשוואה לפי מחוז, בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של תושבים שמשך ההגעה לעבודה מפריע להם נמצא באזור יהודה והשומרון³ (65.0%) והנמוך ביותר – במחוז הצפון (38.4%).
- בממוצע לשנים 2021–2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של תושבים המגיעים לעבודה ברכב פרטי⁴ נמצא ברחובות (69.6%) והנמוך ביותר – בבית שמש (34.9%). האחוז הגבוה ביותר של תושבים המגיעים בתחבורה ציבורית⁵ או בכל אמצעי תחבורה אחר⁶ נמצא בבני ברק (65.3%) והנמוך ביותר – בכפר סבא (20.7%).

**4.6.1. מועסקים בני 20 ומעלה, לפי משך הגעה לעבודה בערים הגדולות
ממוצע 2021–2022**

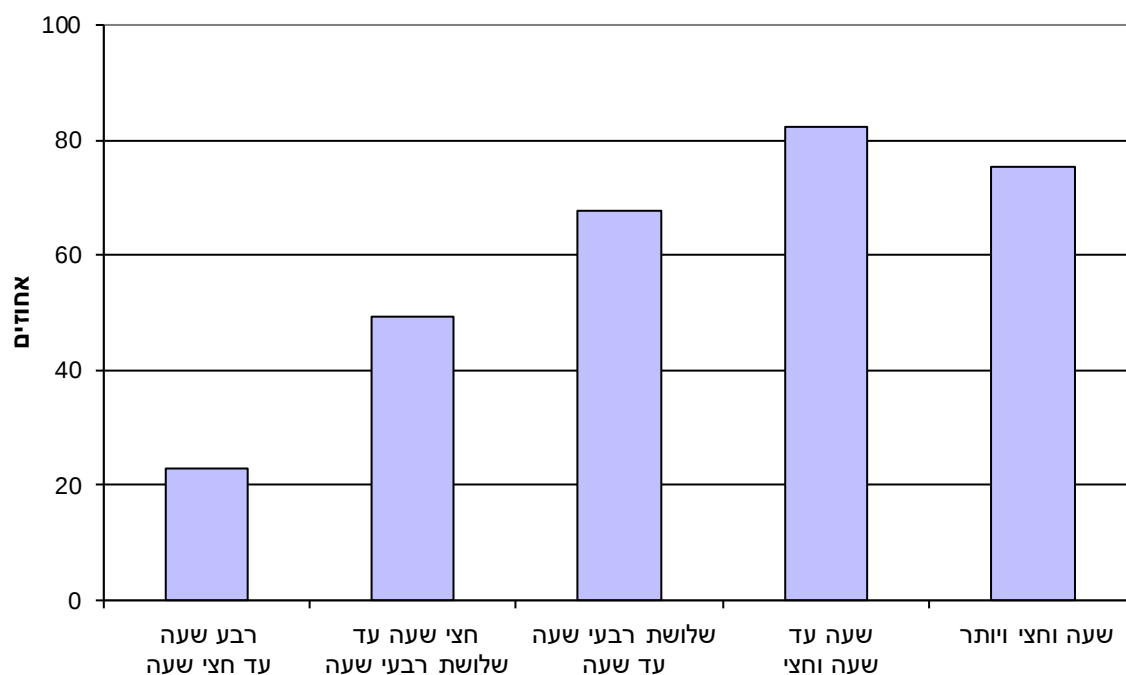
³ יישובים ישראליים.

⁴ רכב פרטי או מסחרי, כולל אופנוע או קטנוע.

⁵ תחבורה ציבורית, כולל אוטובוס ציבורי, מונית שירות, או רכבת.

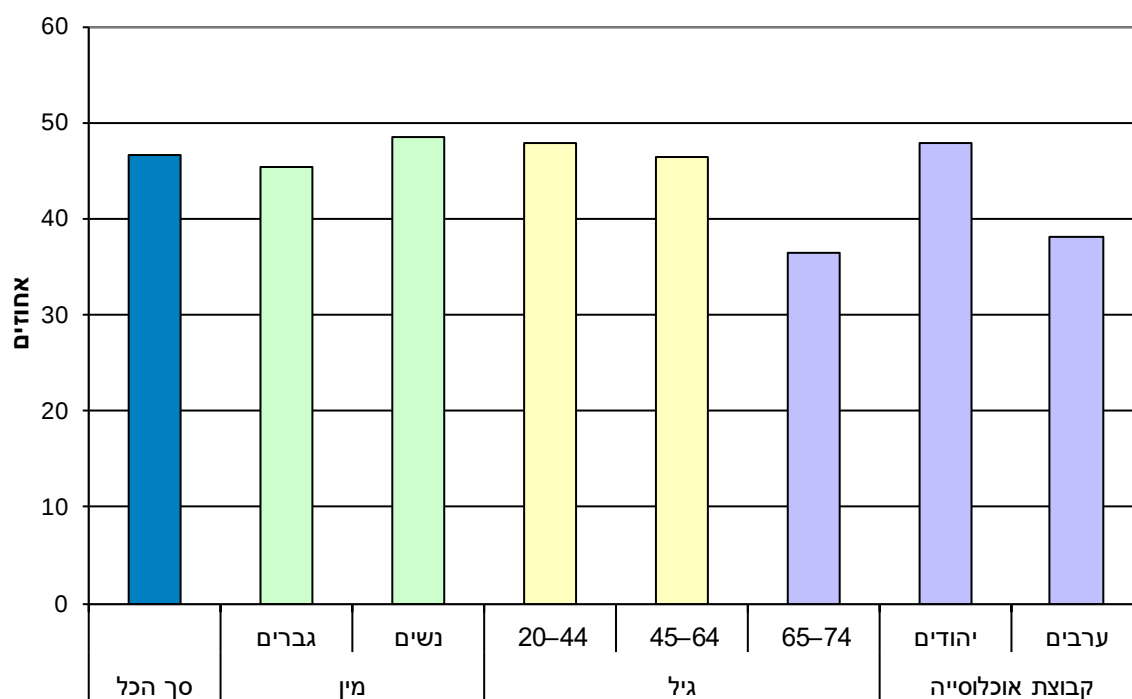
⁶ אמצעי אחר, כולל הסעה שמארגן מקום העבודה, אופניים, ברגל, או דרך אחרת.

**4.6.2. מועסקים בני 20 ומעלה שמשך ההגעה לעבודה מפריע להם, (1)
לפי משך הגעה לעבודה
2022**

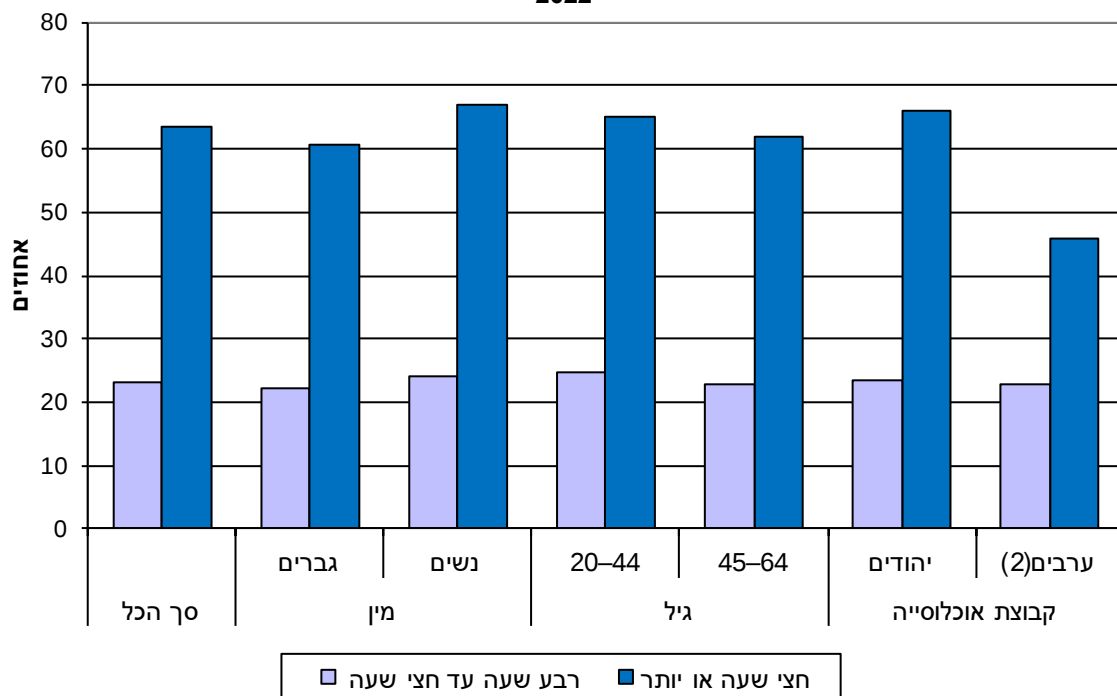
(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע', למועסקים שמשך הגעתם לעבודה 15 דקות או יותר.

**4.6.3. מועסקים בני 20 ומעלה שמשך ההגעה לעבודה מפריע להם, (1)
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

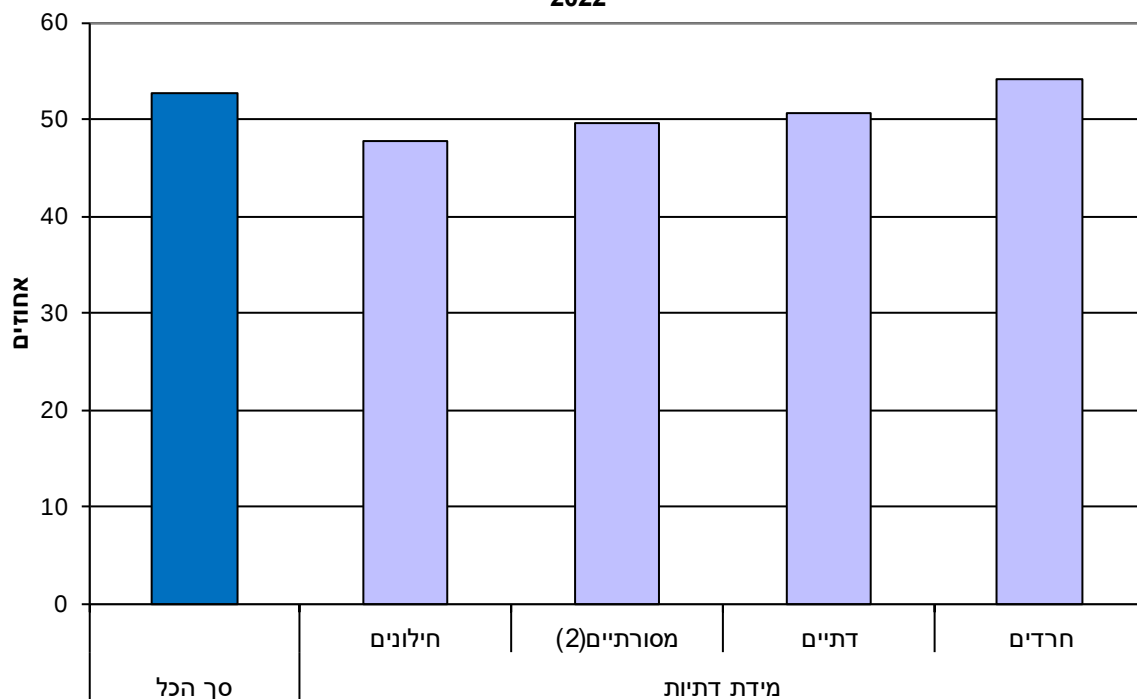
(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע', למועסקים שמשך הגעתם לעבודה 15 דקות או יותר.

**4.6.4. מועסקים בני 20 ומעלה שמשך ההגעה לעבודה מפריע להם, (1)
לפי משך הגעה לעבודה ולפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

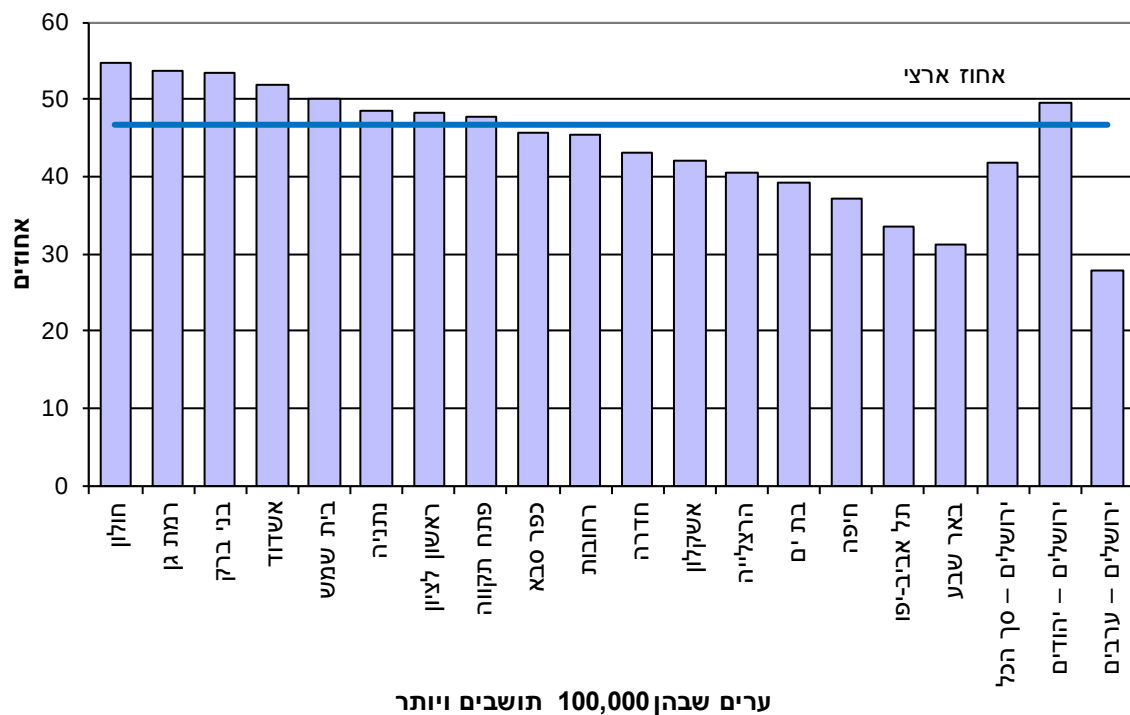
(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע'.
(2) הנתונים של רבע שעה עד חצי שעה מוצגים עם טעות דגימה יחסית של 15%-30%.

**4.6.5. מועסקים יהודים בני 20 ומעלה
משך ההגעה לעבודה מפריע להם, (1) לפי מידת דתיות
2022**

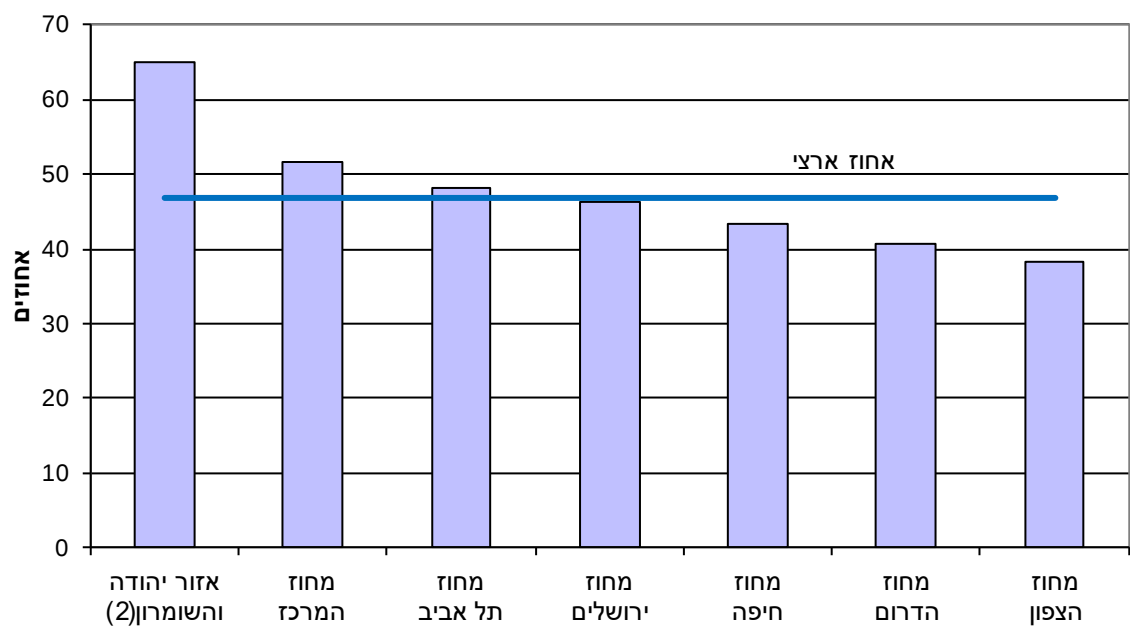
(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע', למועסקים שמשך הגעתם לעבודה 15 דקות או יותר.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל דתיים'.

**4.6.6. מועסקים בני 20 ומעלה שמשך ההגעה לעבודה מפריע להם(1)
בערים הגדולות
ממוצע 2021-2022**

(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע', למועסקים שמשך הגעתם לעבודה 15 דקות או יותר.

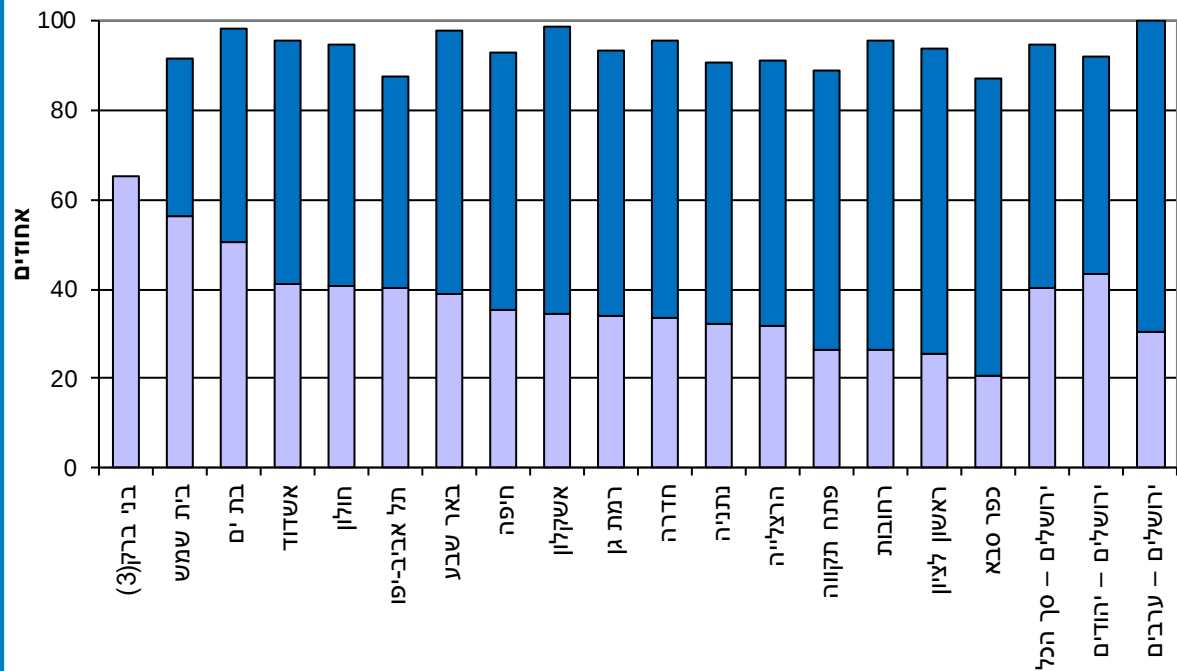
**4.6.7. מועסקים בני 20 ומעלה שמשך ההגעה לעבודה מפריע להם(1),
לפי מחוז
2022**

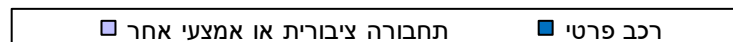
(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע', למועסקים שמשך הגעתם לעבודה 15 דקות או יותר.

(2) יישובים ישראליים.

**4.6.8. מועסקים בני 20 ומעלה, (1)
לפי אמצעי הגעה לעבודה (2) בערים הגדולות
ממוצע 2021-2022**

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

- (1) הנתונים אינם כוללים מועסקים שעובדים בחו"ל או במיקום משתנה.
 (2) כולל מועסקים שעבדו מהבית ומועסקים שאמצעי ההגעה שלהם אינו ידוע.
 (3) הנתון על בני ברק עבור רכב פרטי אינו מוצג בשל מיעוט מקרים.

4.7. עלות שירותי דיור לחודש

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את ההוצאה החודשית לדיור בקרב משקי בית הגרים בדירות שבבעלותם או בדירות שכורות.

ירידה באחוז ההוצאה החודשית לדיור מביאה לעלייה בהכנסה הפנויה.

להשלמת תמונה כוללת של עלות שירותי הדיור, מוצגים סך ההכנסה הכספית נטו של משקי הבית,¹ ההוצאה לדיור ואחוז ההוצאה לדיור מתוך ההכנסה הכספית נטו של משקי הבית.

ההוצאה לדיור כוללת את סעיף הדיור, את סעיף תחזוקת הבית ומשכנתה.² סעיף הדיור כולל: מיסים ממשלתיים, שכר דירה חודשי והוצאות אחרות לדיור (ביטוח דירה, תיווך וכדומה). סעיף תחזוקת הבית ומשק הבית כולל: הוצאות מים, חשמל, גז ודלק לשימוש ביתי, תחזוקה ושיפור הבית, עזרה בבית, צורכי משק בית שונים ומיסים עירוניים (ארנונה). לצורך הצגת המגמות, חושבה ההוצאה מתוך ההכנסה הכספית נטו למשק בית.

במדד זה מוצג פילוח של משקי הבית לפי עשירוני הכנסה כספית נטו לנפש סטנדרטית,^{3,4} ולפי קבוצת אוכלוסייה.

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בהוצאה החודשית לדיור ובמקביל עלייה בהכנסה החודשית הפנויה.

מגמות המדד

- בשנת 2021 ההוצאה החודשית לדיור הייתה 3,853 ש"ח בממוצע לכלל משקי הבית (בשנת 2020⁵ – 3,819 ש"ח, במחירי 2021) – 3,547 ש"ח למשקי בית הגרים בדירות שבבעלותם ו-4,817 ש"ח למשקי בית הגרים בשכירות. הוצאה זו הייתה 23.1% מההכנסה הכספית נטו לכלל משקי הבית – 19.0% מההכנסה של משקי בית הגרים בדירות שבבעלותם ו-36.6% מההכנסה של משקי בית הגרים בשכירות (ב-2020 – 23.1%, 18.7% ו-36.4% בהתאמה).
- בשנת 2021 ההוצאה החודשית לדיור הייתה גבוהה בקרב יהודים לעומת ערבים: בקרב הגרים בדירות שבבעלותם – 3,963 ש"ח לעומת 1,761 ש"ח, בהתאמה, ובקרב הגרים בשכירות – 5,075 ש"ח לעומת 3,395 ש"ח, בהתאמה. אחוז ההוצאה לדיור לחודש מתוך ההכנסה הכספית

¹ הכנסה כספית נטו למשק בית: ראו הערה 1 למדד 4.1.

² ראו הערה 4 למדד 4.1.

³ עשירוניים: ראו הערה 2 למדד 4.1.

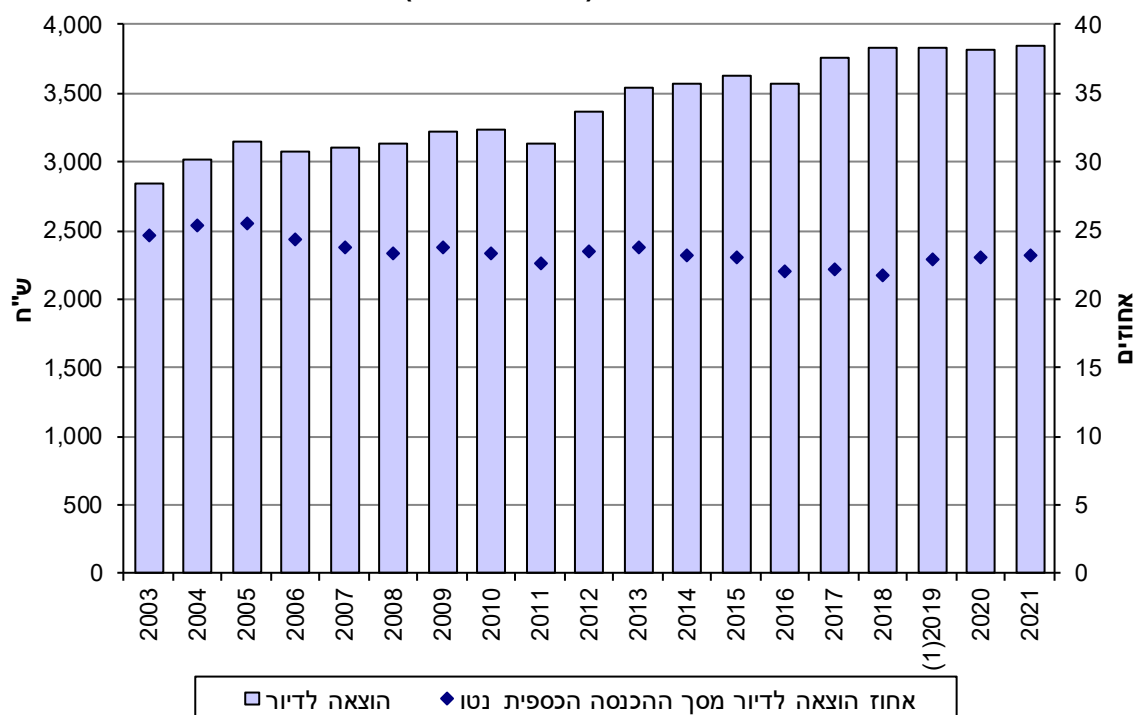
⁴ הכנסה כספית נטו לנפש סטנדרטית: ראו הערה 3 למדד 4.1.

⁵ בשנת 2019, בעקבות ירידה באחוזי ההשבה לסקר, שונתה שיטת האמידה. שינוי שיטת חישוב מקדמי הניפוח נועד לצמצם הן את טעויות הדגימה והן את ההטיות העוללות לנבוע מכך שמשקי בית שלא השיבו לסקר יכולים להיות שונים בתכונותיהם מאלה שהשתתפו בסקר. השינוי שנעשה בשיטת האמידה משפיע בעיקר על הכנסות משקי הבית והפרטים. לכן ב-2019 חל שבר בסדרה לעומת הנתונים שהתפרסמו בשנים הקודמות.

נטו בקרב הגרים בדירות שבבעלותם עמד על 19.7% בקרב יהודים ו-13.9% בקרב ערבים; ובקרב הגרים בשכירות – על 36.8% ו-37.0%, בהתאמה.

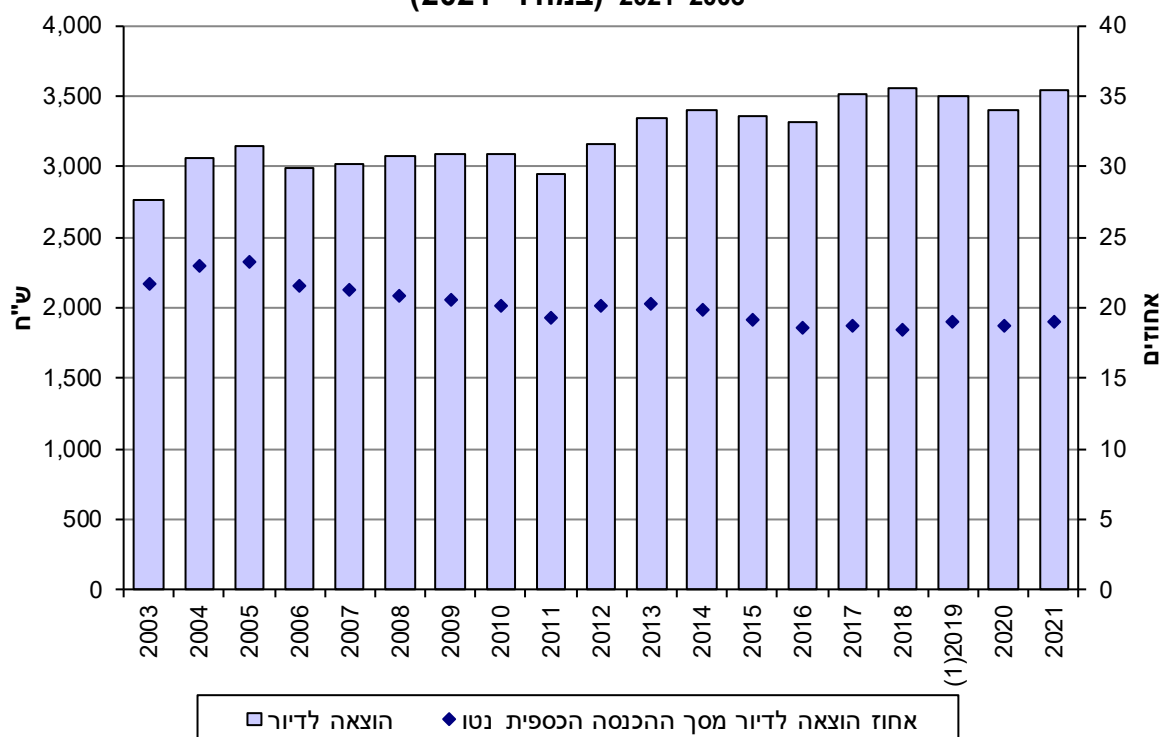
- בשנת 2021 בכל עשירוני ההכנסה נרשמה עלייה בהוצאה החודשית לדיור לעומת 2020. ההוצאה לדיור בקרב הגרים בשכירות הייתה גבוהה מההוצאה לדיור בקרב הגרים בדירות שבבעלותם. בעשירון התחתון אחוז ההוצאה לדיור מסך ההכנסה הכספית נטו היה 53.4% – 41.7% בקרב הגרים בדירות שבבעלותם ו-62.4% בקרב הגרים בשכירות. בעשירון העליון אחוז ההוצאה לדיור מסך ההכנסה הכספית נטו עמד על 18.6% – 17.7% בקרב הגרים בדירות שבבעלותם ו-25.8% בקרב הגרים בשכירות.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), בשנת 2021 ההוצאה החודשית הגבוהה ביותר לדיור לגרים בשכירות נרשמה בראשון לציון (6,698 ש"ח) והנמוכה ביותר – בבאר שבע (3,253 ש"ח). ההוצאה החודשית הגבוהה ביותר לדיור לגרים בדירות שבבעלותם נרשמה בהרצלייה (8,816 ש"ח) והנמוכה ביותר – בבת ים (2,416 ש"ח).
- בהשוואה לפי מחוז, בשנת 2021 ההוצאה החודשית הגבוהה ביותר לדיור לגרים בשכירות נרשמה במחוז תל אביב (5,715 ש"ח) והנמוכה ביותר – במחוז הדרום (3,291 ש"ח). לגרים בדירות שבבעלותם ההוצאה הגבוהה ביותר נרשמה במחוז תל אביב (4,388 ש"ח) והנמוכה ביותר – במחוז הצפון (2,596 ש"ח).
- בשנת 2021 ההוצאה החודשית הגבוהה ביותר לדיור לגרים בדירות שבבעלותם ולגרים בשכירות הייתה בקרב משקי בית עם 5 נפשות (5,106 ש"ח ו-7,165 ש"ח, בהתאמה).

**4.7.1. הוצאה חודשית לדיור ואחוז הוצאה לדיור מסך ההכנסה הכספית
נטו לכלל משקי הבית
(במחירי 2021) 2003–2021**

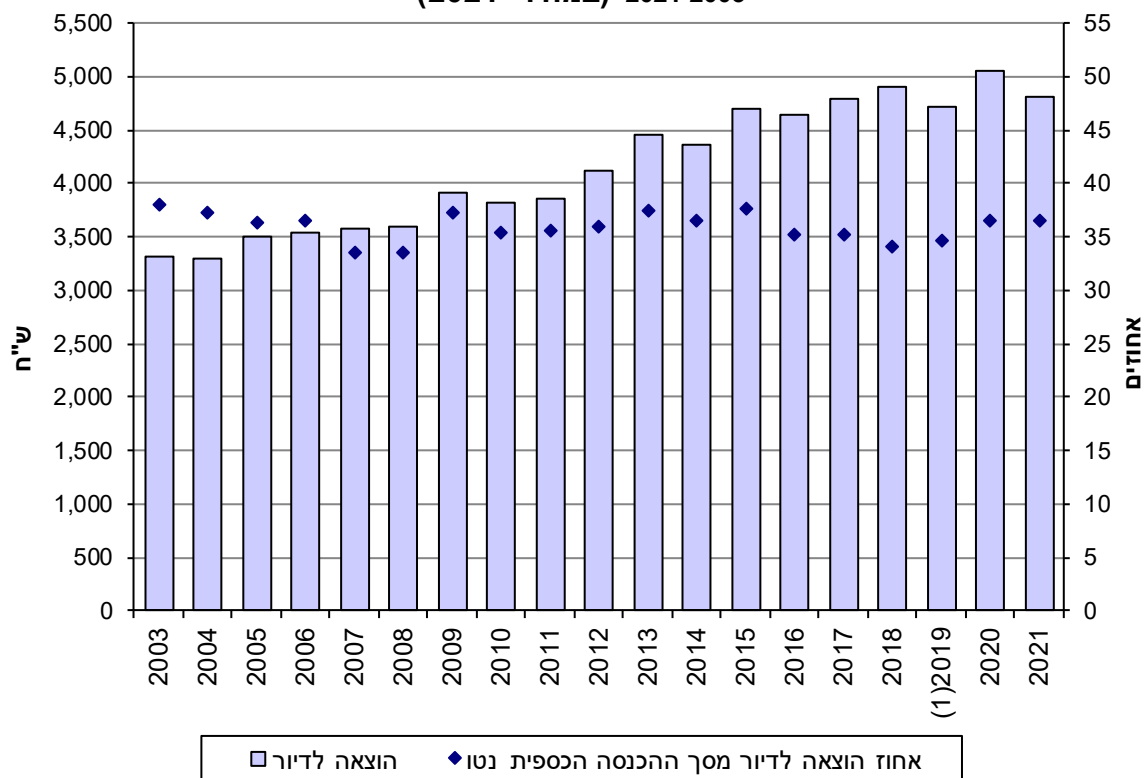
(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שיטת אמידה חדשה.

**4.7.2. הוצאה חודשית לדיור ואחוז הוצאה לדיור מסך ההכנסה הכספית נטו
למשקי בית הגרים בדירות בבעלות
(במחירי 2021) 2003–2021**

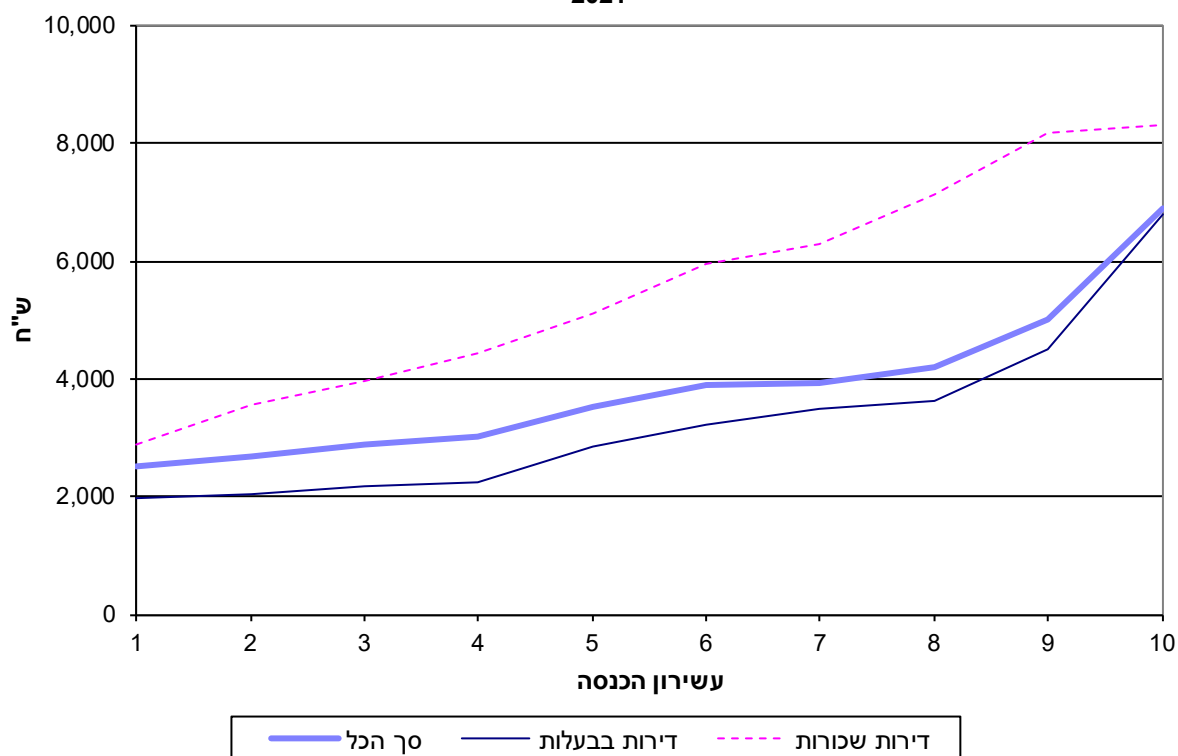
(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שיטת אמידה חדשה.

**4.7.3. הוצאה חודשית לדיור ואחוז הוצאה לדיור מסך ההכנסה הכספית
נטו למשקי בית הגרים בדירות בשכירות
(במחירי 2021) 2003-2021**

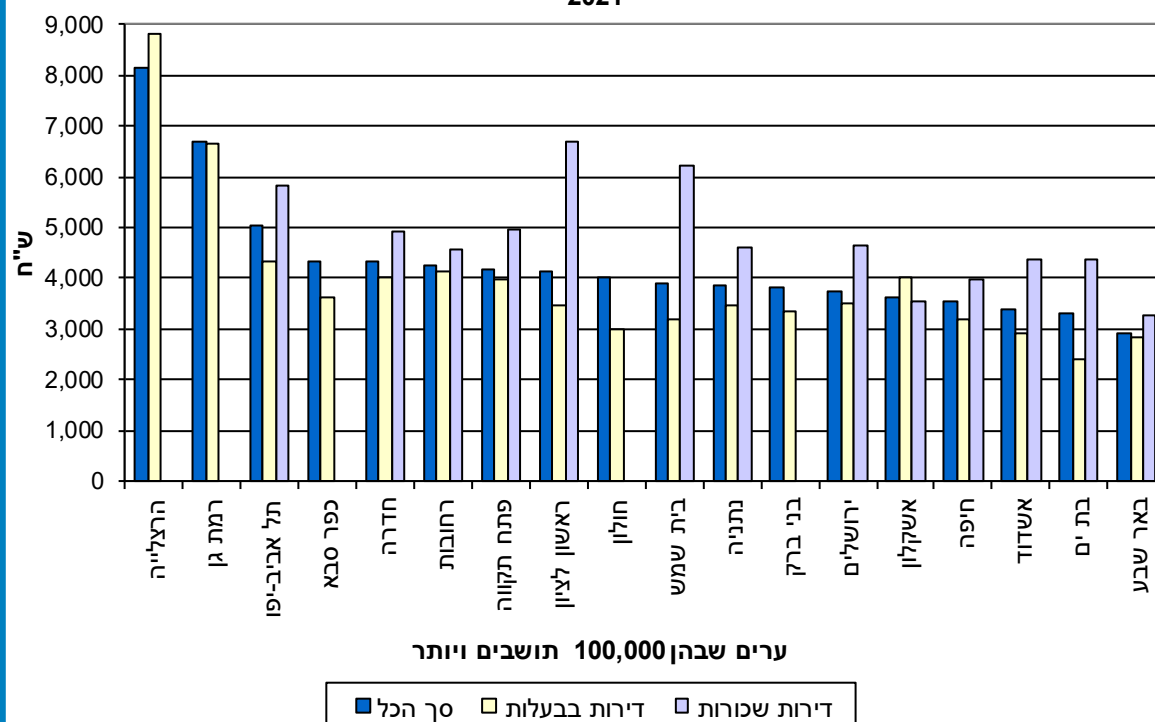

(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשלישית אמידה חדשה.

**4.7.4. הוצאה חודשית לדיור למשקי בית הגרים בדירות בבעלות או
בשכירות, לפי עשירוני הכנסה נטו לנפש סטנדרטית
2021**

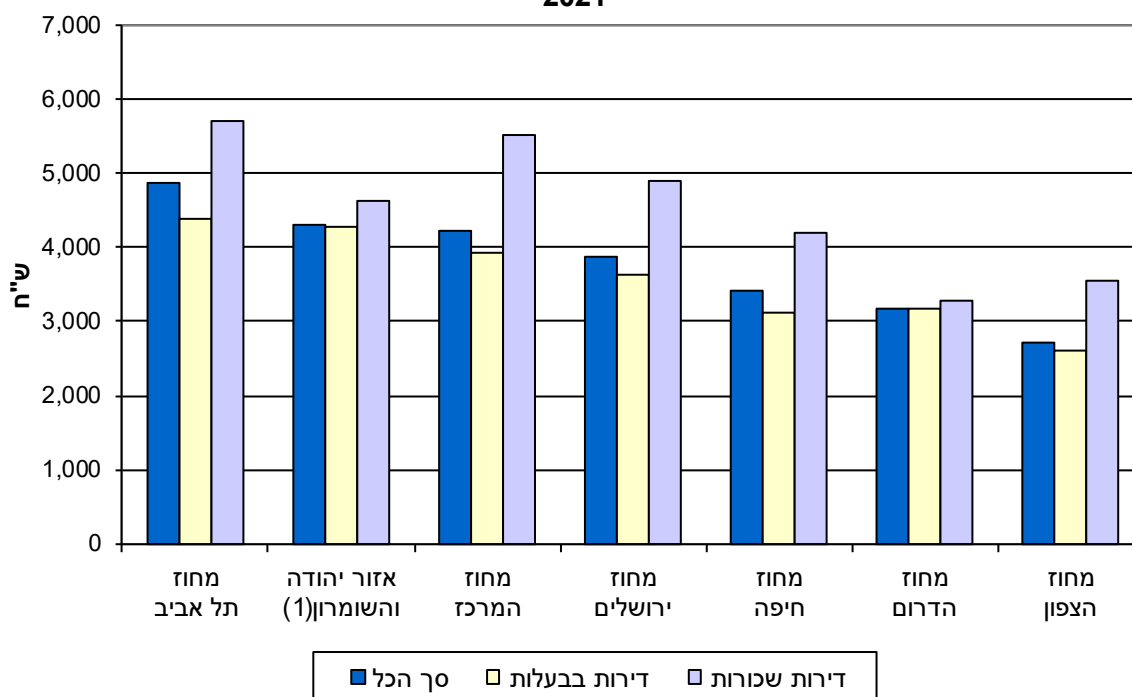

4.7.5. הוצאה חודשית לדיור למשקי בית הגרים בדירות בבעלות או בשכירות בערים הגדולות (1)
2021

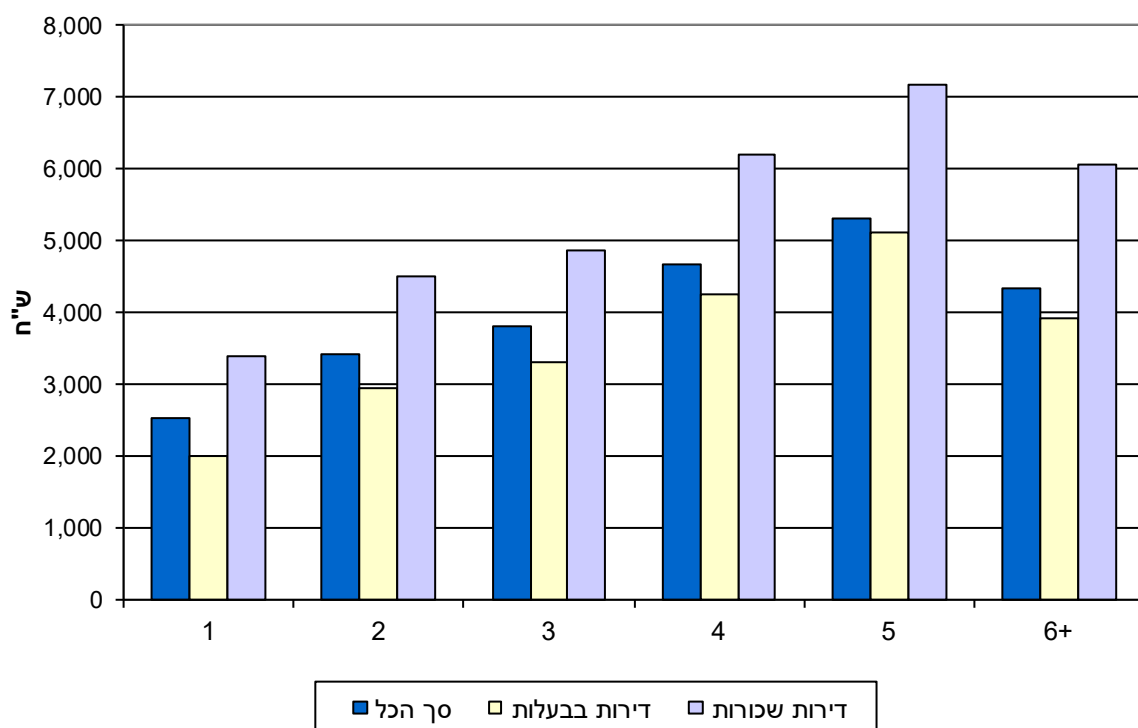
(1) הנתון של דירות שכורות עבור בני ברק, חולון, רמת גן, הרצליה וכפר סבא – חסר, עקב טעות דגימה יחסית הגדולה מ-30%.

4.7.6. הוצאה חודשית לדיור למשקי בית הגרים בדירות בבעלות או בשכירות, לפי מחוז
2021

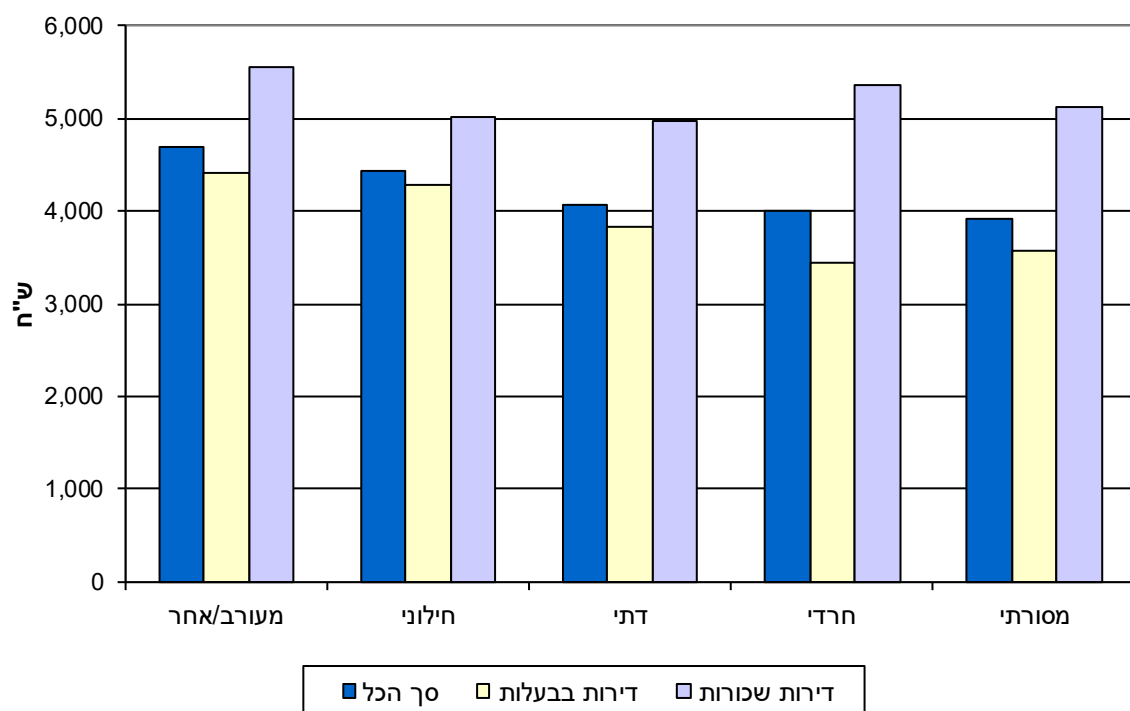

(1) יישובים ישראליים.

4.7.7. הוצאה חודשית לדיור למשקי בית הגרים בדירות בבעלות או בשכירות, לפי מספר נפשות למשק בית
2021

4.7.8. הוצאה חודשית לדיור למשקי בית יהודיים הגרים בדירות בבעלות או בשכירות, לפי אורח חיים מבחינה דתית
2021

4.8. נשיגות הדיור

תיאור המדד והגדרתו

מדד נשיגות הדיור בוחן את יכולתם של משקי בית לרכוש דירה המתאימה למאפייניהם הדמוגרפיים ברמה הארצית וברמה המחוזית.

לצורך חישוב המדד מבוצעת התאמה בין גודל הדירה ובין גודל משק הבית ומחוז מגוריו תוך התבססות על גובה הריבית הממוצעת בשוק המשכנתאות. המדד בוחן את יכולתם של משקי בית לרכוש דירה במחיר ממוצע עבור השנים 2002, 2007, 2012 ו-2017, בהתאם למגבלות המשכנתה הנהוגות בישראל: (1) החזר חודשי של עד שליש מההכנסה נטו של משק הבית; (2) שיעור מימון של 75% מערך הדירה; (3) משך תקופת המשכנתה (אשר משפיעה על גובה ההחזר החודשי) נקבע בהתאם לגיל של ראש משק הבית. במגבלות אלו חושב הסכום המרבי של המשכנתה שמשק בית יכול לקבל.

המדד כולל שני רכיבים על אודות נשיגות הדיור:

1. אחוז משקי הבית שעבורם רכישת דירה היא בת-השגה.

2. שיעור הדירה הניתנת לרכישה.¹

המגמה הרצויה היא עלייה במדד נשיגות הדיור.

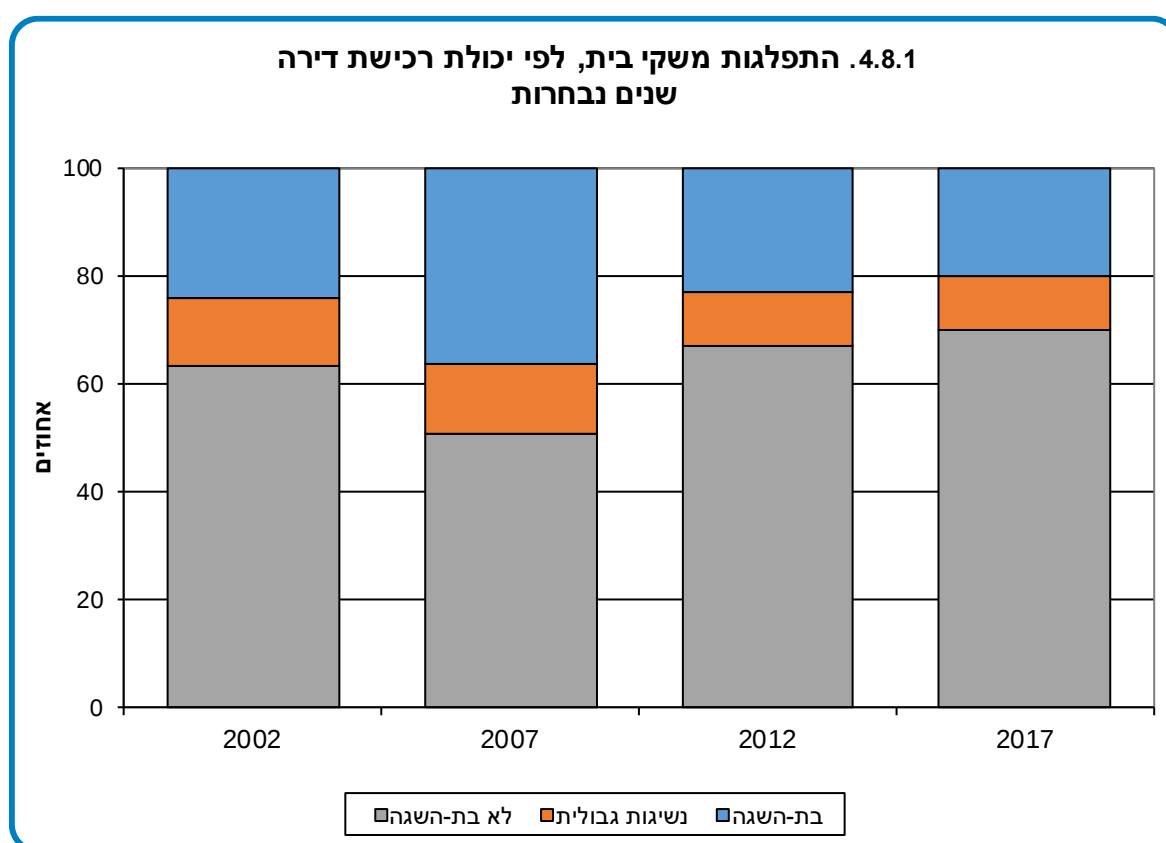
מגמות במדד

- בשנת 2017 אחוז משקי הבית שעבורם רכישת דירה הייתה בת-השגה² עמד על 30.0%.
בשנת 2012 – 32.8%, ב-2007 – 49.1% ובשנת 2002 – 36.6%.
- בהשוואה בין השנים הנכללות במדד, בשנת 2017 נשיגות הדיור הייתה הנמוכה ביותר, ובשנת 2007 נשיגות הדיור הייתה הגבוהה ביותר. בשנת 2012 חלה הרעה ניכרת ברמת נשיגות הדיור (ביחס לשנת 2007), ובשנת 2017 נמשכה הירידה ברמת נשיגות הדיור, אם כי בשיעור מתון יחסית לשנת 2012.
- בשנת 2012 חל גידול ניכר באחוז משקי הבית שעבורם רכישת דירה אינה בת-השגה, והוא התגבר בשנת 2017:
 - 70% ממשקי הבית בישראל חוו הרעה ברמת נשיגות הדיור.
 - עבור 71% ממשקי הבית בישראל רכישת דירה אינה בת-השגה.
 - בפילוח לפי גיל, ל-81% ממשקי הבית בקרב בני 21–34 רכישת דירה אינה בת-השגה; 61% בקרב בני 35–54 ו-66% בקרב בני 55–67.

¹ שיעור הדירה הניתנת לרכישה מראה מהו האחוז מהדירה שמשק בית יכול לרכוש במגבלות המשכנתה שהוגדרו לעיל. מדד זה מחושב באמצעות מטריצת נשיגות הדיור אשר בוחנת עבור משקי בית שונים את היחס בין הסכום שמשק בית יכול באמצעותו לרכוש דירה תוך נטילת משכנתה מרבית בתנאים שצוינו לעיל, ובין מחיר ממוצע של דירה העונה על צרכיו.

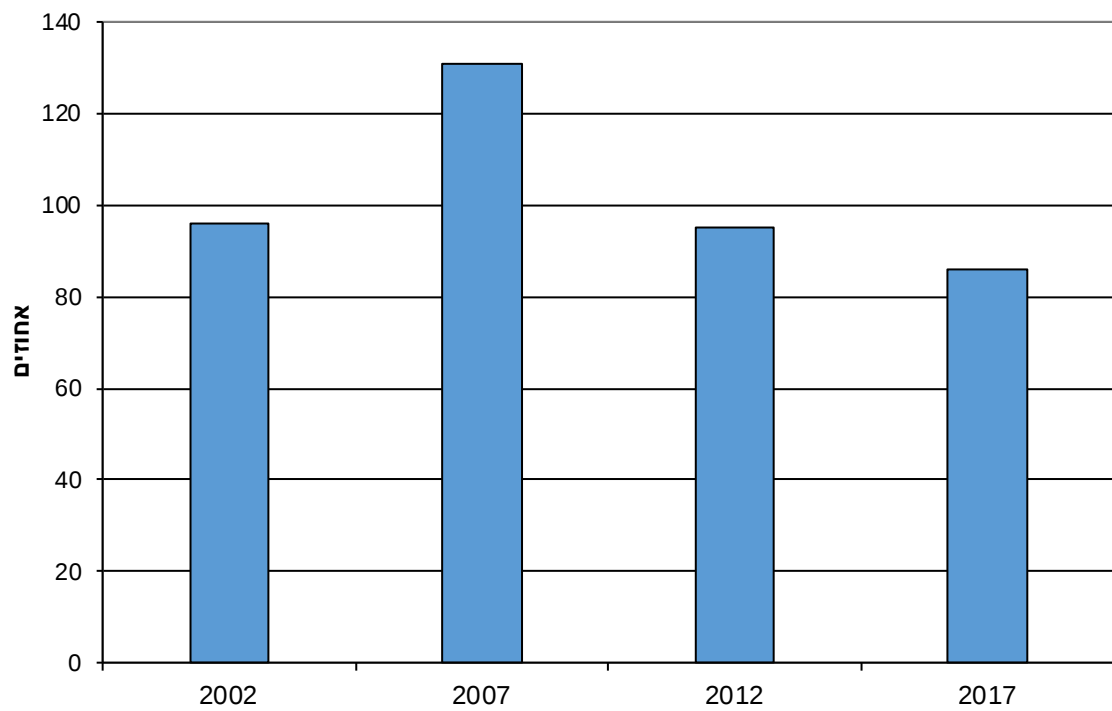
² דיור בר-השגה כולל נשיגות גבולית (ראו הגדרות בנספח א).

- בכל השנים שנבדקו, נמצא מתאם שלילי בין גודל משק הבית (בהתייחס למשקי בית עם ילדים) ובין רמת נשיגות הדיור – משקי הבית הגדולים חוו קושי רב יותר ברכישת דירה בהשוואה למשקי בית קטנים יותר. כ-90% ממשקי בית גדולים עם 5 ילדים ויותר, הן בגילים צעירים והן בגיל הביניים, לא יכלו לרכוש דירה המתאימה לצורכיהם.
- במונחים של שיעור הדירה הניתנת לרכישה, הפער בנשיגות הדיור ברמה הארצית בין השנים 2007 ו-2017 משקף ירידה של כמעט חצי דירה: בעוד שבשנת 2007 משק בית ממוצע היה יכול להרשות לעצמו לרכוש 131% מהדירה המתאימה, בשנת 2017 ירד ערך זה ל-86%.
- בהשוואה לפי מחוז, במחוזות תל אביב וירושלים נרשמה נשיגות נמוכה למדי בשנים שנבחנו – שיעור הדירה הניתנת לרכישה היה פחות מ-100%, ובשנת 2017 הוא ירד עד ל-55%.
- בשנת 2022³ בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) נבחן שיעור משקי הבית שעבורם דירה במחיר ממוצע היא בת-השגה. נשיגות הדיור הגבוהה ביותר נרשמה בבאר שבע (48.7%), בחדרה (42.1%), בחיפה (38.5%) ובאשקלון (38.0%), ולעומת זאת נשיגות הדיור הנמוכה ביותר נרשמה בתל אביב-יפו (10.8%), בבני ברק (12.5%) ובירושלים (12.2%).

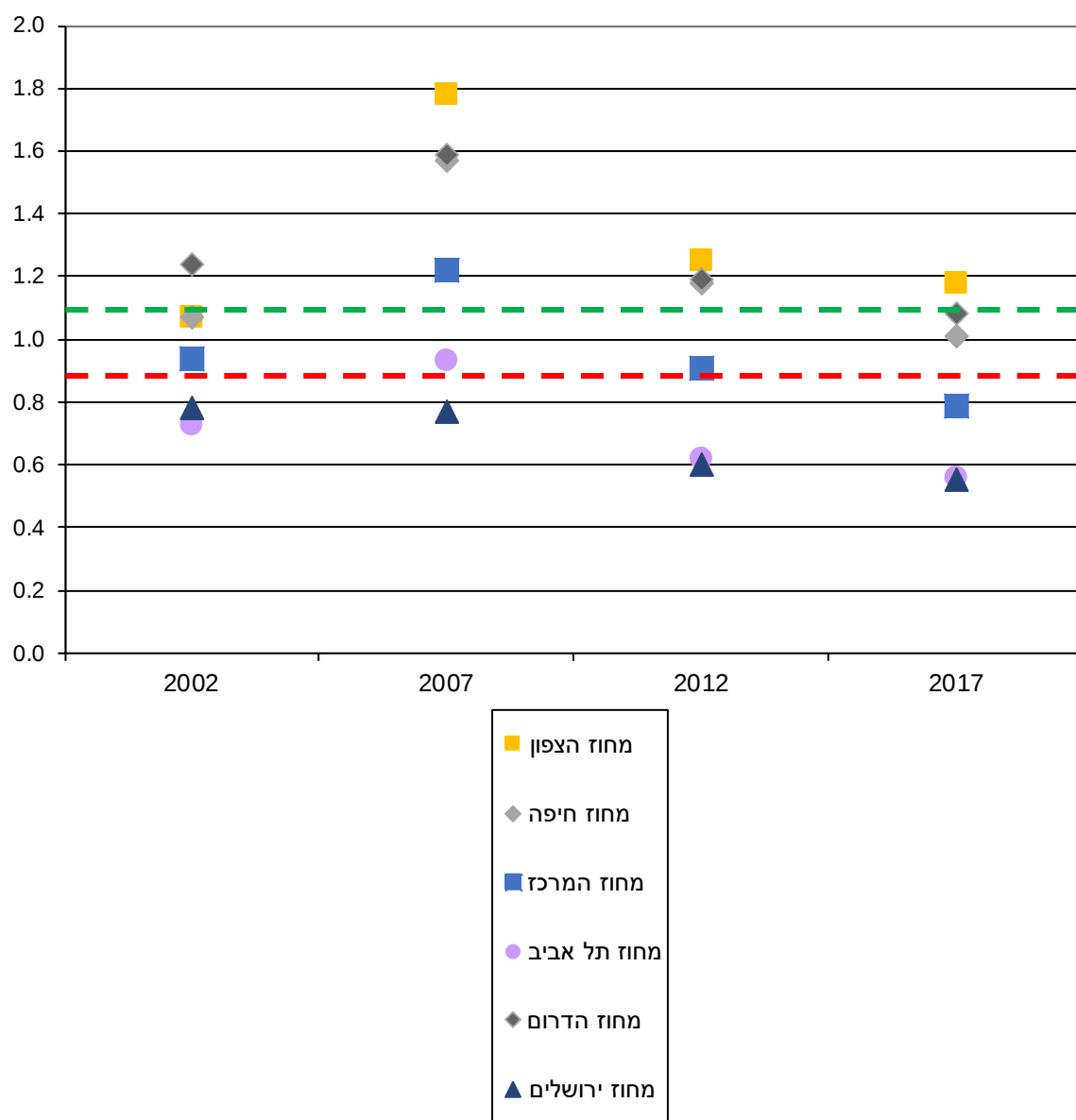

³ בדיקה של נשיגות הדיור עבור שנת 2022 נערכה במתודולוגיה שונה – המדד חושב על סמך השכר נטו לפי נתוני דוח 2022 של המעסיק המפרט את המשכורות השנתיות של העובד ואת הניכויים למס הכנסה, למס בריאות ולביטוח לאומי. בחישוב המדד לא נעשתה התאמה בין מאפייני משק הבית ובין גודל הדירה ולא פורקו משקי בית שבהם מתגוררים צעירים.

4.8.2. שיעור הדירה הניתנת לרכישה
שנים נבחרות

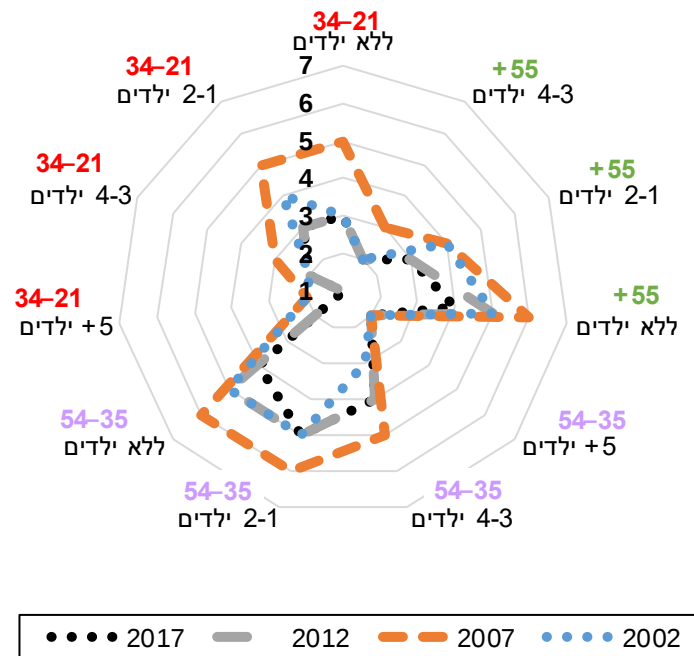

4.8.3. יחס נשיגות הדיור, (1) לפי מחוז שנים נבחרות

(1) ראו נספח א – הגדרות ורקע מתודולוגי.
 ערכי יחס גבוהים מ-1.1 מציינים נשיגות דיור בשל היכולת לרכוש יותר מדירה אחת במחיר ממוצע.
 ערכי יחס בין 0.91 ל-1.1 מציינים יכולת גבולית לרכישת דירה בשל היכולת לרכוש דירה במחיר ממוצע
 תוך נטילת משכנתה מרבית ורמת סיכון גבוהה.
 ערכי יחס נמוכים מ-0.9 מציינים אי-נשיגות דיור בשל חוסר יכולת לרכוש דירה במחיר ממוצע.

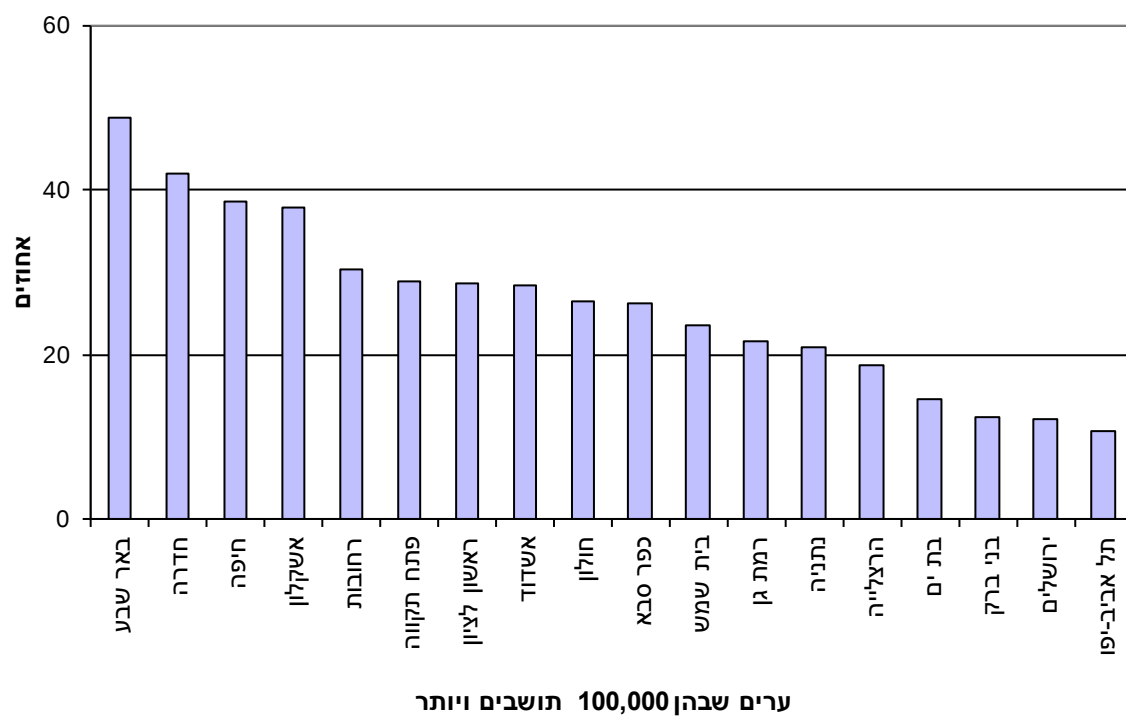
4.8.4. רמת נשיגות הדיור (7-1), לפי מספר ילדים במשק הבית וגיל ראש משק הבית
 משק הבית
 שנים נבחרות

גיל ראש משק הבית

- 34-21 •
- 54-35 •
- +55 •

**4.8.5. משקי בית, לפי יכולת לרכוש דירה במחיר ממוצע
בערים הגדולות
2022**

נספח א – הגדרות ורקע מתודולוגי

1. הכנסה למשק בית:
ההכנסה נטו נאמדה כהפרש בין ההכנסה ברוטו לשלושה תשלומי חובה עיקריים: מס הכנסה, ביטוח בריאות וביטוח לאומי.
2. הגדרת משקי בית בפילוח לפי גיל:
 - משקי בית צעירים: ראש משק הבית בן 21–34.
 - משקי בית בגילי ביניים: ראש משק הבית בן 35–54.
 - משקי בית בגילי טרום-פרישה: ראש משק הבית בן 55–67.
3. סיווג משך המשכנתה המרבית לפי גיל:
 - קבוצת משקי בית צעירים נחשבה כזכאית לתקופת הלוואת משכנתה מרבית של 30 שנה.
 - קבוצת משקי בית בגילי ביניים נחשבה כזכאית לתקופת הלוואת משכנתה של 25 שנה.
 - קבוצת משקי בית בגילי טרום-פרישה נחשבה כזכאית לתקופת הלוואת משכנתה של 15 שנה.
4. באמצעות יחס נשיגות הדיור הוגדרו 7 רמות של נשיגות דיור:
 - א. ערכי יחס נמוכים מ-0.9 – מציינים אי-נשיגות דיור בשל חוסר יכולת לרכוש דירה במחיר ממוצע אפילו תוך נטילת משכנתה מרבית.
 - רמה 1 (אי-נשיגות מוחלטת) – מציינת חלקיות דירה של 50% ומטה הניתנת לרכישה.
 - רמה 2 (אי-נשיגות חמורה) – מציינת חלקיות דירה בין 51% ל-70% הניתנת לרכישה.
 - רמה 3 (אי-נשיגות) – מציינת חלקיות דירה בין 71% ל-90% הניתנת לרכישה.
 - ב. ערכי יחס בין 0.91 ל-1.1 – מציינים יכולת גבולית לרכישת דירה, בשל היכולת לרכוש דירה במחיר הממוצע תוך נטילת משכנתה מרבית וברמת סיכון גבוהה.
 - רמה 4 (נשיגות גבולית) – מציינת חלקיות דירה בין 91% ל-110% הניתנת לרכישה.
 - ג. ערכי יחס גבוהים מ-1.1 – מציינים נשיגות דיור בשל היכולת לרכוש יותר מדירה אחת במחיר ממוצע או בשל היכולת לרכוש דירה תוך נטילת משכנתה שאינה מרבית.
 - רמה 5 (נשיגות מתונה) – מציינת יכולת רכישה של דירה אחת במחיר ממוצע. זאת, נוסף על האפשרות לרכישה חלקית (בין 11% ל-30%) של דירה נוספת במחיר ממוצע.
 - רמה 6 (נשיגות) – מציינת יכולת רכישה של דירה אחת במחיר ממוצע. זאת, נוסף על האפשרות לרכישה חלקית (בין 31% ל-50%) של דירה נוספת במחיר ממוצע.
 - רמה 7 (נשיגות גבוהה) – מציינת יכולת רכישה של דירה אחת במחיר ממוצע. זאת, נוסף על האפשרות לרכישה חלקית (יותר מ-50%) של דירה נוספת במחיר ממוצע.

5. אחוז משקי הבית שעבורם רכישת דירה היא בת-השגה:

אמידת אחוז משקי הבית שעבורם רכישת דירה היא בת-השגה התבססה על סקר הוצאות משק הבית, הכולל מידע חברתי-כלכלי וגאוגרפי.⁴ עבור כל משק בית חושב המחיר הממוצע של דירה העונה על צרכיו (מבחינת גודל הדירה ומחוז המגורים). נתוני הסקר אפשרו סיווג פרטני של רמת נשיגות הדיור לכל משקי הבית במדגם:

א. **נשיגות דיור גבולית** – ביכולתו של משק בית לרכוש דירה המתאימה לצרכיו (לאחר נטילת משכנתה מרבית) בטווח מחיר הנע בין 10% מעל המחיר הממוצע ובין 10% מתחת המחיר הממוצע.

ב. **דיור בר-השגה** – ביכולתו של משק הבית לרכוש דירה במחיר הגבוה מהמחיר הממוצע של דירה המתאימה לצרכיו ב-10% ויותר.

ג. **דיור שאינו בר-השגה** – אין ביכולתו של משק בית לרכוש דירה במחיר הנמוך מהמחיר הממוצע של דירה המתאימה לצרכיו ב-10% ומטה.

⁴ המידע כולל את גיל ראש משק הבית, גודל משק הבית, מקום מגוריו והכנסותיו נטו.

חינוך
השכלה
וכישורים

5.1. שיעור המתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה¹

תיאור המדד והגדרתו

מחקר פיז"ה, הנערך בידי הארגון לשיתוף פעולה ולפיתוח כלכלי (OECD) במחזוריות של אחת ל-3 שנים, בודק את רמת האוריינות בשלושה תחומים – מתמטיקה, קריאה ומדעים. מטרת המחקר לבדוק באיזו מידה תלמידים בני 15 "מוכנים לחיים הבוגרים", כלומר רכשו כלי חשיבה כלליים והבנה באופן המאפשר התמודדות טובה ויעילה עם סביבתם. המחקר האחרון נערך ב-2022 בקרב מדגם מייצג של כ-625,000 תלמידים בכ-80 מדינות וישויות כלכליות (כ-6,250 תלמידים בישראל).

מדד שיעור המתקשים והמצטיינים באוריינות מתמטית קשור בהצלחה ובאזרחות פעילה. אוריינות מתמטית חיונית לפעילויות מגוונות בחיי היום-יום, והיא מספקת כלים להשתלבות בעולם התעסוקתי, בייחוד בתחומי המדע והטכנולוגיה.

המדד הנוכחי מבוסס על שיעור התלמידים בכל אחת משש רמות בקיאות שהגדירו עורכי המחקר. רמות הבקאות מדרגות את הישגי התלמידים לפי רמת השאלות שצפוי שיהיו מסוגלים לפתור (רמות 1–6 ורמה הנמוכה מרמה 1).

תלמידים מצטיינים השיבו בהצלחה גם על שאלות בדרגת קושי גבוהה (רמות 5–6), ואילו **תלמידים מתקשים השיבו בהצלחה רק על שאלות בדרגת קושי נמוכה (רמה 1 ורמה הנמוכה מ-1)**.

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בשיעור התלמידים המתקשים, לצד עלייה בשיעור התלמידים המצטיינים.

מגמות במדד

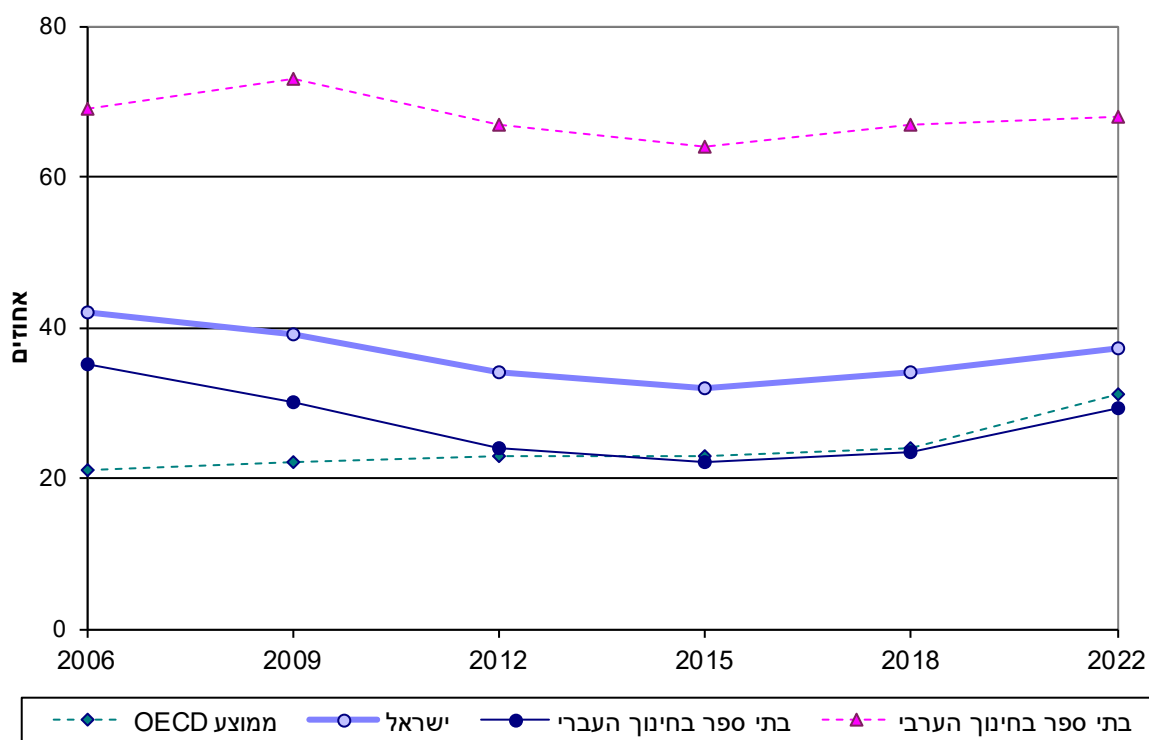
- **שיעור המתקשים במתמטיקה עלה מ-34% בשנת 2018 ל-37% בשנת 2022.** שיעור המצטיינים בשנת 2022 עמד על 8%.
- בשנת 2022 שיעור המתקשים בבתי ספר בחינוך הערבי² היה גדול באופן ניכר משיעורם בבתי ספר בחינוך העברי (68% לעומת 29%, בהתאמה). בשנים 2006–2022 ירד שיעור המתקשים בבתי ספר בחינוך העברי (מ-35% ל-29%, בהתאמה), אך עלה ביחס ל-2018 (23%). בבתי ספר בחינוך הערבי עלה שיעור המתקשים מ-64% ב-2006 ל-73% ב-2022.
- בשנת 2022 לא נמצא הבדל בין בנים לבנות בשיעור המתקשים בבתי ספר בחינוך העברי. לעומת זאת, בבתי ספר בחינוך הערבי בנות מתקשות מעט פחות מבנים (66% לעומת 70%, בהתאמה), ובקרב הבנים נרשמה עלייה של 5% בהשוואה לשנת 2018. בקרב המצטיינים בבתי ספר בחינוך העברי שיעור הבנים גדול פי 2.5 משיעור הבנות (15% לעומת 6%, בהתאמה).
- בכלל האוכלוסייה בישראל, שיעור המתקשים במתמטיקה ב-2022 היה גבוה מממוצע OECD (37% ו-31%, בהתאמה) ושיעור המצטיינים בישראל היה נמוך מעט מממוצע OECD (8%)

¹ Pisa – Programme for International Student Assessment.

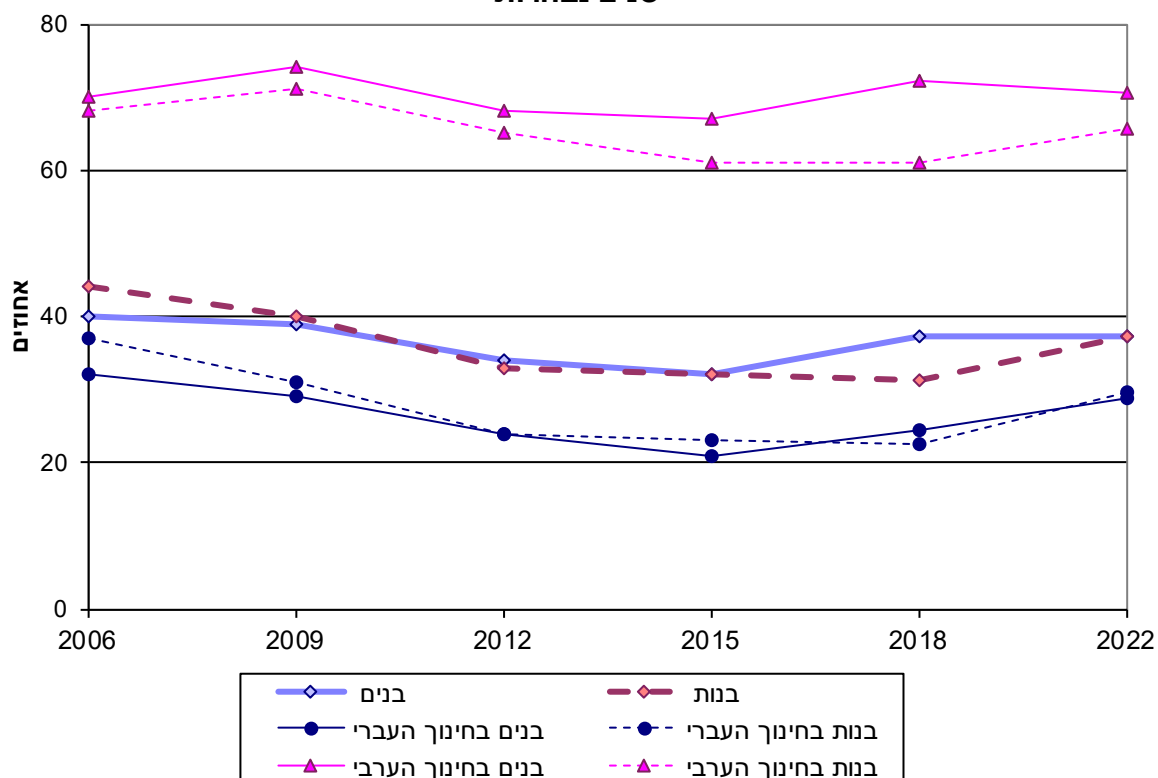
² בחינוך הערבי נכללים המגזר הערבי, הבדואי, הדרוזי והצ'רקסי.

ו-9%, בהתאמה). בשנים 2006–2018 שיעור המתקשים והמצטיינים בממוצע OECD נשאר דומה, לעומת זאת, בשנים 2018–2022 נרשמה עלייה בשיעור המתקשים בממוצע OECD מ-24% ל-31%, בהתאמה.

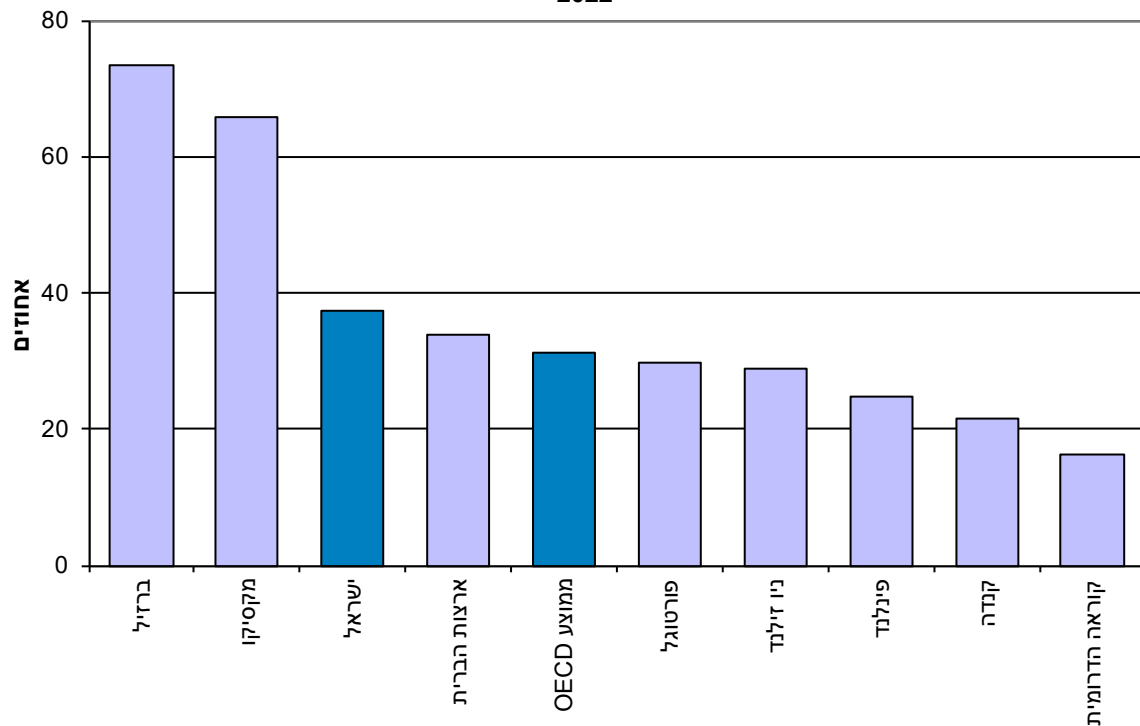
5.1.1 מתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה,
ישראל בהשוואה לממוצע OECD ולפי סוג פיקוח
2022–2006

5.1.2. מתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה, לפי מין וסוג פיקוח
שנים נבחרות

5.1.3. מתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה, במדינות ה-OECD
2022

מקור: OECD.

5.2. שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30

תיאור המדד והגדרתו

שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30 חושב כאחוז בני 30 שהתעודה הגבוהה ביותר שלהם היא תעודה על-תיכונית או תואר אקדמי. מטרת מדד זה – לשקף את הקשר בין רמת השכלה ובין הזדמנויות תעסוקתיות, רמת שכר, יכולת השתלבות בחברה ורמת חיים.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר כוח אדם: "מהי התעודה או התואר הגבוה ביותר שקיבלת?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור בעלי ההשכלה העל-תיכונית וההשכלה הגבוהה.

מגמות במדד

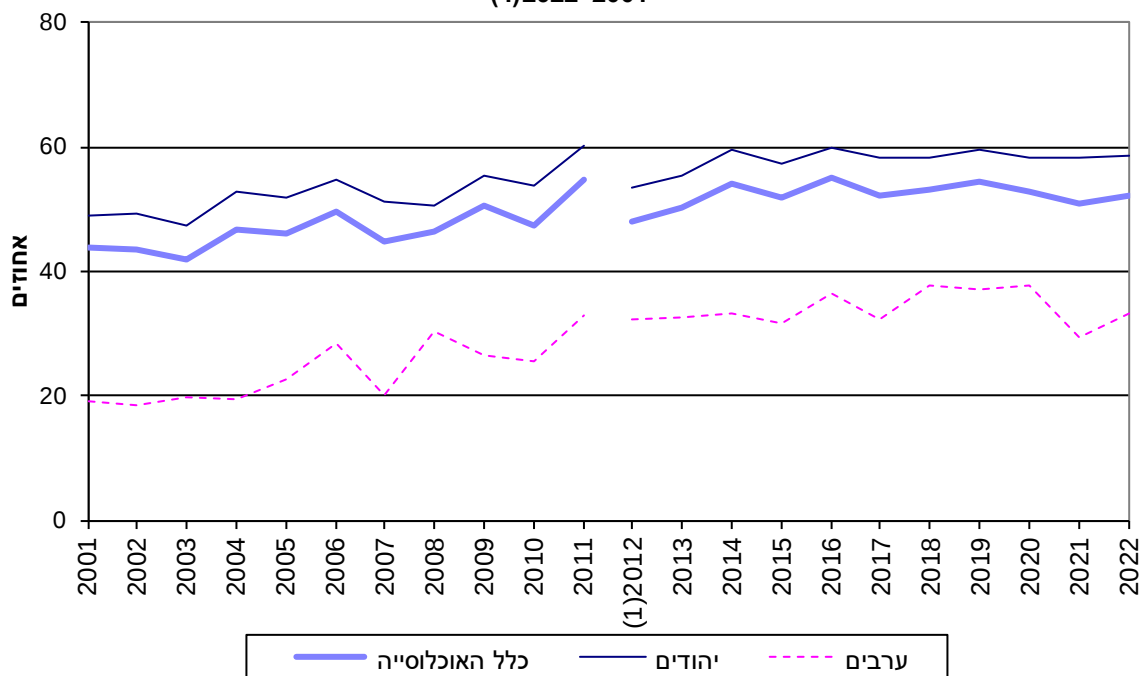
- בשנת 2022 הגיע שיעור בני 30 בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה ל-52.3%. שיעור זה נמצא במגמת עלייה – בשנים 2001–2011 עלה השיעור מ-43.9% ל-54.7%, ובשנים 2012–2019¹ עלה השיעור מ-48.1% ל-54.4%. בשנים 2020–2021 ירד השיעור מ-52.9% ל-50.8%.
- בשנת 2022 שיעור הנשים בעלות השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה היה גבוה בהשוואה לגברים (62.4% לעומת 41.9%, בהתאמה), עלייה לעומת שנת 2021 (60.6% לעומת 40.8%, בהתאמה).
- בשנת 2022 שיעור הערבים בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה היה נמוך באופן ניכר בהשוואה לשיעור היהודים (33.3% לעומת 58.7%, בהתאמה) – פער של 25.4 נקודות האחוז. הפער ירד לעומת 2021 (28.9 נקודות האחוז).
- בשנת 2022 שיעור היהודיות בעלות השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה היה גבוה פי 1.9 מזה של הערביות (71.2% לעומת 37.3%, בהתאמה).
- בשנת 2022 בהשוואה לפי אורח חיים מבחינה דתית² בקרב יהודים, האחוז הגבוה ביותר של בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה נמצא אצל אלו שהגדירו את אורח חייהם חילוני (70.5%), והנמוך ביותר – בקרב אלו שאורח חייהם חרדי (44.5%).
- בשנת 2022 בהשוואה לפי אורח חיים מבחינה דתית בקרב ערבים, האחוז הגבוה ביותר של בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה נמצא אצל אלו שהגדירו את אורח חייהם חילוני (50.5%).
- ב-2022 אחוז בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה ביותר היה במחוז תל אביב (70.9%) והנמוך ביותר – במחוז הדרום (37.6%).

¹ משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע), ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי. לכן לא ניתן לערוך השוואה עם שנים קודמות.

² הנתונים מבוססים על שאלה בסקר כוח אדם: "מהו אורח החיים העיקרי מבחינה דתית של הגרים בדירה?".

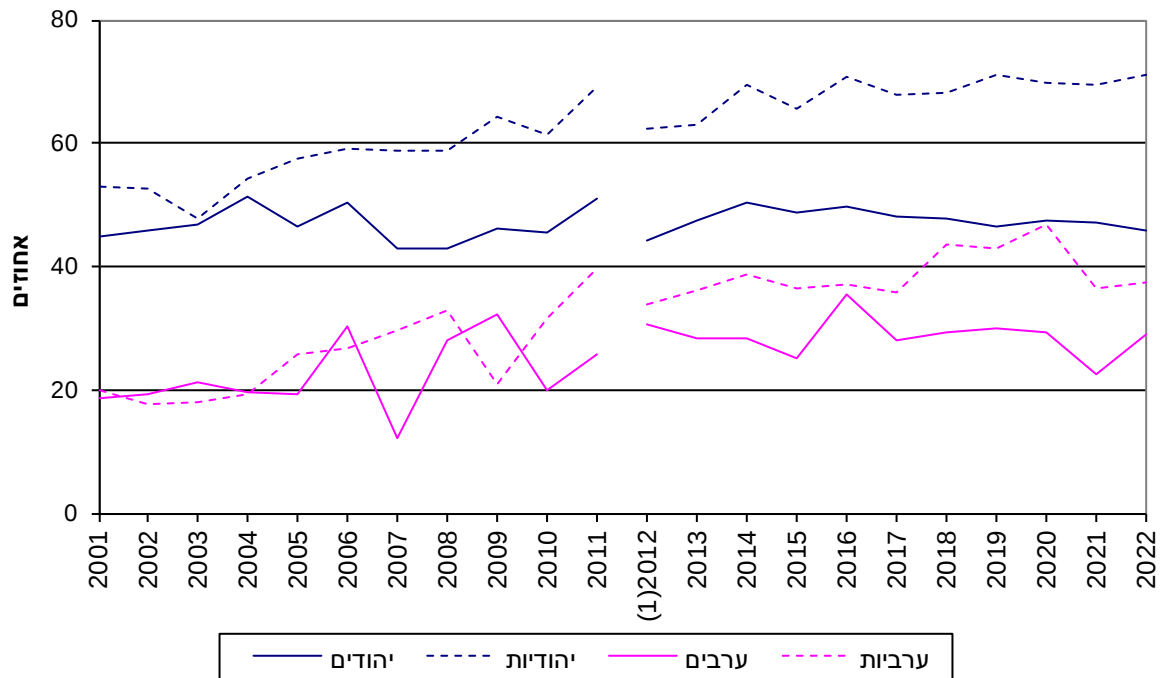
- ב-2021 אחוז בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 25–34 היה נמוך בישראל בהשוואה לממוצע מדינות ה-OECD (46.0% לעומת 46.9%, בהתאמה).

**5.2.1. בני 30 בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה,
לפי קבוצת אוכלוסייה
(1)2022–2001**

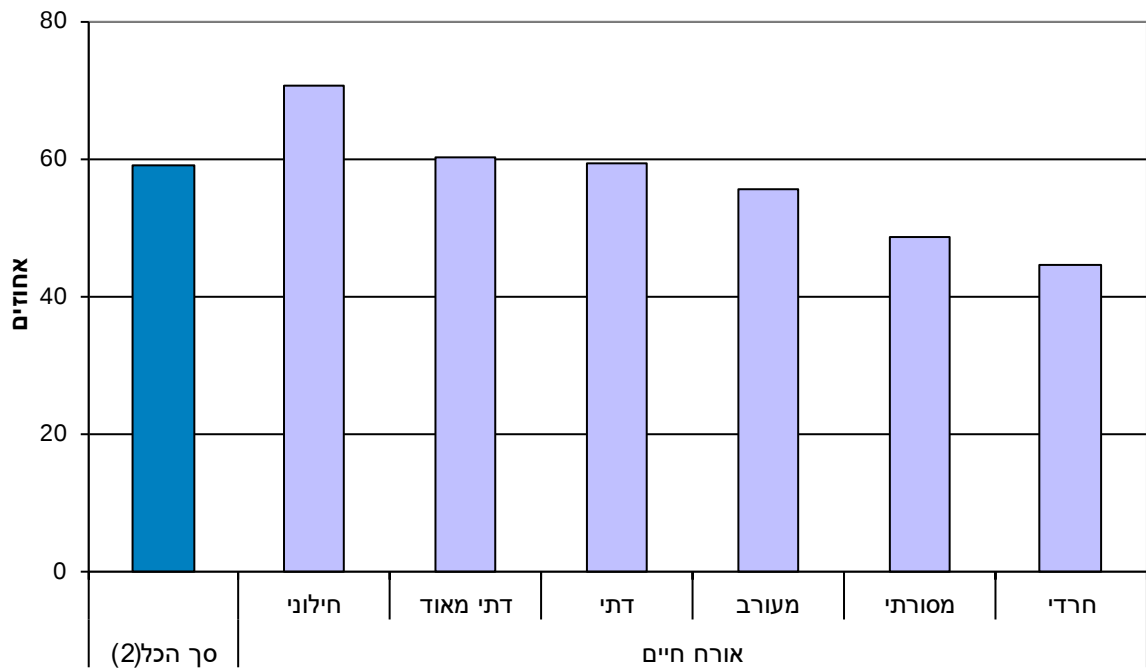
(1) משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי.

**5.2.2. בני 30 בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה,
לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
(1)2022–2001**

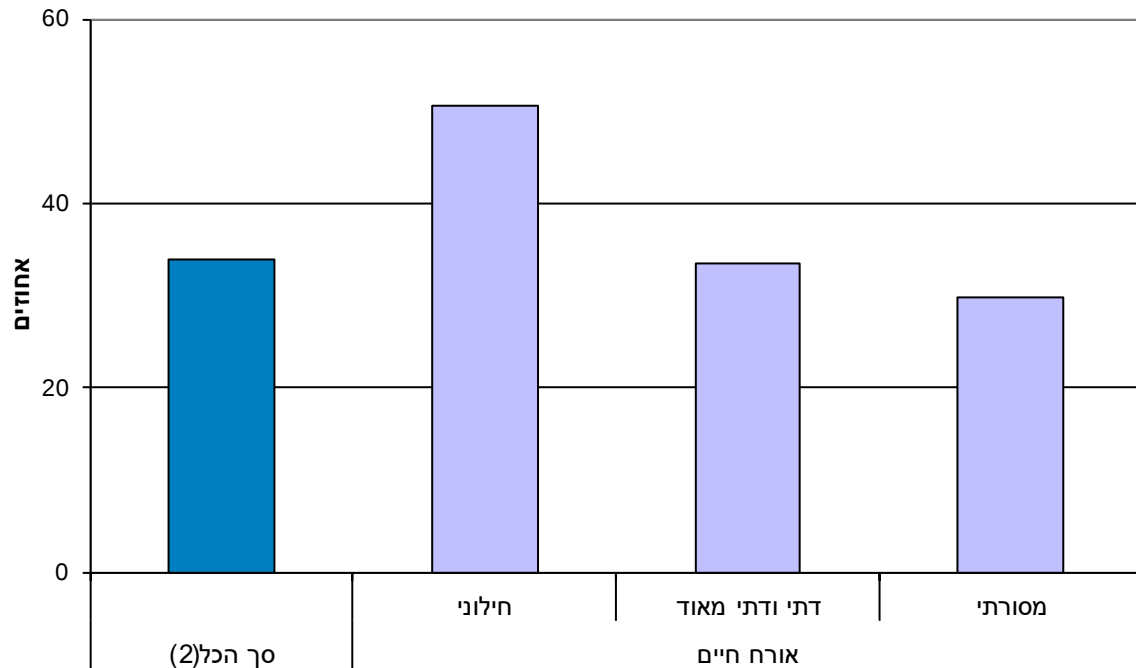
(1) משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי.

**5.2.3. יהודים בני 30 בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה, (1)
לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022**

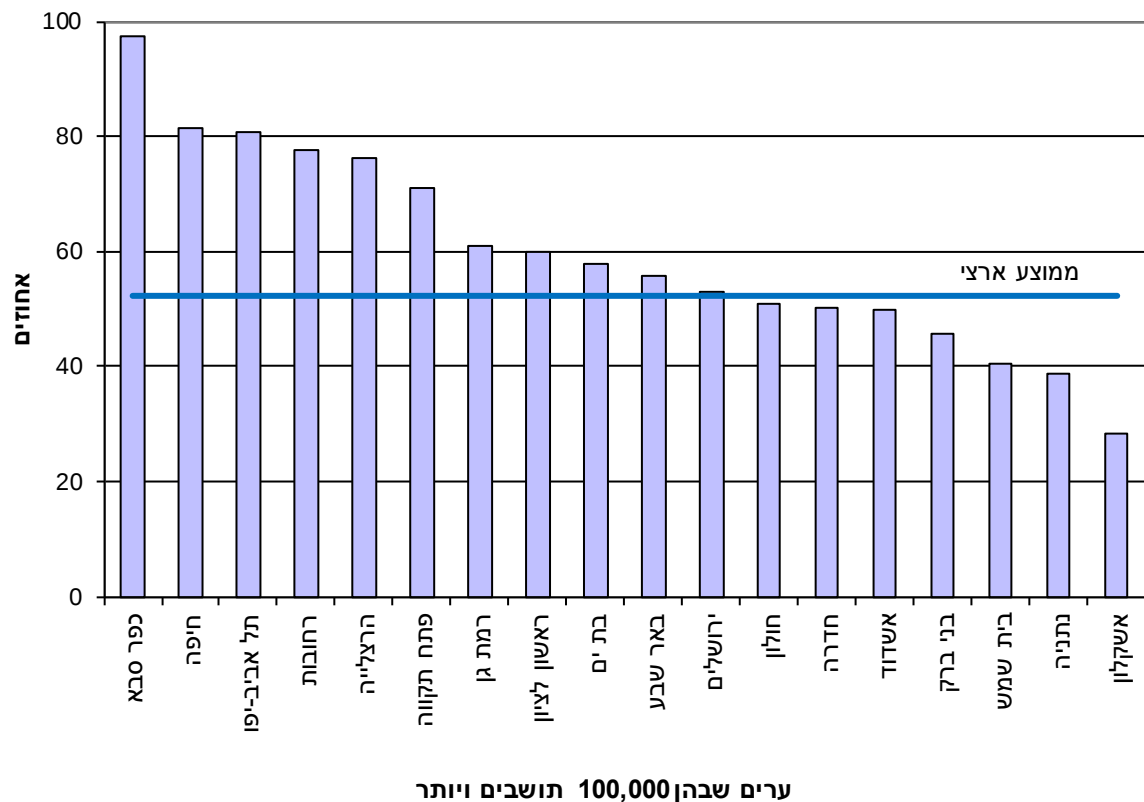
(1) לא כולל את הגרים במוסדות.
(2) כולל 'אחר' או 'לא ידוע'.

**5.2.4. ערבים בני 30 בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה, (1)
לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022**

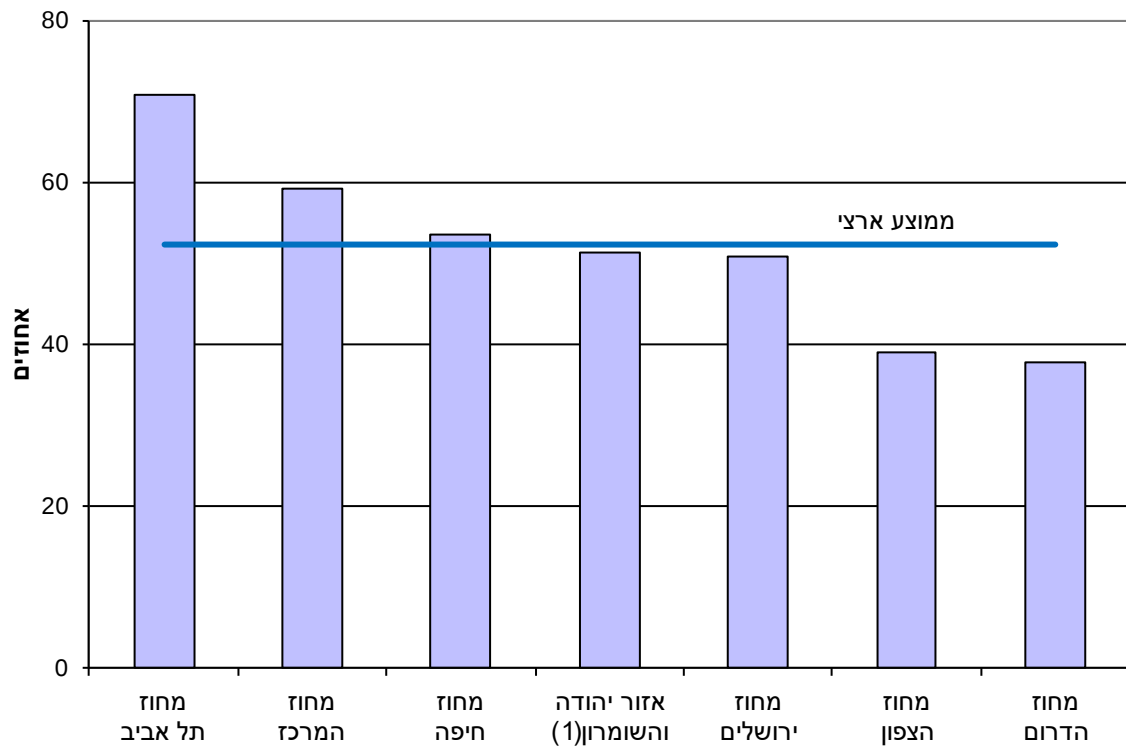

(1) לא כולל את הגרים מחוץ ליישובים (בדווים) או את הגרים במוסדות.
(2) כולל אורח חיים 'מעורב', 'אחר' או 'לא ידוע'.

**5.2.5. ערבים בני 30 בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בערים הגדולות
2022**

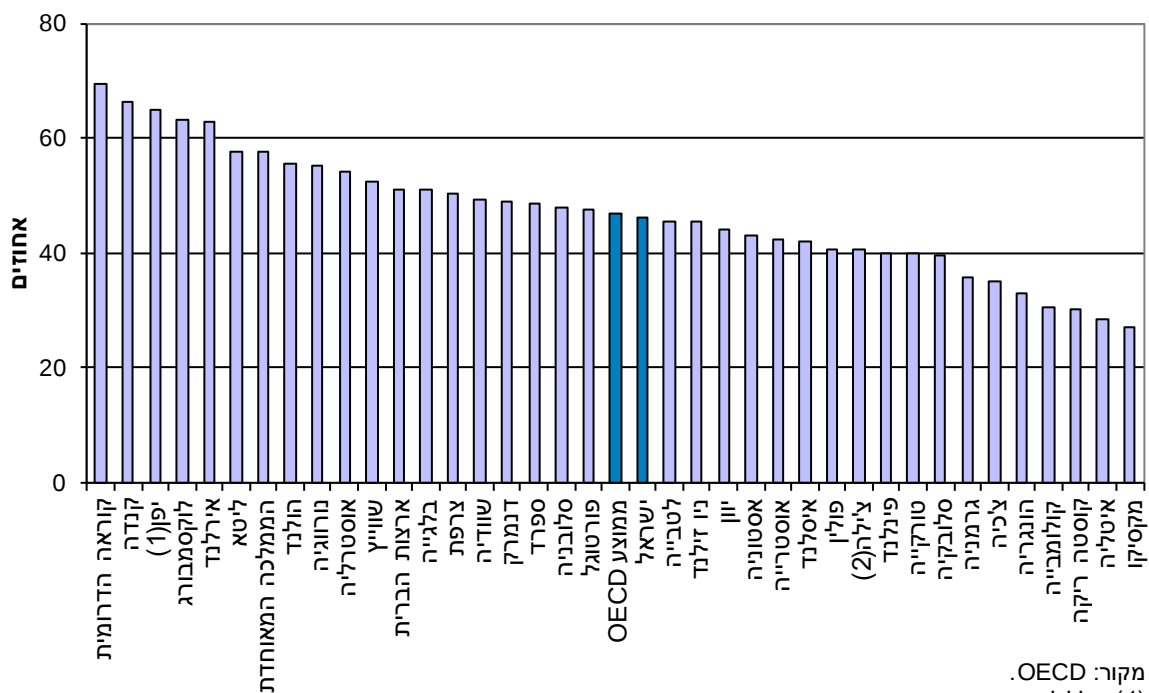

5.2.6. בני 30 בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה, לפי מחוז
2022

(1) יישובים ישראלים.

5.2.7. בני 25-34 בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה
במדינות ה-OECD
2021

מקור: OECD.
(1) כולל לימודי תעודה.
(2) נתוני 2020.

5.3. שיעורי למידה בגילי 15–17

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את הלומדים במערכת החינוך (חינוך יסודי ועל-יסודי) כאחוז מכלל בני 15–17 באוכלוסייה.

מעבר ללימודים ממוסדות בפיקוח משרד החינוך אל מוסדות אחרים, ויתרה מכך – הפסקת לימודים, מורידים את הסיכוי לרכישת השכלה גבוהה בעתיד ולהשתלבות מוצלחת בשוק העבודה. על כן חשוב לבחון את היקף הלומדים במוסדות בפיקוח משרד החינוך ובפיקוח משרד הכלכלה והתעשייה¹ בקרב כלל האוכלוסייה בגילים אלו.

מדד זה מחושב באמצעות הנתונים בקבצים אלה: קובץ התלמידים בפיקוח משרד החינוך, קובץ הלומדים בתוכנית היל"ה של משרד החינוך (החל בשנת הלימודים תשע"ד [2013/14]) וקובץ התלמידים בבתי ספר תעשייתיים ובבתי ספר לחניכים בפיקוח משרד הכלכלה והתעשייה. לא נכללים בחישוב המדד תלמידים זרים והאוכלוסייה הערבית² המתגוררת בירושלים. שנת תשס"ח (2007/08) שבה ערכה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מפקד אוכלוסין, היא שנת שבר בסדרה.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעורי הלמידה בגילי 15–17.

מגמות במדד

- **בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22) שיעור הלמידה של בני 15–17 עמד על 95.4%.** בקרב תלמידים ערבים נמשכה בשנה זו מגמת עלייה בשיעורי הלמידה.
- שיעורי הלמידה השתפרו מאז שנת הלימודים תשס"ט (2008/09) בקרב שני המינים, אך בקרב הבנים השיפור גבוה יותר. השיפור בקרב הבנים הביא לצמצום הפער לעומת הבנות. עם זאת שיעורי הלמידה בקרב הבנות נותרו גבוהים משיעורי הלמידה בקרב הבנים (96.7% לעומת 94.1%, בהתאמה).
- בשלוש קבוצות הגיל שנבחנו נרשמה עלייה בשיעורי הלמידה משנת הלימודים תשס"ט (2008/09). שיעור הלמידה בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22) בקרב בני 15 עמד על 97.1%, בקרב בני 16 – על 96.3% ובקרב בני 17 – על 92.7%.
- שיעור הלמידה בקרב תלמידים ערבים השתפר מאוד בשנים תשס"ט–תשפ"ב (2021/22–2008/09) ועלה מ-86.7% ל-94.8%. בשנת הלימודים תשפ"ב (2021/22) נמשכה מגמת צמצום הפער בשיעור הלמידה בקרב תלמידים ערבים לעומת תלמידים יהודים (שיעור

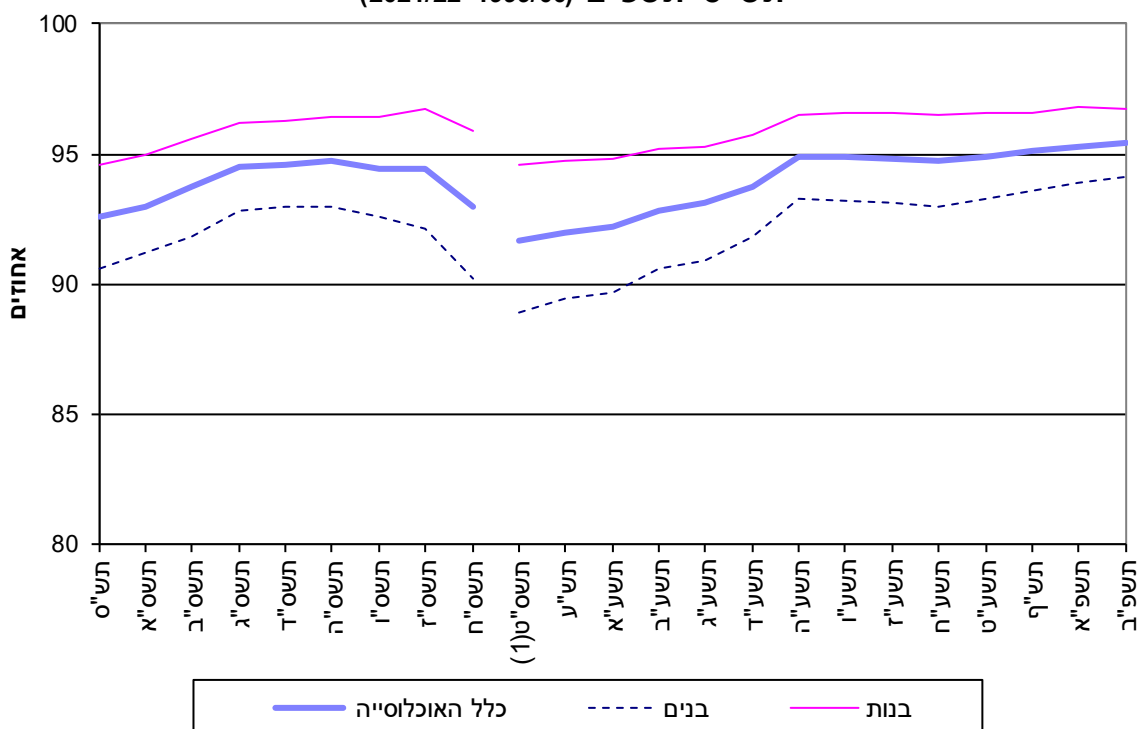
¹ עד שנת תש"ף (2019/20) מערכת החניכות הייתה באחריות משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים.

² חסרים נתונים זמינים עבור מוסדות חינוך רבים במזרח ירושלים.

הלמידה בקרב התלמידים היהודים עמד על 95.6% בתשפ"ב). בשנים תשס"ט-תשפ"ב
(2021/22-2008/09) הצטמצם הפער באופן ניכר – מ-6.8 נקודות האחוז ל-0.8 נקודות האחוז.

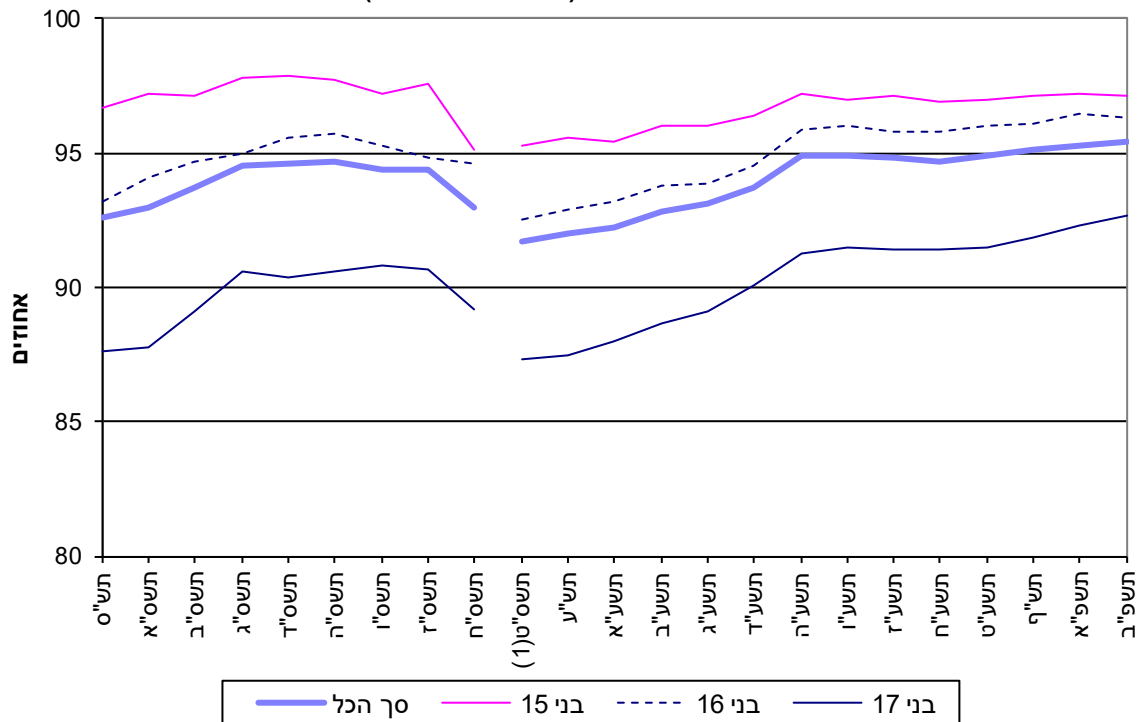
- מתוך הערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) – בחדרה, בירושלים, בבני ברק ובבית שמש שיעורי הלמידה של בני 15-17 היו נמוכים מהממוצע הארצי (95.4%) ועמדו על 95.1%, 89.4%, 88.3% ו-81.9% בהתאמה.
- בהשוואה לפי מחוז, שיעורי הלמידה הגבוהים ביותר של בני 15-17 נמצאו במחוזות המרכז, חיפה והצפון ועמדו על כ-97%, והשיעור הנמוך ביותר נמצא במחוז ירושלים ועמד על 88.8%.

5.3.1. שיעור למידה של בני 15-17, לפי מין
תש"ס-תשפ"ב (1999/00-2021/22)

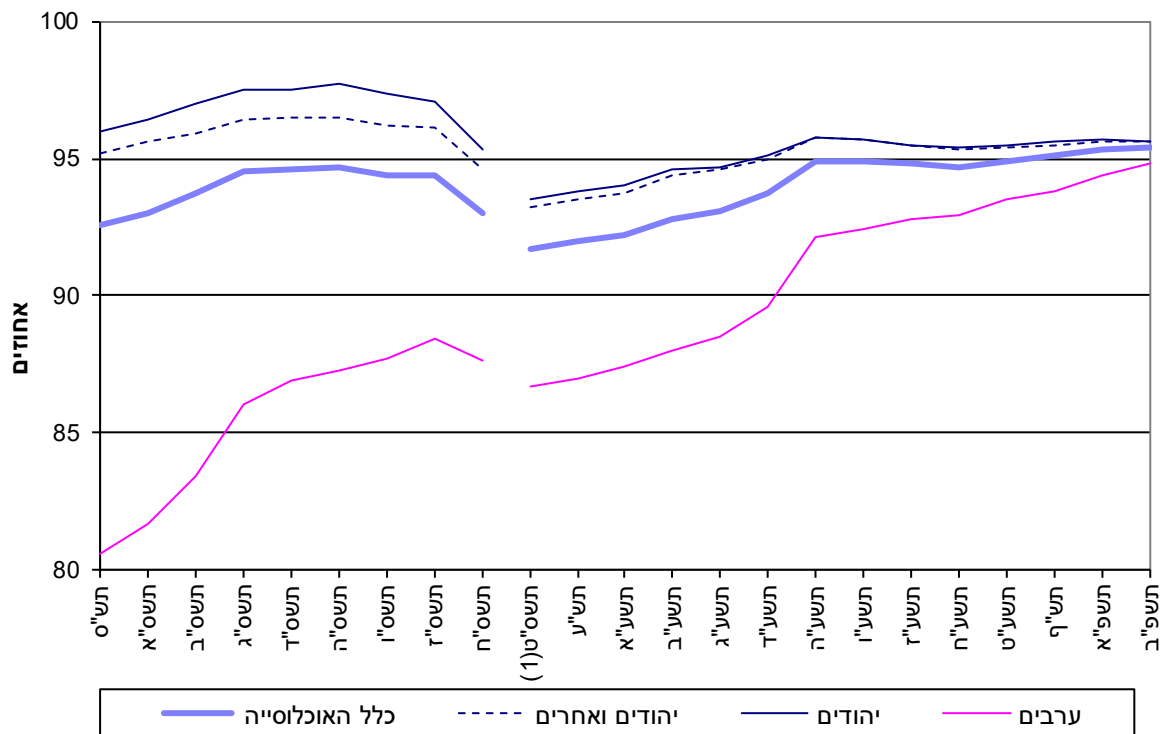
(1) בשנת הלימודים תשס"ט (2008/09) נעשה שימוש באומדני אוכלוסייה ברמת פרט לצורך חישוב שיעורי למידה. עד שנה זו נעשה שימוש באומדני אוכלוסייה אגרגטיביים לפי מין, גיל ודת לצורך החישוב.

5.3.2. שיעור למידה של בני 15-17, לפי גיל תש"ס-תשפ"ב (1999/00-2021/22)

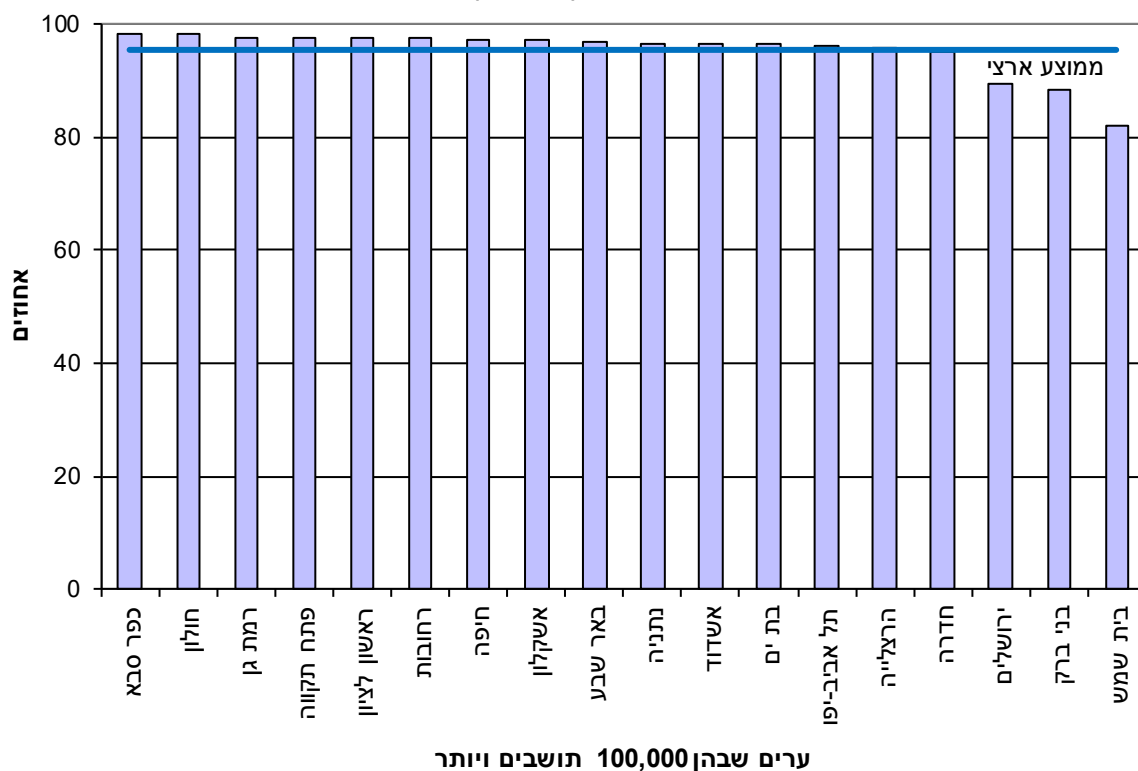
(1) בשנת הלימודים תשס"ט (2008/09) נעשה שימוש באומדני אוכלוסייה ברמת פרט לצורך חישוב שיעורי למידה. עד שנה זו נעשה שימוש באומדני אוכלוסייה אגרגטיביים לפי מין, גיל ודת לצורך החישוב.

5.3.3. שיעור למידה של בני 15-17, לפי קבוצת אוכלוסייה תש"ס-תשפ"ב (1999/00-2021/22)

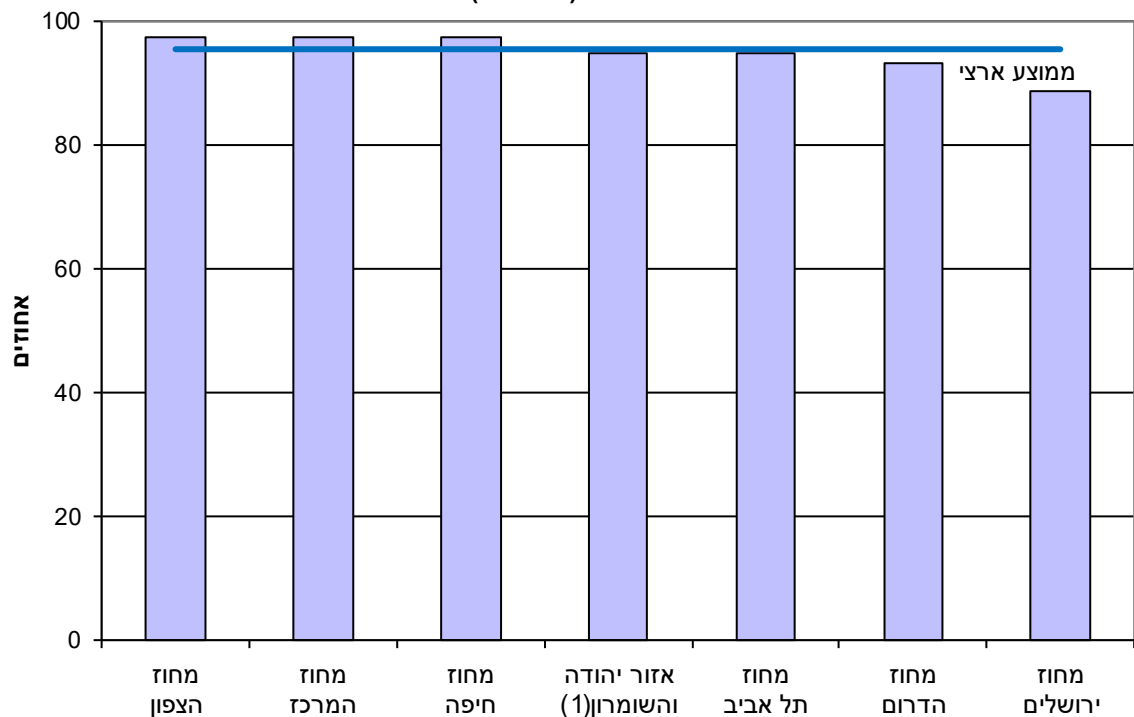

(1) בשנת הלימודים תשס"ט (2008/09) נעשה שימוש באומדני אוכלוסייה ברמת פרט לצורך חישוב שיעורי למידה. עד שנה זו נעשה שימוש באומדני אוכלוסייה אגרגטיביים לפי מין, גיל ודת לצורך החישוב.

5.3.4. שיעור למידה של בני 15-17 בערים הגדולות
תשפ"ב (2021/22)

5.3.5. שיעור למידה של בני 15-17, לפי מחוז
תשפ"ב (2021/22)

(1) יישובים ישראליים.

5.4. אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26 בישראל¹ (ילידי 1996) בשנת 2022. זכאות לבגרות מעלה את הסיכוי ללמוד במוסדות להשכלה גבוהה בישראל, ואיכות הבגרות – כגון היבחות מוגברת במקצועות מסוימים – משפיעה על אפשרויות הבחירה העומדות בפני המועמדים להשכלה גבוהה. גיל 26 נבחר בשל העובדה שרוב הסטודנטים לתואר ראשון בישראל מתחילים ללמוד עד גיל זה.

אחוז הזכאות לבגרות מחושב באמצעות הנתונים בקובצי בחינות הבגרות האינטרניות והאקסטרניות של משרד החינוך. משרד החינוך עדכן לשנת 2022 את נתוני הזכאות לבגרות של נבחני מחזור יב בשנת 2014, והם כוללים את אלה שלא עמדו בדרישות בעת סיום הלימודים בתיכון, וקיבלו הזדמנות נוספת להשלים את חובותיהם במסגרת בית הספר שלמדו בו. המגמה הרצויה למדד היא עלייה באחוז הזכאות לבגרות.

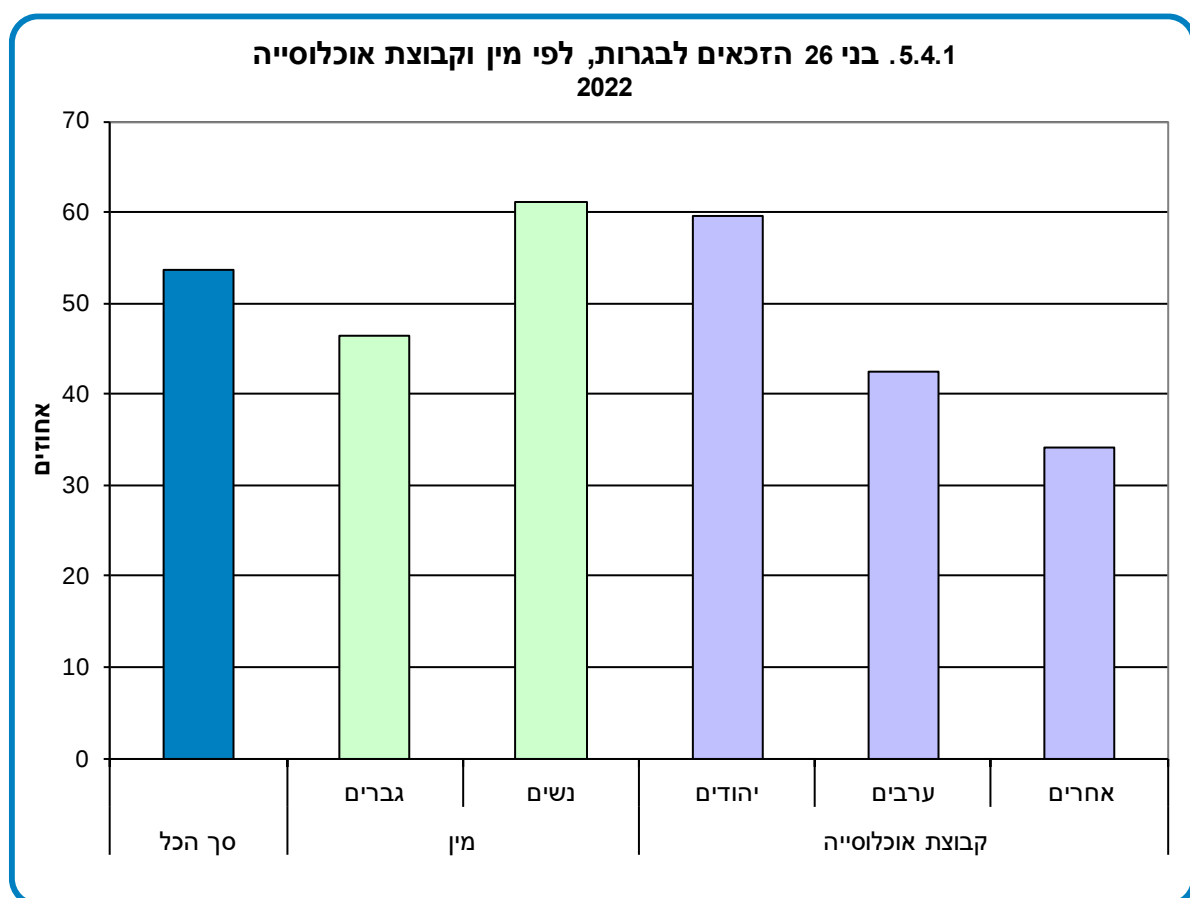
מגמות במדד

- **אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26 בשנת 2022 עלה ועמד על 53.7% בהשוואה ל-52.6% בשנת 2021.** אחוז העומדים בדרישות הסף של האוניברסיטאות עמד על 41.6% (40.6% בשנת 2021).
- בשנת 2022 אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26 אצל נשים עמד על 61.1% (60.1% בשנת 2021) לעומת האחוז בקרב גברים – 46.5% (45.3% בשנת 2021).
- בשנת 2022 אחוז הזכאות לבגרות בקרב יהודים בני 26 עמד על 59.5% (58.6% בשנת 2021) לעומת האחוז בקרב ערבים – 42.5% (40.5% בשנת 2021).
- למרות יתרון של הנשים באחוז הזכאות לבגרות ועמידה בדרישות סף של האוניברסיטאות, אחוז הנשים הזכאיות לבגרות אשר נבחנו במתמטיקה ברמת חמש יחידות לימוד נמוך מאחוז הגברים הזכאים (11.3% לעומת 17.4%, בהתאמה).
- אחוז הזכאות לבגרות בקרב אלו שנבחנו במתמטיקה ברמת חמש יחידות לימוד גבוה בקרב יהודים (15.0%) לעומת ערבים (10.4%).
- אחוז בעלי תעודת בגרות מדעית-איכותית² בקרב הזכאים לבגרות עמד על 6.8%. אחוז זה נמצא דומה בהשוואה לפי קבוצת אוכלוסייה בקרב יהודים ואחרים (7.1%) ונמוך מעט בקרב הערבים (5.7%). כמו כן נצפה אחוז גבוה יותר של בעלי תעודה זו בקרב גברים לעומת נשים (9.3% ו-4.8%, בהתאמה).

¹ בני 26 בסוף שנת 2022, לפי קובץ אומדני אוכלוסייה.

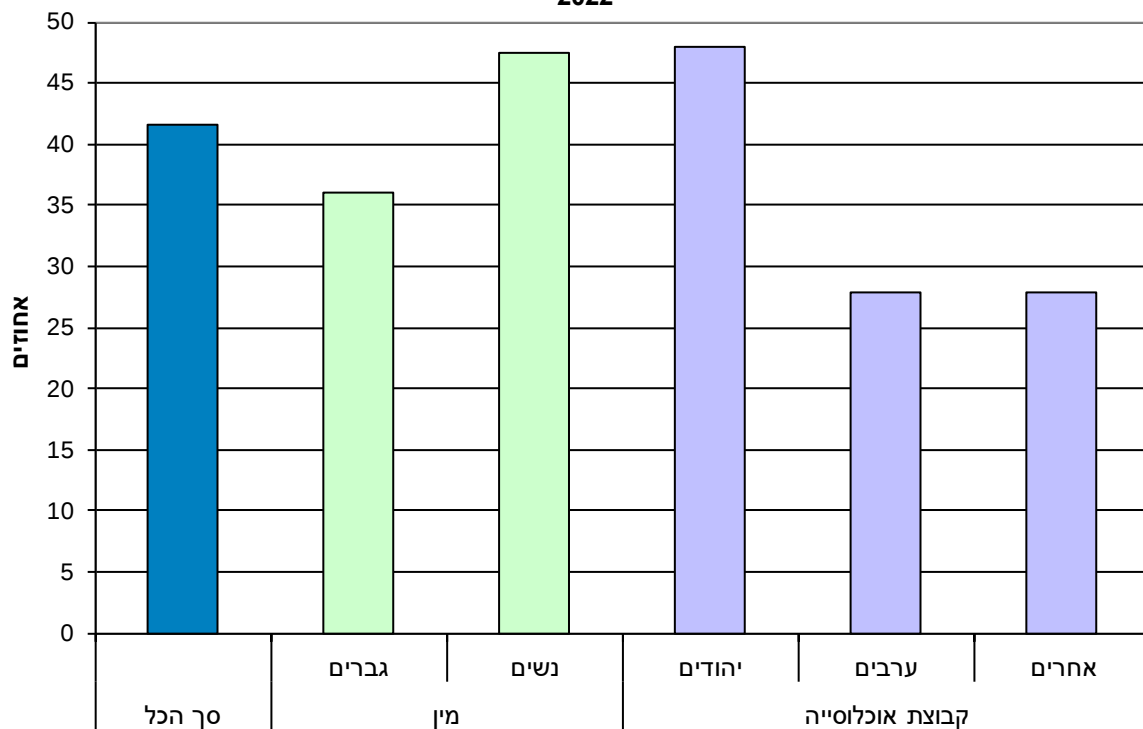
² בעלי תעודת בגרות מדעית-איכותית הם הזכאים לבגרות שנבחנו ברמת חמש יחידות לימוד במתמטיקה, חמש יחידות לימוד באחד ממקצועות מדעי הטבע (פיזיקה, כימיה או ביולוגיה) וחמש יחידות לימוד במקצוע מדעי נוסף (פיזיקה, כימיה, ביולוגיה או מדעי המחשב).

- המתגוררים ביישובים המשויכים לאשכול חברתי-כלכלי³ גבוה יותר הגיעו להישגים טובים יותר. יתרונם ניכר באחוזים גבוהים של זכאות לבגרות וכן באחוזים גבוהים של עמידה בדרישות סף של האוניברסיטאות. בקרב הזכאים לבגרות שנבחנו במתמטיקה ברמת חמש יחידות לימוד יתרונם מתון יותר.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של זכאות לבגרות בקרב בני 26 היה בכפר סבא (74.5%) והנמוך ביותר – בבני ברק (7.3%).
- בהשוואה לפי מחוז, האחוז הגבוה ביותר של זכאות לבגרות בקרב בני 26 נמצא במחוז המרכז (64.8%) והנמוך ביותר – במחוז ירושלים (26.1%).

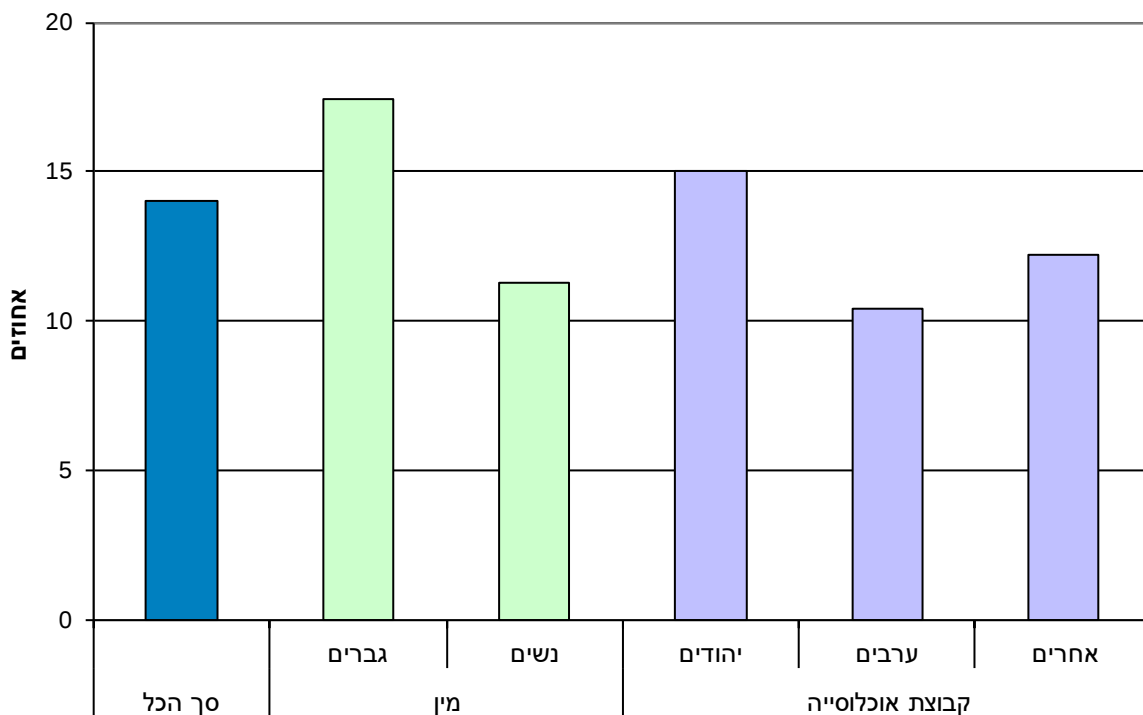

³ לפי אשכול חברתי-כלכלי של רשויות מקומיות ויישובים בתוך מועצות אזוריות לשנת 2019.

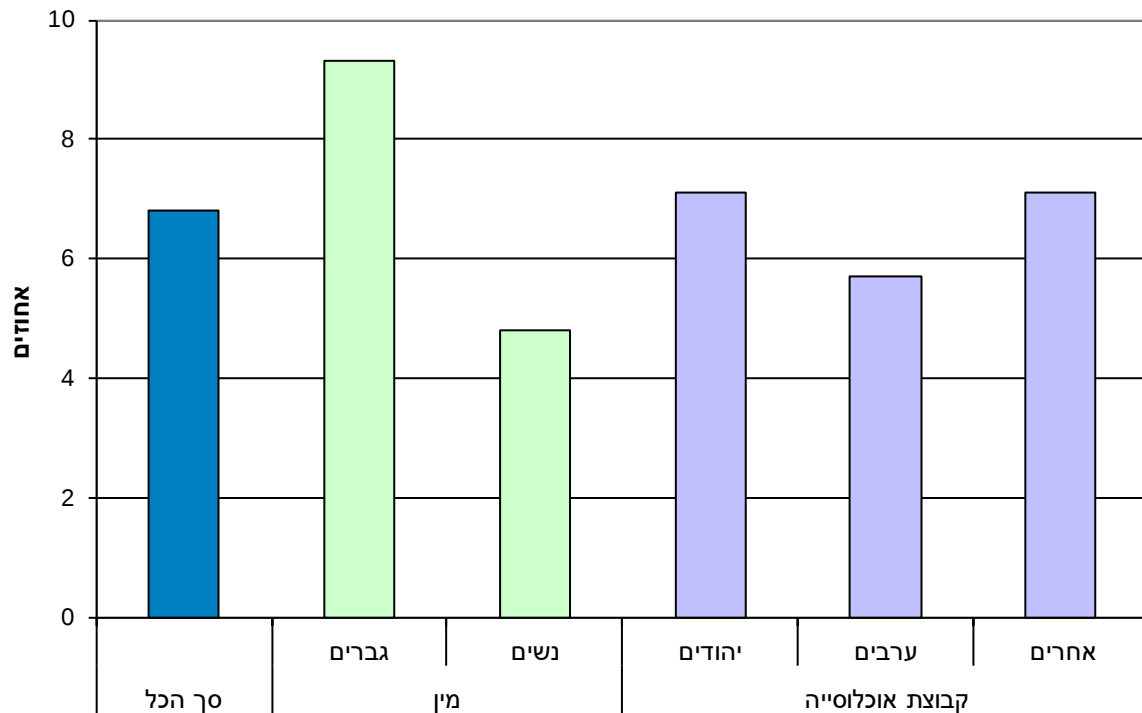
**5.4.2. בני 26 שעמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות,
לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022**

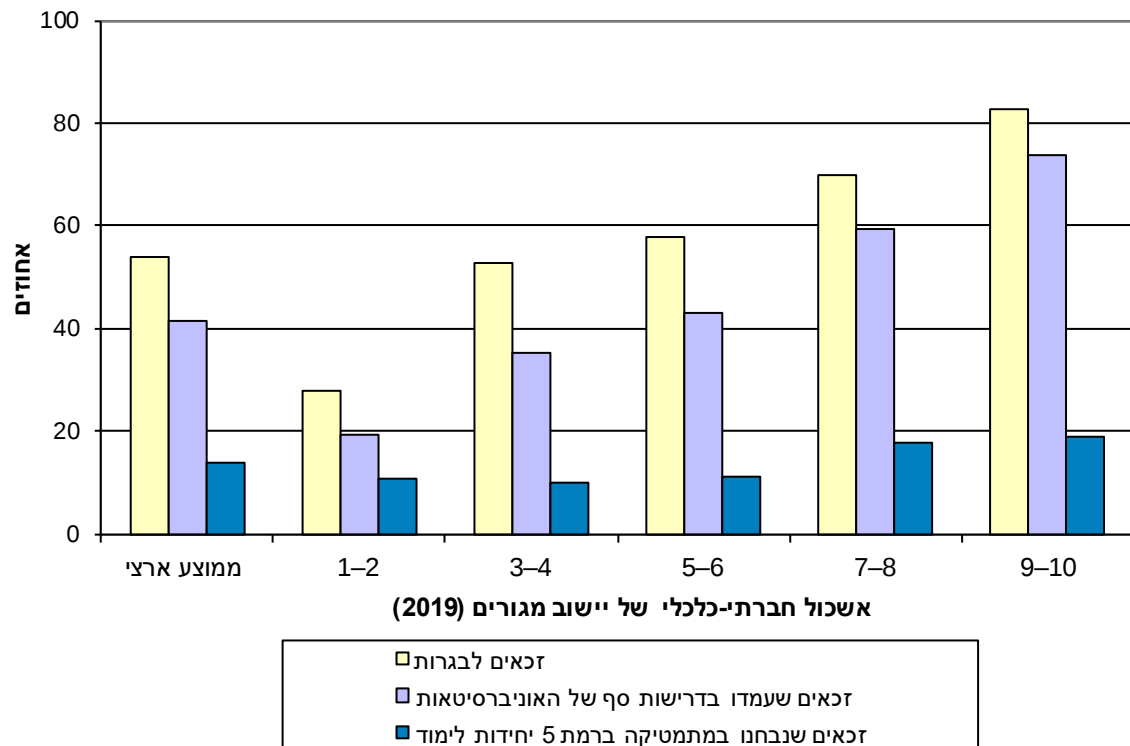
**5.4.3. בני 26 הזכאים לבגרות
שנבחנו במתמטיקה ברמת 5 יחידות לימוד, לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022**

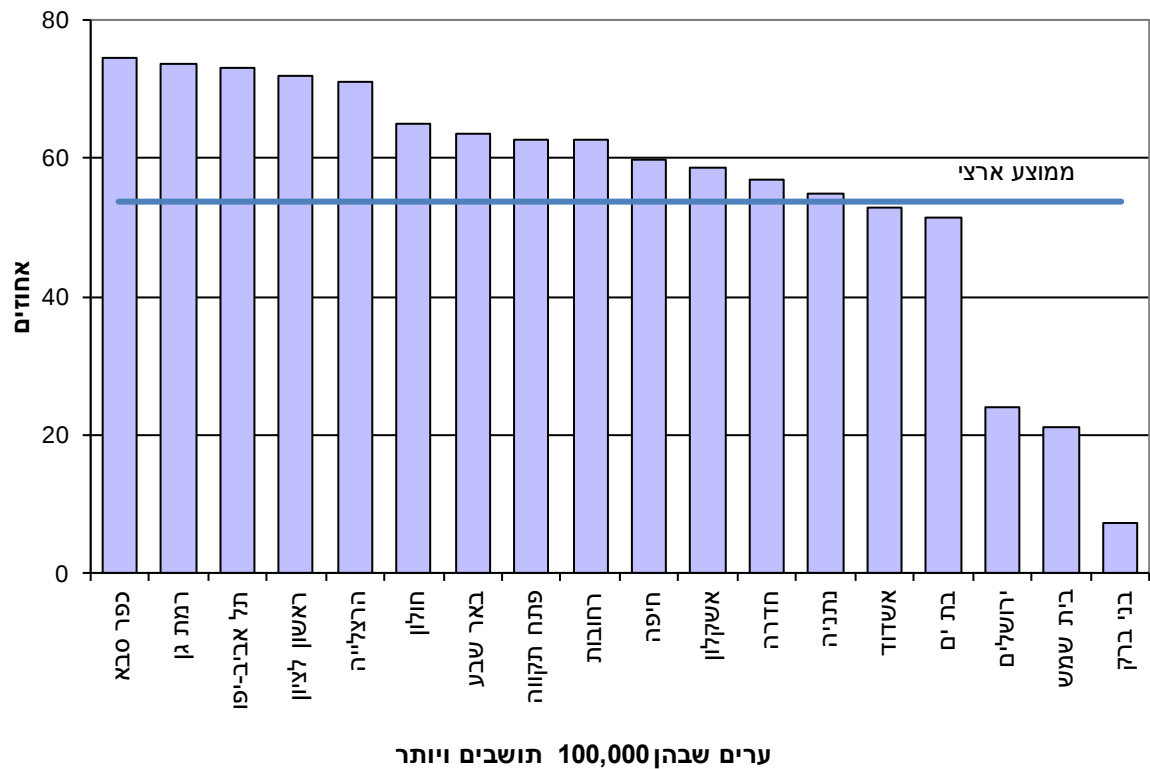
**5.4.4. בני 26 בעלי תעודת בגרות מדעית-איכותית,
לפי מין וקבוצת אוכלוסייה
2022**

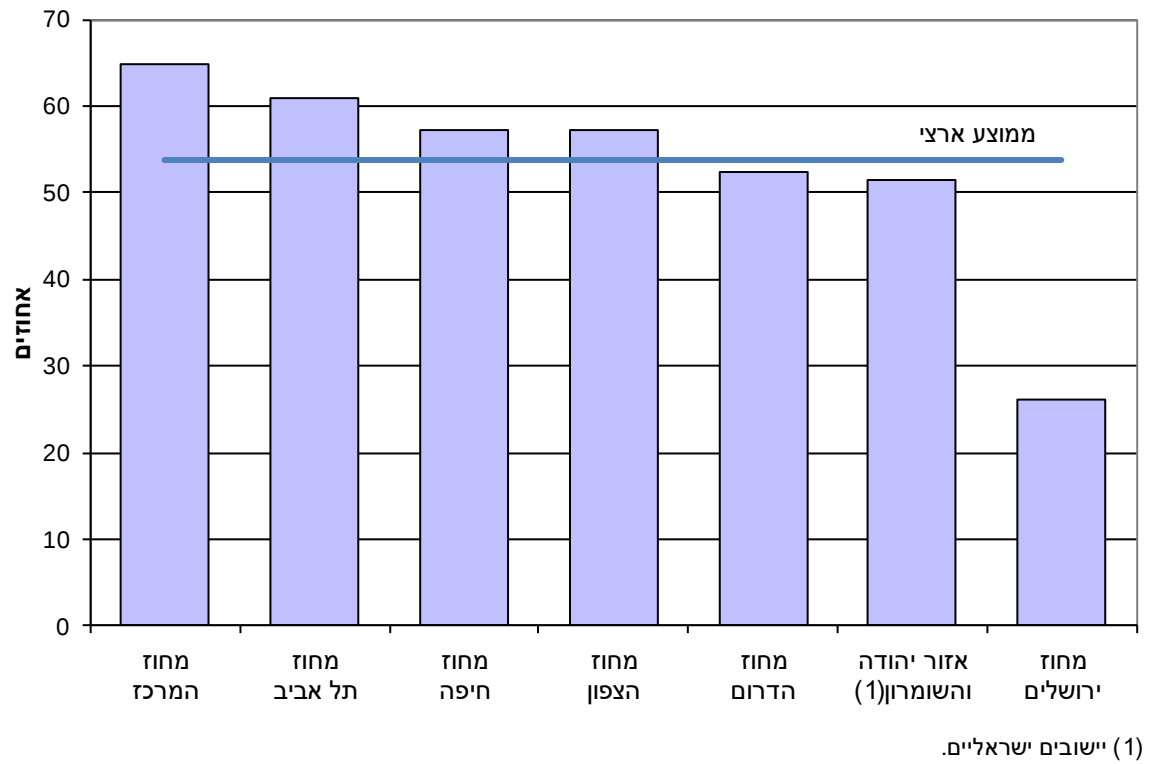
**5.4.5. בני 26 הזכאים לבגרות, עמדו בדרישות סף של האוניברסיטאות
ונבחנו במתמטיקה ברמת 5 יחידות לימוד, לפי אשכול חברתי-כלכלי
2022**

5.4.6. בני 26 הזכאים לבגרות בערים הגדולות
2022

5.4.7. בני 26 הזכאים לבגרות, לפי מחוז
2022

5.5. כישורי בוגרים: אוריינות קריאה ואוריינות מתמטית

בעלי אוריינות קריאה גבוהה (רמה 3 ומעלה) בסקר מיומנויות בוגרים בישראל

תיאור המדד והגדרתו

המדד מבוסס על תוצאות סקר מיומנויות בוגרים¹ (תוכנית הערכה בין-לאומית של מיומנויות בוגרים בקבוצת הגיל 16–65).

המדד מציג את שיעור האוכלוסייה בעלת אוריינות קריאה ברמה 3 ומעלה, מתוך טווח של שש רמות מיומנות (רמות 1 עד 5 ורמה הנמוכה מרמה 1). הרמות מגדירות את היכולת להתמודד בהצלחה עם מטלות "כמו בחיים" ו"כמו בחיי העבודה" בדרגות קושי שונות. לצורך מדד זה, רמות מיומנות 3 ומעלה נחשבות למיומנויות גבוהות.

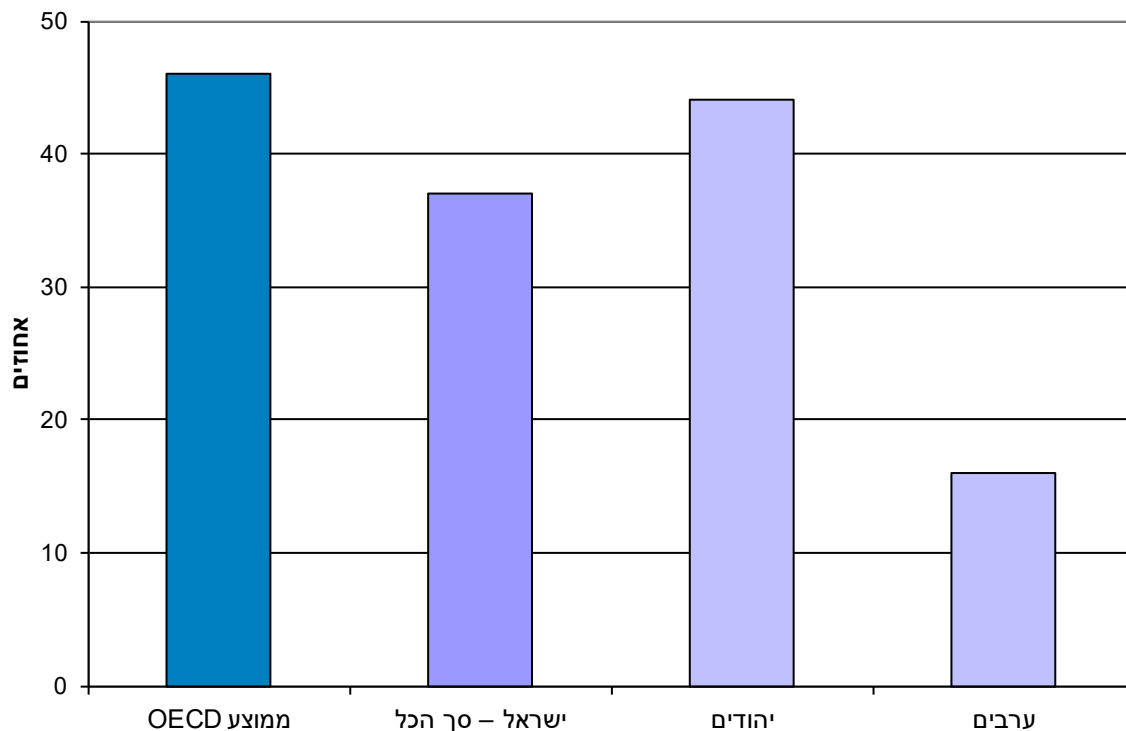
אוריינות קריאה נחשבת לאחת ממיומנויות היסוד הנחוצות לצורך השתלבות בתחומי חיים רבים. מיומנות זו ניתנת לרכישה, ואפשר להשפיע עליה באמצעות התוויית מדיניות. המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור בעלי אוריינות קריאה גבוהה.

מגמות במדד

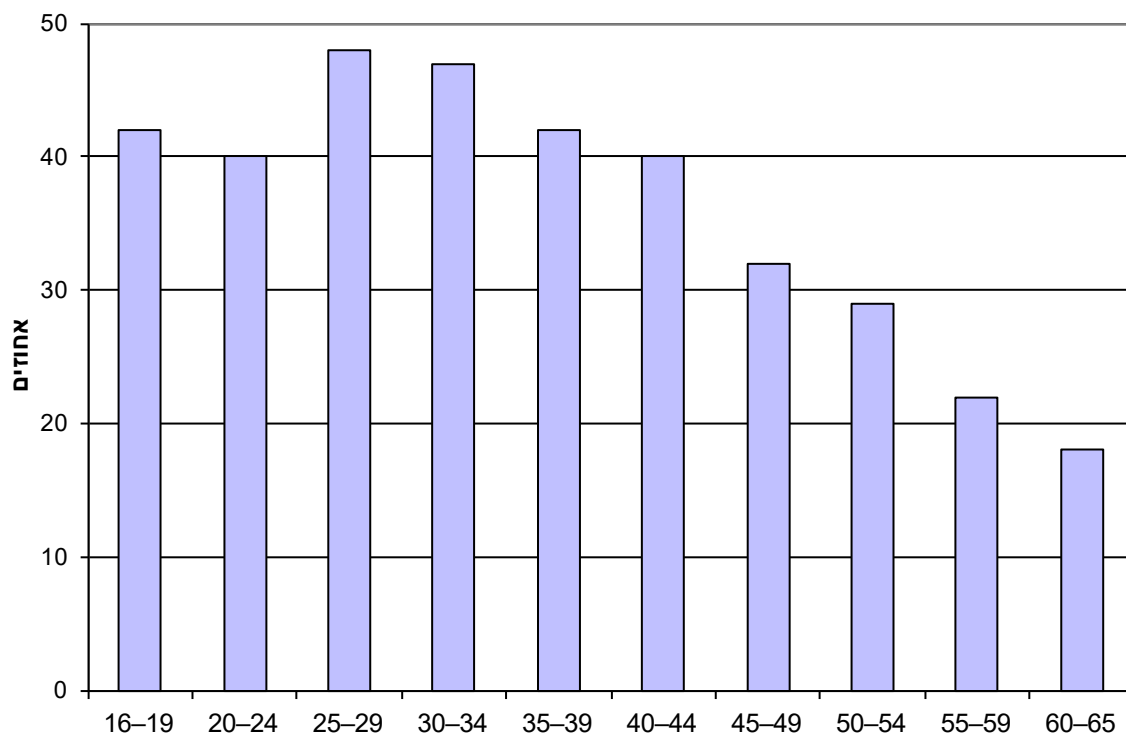
- בשנים 2014–2015 שיעור בעלי אוריינות קריאה גבוהה (רמה 3 ומעלה) בישראל הוא 37%. שיעור זה נמוך מהשיעור המקביל בממוצע ה-OECD (46%).
- במדד זה נצפים הבדלים של ממש בין יהודים לערבים. בעוד ששיעור בעלי רמה גבוהה בקרב יהודים דומה לממוצע ה-OECD (44% לעומת 46%, בהתאמה), שיעור זה בקרב הערבים נמוך באופן ניכר (16%).
- שיעור בעלי אוריינות קריאה גבוהה מגיע לשיאו בקבוצת הגיל 25–29 (48%). עם העלייה בגיל, שיעור זה יורד באופן הדרגתי עד ל-18% בקבוצת הגיל 60–65.

¹ לפירוט כישוריהם של בוגרים ברמות המיומנות השונות באוריינות קריאה, ראו: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (2016). מיומנויות בוגרים בישראל 2014–2015. פרסום מס' 1640. מבוא.

5.5.1. בעלי רמת מיומנות 3 ומעלה באוריינות קריאה, ישראל בהשוואה לממוצע OECD ולפי קבוצת אוכלוסייה 2015-2014

5.5.2. בעלי רמת מיומנות 3 ומעלה באוריינות קריאה, לפי גיל 2015-2014

בעלי אוריינות מתמטית גבוהה (רמה 3 ומעלה) בסקר מיומנויות בוגרים בישראל

תיאור המדד והגדרתו

המדד מבוסס על תוצאות סקר מיומנויות בוגרים² (תוכנית הערכה בין-לאומית של מיומנויות בוגרים בקבוצת הגיל 16–65).

המדד מציג את שיעור האוכלוסייה בעלת אוריינות מתמטית ברמה 3 ומעלה, מתוך טווח של שש רמות מיומנות (רמות 1 עד 5 ורמה הנמוכה מרמה 1). הרמות מגדירות את היכולת להתמודד בהצלחה עם מטלות "כמו בחיים" ו"כמו בחיי העבודה" בדרגות קושי שונות. לצורך מדד זה, רמות מיומנות 3 ומעלה נחשבות למיומנויות גבוהות.

אוריינות מתמטית נחשבת לאחת ממיומנויות היסוד הנחוצות לצורך השתלבות בתחומי חיים רבים. מיומנות זו ניתנת לרכישה, ואפשר להשפיע עליה באמצעות התוויית מדיניות.

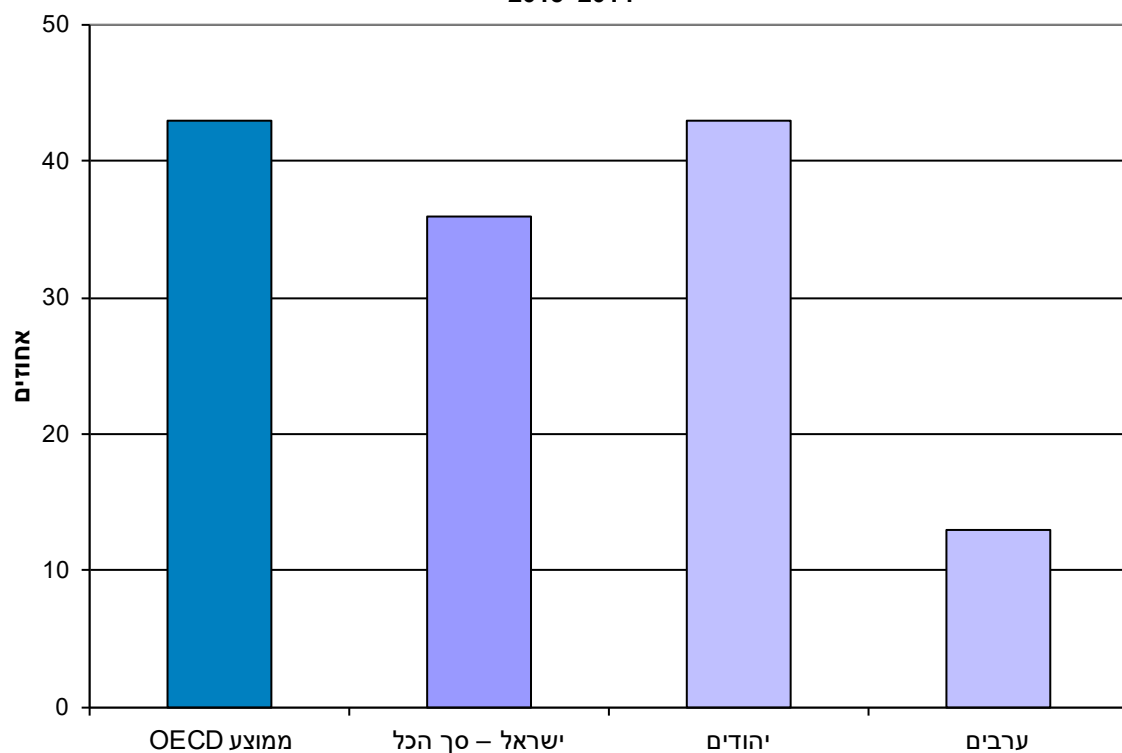
המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור בעלי אוריינות מתמטית גבוהה.

מגמות במדד

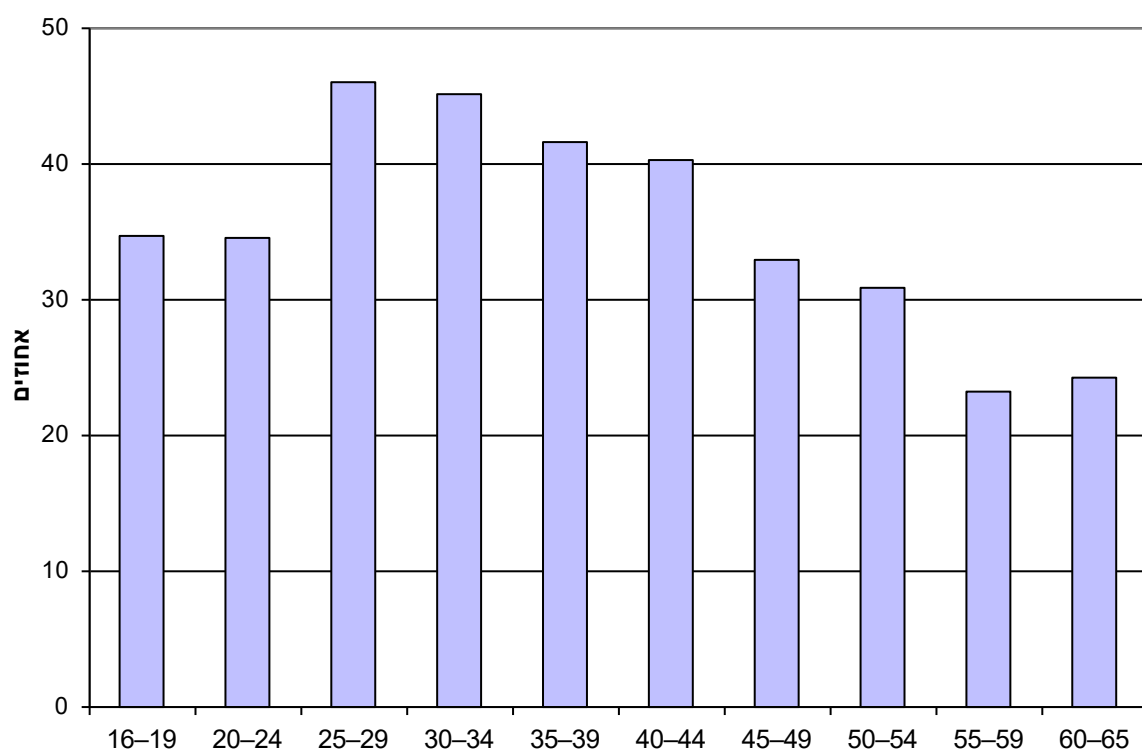
- **בשנים 2014–2015 שיעור בעלי אוריינות מתמטית גבוהה (רמה 3 ומעלה) בישראל הוא 36%.** שיעור זה נמוך מהשיעור המקביל בממוצע ה-OECD (43%).
- במדד זה נצפים הבדלים של ממש בין יהודים לערבים. בעוד ששיעור בעלי רמה גבוהה בקרב יהודים דומה לממוצע ה-OECD (כ-43%), שיעור זה בקרב הערבים נמוך באופן ניכר לעומת ממוצע ה-OECD (13% לעומת 43%, בהתאמה).
- שיעור בעלי אוריינות מתמטית גבוהה מגיע לשיאו בקבוצת הגיל 25–29 (46%). עם העלייה בגיל, שיעור זה יורד באופן הדרגתי עד ל-24% בקבוצת הגיל 60–65.

² לפירוט כישוריהם של בוגרים ברמות המיומנות השונות באוריינות מתמטית, ראו: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (2016). *מיומנויות בוגרים בישראל 2014–2015*. פרסום מס' 1640. מבוא.

5.5.3. בעלי רמת מיומנות 3 ומעלה באוריינות מתמטית, ישראל בהשוואה לממוצע OECD ולפי קבוצת אוכלוסייה 2015-2014

5.5.4. בעלי רמת מיומנות 3 ומעלה באוריינות מתמטית, לפי גיל 2015-2014

5.6. חינוך בגיל הגן: שביעות רצון ההורים

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג עמדות ותפיסות כלליות של ההורים כלפי היבטים שונים של החינוך בגן הילדים. איכות החינוך בגיל הרך משמעותית בשל הקשר בינה ובין יכולת הלמידה וההתפתחות בעתיד. המדד מבוסס על תוצאות סקר עמדות הורים בגני ילדים כלפי מערכת החינוך.¹ אוכלוסיית הסקר כוללת הורים לילדים בני 3–6 בגנים בחינוך הרשמי. שביעות הרצון מהגן מתבטאת בהיגדים אלו:

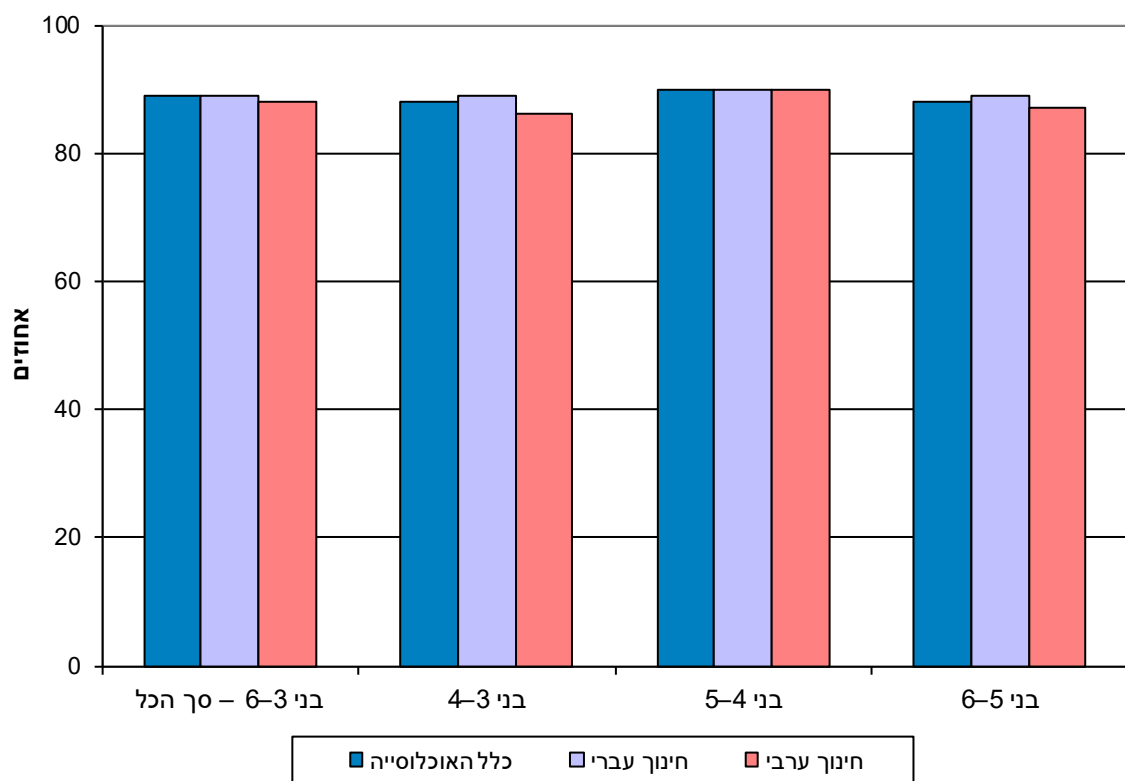
- ילדך אוהב ללכת לגן.
 - אתה מרוצה מהגן שבו ילדך לומד.
 - בסך הכל אתה חש שכשאתה שולח את ילדך לגן, אתה מפקיד אותו בידיים טובות.
 - הילד שלך מספר לך בעיקר חוויות נעימות מהגן.
 - באופן כללי אתה שבע רצון מהתנהלות הגן.
 - באופן כללי אתה חש שילדך בטוח ומוגן בגן.
- המשיבים שצינו כי הם מסכימים 'במידה רבה מאוד' או 'במידה רבה' עם הנאמר סווגו 'מסכימים'. המדד המסכם הוא הממוצע של אחוזי המסכימים עם הנאמר בהיגדים המרכיבים את המדד. המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות רצון ההורים מהחינוך בגיל הרך.

מגמות במדד

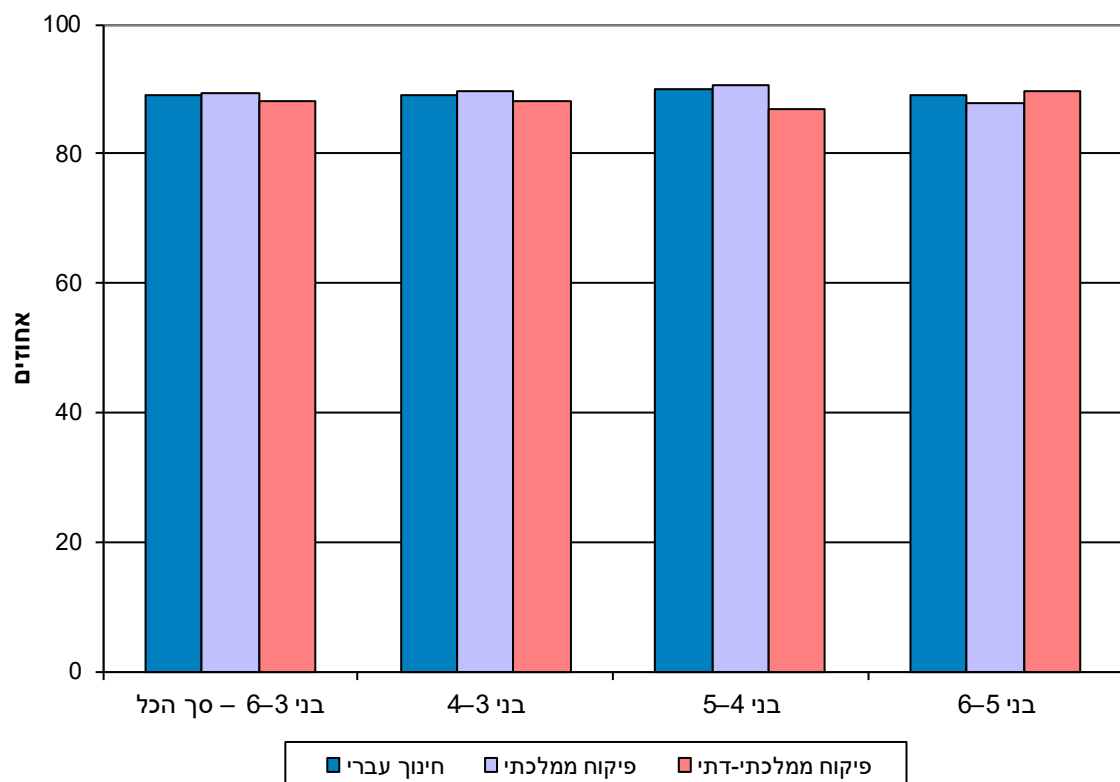
- **89% מההורים לילדים בני 3–6 בגנים מרוצים 'במידה רבה מאוד' ו'במידה רבה' מהחינוך בגיל הרך בשנת הלימודים תשע"ו (2015/16).**
- הורים לילדים בני 3–4 ובני 5–6 בגנים דוברי ערבית מרוצים מעט פחות מהחינוך בגיל הרך בשנת הלימודים תשע"ו (2015/16) לעומת הורים לילדים בני 4–5 (86% ו-87% לעומת 90%, בהתאמה).
- בחלוקה לפי פיקוח ניתן לראות כי 89% מההורים לילדים בני 3–6 בגנים בפיקוח הממלכתי מרוצים במידה רבה או רבה מאוד מהחינוך בגיל הרך בשנת הלימודים תשע"ו (2015/16). הורים לילדים בני 3–6 בגנים מהפיקוח הממלכתי-דתי שבעי רצון מעט פחות (88%).
- בפיקוח הממלכתי, הורים לילדים בני 4–5 הם המרוצים ביותר (91%), ואילו בפיקוח הממלכתי-דתי הורים לילדים בני 5–6 הם המרוצים ביותר (90%).

¹ הרשות הארצית למדידה והערכה בחינוך (2017). עמדות הורים בגני ילדים כלפי מערכת החינוך, שנה"ל תשע"ו. רמת גן.

5.6.1. שביעות רצון ההורים מהגן
תשע"ו (2015/16)

5.6.2. שביעות רצון ההורים מהגן, לפי פיקוח (חינוך עברי)
תשע"ו (2015/16)

5.7. שביעות רצון ממערכת החינוך

5.7.1. שביעות רצון כללית מבית הספר – דיווחי הורים

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את תחושת שביעות הרצון של הילד ושל ההורה מבית הספר כפי שמשתקף מדיווחי ההורים. מדד זה מציג את איכות החיים של התלמידים בתוך מוסדות מערכת החינוך – מסגרת שהילדים מבלים בה חלק ניכר ומשמעותי מחייהם, עד הגיעם לבגרות. המדד מבוסס על תוצאות סקר עמדות הורים כלפי מערכת החינוך.¹ אוכלוסיית הסקר כוללת הורים לתלמידים בכיתות א-יב בחינוך העברי הרגיל, בבתי ספר בפקוח הממלכתי והממלכתי-דתי ובחינוך הערבי. שביעות הרצון של ההורים ממערכת החינוך מתבטאת בהיגדים אלו:

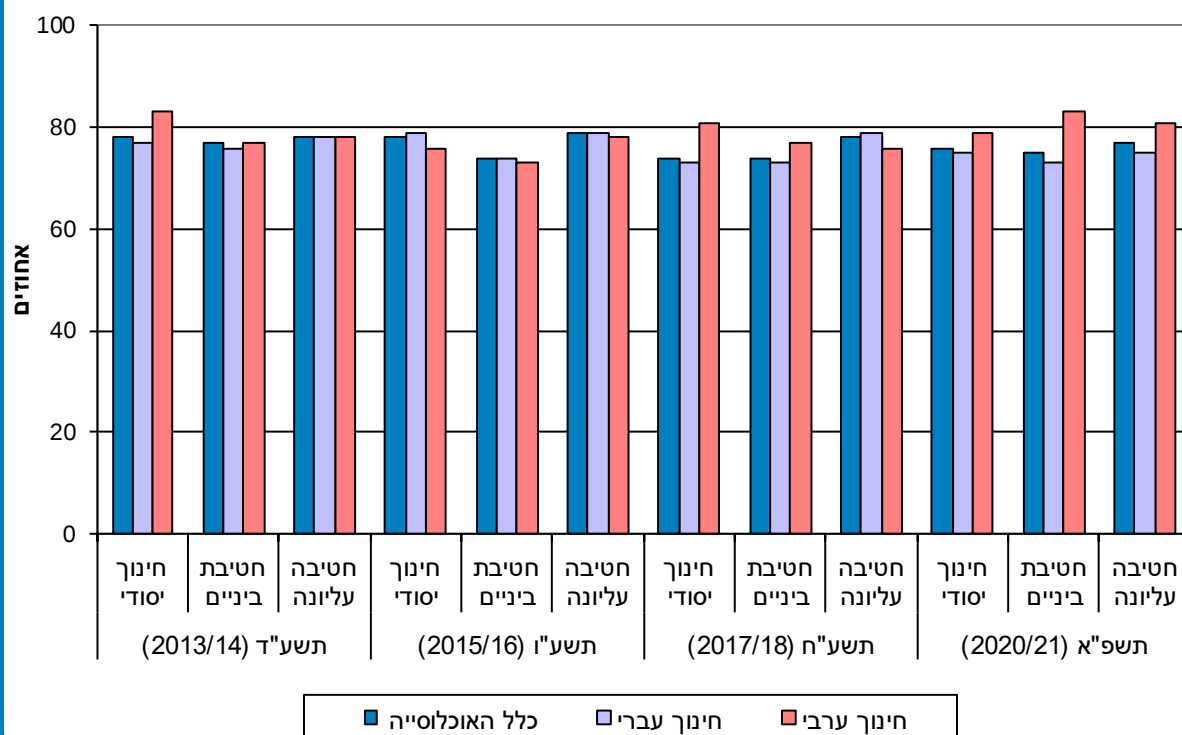
- ילדך אוהב ללכת לבית הספר.
- אתה מרוצה מבית הספר שבו ילדך לומד.
- בסך הכל אתה חש שכשאתה שולח את ילדך לבית הספר, אתה מפקיד אותו בידיים טובות. המשיבים שצינו כי הם מסכימים עם הנאמר 'במידה רבה מאוד' או 'במידה רבה' סווגו 'מסכימים'. המדד המסכם הוא הממוצע של אחוזי המסכימים עם הנאמר בהיגדים המרכיבים את המדד. המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות רצון ההורים ממערכת החינוך.

מגמות במדד

- בשנת הלימודים תשפ"א (2020/21) היו מרוצים ממערכת החינוך 76% מההורים לתלמידים בבתי הספר היסודיים, 75% – בחטיבות הביניים ו-77% – בחטיבות העליונות.
- בשנת הלימודים תשפ"א (2020/21) אחוז ההורים לתלמידים בבתי ספר היסודיים, בחטיבות הביניים ובחטיבות העליונות המרוצים ממערכת החינוך בחינוך הערבי (79%, 83% ו-81%, בהתאמה) היה גבוה בהשוואה לחינוך העברי (75%, 73% ו-75%, בהתאמה).
- בקרב הורים לתלמידים בחינוך הערבי שביעות הרצון ממערכת החינוך עלתה בין שנת הלימודים תשע"ח (2017/18) לשנת הלימודים תשפ"א (2020/21) בחטיבות הביניים (77% לעומת 83%, בהתאמה) ובחטיבות העליונות (76% לעומת 81%, בהתאמה) וירדה בבתי הספר היסודיים (81% לעומת 79%, בהתאמה).

¹ הרשות הארצית למדידה והערכה בחינוך (2021). עמדות הורים כלפי מערכת החינוך, שנה"ל תשפ"א.

5.7.1.1. שביעות רצון ההורים מבית הספר, לפי דרג חינוך
שנים נבחרות

5.7.2. הערכה ומשוב מקדמי למידה מהמורים – דיווחי תלמידים

תיאור המדד והגדרתו

המדד בוחן את שביעות הרצון של התלמידים מהסיוע של המורים לתכנון צעדיהם הבאים בתחום הלמידה, ומתייחס לתהליכי ההערכה והמשוב שהתלמידים מקבלים מהמורים, כולל מתן מידע והנחיה.

המדד מבוסס על תוצאות סקרי אקלים וסביבה פדגוגית במיצ"ב² הנערכים מטעם ראמ"ה (הרשות הארצית למדידה והערכה בחינוך). אוכלוסיית הסקר כוללת תלמידים בחינוך הרגיל בבתי ספר בחינוך העברי בפקוח הממלכתי והממלכתי-דתי ובחינוך הערבי בכיתות: ה-ו, ז-ט, ו-י-יא.

התלמידים מבטאים את שביעות רצונם מההערכה והמשוב מקדמי הלמידה שהם מקבלים מהמורים באמצעות שישה היגדים:

- רוב המורים מסבירים לכל תלמיד באופן אישי מה בדיוק עליו לעשות כדי להשתפר בלימודים.
- כשהתלמידים מתקשים להבין את החומר, רוב המורים מסבירים להם מה הם יכולים לעשות כדי להבין טוב יותר.
- כשהמורים מחזירים לנו עבודה או מבחן, רובם כותבים ליד התשובות מה נכון ומה צריך לשפר.
- כשתלמיד בכיתה לא מצליח במבחן או בעבודה, רוב המורים עוזרים לו להבין למה זה קרה.
- רוב המורים מקפידים לעדכן אותי על מצבי בלימודים.
- רוב המורים מוודאים שהתלמידים מבינים את החומר הנלמד לפני שממשיכים לנושא הבא.

המדד מתייחס לאלו שהשיבו שהם 'מסכימים' או 'מסכימים מאוד' עם הנאמר. המדד המסכם הוא הממוצע של אחוזי המסכימים עם הנאמר בהיגדים המרכיבים את המדד.

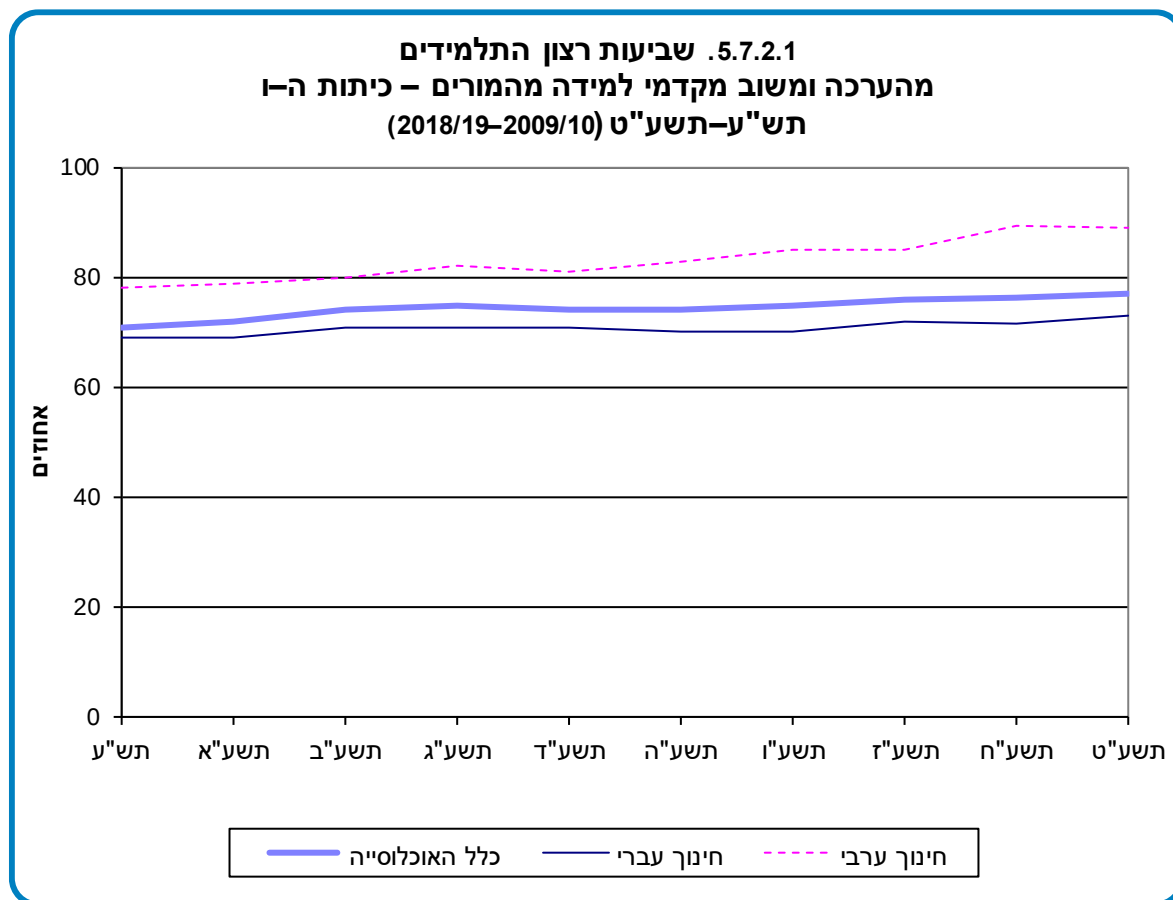
המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות רצון התלמידים מן ההערכה והמשוב שהם מקבלים מן המורים.

מגמות במדד

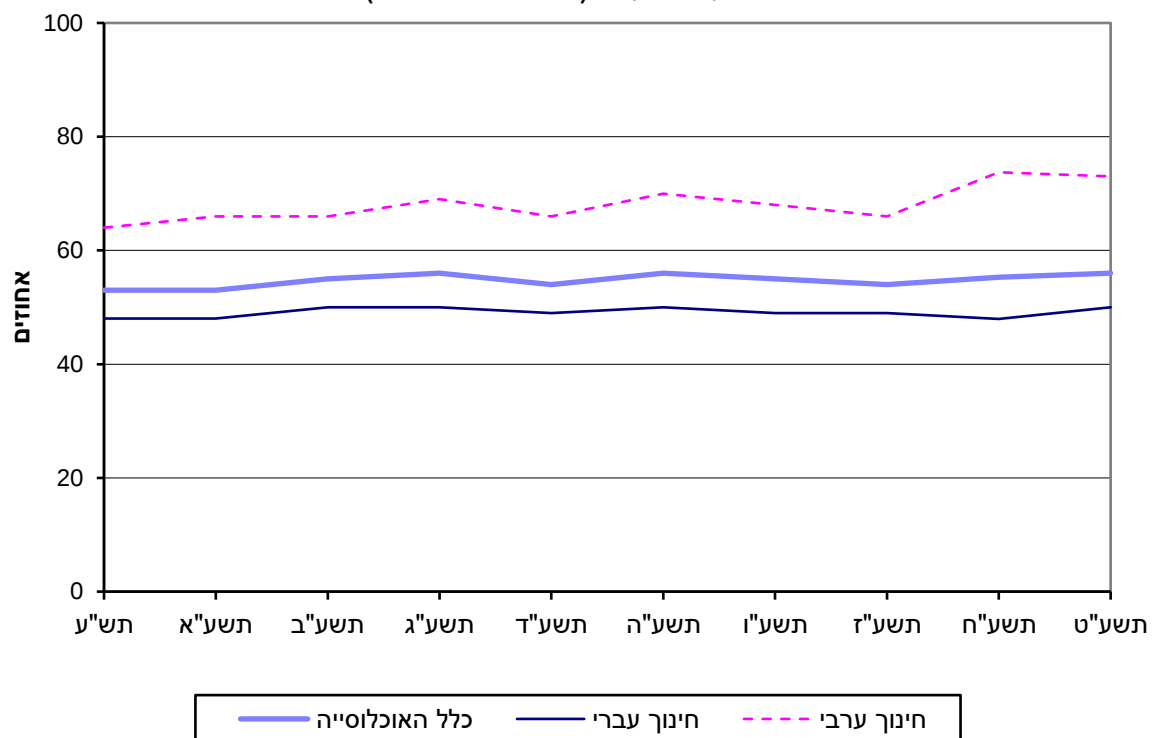
- בתשע"ט (2018/19) היו שבעי רצון מההערכה והמשוב 77% מהתלמידים בכיתות ה-ו ו-56% מהתלמידים בכיתות ז-ט ובכיתות י-יא. לאורך השנים עם העלייה בשכבות הגיל נצפתה ירידה בשיעורי שביעות הרצון של התלמידים.
- בחינוך העברי משנת הלימודים תש"ע (2009/10) נרשמה עלייה קלה בשביעות הרצון בקרב תלמידים בכיתות ה-ו ובכיתות י-יא, ויציבות בכיתות ז-ט, ואילו בחינוך הערבי נרשמה עלייה ניכרת בכיתות ה-ו ובכיתות ז-ט ועלייה קלה בכיתות י-יא.

² הרשות הארצית למדידה והערכה בחינוך (2019). מיצ"ב תשע"ט, מדדי יעילות וצמיחה בית-ספרית – נתוני אקלים וסביבה פדגוגית.

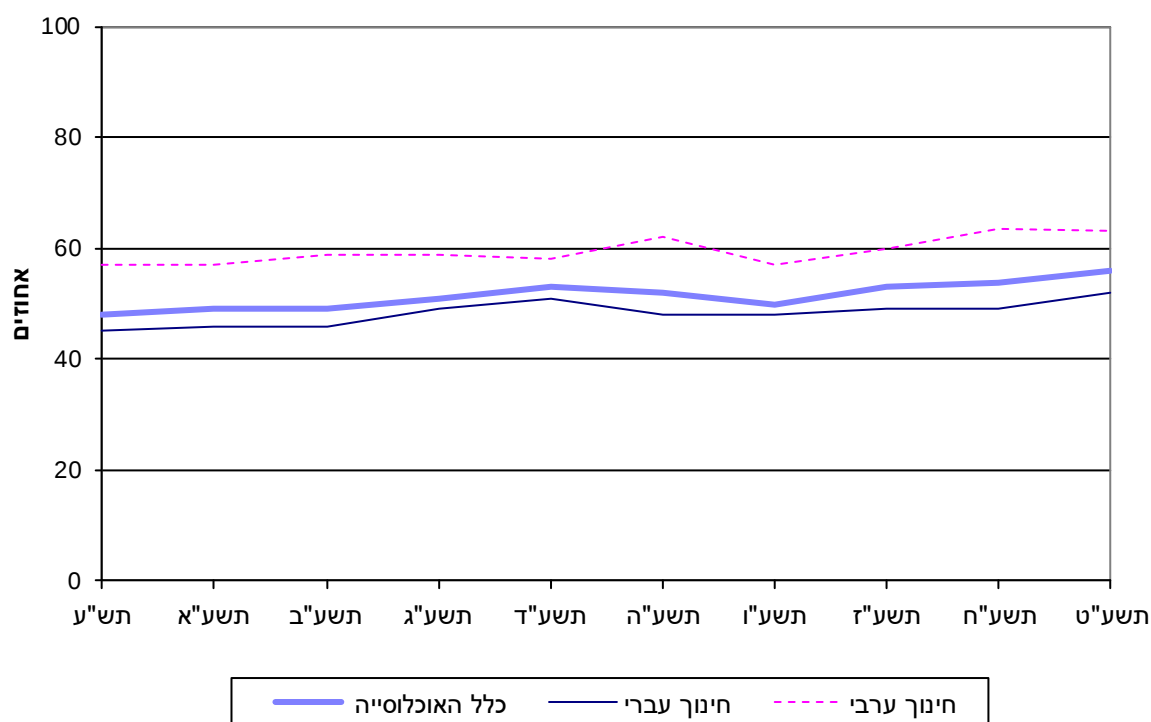
- בכל שכבות הגיל משנת הלימודים תש"ע (2009/10), שיעורי הדיווח על שביעות רצון מקבלת הערכה ומשוב מקדמי למידה מהמורים, גבוהים בחינוך הערבי בהשוואה לחינוך העברי.

5.7.2.2. שביעות רצון התלמידים
מהערכה ומשוב מקדמי למידה מהמורים – כיתות ז-ט
תש"ע-תשע"ט (2009/10-2018/19)

5.7.2.3. שביעות רצון התלמידים
מהערכה ומשוב מקדמי למידה מהמורים – כיתות י-יא
תש"ע-תשע"ט (2009/10-2018/19)

5.8. מדד מוביליות חברתית – יחס הסיכויים להיות בעל השכלה גבוהה, לפי השכלת הורים

תיאור המדד והגדרתו

קיים קשר מובהק בין השכלת הורים להשכלת ילדיהם: ככל שהשכלת ההורים גבוהה יותר, כך הסיכוי של ילדיהם לרכוש השכלה גבוהה גדול יותר. ההנחה היא שהורים משכילים מודעים יותר לחשיבותה של רכישת השכלה ולרשותם עומדים אמצעים רבים יותר, הן מבחינת הידע והן מבחינת האפשרויות הכלכליות לסייע במאמץ הלימודי של ילדיהם.

מדד זה מבטא את שוויון ההזדמנויות בתחום ההשכלה ואת מידת המוביליות החברתית באמצעות היחס שבין מספר הצעירים שרכשו השכלה גבוהה והוריהם בעלי השכלה גבוהה ובין מספר הצעירים שרכשו השכלה גבוהה והוריהם חסרי השכלה גבוהה.

המדד בוחן את הסיכוי של בני 30 לרכוש השכלה גבוהה בהתאם להשכלת הוריהם. המדד מציג את יחס הסיכויים לקבל תואר ראשון בין אלו שלהוריהם יש השכלה גבוהה ובין אלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה. כך מוצגים הפערים בסיכויים לקבל תואר בקרב אוכלוסיות בעלות רקע שונה וכן היתכנות לצמצום הפערים.

יחס הסיכויים שערכיו קרובים ל-1 מעיד על שוויון הזדמנויות, על הסרת חסמים חברתיים-כלכליים ועל עידוד צעירים לרכוש השכלה גבוהה.

המגמה הרצויה למדד היא ירידה ביחס הסיכויים והתכנסות לעבר הערך 1.

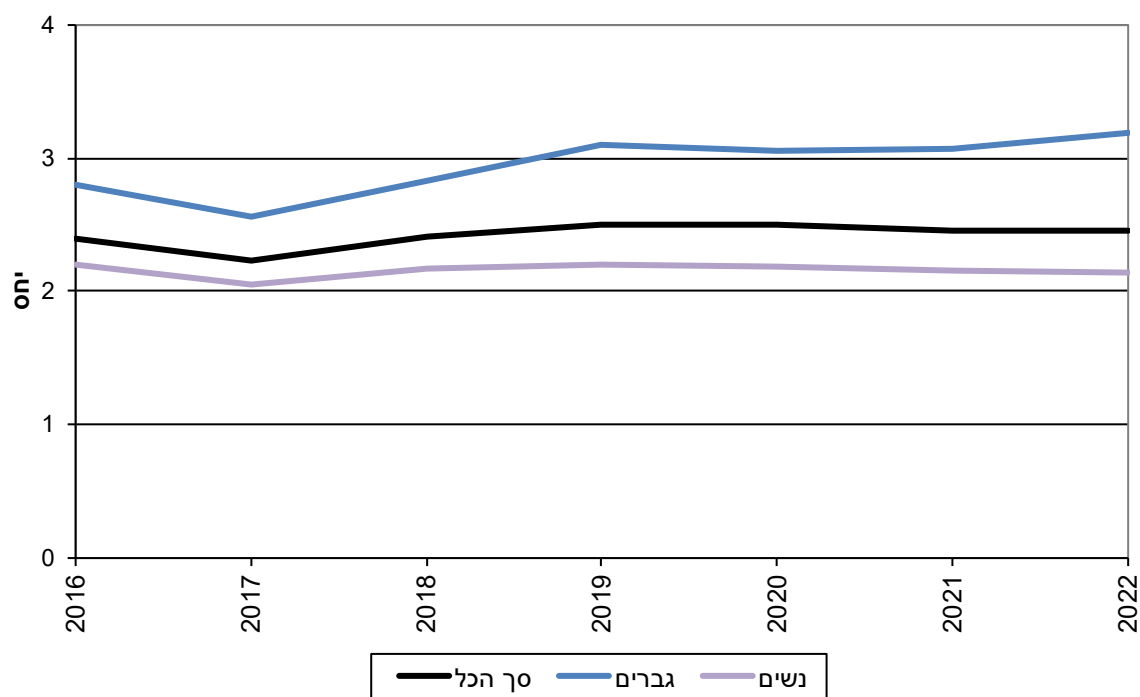
מגמות במדד

- בשנת 2022 28.4% מאוכלוסיית בני 30 קיבלו תואר אקדמי – כ-38% מהנשים לעומת כ-19% מהגברים.
- הסיכויים לרכוש השכלה גבוהה ב-2022 בקרב בני 30, שלפחות אחד מהוריהם בעל השכלה גבוהה, גבוהים פי 2.5 מהסיכויים של אלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה (50.3% לעומת 20.4%, בהתאמה).**
- בקרב נשים יחס הסיכויים לרכוש השכלה גבוהה שוויוני יותר מבקרב גברים. יחס הסיכויים של גברים שלפחות אחד מהוריהם בעל השכלה גבוהה לרכוש השכלה גבוהה, בהשוואה לאלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה הוא 3.2 (38.3% לעומת 12.0%, בהתאמה). יחס הסיכויים של נשים שלפחות אחד מהוריהן בעל השכלה גבוהה לרכוש השכלה גבוהה, בהשוואה לאלו שהוריהן חסרי השכלה גבוהה, הוא 2.1 (62.8% לעומת 29.3%, בהתאמה).
- בקרב יהודים יחס הסיכויים לרכוש השכלה גבוהה שוויוני יותר מבקרב ערבים. יחס הסיכויים של יהודים שלפחות אחד מהוריהם בעל השכלה גבוהה לרכוש השכלה גבוהה, בהשוואה לאלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה הוא 2.2 (51.3% לעומת 23.0%, בהתאמה). יחס הסיכויים של ערבים

שלפחות אחד מהוריהם בעל השכלה גבוהה לרכוש השכלה גבוהה, בהשוואה לאלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה הוא 2.7 (42.1% לעומת 15.5%, בהתאמה).

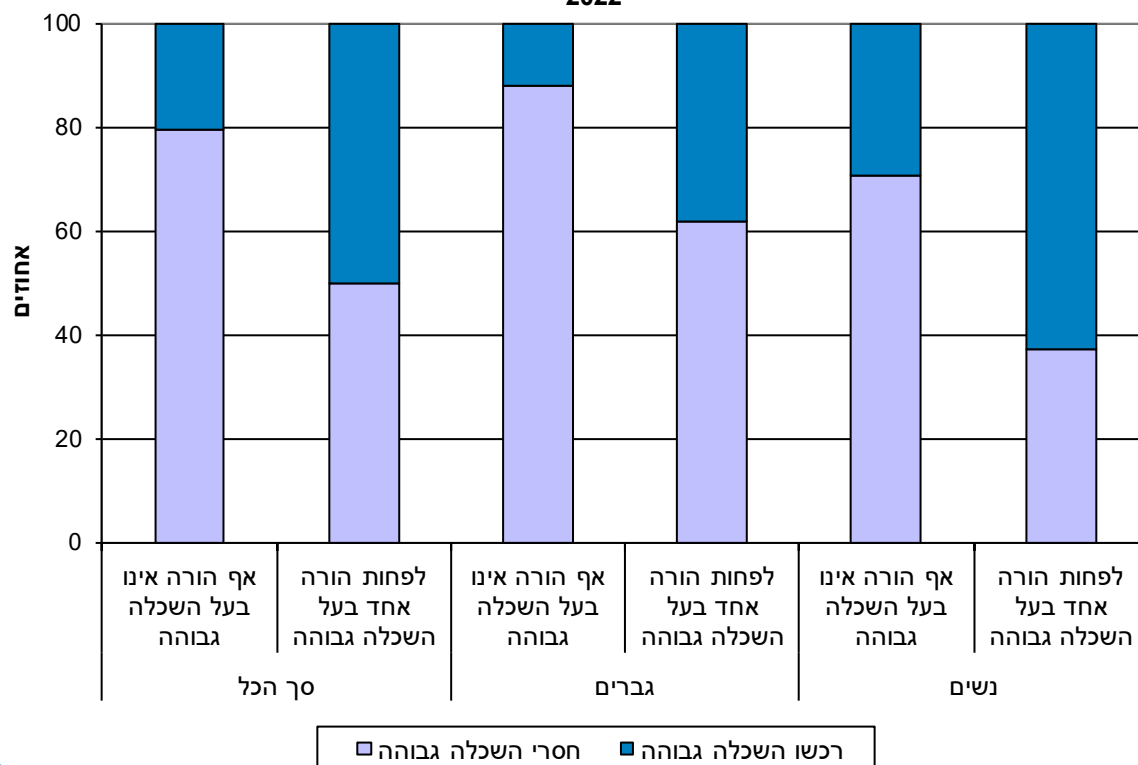
- יחס הסיכויים של יהודים שלפחות אחד מהוריהם בעל השכלה גבוהה לרכוש השכלה גבוהה לעומת ערבים שלפחות אחד מהוריהם בעל השכלה גבוהה הוא 1.21 (51.3% לעומת 42.1%, בהתאמה).
- יחס הסיכויים של יהודים שהוריהם חסרי השכלה גבוהה לרכוש השכלה גבוהה לעומת ערבים שהוריהם חסרי השכלה גבוהה הוא 1.47 (23.0% לעומת 15.5%, בהתאמה).
- הסיכויים להיות בעלי תואר במדעים פיזיקליים וברפואה ב-2022 בקרב בני 30 שהוריהם אינם בעלי השכלה גבוהה, נמוכים פי שמונה מהסיכויים בקרב אלו שהוריהם בעלי השכלה גבוהה.

5.8.1. יחס הסיכויים של בני 30 לקבל תואר ראשון, לפי השכלת ההורים (1) ולפי מין 2022-2016

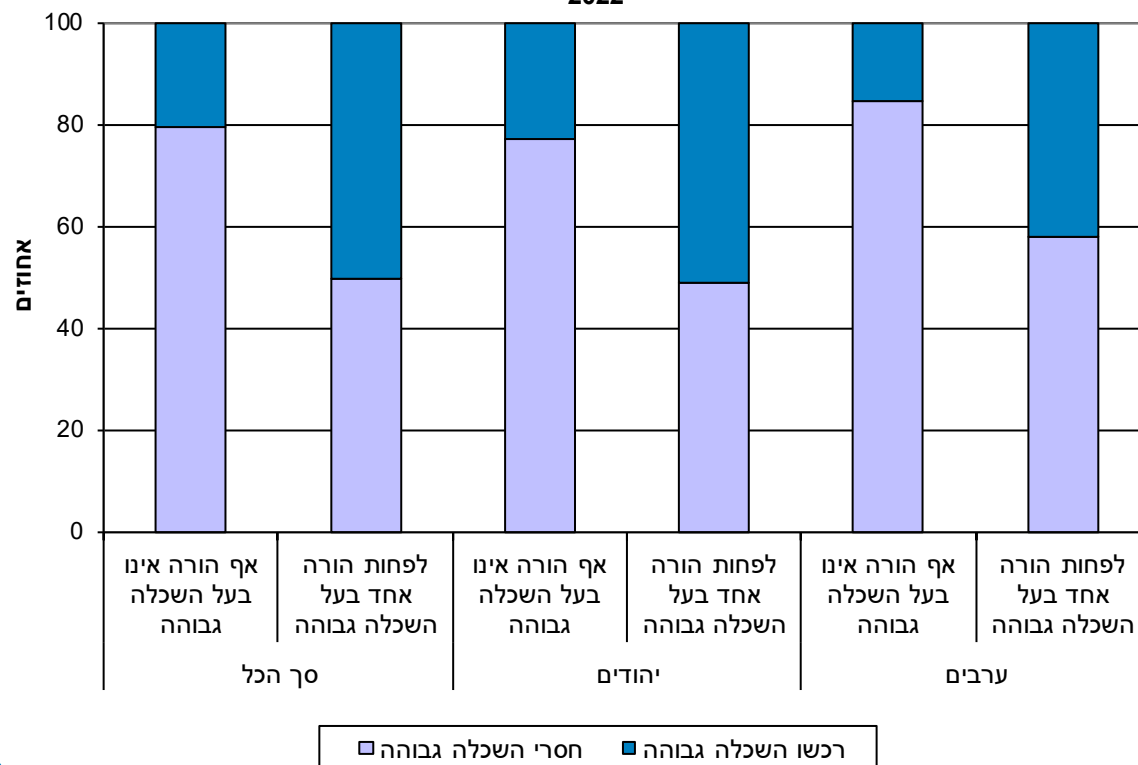

(1) יחס בין אלו שלהוריהם השכלה גבוהה ובין אלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה.

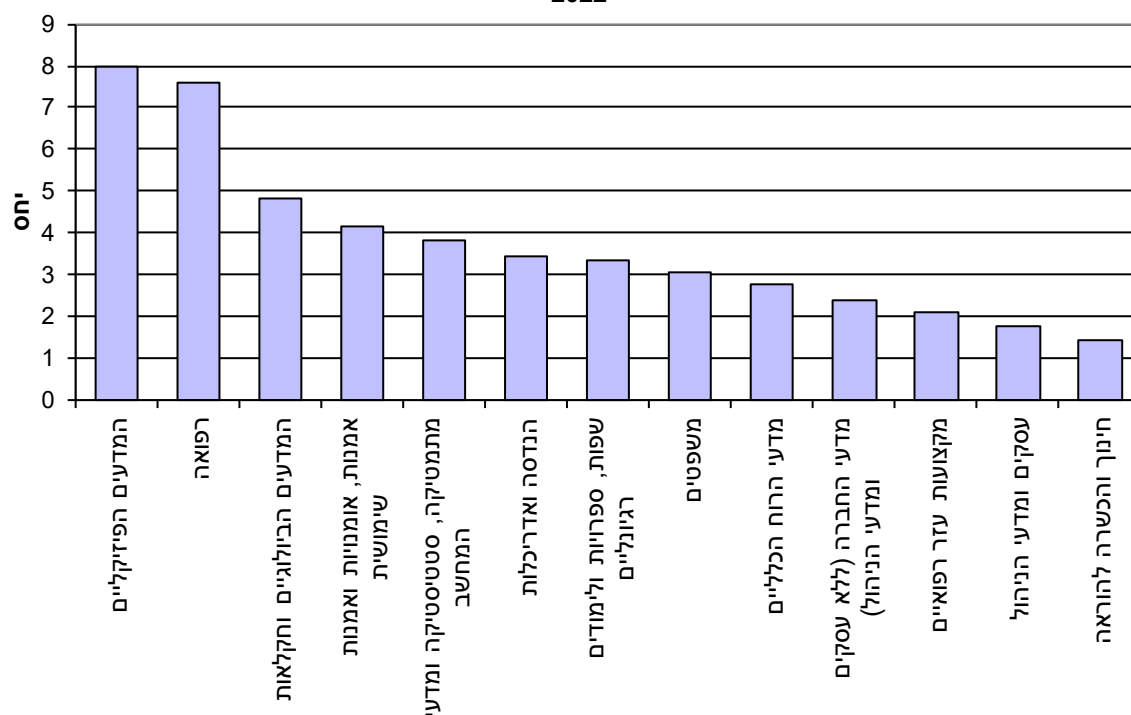
**5.8.2. בני 30 שרכשו השכלה גבוהה וחסרי השכלה גבוהה,
לפי השכלת ההורים ולפי מין
2022**

**5.8.3. בני 30 שרכשו השכלה גבוהה וחסרי השכלה גבוהה,
לפי השכלת ההורים ולפי קבוצת אוכלוסייה
2022**

5.8.4. יחס הסיכויים להיות בעל השכלה גבוהה בקרב בני 30,
 בין אלו שלהם לפחות הורה אחד בעל השכלה גבוהה
 ובין אלו שהוריהם חסרי השכלה גבוהה, לפי תחום לימוד
 2022

6

מעורבות
אזרחית
וממשל

6.1. מעורבות אזרחית

תיאור המדד והגדרתו

מעורבות אזרחית מוגדרת "מגוון פעילויות שבאמצעותן תושבי המדינה מביעים את קולם ומשתתפים בתפקודים פוליטיים בחברה".¹ מעורבות זו משקפת את תחושת המסוגלות העצמית של הפרט ואת מידת שליטתו בחייו, תורמת לתחושת השייכות של הפרט לקהילה ולמדינה, מגבירה את האמון במוסדות הממשל ומחזקת תחושות של הכלה חברתית. פרטים המביעים את עמדתם, את העדפותיהם ואת צורכיהם מממשים באופן זה חירויות זכויות אזרחיות ותורמים לעיצוב המדיניות הציבורית ולאפקטיביות שלה.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2015, ומופנית לכלל האוכלוסייה בני 20 ומעלה. המדד מציג את אלו שהשיבו בחיוב על השאלה: "בשנים-עשר החודשים האחרונים האם היית מעורב בחיים הציבוריים או הפוליטיים ברמה המקומית או הארצית?". המשך השאלה מפרט דרכי מעורבות אזרחית: חתימה על עצומה; השתתפות בחרם על קניית מוצר; השתתפות בהפגנה או בצעדת מחאה; השתתפות באספה, בכנס פוליטי או בחוג בית; יצירת קשר עם גורם ממשלתי או עם נבחר ציבור בשלטון המרכזי או המקומי; פעילות במפלגה או בקבוצה הפועלת לקידום מטרה כלשהי; הבעת דעה באמצעי תקשורת, לרבות באינטרנט; השתתפות בתהליכי עיצוב מדיניות. המגמה הרצויה למדד היא עלייה במעורבות האזרחית.

מגמות במדד

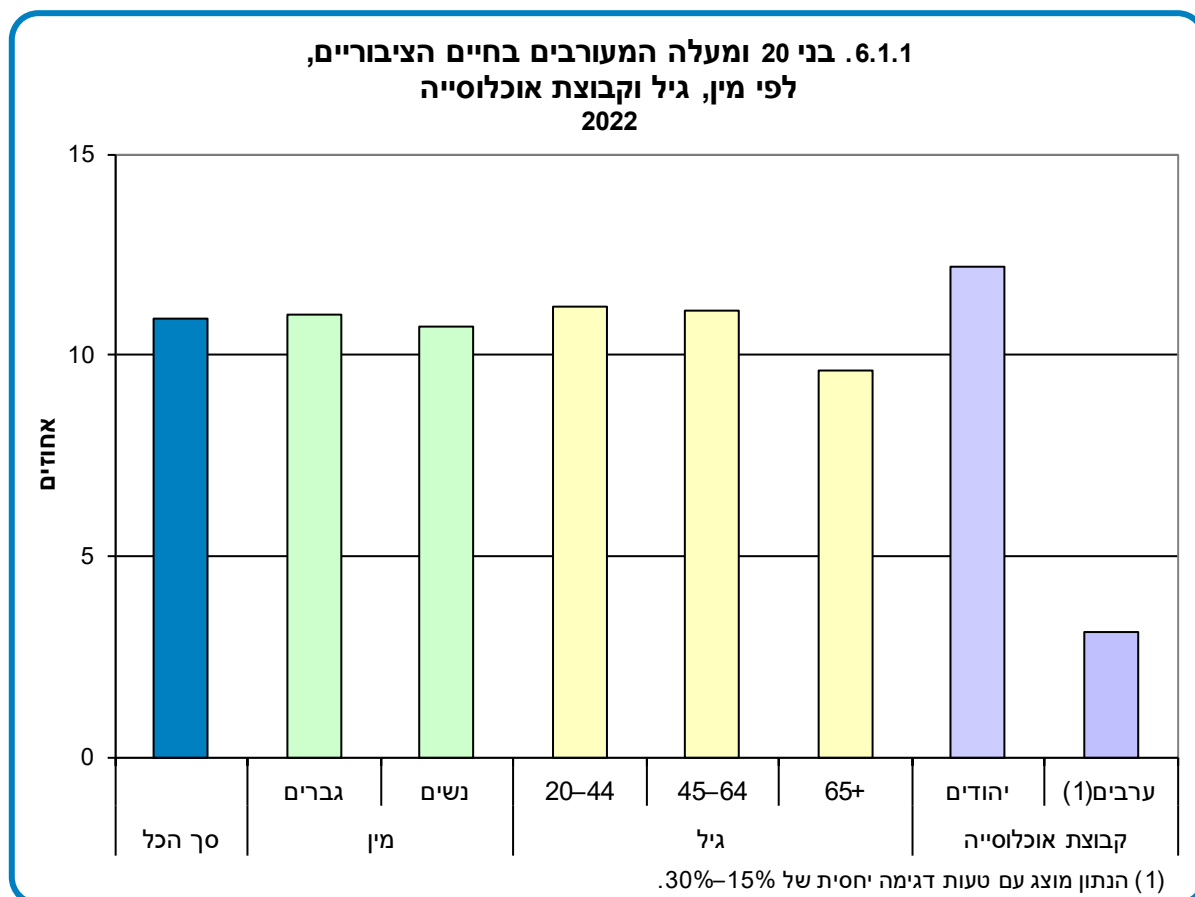
- **ב-2022 10.9% מבני 20 ומעלה מעורבים בחיים הציבוריים או הפוליטיים**, ברמה המקומית או הארצית.
- המעורבות האזרחית עומדת על 11.2% מבני 20–44 ו-9.6% מבני 65 ומעלה.
- בקרב יהודים, 12.4%² מעורבים בחיים הציבוריים.
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, 15.5% מהחילונים מעורבים בחיים הציבוריים, 13.0% מהדתיים, 10.6% מהחרדים ו-8.5% מהמסורתיים.³
- בערים גדולות נבחרות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) בשנים 2021–2022, נמצא כי שיעור המעורבות האזרחית הגבוה ביותר הוא בתל אביב-יפו (33.2%) והנמוך ביותר – באשדוד (6.7%).
- בקרב תושבי ירושלים 9.6% מעורבים בחיים הציבוריים, ובקרב תושבי ירושלים היהודים – 15.0% (16.3% בשנת 2021).

¹ OECD (2015). *How's life? 2015: Measuring Well-being*. OECD Publication.

² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

³ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.
- 265 -

- שיעור המעורבות האזרחית הגבוה ביותר נמצא באזור יהודה והשומרון⁴ (18.6%) והנמוך ביותר – במחוז הדרום (6.5%).

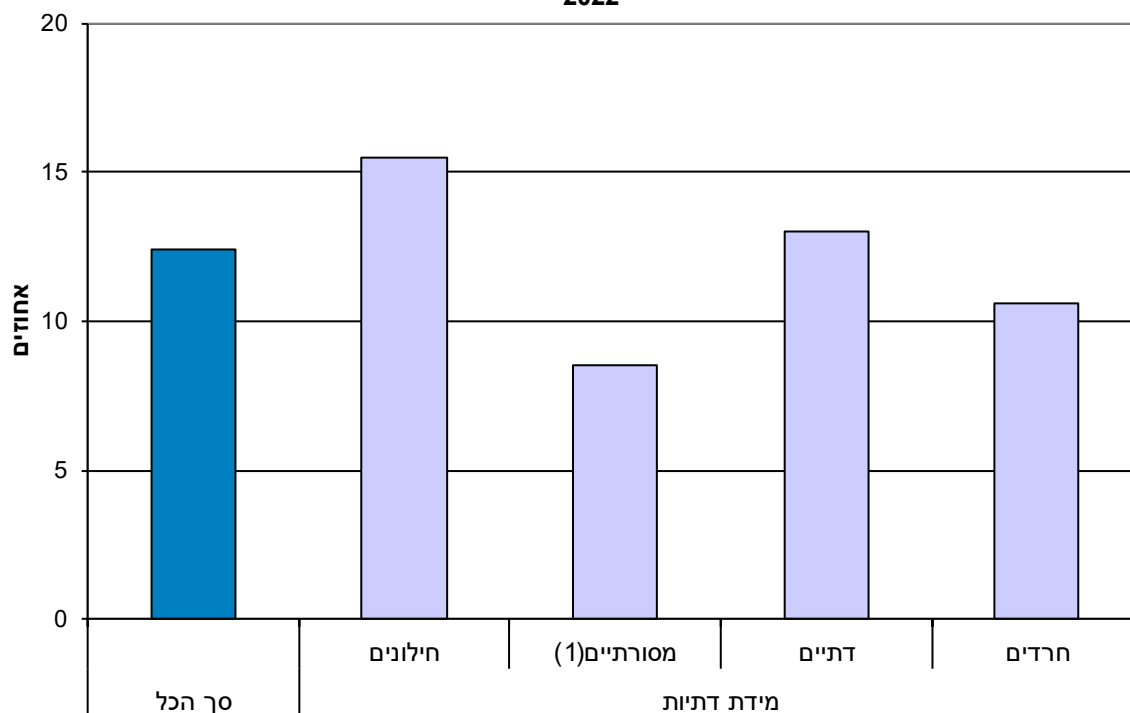

⁴ יישובים ישראליים.

6.1.2. יהודים בני 20 ומעלה המעורבים בחיים הציבוריים,

לפי מידת דתיות

2022

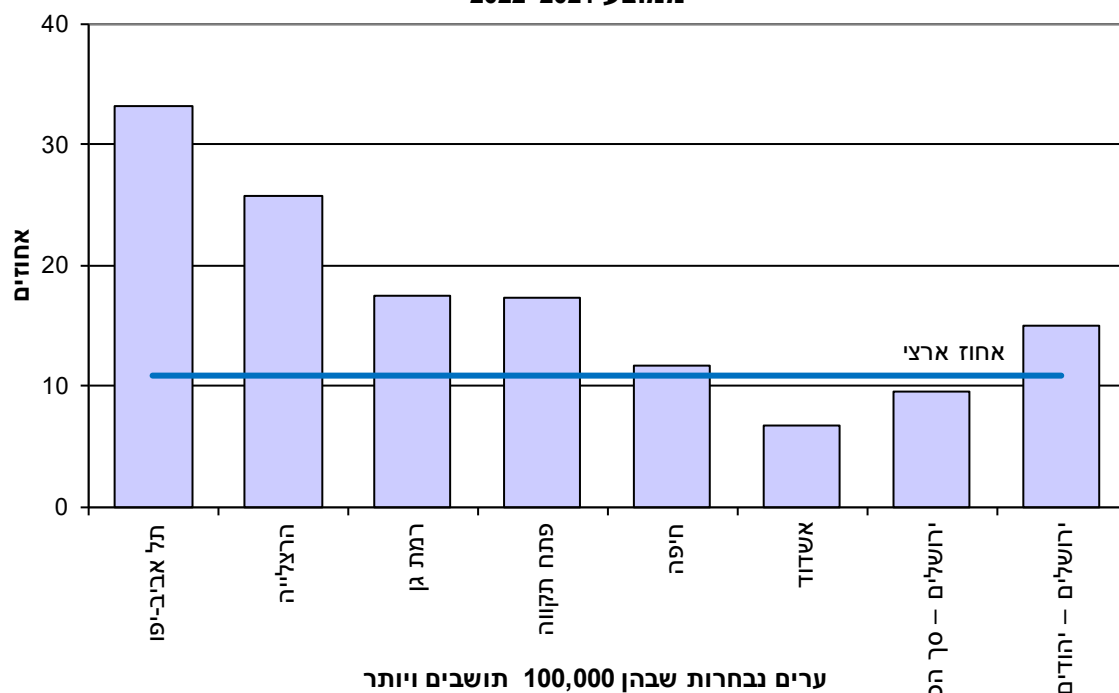

(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

6.1.3. בני 20 ומעלה המעורבים בחיים הציבוריים

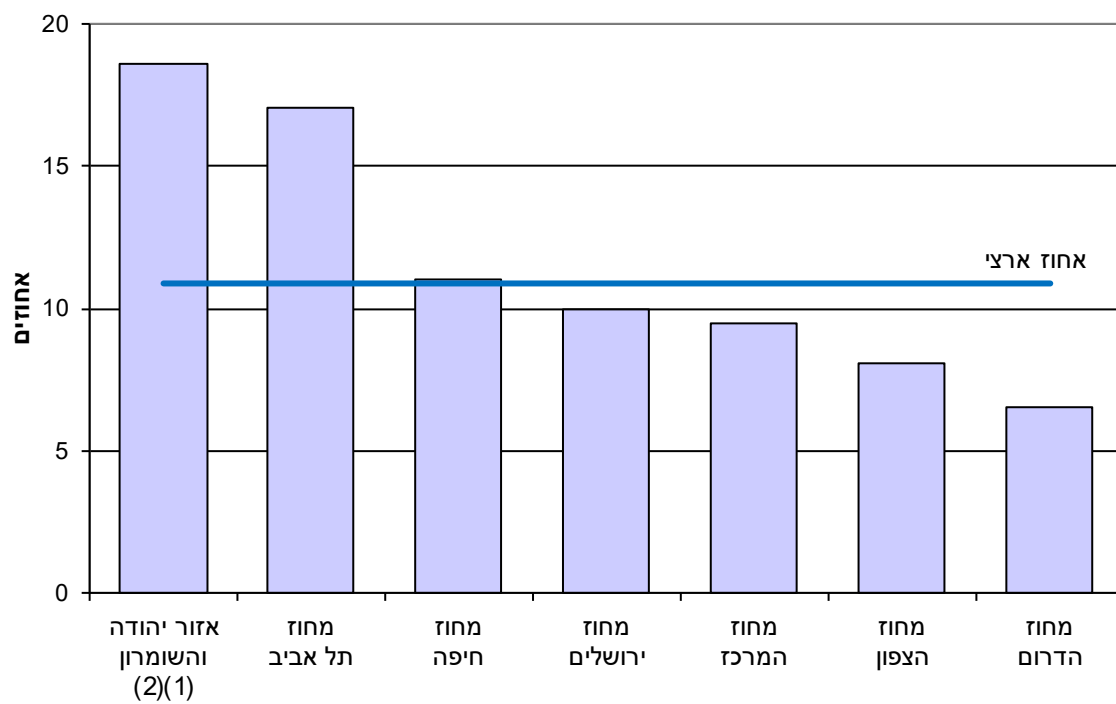
בערים גדולות נבחרות (1)

ממוצע 2021-2022

(1) הנתונים על ראשון לציון, באר שבע, נתניה, חולון, בת ים, אשקלון, רחובות, כפר סבא, בית שמש, חדרה, בני ברק וירושלים (ערבים) אינם מוצגים בשל מיעוט מקרים.

6.1.4. בני 20 ומעלה המעורבים בחיים הציבוריים, לפי מחוז
ממוצע 2021-2022

(1) יישובים ישראליים.

(2) הנתון מוצג עם טעות דגימה יחסית של 15%-30%.

6.2. שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת (אחוז ההשתתפות בבחירות) – מספר המצביעים מחולק במספר בעלי זכות הבחירה. המדד מסייע בהערכת מידת המעורבות האזרחית ומידת האמון במוסדות השלטון.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור ההצבעה בבחירות לכנסת.

מגמות במדד

- שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-25 שהתקיימו בנובמבר 2022, עמד על 70.6% (עלייה לעומת שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-24 במרץ 2021 – 67.4% וירידה לעומת שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-23 במרץ 2020 – 71.5%).
- בשלוש מערכות בחירות שהתקיימו בשנים 2020–2022 (מהבחירות לכנסת ה-23 ועד לכנסת ה-25) נרשמה ירידה באחוזי ההצבעה בבחירות לכנסת בשנים 2020–2021 ועלייה בשנים 2021–2022.
- שיעור ההצבעה בבחירות מקום המדינה עד סוף שנות ה-90 (הכנסת ה-15) היה גבוה יחסית ונע בין 75.1% ל-68.9%.
- לאחר הבחירות לכנסת ה-15, שנערכו בשנת 1999, חלה ירידה ניכרת בשיעור ההצבעה. בשנים 1999–2020¹ נע שיעור ההצבעה בבחירות בין 62.3% ל-78.7%.
- שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-25 היה גבוה יותר באזורים הסטטיסטיים² היהודיים והאחרים לעומת האזורים הסטטיסטיים הערביים³ (74.2% ו-52.3%, בהתאמה). ישנה עלייה ניכרת בשיעור ההצבעה באזורים סטטיסטיים ערביים לכנסת ה-25 (44.2% בבחירות לכנסת ה-24).
- בהשוואה בין הבחירות לכנסת ה-24 ובין הבחירות לכנסת ה-25, בכל האשכולות החברתיים-כלכליים,⁴ למעט אשכול חברתי-כלכלי 9–10, הייתה עלייה בשיעור ההצבעה: באשכול 1–2 מ-58.7% בבחירות לכנסת ה-24 ל-63.1% בבחירות לכנסת ה-25 ובאשכול 3–4 מ-51.7% ל-58.9%, בהתאמה. כמו כן, נרשם שיעור הצבעה נמוך ביישובים השייכים לאשכול חברתי-כלכלי 5–6, ואילו ביישובים השייכים לאשכול חברתי-כלכלי 9–10 נרשמה ירידה באחוזי

¹ ב-2001 נערכו בחירות מיוחדות לראשות הממשלה בלבד, ללא בחירת כנסת חדשה.

² אזור סטטיסטי הוא יחידת שטח רציפה שנוצרת מחלוקה גאוגרפית-סטטיסטית של יישוב שבו יותר מ-10,000 תושבים. בדרך כלל באזור סטטיסטי יש בין 3,000 ל-5,000 תושבים.

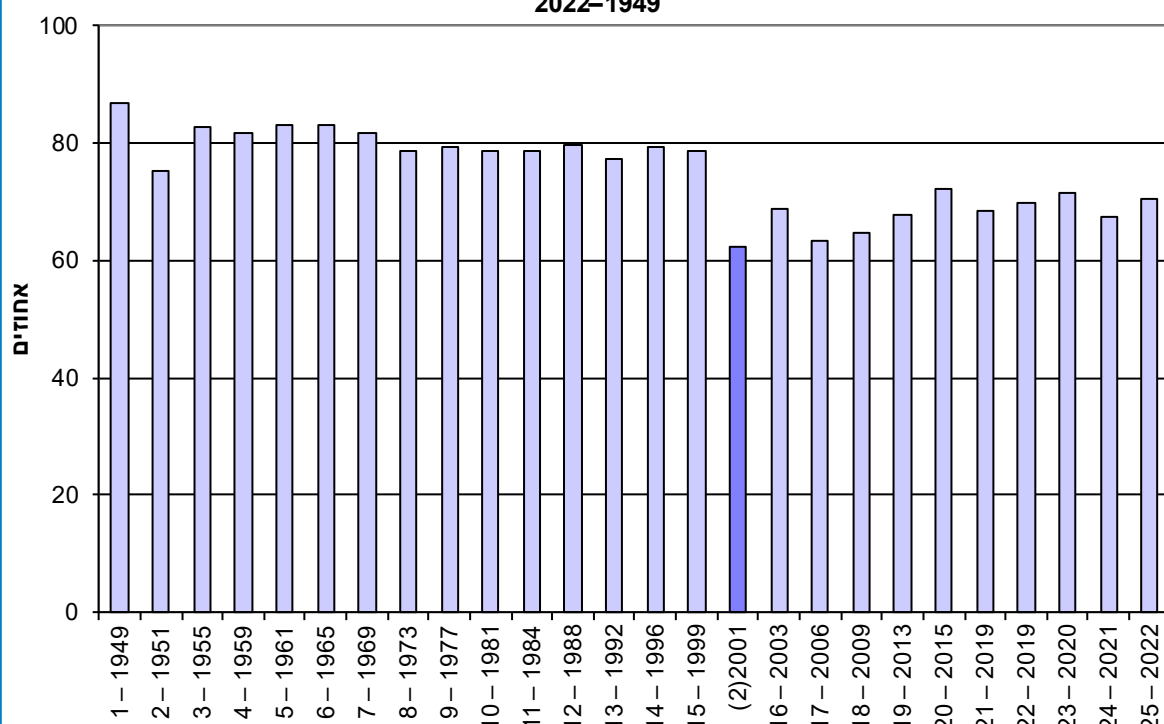
³ קבוצת האוכלוסייה באזור הסטטיסטי נקבעה על פי קבוצת האוכלוסייה של רוב תושבי האזור הסטטיסטי שקלפיות הבוחרים משויכות אליו.

⁴ אשכול 1 מציין את הרמה החברתית-כלכלית הנמוכה ביותר של האוכלוסייה, ואשכול 10 מציין את הרמה הגבוהה ביותר. ראו: [הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה \(2023\). אפיון יחידות גאוגרפיות וסיווגן לפי הרמה החברתית-כלכלית של האוכלוסייה 2019. פרסום מס' 1903.](#)

ההצבעה מ-73.7% בבחירות לכנסת ה-24 ל-73.1% בבחירות לכנסת ה-25, ועם זאת זהו שיעור ההצבעה הגבוה ביותר ביחס לשאר האשכולות.

- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), היה שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-25 גבוה משיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-24 למעט ירידה בעיר תל אביב-יפו מ-60.0% בבחירות לכנסת ה-24 ל-59.6% בבחירות לכנסת ה-25. בבחירות לכנסת ה-25 שיעור ההצבעה הנמוך ביותר היה בבת ים (50.8%) והגבוה ביותר – בבני ברק (76.5%), וזאת אף על פי שהעיר משויכת לאשכול חברתי-כלכלי נמוך. בירושלים שיעור ההצבעה בבחירות אלו היה 61.6%.
- בהשוואה לפי מחוז, בבחירות לכנסת ה-24 ולכנסת ה-25 שיעור ההצבעה הגבוה ביותר היה באזור יהודה והשומרון⁵ (74.0%-ו-75.3%, בהתאמה), ושיעור ההצבעה הנמוך ביותר בבחירות לכנסת ה-24 היה במחוז הצפון – 55.3% ובבחירות לכנסת ה-25 היה במחוז חיפה – 59.0%. בכל המחוזות הייתה עלייה בשיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-25 לעומת הכנסת ה-24.
- בהשוואה בין-לאומית שיעור ההצבעה בבחירות האחרונות בישראל גבוה מהממוצע במדינות ה-OECD, שביניהן ישראל מדורגת במקום ה-17 בין ספרד להונגריה.⁶

6.2.1. שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת(1)
2022-1949

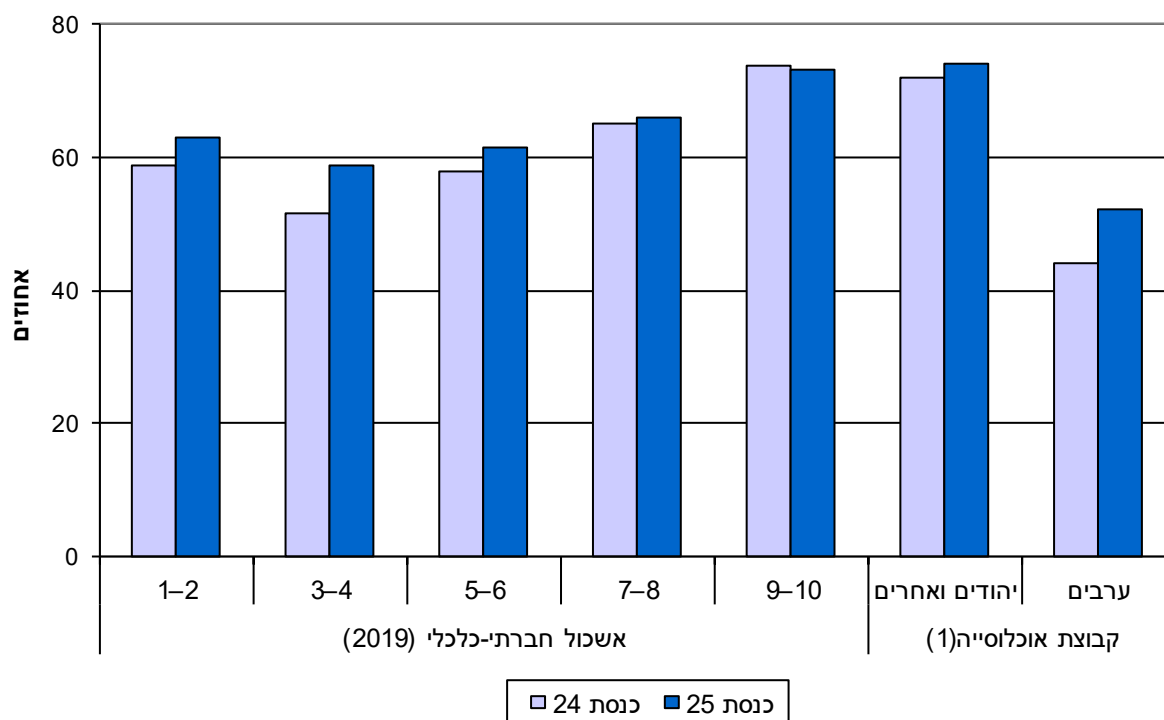

(1) ליד כל שנה מצוין מספר הכנסת.
(2) ב-2001 נערכו בחירות מיוחדות לראשות הממשלה בלבד, ללא בחירת כנסת חדשה.

⁵ יישובים ישראליים.

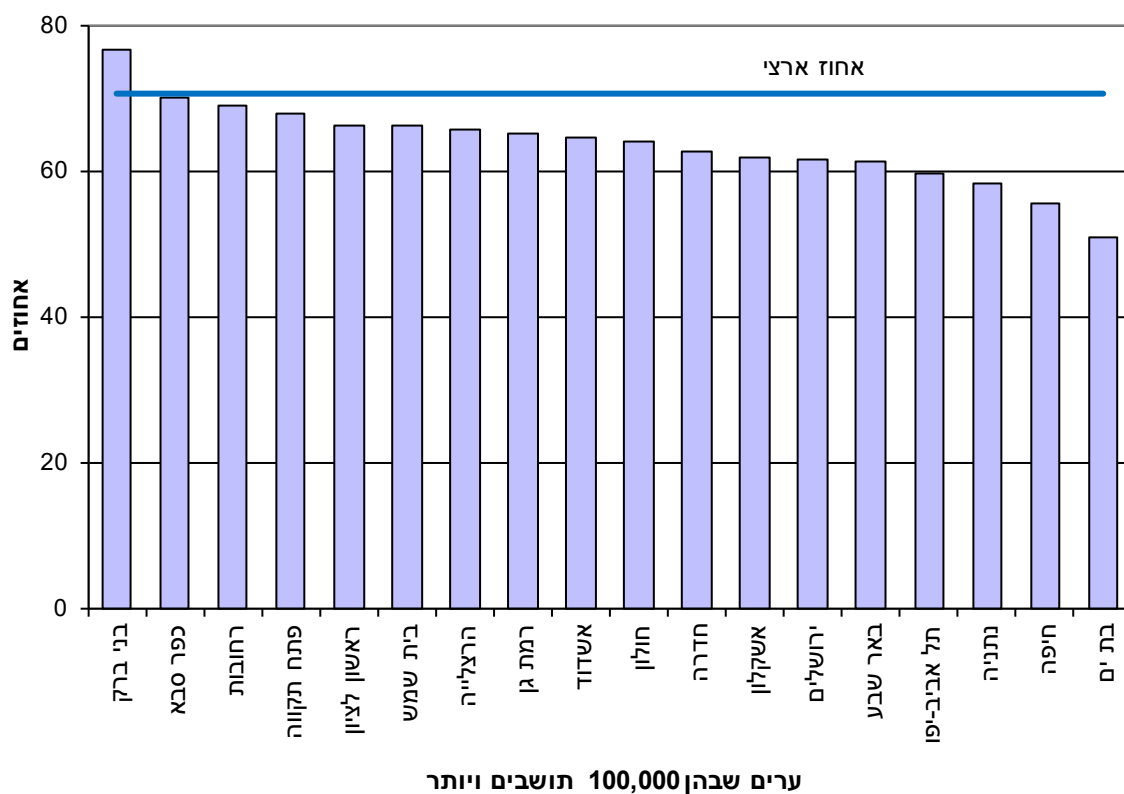
⁶ מקור הנתונים עבור ההשוואה הבין-לאומית הוא ה-OECD, מעודכן למערכת הבחירות האחרונה בכל מדינה. מקור הנתונים עבור ישראל הוא הוועדה המרכזית לבחירות של הכנסת ה-24, 2021.

**6.2.2. שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-24 ולכנסת ה-25,
לפי אשכול חברתי-כלכלי וקבוצת אוכלוסייה (1)
2022-2021**

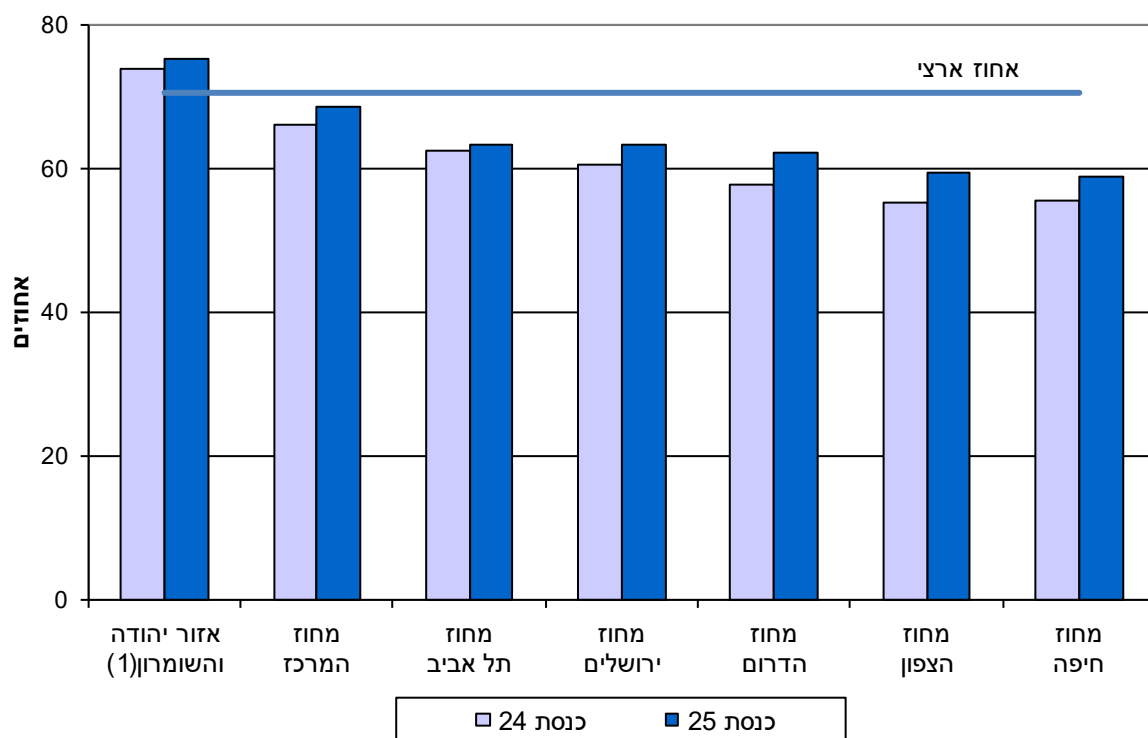

(1) על פי קבוצת האוכלוסייה של רוב התושבים באזור הסטטיסטי שאליו משויכות הקלפיות.

**6.2.3. שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-25 בערים הגדולות
2022**

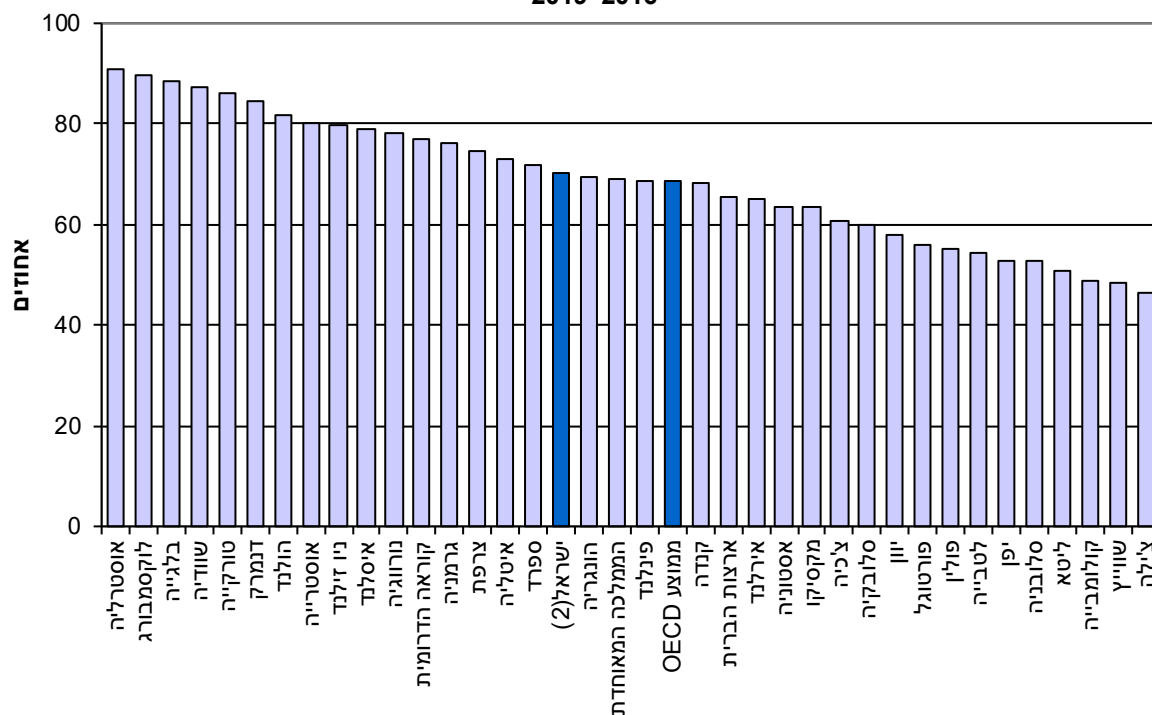

6.2.4. שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-24 ולכנסת ה-25, לפי מחוז
2022-2021

(1) יישובים ישראליים.

6.2.5. שיעור ההצבעה בבחירות (1) במדינות נבחרות ב-OECD
2019-2016

מקור: OECD, למעט ישראל (ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-25, שנת 2022).
(1) מעודכן למערכת הבחירות האחרונה בכל מדינה.
(2) שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת ה-25, 2022.

6.3. אמון בממשלה

תיאור המדד והגדרתו

האמון של האזרחים בממשלה תורם לאיכות החיים של הפרט ומבטא את תחושתו שהממשלה פועלת לקידום התושבים ולרווחתם. מידת האמון של הפרט בממשלה משקפת את מידת הנכונות של האדם לשתף פעולה ביישום תוכניות הממשלה ומדיניותה.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי מ-2015, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד מתייחס לאלו שהשיבו 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת' על השאלה: "עד כמה אתה נותן אמון בממשלה?".¹ המגמה הרצויה למדד היא עלייה באמון בממשלה.

מגמות במדד

- בשנת 2022 32.2% מבני 20 ומעלה נתנו אמון בממשלה (30.1% בשנת 2021) – 33.5% מהגברים (32.1% בשנת 2021) ו-30.9% מהנשים (28.2% בשנת 2021).
- 33.1% מהיהודים² נתנו אמון בממשלה (31.6% בשנת 2021) לעומת 26.6% מהערבים (23.8% בשנת 2021).
- בפילוח לפי גיל, נתנו אמון בממשלה 27.6% מבני 20–44, 34.2% מבני 45–64 ו-41.2% מבני 65 ומעלה.
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, ב-2022 נרשמה ירידה ניכרת בקרב חרדים באחוז האמון בממשלה – מ-21.3% ב-2021 ל-10.9%. בקרב דתיים אחוז האמון בממשלה היה 36.3% ב-2021 ו-34.2% ב-2022, בקרב מסורתיים³ – 33.6% ו-34.0%, בהתאמה, ובקרב חילונים – 31.0% ו-37.1%, בהתאמה.
- בממוצע לשנים 2021–2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של תושבים שנתנו אמון בממשלה נמצא בנתניה ובחיפה (כ-41%) והנמוך ביותר – בבני ברק (13.9%).
- בממוצע לשנים 2021–2022, 23.0% מתושבי ירושלים נתנו אמון בממשלה – 19.1% מהיהודים לעומת 13.9% מהערבים (בשנת 2021 24.7% מתושבי ירושלים נתנו אמון בממשלה – 31.5% מהיהודים לעומת 14.1% מהערבים).
- בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של תושבים שנתנו אמון בממשלה נמצא במחוז הדרום (38.3%) והנמוך ביותר – במחוז ירושלים (21.7%).

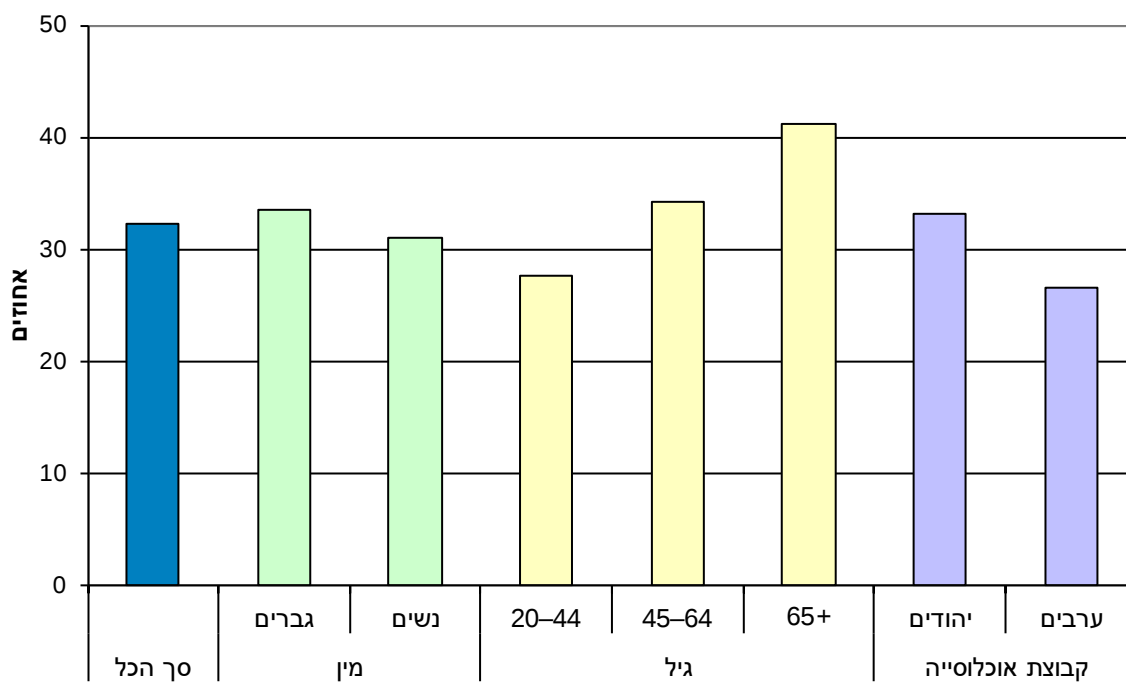
¹ כ-5% ענו 'לא ידוע' על שאלה זו.

² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

³ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

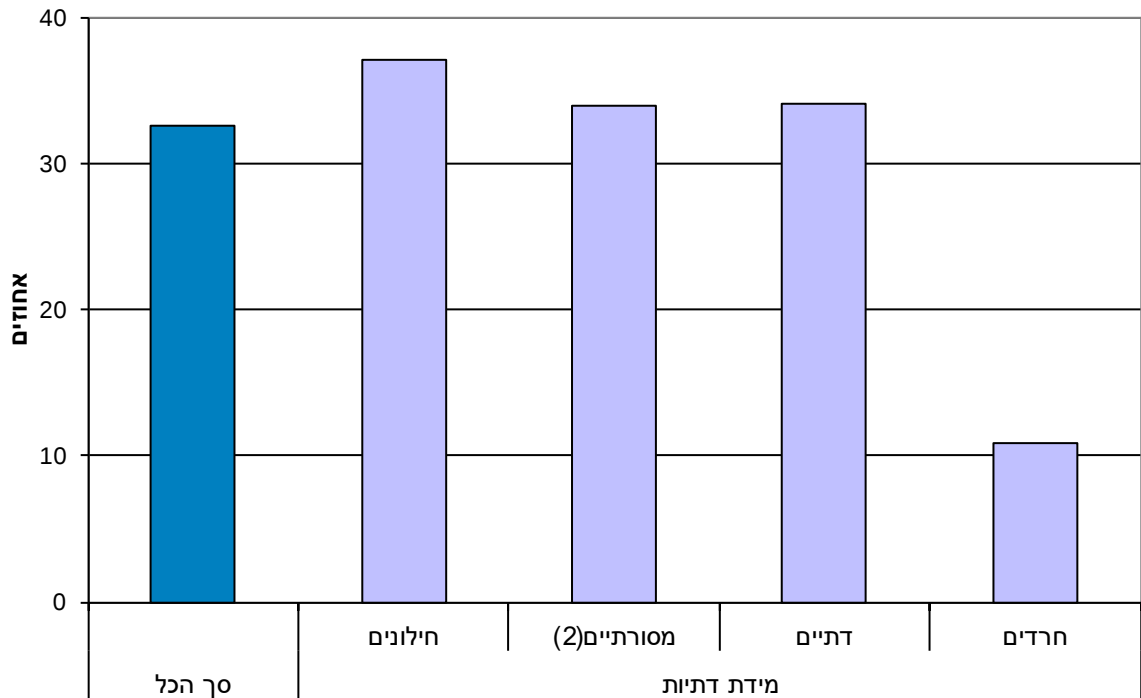
- בהשוואה בין מדינות ה-OECD לשנת 2022, השיעור הגבוה ביותר של נותני אמון בממשלה נמצא בפינלנד (77.5%) והנמוך ביותר – ביוון (25.6%). ישראל ממוקמת במקום ה-22 (32.2%) בקרב המדינות שבהן נותנים אמון בממשלה.

6.3.1. בני 20 ומעלה שנותנים אמון בממשלה, (1)
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

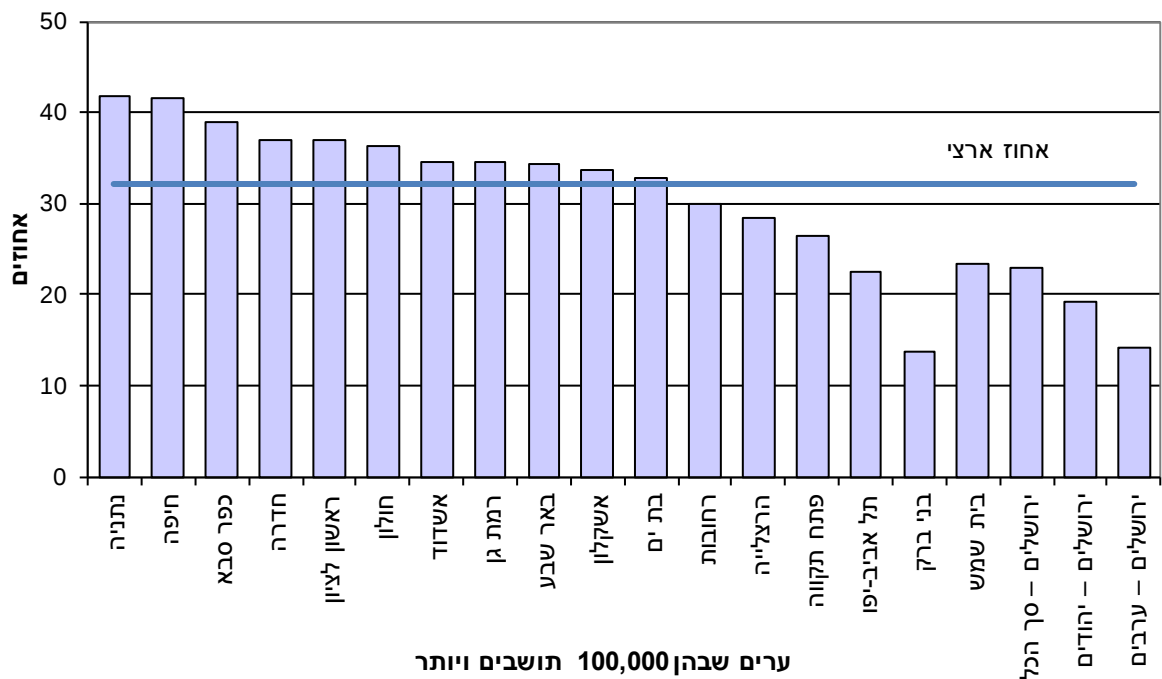
(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.

**6.3.2. יהודים בני 20 ומעלה שנותנים אמון בממשלה, (1)
לפי מידת דתיות
2022**

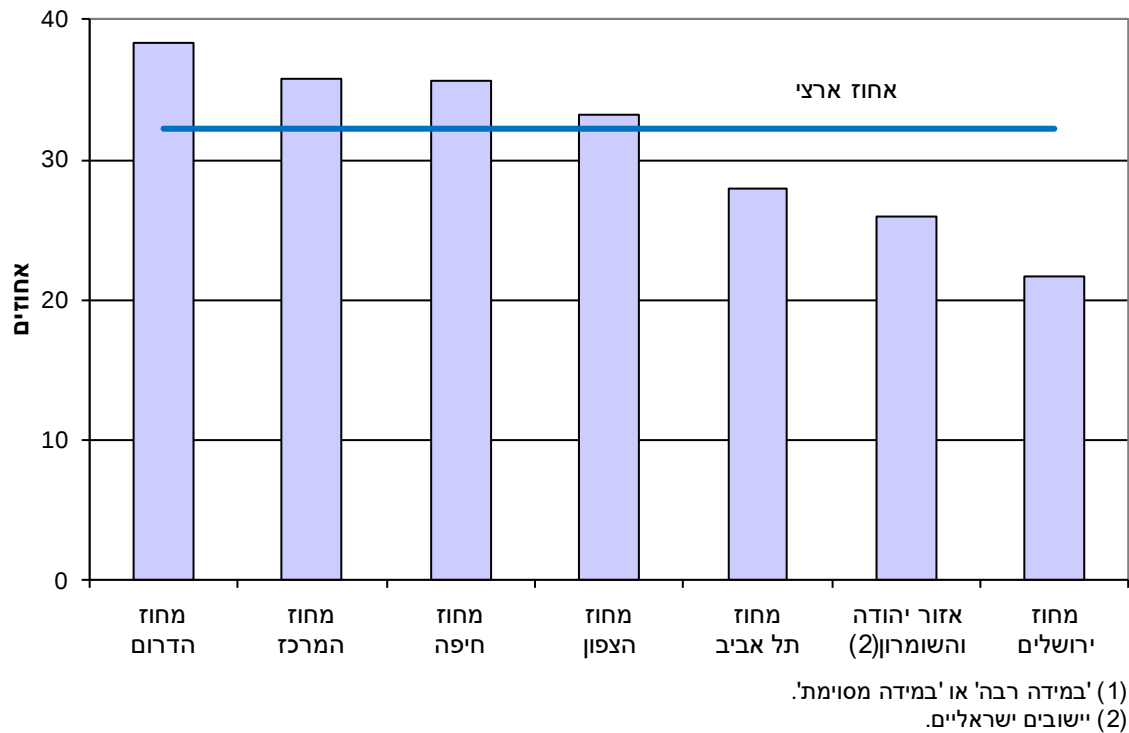
(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

**6.3.3. בני 20 ומעלה שנותנים אמון בממשלה (1) בערים הגדולות
ממוצע 2021-2022**

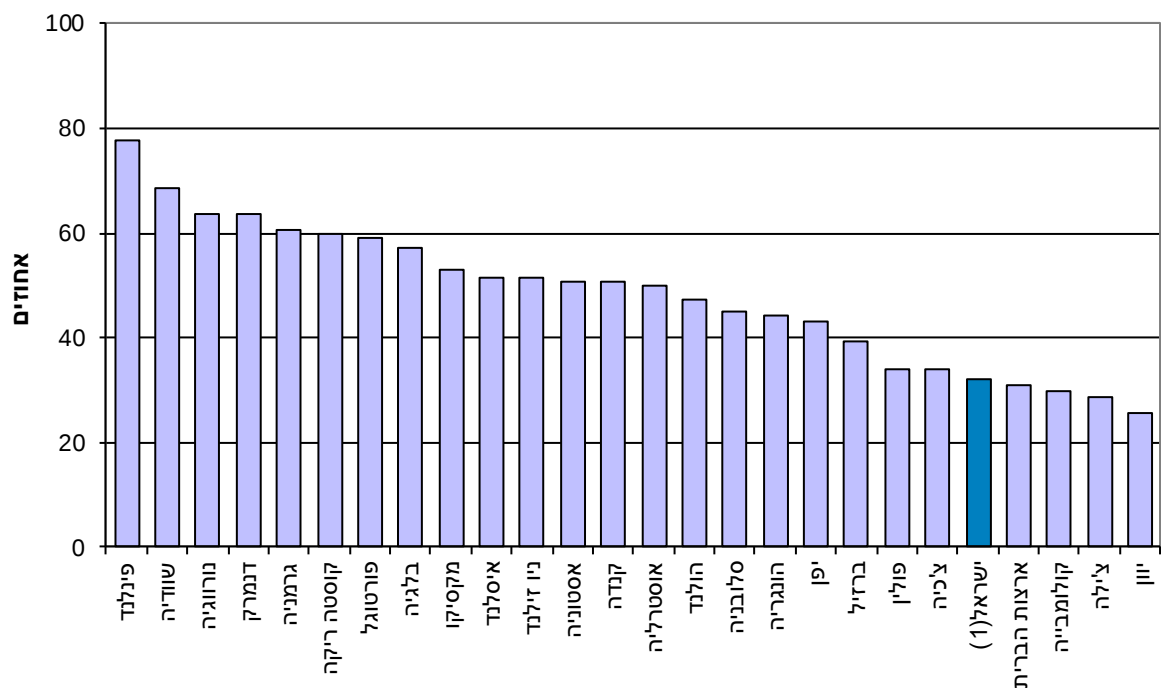

(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.

6.3.4. בני 20 ומעלה שנותנים אמון בממשלה, לפי מחוז
2022

6.3.5. בני 15 ומעלה שנותנים אמון בממשלה, השוואה בין-לאומית
2022

מקור: OECD – Government at a glance 2023 – מבוסס על Gallup World Poll.
(1) בני 20 ומעלה. מנתוני הסקר החברתי 2022.

6.4. אמון במערכת המשפט

תיאור המדד והגדרתו

האמון במערכת המשפט משקף את תחושת השייכות של הפרט כלפי החברה ואת תחושתו שהמערכת השלטונית מתנהלת באופן תקין ושהוא נהנה משוויון מצד מוסדות השלטון. תחושת אמון כלפי מערכת המשפט תורמת לאיכות חייו של הפרט.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2015, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת' על השאלה: "עד כמה אתה נותן אמון במערכת המשפט?".¹

המגמה הרצויה למדד היא עלייה באמון במערכת המשפט.

מגמות במדד

- 46.2% מבני 20 ומעלה הביעו אמון במערכת המשפט ב-2022 (50.5% ב-2021) – 46.6% מהגברים ו-45.7% מהנשים (ב-2021 52.6% ו-48.6%, בהתאמה).
- בפילוח לפי גיל, הביעו אמון במערכת המשפט 42.2% מבני 20–44, 49.2% מבני 44–65 ו-51.9% מבני 65 ומעלה.
- בשנת 2022 46.3% מהיהודים² ו-45.2% מהערבים הביעו אמון במערכת המשפט (ב-2021 51.2% ו-47.6%, בהתאמה).
- בקרב יהודים, אחוז האמון במערכת המשפט יורד ככל שמידת הדתיות עולה – 57.8% מהחילונים, 45.0% מהמסורתיים,³ 36.7% מהדתיים ו-11.8% מהחרדים (ב-2021 63.3%, 48.3%, 40.8% ו-18.3%, בהתאמה).
- 68.1% מהחרדים 'בכלל לא' נתנו אמון במערכת המשפט, לעומת 38.0% מהדתיים, 27.0% מהמסורתיים ו-17.4% מהחילונים.
- ב-2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של נותני האמון במערכת המשפט נמצא בחיפה (63.4%).
- 30.8% מתושבי ירושלים נתנו אמון במערכת המשפט – 35.1% מהיהודים ו-23.2% מהערבים.
- ב-2022 האחוז הגבוה ביותר של נותני אמון במערכת המשפט נמצא במחוז חיפה (57.4%) והנמוך ביותר – באזור יהודה והשומרון⁴ (28.3%).

¹ כ-7% ענו 'לא ידוע' על שאלה זו.

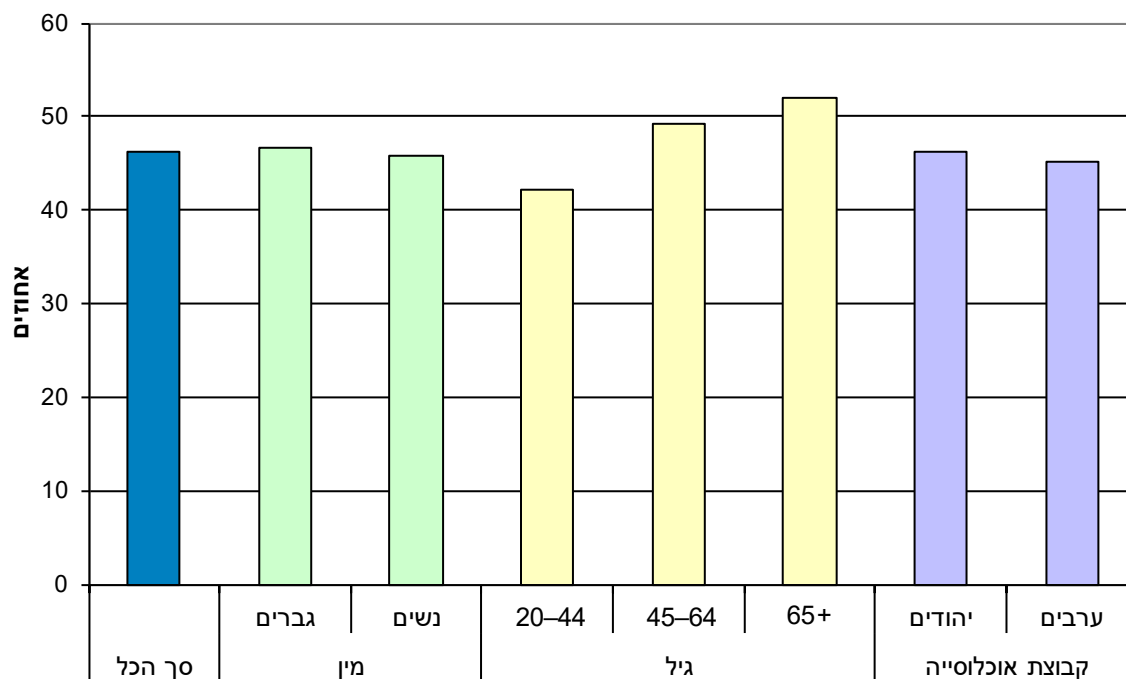
² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

³ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

⁴ יישובים ישראליים.

- בהשוואה בין-לאומית ל-2022, האחוז הגבוה ביותר של נותני אמון במערכת המשפט נמצא בנורווגיה (87%), והנמוך ביותר – בצ'ילה (23%). ישראל ממוקמת במקום ה-17 (59%) בין המדינות במידת האמון במערכת המשפט.

6.4.1. בני 20 ומעלה שנותנים אמון במערכת המשפט, (1)
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

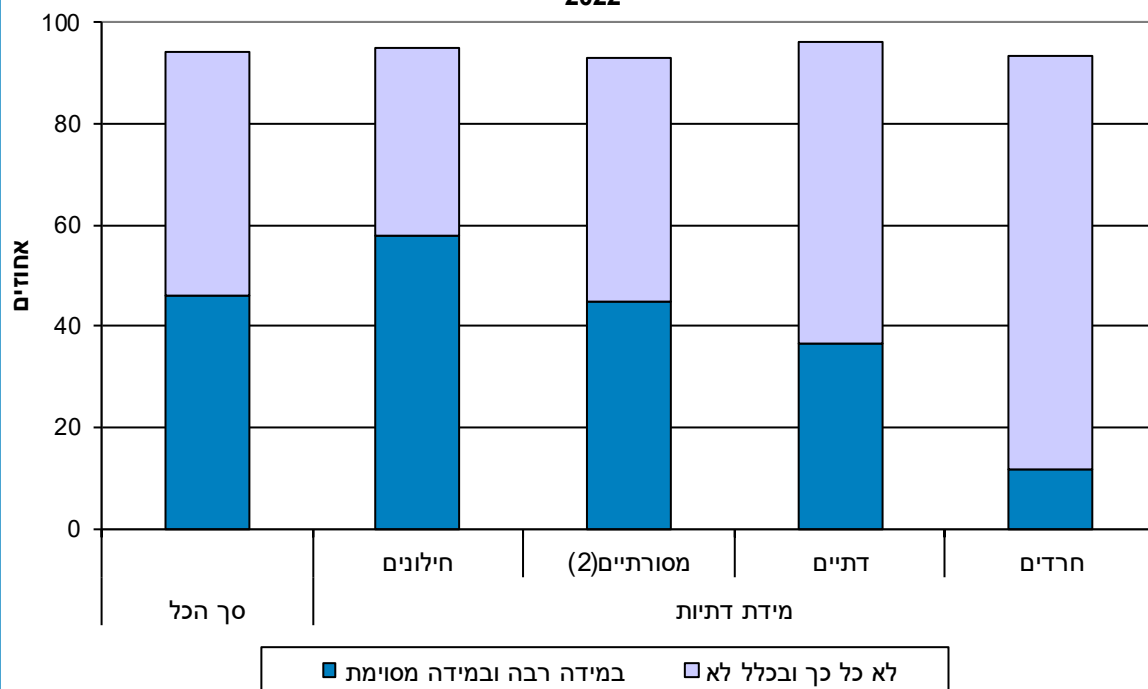

(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.

6.4.2. יהודים בני 20 ומעלה שנותנים אמון במערכת המשפט, (1)

לפי מידת האמון ומידת דתיות

2022

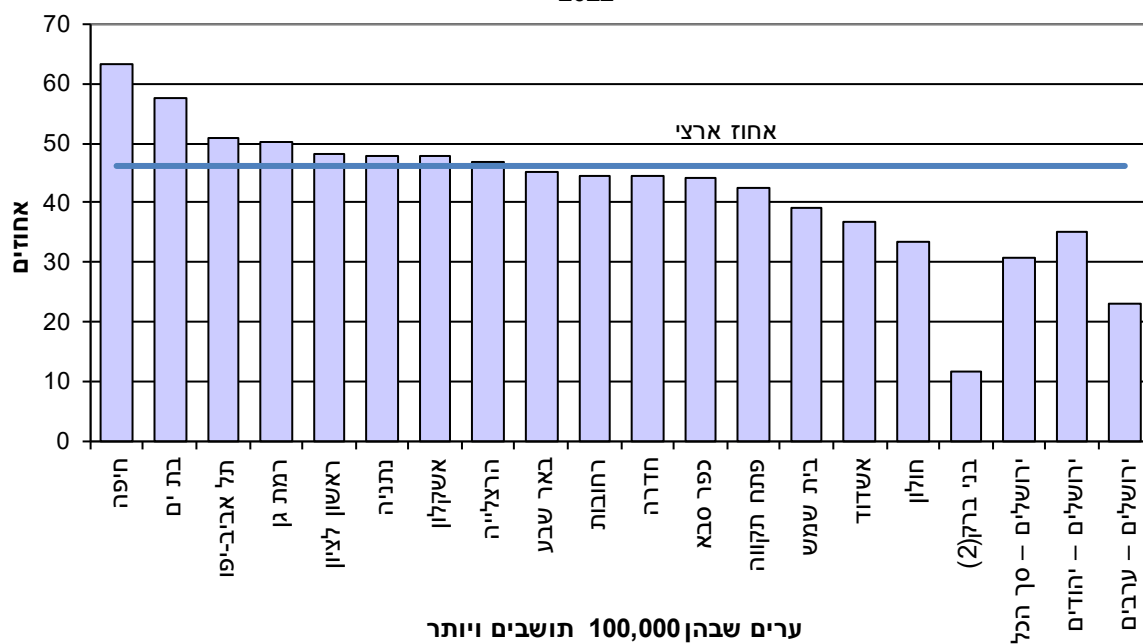
(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.

(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

6.4.3. בני 20 ומעלה שנותנים אמון במערכת המשפט (1)

בערים הגדולות

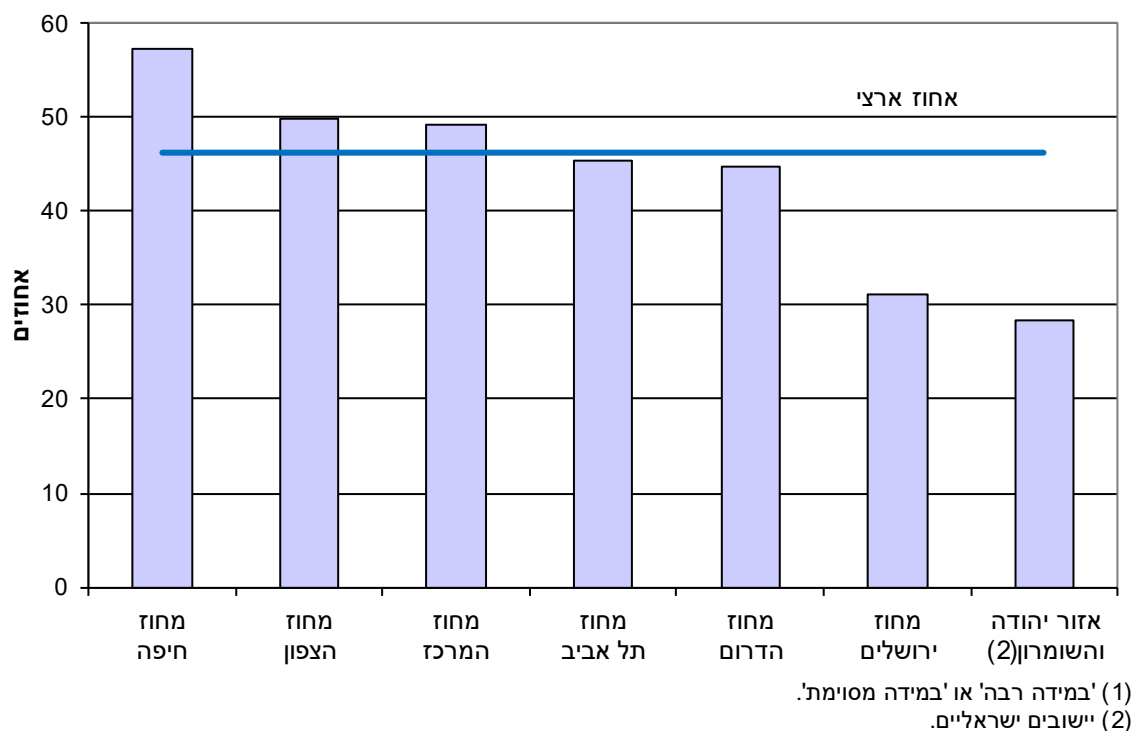
2022

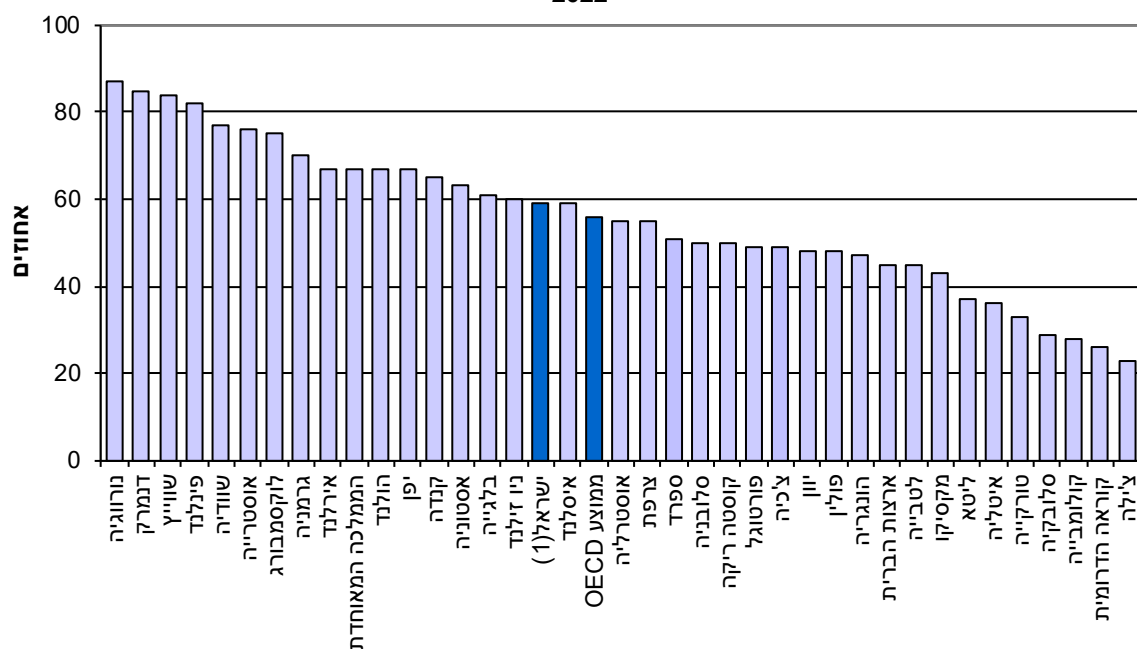
(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.

(2) הנתונים מוצגים עם טעות דגימה יחסית של 15%-30%.

6.4.4. בני 20 ומעלה שנותנים אמון במערכת המשפט, (1) לפי מחוז
2022

6.4.5. בני 15 ומעלה שנותנים אמון במערכת המשפט (1),
השוואה בין-לאומית
2022

מקור: OECD – Government at a glance 2023 – מבוסס על Gallup World Poll 2022.
(1) בישראל לפי סקר חברתי 2022, 46.2% מבני 20 ומעלה נותנים אמון במערכת המשפט.

6.5. יכולת להשפיע על מדיניות הממשלה

תיאור המדד והגדרתו

תחושת היכולת להשפיע על מדיניות הממשלה מבטאת את תפיסת הפרט בנוגע לתהליך הדמוקרטי ומשקפת את המוטיבציה שלו להשתתף בפעולות של מעורבות אזרחית, מתוך אמונה שפעולות אלו ייטיבו את מצבו.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2016, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת' על השאלה: "להערכתך, האם אתה יכול להשפיע על מדיניות הממשלה?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה במידת האמון ביכולת להשפיע על מדיניות הממשלה.

מגמות במדד

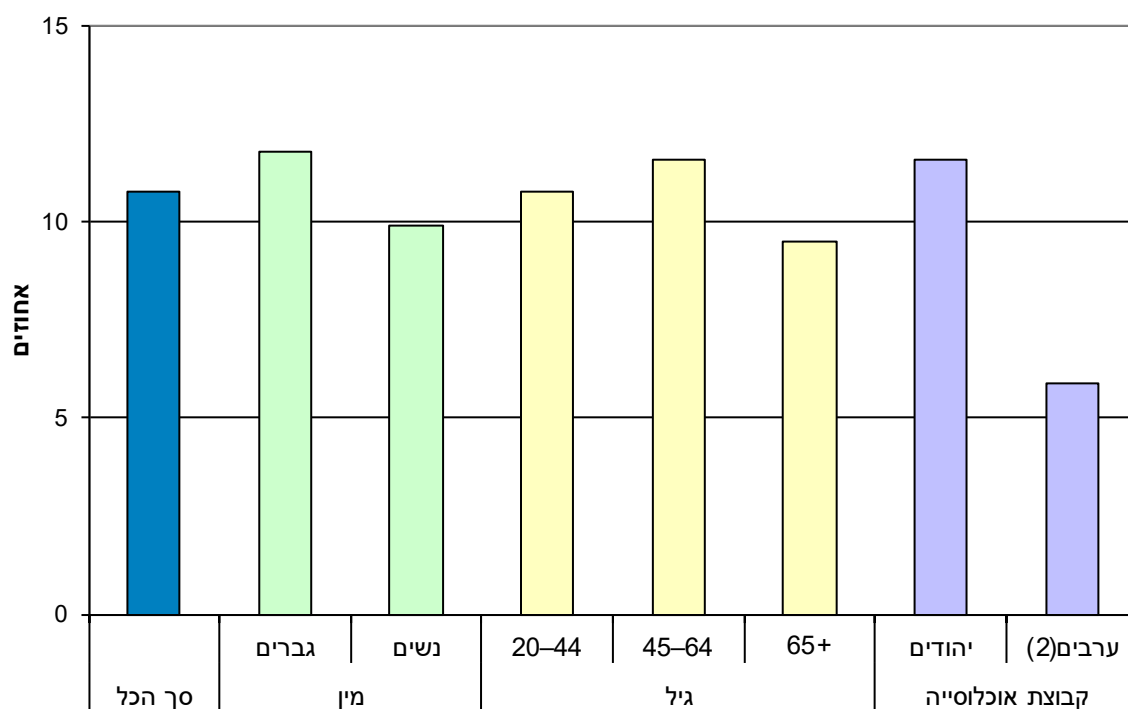
- **ב-2022 10.8% מבני 20 ומעלה האמינו ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה (ב-2021 12.4%) – 11.8% מהגברים ו-9.9% מהנשים.**
- כ-11% מבני 20–64 ו-9.5% מבני 65 ומעלה האמינו ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה.
- 11.6% מהיהודים¹ האמינו ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה.
- 83.8% מהערבים 'בכלל לא' האמינו ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה, לעומת 70.5% מהיהודים (ב-2021 81.5% ו-66.0% בהתאמה).
- בקרב יהודים – 16.4% מהדתיים, 12.8% מהמסורתיים², 10.3% מהחילונים ו-8.4% מהחרדים האמינו ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה.
- לא האמינו כלל ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה – 79.1% מהחרדים, כ-70% מהחילונים ומהמסורתיים ו-64.2% מהדתיים.
- בהשוואה לפי מחוז, האחוז הגבוה ביותר של בני 20 ומעלה שהאמינו ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה נמצא באזור יהודה והשומרון³ (14.0%) והנמוך ביותר – במחוז תל אביב (9.2%).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

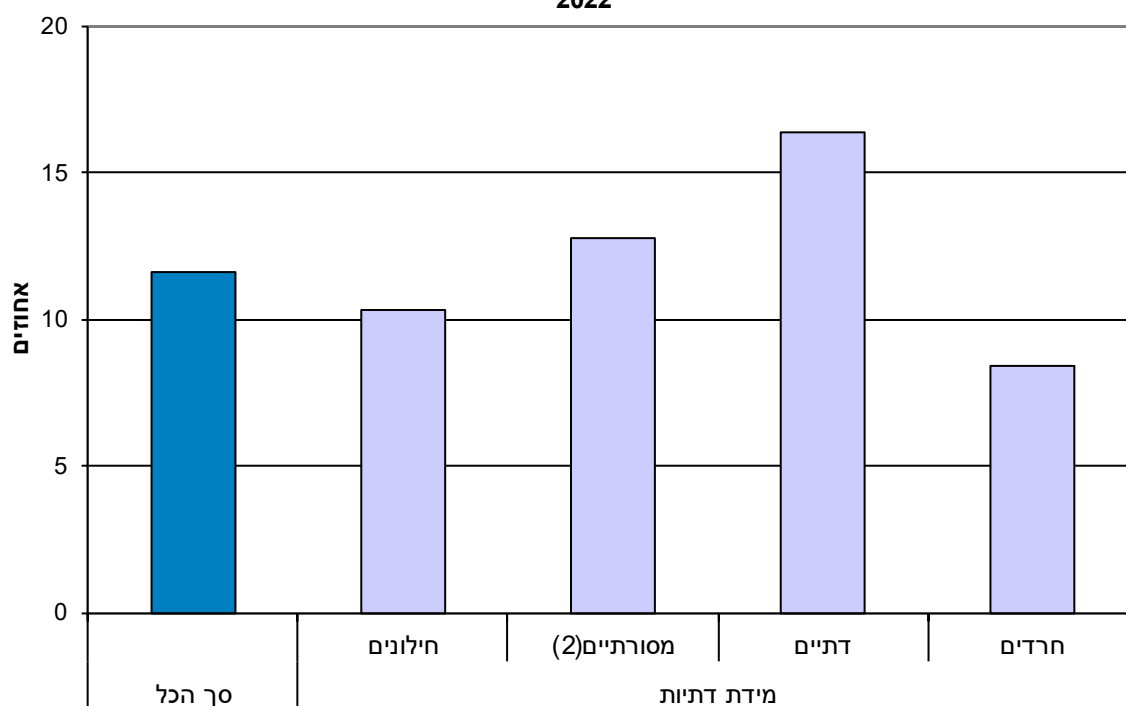
³ יישובים ישראליים.

**6.5.1. בני 20 ומעלה המאמינים (1) ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

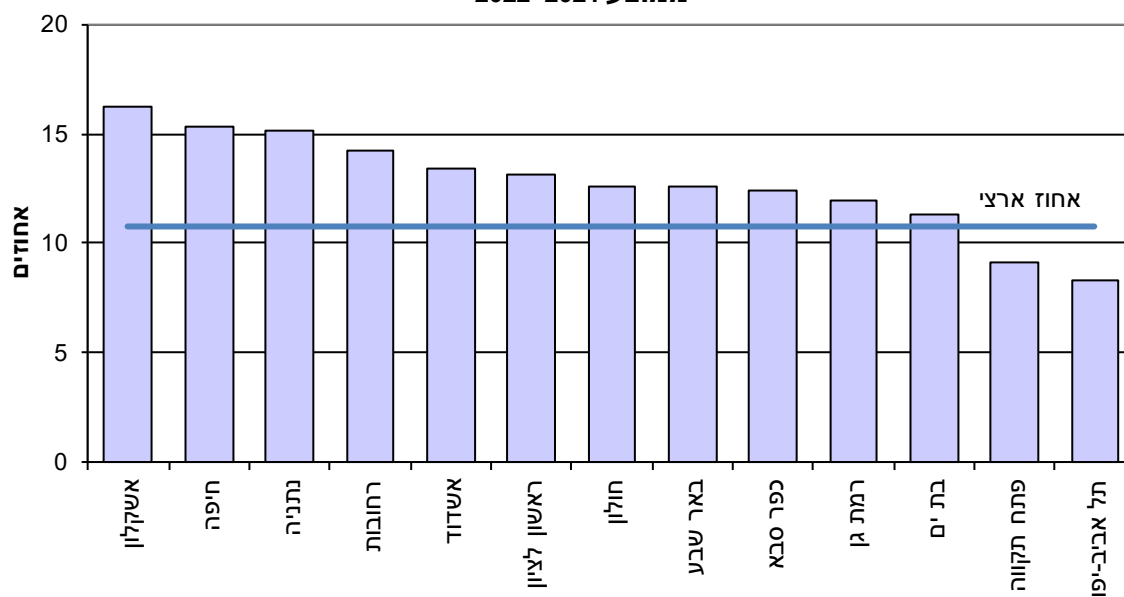
(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.
(2) הנתון עבור ערבים מוצג עם טעות דגימה יחסית של 15%-30%.

**6.5.2. בני 20 ומעלה המאמינים (1) ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה,
לפי מידת דתיות בקרב יהודים
2022**

(1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

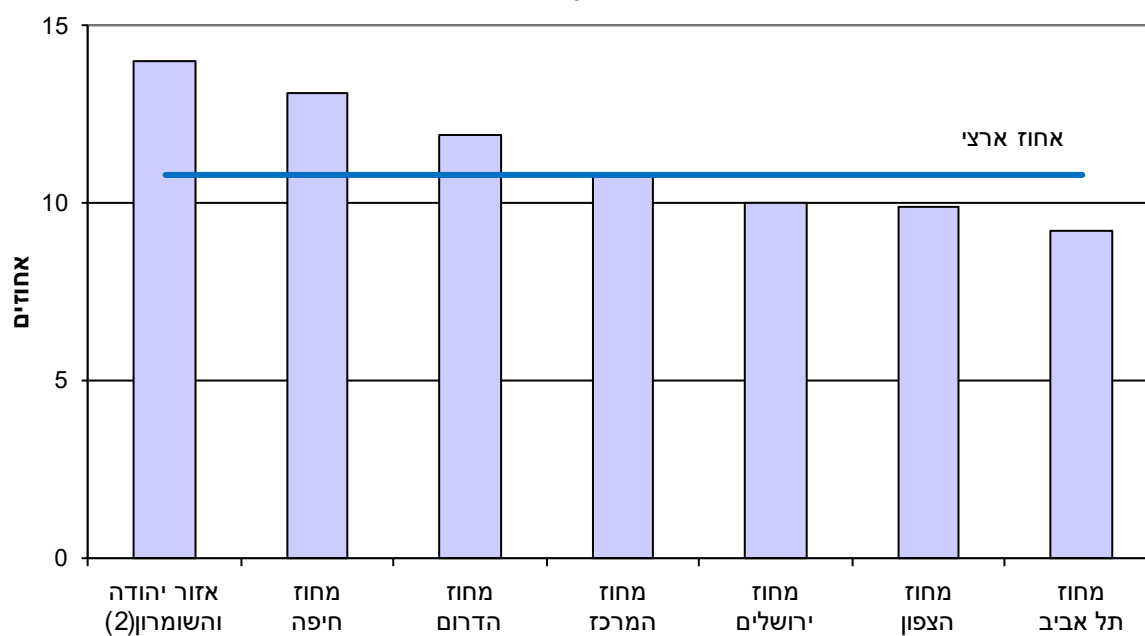
**6.5.3. בני 20 ומעלה המאמינים (1) ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה
בערים הגדולות (2)
ממוצע 2021-2022**

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

- (1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.
(2) הנתונים על הערים בית שמש, חדרה, הרצלייה, ירושלים ובני ברק אינם מוצגים בשל מיעוט מקרים

**6.5.4. בני 20 ומעלה המאמינים (1) ביכולתם להשפיע על מדיניות הממשלה,
לפי מחוז (2)
2022**

- (1) 'במידה רבה' או 'במידה מסוימת'.
(2) יישובים ישראליים.

6.6. שיעור נשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי (על פי הגדרה ענפית)

תיאור המדד והגדרתו

שיעור נשים בתפקידי ניהול מחושב כאחוז המנהלות במגזר הציבורי ביחס לסך המנהלים במגזר הציבורי. תפקידי ניהול מוגדרים כמועסקים במשלח יד "מנהלים" (סדר 1) לפי הסיווג האחד של משלח היד. 2011¹

המגזר הציבורי על פי הגדרה ענפית כולל את ענפי הכלכלה האלה: ייצור כלי תחבורה והובלה אחרים (30); אספקת חשמל, גז, קיטור ומיזוג אוויר (קירור) (35); אגירת מים, טיפול ואספקה (36); שירותי ביוב (37); שירותי דואר (5310); מינהל מקומי (83); מינהל ציבורי וביטחון; ביטוח לאומי חובה (84); חינוך קדם-יסודי (גני ילדים) (850); מוסדות חינוך יסודי (851); מוסדות חינוך על-יסודי (חטיבת ביניים וחטיבה עליונה) (852); מוסדות חינוך על-תיכוניים (לא אקדמיים) (853); מכללות אקדמיות ושלוחות של מוסדות להשכלה גבוהה מחו"ל (854); אוניברסיטאות (855); בתי חולים (861); מרפאות ציבוריות (8620); לשכות בריאות, תחנות לבריאות המשפחה והקהילה, תחנות למניעת מחלות (8623); הפעלת ספריות, ארכיונים, מוזאונים ופעילויות תרבות אחרות (91); מרכזים קהילתיים (מתנ"סים) (944); ארגונים וגופים חוץ-מדינתיים (99).²

מדד זה נועד לשקף את השתלבות הנשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי (על פי הגדרה ענפית) ביחס לשיעורן באוכלוסייה. ככל שנכחותן של נשים תהיה זהה לשיעורן באוכלוסייה הכללית, הדבר יעיד על היעדר אפליה מגדרית ויהווה ביטוי לשוויון הזדמנויות של נשים להיבחר לתפקידים אלו. המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור הנשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי.

מגמות במדד

- שיעור הנשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי ב-2022 עמד על 40.9% (40.0 אלף), עלייה בהשוואה ל-2021 (37.4%) והשיעור הגבוה ביותר מאז 2012.
- שיעור הנשים בתפקידי ניהול בענף החינוך עמד על 61.6% (52.4% ב-2021), ובענף שירותי בריאות, רווחה וסעד – על 72.8% (61.1% ב-2021).
- אחוז הנשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי בשנים 2012–2022 עלה מ-37.0% ל-40.9% (מ-33.4 אלף ל-40.0 אלף).
- שיעור הנשים היהודיות בתפקידי ניהול במגזר הציבורי ב-2022 גבוה בהשוואה לשיעור הערביות (41.8% לעומת 22.0%, בהתאמה). בין השנים 2012 ו-2017 הצטמצם הפער בין יהודיות לערביות מ-26.5 נקודות האחוז ל-14.0 נקודות האחוז. בין השנים 2018 ו-2020 גדל הפער ל-25.9 נקודות האחוז, ב-2021 קטן הפער ל-23.6 נקודות האחוז, וב-2022 קטן הפער ל-19.8 נקודות האחוז.

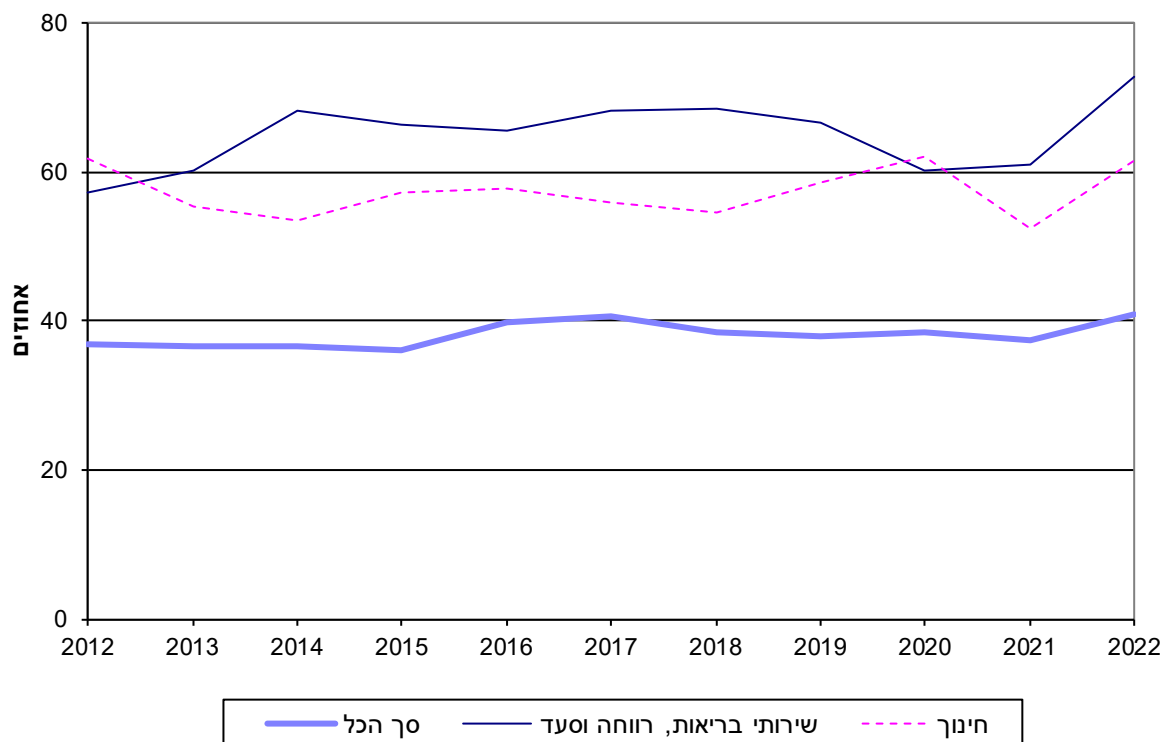
¹ סדר מנהלים אינו כולל ניהול בדרג זוטור.

² הנתונים מבוססים על סקר כוח אדם.

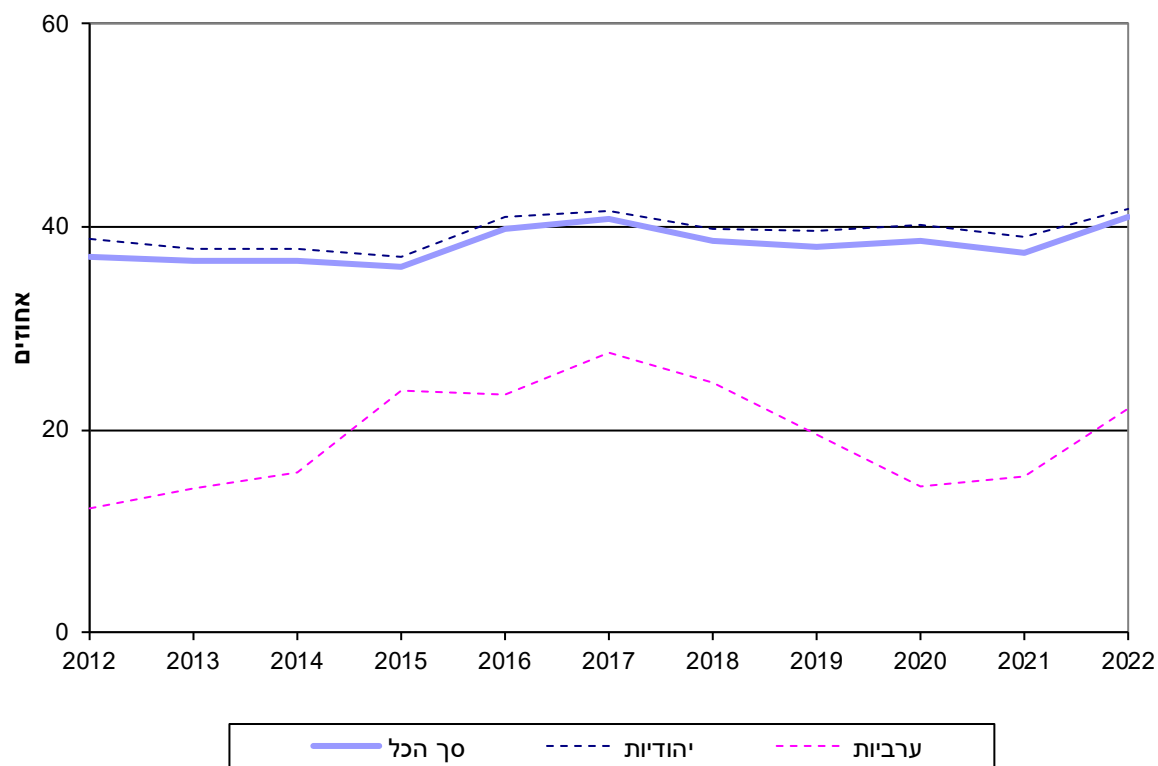
- שיעור הנשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי ב-2022 היה גבוה משיעורן במגזר הלא-ציבורי (40.9% לעומת 27.8%, בהתאמה). הפער בין המגזר הציבורי והלא-ציבורי הלך והצטמצם בשנים 2012–2018 מ-6.6 ל-6.4 נקודות האחוז, בשנים 2019–2020 גדל הפער מ-11.1 ל-15.8 נקודות האחוז, בשנים 2020–2021 קטן הפער ל-12.5 נקודות האחוז, ובשנים 2021–2022 גדל הפער ל-13.1 נקודות האחוז.
- ב-2022 בקרב יהודיות, בהשוואה לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית,³ השיעור הגבוה ביותר של נשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי היה בקרב אלו שאורח חייהן דתי מאוד וחרדי (49.5%), והנמוך ביותר היה בקרב אלו שאורח חייהן דתי (33.5%).
- 40.0 אלף נשים **עבדו** ב-2022 בתפקידי ניהול במגזר הציבורי, ומתוכן 15.1 אלף (37.9%) עבדו בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), ו-18.5 אלף (כ-46.3%) בתפקידי ניהול **גרו** בהן.
- בארבע הערים הגדולות שבהן **גרו** נשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי, היחס הגבוה ביותר בין נשים לגברים באותם תפקידים היה בכפר סבא (1.04), ואחריה – בירושלים (0.98), בנתניה (0.88) ובחיפה ובאר שבע (0.87).
- בחמש הערים הגדולות שבהן נשים **מועסקות** בתפקידי ניהול במגזר הציבורי, היחס הגבוה ביותר בין נשים לגברים באותם תפקידים הוא בין העובדים בבאר שבע (1.95), ולאחר מכן – בנתניה (1.54), בחיפה (1.23) ובתל אביב-יפו (1.14).

³ הנתונים מבוססים על שאלה בסקר כוח אדם: "מהו אורח החיים העיקרי מבחינה דתית של הגרים בדירה?".

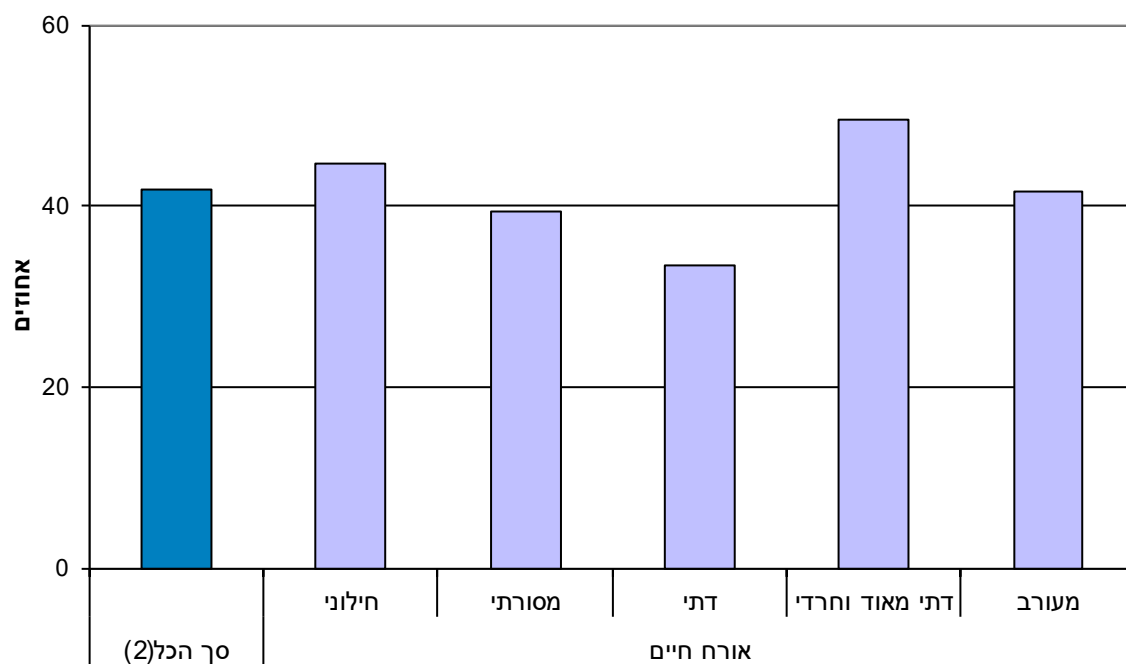
**6.6.1. שיעור נשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי
בענף החינוך ובענף שירותי בריאות, רווחה וסעד
2022-2012**

**6.6.2. שיעור נשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי, לפי קבוצת אוכלוסייה
2022-2012**

6.6.3. שיעור נשים יהודיות בתפקידי ניהול במגזר הציבורי, (1)
לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית
2022

(1) לא כולל את הגרים במוסדות.

(2) כולל 'אחר' או 'לא ידוע'.

6.7. שיעור ערבים במגזר הציבורי (על פי הגדרה ענפית)

תיאור המדד והגדרתו

שיעור ערבים במגזר הציבורי מחושב כאחוז הערבים במגזר הציבורי ביחס לסך העובדים במגזר הציבורי.

המגזר הציבורי על פי הגדרה ענפית כולל את ענפי הכלכלה האלה: ייצור כלי תחבורה והובלה אחרים (30); אספקת חשמל, גז, קיטור ומיזוג אוויר (קירור) (35); אגירת מים, טיפול ואספקה (36); שירותי ביוב (37); שירותי דואר (5310); מינהל מקומי (83); מינהל ציבורי וביטחון; ביטוח לאומי חובה (84); חינוך קדם-יסודי (גני ילדים) (850); מוסדות חינוך יסודי (851); מוסדות חינוך על-יסודי (חטיבת ביניים וחטיבה עליונה) (852); מוסדות חינוך על-תיכוניים (לא אקדמיים) (853); מכללות אקדמיות ושלוחות של מוסדות להשכלה גבוהה מחו"ל (854); אוניברסיטאות (855); בתי חולים (861); מרפאות ציבוריות (8620); לשכות בריאות, תחנות לבריאות המשפחה והקהילה, תחנות למניעת מחלות (8623); הפעלת ספריות, ארכיונים, מוזאונים ופעילויות תרבות אחרות (91); מרכזים קהילתיים (מתנ"סים) (944); ארגונים וגופים חוץ-מדינתיים (99).¹

מדד זה נועד לשקף את השתלבות הערבים במגזר הציבורי (על פי הגדרה ענפית) ביחס לשיעורם באוכלוסייה. ככל שנכוחותם של ערבים תהיה זהה לשיעורם באוכלוסייה הכללית, יעיד הדבר על קיום שוויון הזדמנויות.

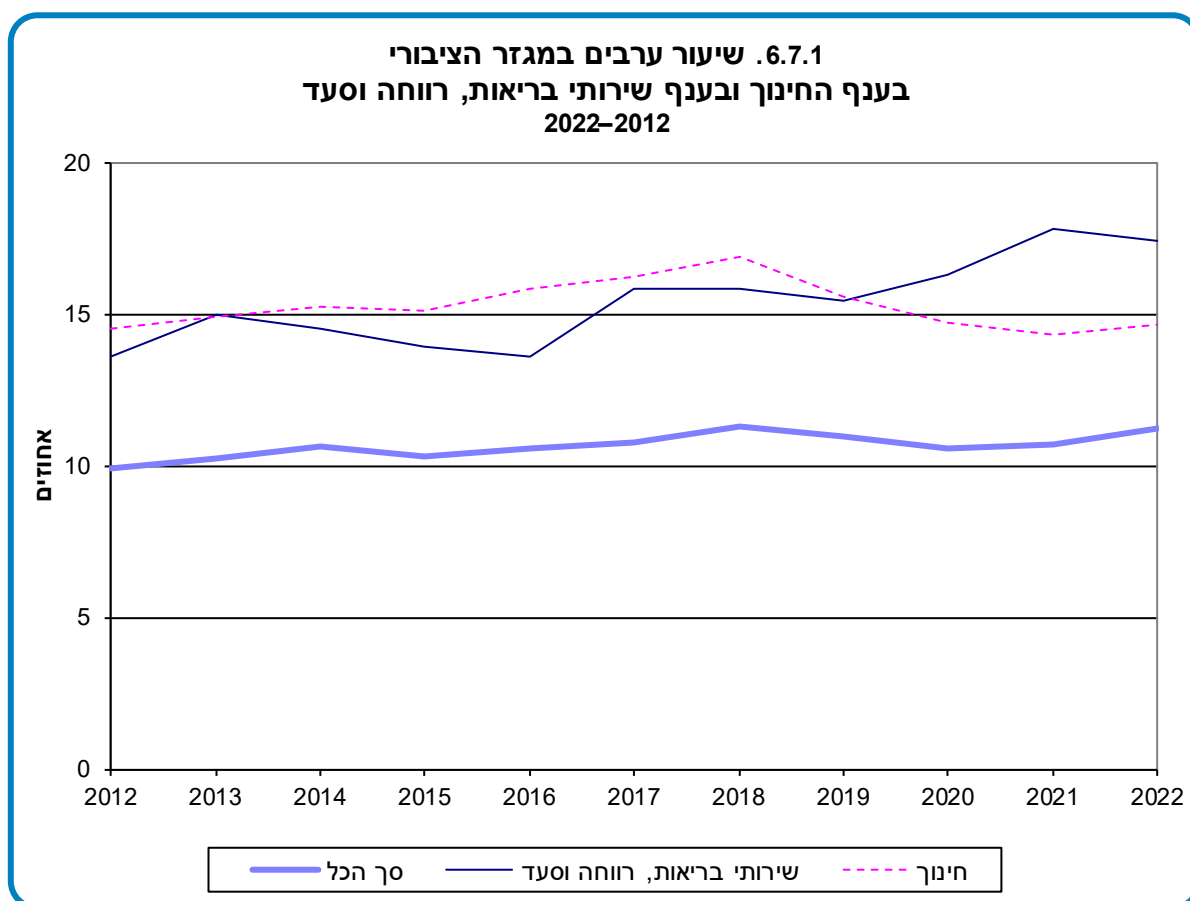
המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור הערבים במגזר הציבורי בהתאם לשיעורם באוכלוסייה.

מגמות במדד

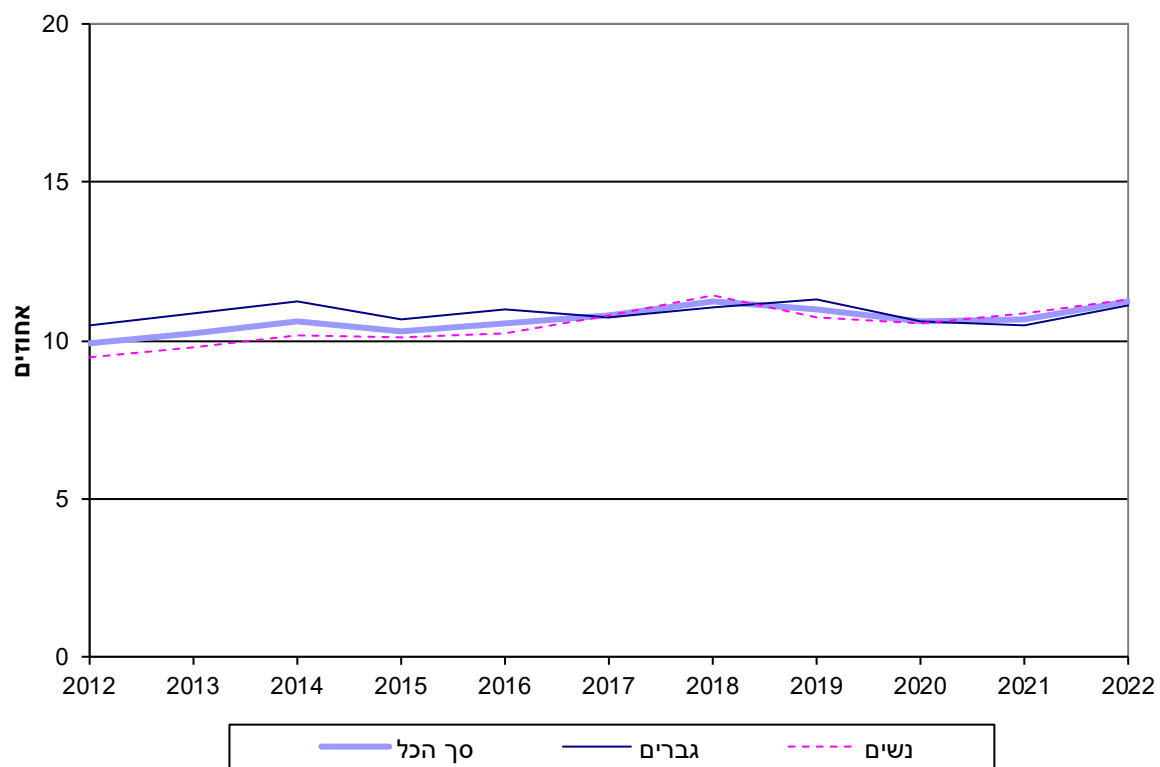
- **שיעור הערבים במגזר הציבורי ב-2022 עמד על 11.2% (121.1 אלף), בעוד שחלקם של הערבים באוכלוסייה (בני 15 ומעלה) עמד על 19.8%.** נמצא הבדל קטן בין שיעורם של גברים ערבים לשיעורן של נשים ערביות במגזר הציבורי (11.1% ו-11.3%, בהתאמה). המגזר הציבורי כולל 45.8 אלף גברים לעומת 75.4 אלף נשים, הבדל של 29.6 אלף לטובת הנשים הערביות.
- שיעור הערבים במגזר הציבורי עמד על 14.6% בענף החינוך ועל 17.4% בענף שירותי בריאות, רווחה וסעד.
- בשנים 2012–2022 שיעור הערבים במגזר הציבורי עלה מ-9.9% ל-11.2% (מ-87.8 ל-121.1 אלף, בהתאמה). באותן שנים שיעור הערבים באוכלוסייה (בני 15 ומעלה) עלה מ-18.2% ל-19.8%.
- מתוך 121.1 אלף ערבים במגזר הציבורי ב-2022 – 82.4 אלף מוסלמים, 17.7 אלף נוצרים ו-21.0 אלף דרוזים. בקרב 82.4 אלף המוסלמים יש רוב לנשים: 55.7 אלף נשים ו-26.7 אלף גברים. גם בקרב 17.7 אלף הנוצרים יש רוב לנשים: 11.5 אלף נשים ו-6.2 אלף גברים. לעומת זאת בקרב 21.0 אלף הדרוזים יש רוב לגברים: 12.9 אלף גברים ו-8.1 אלף נשים.

¹ הנתונים מבוססים על סקר כוח אדם.

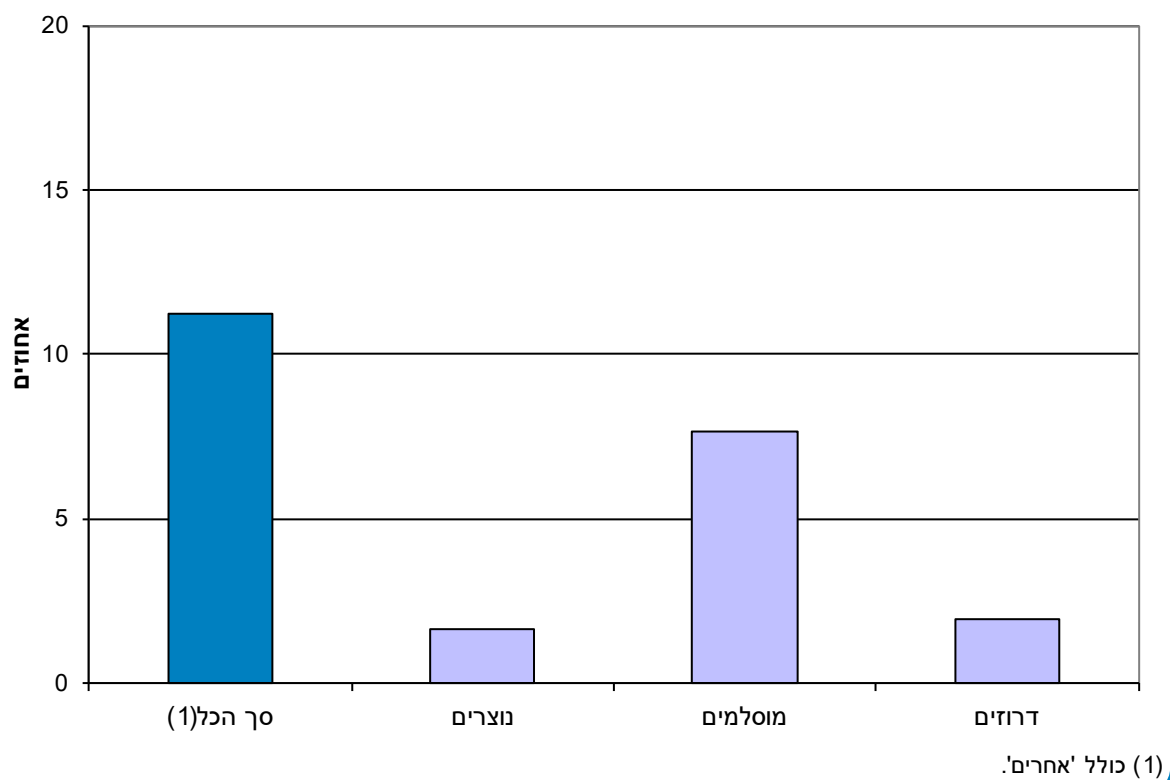
- בשנים 2012–2022 שיעור הערבים במגזר הציבורי היה נמוך משיעורם במגזר הלא-ציבורי. הפער בשיעור זה בין המגזר הציבורי והלא-ציבורי נשאר קבוע פחות או יותר – בין 3.4 ל-3.9 נקודות האחוז לטובת המגזר הלא-ציבורי ובשנת 2022 – הגיע הפער ל-4.4 נקודות האחוז לטובת המגזר הלא-ציבורי. ב-2022 שיעור הערבים במגזר הציבורי עמד על 11.2%, והיה נמוך מזה של הערבים במגזר הלא-ציבורי: 15.6%.
- בשנים 2012–2022 שיעור הנשים הערביות במגזר הציבורי היה גבוה משיעורן במגזר הלא-ציבורי. ב-2022 שיעור זה היה גבוה פי 2.1 (62.2% לעומת 29.0%, בהתאמה).

6.7.2. שיעור ערבים במגזר הציבורי, לפי מין
2022-2012

6.7.3. שיעור ערבים במגזר הציבורי, לפי דת
2022

7

סביבה

7.1. פסולת ממוחזרת – פסולת ביתית, מסחרית וגזם

תיאור המדד והגדרתו

פסולת ביתית, מסחרית וגזם היא פסולת שנוצרה על ידי משקי הבית, המגזר המסחרי והמגזר הציבורי (מכילה שיירי מזון, חומרי אריזה ומוצרים שהתקלקלו או התבלו וכן גזם). שיטות הטיפול בפסולת הרווחות בארץ הן הטמנה ומחזור. מחזור כולל שימוש בפסולת כחומר גלם לייצור של מוצרים חדשים או שימוש חוזר בה למטרתה הראשונית. הנתונים נאספים על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מהרשויות המקומיות.

המדד מציג את נתוני הפסולת הביתית, המסחרית והגזם שהועברה למחזור ברשויות המקומיות. כמו כן מוצגים נתוני הפסולת שנאספה ברשויות המקומיות וכמות הפסולת לנפש ליום.

מחזור פסולת והפקת אנרגיה ממנה תורמים לניצול יעיל יותר של משאבים, מצמצמים את כמות הפסולת המוטמנת, ומונעים את הצורך בהקצאת שטחים פתוחים להטמנה תוך הפחתת מפגעים סביבתיים, כגון פליטת גזי חממה ומטרדי ריחות.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה באחוז הפסולת הממוחזרת וירידה באחוז הפסולת המוטמנת.

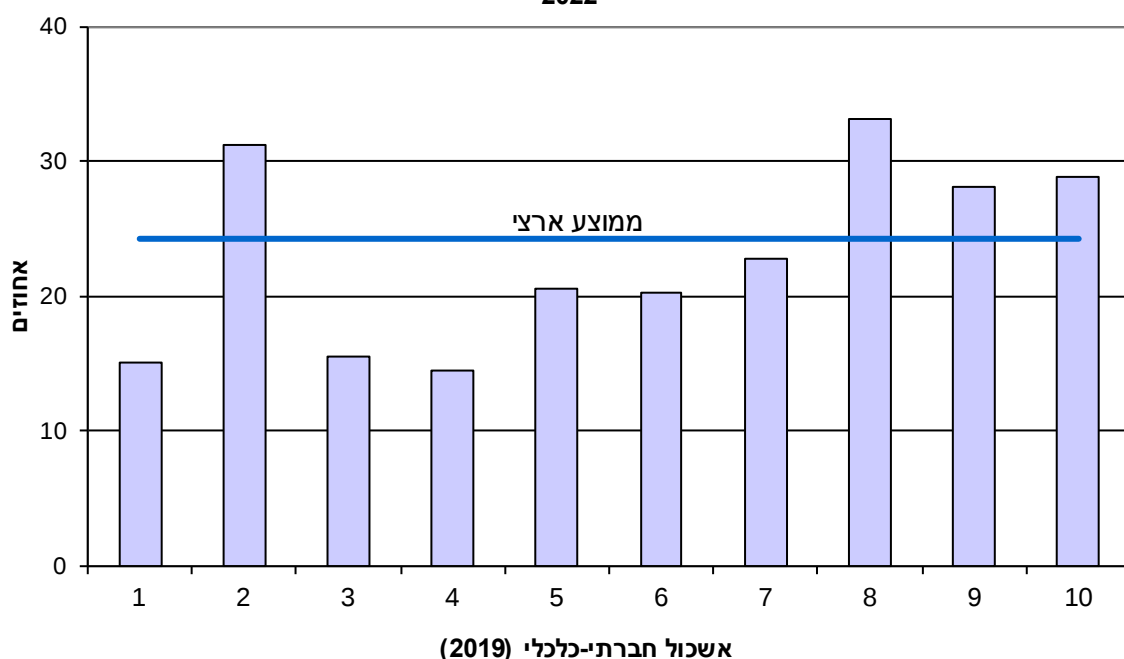
מגמות במדד

- ב-2022 הועברה למחזור¹ 24.3% מהפסולת (1.50 מיליון טונות פסולת), לעומת 23.4% ב-2021 (1.44 מיליון טונות פסולת) ו-17.7% ב-2012.
- משנת 2005 ועד 2022 עלתה כמות הפסולת הנאספת באמצעות הרשויות המקומיות בישראל בכ-52% – מ-4.08 מיליון טונות ב-2005 ל-6.19 מיליון טונות ב-2022.
- כמות הפסולת הממוצעת לנפש ליום עלתה מ-1.62 ק"ג ב-2005 ל-1.79 ק"ג ב-2022.
- כמות הפסולת הממוצעת לנפש ליום בישראל ב-2021 גבוהה מהכמות ברוב מדינות ה-OECD (1.81 ק"ג בישראל, לעומת 1.51 ק"ג בממוצע ב-OECD).
- הפסולת הממוחזרת ב-2022 הכילה בעיקר חומר אורגני – 39.3% (589.9 אלף טונות) וגזם – 25.1% (376.6 אלף טונות).
- בשנת 2022 אחוז הפסולת שהועברה למחזור ביישובים באשכול חברתי-כלכלי 1 ו-4 (15.0% ו-14.4%, בהתאמה) נמוך יחסית ליישובים באשכולות האחרים ולממוצע הארצי (24.3%).
- משנת 2012 ועד 2022 עלה אחוז המחזור בכ-37%. כמות הפסולת הממוחזרת עלתה בכ-75% (מ-855 אלף טונות ל-1.50 מיליון טונות), ואילו כמות הפסולת הלא-ממוחזרת עלתה בכ-18% בלבד (מ-3.99 מיליון טונות ל-4.69 מיליון טונות).

¹ המחזור כולל פסולת שנאספה למחזור במקור ופסולת שנשלחה למחזור מתחנות מעבר.

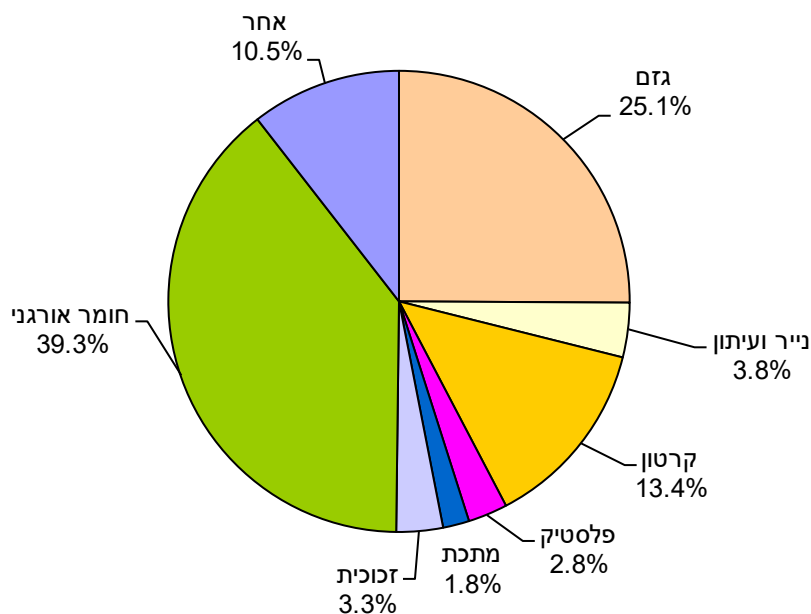
- בערים הגדולות (100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של פסולת שהועברה למחזור בשנת 2022 היה בירושלים (41.0%) ובבת ים (40.3%), והשיעור הנמוך ביותר היה בבית שמש, באשקלון ובפתח תקווה (7.2%, 9.4% ו-9.9%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מחוז, במחוז תל אביב נרשם האחוז הגבוה ביותר של פסולת שהועברה למחזור – 37.0%, ובמחוז הצפון נרשם אחוז המחזור הנמוך ביותר – 16.7%.
- בהשוואה בין-לאומית לשנת 2021, אחוז הפסולת שהועברה למחזור עמד בישראל על 23.5%, נמוך מאוד בהשוואה לרוב מדינות ה-OECD שלהן ממוצע של 56.9%.

**7.1.1. פסולת שהועברה למחזור ברשויות מקומיות,
לפי אשכול חברתי-כלכלי(1)
2022**

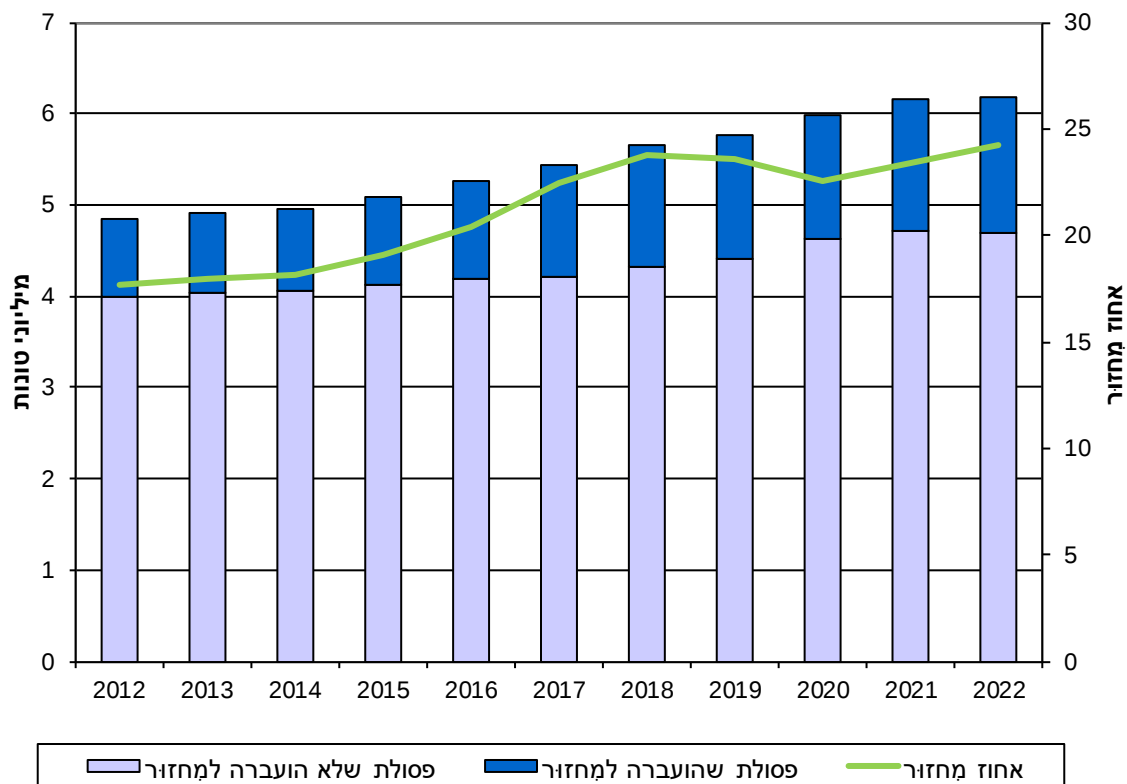
(1) קיימים הבדלים בין האשכולות הנובעים מהשקעות בניתוב הפסולת למטרת מחזור דרך תחנות מעבר, ומהשקעות מקומיות בעידוד המחזור באמצעות הצבת מתקנים ייעודיים ברשויות.

7.1.2. פסולת שהועברה למחזור, לפי סוג חומר
2022

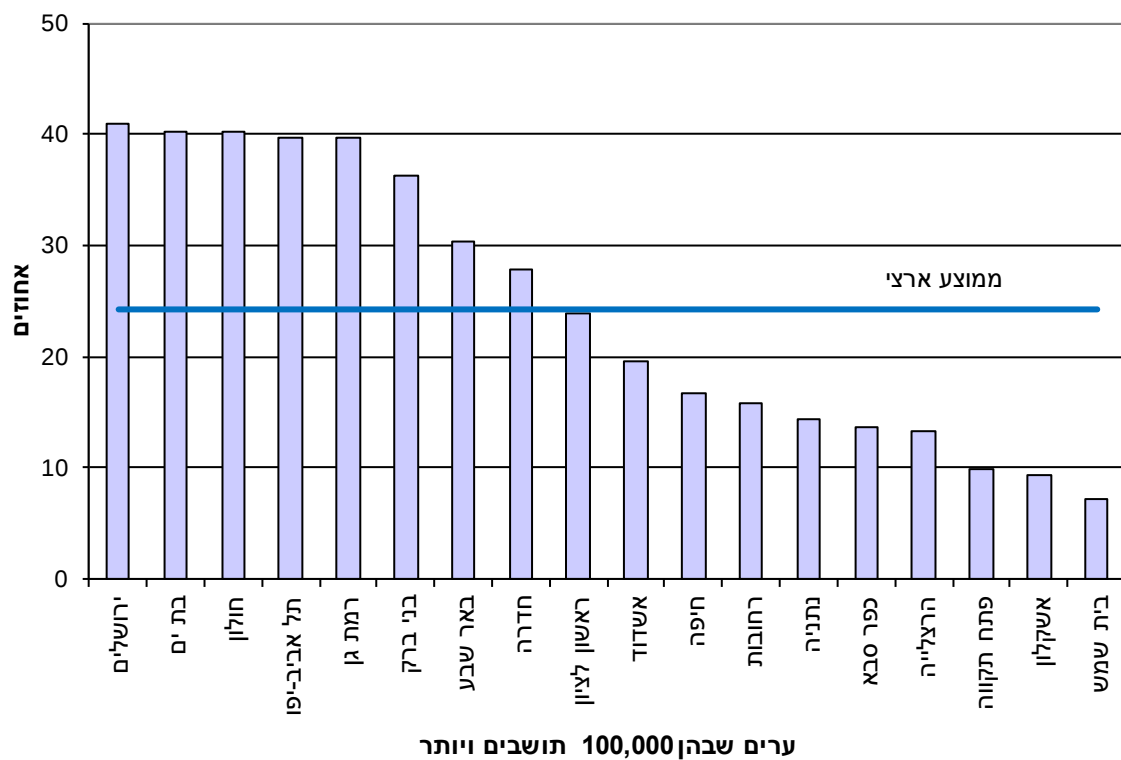

סך הכל 1,501,306 טונות

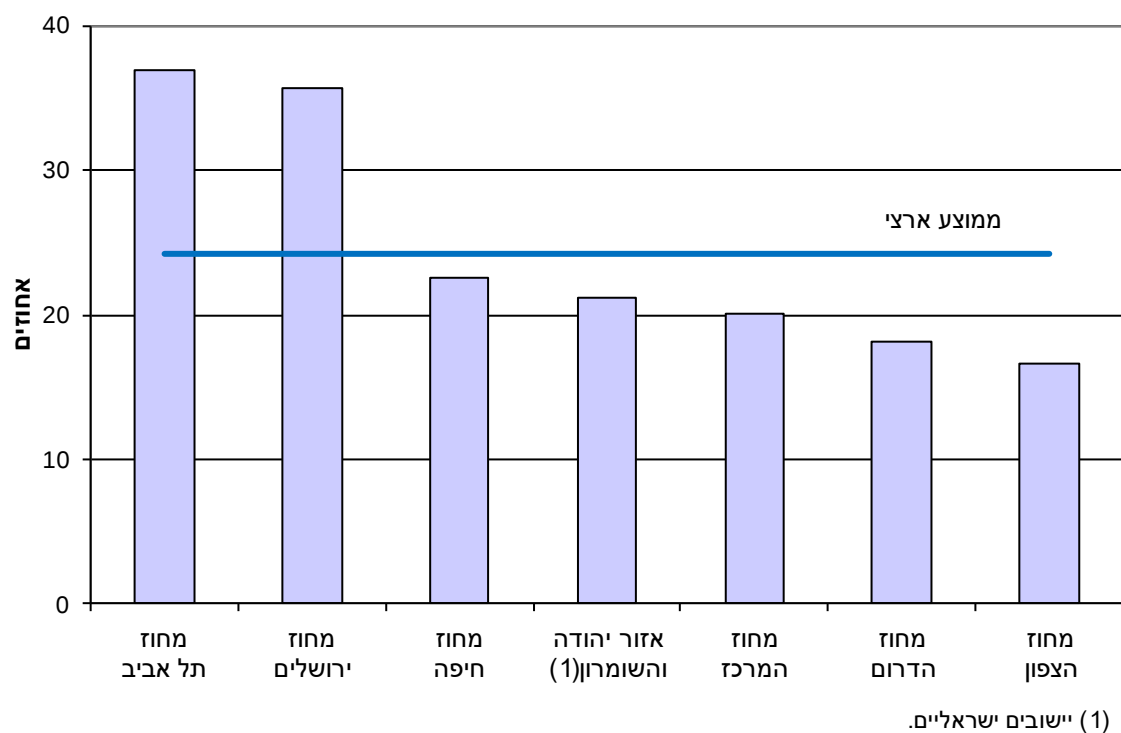
7.1.3. סך הפסולת, לפי יעד טיפול
2022-2012

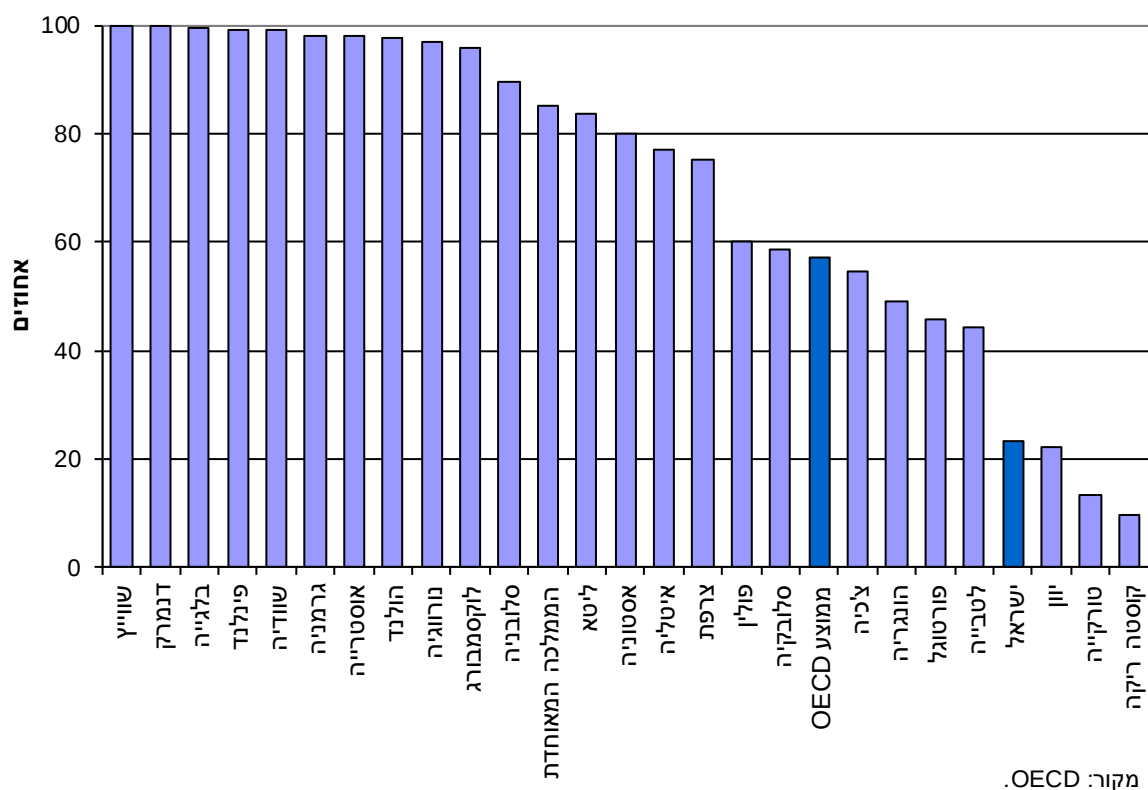
7.1.4. פסולת שהועברה למחזור בערים הגדולות
2022

7.1.5. פסולת שהועברה למחזור, לפי מחוז
2022

7.1.6. מחזור פסולת מוניציפלית במדינות ה-OECD
2021

7.2. שביעות רצון מהניקיון באזור המגורים

תיאור המדד והגדרתו

שביעות הרצון מהניקיון באזור המגורים מתייחסת לתנאים הפיזיים ולהיבטים תברואתיים, ומשקפת את רמת החיים החומרית ואת איכות החיים הסובייקטיבית של הפרט. המדד מבוסס על שאלה המופיעה משנת 2002 בסקר החברתי, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'מרוצה מאוד' או 'מרוצה' על השאלה: "האם אתה מרוצה מהניקיון באזור שבו אתה גר?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות הרצון מהניקיון באזור המגורים.

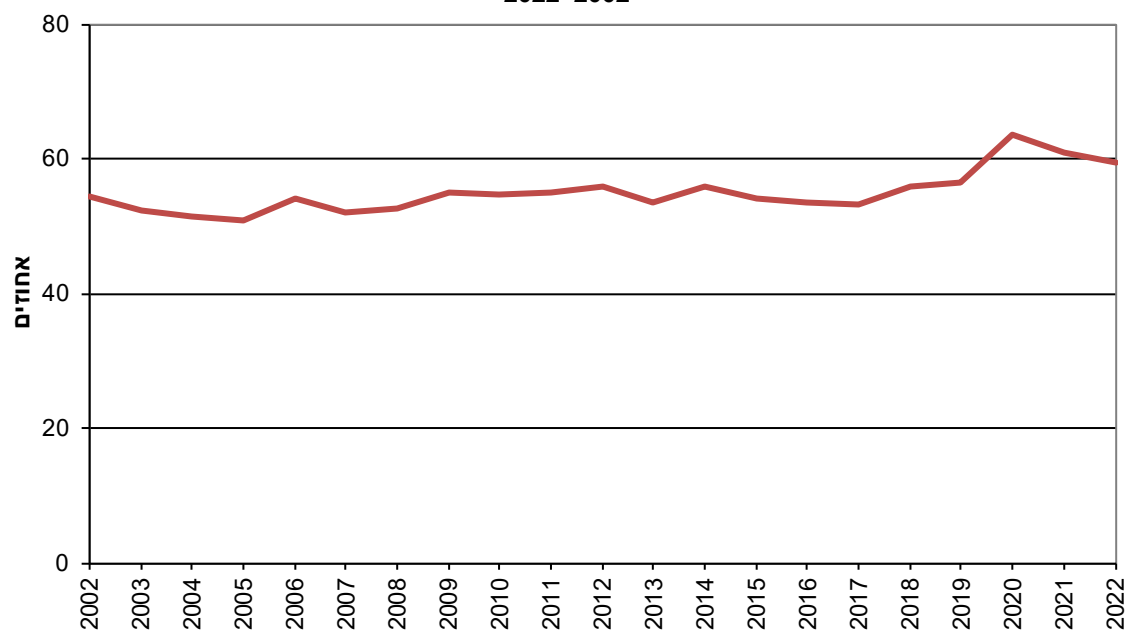
מגמות במדד

- בשנת 2022 59.5% מבני 20 ומעלה מרוצים מאוד ומרוצים מהניקיון באזור המגורים, ומתוכם 16.6% מרוצים מאוד.
- יהודים¹ מרוצים מהניקיון באזור המגורים יותר מערבים (62.4% לעומת 42.4%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים – כ-64% מהחילונים ומחדתיים מרוצים מהניקיון באזור המגורים וכ-61% מהמסורתיים ומהחרדים.
- 62.7% מהגברים ו-56.4% מהנשים מרוצים מהניקיון באזור המגורים.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), אחוז המרוצים הגבוה ביותר ב-2022 נמצא בכפר סבא (87.4%) והנמוך ביותר – בבני ברק (32.0%).
- 59.5% מתושבי ירושלים מרוצים מהניקיון באזור המגורים – 67.5% מהיהודים ו-45.3% מהערבים.
- בשנת 2022 אחוז הגבוה ביותר של המרוצים מהניקיון באזור המגורים הוא באזור יהודה והשומרון² (73.1%) והנמוך ביותר – במחוז הצפון (50.5%).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

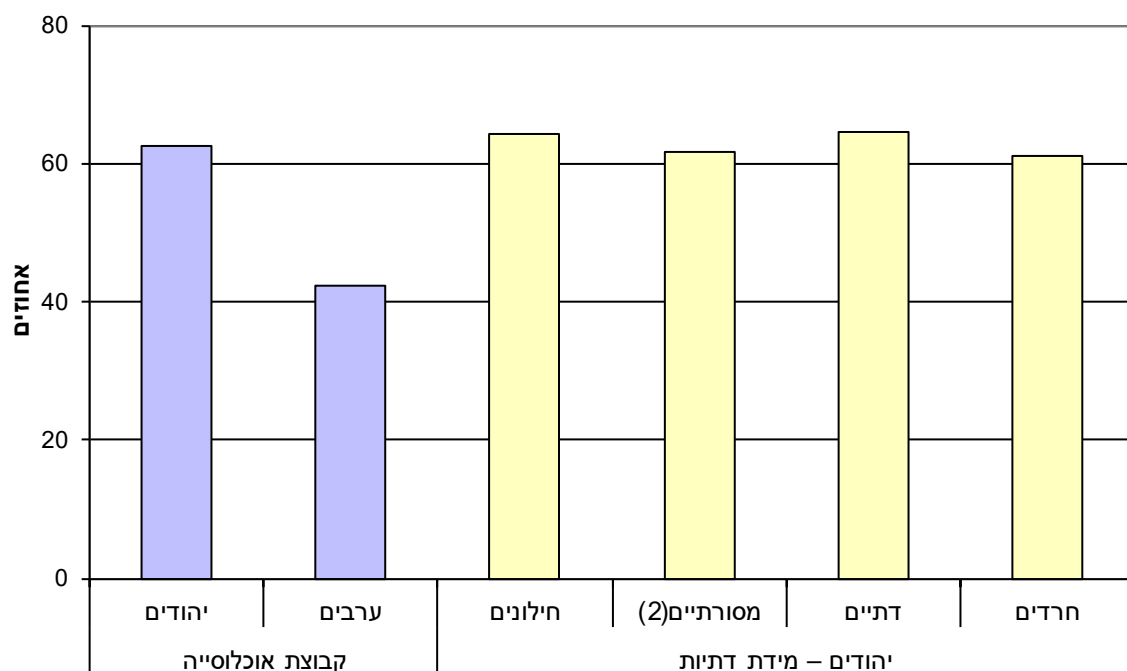
² יישובים ישראליים.

7.2.1. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהניקיון באזור המגורים
2022-2002

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

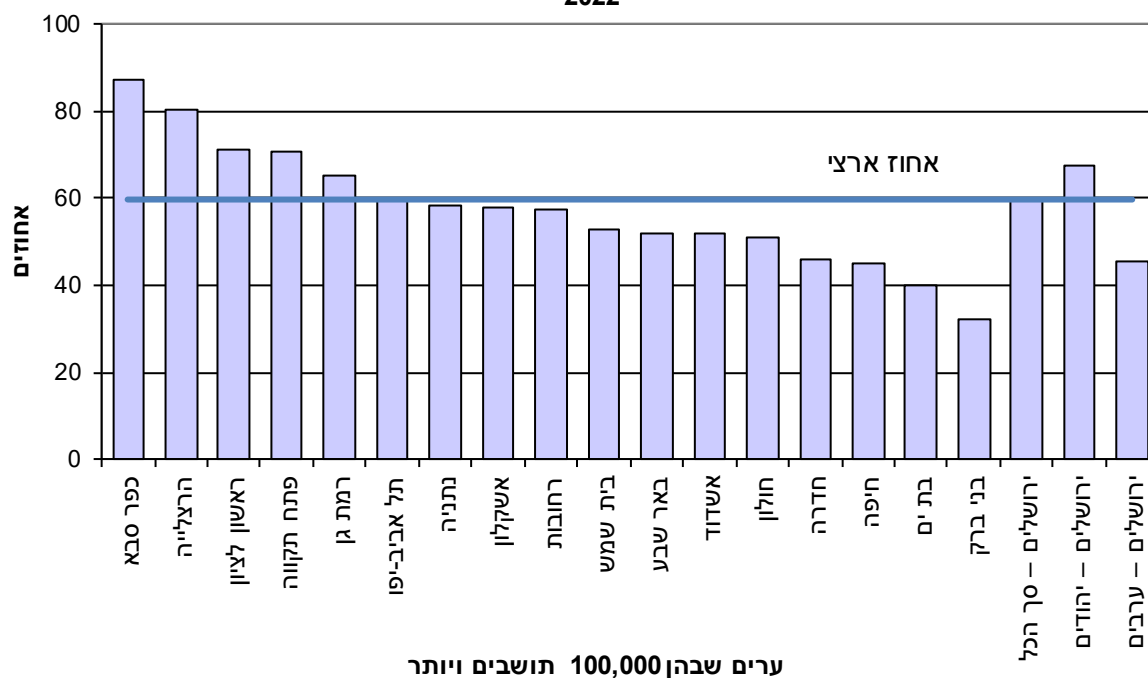
7.2.2. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהניקיון באזור המגורים,
לפי קבוצת אוכלוסייה ומידת דתיות בקרב יהודים
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

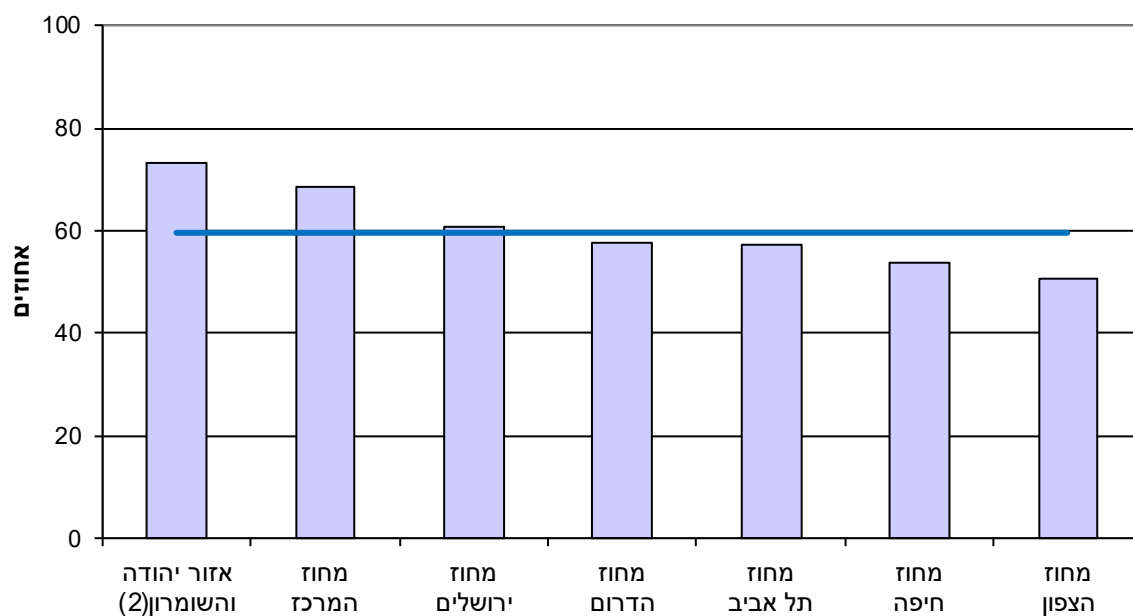
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

**7.2.3. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהניקיון באזור המגורים
בערים הגדולות
2022**

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

**7.2.4. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהניקיון באזור המגורים, לפי מחוז
2022**

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
(2) יישובים ישראליים.

7.3. רעש חיצוני המפריע בדירה

תיאור המדד והגדרתו

רעש הוא אחד מהתנאים הפיזיים באזור המגורים, המשפיעים על תפיסת איכות החיים של הפרט. המדד מבוסס על שאלה שהופיעה בסקר החברתי בשנים 2002–2006 ו-2008, ומופיעה בשאלון הגרעין של הסקר החברתי החל משנת 2013. המדד כולל בני 20 ומעלה שהשיבו 'מפריע מאוד' או 'מפריע' על השאלה: "האם מפריע לך בדירה רעש שמגיע מבחוץ?". המגמה הרצויה למדד היא ירידה בהפרעה של רעש חיצוני בדירה.

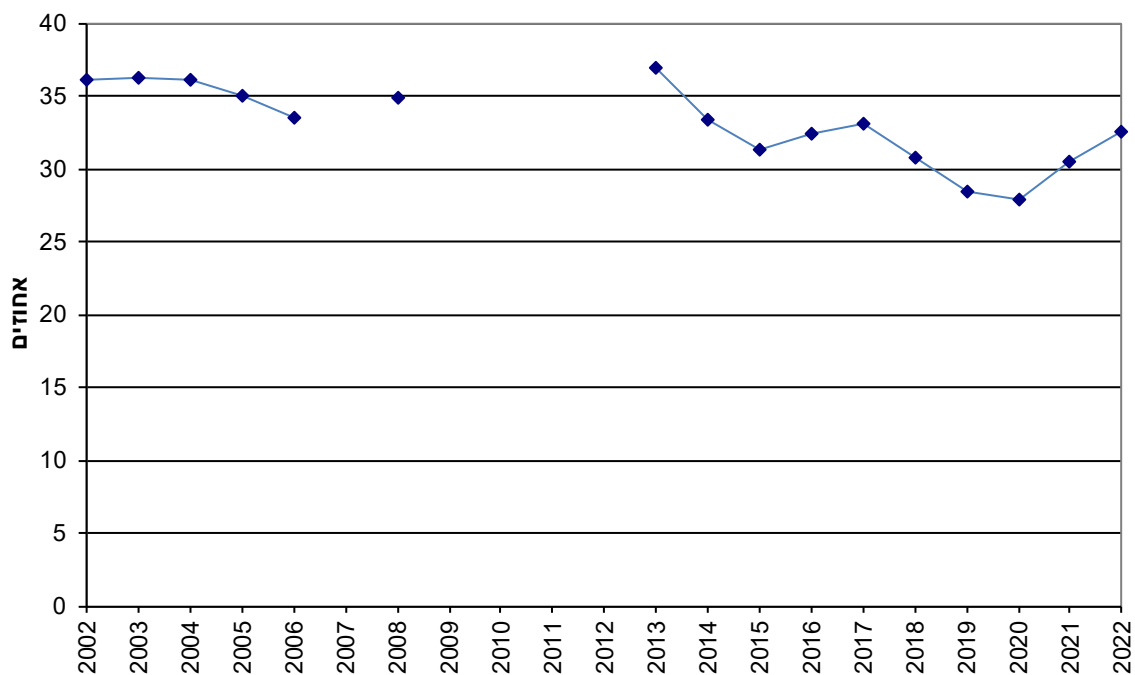
מגמות במדד

- **בשנת 2022 32.6% מבני 20 ומעלה דיווחו על רעש המפריע להם מחוץ לדירה, מתוכם 12.7% דיווחו על רעש מפריע מאוד.**
- 31.2% מהגברים ו-33.9% מהנשים דיווחו על רעש חיצוני המפריע להם בדירה.
- בהשוואה לפי גיל, לא נמצאו הבדלים של ממש באחוזי הדיווח על רעש המפריע מחוץ לדירה.
- 32.9% מהיהודים¹ ו-30.8% מהערבים דיווחו על רעש חיצוני המפריע להם בדירה.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) בממוצע לשנים 2021–2022, האחוז הגבוה ביותר של מדווחים על רעש מפריע נמצא בבת ים ובתל אביב-יפו (כ-48%), והנמוך ביותר – בבית שמש ובחדרה (כ-26%).
- בממוצע לשנים 2021–2022, 29.0% מתושבי ירושלים דיווחו על רעש חיצוני המפריע להם בדירה, 35.2% מהיהודים לעומת 19.1% מהערבים.
- בשנת 2022 במחוז תל אביב דיווחו 43.7% על רעש חיצוני המפריע בדירה, ובאזור יהודה והשומרון² דיווחו 22.5% על רעש חיצוני המפריע בדירה.

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² יישובים ישראליים.

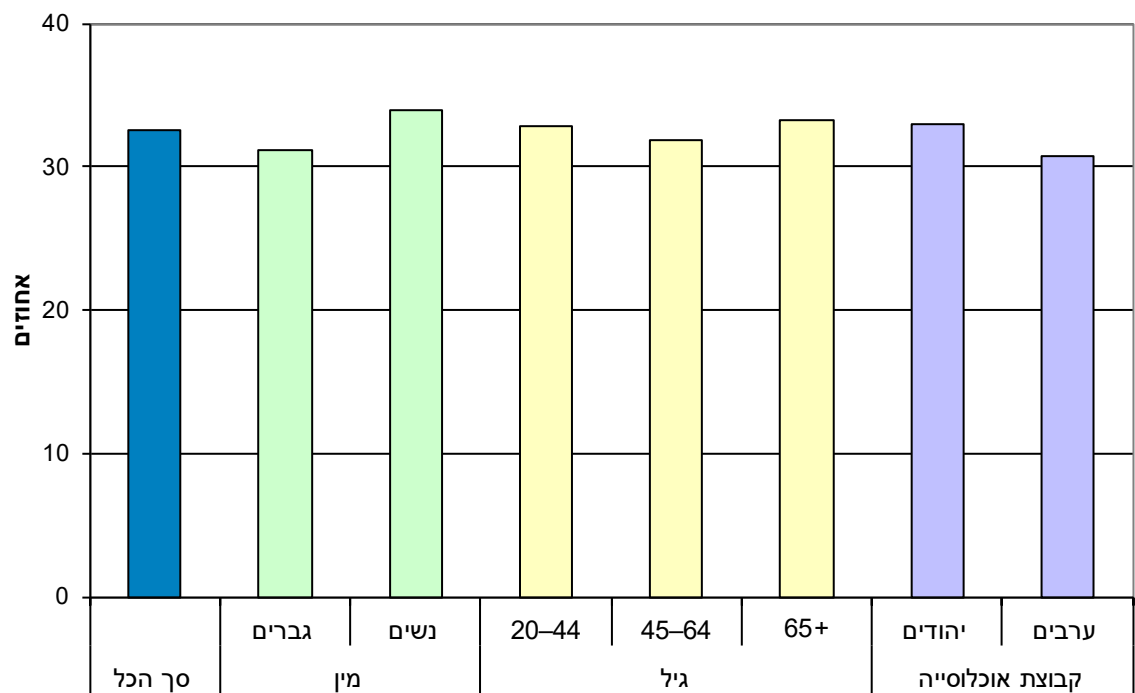
7.3.1. בני 20 ומעלה שרעש חיצוני מפריע להם בדירה(1)
(2)2022-2002

(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע'.

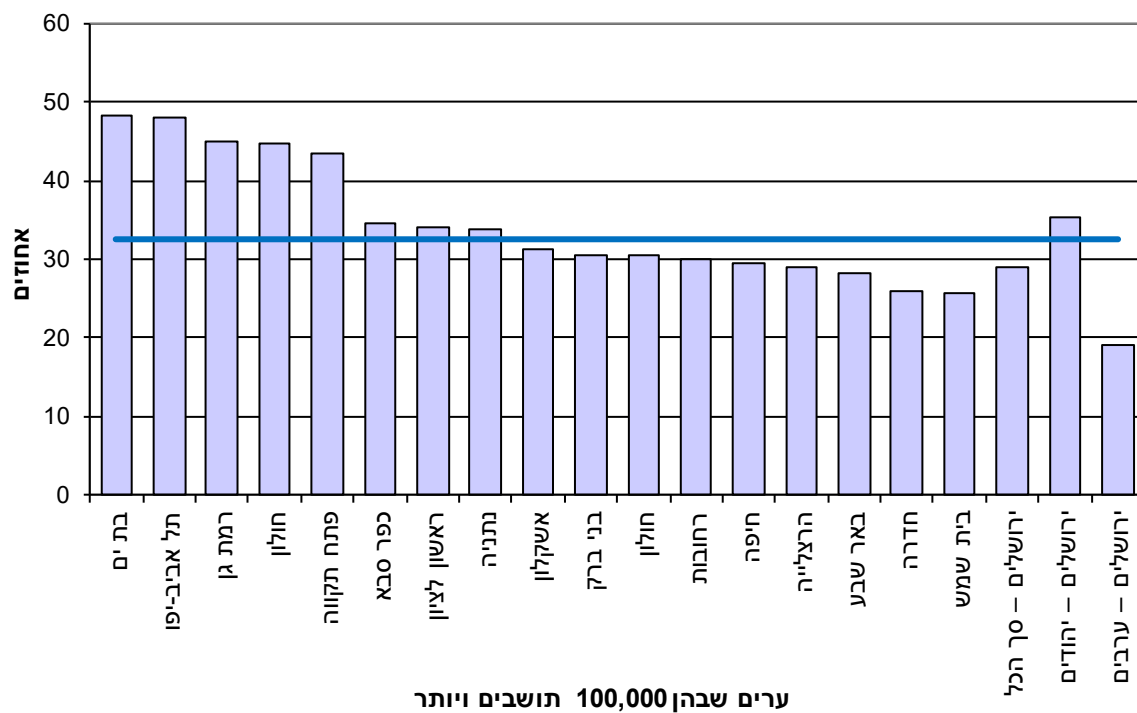
(2) הנתונים אינם רציפים כיוון שהשאלה לא הופיעה בסקר החברתי בשנים 2007 ו-2009-2012.

7.3.2. בני 20 ומעלה שרעש חיצוני מפריע להם בדירה(1),
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

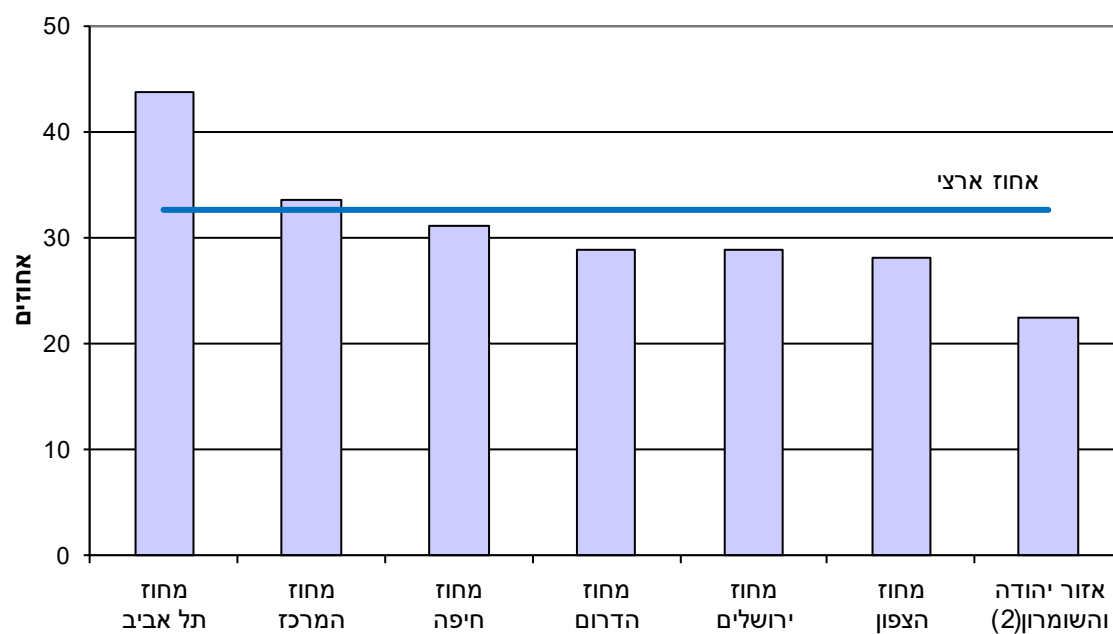
(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע'.

7.3.3. בני 20 ומעלה שרעש חיצוני מפריע להם בדירה(1)
בערים הגדולות
ממוצע 2021-2022

(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע'.

7.3.4. בני 20 ומעלה שרעש חיצוני מפריע להם בדירה(1), לפי מחוז
2022

(1) 'מפריע מאוד' או 'מפריע'.

(2) יישובים ישראליים.

7.4. אספקת אנרגיה מתחדשת

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את תרומת האנרגיה המתחדשת לכלל אספקת האנרגיה הראשונית.¹ כמו כן המדד מציג את אחוז ייצור החשמל מאנרגיה מתחדשת מתוך סך ייצור החשמל. שימוש באנרגיה מתחדשת משמעו ניצול מקיים של משאבי הסביבה והפחתת ההשפעות השליליות של שריפת הדלקים המאובנים (פוסיליים). אנרגיה מתחדשת כוללת אנרגיה ממקורות שאינם מתכלים, כגון שמש (אנרגיה סולרית), רוח, מים והפקת אנרגיה מתהליכים ביולוגיים (ביוגז). נתוני המדד מבוססים על דיווחים המועברים ללשכה המרכזית לסטטיסטיקה במסגרת סקרים בענפי האנרגיה והחשמל. המגמה הרצויה למדד היא עלייה באספקת אנרגיה מתחדשת ביחס לכלל מקורות האנרגיה.

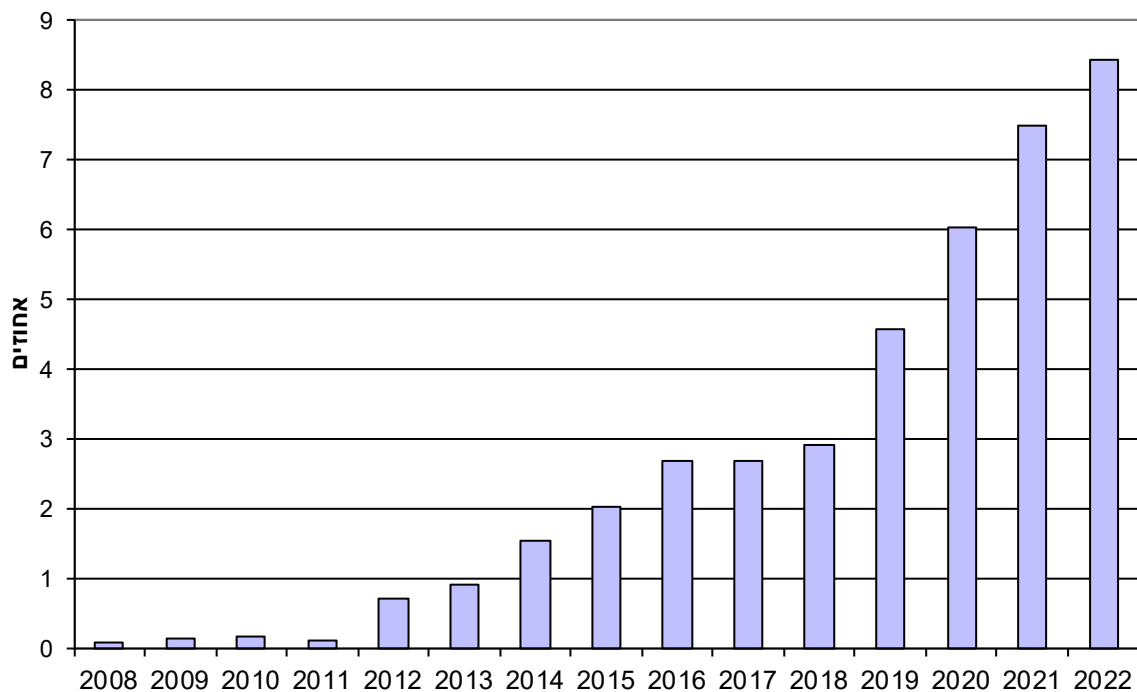
מגמות במדד

- ב-2022 אחוז האנרגיה המתחדשת מתוך כלל אספקת האנרגיה הראשונית בישראל עמד על 4.8% (4.6% בשנת 2021).
- ב-2022 אחוז ייצור החשמל מאנרגיה מתחדשת מסך ייצור החשמל עמד על 8.4% (7.5% בשנת 2021).
- המקורות לאנרגיה מתחדשת הם חימום מים מדודי שמש (36.6%), אנרגיה ממערכות פוטו-וולטאיות (40.4%) ותרמו-סולריות² (18.4%) לייצור חשמל, ייצור חשמל ממערכות רוח, מים וביוגז (3.7%) ושרפת פסולת (כולל ניצול חום שיורי מתהליכי ייצור) (0.9%).
- אחוז האנרגיה המתחדשת מתוך אספקת האנרגיה הראשונית ומסך ייצור החשמל עדיין נמוך מאוד יחסית למדינות ה-OECD (פחות מ-10%), למרות העלייה הניכרת בשנים 2008–2022.
- בשנת 2021 אחוז ייצור החשמל מאנרגיה מתחדשת מסך ייצור החשמל בישראל (7.5%) הוא מהנמוכים ביותר במדינות ה-OECD (ממוצע OECD – 30.0%).
- מקורות האנרגיה המתחדשת לייצור חשמל שונים בין מדינות ה-OECD – בישראל המקור העיקרי הוא אנרגיה סולרית (ממערכות פוטו-וולטאיות ותרמו-סולריות – 95.1% מייצור החשמל מאנרגיה מתחדשת), ואילו במדינות ה-OECD מקורות האנרגיה המתחדשת העיקריים הם אנרגיה הידרו-אלקטרית ואנרגיית רוח.

¹ האנרגיה שעמדה לרשות המשק בתקופת הדיווח כוללת הפקה מקומית, יבוא ושינוי במלאי, בניכוי יצוא, ותדלוק בין-לאומי של אוניות ומטוסים.

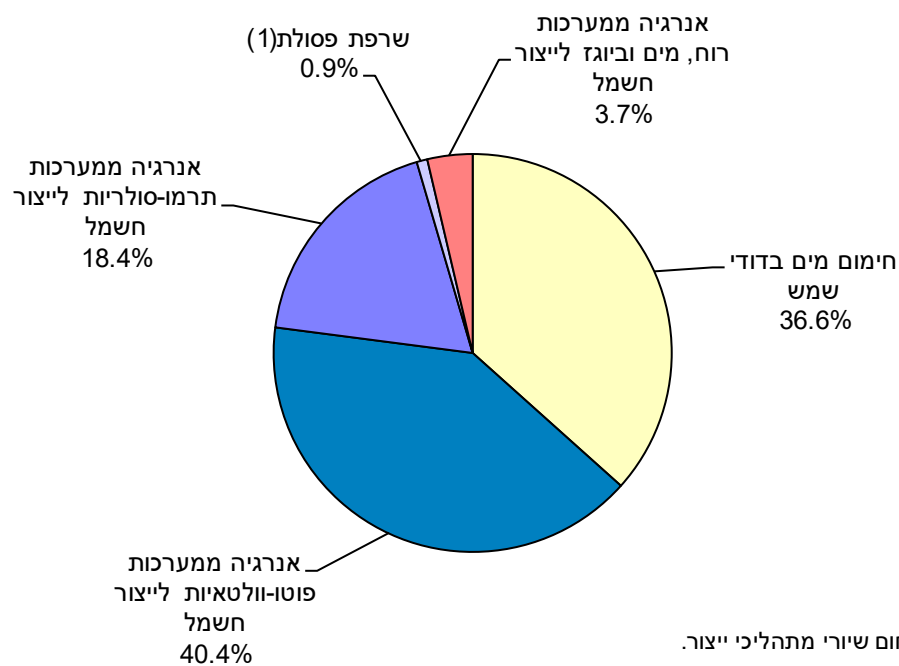
² מערכות הפקת אנרגיה לייצור חשמל מקרינת השמש.

7.4.1. אנרגיה מתחדשת מתוך ייצור החשמל בישראל(1)
2022-2008

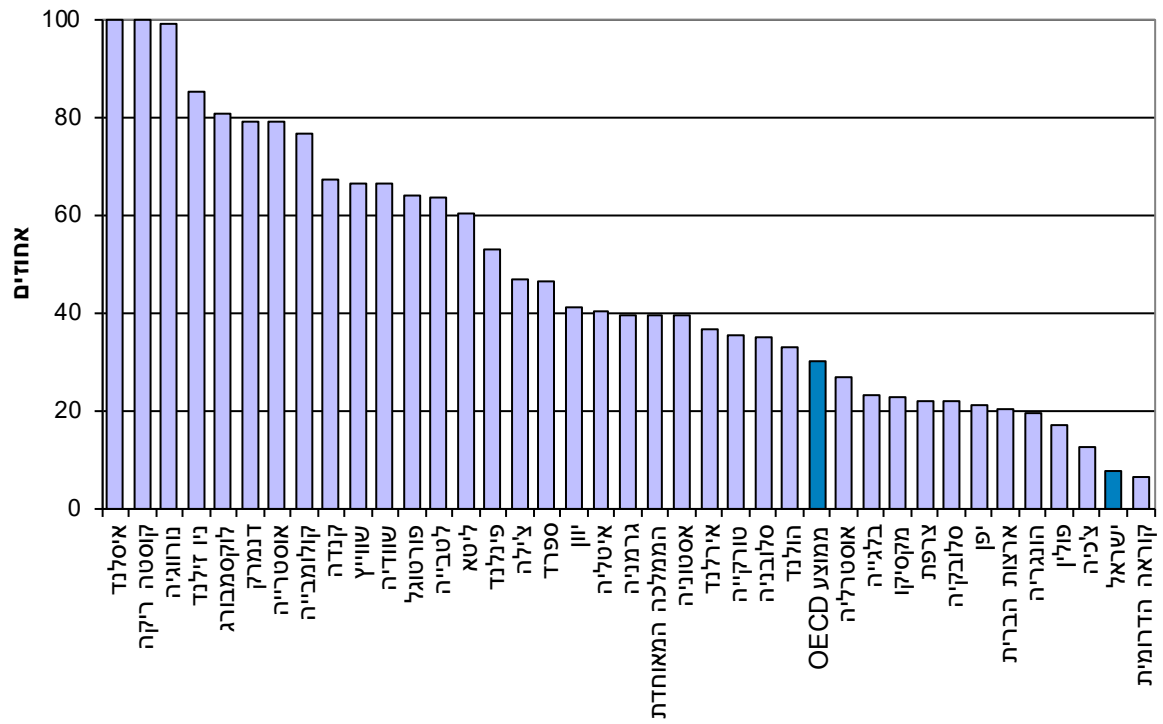
(1) אחוז האנרגיה המתחדשת מסך ייצור החשמל נמוך מאוד יחסית למדינות ה-OECD.

7.4.2. ייצור אנרגיה ממקורות מתחדשים, לפי מקור
2022

(1) כולל ניצול חום שיורי מתהליכי ייצור.

7.4.3. ייצור חשמל מאנרגיה מתחדשת מתוך ייצור החשמל
במדינות ה-OECD
2021

מקור: OECD; הנתון של ישראל – למ"ס.

7.5. שביעות רצון מפארקים ומשטחים ירוקים באזור המגורים

תיאור המדד והגדרתו

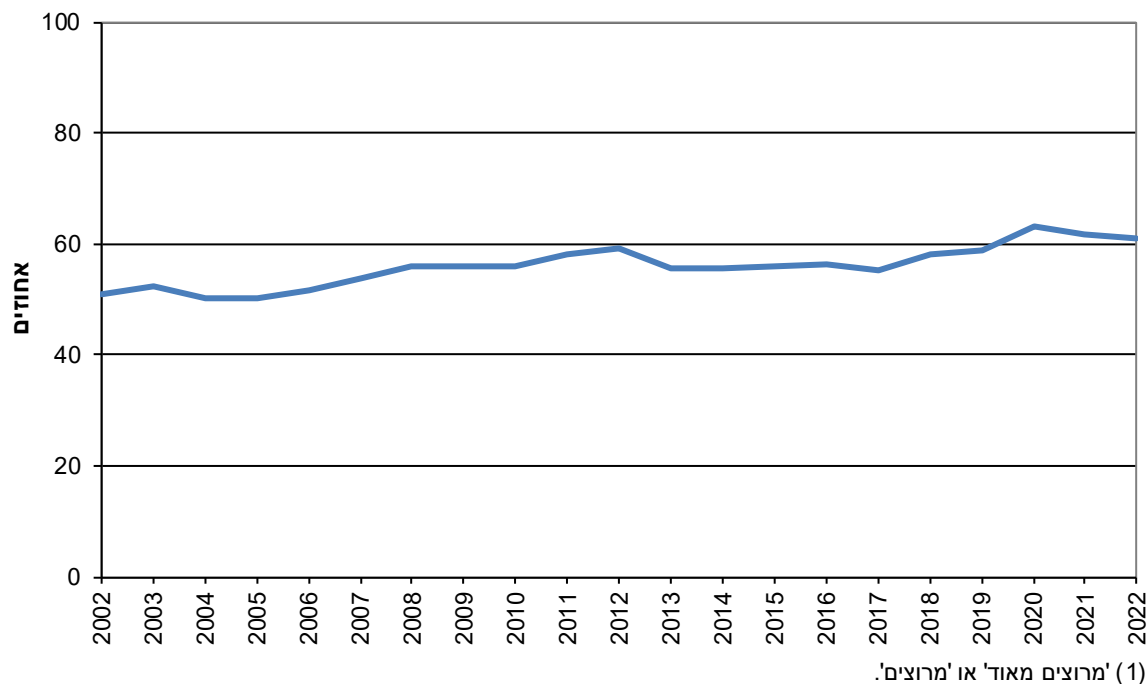
שביעות רצון מפארקים ומשטחים ירוקים באזור המגורים היא אמצעי לבחון את התנאים הפיזיים והאקולוגיים בסביבת המגורים, ומשקפת את איכות החיים ואת הרווחה הסובייקטיבית של הפרט. המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2002, והיא מופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'מרוצה מאוד' או 'מרוצה' על השאלה: "האם אתה מרוצה מכמות השטחים הירוקים, הגנים הציבוריים או הפארקים באזור שבו אתה גר?". המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות הרצון מהפארקים ומהשטחים הירוקים באזור המגורים.

מגמות במדד

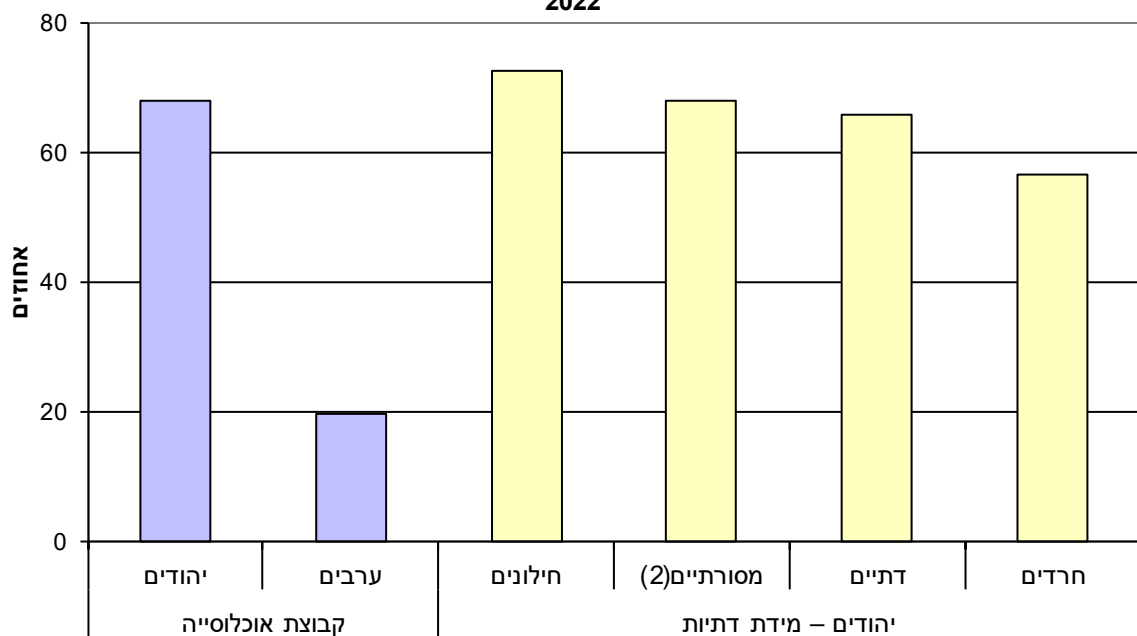
- בשנת 2022 61.0% מבני 20 ומעלה מרוצים באופן כללי מהפארקים ומהשטחים הירוקים באזור מגוריהם, מתוכם 21.0% מרוצים מאוד, ללא הבדל בין גברים לנשים.
- 68.0% מהיהודים¹ מרוצים מהפארקים ומהשטחים הירוקים לעומת 19.7% מהערבים.
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים – 72.7% מהחילונים מרוצים לעומת 56.7% מהחרדים.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של מרוצים נמצא בכפר סבא (80.0%) והאחוז הנמוך ביותר – בבני ברק (37.8%).
- בירושלים 41.8% מרוצים מהשטחים הירוקים, 61.2% מהיהודים.
- בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של מרוצים מהפארקים ומהשטחים הירוקים נמצא במחוזות המרכז והדרום (כ-71%) והנמוך ביותר – במחוז הצפון (46.0%).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

7.5.1. בני 20 ומעלה המרוצים (1)
מפארקים ומשטחים ירוקים באזור המגורים
2022-2002

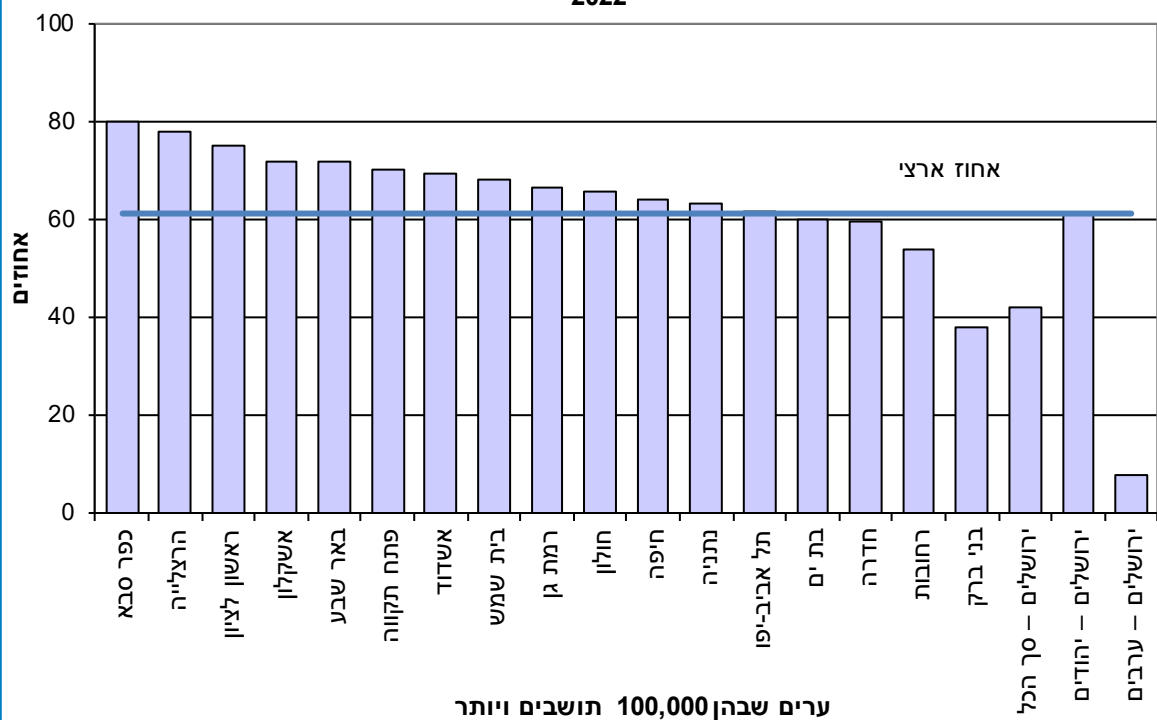

7.5.2. בני 20 ומעלה המרוצים (1)
מפארקים ומשטחים ירוקים באזור המגורים,
לפי קבוצת אוכלוסייה ומידת דתיות בקרב יהודים
2022

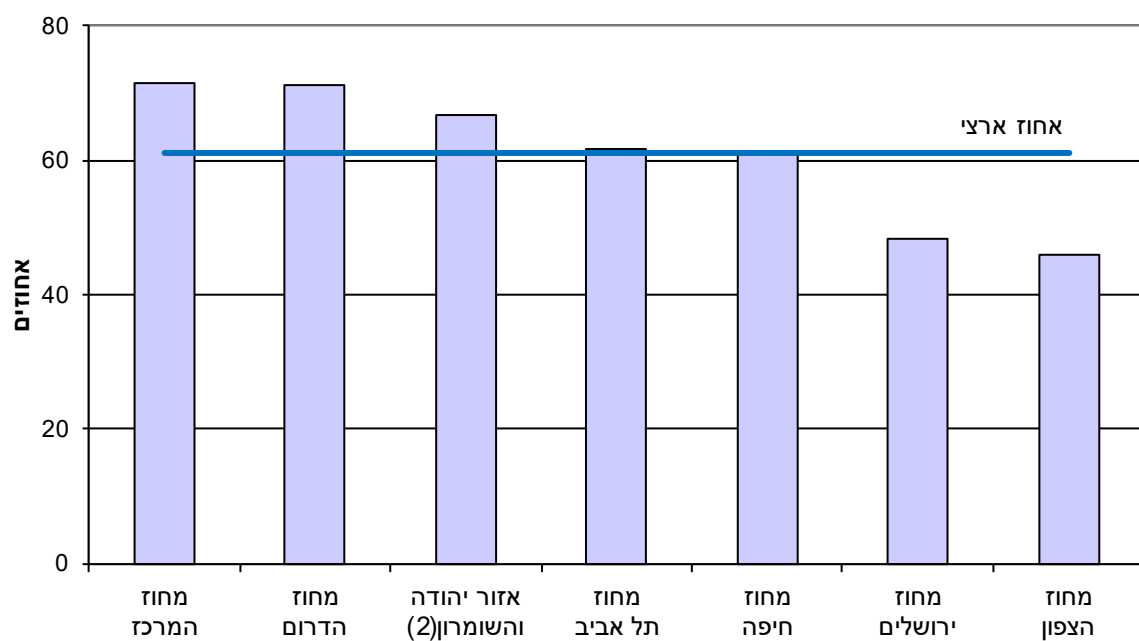
(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
 (2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

7.5.3. בני 20 ומעלה המרוצים (1)
מפארקים ומשטחים ירוקים באזור המגורים בערים הגדולות
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

7.5.4. בני 20 ומעלה המרוצים (1)
מפארקים ומשטחים ירוקים באזור המגורים, לפי מחוז
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
(2) יישובים ישראליים.

7.6. איכות מי השתייה

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את הבדיקות החריגות של מי השתייה. במי השתייה נערכים שני סוגי בדיקות: בדיקות מיקרוביאליות ובדיקות כימיות. איכות מי השתייה בישראל נבדקת במקורות המים ובמערכת האספקה הארצית וביישובים.

הבדיקות המיקרוביאליות של מי השתייה מבוצעות על ידי מדידה של חיידקים קוליפורמיים, ואלו מעידים על זיהום במאגר המים או במערכת ההולכה. זיהומים אלו מסכנים את בריאות האוכלוסייה, מייקרים את הטיפול במי השתייה ופוגעים בסביבה הטבעית. התקן הישראלי הוא אפס קוליפורמים במי השתייה, כלומר קוליפורם אחד נחשב לחריגה.

הבדיקות הכימיות במערכת האספקה כוללות כמה מדדים לייצוג איכות המים:

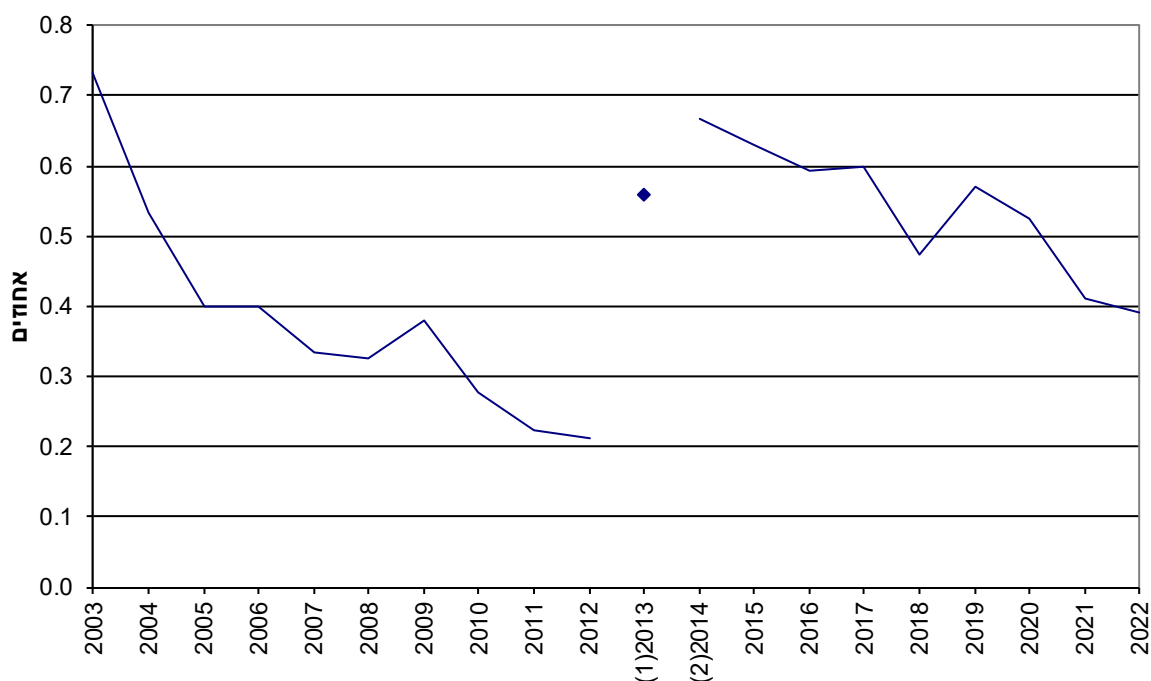
- נוכחות טריהלומתאנים הנוצרים משימוש בכלור המיועד לחיטוי המים (תגובה של כלור עם חומרים אורגניים מומסים במים). חומרים אלו חשודים כמסרטנים.
 - ברזל, נחושת ועופרת עלולים לזלוג מחומרי מבנה של המערכת שאינם עומדים בתקן. בעוד שלברזל ולנחושת השפעות בעיקר אסתטיות על צבע המים, ריחם והטעם שלהם, עופרת היא מתכת כבדה ורעילה וחשיפה אליה עלולה לגרום למחלות לב וכן לפגוע בתפקודי הכליה ובמערכת הרבייה. במדד זה מוצגות חריגות עופרת בלבד.
 - עכירות המים – עכירות בפני עצמה אינה מהווה סכנה בריאותית, אך עכירות גבוהה יכולה להעיד על נוכחות חומרים מזהמים או חומרים אחרים העלולים לגרום נזק לאדם ולסביבה. הנתונים מתקבלים ממשד הבריאות.
- המגמה הרצויה למדד היא ירידה באחוז הבדיקות החריגות.

מגמות במדד

- מהנתונים עולה כי איכות מי השתייה בישראל טובה מאוד. ב-20 השנים האחרונות בממוצע הארצי אחוז הבדיקות החריגות של קוליפורמים לא עלה על 1%.
- אחוז הבדיקות החריגות של קוליפורמים ירד מ-0.73% בשנת 2003 ל-0.39% ב-2022 (412 בדיקות חריגות מתוך 104,502 בדיקות). בשנת 2021 אחוז הבדיקות החריגות היה 0.41%.
- בשנת 2022 נבדקו ערכי הטריהלומתאנים 2,528 פעמים ברחבי הארץ. בבדיקות שנערכו לא נמצאו חריגות מערך הסף, שהוא 100 מיקרוגרם לליטר בממוצע שנתי משוקלל.
- בשנת 2022 נבדקו ערכי העופרת במי השתייה 2,490 פעמים ברחבי הארץ ונמצאו 10 חריגות שהן 0.40% מסך הבדיקות.
- בשנת 2022 נבדקה עכירות המים ברחבי הארץ 104,175 פעמים ונמצאו 117 חריגות שהן 0.11% מסך הבדיקות.

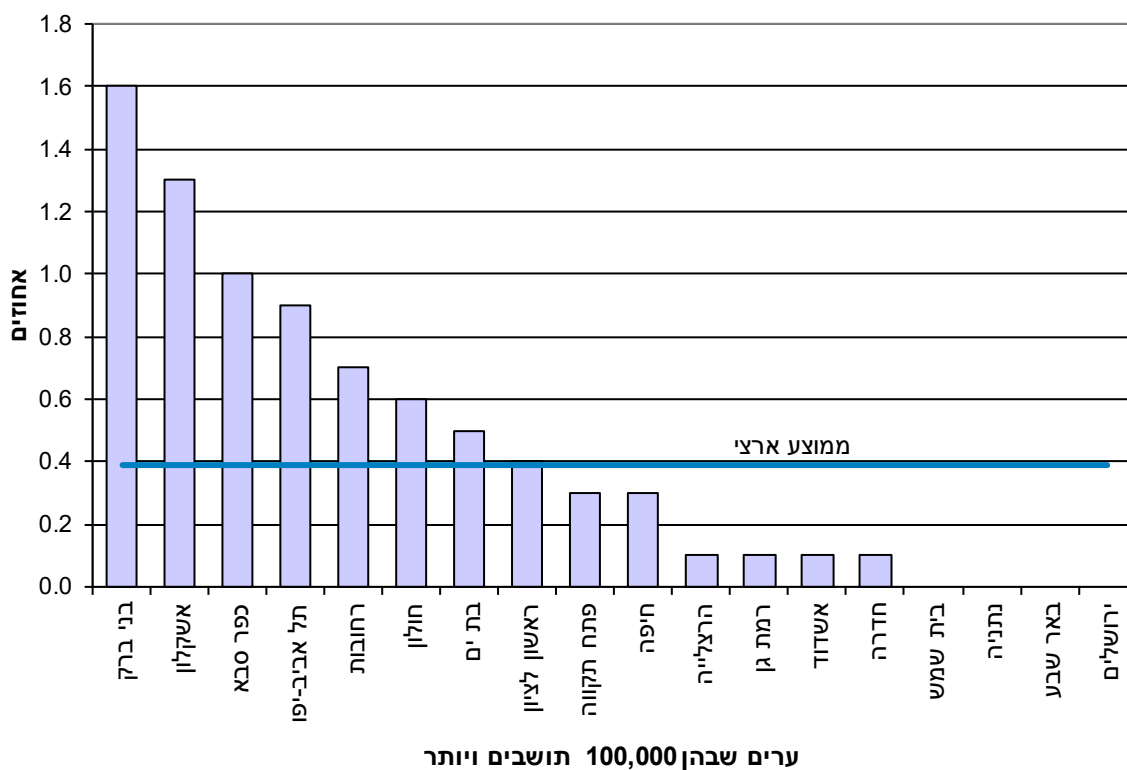
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), ב-2022 האחוז הגבוה ביותר של חריגות היה בבני ברק (1.58%). בירושלים, בבאר שבע, בנתניה ובבית שמש לא היו חריגות.
- בהשוואה לפי מחוז, ב-2022 האחוז הגבוה ביותר של חריגות היה במחוז תל אביב (0.70%) והנמוך ביותר – במחוז הצפון (0.18%).

**7.6.1. בדיקות חריגות של קוליפורמים במי השתייה
2022-2003**

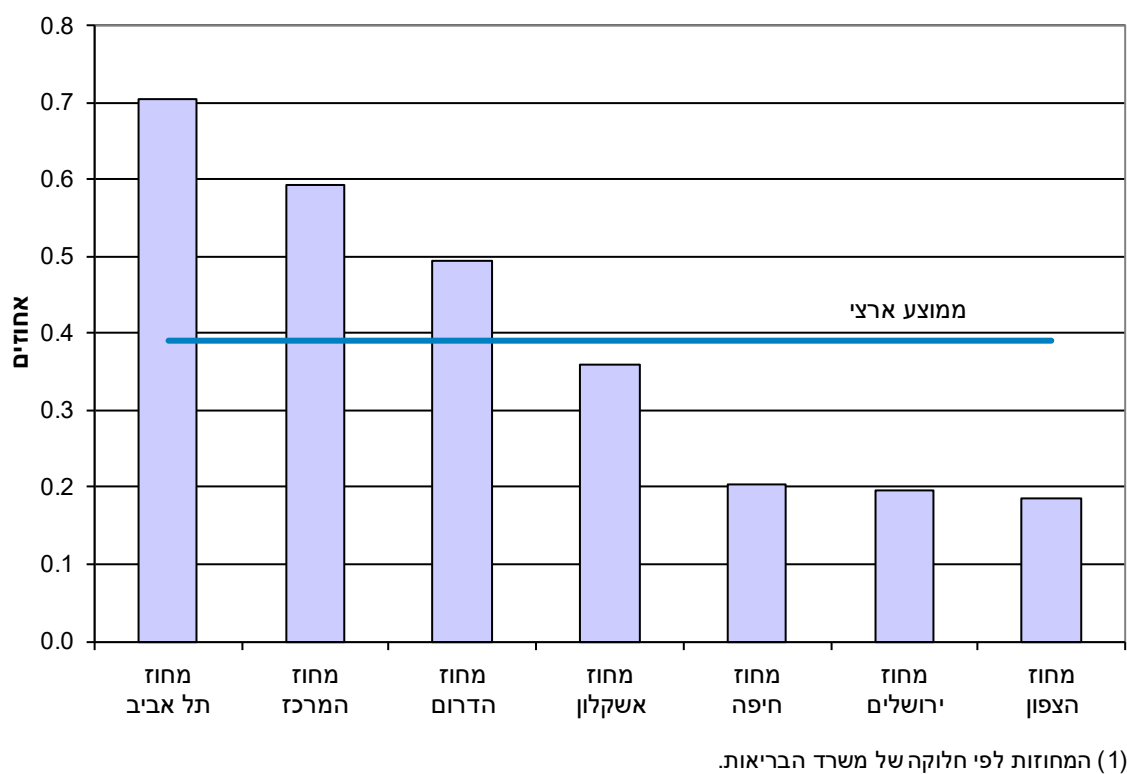

(1) בחודש אוגוסט 2013 שונה תקן איכות מי השתייה מעד 3 קוליפורמים ל-0 קוליפורמים ב-100 מ"ל.
 (2) משנת 2014 נכללות בקטגוריה זו דגימות שנמצאו חריגות בבדיקות השגרתיות, לעומת השנים 2003-2013, שבהן נכללו רק דגימות שנמצאו חריגות בבדיקה חוזרת שנערכה בתוך 24 שעות.

7.6.2. בדיקות חריגות של קוליפורמים במי השתייה בערים הגדולות
2022

7.6.3. בדיקות חריגות של קוליפורמים במי השתייה, לפי מחוז (1)
2022

7.7. מגוון ביולוגי

תיאור המדד והגדרתו

מגוון ביולוגי – כלל המערכות האקולוגיות בכדור הארץ ותפקודיהן, על עושר ושפע המינים שבהן ויחסי הגומלין ביניהן. מדינת ישראל נחשבת לאחד מהאזורים העשירים בעולם במגוון ביולוגי מאחר שהיא נמצאת בצומת בין שלוש יבשות ושלושה אזורים אקלימיים שונים. המגוון הביולוגי מספק שירותים (שירותי מערכת) בעלי חשיבות עליונה לקיום האדם ולרווחתו: שירותי אספקה כגון תוצרת חקלאית ומים, שירותי ויסות כגון ויסות שינוי האקלים, האבקה וסחיפת קרקע ושירותי תרבות כגון תיירות, חינוך וספורט.

מדד המגוון הביולוגי מורכב משינויים ביחס לתקופת הבסיס (2013):

- **כמות השטח הטבעי** הנמדדת באמצעות אחוז הגריעה של השטח הטבעי;
- **רציפות השטחים הטבעיים** הנמדדת באמצעות קישוריות בין השטחים הטבעיים וצפיפותם;
- **מצב המינים** – בעלי חיים¹ וצמחים. מצב המינים מאופיין באמצעות שינוי בשיעור המינים בסכנת הכחדה והמינים האנדמיים (הייחודיים לישראל), בשיעור המינים הפולשים/מתפרצים² ובשיעור המינים מלווי אדם.³

המדדים חושבו⁴ על סמך מערכת הניטור של המארג⁵ לשנת 2021 לעומת 2013, וחולקו ל-9 יחידות ניטור ברמה הארצית של המערכות האקולוגיות היבשתיות בישראל: חורשים תיכוניים, יער מחטני נטוע, חולות החוף, בתה עשבונית, ספר המדבר, מישורי הלס, חולות הנגב הפנימיים, הר הנגב והדרום הצחיח. עקב שינויים בחישוב מפת הרציפות ועדכון מסדי הנתונים במארג, עודכנו הערכים עבור נקודות הזמן הקודמות.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה – שיפור במגוון הביולוגי, הבא לידי ביטוי בעלייה בשטח הטבעי הנותר, ברציפות השטחים הללו וכן בעלייה במספר המינים המקומיים, ובפרט הייחודיים, שנצפו בתקופה הנמדדת (ציון מעל 1 משמעותו שיפור, מתחת ל-1 – הרעה).

¹ יונקים, ציפורים וזוחלים.

² מינים פולשים – מינים זרים, שהובאו עקב פעילות האדם מאזורים אחרים בעולם ועלולים להתפשט בקצב לא מבוקר. מינים מתפרצים הם מינים מקומיים שאוכלוסיותיהם גדלו בקצב לא מבוקר עקב פעילות אדם.

³ מינים מלווי אדם – מינים הנמצאים בדרך כלל בסביבת האדם ותלויים בפעילות אנושית.

⁴ המדד מחושב לפי יחידות גאוגרפיות (בתי גידול). המדד מחושב כשקלול כפלי של 50% מדדי מינים ו-50% מדדי רציפות/קיטוע, שקלול זה מוכפל בפרופורציית השטח הטבעי הנותר בכל יחידה. כמו כן מחושבות התוצאות לפי מדדים כלליים בחישוב ארצי.

⁵ המארג הוא התוכנית הלאומית להערכת מצב הטבע בישראל. זוהי שותפות של ארגונים האמונים על ניהול משאבי סביבה בישראל ומדענים עצמאיים, שפועלת בחסות מוזאון הטבע ע"ש שטיינהרדט – המרכז הלאומי לחקר המגוון הביולוגי שבאוניברסיטת תל אביב. במארג שותפים המשרד להגנת הסביבה, רשות הטבע והגנים וקרן קימת לישראל, והוא נתמך בידי קרן פרטית.

מגמות במדד

- בשנת 2021 עמד מדד המגוון הביולוגי על 0.95 (יחסית לתקופת הבסיס), שמשמעותו הרעה במצב המגוון הביולוגי בישראל.
- בכל היחידות חלה הרעה במדד, בעיקר כתוצאה מהרעה ברכיבי כמות השטחים הטבעיים ורציפותם.
- ברכיב כמות השטח הטבעי חלה הרעה במדד בכל יחידות הניטור בארץ, במיוחד ביחידות חולות החוף וחורש ים תיכוני.
- ברכיב כמות השטח הטבעי חלה הרעה במדד, והיא באה לידי ביטוי בגריעה של 111.1 קמ"ר מהשטח הטבעי בין השנים 2015⁶ ו-2021.
- היחידות שבהן חלה הירידה המשמעותית ביותר ברציפות השטחים הטבעיים, הן חולות הנגב הפנימיים, הדרום הצחיח והיער המחטני הנטוע.
- ברכיב מצב המינים חל שיפור קל במדד הכללי למרות ההרעה שחלה ב-4 מתוך 9 היחידות של רכיב זה.

רכיבי מדד מגוון ביולוגי, לפי יחידות ניטור

יחידות ניטור	מדד מגוון ביולוגי	כמות השטח הטבעי	מצב המינים	רציפות השטחים הטבעיים (1)	כיוון שינוי מדד מגוון ביולוגי (2021 לעומת 2013)
מדד ארצי	0.952	0.988	1.013	0.913	↓
חורש ים תיכוני	0.941	0.977	0.961	0.954	↓
יער מחטני נטוע	0.954	0.991	1.006	0.902	↓
חולות החוף	0.940	0.977	1.009	0.937	↓
בתה עשבונית	0.951	0.988	0.957	0.952	↓
ספר המדבר	0.950	0.987	0.985	0.959	↓
מישורי הלס	0.957	0.994	0.978	0.957	↓
חולות הנגב הפנימיים (2)	0.953	0.989	1.088	0.813	↓
הר הנגב	0.960	0.997	1.001	0.927	↓
הדרום הצחיח	0.959	0.995	1.133	0.814	↓

(1) רמת הייחוס עבור רכיב רציפות השטחים הטבעיים היא שנת 2015.

(2) רמת הייחוס עבור רכיב מצב המינים ביחידות חולות הנגב הפנימיים היא שנת 2017.

⁶ נתוני כמות השטחים הטבעיים לא היו זמינים עבור שנת 2013; רמת הייחוס עבור רכיב זה היא שנת 2015.

7.8. חשיפה למזהמי אוויר

תיאור המדד והגדרתו

זיהום האוויר מוכר כגורם הסיכון הסביבתי המשמעותי ביותר על בריאות האדם, ועלול לגרום לתמותה ולנזקים בלתי הפיכים. איכות האוויר מושפעת הן מתופעות טבעיות כגון סופות אבק והן מפעילות אנושית הכוללת שרפת דלקים במגזרי המשק ובתחבורה. תקנות "אוויר נקי" קובעות ערכי יעד למזהמי אוויר, שחריגה מהם עשויה להוביל לסיכון או לפגיעה בחיי אדם, בבריאותם, באיכות חייהם, בנכסיהם ובסביבה, לרבות בקרקע, במים, בחי ובצומח.

מדד זה מתייחס לחשיפה ארוכת טווח לשלושה מזהמי אוויר מרכזיים ביחס לערכי היעד:

- **חלקיקים (PM_{2.5}):** ערך יעד שנתי של 5 מק"ג/מ"ק
- **חנקן דו-חמצני (NO₂):** ערך יעד שנתי של 10 מק"ג/מ"ק
- **אוזון (O₃):** ערך יעד לעונת שיא של 60 מק"ג/מ"ק.

לצורך חישוב המדד הופקו מפות של ממוצעים שנתיים לריכוזי חלקיקים, חנקן דו-חמצני ואוזון בעונת שיא (שישה חודשים בשנה שבהם הריכוזים הממוצעים הגבוהים ביותר). נתוני המפות חושבו על בסיס הממוצע השנתי של כלל התחזיות השנתיות של מודל איכות אוויר של המשרד להגנת הסביבה ותוקנו באמצעות אינטרפולציה במרחב, לפי נתוני תחנות הניטור הכלליות ברחבי ישראל.

במטרה לבחון את רמת החשיפה למזהמי אוויר באזורים השונים, ביחס לגודל האוכלוסייה, חושב ריכוז ממוצע משוקלל לכל מזהם על פי גודל האוכלוסייה ברמת אזור סטטיסטי. חישוב ממוצע משוקלל בוצע עבור 18 הערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) וכן לכל אוכלוסיית ישראל. המדד מוצג כיחס בין הממוצע השנתי ובין ערך היעד עבור כל מזהם בנפרד (ציון 100 משמעותו שהחשיפה הממוצעת למזהם זהה לערך היעד השנתי).

הנתונים מתייחסים לשנים 2015–2022. בשנת 2021 עדכן המשרד את גרסת מודל החיזוי לאיכות אוויר, ובעקבותיו נקבע שינוי בריכוזי המזהמים, ובפרט – באוזון בעונת השיא.

הערך הרצוי למדד הוא 100 ומטה, והמגמה הרצויה למדד היא ירידה – שיפור באיכות האוויר, הבאה לידי ביטוי בירידה במידת החריגה המשוקללת בגודל האוכלוסייה, לערך היעד בכל מזהם.

מגמות במדד

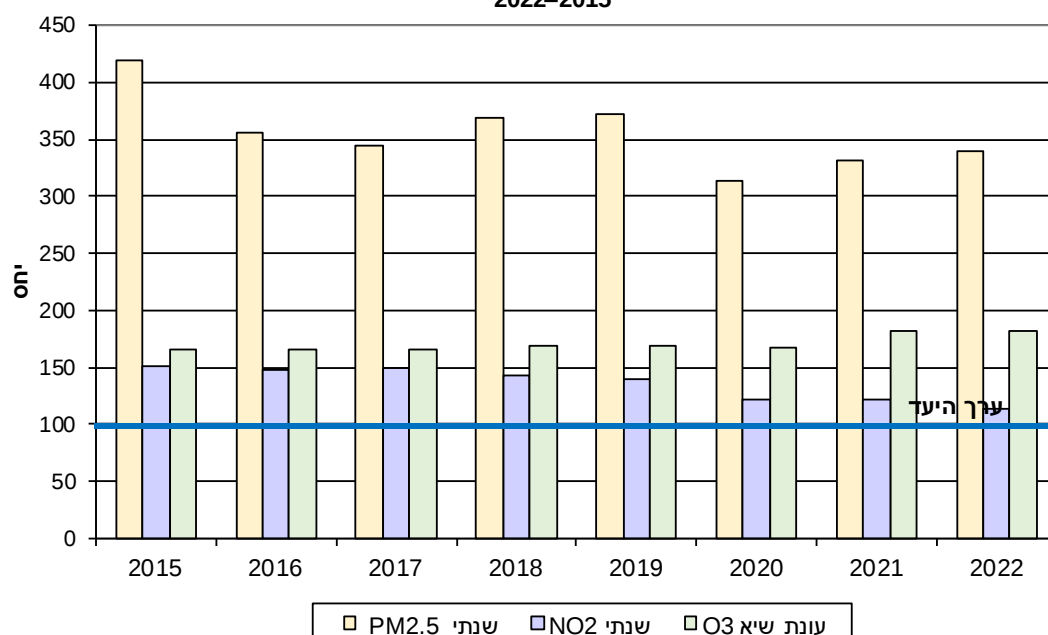
- בשנת 2022 החריגות הגבוהות ביותר מערך היעד בחלקיקים נצפו בערים פתח תקווה וחדרה, והחריגות הנמוכות ביותר – בירושלים, בבית שמש ובאשקלון.
- ברמה הארצית וכן בשקלול בערים הגדולות נצפו חריגות ניכרות מערך היעד בכל המזהמים הנכללים במדד. חריגות גבוהות במיוחד נצפו בחשיפה לחלקיקים (עד יותר

מפי 4 מערך היעד). הגורם העיקרי לכך הוא קרבתה של ישראל לאזורי מדבר וההשפעה המשמעותית של חלקיקים ממקורות טבעיים.

- ברמה הארצית בשנים 2015–2022 ירד היחס בין ממוצע החריגות לערך היעד בחשיפה לחלקיקים מ-419 ל-340. כמו כן נצפתה ירידה בחנקן דו-חמצני מ-151 ל-114. לעומת זאת, היחס בחריגות באוזון ברמה הארצית באותה התקופה עלה מ-165 ל-182.
- בערים הגדולות נצפו מגמות דומות – בחלקיקים ירד היחס בחריגות מ-434 ל-338, בחנקן דו-חמצני חלה ירידה מ-194 ל-151, ואילו באוזון חלה עלייה מ-162 ל-182.
- רמת החריגות בחלקיקים ובחנקן דו-חמצני גבוהה בערים הגדולות מברמה הארצית. לעומת זאת, באוזון רמת החריגות דומה בערים הגדולות ובניתוח הארצי, כך בערים הגדולות החשיפה גבוהה לחלקיקים ולחנקן דו-חמצני מבשאר המדינה ואילו באוזון החשיפה דומה.
- הירידה בחריגות בחלקיקים ובחנקן דו-חמצני מיוחסת בעיקר לשיפורים טכנולוגיים בצי כלי הרכב.
- בשנת 2022 החריגות הגבוהות ביותר בחנקן דו-חמצני נצפו בערים רמת גן, בני ברק וראשון לציון, והחריגות הנמוכות ביותר – בחיפה ובבית שמש.
- בנוגע למזהמים, הפערים בין הערים היו מצומצמים בחריגות מערך היעד באוזון – החריגות הגבוהות ב-2022 נצפו בערים ירושלים, באר שבע ואשקלון, והחריגות הנמוכות – בחיפה, בבני ברק וברמת גן.

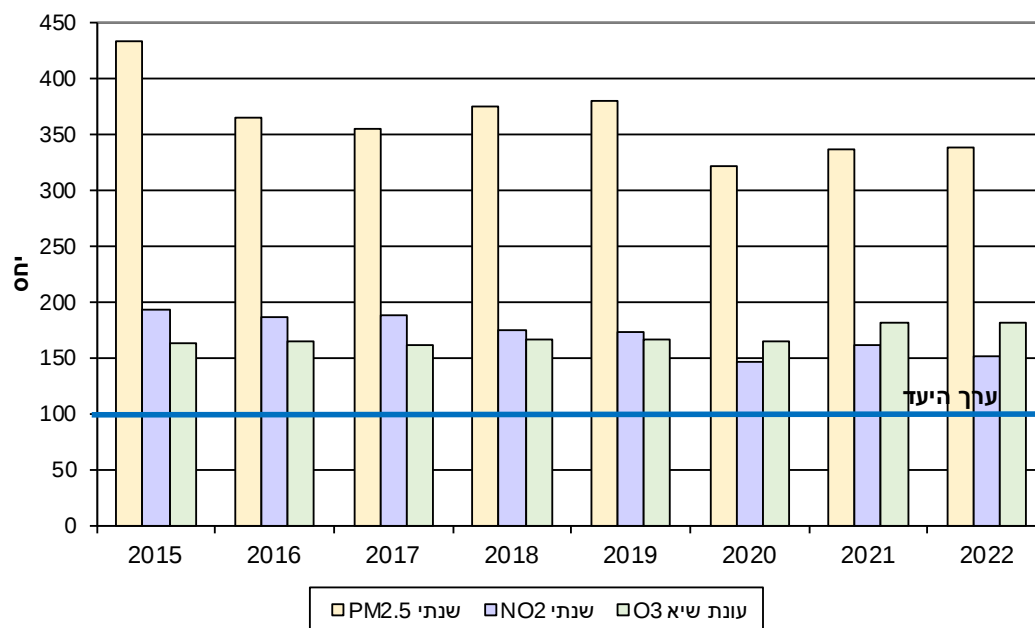
7.8.1. חריגות מערך היעד (1) בחשיפת אוכלוסייה למזהמי אוויר

2022–2015

(1) יחס בין הערך הנמדד לערך היעד מוכפל ב-100.

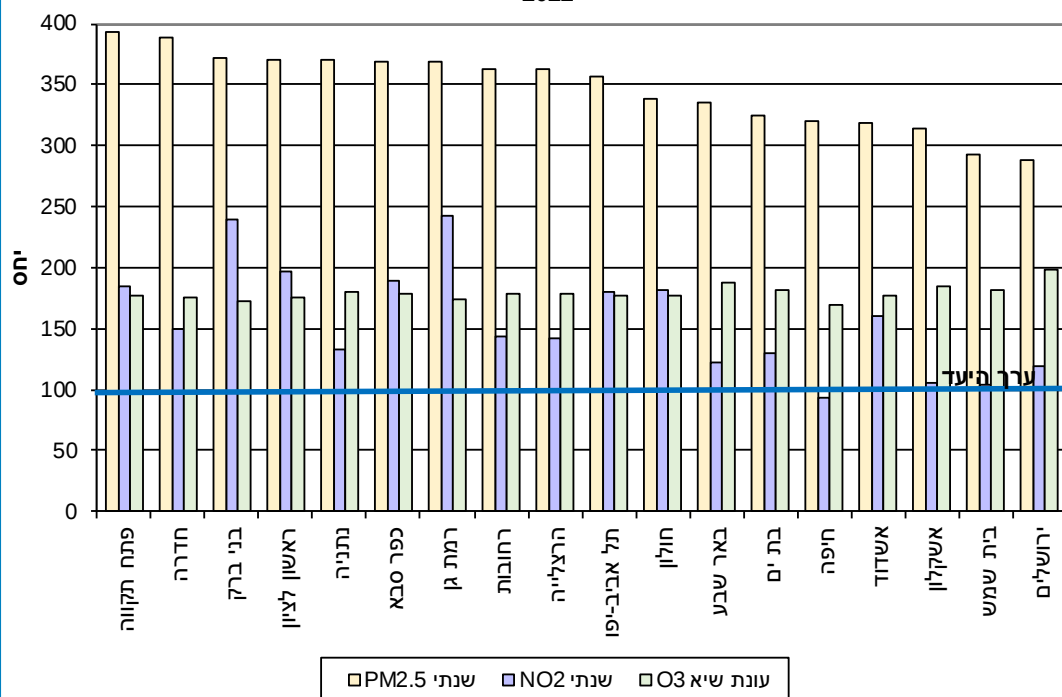
**7.8.2. חריגות מערך היעד (1) בחשיפת אוכלוסייה למזהמי אוויר
בערים הגדולות
2022-2015**

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

(1) יחס בין הערך הנמדד לערך היעד מוכפל ב-100.

**7.8.3. חריגות מערך היעד (1) בחשיפת אוכלוסייה למזהמי אוויר
בערים הגדולות
2022**

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

(1) יחס בין הערך הנמדד לערך היעד מוכפל ב-100.

רווחה
אישית
וחברתית

8.1. שביעות רצון מהחיים

תיאור המדד והגדרתו

שביעות רצון מהחיים היא מרכיב בהערכת הרווחה האישית. המדד משקף את תפיסת הפרט את חייו כמכלול, וברוב הסקרים החברתיים מוצגת שאלה בנושא זה. המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2002, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'מרוצה מאוד' או 'מרוצה' על השאלה: "באופן כללי, האם אתה מרוצה מחיך?". המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות רצון מהחיים.

מגמות במדד

- **90.2% מבני 20 ומעלה מרוצים מחייהם ב-2022**, מתוכם 40.8% מרוצים מאוד, ללא הבדל בין גברים לנשים.
- בשנת 2022 מרוצים מהחיים 91.4% מבני 20–44, 88.1% מבני 45–64 ו-90.2% מבני 65 ומעלה.
- יהודים¹ מרוצים מחייהם יותר מערבים (91.2% לעומת 83.9%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מידת דתיות, בקרב יהודים מרוצים מחייהם 96.7% מהחרדים, 93.0% מהדתיים, 91.5% מהחילונים ו-89.4% מהמסורתיים.²
- ב-2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) נע אחוז המרוצים מחייהם בין 97.6% ברחובות ל-78.0% בבת ים.
- 90.7% מתושבי ירושלים מרוצים מחייהם ב-2022 – 93.3% מהיהודים לעומת 86.2% מהערבים.
- בהשוואה לפי מחוז, 96.4% מתושבי אזור יהודה והשומרון³ מרוצים מחייהם לעומת כ-88% מתושבי מחוזות חיפה והצפון.
- בהשוואה בין-לאומית לשנת 2021, ישראל ממוקמת במקום השני⁴ (ציון 8.0) בשביעות הרצון מהחיים.

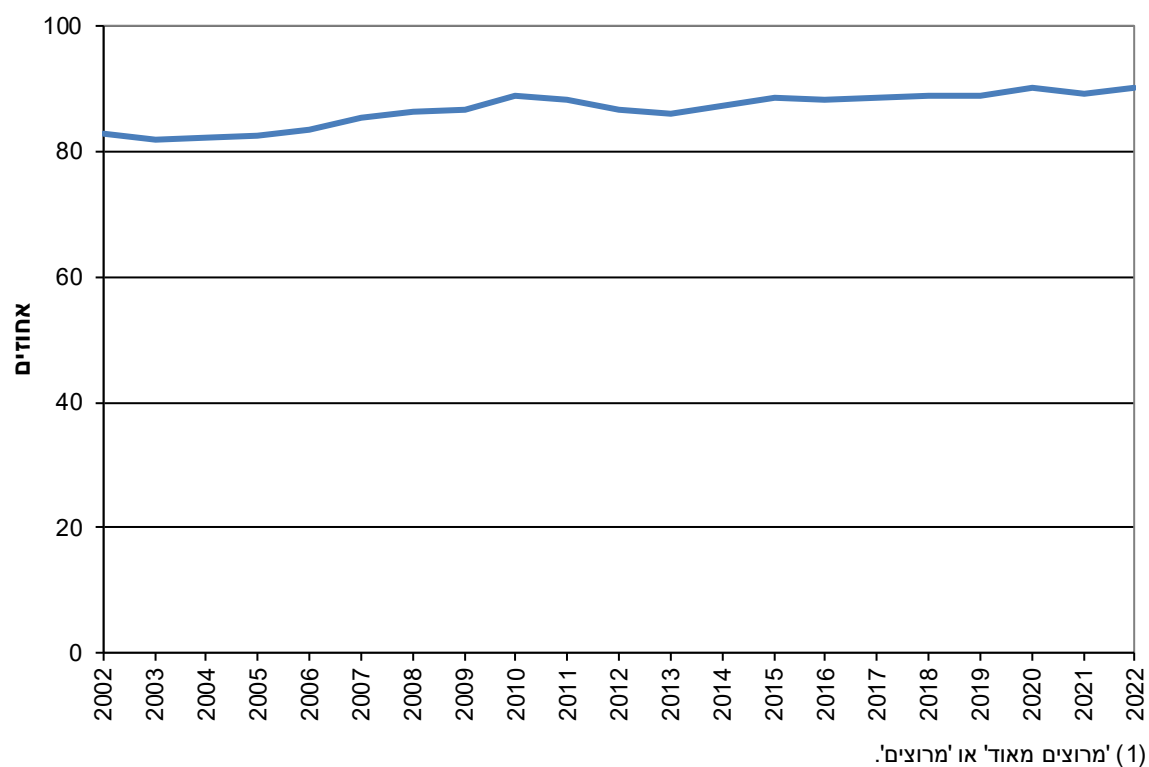
¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

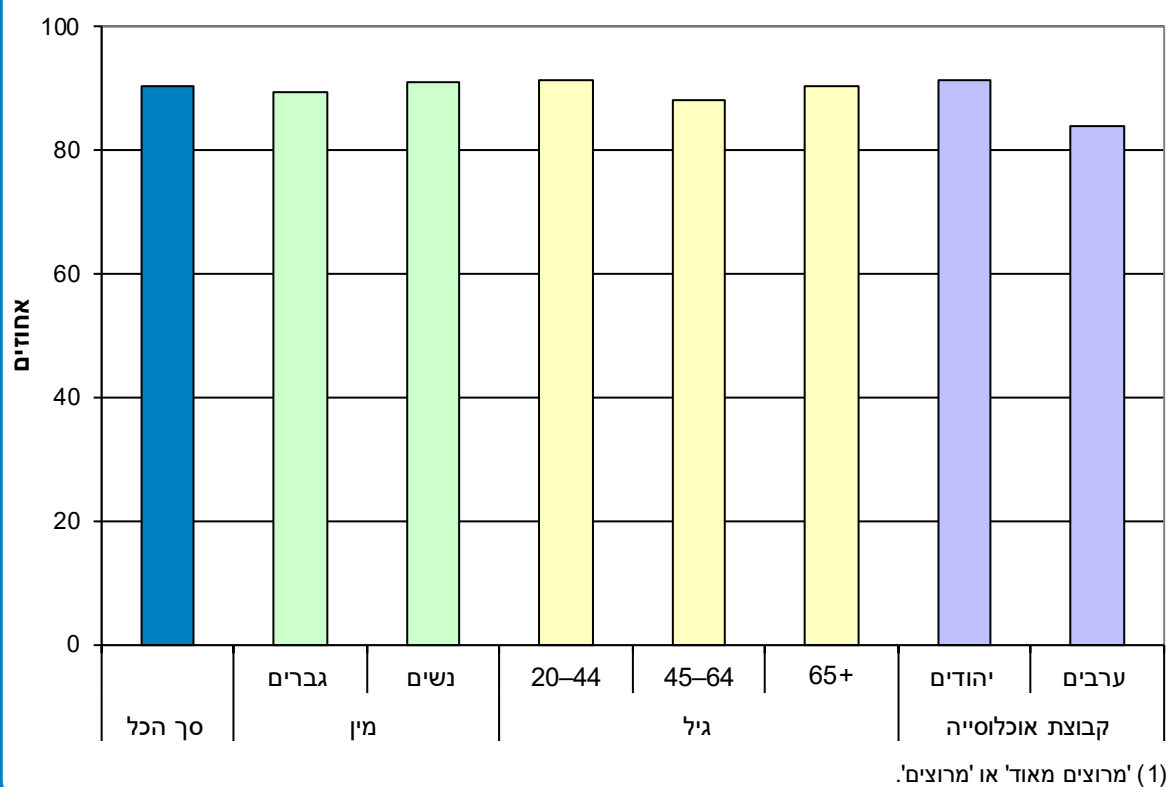
³ יישובים ישראליים.

⁴ המשיבים התבקשו לציין את מידת שביעות רצונם מהחיים בסולם בין 0 ל-10.

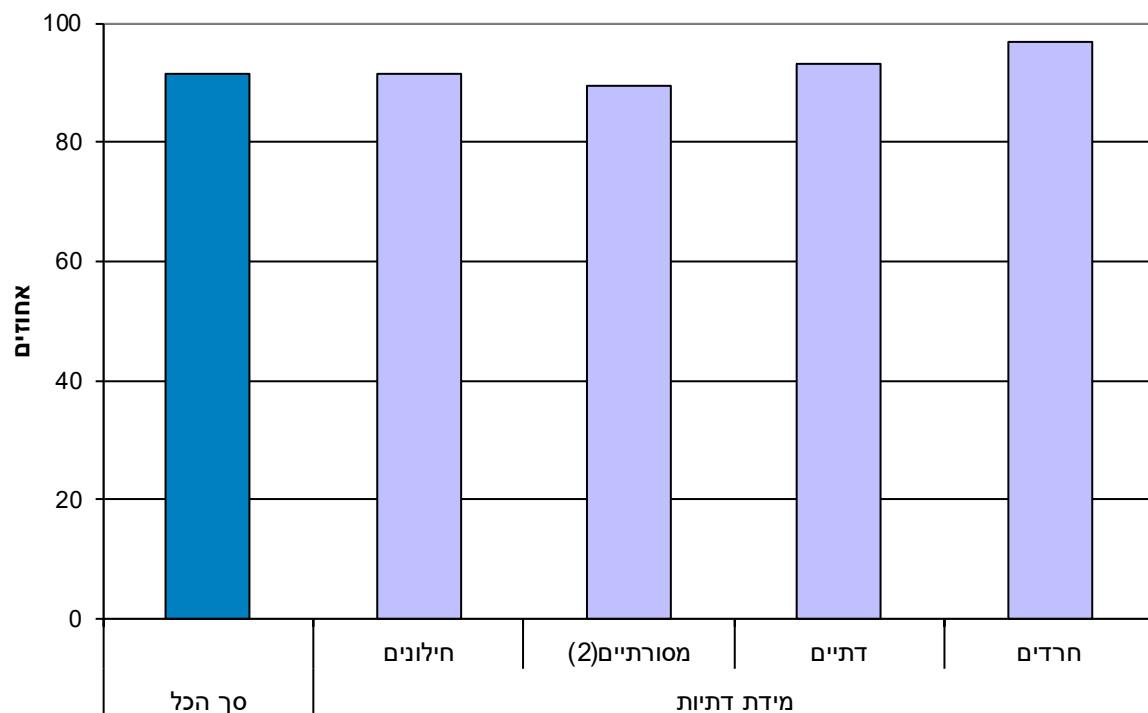
8.1.1. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהחיים
2022-2002

8.1.2. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהחיים, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

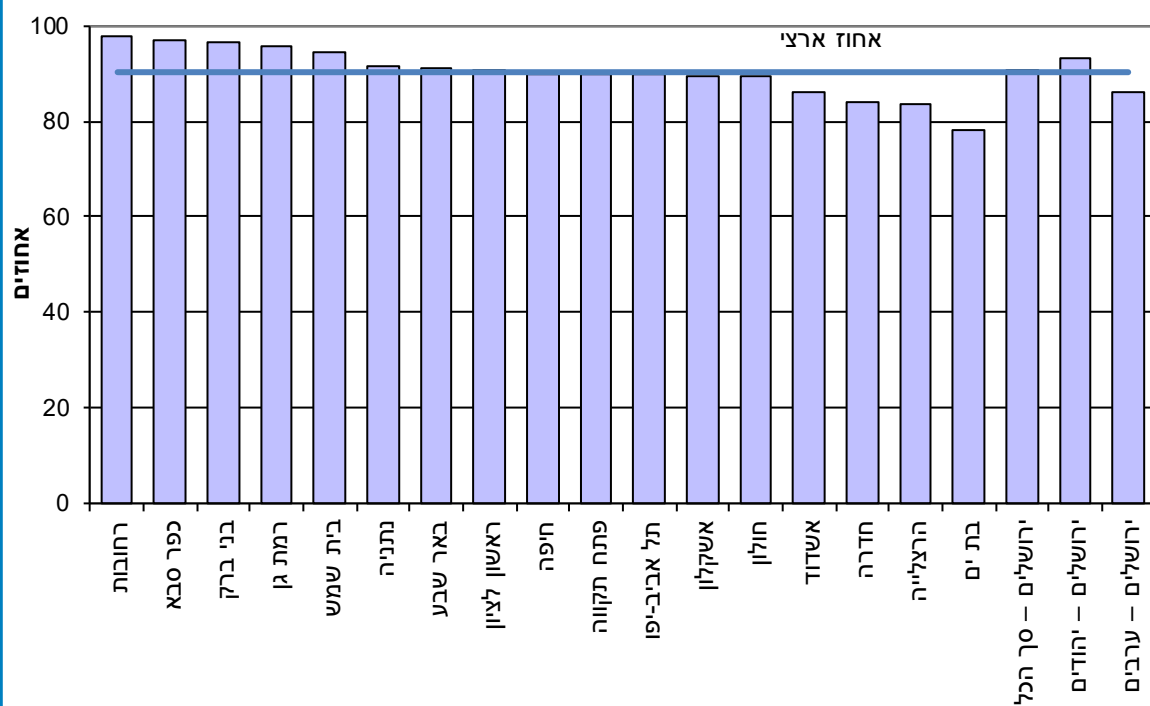

8.1.3. יהודים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהחיים, לפי מידת דתיות
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

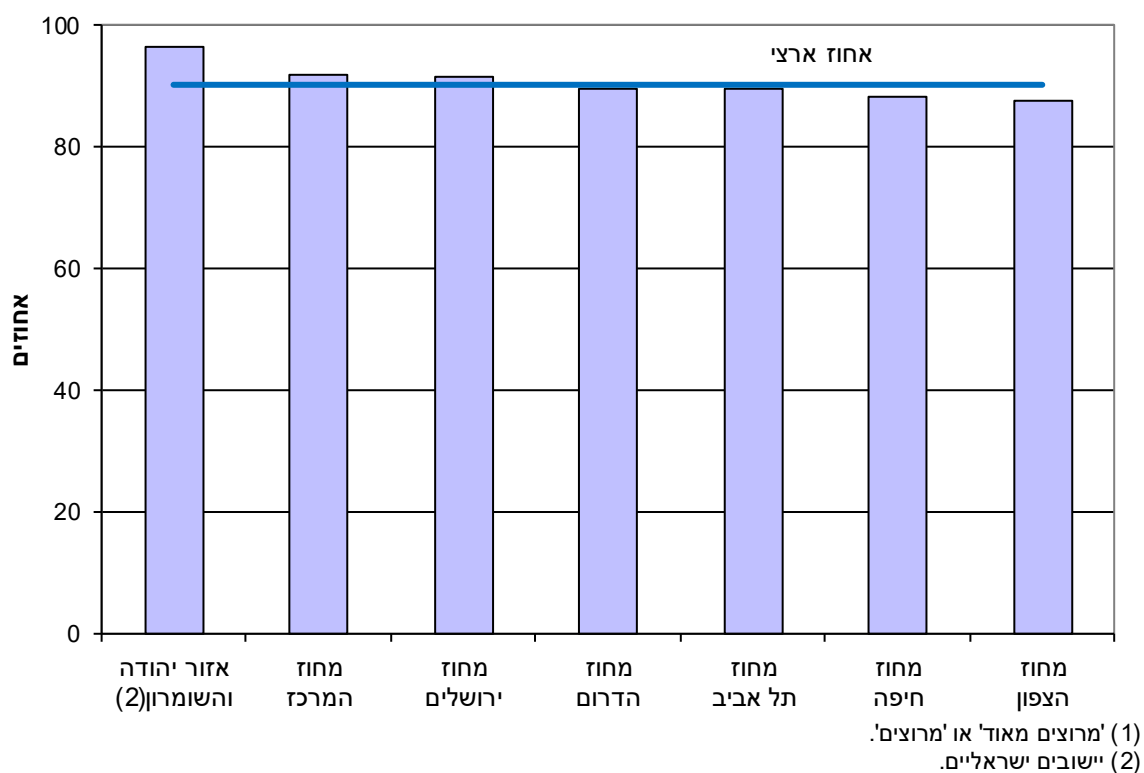
8.1.4. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהחיים בערים הגדולות
2022

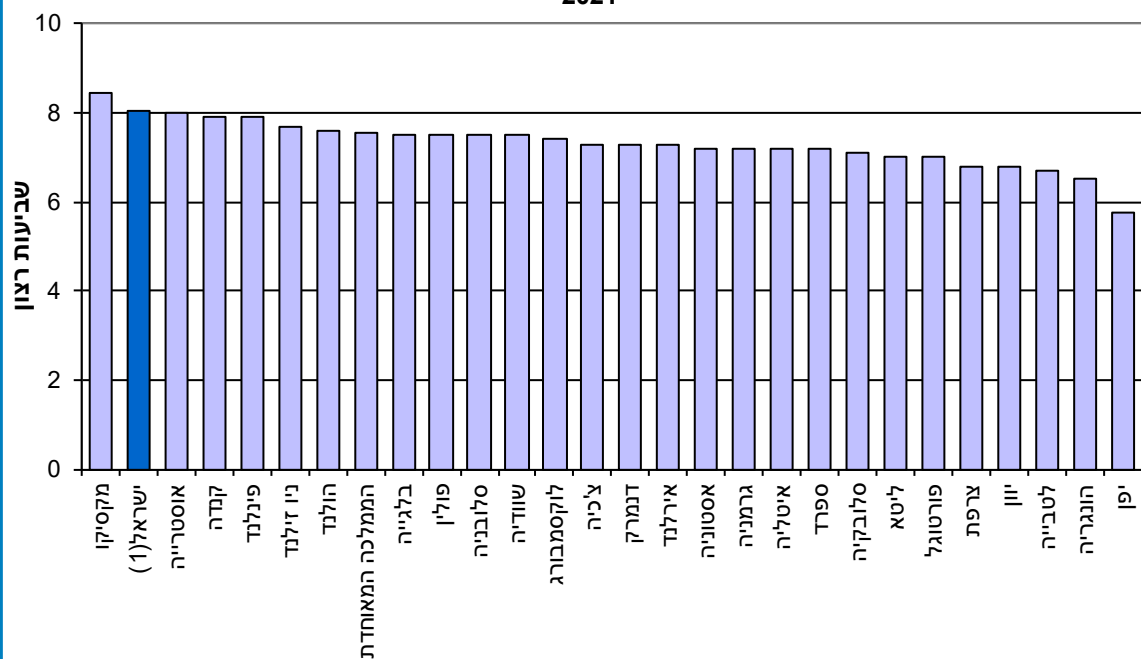
ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

8.1.5. בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהחיים, לפי מחוז
2022

8.1.6. בני 15 ומעלה, לפי שביעות רצון מהחיים
השוואה בין-לאומית
2021

מקור: How's Life? Well-Being 2023 – OECD.
(1) בקרב בני 20 ומעלה.

8.2. תחושת יכולת ומסוגלות אישית – ציפיות ביחס לעתיד¹

תיאור המדד והגדרתו

הערכת איכות החיים בעתיד היא מרכיב בתפיסת הרווחה האישית. המדד משקף את מידת האופטימיות של האדם ביחס לחייו בעתיד.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2002, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'יהיו יותר טובים' על השאלה: "בשנים הקרובות, האם אתה חושב שבהשוואה להיום החיים שלך יהיו יותר טובים, לא ישתנו, או יהיו פחות טובים?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בציפיות ביחס לעתיד.

מגמות במדד

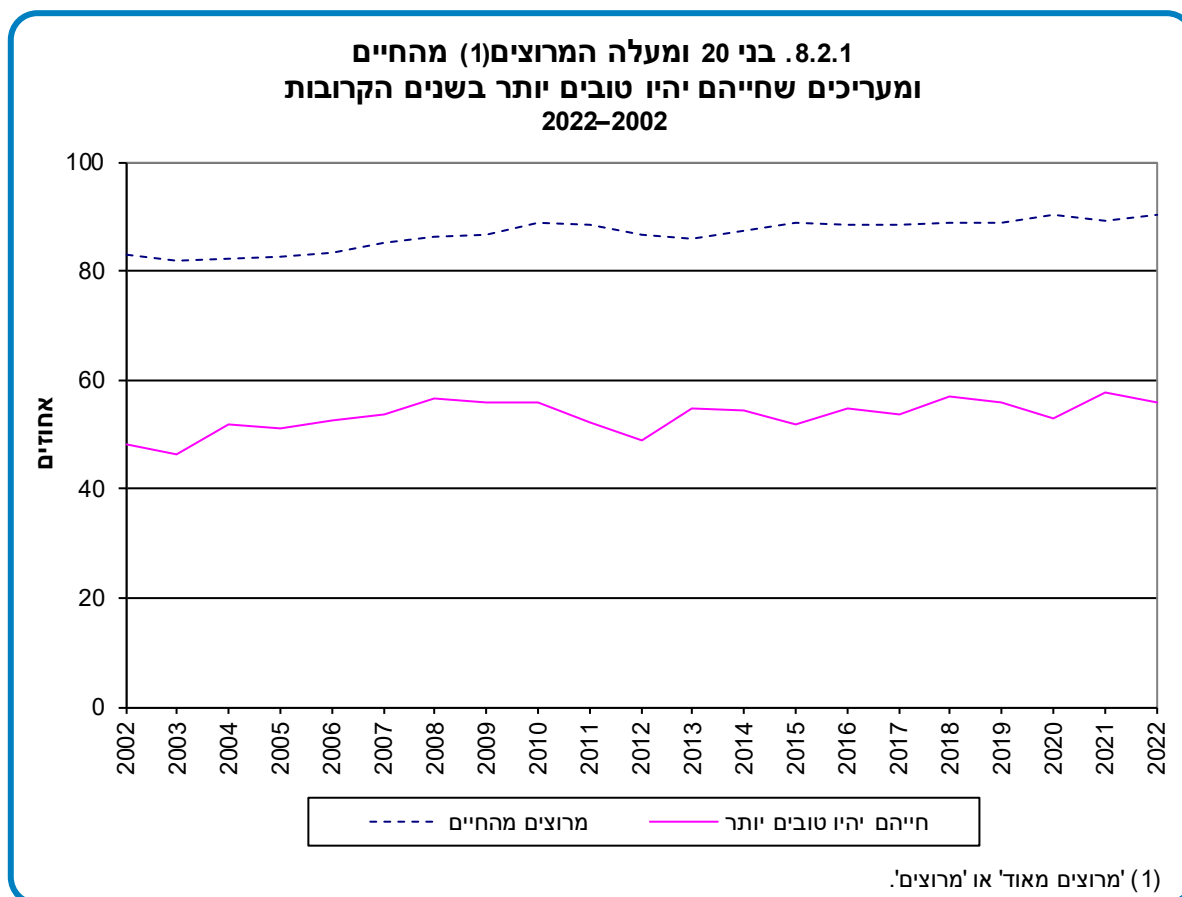
- **בשנת 2022 55.9% מבני 20 ומעלה מעריכים שחיהם יהיו טובים יותר בשנים הקרובות (57.6% בשנת 2021), אחוז דומה בקרב גברים ונשים.**
- ההערכה שהחיים יהיו טובים יותר בעתיד יורדת עם העלייה בגיל – מ-74.7% בקרב בני 20–44 ל-47.2% בקרב בני 45–64, ועד ל-19.7% בקרב בני 65 ומעלה (בשנת 2021 – 75.0%, 48.5% ו-24.2% בהתאמה).
- 55.7% מהיהודים² ו-57.3% מהערבים מעריכים שחיהם יהיו טובים יותר בשנים הקרובות (בשנת 2021 – 59.2% ו-50.5% בהתאמה).
- בהשוואה לפי מידת דתיות, בקרב היהודים נרשמה ירידה בציפיות לעתיד בקרב כל הקבוצות – 69.9% מהחרדים מעריכים שחיהם ישתפרו בשנים הקרובות, לעומת 67.2% מהדתיים, 52.8% מהמסורתיים³ ו-51.5% מהחילונים (בשנת 2021 – 74.5%, 61.1%, 59.3% ו-55.8% בהתאמה).
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של תושבים המעריכים שחיהם ישתפרו בשנים הקרובות נמצא בבית שמש (74.2%) והנמוך ביותר – בבת ים (41.5%).
- 58.5% מתושבי ירושלים מעריכים שחיהם יהיו טובים יותר – 61.1% מהיהודים לעומת 54.0% מהערבים (בשנת 2020 – 63.1% ו-44.0% בהתאמה).

¹ מדד 'ציפיות ביחס לעתיד' הוא אחד ממרכיבי מדד 'תחושת יכולת ומסוגלות אישית' המתוכנן לפיתוח.

² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

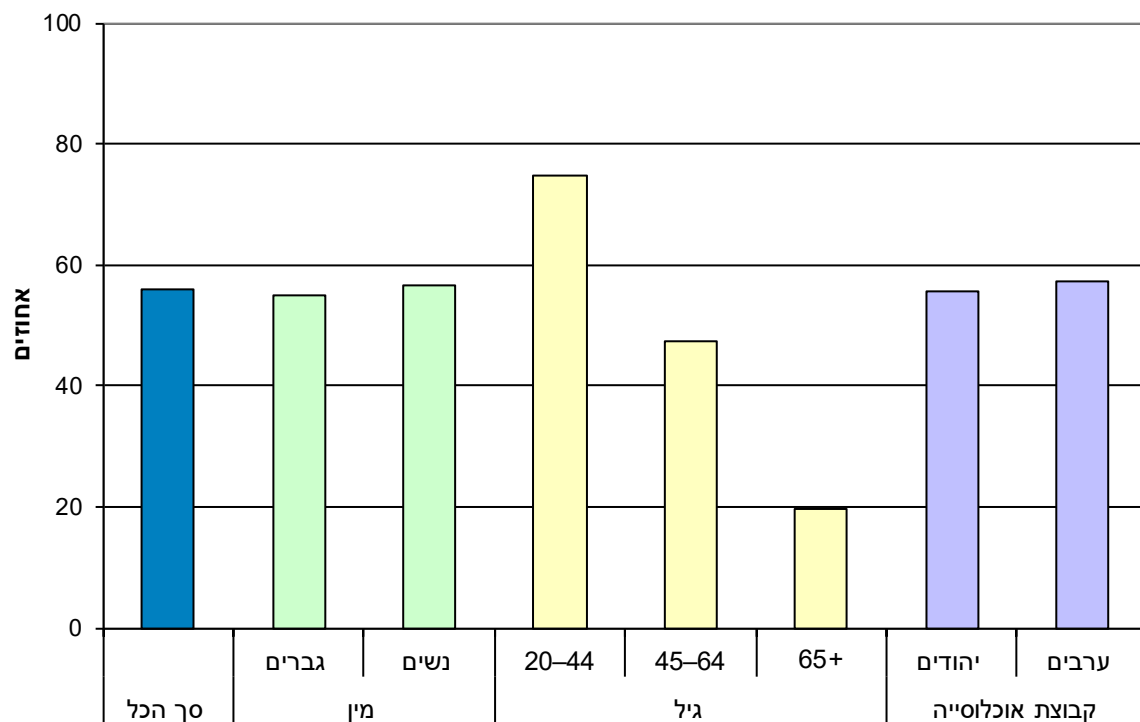
³ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

- בהשוואה לפי מחוז, 63.0% מתושבי אזור יהודה והשומרון⁴ מעריכים שחייהם ישתפרו, לעומת 53.7% מתושבי מחוז חיפה.

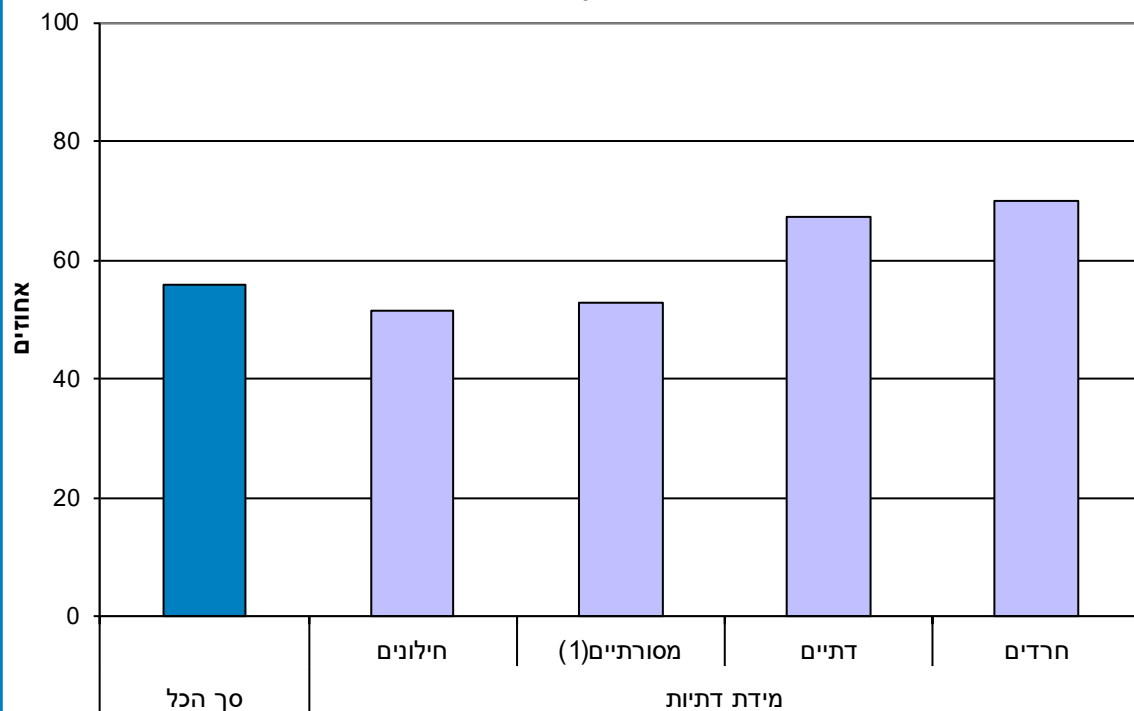

⁴ יישובים ישראליים.

**8.2.2. בני 20 ומעלה המעריכים שחייהם יהיו טובים יותר
בשנים הקרובות, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

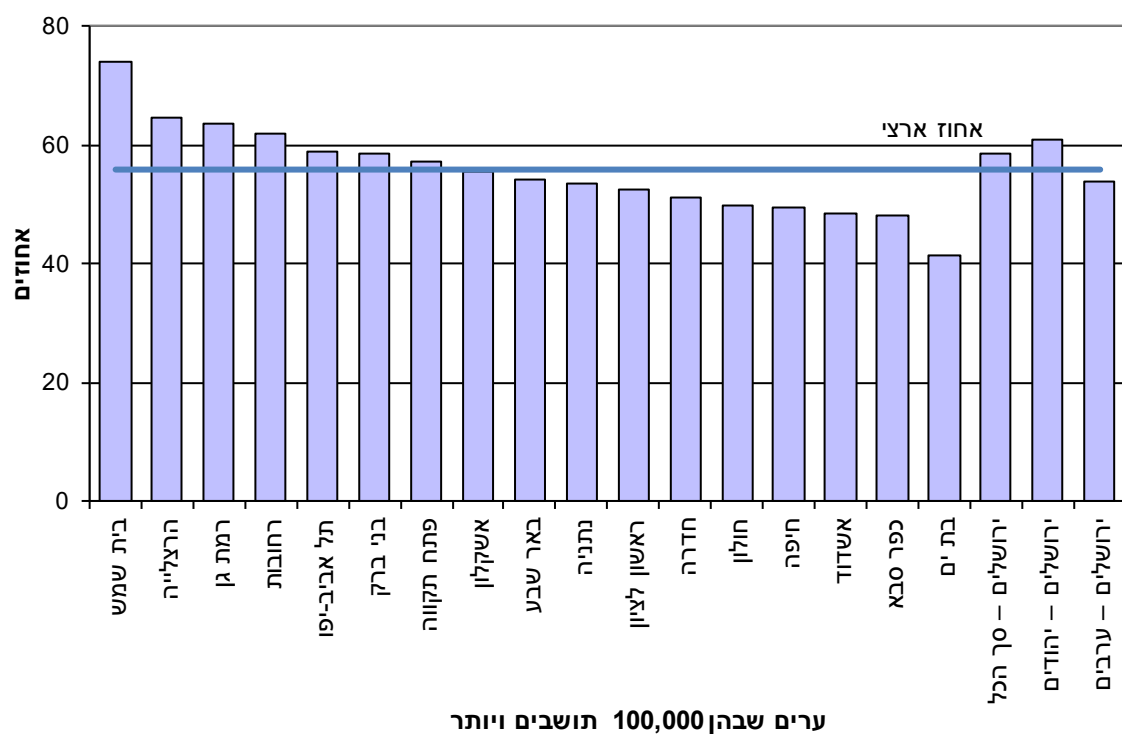

**8.2.3. יהודים בני 20 ומעלה המעריכים שחייהם יהיו טובים יותר
בשנים הקרובות, לפי מידת דתיות
2022**

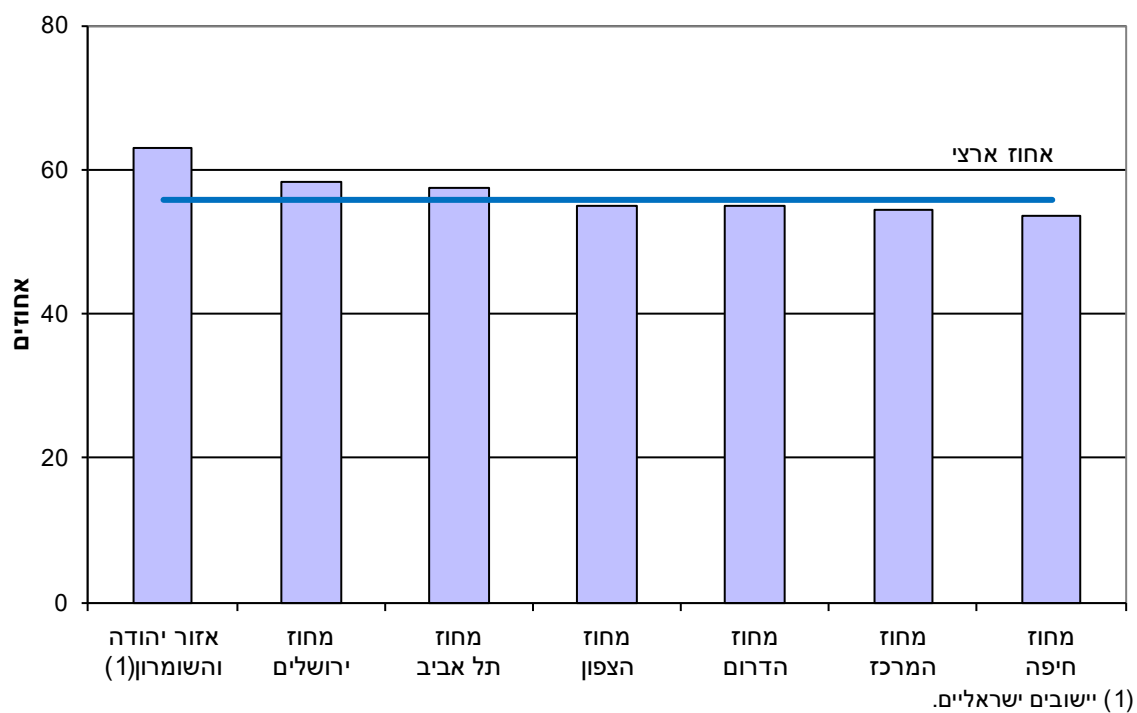

(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

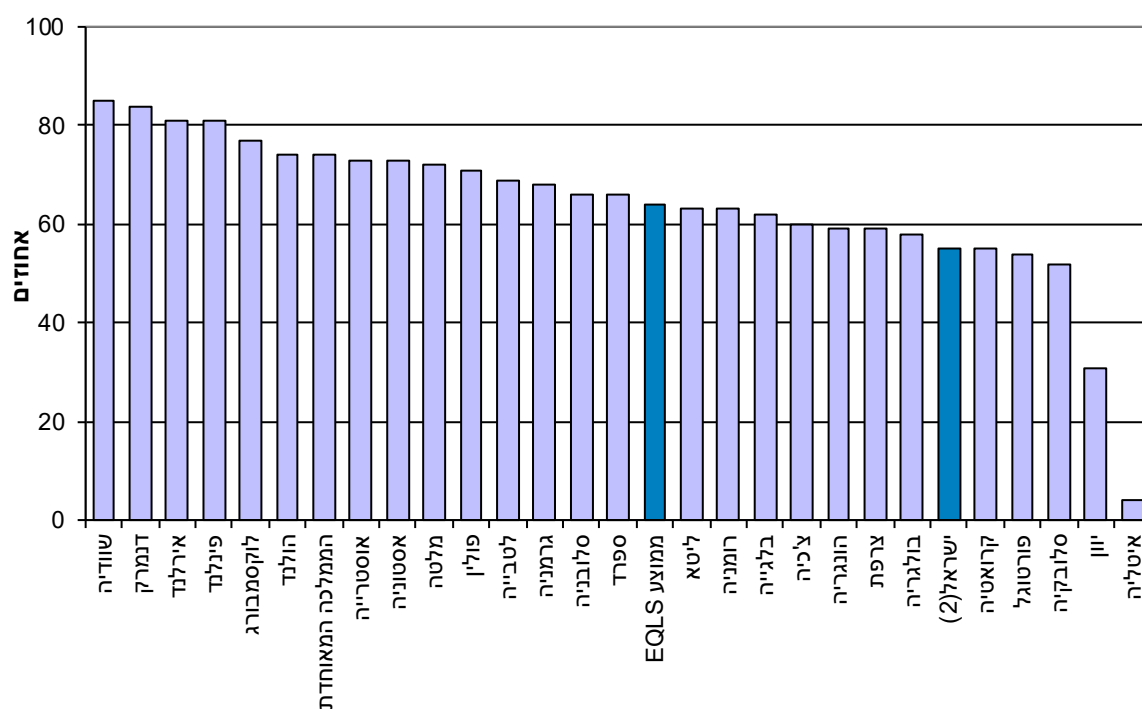
**8.2.4. בני 20 ומעלה המעריכים שחייהם יהיו טובים יותר בשנים הקרובות
בערים הגדולות
2022**

**8.2.5. בני 20 ומעלה המעריכים שחייהם יהיו טובים יותר בשנים הקרובות,
לפי מחוז
2022**

**8.2.6. בני 15 ומעלה המעריכים שחיהם יהיו טובים יותר בשנים
הקרובות, (1) השוואה בין-לאומית
2016**

מקור: סקר איכות החיים האירופי (EQS).
 (1) בסקר החברתי בישראל – "החיים יהיו טובים יותר";
 בסקר האירופי – "אני אופטימי ביחס לעתיד" ('מסכים מאוד' או 'מסכים').
 (2) בני 20 ומעלה.

8.3. תחושת יכולת ומסוגלות אישית – תחושת יכולת להתמודד עם בעיות¹

תיאור המדד והגדרתו

תחושת יכולת להתמודד עם בעיות היא מרכיב בתפיסת הרווחה האישית, והיא מתייחסת להערכה עצמית של הפרט כלפי מצבו הרגשי.

המדד מבוסס על שאלה המופנית לבני 20 ומעלה שהופיעה לסירוגין בסקר החברתי בשנים 2003, 2007, 2010, 2013 והחל מ-2015. המדד כולל את אלו שהשיבו 'תמיד' או 'לעיתים קרובות' על השאלה: "ב-12 החודשים האחרונים, האם הרגשת שאתה יכול להתמודד עם הבעיות שלך?". המגמה הרצויה למדד היא עלייה בתחושת היכולת להתמודד עם בעיות.

מגמות במדד

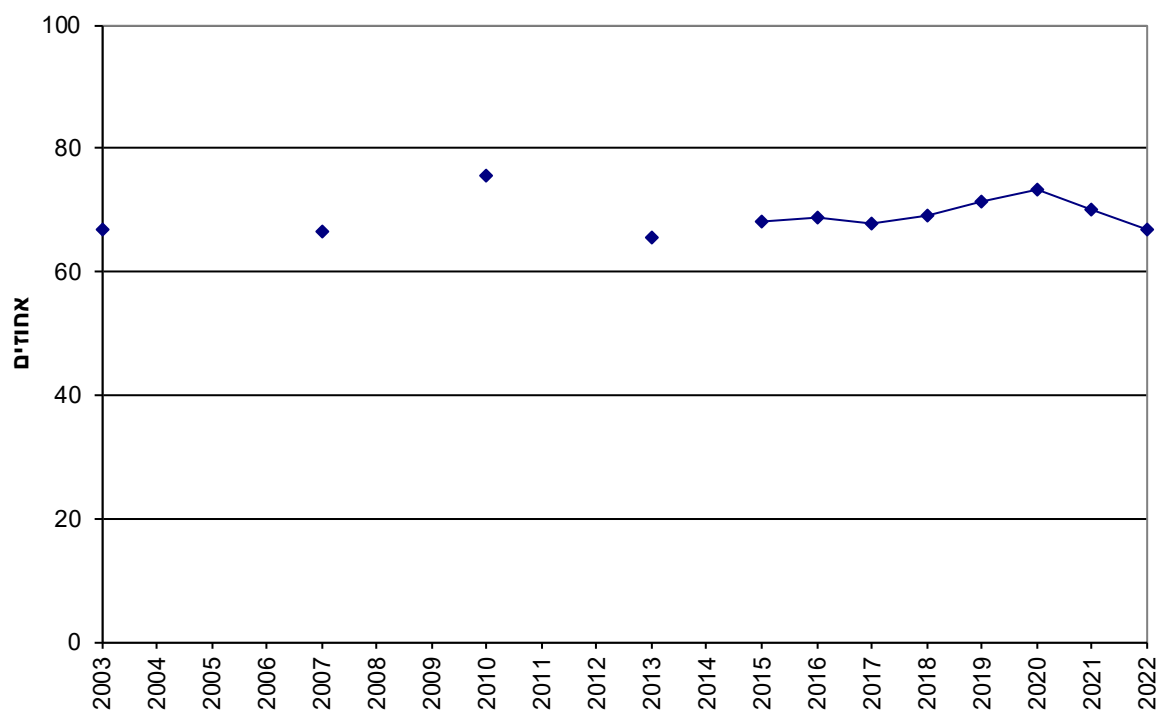
- **בשנת 2022 67.0% מבני 20 ומעלה השיבו שהם מצליחים להתמודד עם בעיותיהם תמיד או לעיתים קרובות (70.0% בשנת 2021) – 69.6% מהגברים ו-64.4% מהנשים (בשנת 2021 – 72.6% ו-67.5% בהתאמה).**
- היכולת להתמודד עם הבעיות יורדת עם העלייה בגיל: 71.0% בקרב בני 20–44, 65.0% בקרב בני 45–64 ו-59.4% בקרב בני 65 ומעלה.
- 67.6% מהיהודים² מצליחים להתמודד עם בעיותיהם, לעומת 62.8% מהערבים (בשנת 2021 – 70.5% ו-67.9% בהתאמה).
- בקרב יהודים, 75.4% מהחרדים מצליחים להתמודד עם בעיותיהם, 69.8% מהדתיים, 66.8% מהחילונים ו-65.1% מהמסורתיים³ (בשנת 2021 – 77.7%, 72.7%, 70.7% ו-66.9% בהתאמה).
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) נע אחוז המצליחים להתמודד עם בעיותיהם בין 83.7% בבית שמש ל-46.7% בראשון לציון.
- 68.4% מתושבי ירושלים מצליחים להתמודד עם בעיותיהם – 72.8% מהיהודים ו-60.6% מהערבים.
- בהשוואה לפי מחוז, במחוז הדרום נמצא האחוז הגבוה ביותר של תושבים המצליחים להתמודד עם בעיותיהם (78.0%) והנמוך ביותר – במחוז תל אביב (58.3%).

¹ מדד 'תחושת יכולת להתמודד עם בעיות' הוא אחד ממרכיבי מדד 'תחושת יכולת ומסוגלות אישית' המתוכנן לפיתוח.

² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

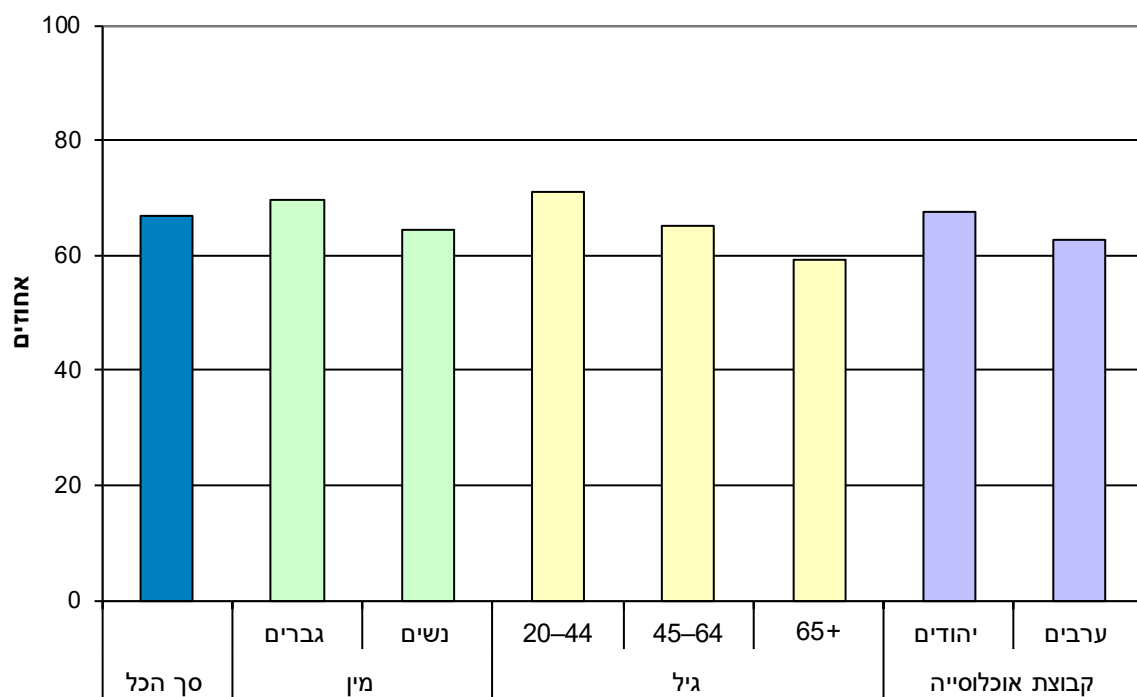
³ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

8.3.1. בני 20 ומעלה המצליחים להתמודד עם בעיותיהם(1)
(2)2022-2003

(1) 'תמיד' או 'לעיתים קרובות'.
(2) הנתונים אינם רציפים כיוון שבחלק מהשנים לא הופיעה השאלה בסקר החברתי.

8.3.2. בני 20 ומעלה המצליחים להתמודד עם בעיותיהם(1),
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

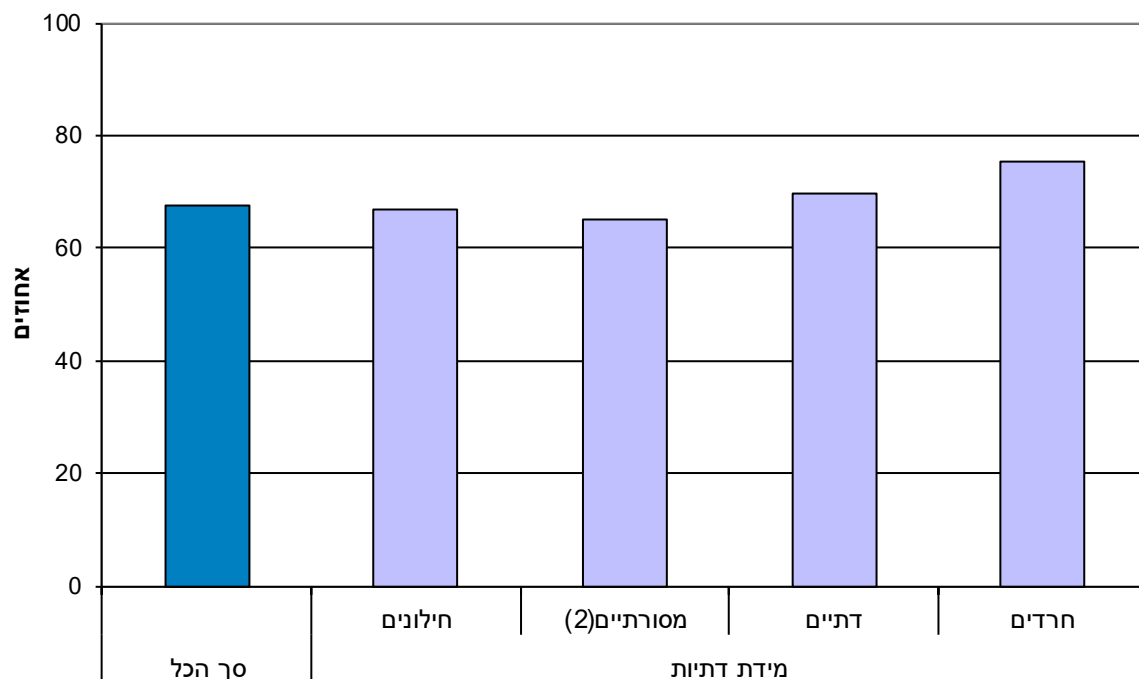

(1) 'תמיד' או 'לעיתים קרובות'.

8.3.3. יהודים בני 20 ומעלה המצליחים להתמודד עם בעיותיהם(1),

לפי מידת דתיות

2022

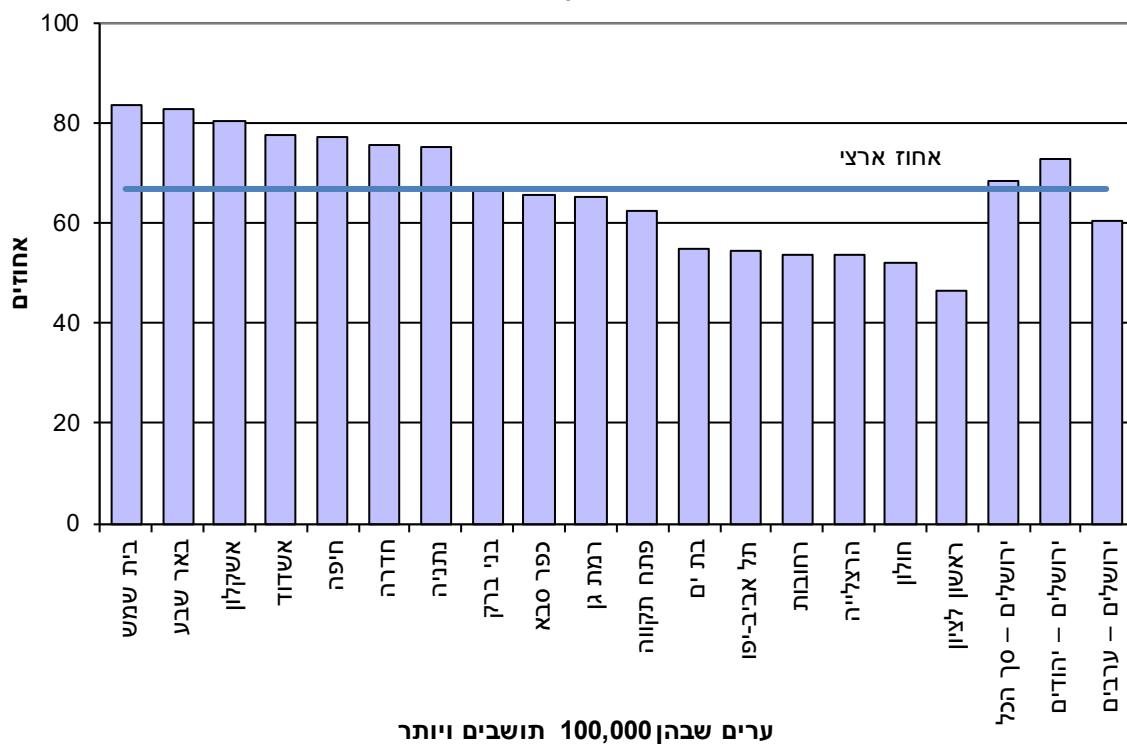
(1) 'תמיד' או 'לעיתים קרובות'.

(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

8.3.4. בני 20 ומעלה המצליחים להתמודד עם בעיותיהם(1) בערים

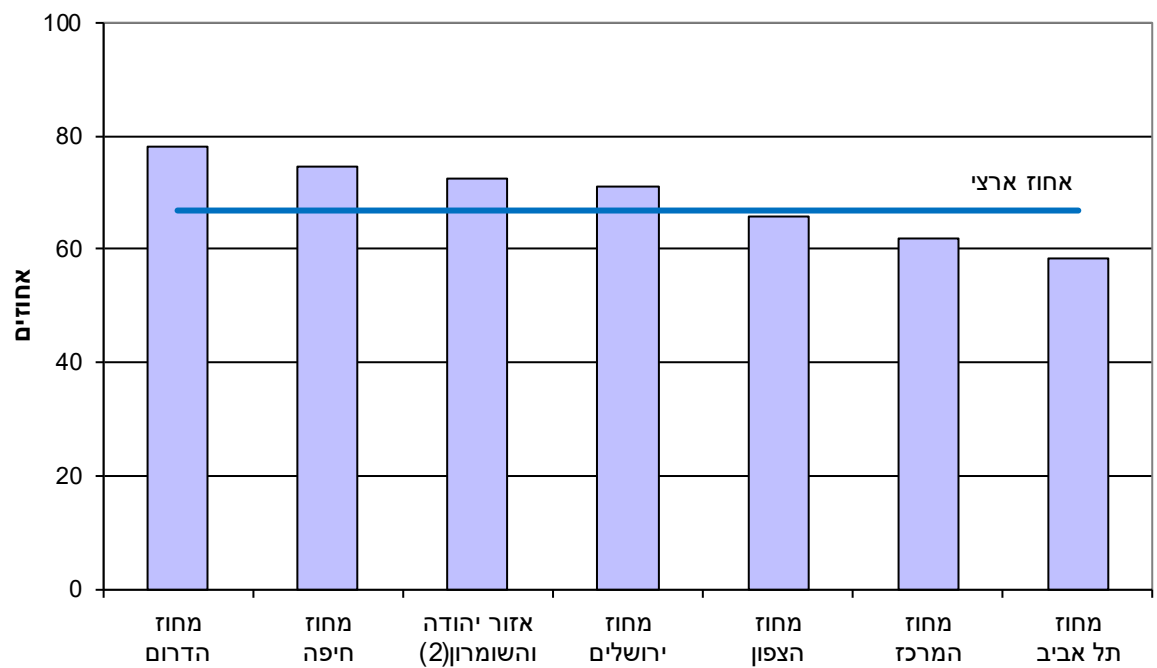
הגדולות

2022

(1) 'תמיד' או 'לעיתים קרובות'.

8.3.5. בני 20 ומעלה המצליחים להתמודד עם בעיותיהם, לפי מחוז
2022

(1) 'תמיד' או 'לעיתים קרובות'.
(2) יישובים ישראליים.

8.4. תחושת בדידות

תיאור המדד והגדרתו

תחושת בדידות היא מרכיב בהערכת הרווחה האישית, והיא מתייחסת להערכה עצמית של הפרט ביחס למצבו החברתי והרגשי.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2002, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'לעיתים קרובות' או 'מדי פעם' על השאלה: "האם יש מצבים שבהם אתה מרגיש בדידות?".

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בתחושת הבדידות.

מגמות במדד

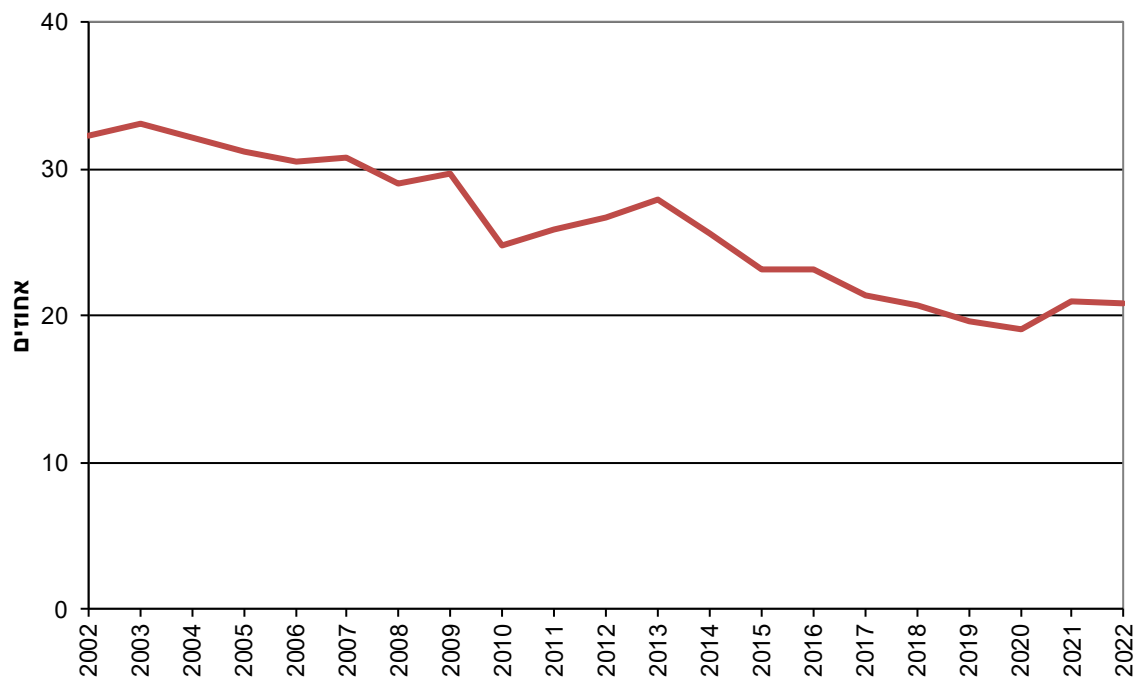
- ב-2022 20.9% מבני 20 ומעלה חשים בדידות לעיתים קרובות או מדי פעם (21.0% בשנת 2021) – 23.5% מהנשים לעומת 18.1% מהגברים, 6.1% חשים בדידות לעיתים קרובות – 6.5% מהנשים ו-5.7% מהגברים.
- בראייה רב-שנתית אחוז החשים בדידות ירד מ-32.3% ב-2002 ל-20.9% ב-2022.
- 18.9% מבני 20–44 חשים בדידות לעיתים קרובות או מדי פעם, 20.2% מבני 45–64 ו-27.3% מבני 65 ומעלה.
- 27.3% מהערבים חשים בדידות לעומת 19.8% מהיהודים.¹
- בקרב יהודים, חשים בדידות 22.1% מהמסורתיים,² 20.0% מהחילונים, 18.7% מהדתיים ו-11.4% מהחרדים.
- בממוצע לשנים 2021–2022, בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) האחוז הגבוה ביותר של החשים בדידות נמצא בבאר שבע (28.6%) והנמוך ביותר – בתל אביב-יפו (16.5%).
- בממוצע לשנים 2021–2022, 20.6% מתושבי ירושלים חשים בדידות (19.9% מהערבים ו-20.9% מהיהודים).
- בהשוואה לפי מחוז, האחוז הגבוה ביותר של החשים בדידות נמצא במחוז הצפון (25.8%) והנמוך ביותר – באזור יהודה והשומרון³ (13.9%).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

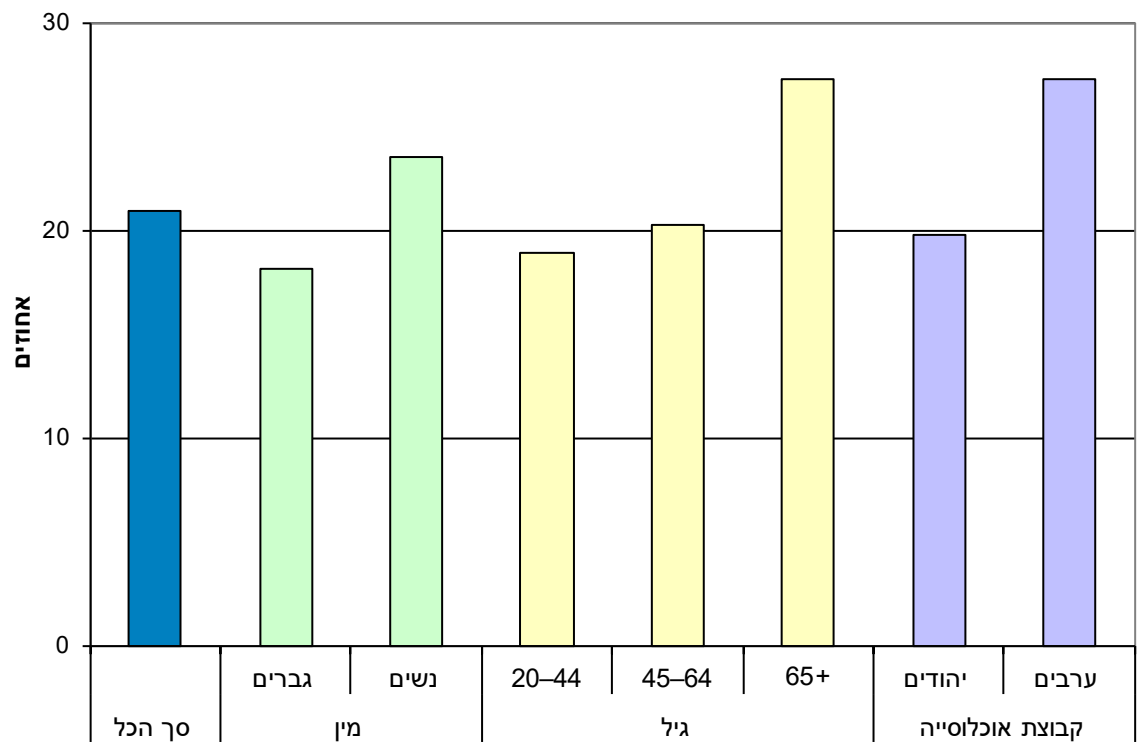
³ יישובים ישראליים.

8.4.1. בני 20 ומעלה החשים בדידות(1)
2022-2002

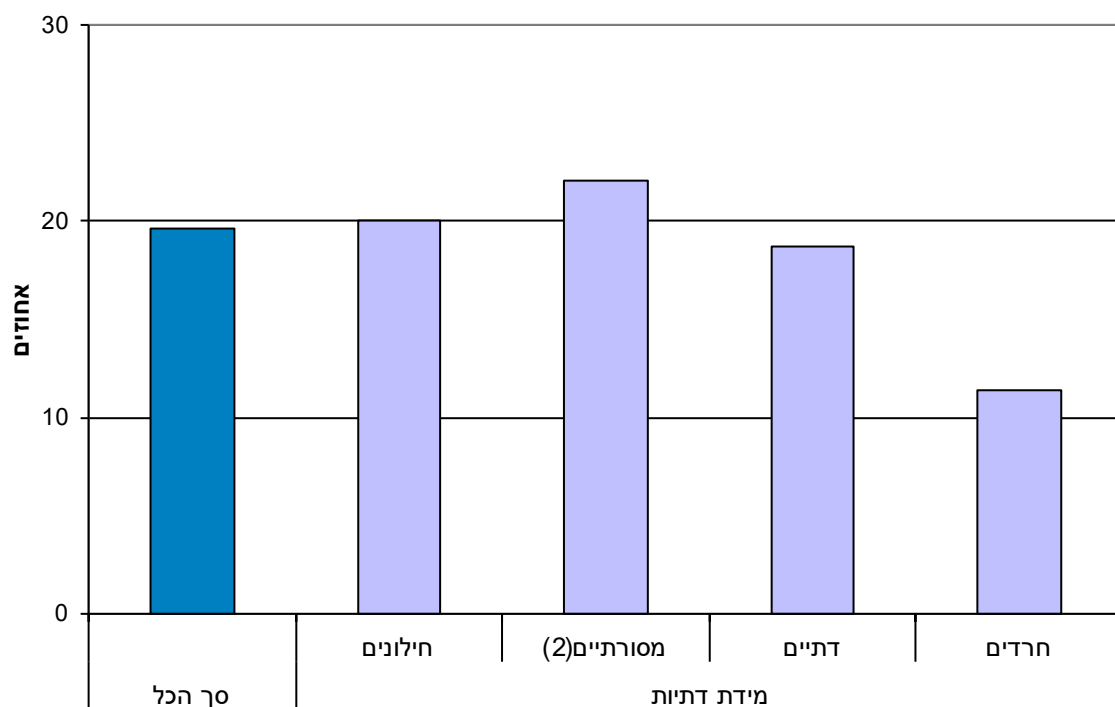
(1) 'לעיתים קרובות' או 'מדי פעם'.

8.4.2. בני 20 ומעלה החשים בדידות(1) לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

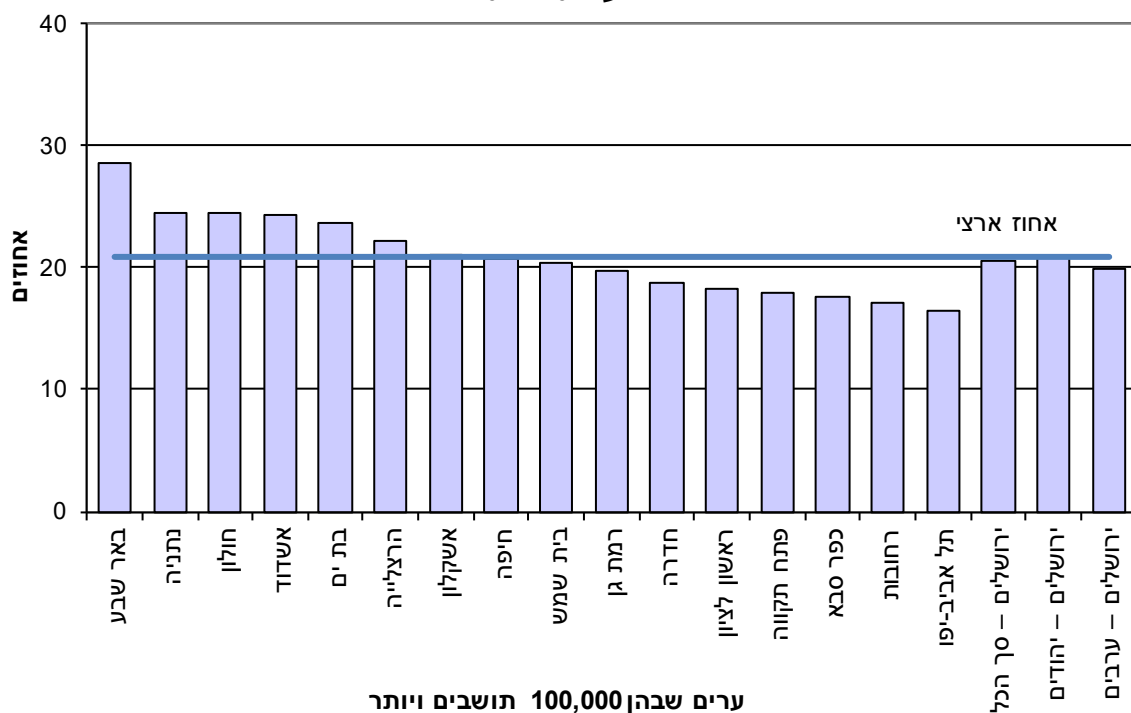
(1) 'לעיתים קרובות' או 'מדי פעם'.

8.4.3. יהודים בני 20 ומעלה החשים בדידות, לפי מידת דתיות
2022

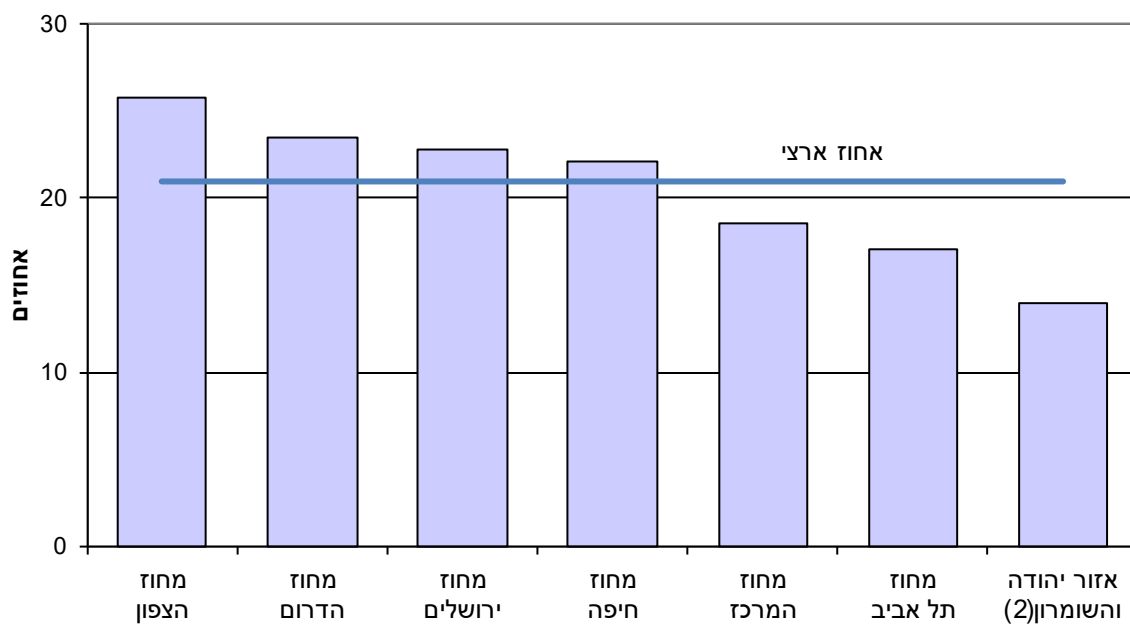
(1) 'לעיתים קרובות' או 'מדי פעם'.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

8.4.4. בני 20 ומעלה החשים בדידות (1) בערים הגדולות (2)
ממוצע 2021-2022

(1) 'לעיתים קרובות' או 'מדי פעם'.
(2) הנתון על בני ברק אינו מוצג בשל מיעוט מקרים.

8.4.5. בני 20 ומעלה החשים בדידות, לפי מחוז
2022

(1) 'לעיתים קרובות' או 'מדי פעם'.
(2) יישובים ישראליים.

8.5. תחושה שאין על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה

תיאור המדד והגדרתו

התחושה שאין על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה היא מרכיב בהערכת הרווחה האישית. דיווח עצמי על תחושה זו משקף את תחושת האמון שהפרט רוחש לסביבתו הקרובה, את מצבו הרגשי ואת קשריו החברתיים.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2002, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'לא' על השאלה: "אילו היית במשבר או במצוקה, האם ישנם אנשים שעל עזרתם אתה יכול לסמוך?".

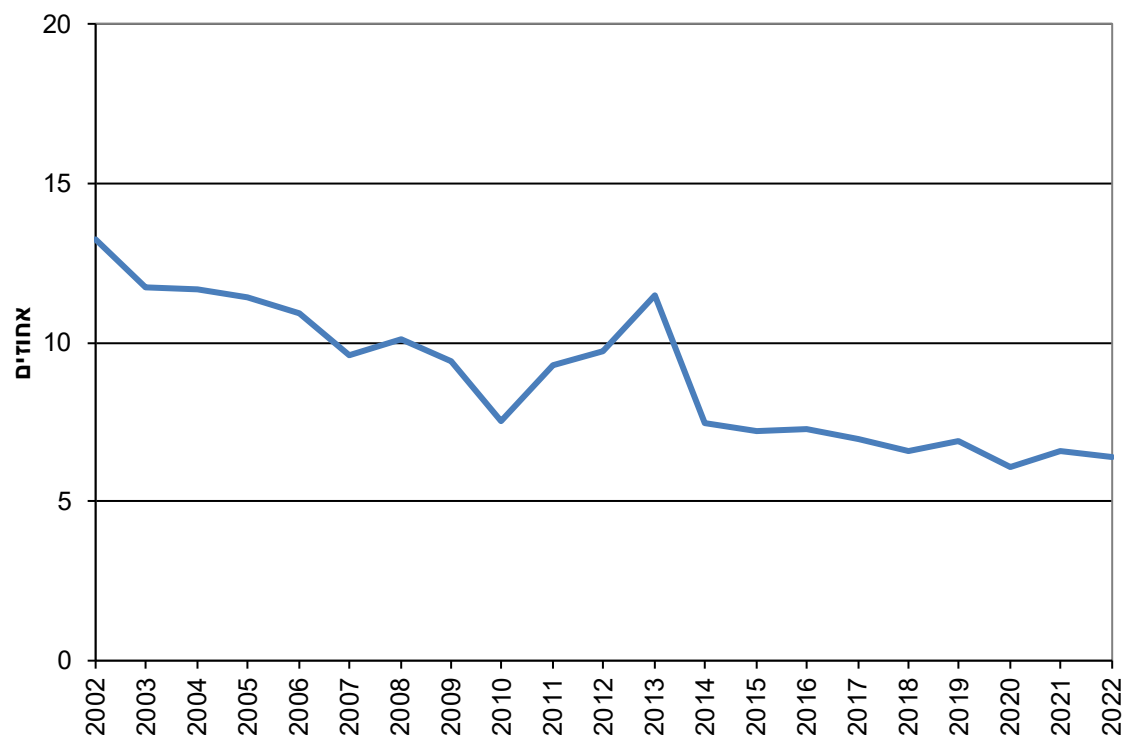
המגמה הרצויה למדד היא ירידה בתחושה שאין על מי לסמוך.

מגמות במדד

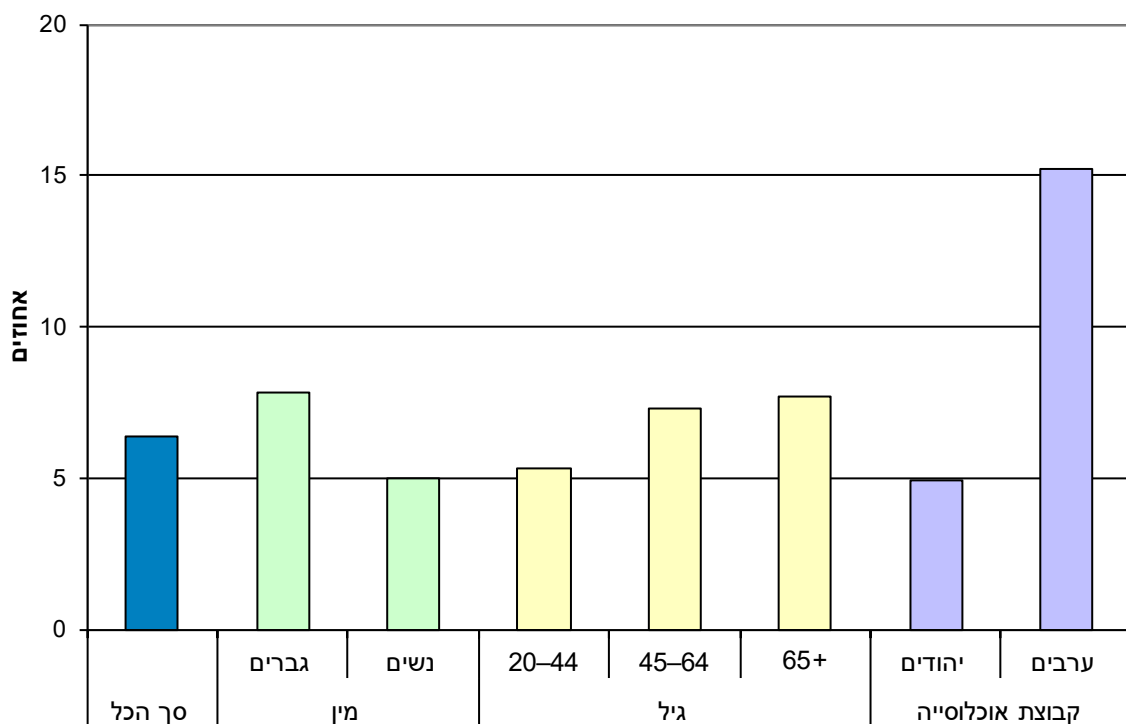
- **בשנת 2022 6.4% מבני 20 ומעלה חשו שאין להם על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה (6.6% בשנת 2021) – 7.8% מהגברים ו-5.0% מהנשים.**
- **בשנת 2022 5.3% מבני 20–44 חשו שאין להם על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה וכ-7% מבני 45–64 ומבני 65 ומעלה (בשנת 2021 – 7.7% מבני 65 ומעלה חשו שאין להם על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה).**
- **בקרב ערבים 15.2% חשו שאין להם על מי לסמוך, לעומת 4.9% בקרב יהודים¹ (בשנת 2021 16.2% ו-4.4% בהתאמה).**

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

**8.5.1. בני 20 ומעלה החשים שאין להם על מי לסמוך
בשעת משבר או מצוקה
2022-2002**

**8.5.2. בני 20 ומעלה החשים שאין להם על מי לסמוך
בשעת משבר או מצוקה, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

8.6. תחושת אפליה

תיאור המדד והגדרתו

תחושת אפליה היא מרכיב בהערכת הרווחה האישית, והיא מתייחסת להערכה עצמית של הפרט ביחס למצבו החברתי. המדד מבטא את תחושת הפרט ביחס להזדמנויותיו להשתלב מבחינה חברתית וכלכלית. תחושות אפליה ואי-שוויון פוגעות בתחושת המסוגלות העצמית של הפרט ובמידת שביעות הרצון הכללית שלו מהחיים.

המדד הוא אינדקס המבוסס על שמונה שאלות המופיעות בשאלון הגרעין של הסקר החברתי משנת 2015, ומופנות לבני 20 ומעלה. לפני הצגת השאלות מוצגת לנדגם ההגדרה: "אפליה היא התייחסות שונה, שלילית לאנשים, בגלל המוצא שלהם, גילם, דתם וכד'". המדד כולל את אלו שהשיבו בחיוב לפחות על אחת מהשאלות האלה: "בשנים עשר החודשים האחרונים, האם חשת אפליה בשל: גיל, לאום, מוצא, דת או אמונה, מין או נטייה מינית, מוגבלות פיזית או נפשית, צבע העור?".

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בתחושת האפליה.

מגמות במדד

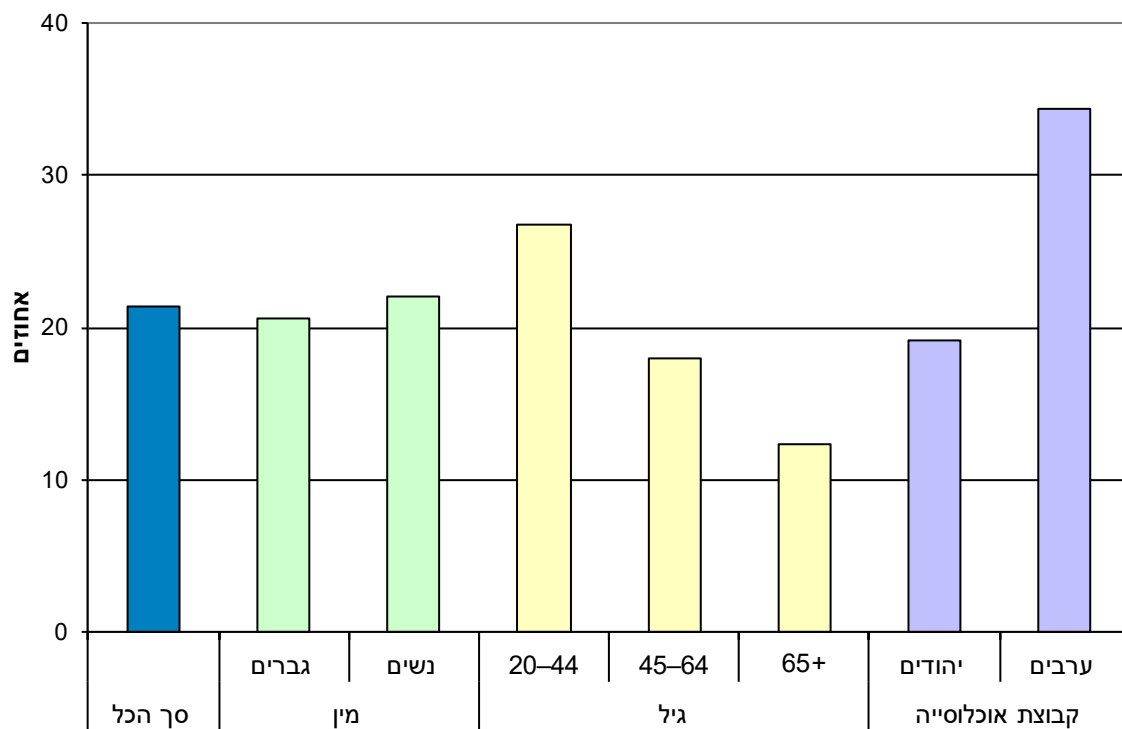
- **21.4% מבני 20 ומעלה חשו אפליה כלשהי במהלך שנת 2022 (26.3% בשנת 2021) –**
22.1% מהנשים ו-20.6% מהגברים (בשנת 2021 26.9% ו-25.7%, בהתאמה).
- תחושת האפליה יורדת ככל שהגיל עולה – מ-26.8% בקרב בני 20–44 ל-18.0% בקרב בני 45–64 ועד ל-12.3% בקרב בני 65 ומעלה (ב-2021 22.5%, 32.5% ו-15.2%, בהתאמה).
- 34.3% מהערכים חשו אפליה לעומת 19.2% מהיהודים¹ (ב-2021 38.3% ו-23.5%, בהתאמה).
- בקרב יהודים, 42.3% מהחרדים חשו אפליה (51.7% בשנת 2021), 21.5% מהדתיים, 16.7% מהמסורתיים² ו-14.3% מהחילונים.
- בממוצע לשנים 2021–2022, בערים שבהן 200,000 תושבים ויותר, האחוז הגבוה ביותר של תושבים שחשו אפליה כלשהי נמצא בבני ברק (39.2%).
- בממוצע לשנים 2021–2022, 24.4% מתושבי ירושלים חשו אפליה, 34.9% מהיהודים.
- בהשוואה לפי מחוז, בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של תושבים שחשו אפליה כלשהי נמצא במחוז הצפון – 31.2% והנמוך ביותר – במחוז תל אביב ובמחוז המרכז – כ-16%.
- בפילוח לפי סוגי אפליה המרכיבים את המדד עולה כי:
 - 8.7% חשו אפליה בשל מוצאם (23.7% מהערכים לעומת 6.2% מהיהודים).
 - 7.5% חשו אפליה בשל הלאום שלהם (30.1% מהערכים לעומת 3.6% מהיהודים).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

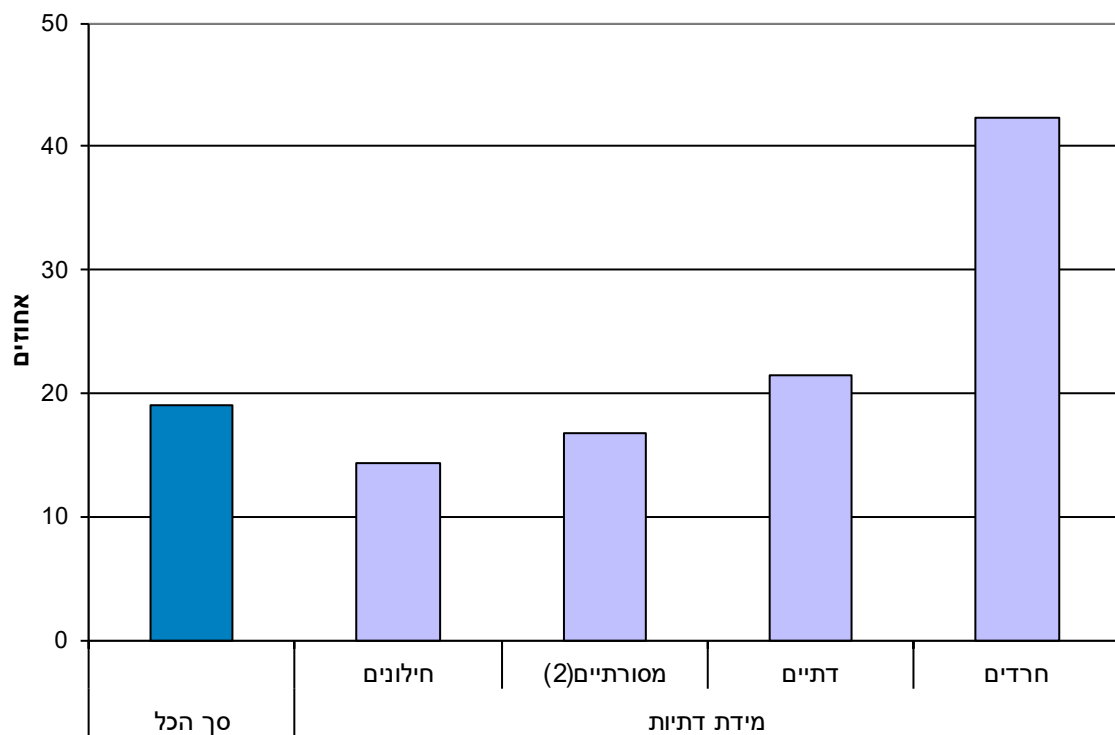
- 5.0% חשו אפליה בשל גילם (4.6% מבני 20–44 ו-4.7% מבני 65 ומעלה).
- 4.9% חשו אפליה בשל מינם (8.0% מהנשים ו-1.7% מהגברים).
- 10.4% חשו אפליה בשל דתם (20.5% מהמוסלמים לעומת 8.3% מהיהודים).
- 2.3% חשו אפליה בשל מוגבלותם ו-1.7% בשל צבע עורם.

8.6.1. בני 20 ומעלה שחשו אפליה, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

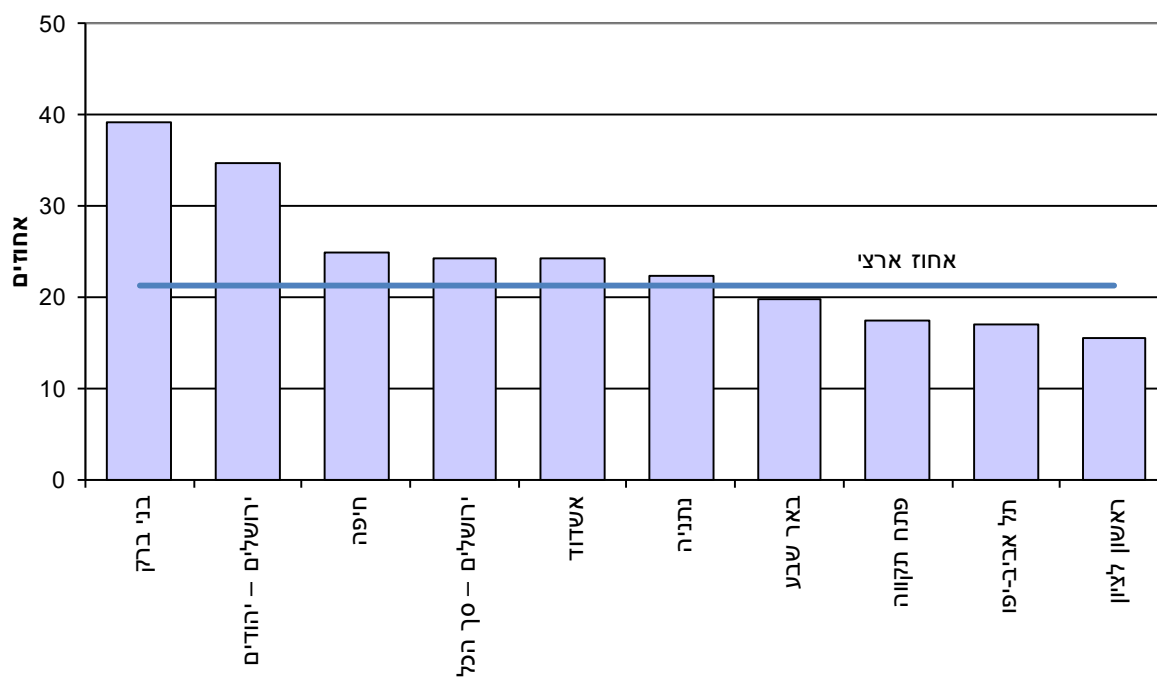
(1) חשו אפליה בשל גיל, לאום, מוצא, דת, מין, מוגבלות או צבע עור.

8.6.2. יהודים בני 20 ומעלה שחשו אפליה, לפי מידת דתיות
2022

(1) חשו אפליה בשל גיל, לאום, מוצא, דת, מין, מוגבלות או צבע עור.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים' לא כל כך דתיים.

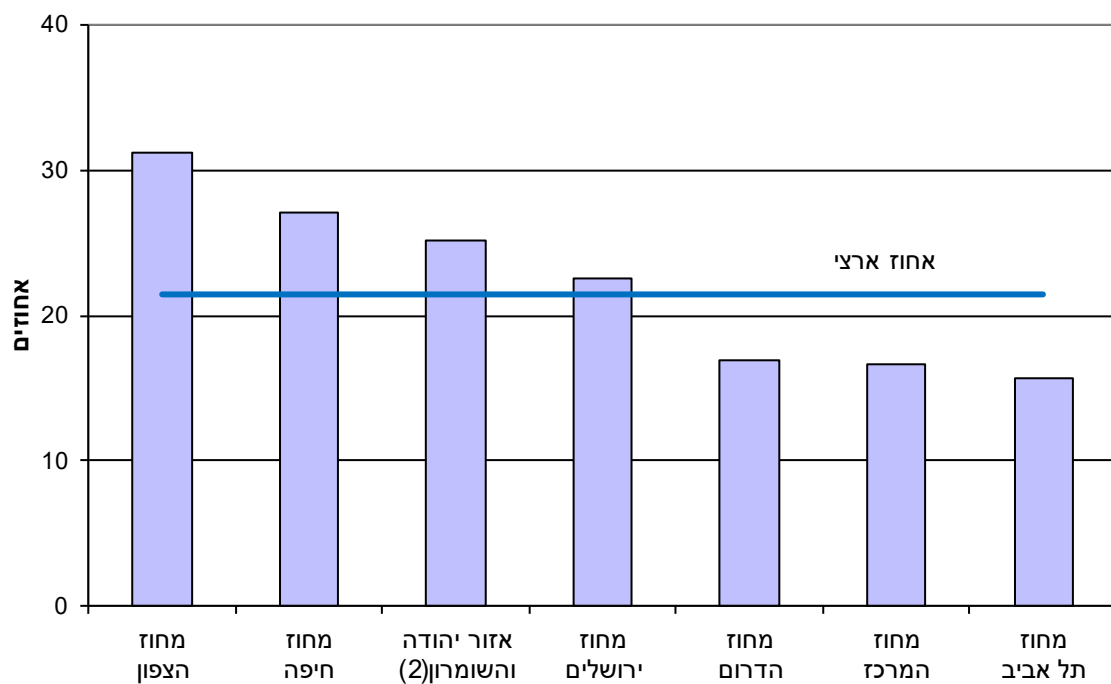
8.6.3. בני 20 ומעלה שחשו אפליה (1) בערים הגדולות (2)
ממוצע 2021-2022

ערים שבהן 200,000 תושבים ויותר

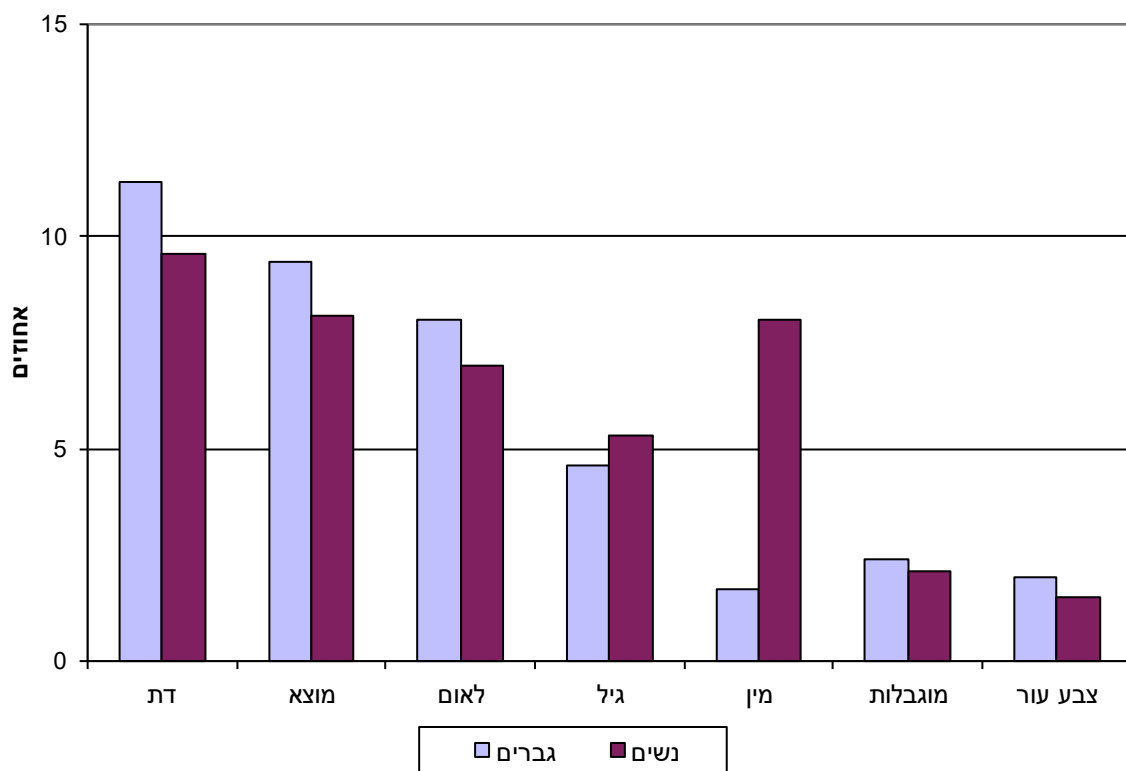
(1) חשו אפליה בשל גיל, לאום, מוצא, דת, מין, מוגבלות או צבע עור.
(2) הנתון על ירושלים - ערבים אינו מוצג בשל מיעוט מקרים.

8.6.4. בני 20 ומעלה שחשו אפליה, לפי מחוז
2022

(1) חשו אפליה בשל גיל, לאום, מוצא, דת, מין, מוגבלות או צבע עור.
(2) יישובים ישראלים.

8.6.5. בני 20 ומעלה שחשו אפליה, לפי מין וסוג אפליה
2022

8.7. אמון כללי

תיאור המדד והגדרתו

תחושת אמון כללית בזולת משקפת את תחושת השייכות של הפרט לחברה, את תחושתו שהחברה מתנהלת באופן תקין ושהוא נהנה מאמון מצד הזולת. תחושת אמון זו תורמת לאיכות חייו של הפרט ויש לה השלכות על מדדים שונים בתחומי איכות החיים. תחושת האמון הכללי משפיעה גם על ביצועים כלכליים של משקי הבית ושל כלל המשק, ובהם צמיחה כלכלית, שביעות רצון מהחיים, אי-שוויון, חינוך, כישורים והשכלה.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2016, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'ניתן לבטוח במרבית האנשים' על השאלה: "באופן כללי, האם ניתן לבטוח במרבית האנשים או שיש להיזהר מהם?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בתחושת האמון הכללי.

מגמות במדד

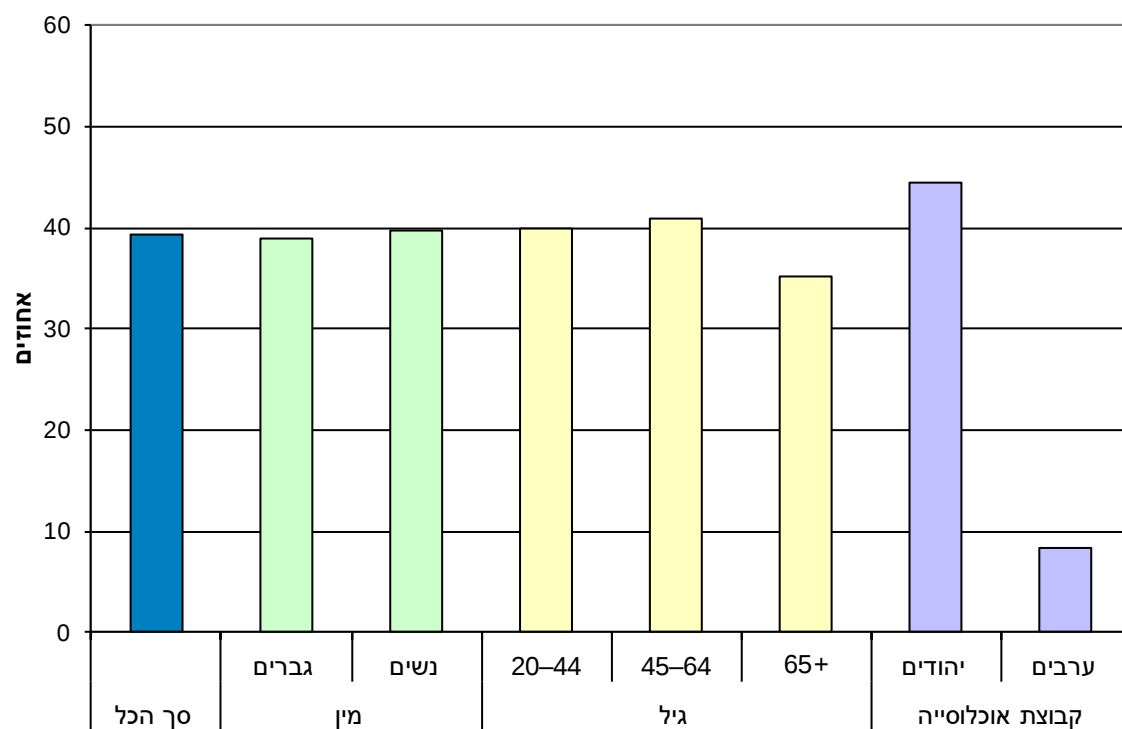
- **בשנת 2022 39.3% מבני 20 ומעלה בטחו בזולת** (42.5% ב-2021), ללא הבדל ניכר בין גברים ונשים. 56.2% השיבו שיש להיזהר מאנשים, ו-4.5% לא ידעו להשיב.
- בשנים 2016–2019 אחוז הנותנים אמון בזולת נשאר יציב, סביב 40%, ובשנים 2020–2021 הוא עלה מ-38.4% ל-42.5%, בהתאמה.
- יהודים¹ בוטחים בזולת בשיעור הגדול פי 5.3 מערבים (44.5% לעומת 8.4%, בהתאמה). ב-2021 יהודים בטחו בזולת בשיעור הגדול פי 3.6 מערבים (49.2% לעומת 13.8%, בהתאמה).
- בקרב יהודים, בוטחים בזולת כ-51% מהחילונים ומהדתיים, 44.7% מהחרדים ו-35.5% מהמסורתיים.²
- בשנת 2022 בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), נע אחוז התושבים הבוטחים בזולת בין 57.7% בבית שמש ל-29.8% באשדוד.
- בהשוואה לפי מחוז, בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של הבוטחים בזולת נמצא באזור יהודה והשומרון³ (55.9%) והנמוך ביותר – במחוז הצפון (24.1%).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

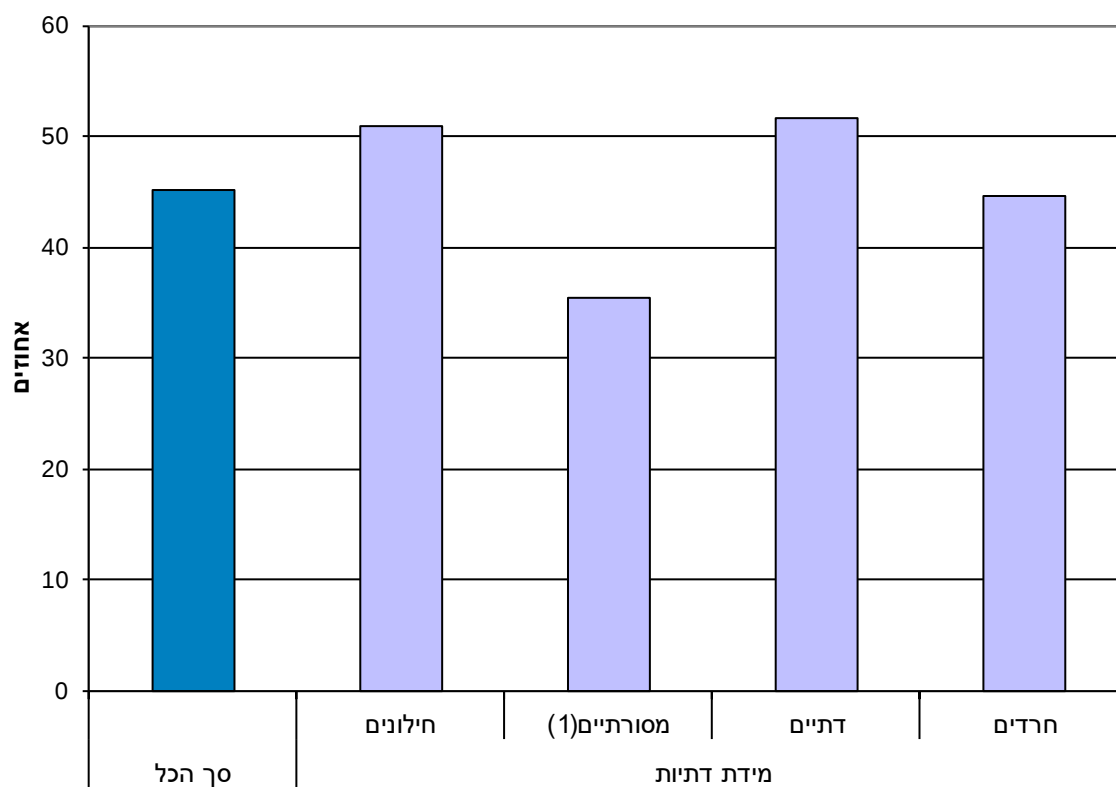
² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

³ יישובים ישראליים.

8.7.1. בני 20 ומעלה הבוטחים בזולת, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

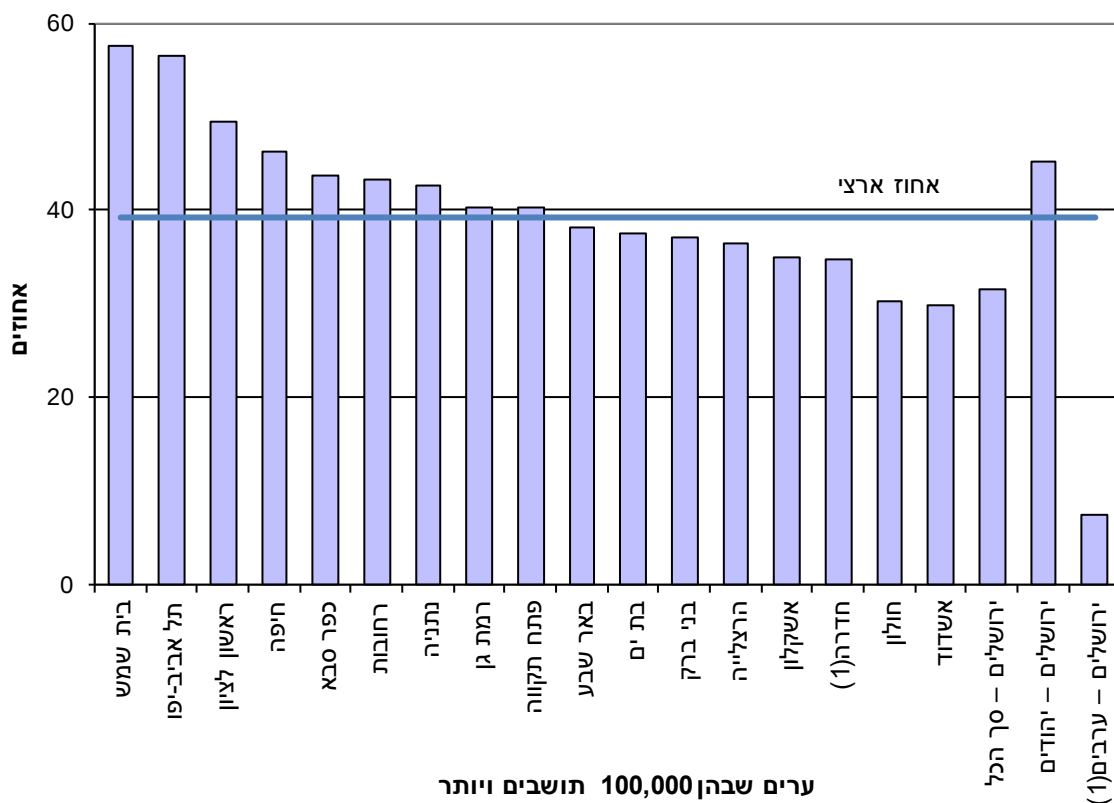

8.7.2. יהודים בני 20 ומעלה הבוטחים בזולת, לפי מידת דתיות
2022

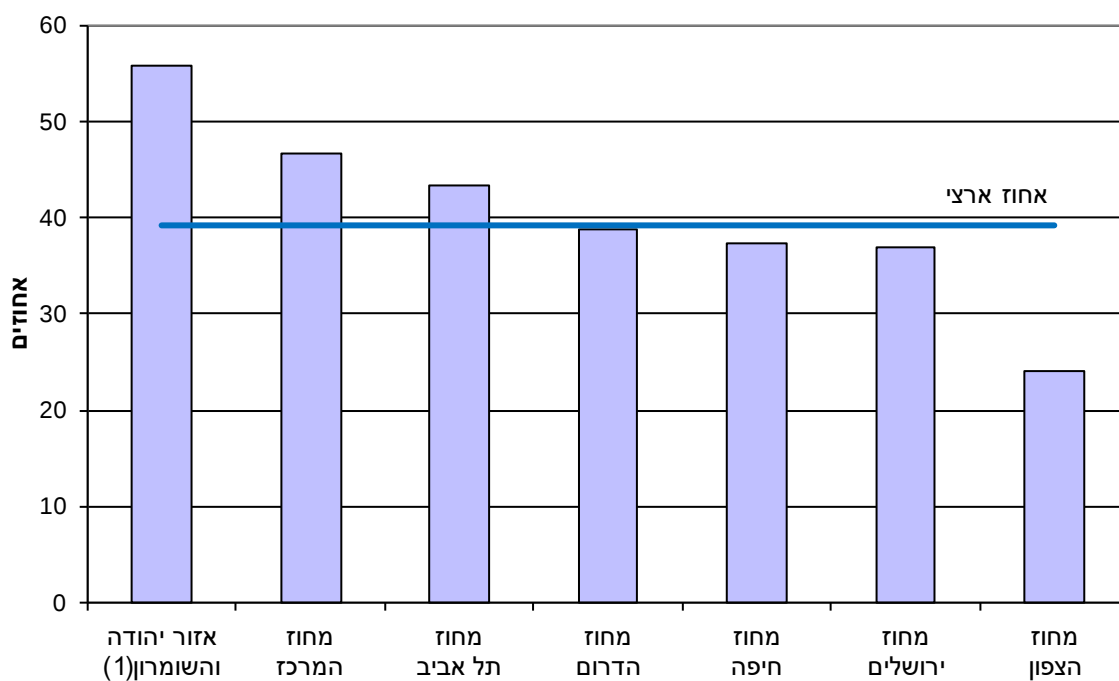
(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

8.7.3. בני 20 ומעלה הבוטחים בזולת בערים הגדולות
2022

(1) הנתונים מוצגים עם טעות דגימה יחסית של 15%-30%.

8.7.4. בני 20 ומעלה הבוטחים בזולת, לפי מחוז
2022

(1) יישובים ישראליים.

8.8. תחושת הערכה מבני המשפחה

תיאור המדד והגדרתו

תחושת הערכה מבני המשפחה משפיעה על רווחת הפרט, על המסוגלות שלו, על רמת שביעות רצון כללית מחייו ועל יחסיו עם בני משפחתו. תחושה זו תורמת לאיכות החיים.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2018 ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'במידה רבה' על השאלה: "האם אתה מרגיש שבני משפחתך מעריכים אותך?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בתחושת ההערכה מבני המשפחה.

מגמות במדד

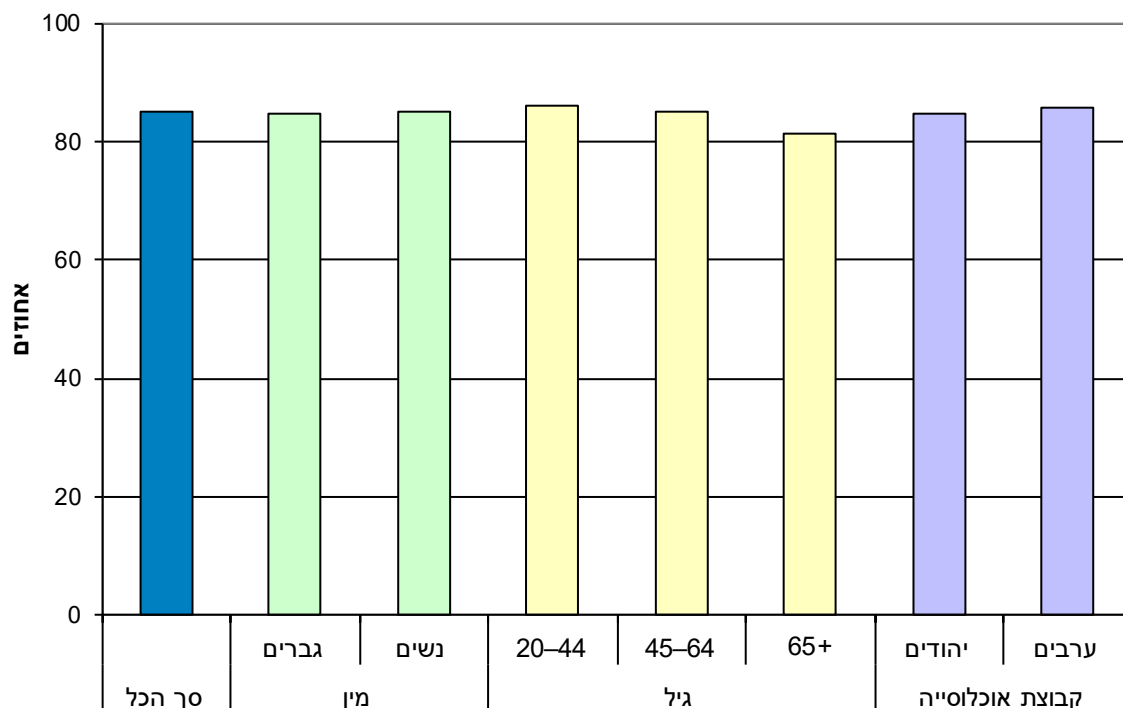
- **בשנת 2022 84.9% מבני 20 ומעלה חשים הערכה מבני משפחתם, ללא הבדל בין גברים לנשים, 84.8% מהיהודים ו-85.6% מהערבים.**
- **86.0% מבני 20–44 ו-81.5% מבני 65 ומעלה חשים הערכה מבני משפחתם.**
- **בקרב יהודים¹, כ-88% מהחרדים ומהדתיים חשים הערכה מבני משפחתם, 84.9% מהמסורתיים² ו-83.3% מהחילונים.**
- **בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) נע אחוז החשים הערכה מצד בני משפחתם בין 89.6% בבית שמש ל-78.6% בהרצליה.**
- **86.0% מתושבי ירושלים חשים הערכה מבני משפחתם – 87.7% מהערבים ו-82.8% מהיהודים.**
- **בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של תושבים שחשים הערכה מבני משפחתם נמצא באזור יהודה והשומרון³ (88.9%) והנמוך ביותר – במחוז הדרום (80.1%).**

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

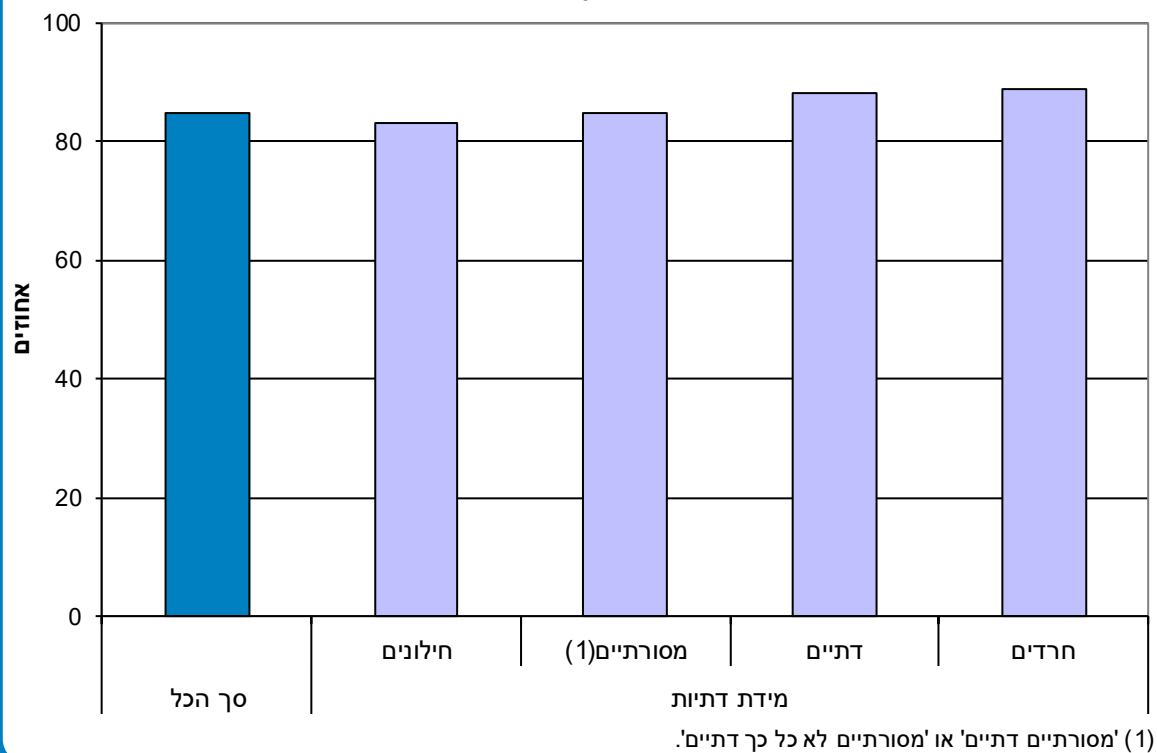
² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

³ יישובים ישראליים.

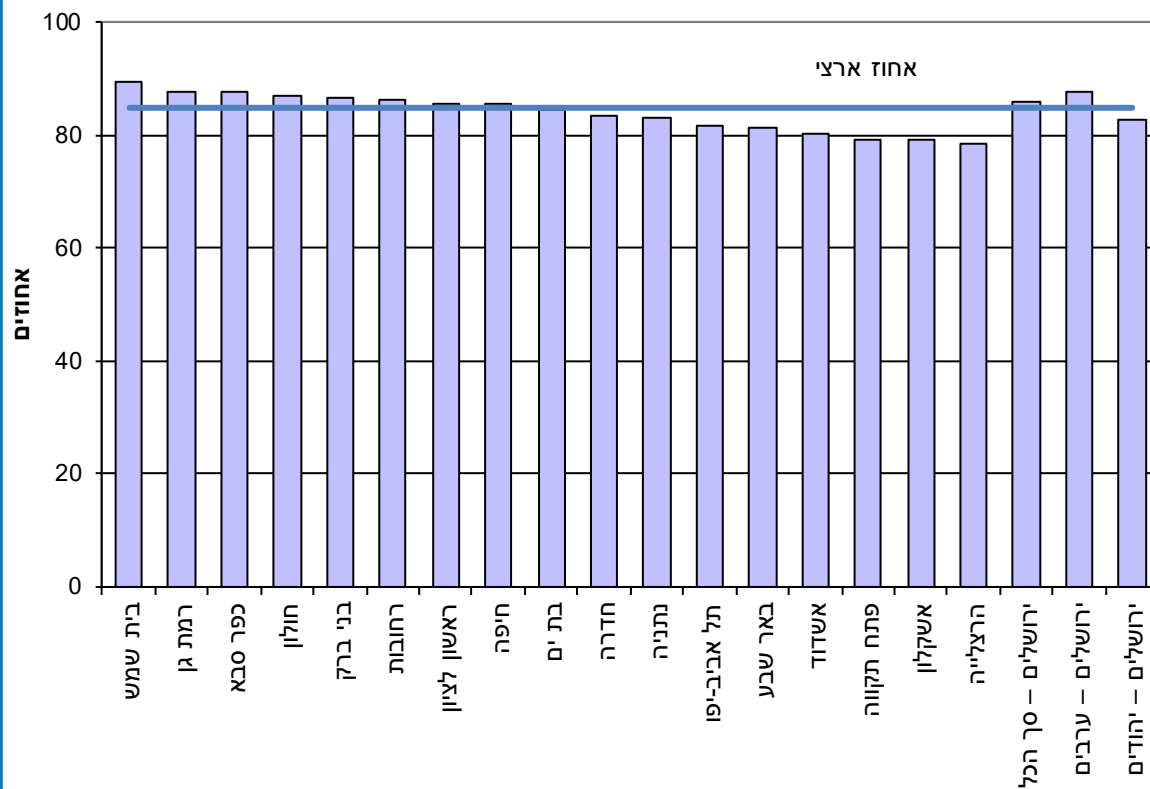
**8.8.1. בני 20 ומעלה החשים הערכה מבני משפחתם,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

**8.8.2. יהודים בני 20 ומעלה החשים הערכה מבני משפחתם,
לפי מידת דתיות
2022**

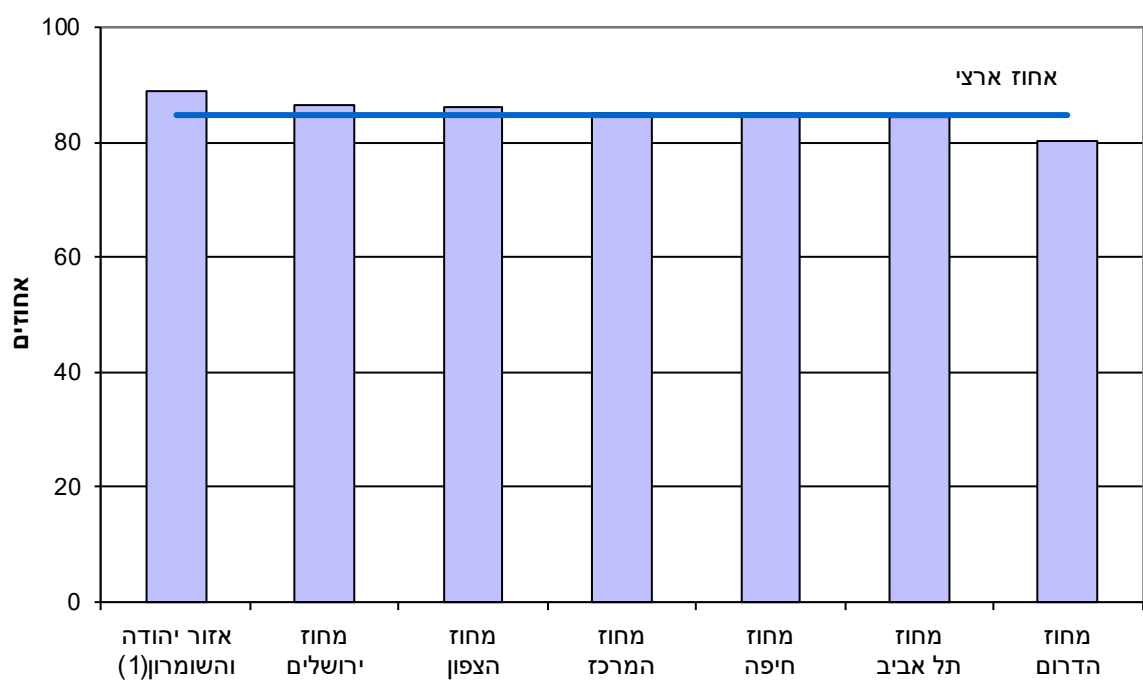

8.8.3. בני 20 ומעלה החשים הערכה מבני משפחתם בערים הגדולות 2022

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

8.8.4. בני 20 ומעלה החשים הערכה מבני משפחתם, לפי מחוז 2022

(1) יישובים ישראליים.

רמת
חיים
חומרית

9.1. עושר פיננסי של משקי בית

עושר פיננסי נטו של משקי בית לנפש

תיאור המדד והגדרתו

המדד בוחן את היציבות הפיננסית של מגזר משקי הבית.¹ להיקף ההון הפיננסי של משקי הבית השפעה מכרעת על רמת החיים הכלכלית ועל היכולת לממן צריכה מעבר להכנסה השוטפת, וכן בתקופות של מחסור בהכנסה.

עושר פיננסי נטו של מגזר משקי הבית הוא שווי שוק של תיק הנכסים הפיננסיים בקיזוז החוב של המגזר, נכון לסוף שנה.

הנכסים הפיננסיים של המגזר כוללים החזקות ניירות ערך, בעיקר איגרות חוב, מניות וקרנות נאמנות, עתודות ביטוח חיים, קופות פנסיה, קופות גמל וקרנות השתלמות, וכן פיקדונות ומזומנים.

חוב משקי בית הוא יתרת ההתחייבויות הפיננסיות של מגזר משקי הבית כלפי מגזרים אחרים.

מגזר משקי הבית כולל גם נכסים והתחייבויות של עסקים בבעלות משקי בית שאינם מאוגדים כחברות, הואיל ובעלי העסק נושאים באחריות אישית להתחייבויות יחידת הייצור ואי אפשר להפריד אותה ממשק הבית.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה ברמת העושר הפיננסי של משקי בית.

מגמות במדד

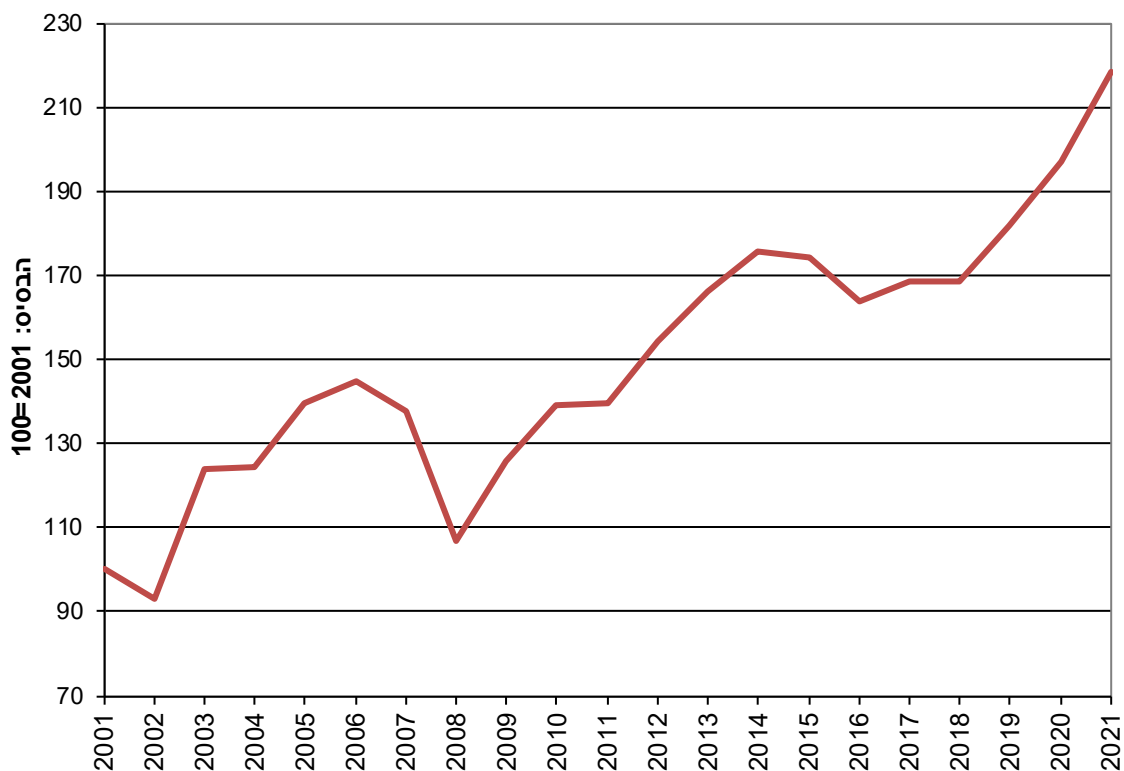
- העושר הפיננסי נטו של מגזר משקי הבית הסתכם בסוף 2021 ב-340 אלף ש"ח לנפש, לעומת 299 אלף ש"ח בסוף השנה הקודמת ו-116 אלף ש"ח בסוף 2001.
- העושר הפיננסי הריאלי² נטו של מגזר משקי הבית עלה בשנת 2021 ב-10.8% לעומת השנה הקודמת, והיה גבוה ב-118% בהשוואה לשנת 2001.
- בשנים 2001–2021 עלה העושר הפיננסי הריאלי נטו של מגזר משקי הבית לנפש, אך המגמה שנצפתה הייתה תנודתית.
- העושר הפיננסי נטו של מגזר משקי הבית לנפש על בסיס שווי כוח הקנייה³ (של צריכה פרטית) הגיע בישראל ל-79.7 אלף דולר בשנת 2021, והיה דומה לממוצע במדינות ה-OECD.

¹ משק בית: אדם אחד או קבוצת אנשים הגרים יחד בדירה אחת באופן קבוע ברוב ימות השבוע, ויש להם תקציב הוצאות משותף למזון. הם עשויים להיות קרובי משפחה, לא קרובי משפחה או צירוף של אנשים קרובים ושאינם קרובים.

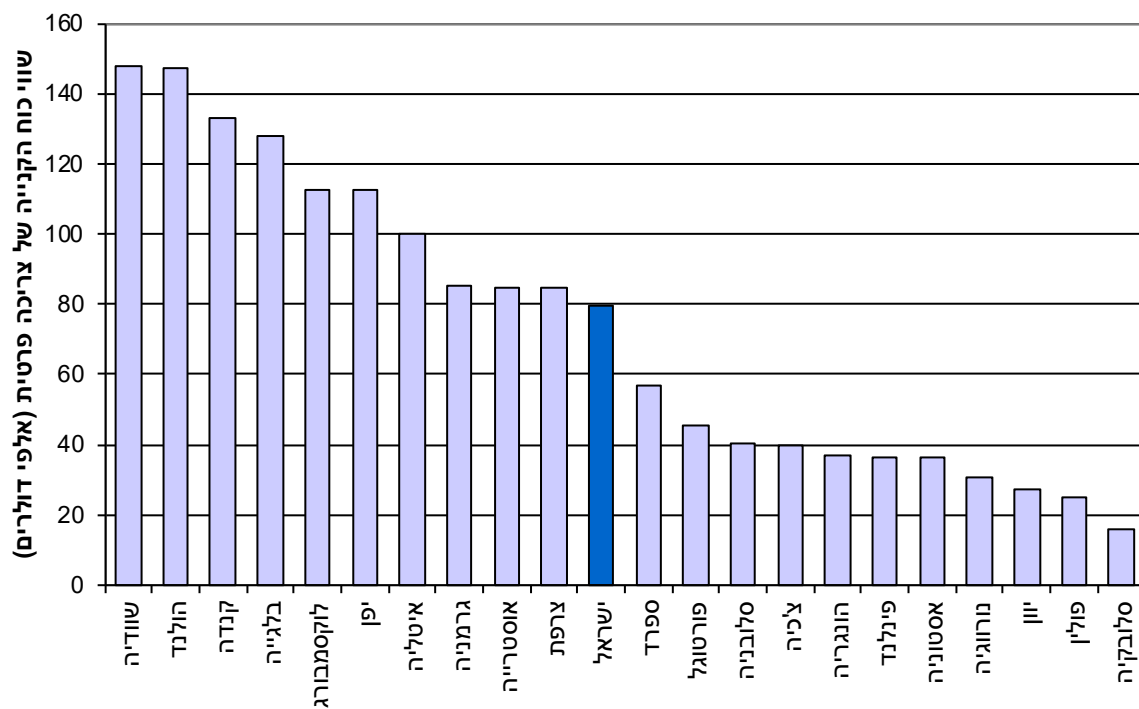
² בניכוי מדד המחירים לצרכן.

³ שווי כוח קנייה: יחס מחירים המודד את מספר יחידות המטבע של מדינה "ב" שדרושות במדינה "ב" על מנת לרכוש כמות סחורות ושירותים הזהה לזו שניתן לרכוש ביחידת מטבע אחת של מדינה "א" במדינה "א".

9.1.1. מדד עושר פיננסי ריאלי של משקי בית לנפש
2021-2001

9.1.2. עושר פיננסי נטו של משקי בית לנפש
במדינות נבחרות ב-OECD
2021

מקור: OECD, עיבוד למ"ס.

9.2. צריכה אינדיווידואלית למעשה לנפש

תיאור המדד והגדרתו

המדד בוחן את ההוצאה לצריכה של משקי הבית,^{1,2} וכן צריכה של מוצרים ושירותים ציבוריים המסופקים למשקי הבית, כגון שירותי חינוך, בריאות ורווחה. נתוני צריכה אלו משקפים את רמת החיים החומרית בפועל.

צריכה אינדיווידואלית למעשה היא סך כל ערך הסחורות והשירותים אשר משמשים למילוי הצרכים של בני משק הבית. צריכה זו כוללת הוצאה לצריכה של משקי בית והעברה סוציאלית בעין³ למשקי בית.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בצריכה לנפש.

מגמות במדד

- הצריכה האינדיווידואלית למעשה לנפש במחירים שוטפים הסתכמה ב-113.1 אלף ש"ח בשנת 2022, לעומת 104.2 אלף ש"ח בשנה הקודמת ו-55.2 אלף ש"ח בשנת 2000.
- במחירים קבועים עלתה הצריכה האינדיווידואלית למעשה לנפש בשנת 2022 ב-4.1% בהשוואה לשנה הקודמת, לאחר עלייה ניכרת של 8.5% בשנת 2021, לעומת ירידה של 6.8% בשנת 2020 על רקע נגיף קורונה. בסך הכל הצריכה האינדיווידואלית למעשה לנפש גבוהה ב-42.5% ביחס לשנת 2000.
- בשנת 2022 עלתה ההוצאה לצריכה של משקי בית לנפש ב-5.3%, לעומת ירידה מתונה יחסית של 0.4% בהעברות סוציאליות בעין למשקי בית לנפש.
- בשנת 2022 הצריכה האינדיווידואלית למעשה לנפש על בסיס שווי כוח קנייה⁴ הגיעה בישראל ל-28.6 אלף דולר, כ-80% מהממוצע במדינות ה-OECD.

¹ הוצאה לצריכה של משקי בית: הוצאות משקי בית בארץ ובחו"ל על סחורות ושירותים, לרבות רכישת מוצרים בני קיימה ולמעט רכישת בתי מגורים.

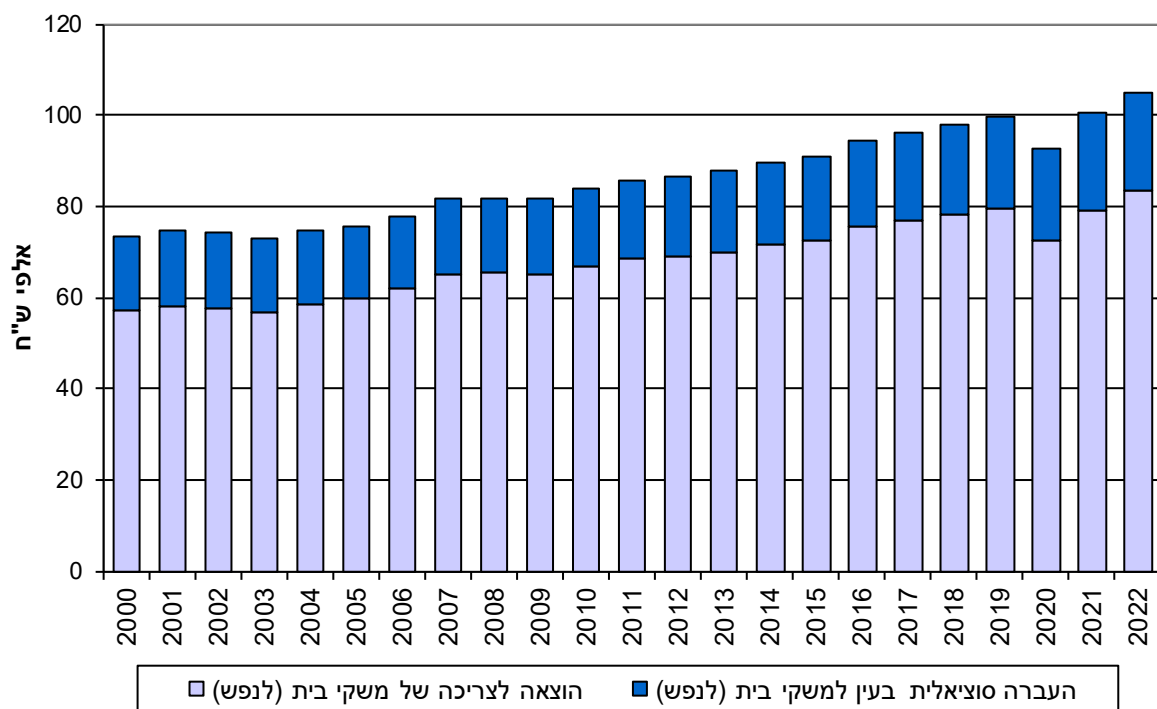
² משק בית: ראו הערה 1 במדד 9.1.

³ העברה סוציאלית בעין: סחורות ושירותים שמסופקים למשקי בית על ידי הממשלה ומוסדות ללא כוונת רווח המשרתים משקי בית, חינוך או במחיר שאינו משמעותי מבחינה כלכלית.

⁴ שווי כוח קנייה: ראו הערה 3 במדד 9.1.

9.2.1 צריכה אינדיווידואלית למעשה לנפש, (1)

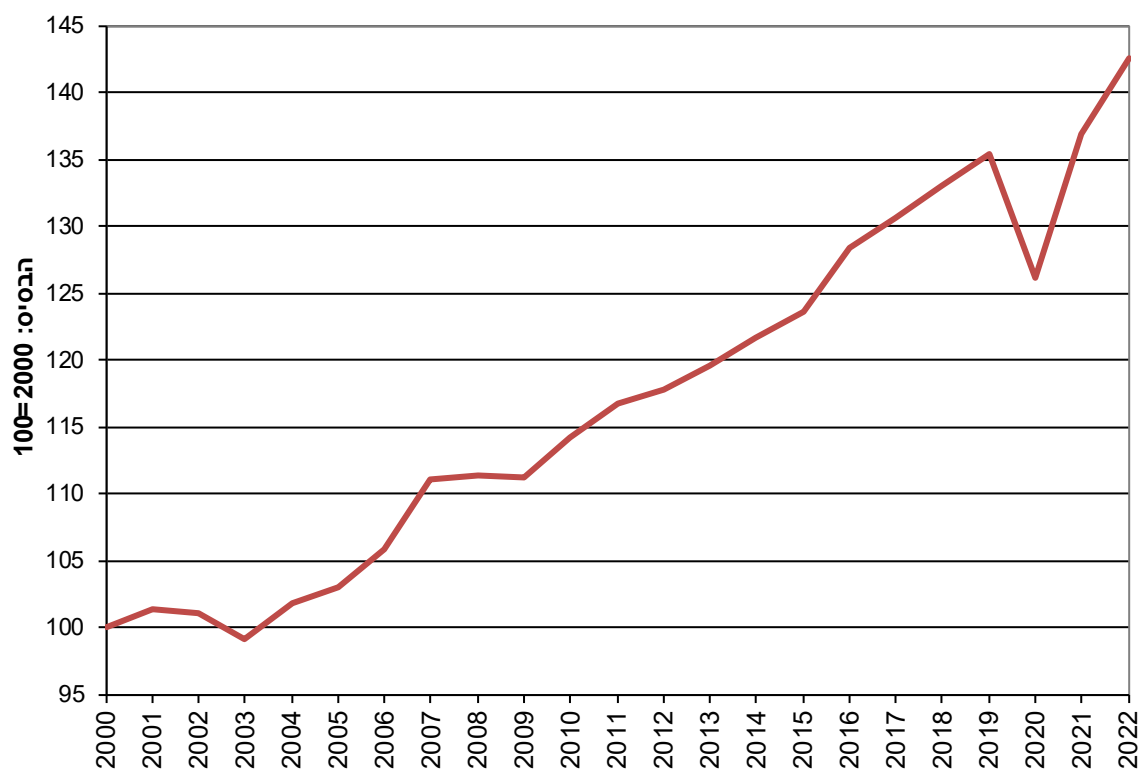
2022-2000
(במחירי 2015)

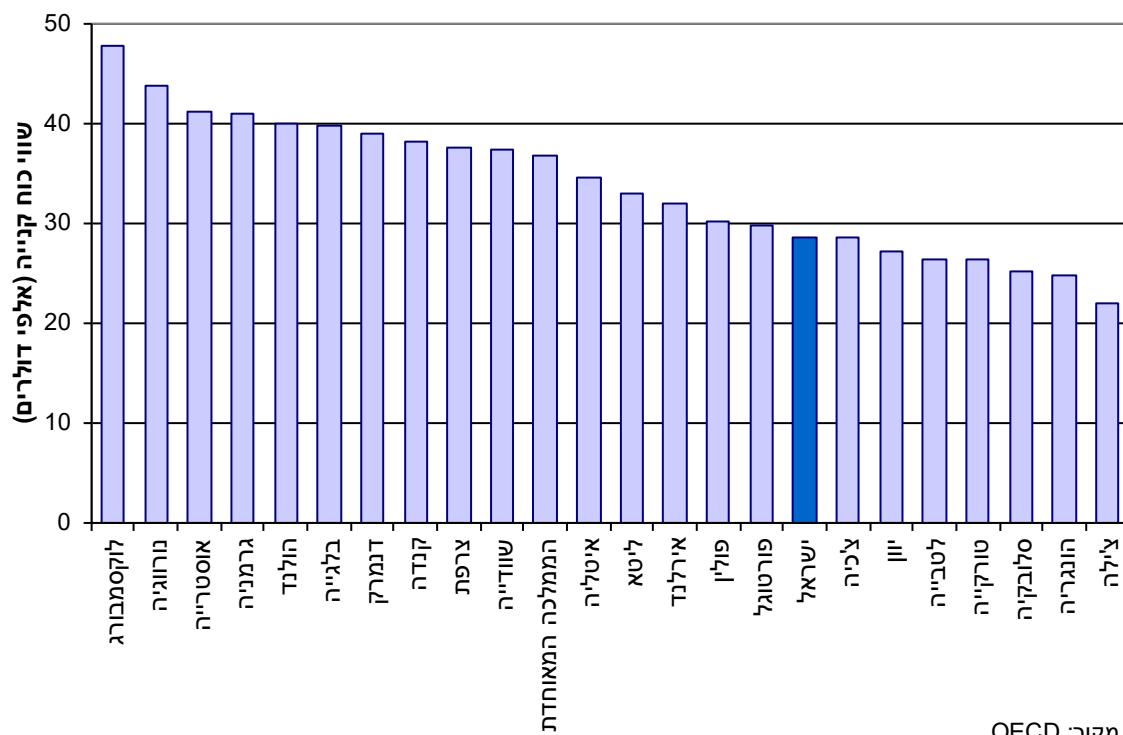
(1) צריכה אינדיווידואלית למעשה: הוצאה לצריכה של משקי בית והעברה סוציאלית בעין למשקי בית.

9.2.2 מדד צריכה אינדיווידואלית למעשה לנפש

2022-2000

9.2.3. צריכה אינדיווידואלית למעשה לנפש, לפי שווי כוח קנייה
 במדינות נבחרות ב-OECD
 2022

9.3. מדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית¹

תיאור המדד והגדרתו

מדד ג'יני הוא מדד מקובל למדידת אי-שוויון בחלוקת ההכנסות בין משקי בית. מדד זה מקבל ערך בין "0" לציון שוויון מלא לבין "1" לציון אי-שוויון. המדד בוחן את ההבדלים בהכנסה נטו לנפש סטנדרטית,² ומשקף את הפערים בחלוקת ההכנסה במדינה. המגמה הרצויה למדד היא ירידה באי-שוויון.

מגמות במדד

- בשנת 2021 עמד המדד על 0.348,³ עלייה לעומת שנת 2020⁴ (0.338).
- במחוז ירושלים מדד ג'יני לאי-שוויון הוא מעל הממוצע (0.380).
- בהשוואה למדינות ה-OECD, ישראל ממוקמת גבוה יחסית במדד אי-השוויון (0.348). כלומר הפערים בחלוקת ההכנסות בישראל גדולים מפערים אלו ברוב מדינות ה-OECD (ממוצע OECD – 0.313).

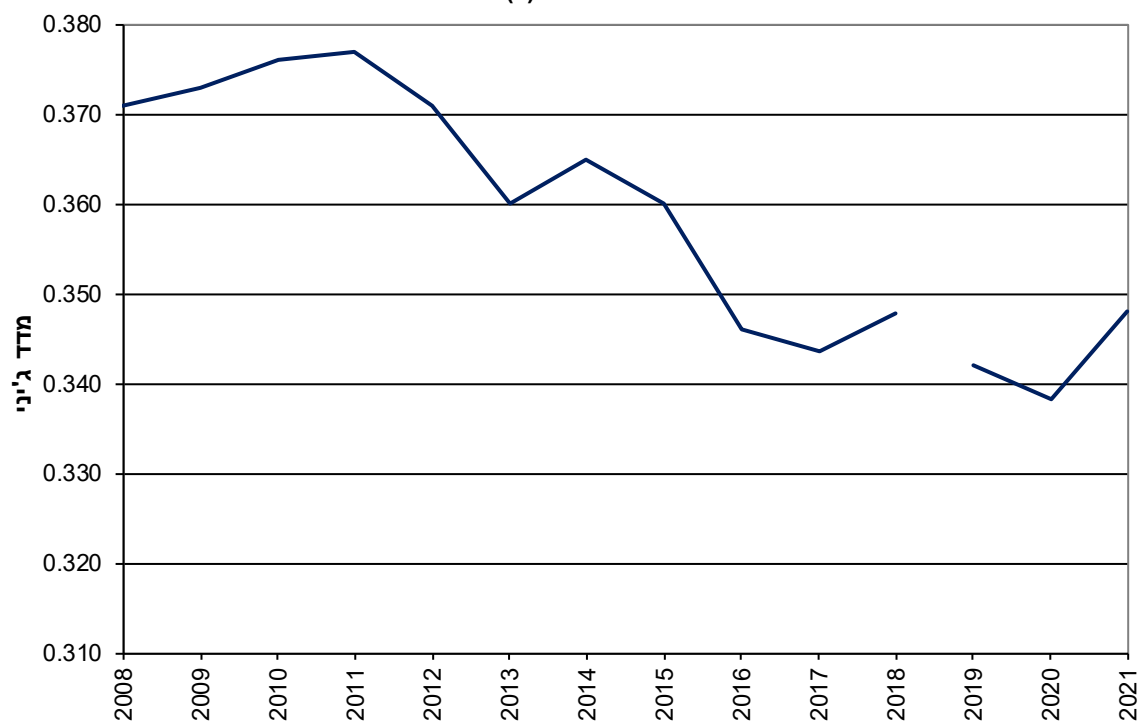
¹ נפש סטנדרטית: גודל משק הבית משפיע על רמת החיים שאפשר לקיים מהכנסה נתונה. כדי ליצור בסיס להשוואת רמת החיים של משקי בית בעלי מספר נפשות שונה, נהוג להשוותם לפי ההכנסה לנפש. מקובל גם להניח, שמספר הנפשות במשק בית אינו משפיע באופן אחיד ושווה על רמת החיים האפשרית מהכנסה נתונה, משום שקיימים יתרונות לגודל. לכן נערך שקלול של מספר הנפשות, לפי סולם אחיד: הסולם קובע כיחידת בסיס משק בית בן שתי נפשות; ככל שעולה מספר הנפשות, ניתן משקל שולי פוחת והולך לכל נפש המתווספת למשק הבית. באמצעות סולם זה מתרגמים את מספר הנפשות במשק הבית למספר נפשות סטנדרטיות במשק בית. בנתונים להלן הותאמו הנפשות הסטנדרטיות להגדרות ה-OECD, שלפיהן מספר הנפשות התקניות מחושב כשורש של מספר הנפשות בפועל. כך, למשל, מספר הנפשות התקניות של משפחה בת ארבע נפשות הוא 2 ושל משפחה בת שמונה נפשות הוא 2.83 וכן הלאה.

² הכנסה לנפש סטנדרטית: סך כל ההכנסה של משק הבית (הכנסה נטו, ברוטו או כלכלית) מחולק במספר הנפשות הסטנדרטיות במשק הבית. חישוב זה מתבצע כדי לנטרל את היתרון לגודל שיש במשפחות גדולות ולהשוות את כל משקי הבית לפי אותו בסיס.

³ להסברים על השינויים באי-שוויון ראו דוח הביטוח הלאומי: ["ממדי העוני והאי-שוויון בהכנסות – 2021"](#).

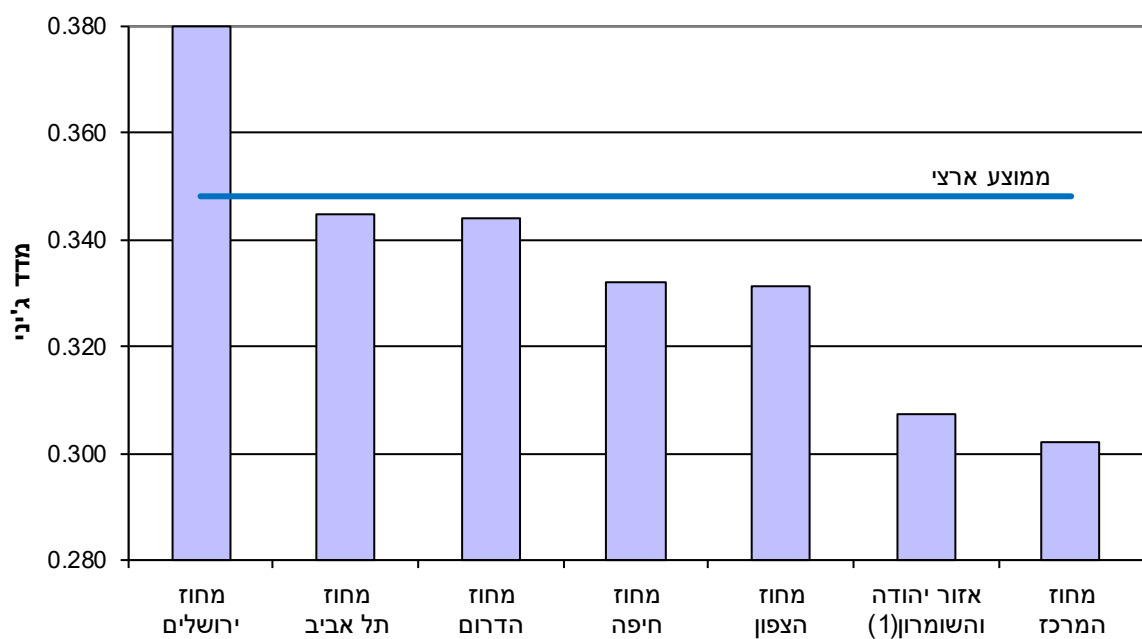
⁴ בשנת 2019, בעקבות ירידה בשיעורי ההשבה לסקר, שונתה שיטת האמידה. שינוי שיטת חישוב מקדמי הניפוח נועד לצמצם הן את טעויות הדגימה והן את ההטיות העלולות לנבוע מכך שמשקי בית שלא השיבו לסקר יכולים להיות שונים בתכונותיהם מאלה שהשתתפו בסקר. השינוי שנעשה בשיטת האמידה משפיע בעיקר על הכנסות משקי הבית והפרטים. לכן ב-2019 חל שבר בסדרה לעומת הנתונים שהתפרסמו בשנים הקודמות.

9.3.1. מדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית
(1)2021-2008

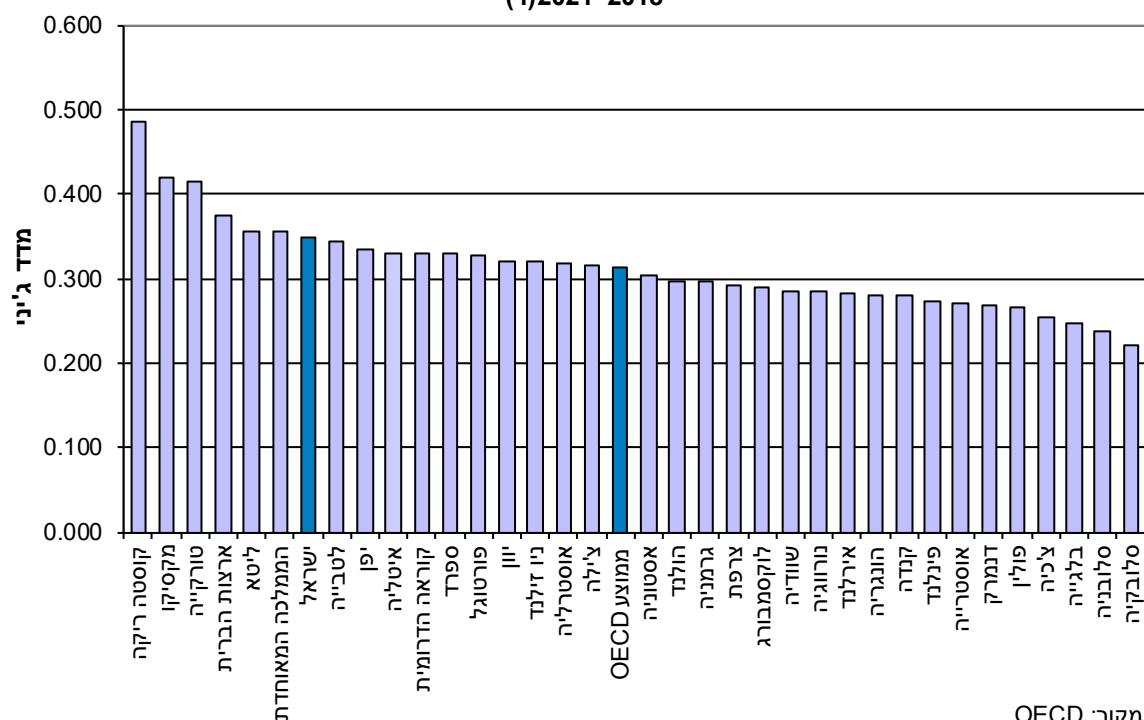
(1) משנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שיטת אמידה חדשה.

9.3.2. מדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית
לפי מחוז
2021

(1) יישובים ישראליים.

9.3.3. מדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית
במדינות ה-OECD
(1) 2021-2018

מקור: OECD.
(1) ישראל – נתוני 2021; שאר המדינות – נתוני 2018-2021.

9.4. הכנסה כספית נטו¹ לנפש סטנדרטית²

תיאור המדד והגדרתו

הכנסה של משקי בית³ והתפלגותה היא מדד בסיסי המבטא רמת חיים וחלוקת מעמדות בחברה. ההכנסה משקפת את יכולת משקי הבית והפרטים לרכוש שירותים ומוצרים כדי לשפר את איכות חייהם ואת רווחתם החומרית בתחומי החינוך, התרבות, הדיור והבריאות. הצגת חלוקת ההכנסות משקפת את השפעת תרומת ההתערבות הממשלתית ותוכניות המדיניות לתמיכה באוכלוסייה החלשה ולהגברת השוויון בחלוקת ההכנסות. כלכלה בריאה וצומחת היא כלכלה שבה יש שוויון בחלוקת ההכנסות ותמיכה באוכלוסייה החלשה.

הצגה רב-שנתית של נתוני ההכנסות היא מדד ליציבות הכלכלית של משקי הבית בישראל, בהתמודדות עם משברים ובהשפעה של תוכניות מדיניות. ההכנסות נחלקות לשני סוגים: הכנסה כספית כלכלית⁴ לנפש סטנדרטית (הכנסה מעבודה, מפנסיה, מקופות גמל ומהון) והכנסה כספית נטו לנפש סטנדרטית (הכנסה פנויה אחרי תמיכות ממשלתיות ותשלומי מיסים)⁵. המגמה הרצויה למדד היא עלייה בהכנסה לנפש סטנדרטית.

מגמות במדד

- בשנת 2021 ההכנסה הכספית השנתית נטו לנפש סטנדרטית הייתה 106,442 ש"ח, ועלתה ב-1.2% לעומת שנת 2020 (105,179 ש"ח), במחירי 2021.
- בשנת 2021 ההכנסה הכספית הכלכלית השנתית לנפש סטנדרטית הייתה 119,950 ש"ח, ועלתה ב-5.3% לעומת שנת 2020 (113,910 ש"ח), במחירי 2021.
- ההכנסה הכספית השנתית נטו לנפש סטנדרטית במשקי בית יהודיים הייתה גבוהה פי 1.7 מאותה ההכנסה במשקי בית ערביים, וההכנסה הכספית הכלכלית השנתית נטו לנפש סטנדרטית במשקי בית יהודיים הייתה גבוהה פי 2.0.
- בשנת 2021 בהשוואה לשנת 2020 – במשקי בית יהודיים וערביים חלה עלייה בהכנסה הכספית הכלכלית לנפש סטנדרטית, ובהכנסה הכספית נטו לנפש סטנדרטית חלה עלייה במשקי בית יהודיים לעומת ירידה במשקי בית ערביים.

¹ הכנסה כספית נטו: סך כל ההכנסות הכספיות השוטפות ברוטו של משק הבית לאחר ניכוי תשלומי החובה – מס הכנסה, ביטוח לאומי וביטוח בריאות ממלכתי. הכנסה זו כוללת הכנסה שוטפת מעבודה שכירה או עצמאית, מרכוש, מריבית או מדיווידנדים, מתמיכות ומקצבאות ממוסדות ומפרטים, הכנסות מפנסיות וכל הכנסה שוטפת אחרת. הכנסה זו אינה כוללת תקבולים חד-פעמיים או הכנסות לא-כספיות.

² נפש סטנדרטית: ראו הערה 1 למדד 9.3.

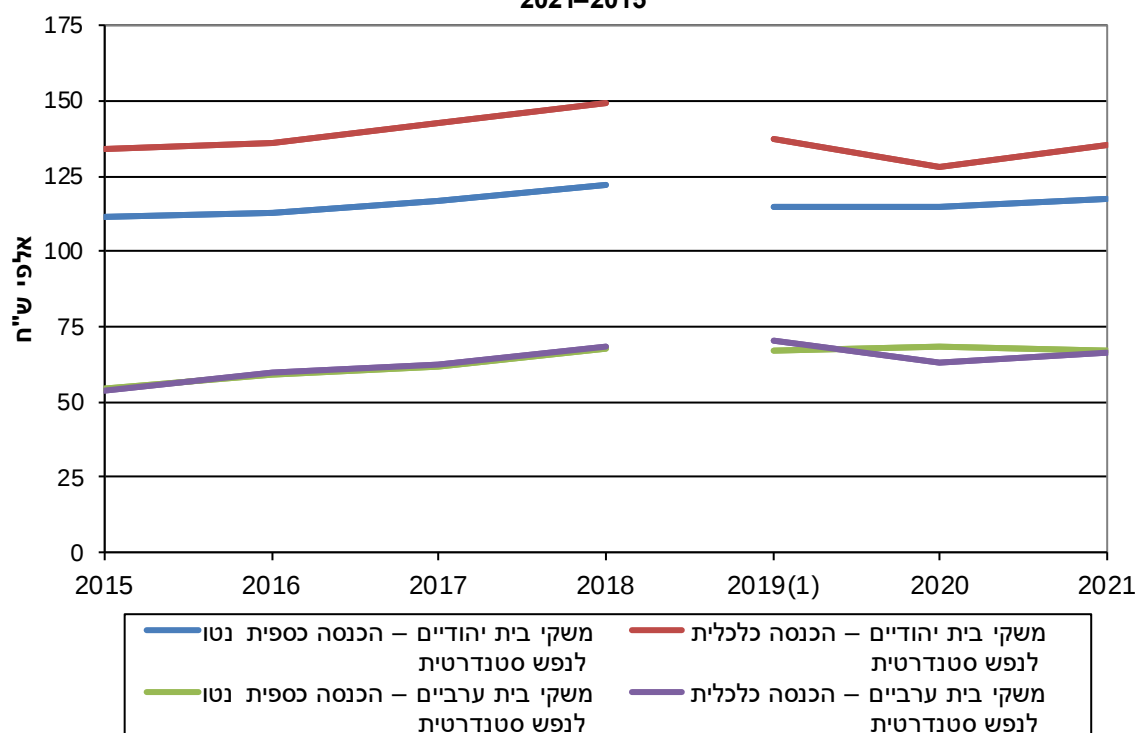
³ משק בית: ראו הערה 1 למדד 9.1.

⁴ הכנסה כספית כלכלית: הכנסה שמקורה בהכנסות בני משק הבית מעבודה עצמאית ושכירה ובהכנסה מהון לפני תשלומי העברה והמיסים, כלומר מייצגת את הכנסת הפרט או המשפחה לפני התערבות הממשלה במיסים או במתן קצבאות ותמיכות.

⁵ חישוב ההכנסה הכספית וההכנסה הכספית הכלכלית נעשו בהתאם להגדרות ה-OECD.

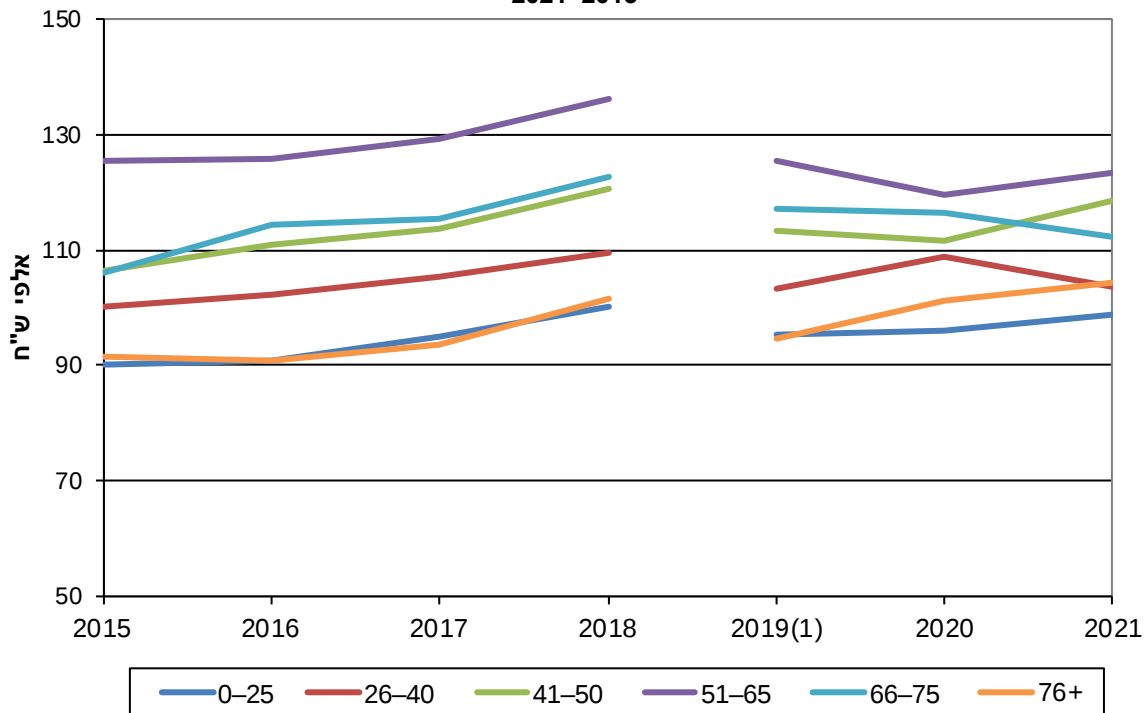
- בהשוואה לפי גיל, ההכנסה הכספית השנתית נטו לנפש סטנדרטית הגבוהה ביותר הייתה בקרב בני 51–65, והנמוכה ביותר הייתה בקרב בני 0–25.
- הפערים בהכנסה הכספית הכלכלית ניכרים בפילוח לפי גיל. הכנסה זו איננה כוללת הכנסה מקצבאות, ולכן הכנסות הקשישים הן הנמוכות ביותר, פרט לעובדה שרכיב הכנסותיהם משכר נמוך יותר באופן כללי.
- השינויים במגמות של ההכנסה הכספית הכלכלית נטו לנפש סטנדרטית שונות מעט מהשינויים במגמות בהכנסה הכספית נטו לנפש סטנדרטית.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), ההכנסות השנתיות נטו לנפש סטנדרטית במשקי בית הגרים ברמת גן (הכנסה כלכלית) ובהרצליה (הכנסה כספית) היו הגבוהות ביותר, ואילו ההכנסות של משקי בית הגרים בבני ברק היו הנמוכות ביותר.
- ההכנסות השנתיות נטו לנפש סטנדרטית במשקי בית הגרים במחוז המרכז ובמחוז תל אביב (הן הכספיות והן הכלכליות) היו הגבוהות ביותר, ואילו ההכנסות של משקי בית הגרים במחוז הצפון (הכנסה כלכלית) ובמחוז ירושלים (הכנסה כספית) היו הנמוכות ביותר.

9.4.1. משקי בית, לפי הכנסה כספית שנתית נטו לנפש סטנדרטית והכנסה כלכלית שנתית לנפש סטנדרטית ולפי קבוצת אוכלוסייה (מחירים קבועים לשנת 2021) 2021–2015

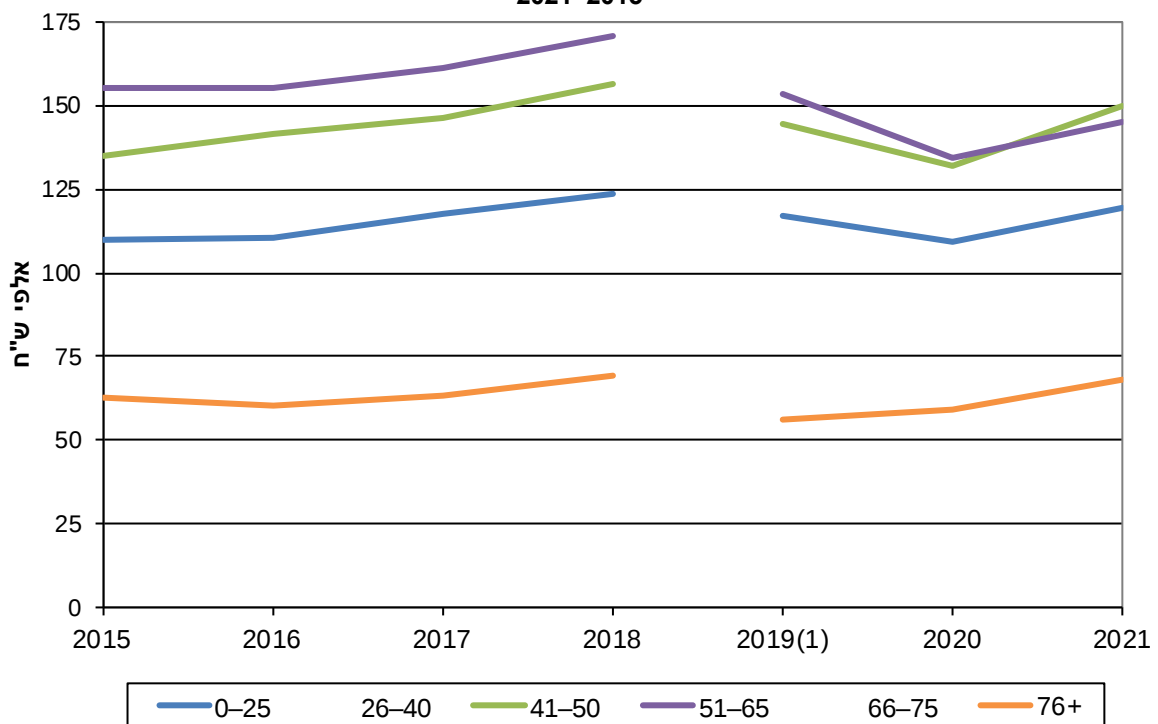
(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שיטת אמידה חדשה.

9.4.2. הכנסה כספית שנתית נטו לנפש סטנדרטית, לפי גיל
(מחירים קבועים לשנת 2021)
2021–2015

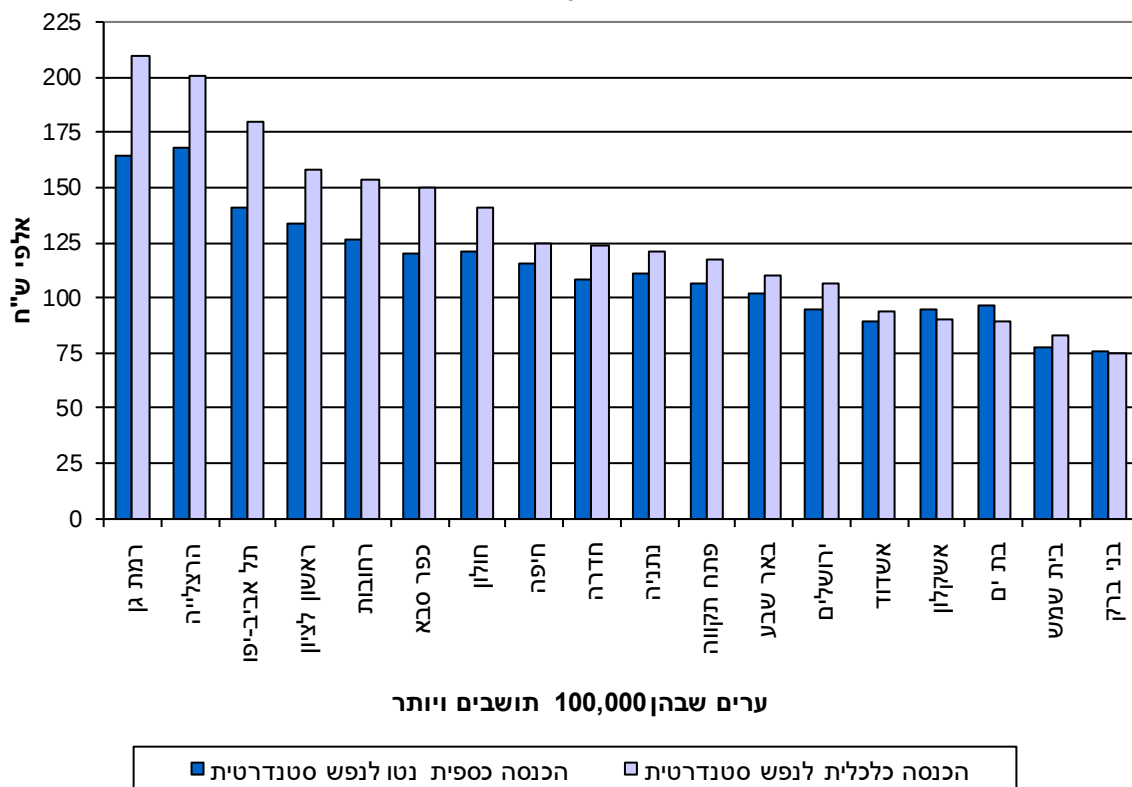
(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שיטת אמידה חדשה.

9.4.3. הכנסה כלכלית שנתית לנפש סטנדרטית, לפי גיל
(מחירים קבועים לשנת 2021)
2021–2015

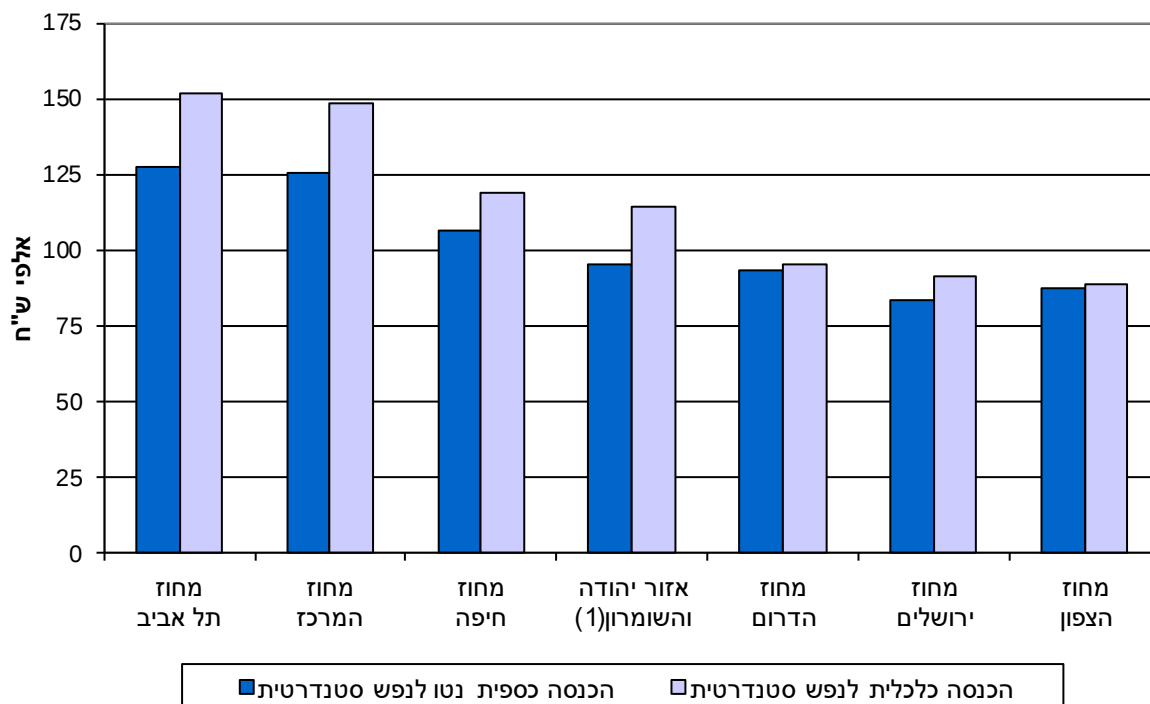

(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שיטת אמידה חדשה.

9.4.4. הכנסה כלכלית וכספית שנתית לנפש סטנדרטית בערים הגדולות
2021

9.4.5. הכנסה כלכלית וכספית שנתית לנפש סטנדרטית, לפי מחוז
2021

(1) יישובים ישראליים.

9.5. הכנסה ריאלית לאומית פנויה לנפש

תיאור המדד והגדרתו

המדד בוחן את היציבות הכלכלית של המשק.

הכנסה ריאלית לאומית פנויה היא סך המשאבים הכלכליים של המדינה העומדים לרשותה לצורך התפתחות החברה המודרנית ולרווחת תושביה. הכנסה זו היא תוצר מקומי גולמי בתוספת הכנסות והעברות נטו מחו"ל, וכן בתוספת רווח (או הפסד) מתנאי הסחר עם חו"ל. ההכנסה הלאומית היא בסיס לצריכה ולחיסכון של משקי בית, ולכן היא חשובה לשיפור ברמת החיים החומרית של האוכלוסייה.

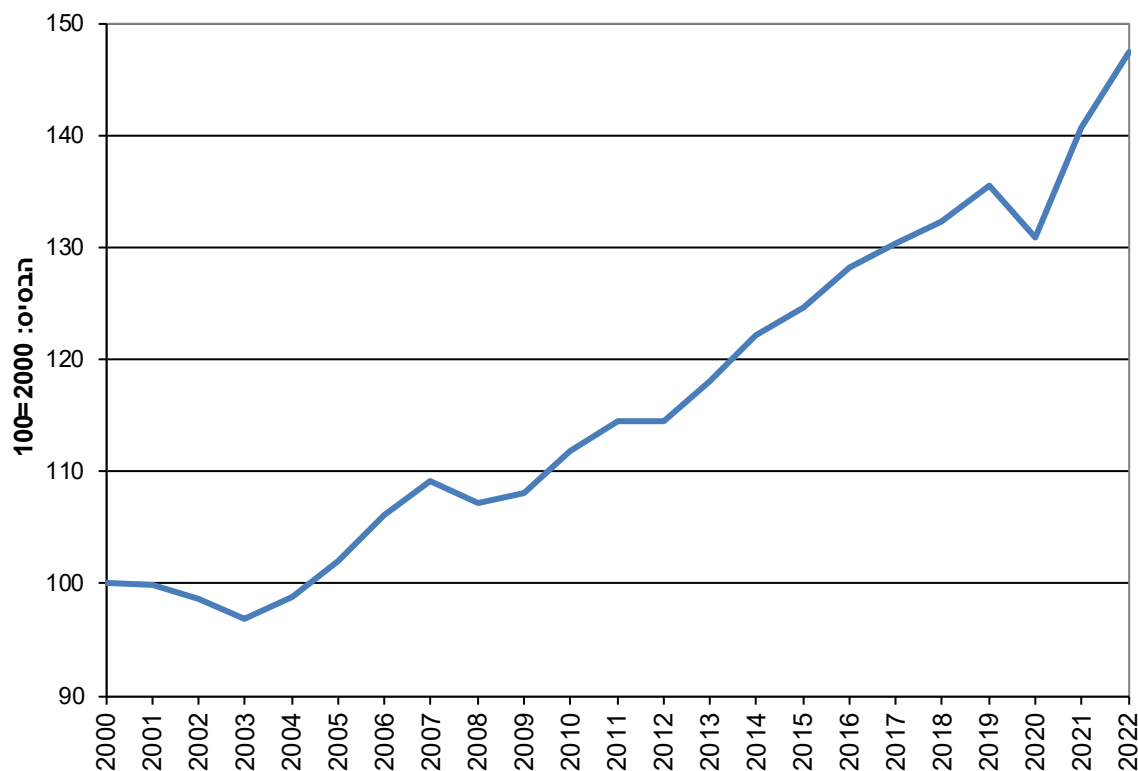
המגמה הרצויה למדד היא עלייה בהכנסה הלאומית לנפש.

מגמות במדד

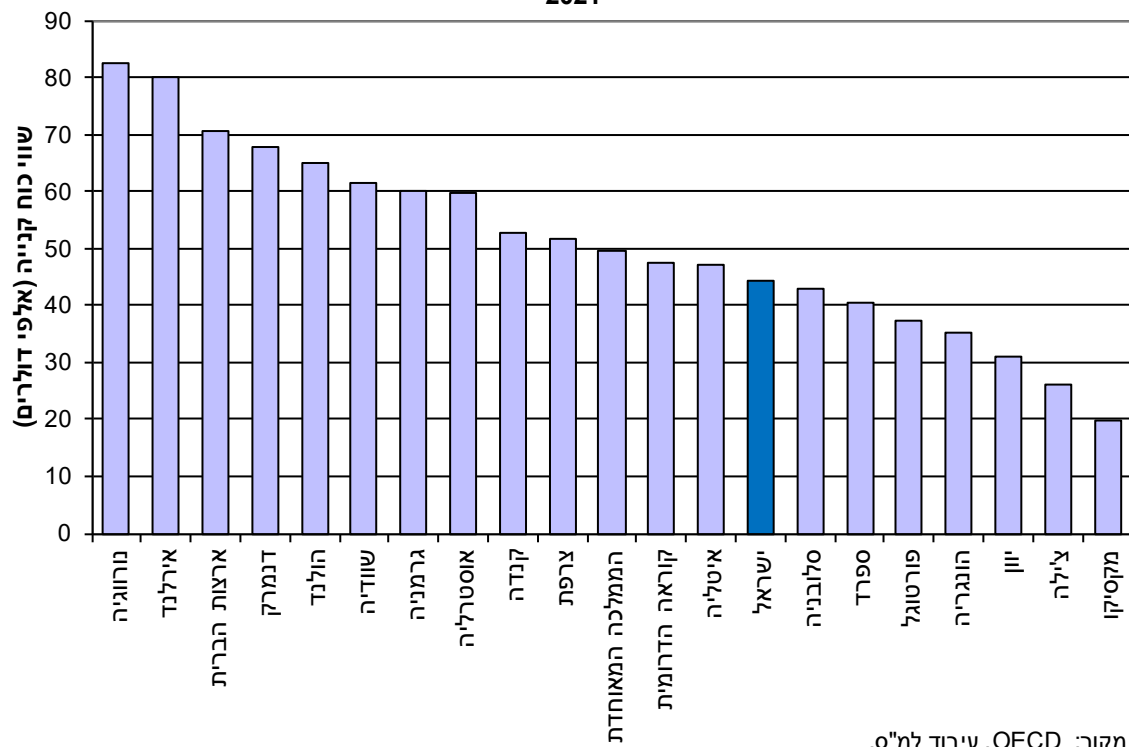
- ההכנסה הריאלית הלאומית הפנויה לנפש הסתכמה בשנת 2022 ב-177.7 אלף ש"ח במחירי 2021.
- ההכנסה הריאלית הלאומית הפנויה לנפש עלתה בשנת 2022 ב-4.8% לעומת השנה הקודמת והייתה גבוהה ב-47.5% בהשוואה לשנת 2000.
- בשנים 2000–2022 עלתה ההכנסה הריאלית הפנויה לנפש, אך המגמה הייתה תנודתית.
- בשנת 2021 ההכנסה הלאומית הפנויה לנפש על בסיס שווי כוח הקנייה¹ הגיעה בישראל ל-44.2 אלף דולר, אך הייתה נמוכה מהממוצע במדינות ה-OECD.

¹ שווי כוח קנייה: ראו הערה 3 למדד 9.1.

9.5.1. מדד הכנסה ריאלית לאומית פנויה לנפש
2022-2000

9.5.2. הכנסה לאומית פנויה לנפש, לפי שווי כוח קנייה
במדינות נבחרות ב-OECD
2021

מקור: OECD, עיבוד למ"ס.

9.6. חוב ציבורי ופרטי לנפש כאחוז מהתמ"ג – חוב ממשלתי כאחוז מהתמ"ג

תיאור המדד והגדרתו

המדד בוחן את היציבות הכלכלית של המשק.

ליציבות המשק אין בהכרח השפעה ישירה על רמת החיים בטווח המידי, אך יכולה להיות לה השפעה על רמת החיים בעתיד. רמת חיים חומרית גבוהה בהווה המבוססת על תוואי הוצאה שאינו בר-קיימה, עלולה לבוא על חשבון רמת חיים חומרית נמוכה יותר בעתיד, ואף לתרום להתפתחות של משברים מאקרו-כלכליים בעלי השלכות כלכליות-חברתיות חמורות.

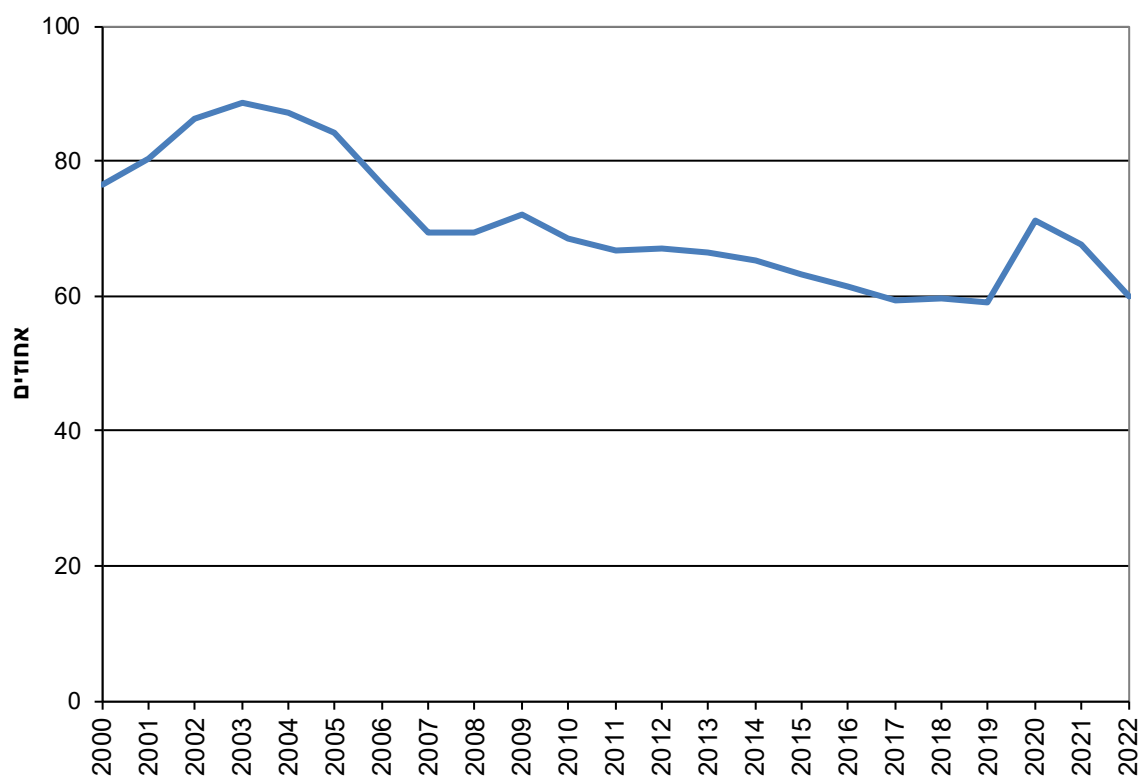
חוב ממשלתי הוא ההתחייבויות הכספיות העומדות של משרדי הממשלה כלפי הציבור בארץ, גופים עסקיים, פיננסיים ולא-פיננסיים, וכן חוב כלפי גורמים בחוץ לארץ. לא נכללו בחישוב החוב התחייבויות שוטפות של הממשלה, למשל לעובדים ולספקים, וכן לא נכללו התחייבויות אקטואריות.

המגמה הרצויה למדד היא ירידה בחוב הממשלתי.

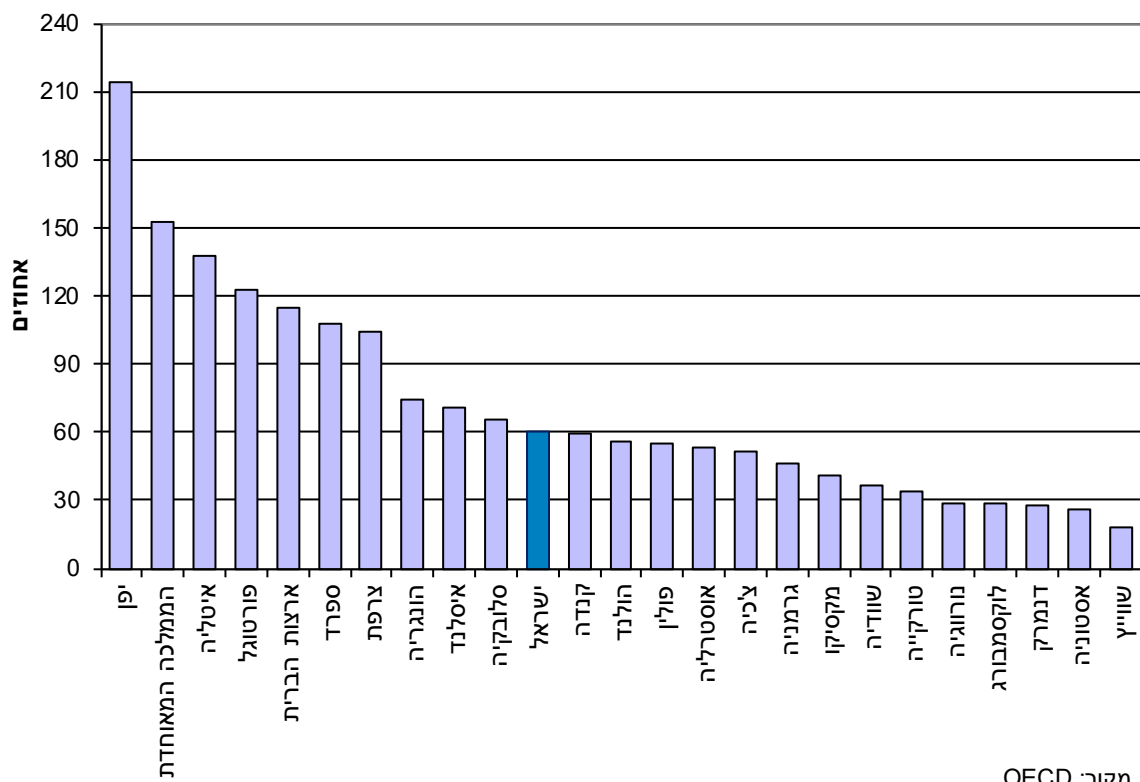
מגמות במדד

- **בשנת 2022 חלה ירידה ניכרת בחוב הממשלתי כאחוז מהתמ"ג – מ-67.5% ב-2021 ל-60.0%.**
- **החוב הממשלתי בשנת 2022 הגיע ל-1.06 טריליון ש"ח.**
- **בשנת 2022 החוב הממשלתי כאחוז מהתמ"ג בישראל היה נמוך מהחוב בכמה מדינות במידה ניכרת, כגון צרפת (104.1%), ספרד (107.9%), ארצות הברית (114.3%), פורטוגל (122.3%) ואיטליה (137.9%), וגבוה מהחוב במדינות כגון פולין (54.8%), צ'כיה (51.5%), גרמניה (45.8%), שוודיה (36.8%), טורקיה (34.1%), נורווגיה (28.7%) ושווייץ (18.0%).**

9.6.1. חוב ממשלתי כאחוז מהתמ"ג
2022-2000

9.6.2. חוב ממשלתי כאחוז מהתמ"ג במדינות נבחרות ב-OECD
2022

מקור: OECD.

9.7. חוב ציבורי ופרטי לנפש כאחוז מהתמ"ג – חוב משקי בית כאחוז מהתמ"ג

תיאור המדד והגדרתו

המדד בוחן את היציבות הכלכלית¹ של מגזר משקי הבית. חוב משקי הבית² הוא יתרת ההתחייבויות הפיננסיות של מגזר משקי הבית כלפי מגזרים אחרים נכון לסוף השנה. במגזר משקי הבית נרשמות גם התחייבויות של עסקים בבעלות משקי בית שאינם מאוגדים כחברות, הואיל ובעלי העסק נושאים באחריות אישית להתחייבויות יחידת הייצור ואי אפשר להפריד אותה ממשק הבית. המגמה הרצויה למדד היא ירידה בחוב משקי הבית.

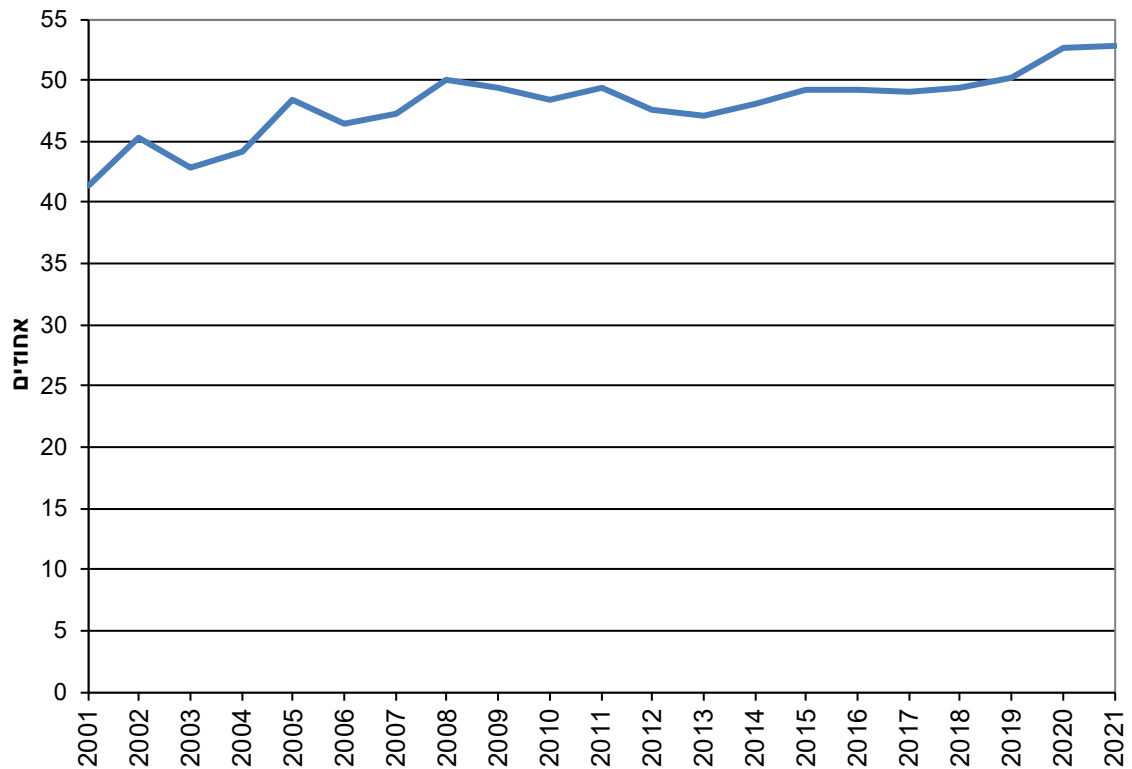
מגמות במדד

- חוב משקי הבית הסתכם בסוף 2021 ב-834.8 מיליארד ש"ח – 52.8% מהתמ"ג.
- חוב משקי הבית כאחוז מהתמ"ג עלה מ-41.4% בשנת 2001 ל-50.0% ב-2008, ירד לרמה של 47.0% בשנת 2013, ועלה שוב ל-52.8% בשנת 2021.
- בשנת 2021 חוב משקי הבית בישראל כאחוז מהתמ"ג היה נמוך במידה ניכרת בהשוואה לחוב ברוב מדינות ה-OECD, כגון שוודיה (95.2%), צרפת (76.3%), ספרד (62.1%) וגרמניה (56.5%), וגבוה בהשוואה לחוב במדינות: סלובקיה (48.1%), צ'כיה (40.4%), פולין (32.7%), סלובניה (29.7%), הונגריה (24.8%) וטורקיה (15.1%).

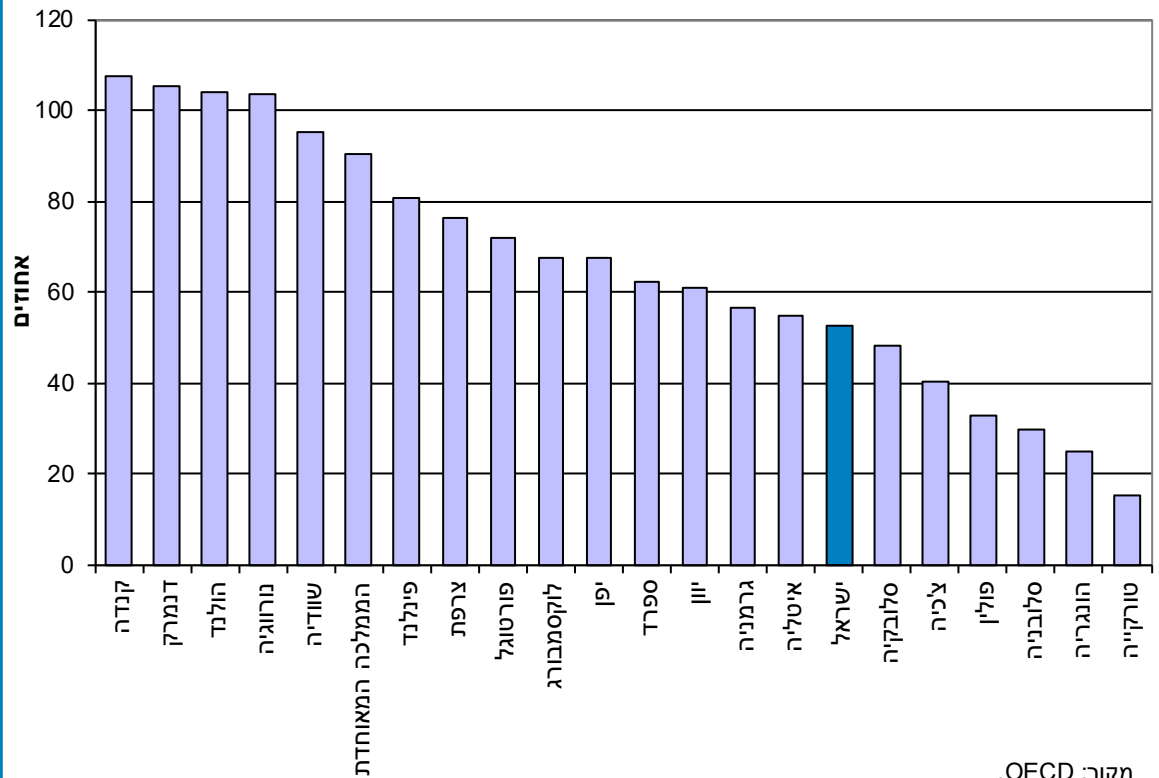
¹ ראו הסבר במדד 9.6.

² משקי בית: ראו הערה 1 במדד 9.1.

9.7.1. חוב משקי בית כאחוז מהתמ"ג
2021-2001

9.7.2. חוב משקי בית כאחוז מהתמ"ג במדינות נבחרות ב-OECD
2021

מקור: OECD.

9.8. שביעות רצון מהמצב הכלכלי

תיאור המדד והגדרתו

שביעות רצון מהמצב הכלכלי הוא מדד בסיסי בהערכת רמת החיים האישית של הפרט. השאלה משקפת את תפיסת הפרט ביחס למצבו החומרי ואת שביעות הרצון שלו מרמת החיים.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2002 ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד מתבסס על אלו שהשיבו 'מרוצה מאוד' או 'מרוצה' על השאלה: "באופן כללי, האם אתה מרוצה ממצבך הכלכלי?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות הרצון מהמצב הכלכלי.

מגמות במדד

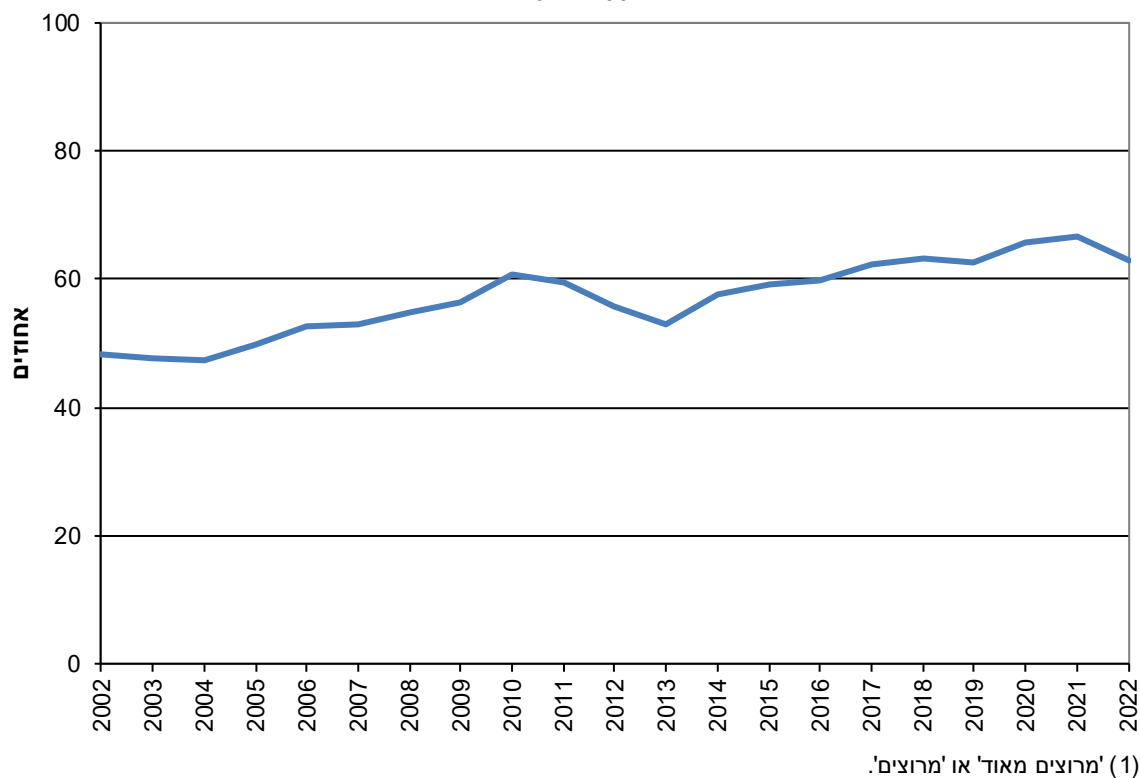
- **63.0% מבני 20 ומעלה מרוצים ממצבם הכלכלי ב-2022** (66.8% ב-2021) – 63.9% מהגברים ו-62.1% מהנשים (ב-2021 68.2% ו-65.5%, בהתאמה).
- שביעות הרצון עולה עם הגיל – 58.8% בקרב בני 20–44 ו-72.8% בקרב בני 65 ומעלה.
- 65.0% מהיהודים¹ ו-50.7% מהערבים מרוצים ממצבם הכלכלי (ב-2021 70.4% ו-51.1%, בהתאמה).
- בקרב היהודים, 69.1% מהדתיים מרוצים ממצבם הכלכלי, 68.8% מהחרדים, 67.4% מהחילונים ו-61.1% מהמסורתיים.²
- 40.0% מבעלי הכנסה של עד 2,000 ש"ח ברוטו לנפש במשק הבית מרוצים ממצבם הכלכלי, לעומת 55.4% מבעלי הכנסה של עד 4,000 ש"ח ו-72.8% מבעלי הכנסה הגבוהה מ-4,000 ש"ח.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) נע אחוז המרוצים ממצבם הכלכלי בין 79.8% בכפר סבא ל-46.5% בבתי ים.
- 55.9% מתושבי ירושלים מרוצים ממצבם הכלכלי ב-2022 – 70.8% מהיהודים ו-29.7% מהערבים.
- בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של תושבים המרוצים ממצבם הכלכלי נמצא באזור יהודה והשומרון³ (69.1%) והנמוך ביותר – במחוז ירושלים (59.4%).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

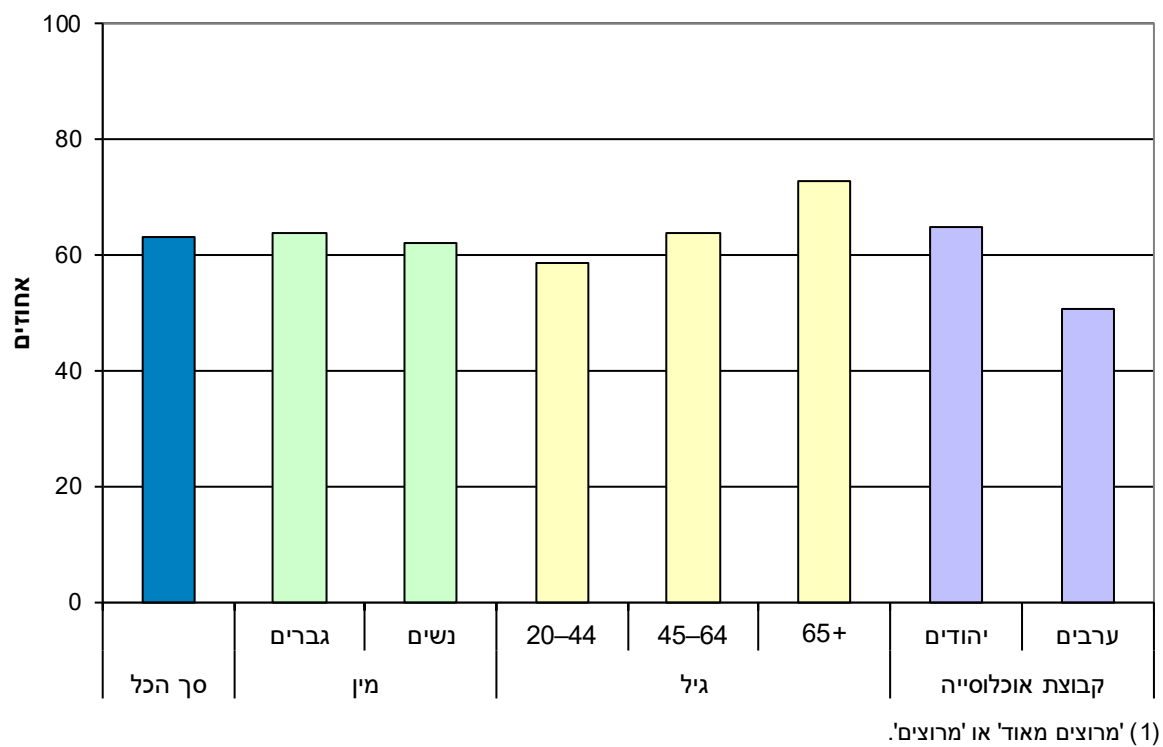
² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

³ יישובים ישראליים.

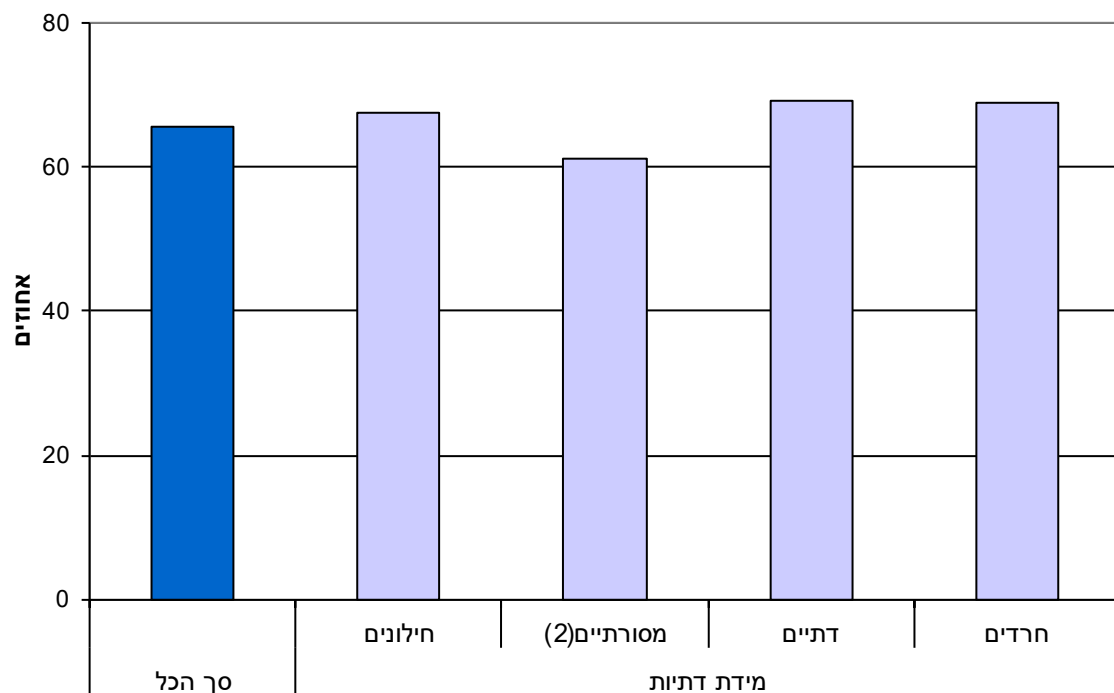
9.8.1. בני 20 ומעלה המרוצים(1) ממצבם הכלכלי
2022-2002

9.8.2. בני 20 ומעלה המרוצים(1) ממצבם הכלכלי, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

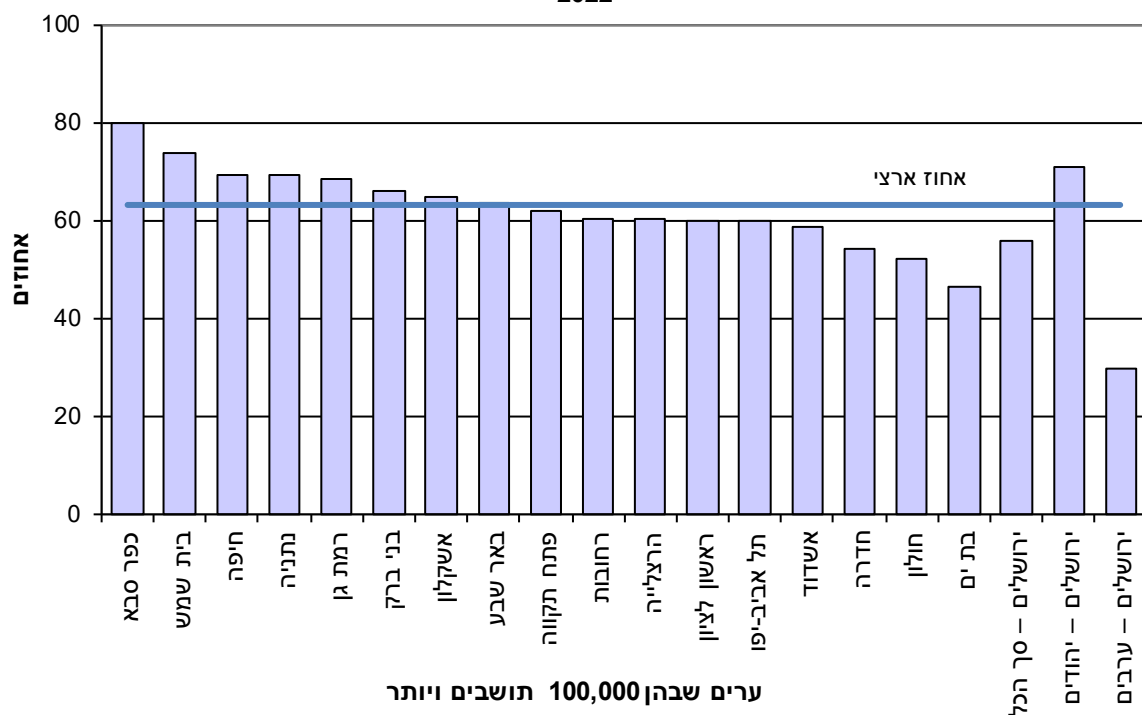

9.8.3. יהודים בני 20 ומעלה המרוצים (1) ממצבם הכלכלי, לפי מידת דתיות
2022

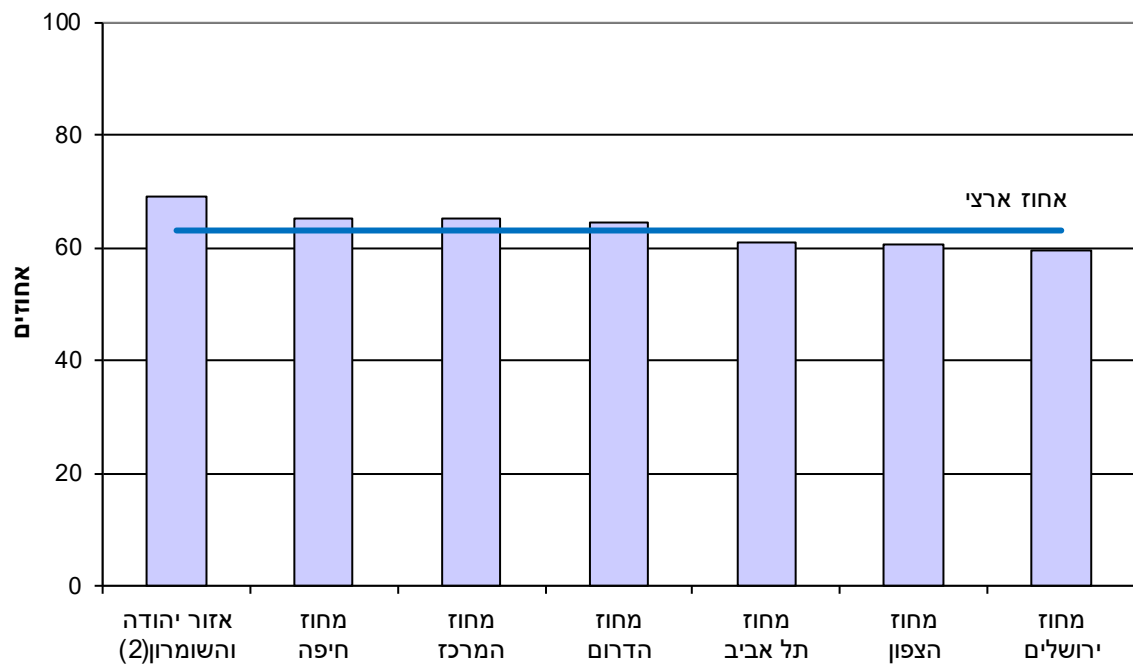
(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

9.8.4. בני 20 ומעלה המרוצים (1) ממצבם הכלכלי בערים הגדולות
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

9.8.5. בני 20 ומעלה המרוצים (1) ממצבם הכלכלי, לפי מחוז
2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
(2) יישובים ישראליים.

10

פנאי
תרבות
וקהילה

10.1. שביעות רצון מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים

תיאור המדד והגדרתו

היקף שעות הפנאי הוא מרכיב חשוב באיכות חייו של הפרט. שוק העבודה הישראלי מתאפיין בשעות עבודה ארוכות, ולכן היקף שעות הפנאי בישראל הוא מהנמוכים במדינות ה-OECD.¹ היקף קטן של שעות פנאי טומן בחובו סיכונים לבריאות הפיזית והנפשית של הפרט.

לאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים יש השפעה על רווחת הפרט, על בריאותו ועל שביעות רצונו מהחיים, כמו גם על קשריו עם בני משפחה וחברים. לאיזון בין העבודה לתחומים אחרים יש השלכות גם על רווחתם של אחרים, כגון ילדים ואנשים הזקוקים לטיפול ללא תמורה כספית.

מדד זה מאפשר לבחון את עמדת הפרט בנוגע למידת האיזון בין עבודתו בשכר לבין תחומי חייו האחרים, ובהם עבודות בית, קניות, סידורים, טיפול בזולת ללא תמורה כספית, פעילות משפחתית, פעילות התנדבותית, פעילות חברתית, פעילות דתית ופעילות פנאי.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2016, ומופנית למועסקים בני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'מרוצה מאוד' או 'מרוצה' על השאלה: "באיזו מידה אתה מרוצה מהאיזון בין הזמן שאתה מקדיש לעבודה תמורת תשלום והזמן שאתה מקדיש לתחומים אחרים בחייך?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות הרצון מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים.

מגמות במדד

- **ב-2022 64.2% (ב-2021 63.3%) מהמועסקים מרוצים או מרוצים מאוד מהאיזון שבין עבודתם לתחומי חיים אחרים (46.2% מרוצים ו-18.0% מרוצים מאוד), ללא הבדל בין גברים ונשים.**
- שביעות הרצון מהאיזון עולה עם הגיל – 60.9% בקרב בני 20–44, 66.2% בקרב בני 45–64 ו-81.3% בקרב בני 65 ומעלה.
- 72.3% מהערבים מרוצים מהאיזון בין העבודה לתחומים אחרים בחייהם, לעומת 63.1% מהיהודים.²
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, 67.9% מהחרדים מרוצים מהאיזון בין העבודה לתחומים אחרים בחייהם, 64.3% מהחילונים, 62.3% מהמסורתיים³ ו-59.6% מהדתיים.
- שביעות הרצון יורדת עם העלייה בהיקף המשרה – 77.5% מרוצים בקרב מועסקים במשרה חלקית ו-63.1% בקרב מועסקים במשרה מלאה.

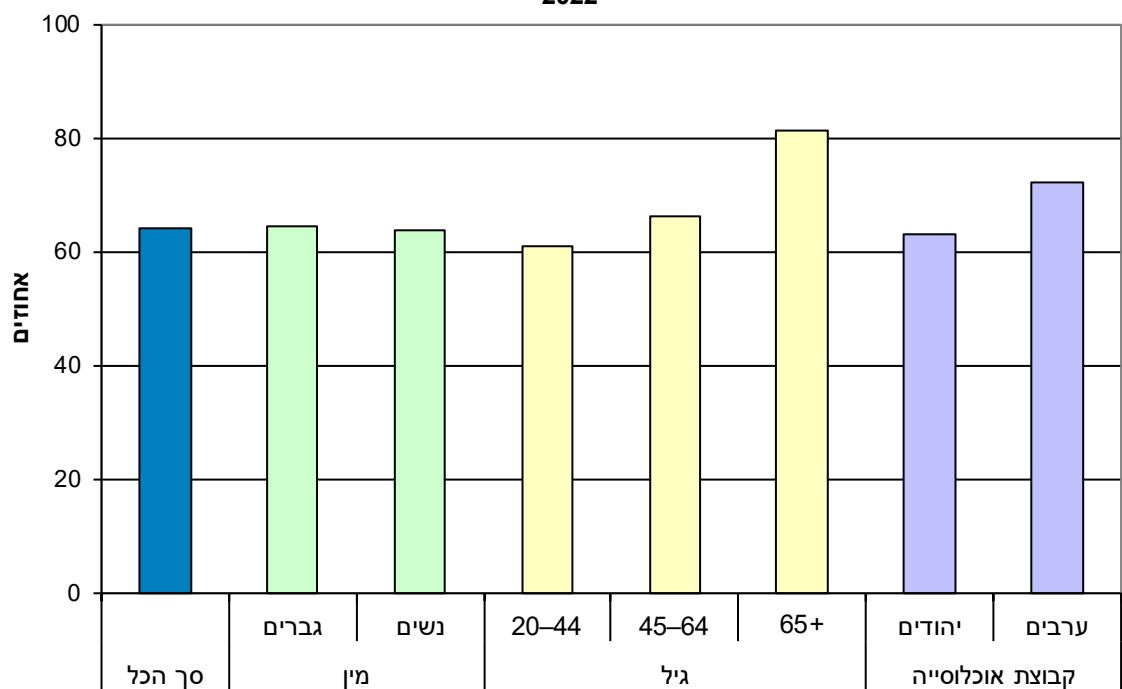
¹ נכון לשנת 2020 14.1% מהשכירים בישראל עובדים 50 שעות או יותר בשבוע לעומת 10.1% במדינות ה-OECD.

² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

³ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

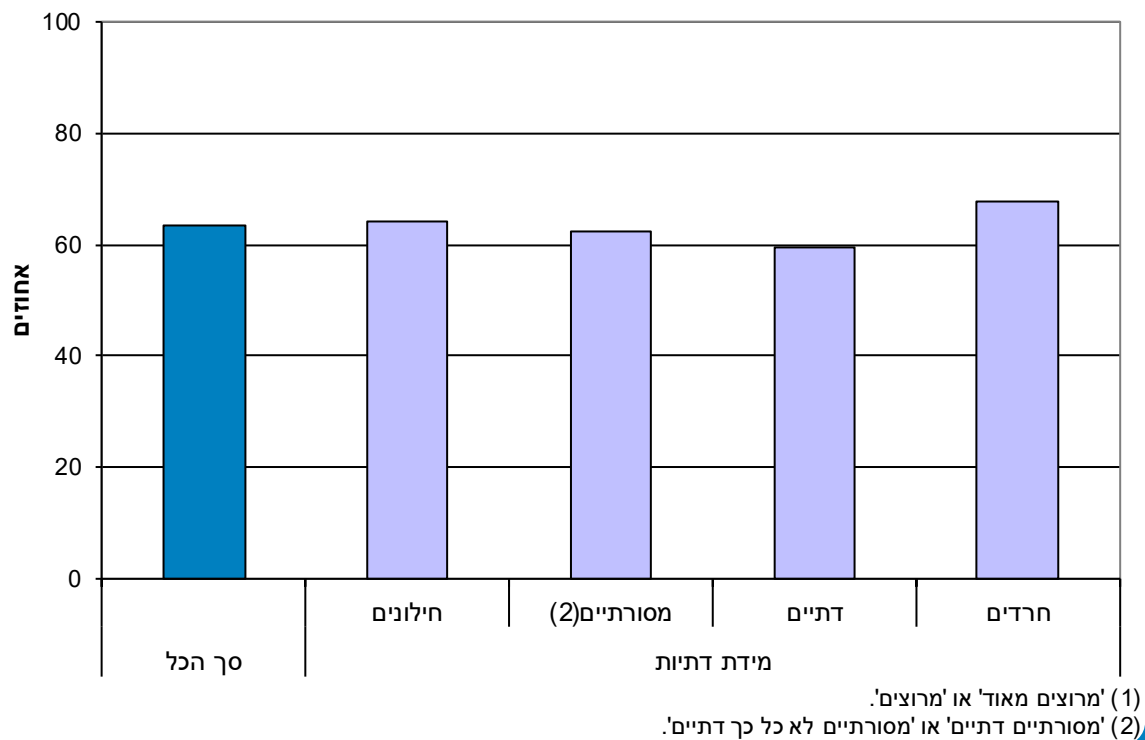
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), בשנת 2022 שביעות הרצון הגבוהה ביותר מהאיזון בין עבודה לתחומי חיים אחרים נמצאה בכפר סבא (77.2%) והנמוכה ביותר – באשדוד (50.2%).
- 75.4% מתושבי ירושלים מרוצים מהאיזון – 67.3% מהיהודים ו-96.6% מהערבים.
- בהשוואה לפי מחוז, בשנת 2022 שביעות הרצון הגבוהה ביותר מהאיזון בין עבודה לתחומי חיים אחרים נמצאה במחוז ירושלים (74.4%) והנמוכה ביותר – במחוז הדרום (59.0%).

10.1.1. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה 2022

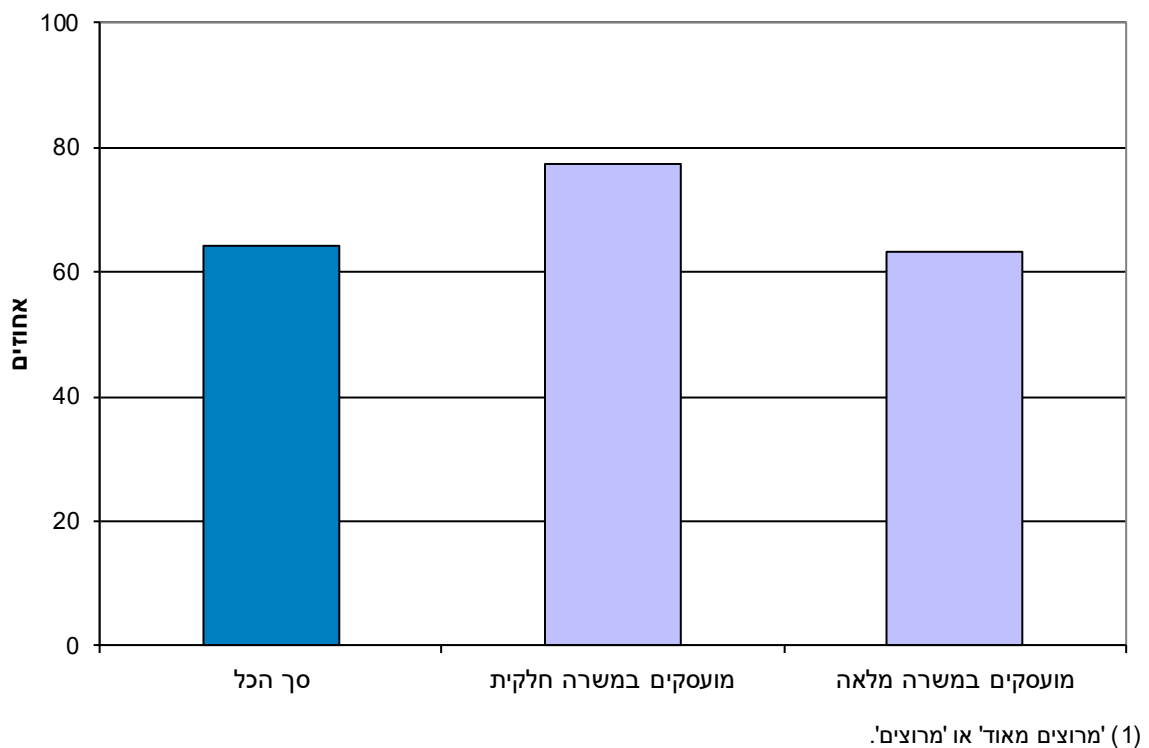

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

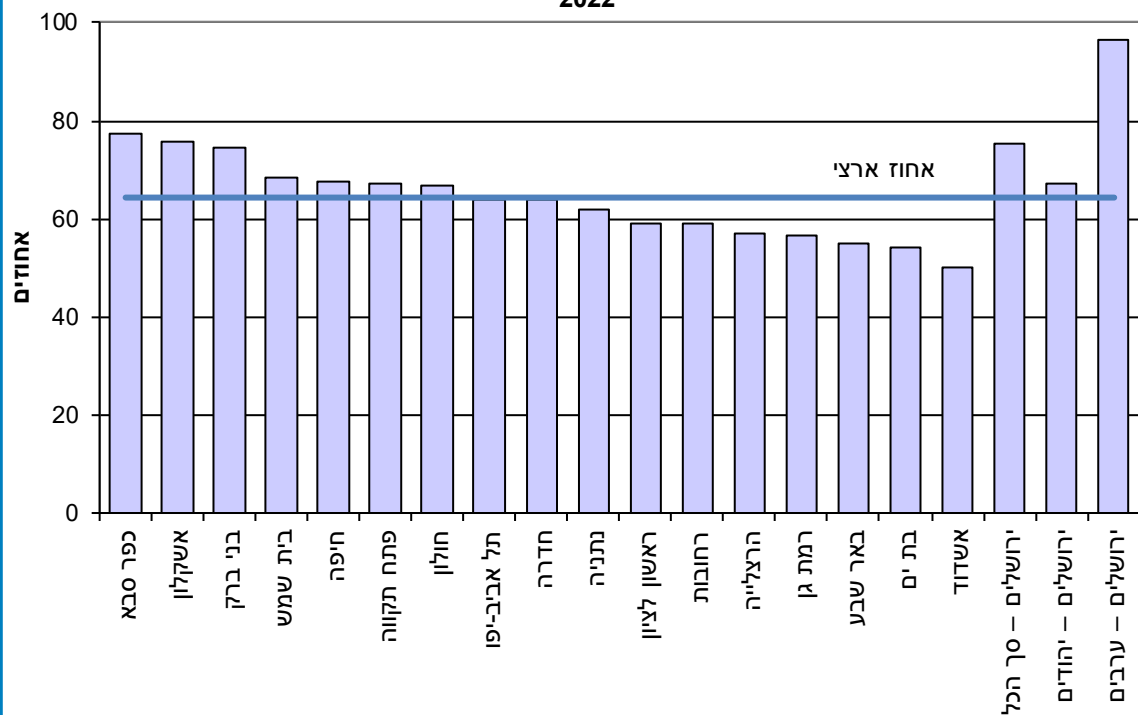
10.1.2. מועסקים יהודים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים, לפי מידת דתיות 2022

10.1.3. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים, לפי היקף המשרה 2022

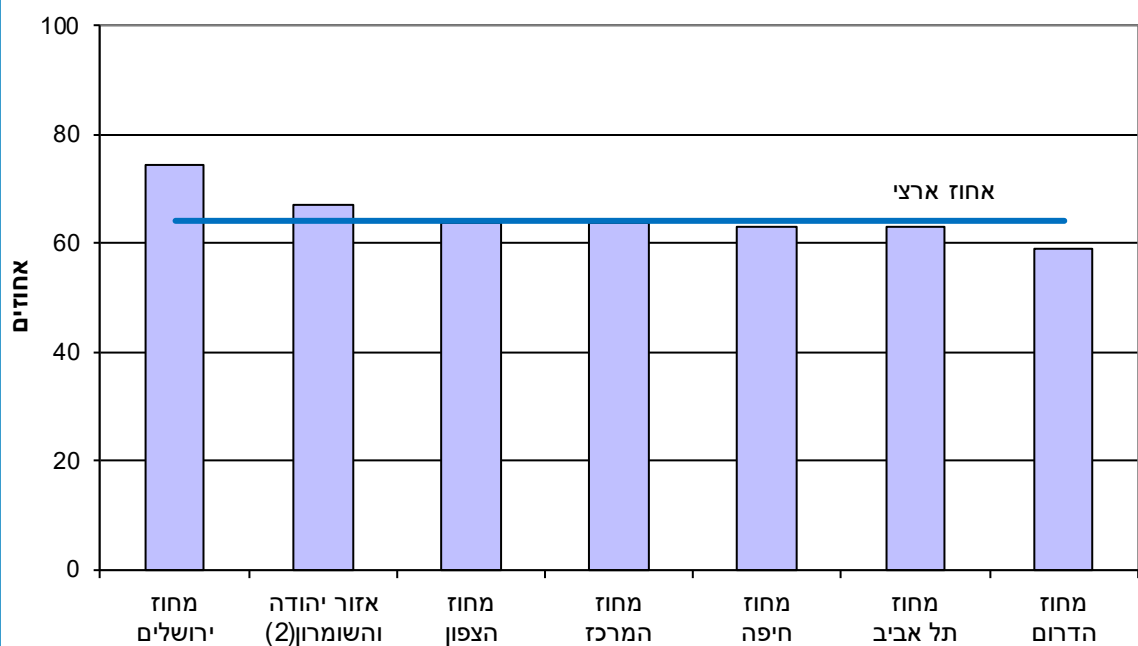
10.1.4. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים, בערים הגדולות 2022

ערים שבהן 100,000 תושבים ויותר

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.

10.1.5. מועסקים בני 20 ומעלה המרוצים (1) מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים, לפי מחוז 2022

(1) 'מרוצים מאוד' או 'מרוצים'.
(2) יישובים ישראליים.

10.2. עיסוק בפעילות התנדבותית

תיאור המדד והגדרתו

עיסוק בפעילות התנדבותית הוא מרכיב בהערכת הרווחה של הפרט ומשקף את המעורבות החברתית והאזרחית ואת תחושת הביטחון העצמי ואיכות החיים של הפרט. המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2002 ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו 'כן' על השאלה: "בשנים עשר החודשים האחרונים, האם עסקת בפעילות התנדבותית?". המגמה הרצויה למדד היא עלייה במעורבות בפעילות התנדבותית.

מגמות במדד

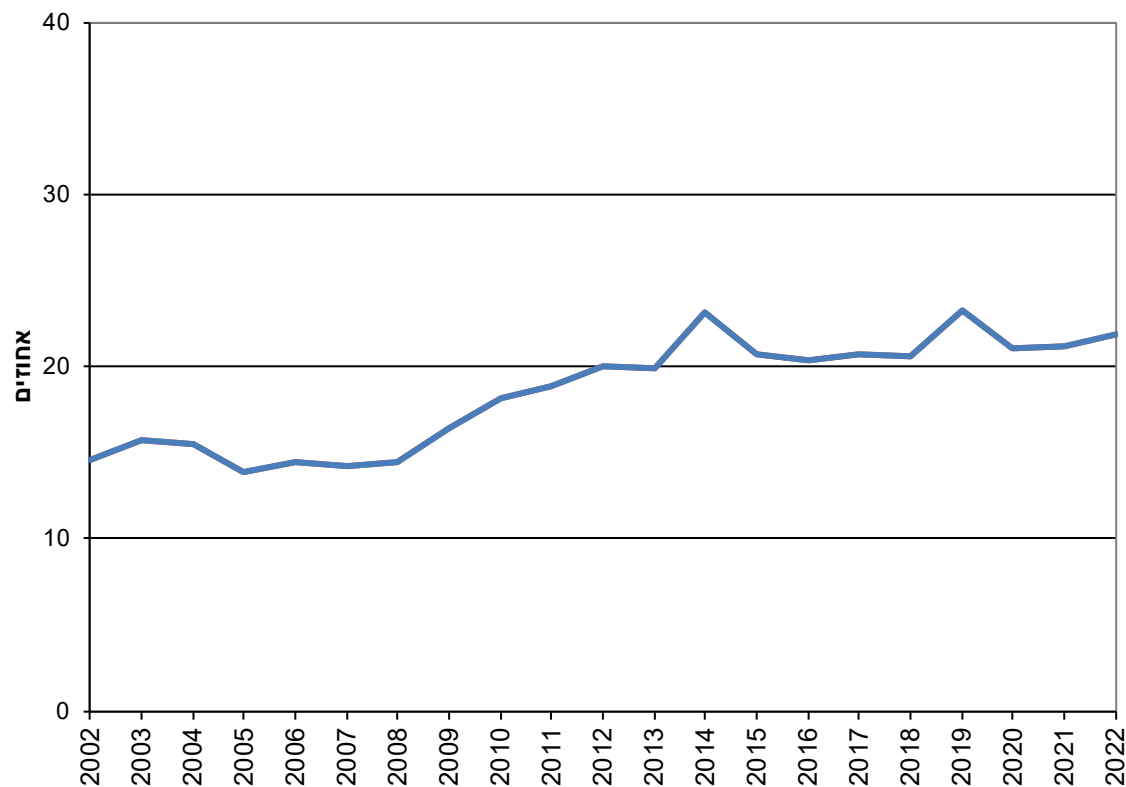
- **21.9% מבני 20 ומעלה עסקו בפעילות התנדבותית בשנת 2022** – 22.2% מהגברים ו-21.7% מהנשים; 24.1% מהיהודים¹ לעומת 9.2% מהערבים.
- כ-23% מבני 20–64 ו-14.4% מבני 65 ומעלה עסקו בפעילות התנדבותית.
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, אחוז העוסקים בפעילות התנדבותית בקרב חרדים (39.4%) ודתיים (34.4%) גבוה לעומת האחוז בקרב חילונים (22.5%) ומסורתיים² (19.3%).
- בממוצע לשנים 2021–2022 בערים הגדולות בישראל (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של עוסקים בפעילות התנדבותית נמצא בבני ברק (44.9%).
- בממוצע לשנים 2021–2022, 18.9% מתושבי ירושלים עסקו בפעילות התנדבותית; 29.8% מהיהודים.
- בהשוואה לפי מחוז, האחוז הגבוה ביותר של עוסקים בפעילות התנדבותית נמצא באזור יהודה והשומרון³ (39.6%) והנמוך ביותר – במחוז הצפון (17.4%).
- בהשוואה בין מדינות ה-OECD לשנת 2016, אחוז העוסקים בפעילות התנדבותית בישראל נמוך מהממוצע (22.8% לעומת 25.7%, בהתאמה).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

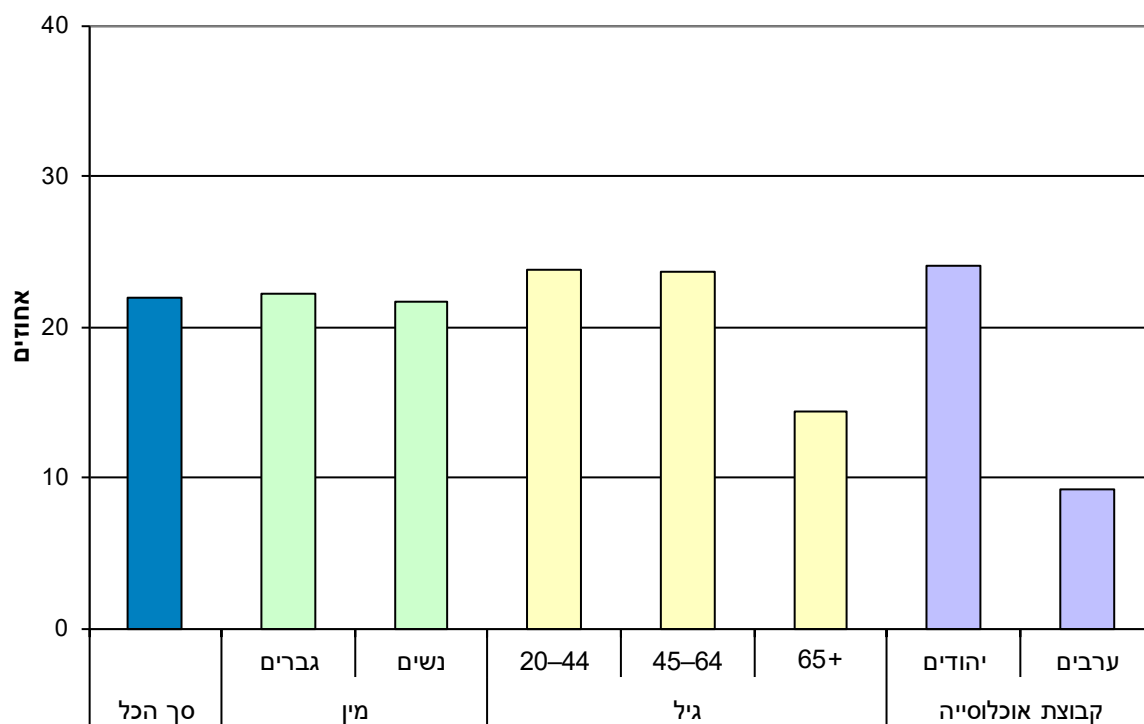
² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

³ יישובים ישראליים.

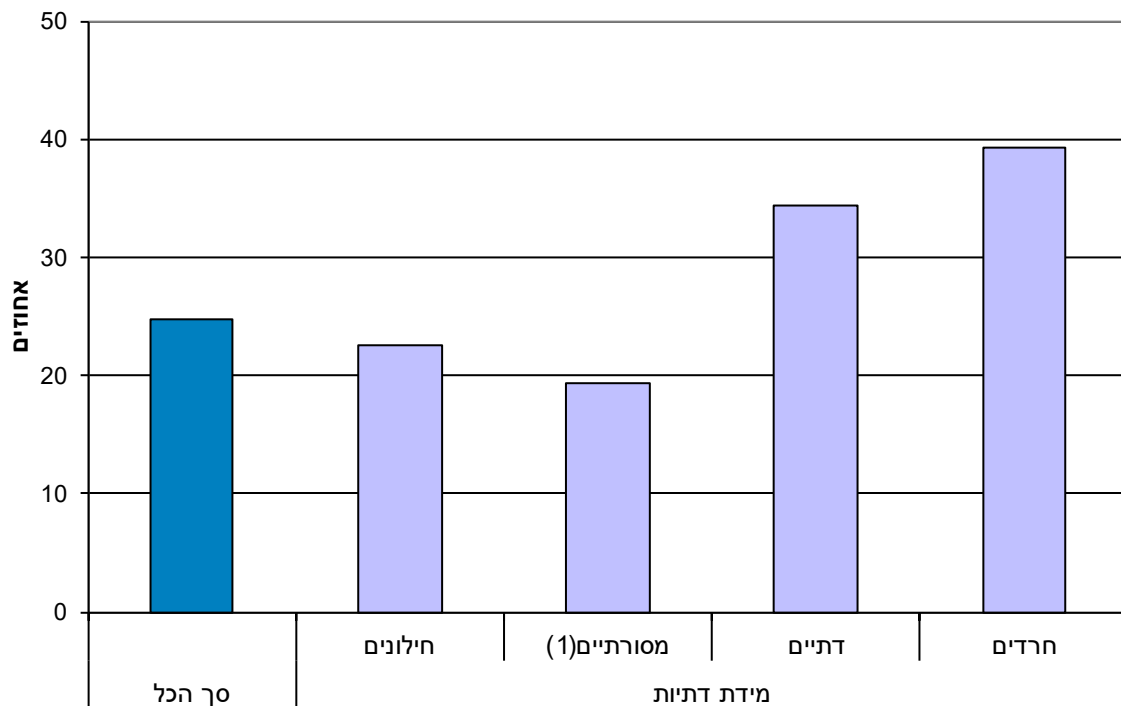
**10.2.1. בני 20 ומעלה העוסקים בפעילות התנדבותית
2022-2002**

**10.2.2. בני 20 ומעלה העוסקים בפעילות התנדבותית,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

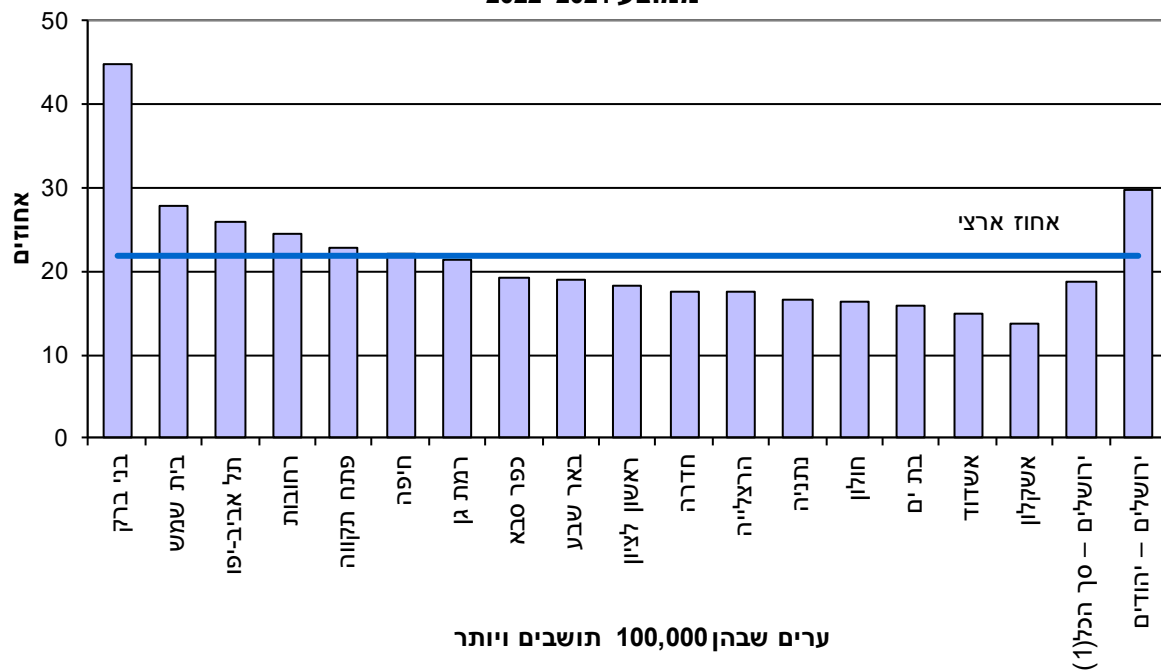

**10.2.3. יהודים בני 20 ומעלה העוסקים בפעילות התנדבותית,
לפי מידת דתיות
2022**

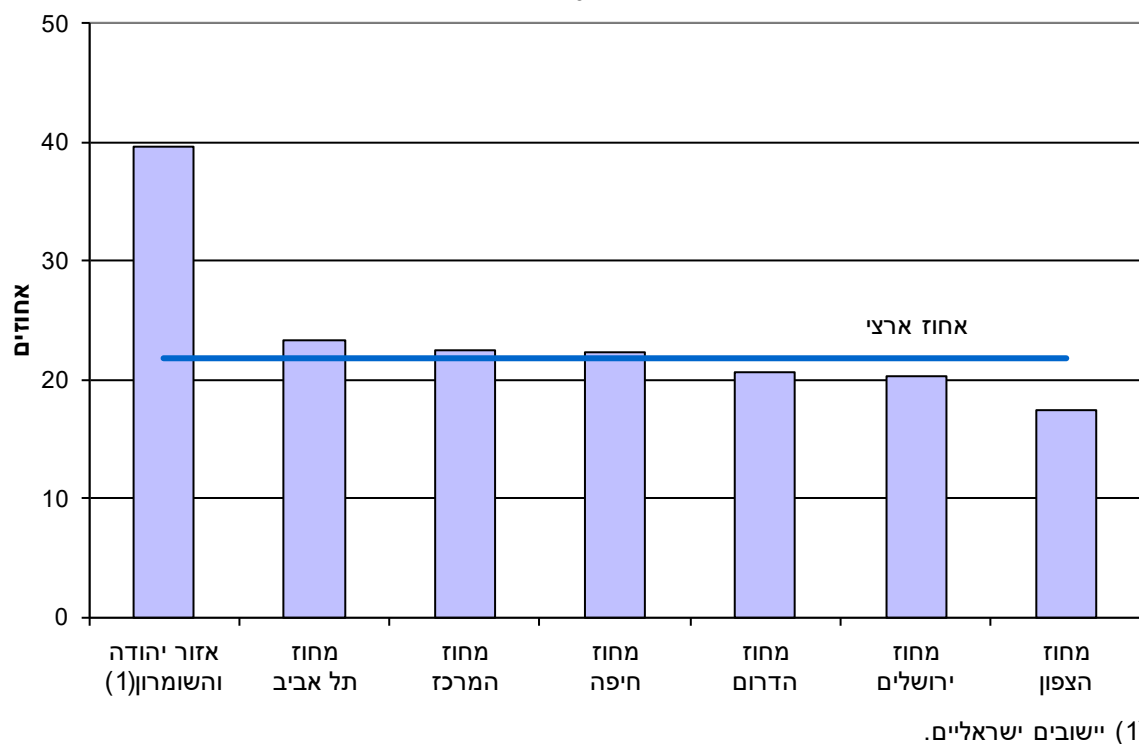
(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

**10.2.4. בני 20 ומעלה העוסקים בפעילות התנדבותית
בערים הגדולות
ממוצע 2021-2022**

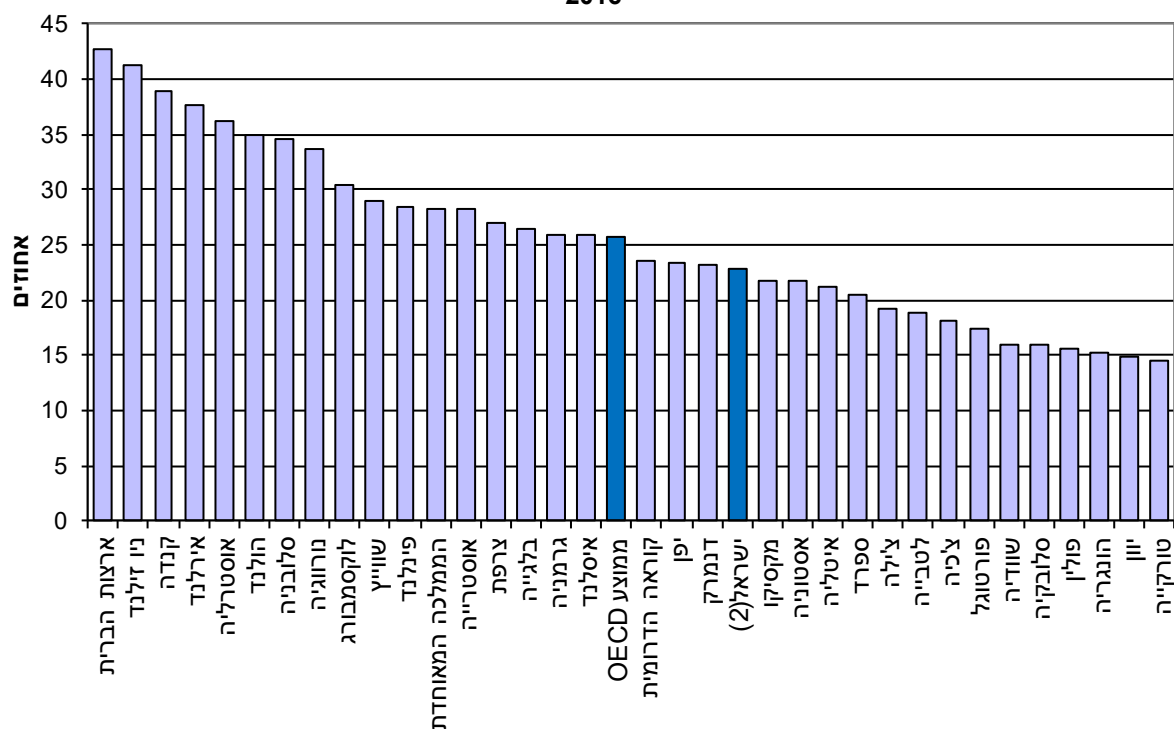

(1) הנתון על ירושלים - ערבים אינו מוצג בשל מיעוט מקרים.

10.2.5. בני 20 ומעלה העוסקים בפעילות התנדבותית, לפי מחוז
2022

10.2.6. בני 15 ומעלה העוסקים בפעילות התנדבותית, (1)
השוואה בין-לאומית
2016

מקור: OECD – Government at a glance 2016 – מבוסס על Gallup World Poll.
(1) השתתפו בפעילות התנדבותית במסגרת ארגון כלשהו בחודש האחרון.
(2) בני 20 ומעלה שהשתתפו בפעילות התנדבותית ב-12 החודשים האחרונים.

10.3. שביעות רצון מהזמן המוקדש לפעילויות פנאי

תיאור המדד והגדרתו

לנגישות לפעילויות פנאי ולהשתתפות בהן יש חשיבות רבה עבור איכות החיים של הפרט. השתתפות בפעילויות פנאי תורמת לבניית קשרים חברתיים, להעצמת תחושות ורגשות חיוביים ולרכישת מיומנויות וידע בתחומים מגוונים.

המדד בוחן את מידת שביעות הרצון מהזמן המוקדש לפעילות פנאי ומבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2021, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו בסולם 0–10 (0 = בכלל לא מרוצה; 10 = לגמרי מרוצה) על השאלה: "באופן כללי, האם אתה/את מרוצה מכמות הזמן שאתה מקדיש/את מקדישה לפעילויות פנאי?".

בהתאם למתודולוגיה הנהוגה בארגון ה-OECD, אי שביעות רצון מוגדרת עבור האחוז מהאוכלוסייה המשיבים מ-0 עד 4 (בסולם 0–10) על שאלת שביעות הרצון מהזמן הפנוי.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשביעות הרצון מהזמן המוקדש לפעילויות פנאי.

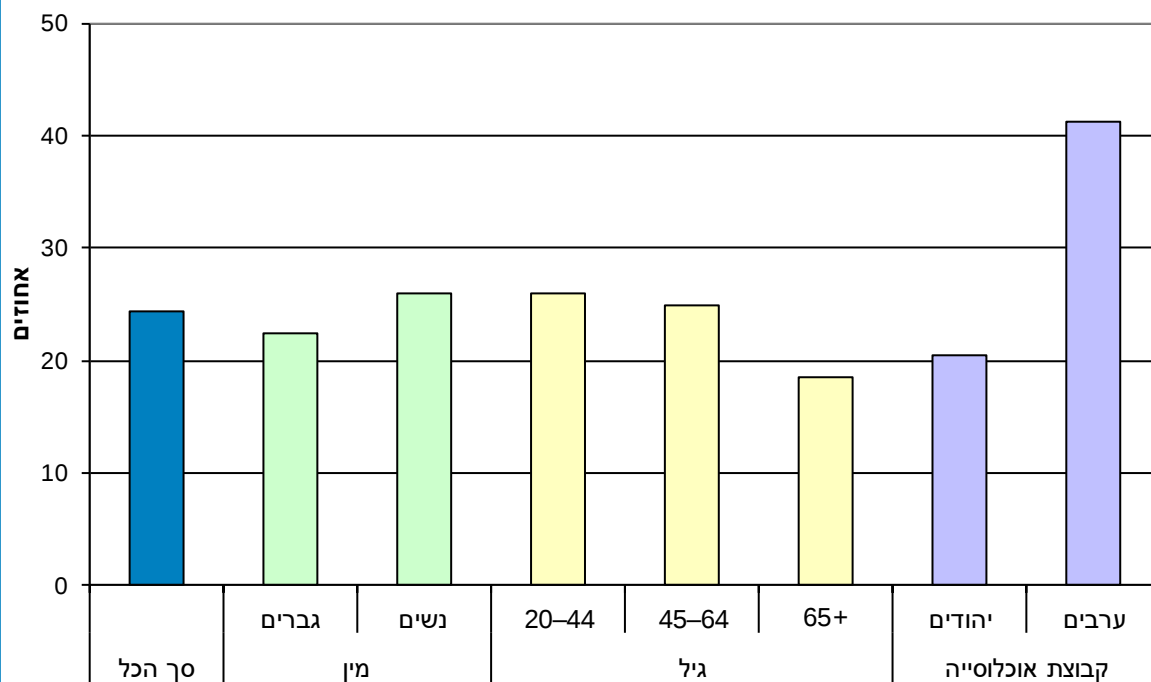
מגמות במדד

- בשנת 2021 הציון הממוצע עבור בני 20 ומעלה המרוצים מהזמן שמוקדש לפעילויות פנאי הוא 6.1 – 6.2 לגברים ו-5.9 לנשים.
- 24.3% מבני 20 ומעלה אינם מרוצים מהזמן שמוקדש לפעילויות פנאי – 22.5% מהגברים ו-26% מהנשים.
- הציון הממוצע של יהודים¹ המרוצים מהזמן שמוקדש לפעילויות פנאי גבוה מהציון הממוצע של ערבים (6.3 ו-4.8, בהתאמה).
- בקרב יהודים 20.4% אינם שבעי רצון מהזמן שמוקדש לפעילויות פנאי, לעומת 41.2% בקרב ערבים.
- אי שביעות הרצון יורדת עם הגיל – אחוז המשיבים בין 0 ל-4 יורד מ-26.0% בקרב בני 20–44 ל-18.6% בקרב בני 65 ומעלה.
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, נמצא שאי שביעות רצון מהזמן המוקדש לפעילות פנאי בקרב חרדים (17.0%) נמוכה מבקרב דתיים, חילונים ומסורתיים² (19.1%, 19.8% ו-22%, בהתאמה).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

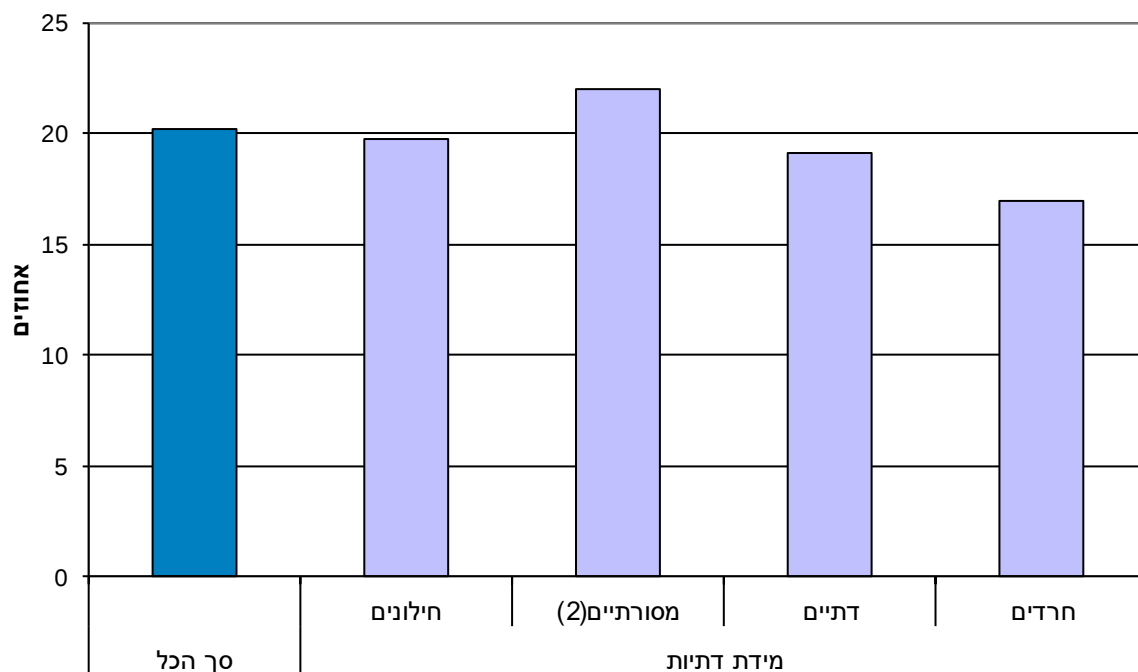
² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

**10.3.1. בני 20 ומעלה שאינם מרוצים (1) מהזמן שמוקדש לפעילויות פנאי,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2021**

(1) אי שביעות רצון מוגדרת עבור המשיבים בין 0 ל-4.

**10.3.2. בני 20 ומעלה שאינם מרוצים (1) מהזמן שמוקדש לפעילויות פנאי,
לפי מידת דתיות
2021**

(1) אי שביעות רצון מוגדרת עבור המשיבים בין 0 ל-4.
(2) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

10.4. אי-השתתפות בפעילויות פנאי בשל חסמים כלכליים

תיאור המדד והגדרתו

לנגישות לפעילויות פנאי ולהשתתפות בהן יש חשיבות רבה עבור איכות החיים של הפרט. לעיסוק בפעילות פנאי יש תרומה משמעותית לאיכות חייו של האדם מבחינה נפשית, חברתית ותרבותית. ויתור על השתתפות בפעילויות פנאי מסיבות כלכליות מונע מאדם לעסוק בפעילויות שבהן הוא מעוניין לעסוק ופוגע באיכות חייו.

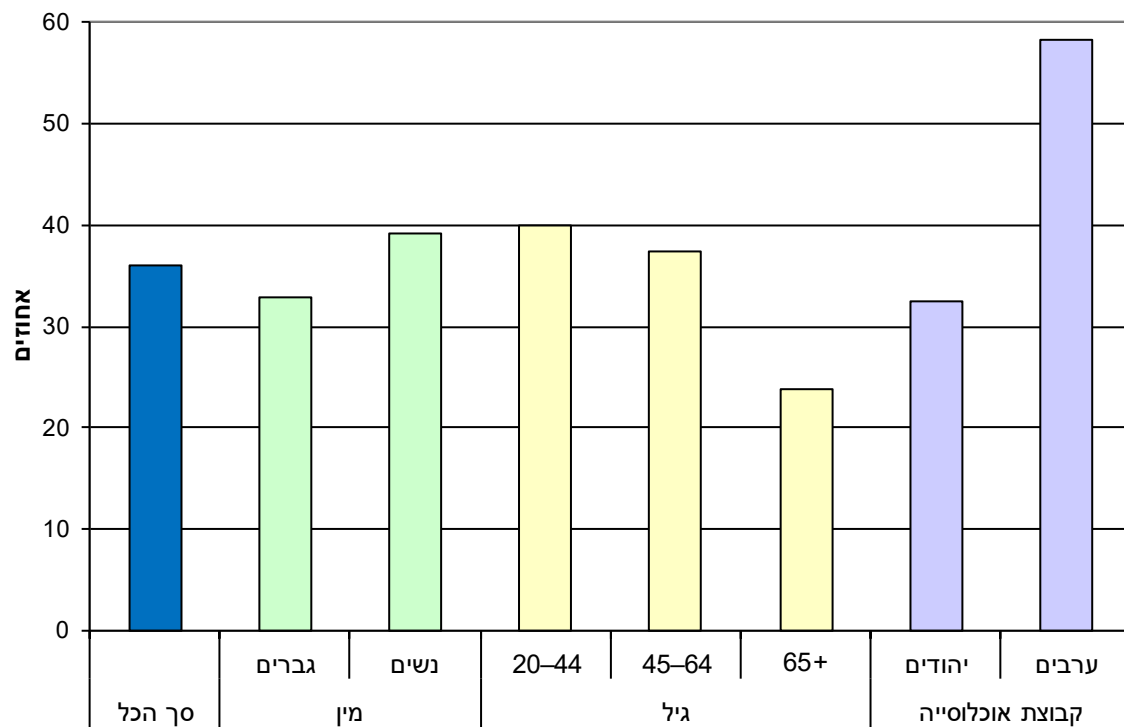
המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2021, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו "כן" על השאלה: "בשנים עשר החודשים האחרונים, האם ויתרת על תחביב או פעילות פנאי שלך בגלל קשיים כלכליים?"¹ המגמה הרצויה למדד היא ירידה באחוז המוותרים על השתתפות בפעילויות פנאי.

מגמות במדד

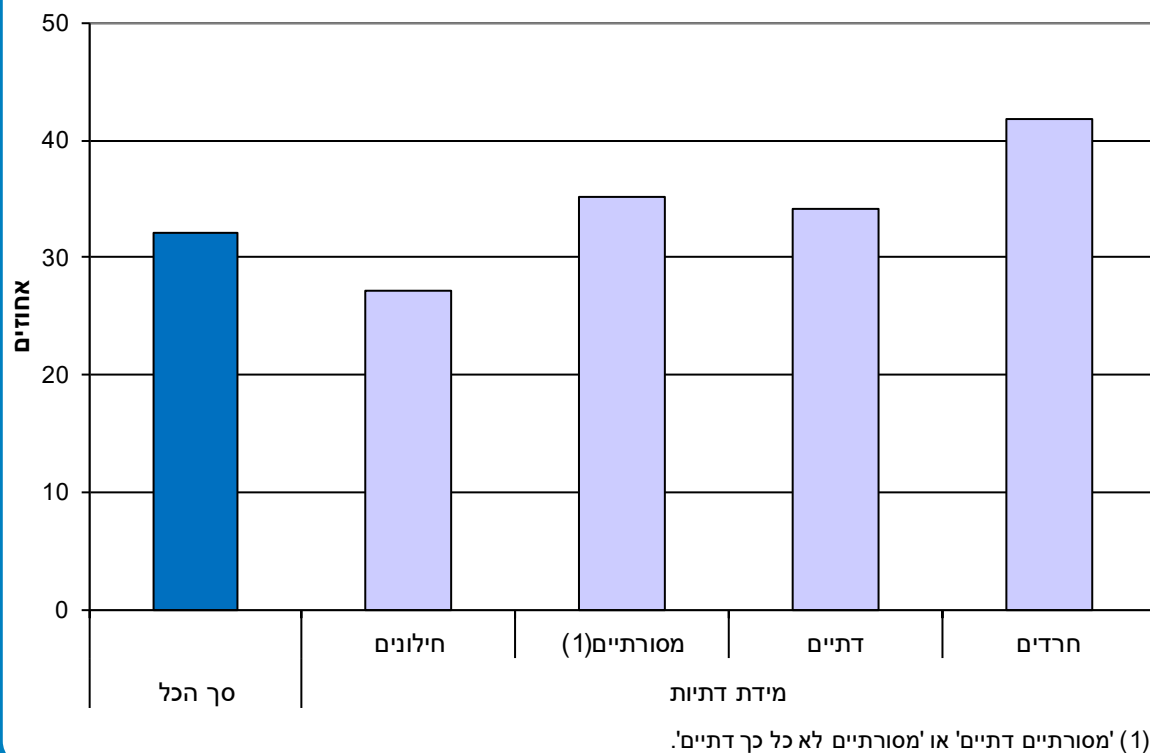
- **בשנת 2022 36.1% מבני 20 ומעלה לא השתתפו בפעילויות פנאי בגלל קשיים כלכליים (בשנת 2021 – 27.3%).**
- אי-השתתפות בפעילויות פנאי בגלל קשיים כלכליים גבוהה בקרב נשים מבקרב גברים (39.2% לעומת 32.9%, בהתאמה).
- 40.0% מבני 20–44, 37.3% מבני 45–64 ו-23.9% מבני 65 ומעלה לא השתתפו בפעילויות פנאי בגלל קשיים כלכליים.
- אחוז היהודים¹ שלא השתתפו בפעילויות פנאי בגלל קשיים כלכליים היה נמוך מאחוז הערבים (32.4% לעומת 58.3%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, האחוז הנמוך ביותר של מי שלא השתתפו בפעילויות פנאי בגלל קשיים כלכליים נמצא בקרב חילונים (27.2%) לעומת אחוז גבוה בקרב חרדים (41.8%).

¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

**10.4.1. בני 20 ומעלה שלא השתתפו בפעילויות פנאי בגלל קשיים כלכליים,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022**

**10.4.2. בני 20 ומעלה שלא השתתפו בפעילויות פנאי בגלל קשיים כלכליים,
לפי מידת דתיות
2022**

10.5. יציאה לאירועי תרבות, אמנות או ספורט

תיאור המדד והגדרתו

השתתפות באירועי תרבות, אמנות או ספורט נחשבת בעלת השפעה חיובית על איכות חייו של הפרט.

חוויית פנאי חיובית מספקת יתרונות משמעותיים לבריאות ולרווחה.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2021, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו: "1–9 פעמים" או "10 פעמים ויותר" על השאלה: "בשנים עשר החודשים האחרונים, כמה פעמים השתתפת בפעילויות הבאות: יציאה לאירועי תרבות, אמנות או ספורט – כגון סרט, הצגה, הופעה, תערוכה, משחק ספורט?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה באחוז המשתתפים באירועי תרבות, אמנות או ספורט.

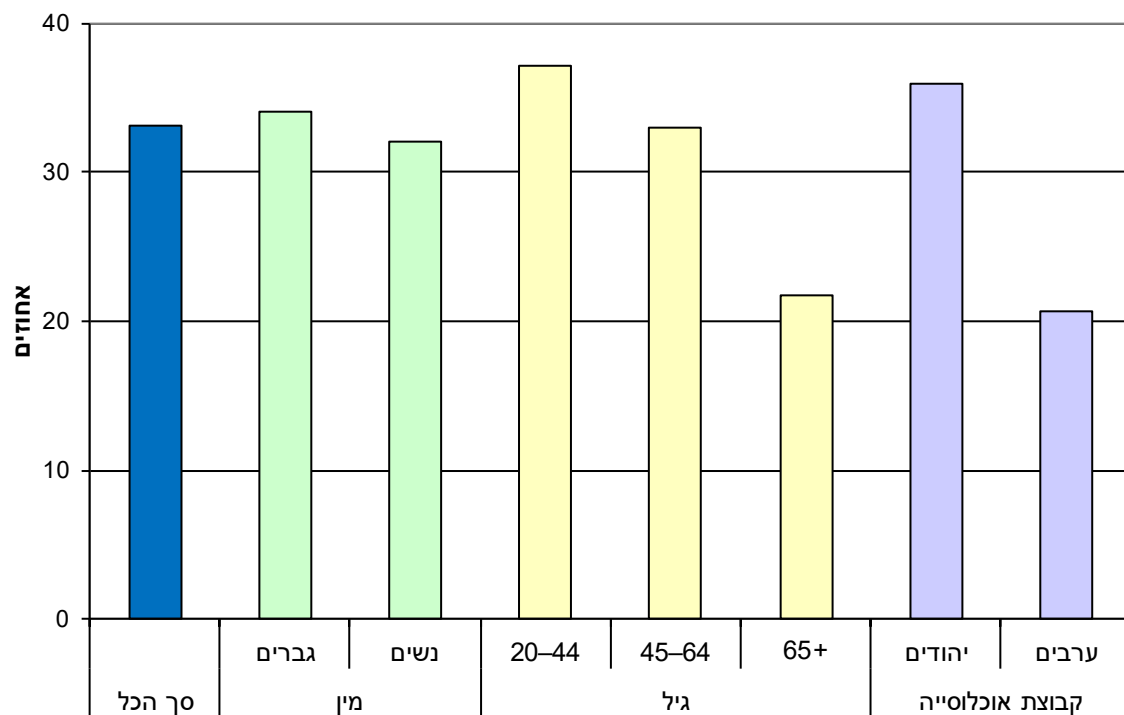
מגמות במדד

- בשנת 2021 33.1% מבני 20 ומעלה יצאו לאירועי תרבות, אמנות או ספורט – 6.5% יצאו 10 פעמים ויותר.
- אחוז המשתתפים באירועי תרבות, אמנות או ספורט היה 34.1% בקרב גברים ו-32.1% בקרב נשים.
- אחוז המשתתפים יורד עם הגיל – 37.2% בקרב בני 20–44, 33.0% בקרב בני 45–64 ו-21.7% בקרב בני 65 ומעלה.
- בשנת 2021 אחוז היהודים¹ שהשתתפו באירועי תרבות, אמנות או ספורט היה גבוה מאחוז הערבים (35.9% לעומת 20.7%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, נמצא שהאחוז הגבוה ביותר של משתתפים היה בקרב חילונים (44.1%), אחריו – בקרב מסורתיים² ודתיים (34.2% ו-28.8%, בהתאמה), והאחוז הנמוך ביותר היה בקרב חרדים (18.8%).

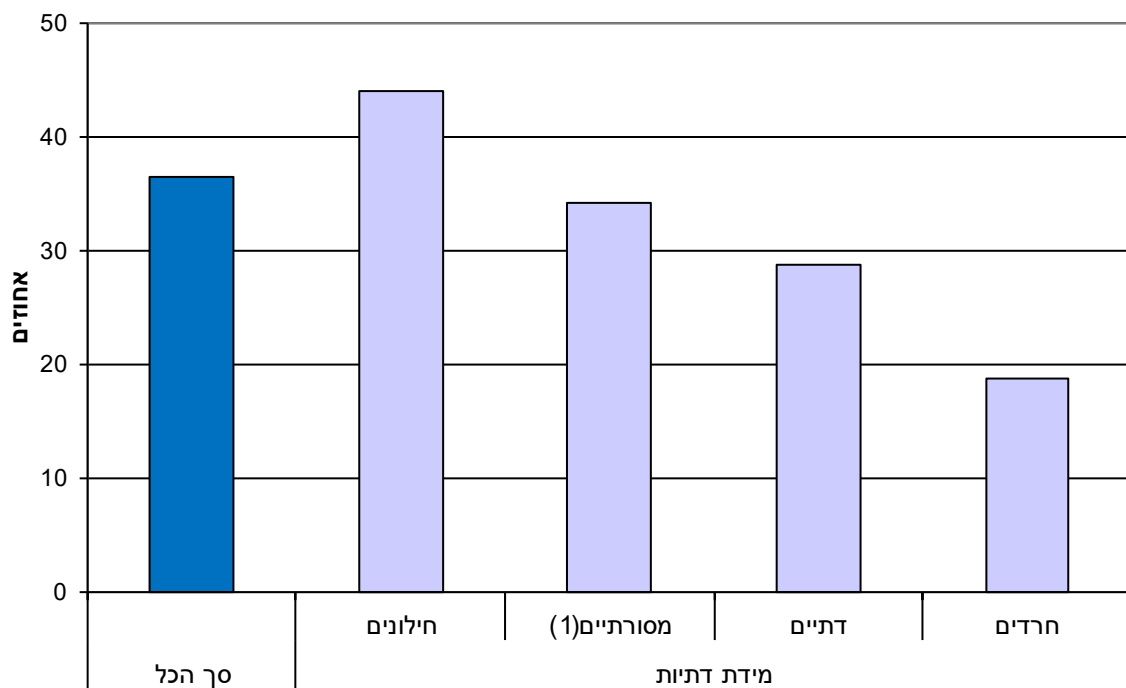
¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

**10.5.1. בני 20 ומעלה שיוצאים לאירועי תרבות, אמנות או ספורט,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2021**

**10.5.2. יהודים בני 20 ומעלה שיוצאים לאירועי תרבות, אמנות או ספורט,
לפי מידת דתיות
2021**

(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

10.6. ארוחות בקרב בני המשפחה

תיאור המדד והגדרתו

הקשר של האדם עם המשפחה הוא מרכיב משמעותי באיכות החיים. ארוחות משפחתיות משותפות מהוות ביטוי לקרבה המשפחתית ולקיומם של קשרים בין-אישיים חזקים בתוך המשפחה.

מחקרים שונים מצביעים על קשר בין ארוחות משפחתיות למשקל גוף בריא ולצריכה של מזונות בריאים, לקיום קשרים חזקים בתוך המשפחה, לבריאות נפשית, להרגלים בריאים ואף להישגים בלימודים.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2021 ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו "כן" על השאלה: "בדרך כלל, האם אתה אוכל/את אוכלת ארוחה אחת ביום לפחות עם יתר בני הבית?".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה באחוז המשתתפים בארוחות משפחתיות.

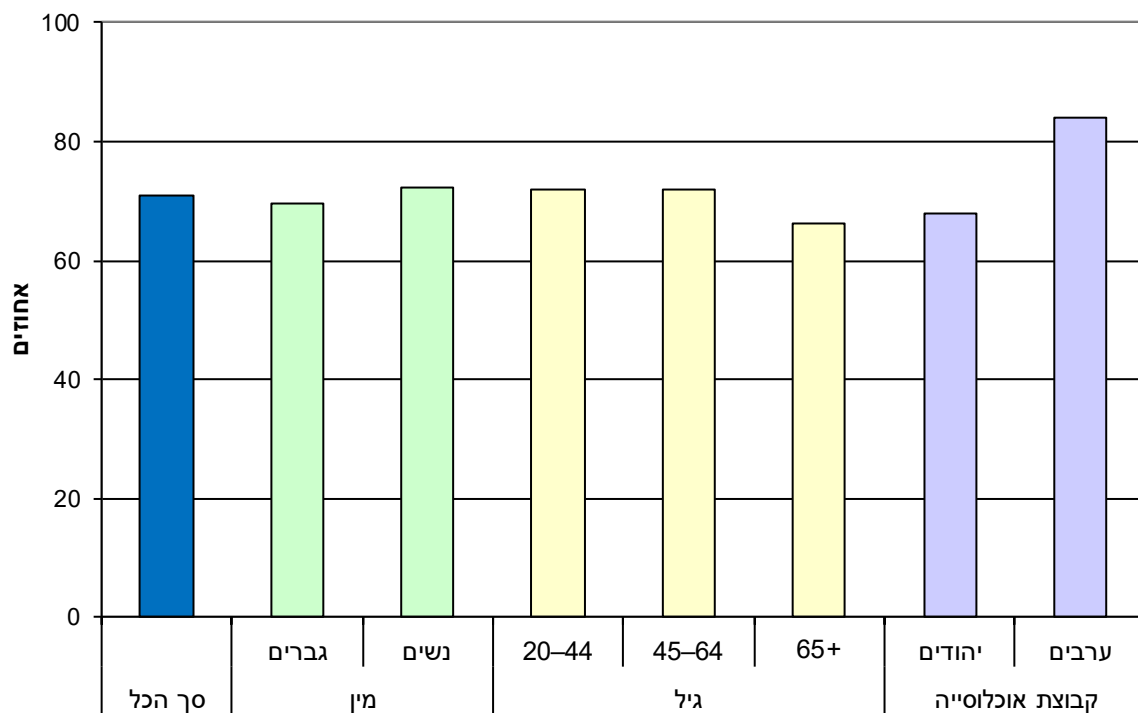
מגמות במדד

- בשנת 2021 70.9% מבני 20 ומעלה השיבו שאכלו לפחות ארוחה משפחתית אחת ביום, 72.2% מהנשים ו-69.6% מהגברים.
- 72.0% מבני 20–44 ו-71.9% מבני 45–64 השיבו שאכלו לפחות ארוחה משפחתית אחת ביום.
- בשנת 2021 אחוז הערבים שהשתתפו בארוחות בקרב המשפחה היה גבוה מאחוז היהודים¹ (84.0% לעומת 67.9%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, נמצא שהאחוז הגבוה ביותר של משתתפים בארוחות משפחתיות היה בקרב חרדים (76.6%), אחריו – בקרב דתיים (71.7%), והאחוז הנמוך ביותר היה בקרב מסורתיים² (65.8%).

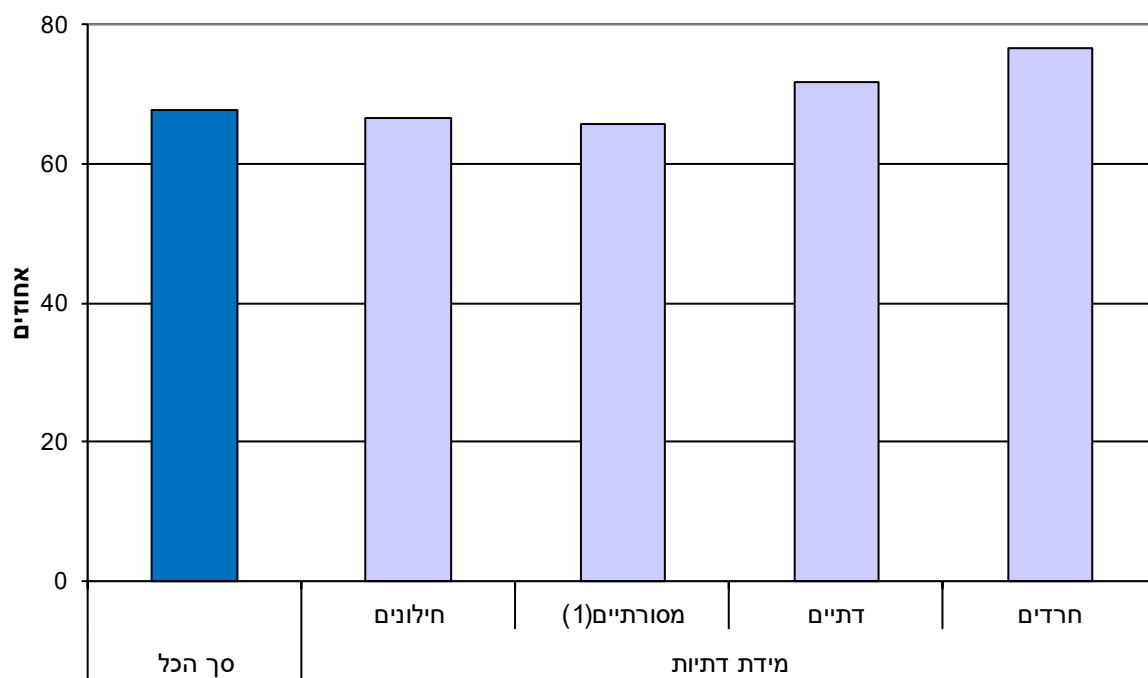
¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

**10.6.1. בני 20 ומעלה שאכלו לפחות ארוחה משפחתית אחת ביום,
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2021**

**10.6.2. יהודים בני 20 ומעלה שאכלו לפחות ארוחה משפחתית אחת ביום,
לפי מידת דתיות
2021**

(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

10.7. ביקור בחיק הטבע

תיאור המדד והגדרתו

ביקורים בחיק הטבע הם ביטוי לשימוש בזמן הפנוי העומד לרשות הפרט באופן התורם לשיפור איכות החיים.

החשיפה לטבע תורמת לבריאות, להפחתת לחץ ולהנאה בקרב משפחה וחברים.

האפשרות לצאת לבילויים קצרים בחיק הטבע נחשבת ביטוי לאיכות חיים ולרווחה אישית.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2021, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו "1–9 פעמים" או "10 פעמים ויותר" על השאלות: "בשנים עשר החודשים האחרונים, כמה פעמים ביקרת ביערות, בשמורות טבע וגנים לאומיים, בחוף הים ובפארקים עירוניים?"¹.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה באחוז המבקרים בחיק הטבע.

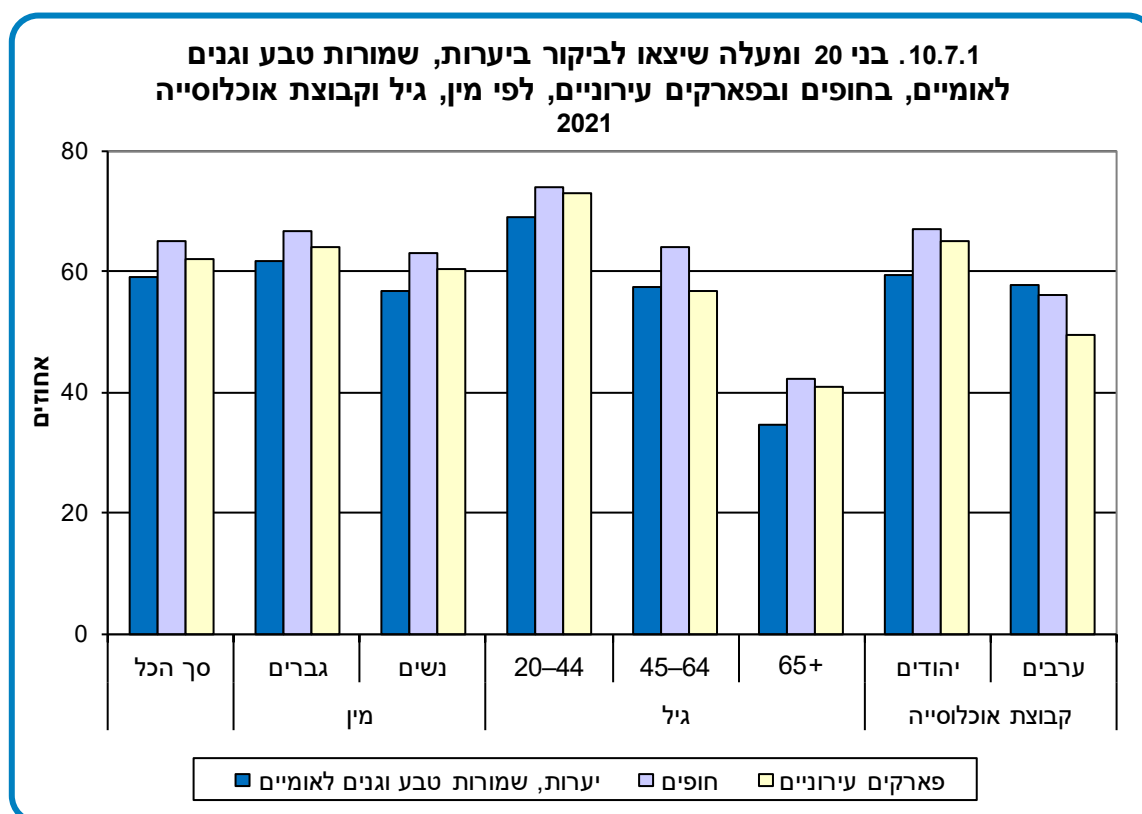
מגמות במדד

- בשנת 2021 81.5% מבני 20 ומעלה ביקרו לפחות פעם אחת באחד מהמקומות האלה: יערות, שמורות טבע וגנים לאומיים; חופים; ופארקים עירוניים.
- 59.2% מבני 20 ומעלה יצאו לביקור ביערות, שמורות טבע וגנים לאומיים, 16.0% מתוכם ביקרו 10 פעמים ויותר.
- 65.1% מבני 20 ומעלה ביקרו בחופים.
- 62.2% מבני 20 ומעלה ביקרו בפארקים עירוניים.
- אחוז המבקרים ביערות, שמורות טבע וגנים לאומיים גבוה בקרב גברים מבקרב נשים (61.9% לעומת 56.7%, בהתאמה).
- אחוז המבקרים ביערות, שמורות טבע וגנים לאומיים יורד עם הגיל – 69.2% בקרב בני 20–44, 57.4% בקרב בני 45–64 ו-34.5% בקרב בני 65 ומעלה.
- בשנת 2021 אחוז היהודים² שביקרו ביערות, שמורות טבע וגנים לאומיים היה גבוה מעט מאחוז הערבים (59.5% לעומת 58.0%, בהתאמה).

¹ המדד מבוסס על 3 שאלות נפרדות הנכללות בשאלון הסקר החברתי: 1. ביקורים ביערות, שמורות טבע וגנים לאומיים; 2. ביקורים בחופים; 3. ביקורים בפארקים עירוניים.

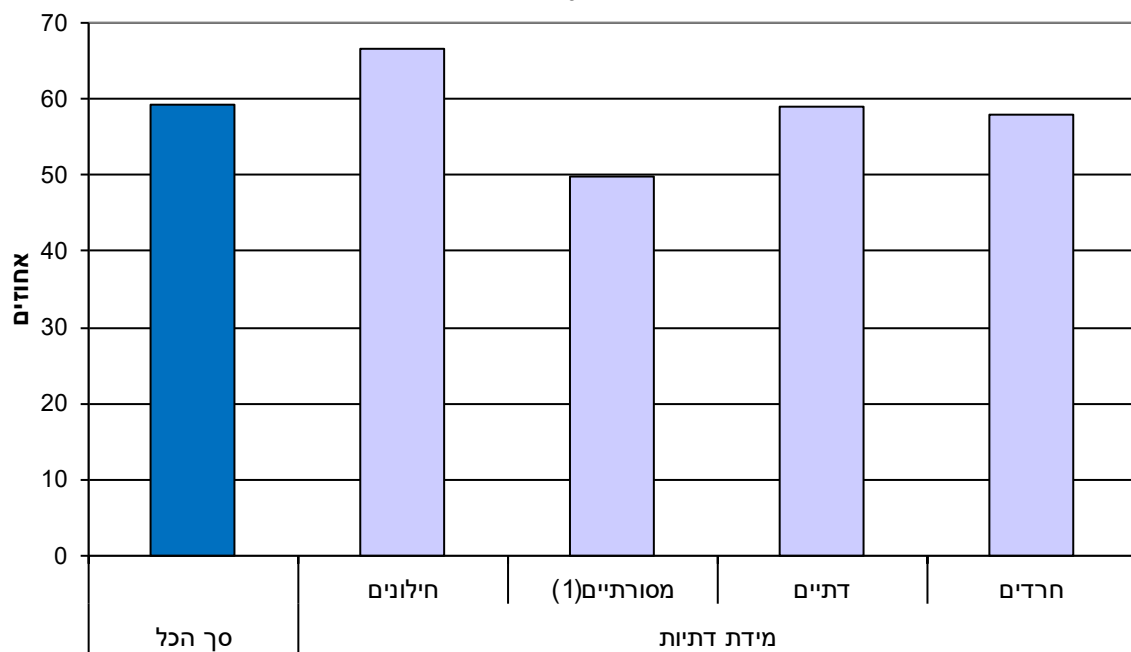
² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

- בהשוואה לפי מידת דתיות בקרב יהודים, נמצא שהאחוז הגבוה ביותר של המבקרים ביערות, שמורות טבע וגנים לאומיים היה בקרב חילונים (66.5%), והאחוז הנמוך ביותר היה בקרב מסורתיים³ (49.9%).
- אחוז המבקרים בקרב בני 20–44 ובקרב יהודים היה גבוה מאחוז הערבים, בעיקר בפארקים ובחופים.

³ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

10.7.2. יהודים בני 20 ומעלה שיצאו לביקור ביערות, שמורות טבע וגנים לאומיים, לפי מידת דתיות 2021

(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

11

טכנולוגיות המידע

11.1. מועסקים בתחום טכנולוגיות המידע והתקשורת (ICT)¹

תיאור המדד והגדרתו

המדד מציג את המועסקים בענפי ה-ICT לפי נתוני סקר כוח אדם של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

מדידת המועסקים בענפי ה-ICT מאפשרת אמידה של התפתחות תחום טכנולוגיות המידע והתקשורת ומעקב אחר מגמות בשוק התעסוקה בתחום זה. היקף המועסקים משפיע על התפתחות התחום ומשקף את הפוטנציאל של הענף.

להלן פירוט הענפים הנכללים בהגדרת ה-ICT (מתוך הסיווג האחיד של ענפי הכלכלה 2011):

ענפים בתחום התעשייה – תעשיית ייצור רכיבים ולוחות אלקטרוניים (ענף 261), ייצור מחשבים, מוצרי צריכה אלקטרוניים, מדיה מגנטית ואופטית (ענפים: 262, 264 ו-268) וייצור ציוד תקשורת (ענף 263).

ענפים בתחום השירותים – שירותי תקשורת (ענף 61), תכנות וייעוץ בתחום המחשבים ושירותים אחרים, כולל מרכזי מחקר ופיתוח תוכנה (ענף 62), הוצאה לאור של תוכנה, עיבוד נתונים (ענף 631).

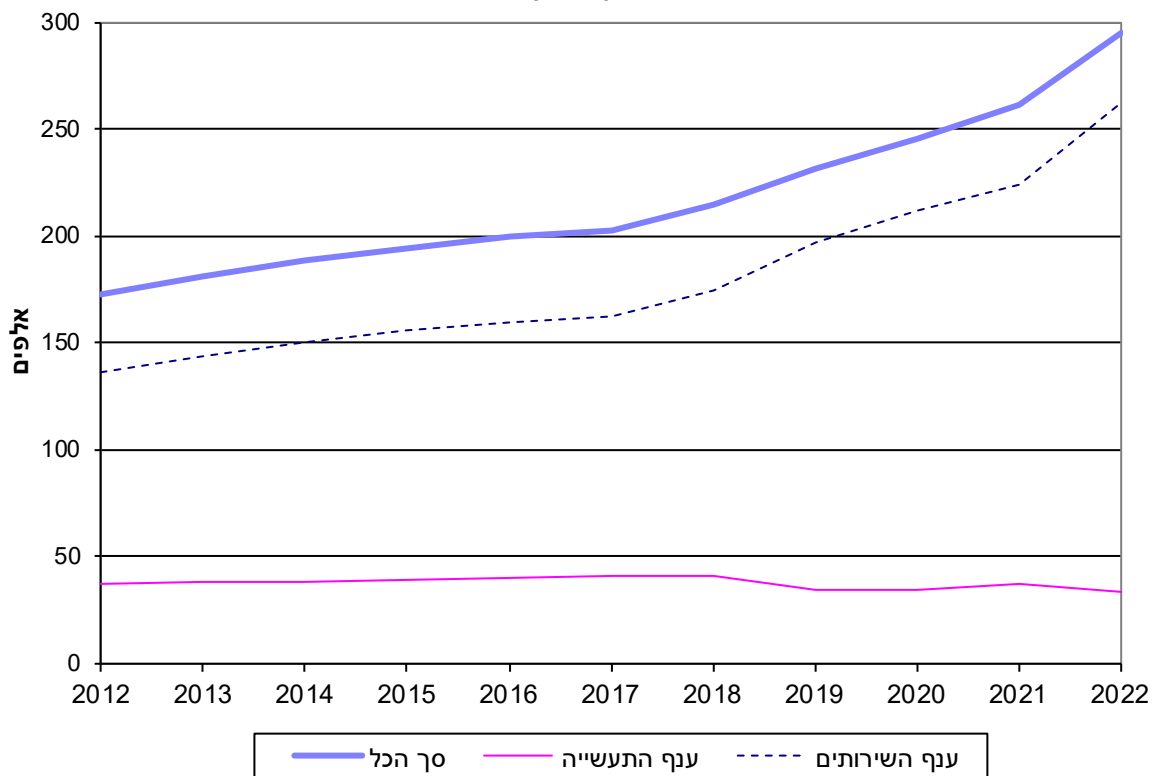
המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור המועסקים בענפי ה-ICT.

מגמות במדד

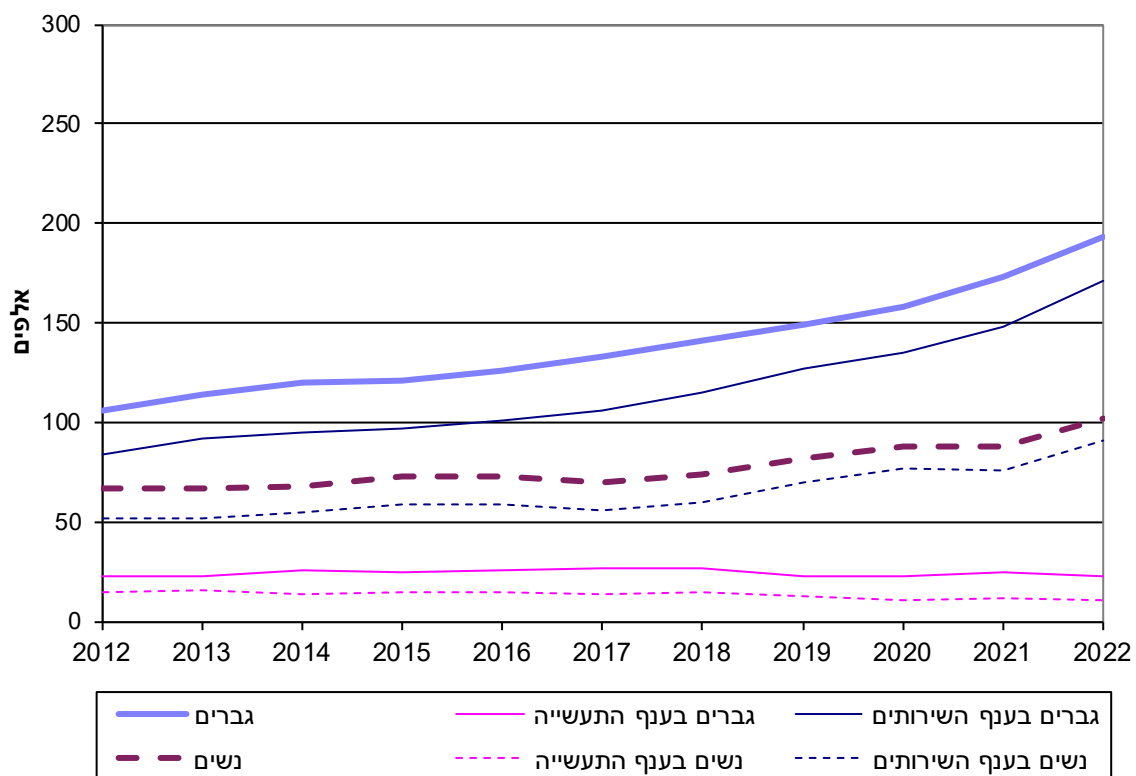
- מספר המועסקים בתחום ה-ICT בשנת 2022 עמד על 295.0 אלף (261.0 אלף ב-2021), ומתוכם 262.1 אלף בענף השירותים (224.2 אלף ב-2021) ו-32.9 אלף בענף התעשייה (36.8 אלף ב-2021). מספר המועסקים בתחום ה-ICT עלה ב-13.0% לעומת 2021 – זהו השינוי הגבוה ביותר משנת 2013.
- בשנים 2012–2022 אחוז המועסקים בתחום ה-ICT מכלל המועסקים עלה מ-4.7% ל-13.0%, בהתאמה.
- בשנים 2012–2022 מספר המועסקים בתחום ה-ICT עלה מ-172.6 אלף ל-295.0 אלף, בהתאמה (עלייה של 70.9%).
- ב-2022 גברים הועסקו בתחום ה-ICT פי 1.9 מנשים (193.5 אלף לעומת 101.5 אלף, בהתאמה).
- ב-2022 94.4% מהמועסקים בתחום ה-ICT היו יהודים (278.3 אלף יהודים לעומת 6.8 אלף ערבים). בענף השירותים בתחום ה-ICT 95.0% מהמועסקים היו יהודים (249.1 אלף יהודים לעומת 5.7 אלף ערבים), ובענף התעשייה בתחום ה-ICT 89.0% מהמועסקים היו יהודים (29.3 אלף יהודים לעומת 1.1 אלף ערבים).

¹ ICT – Information and Communications Technologies.

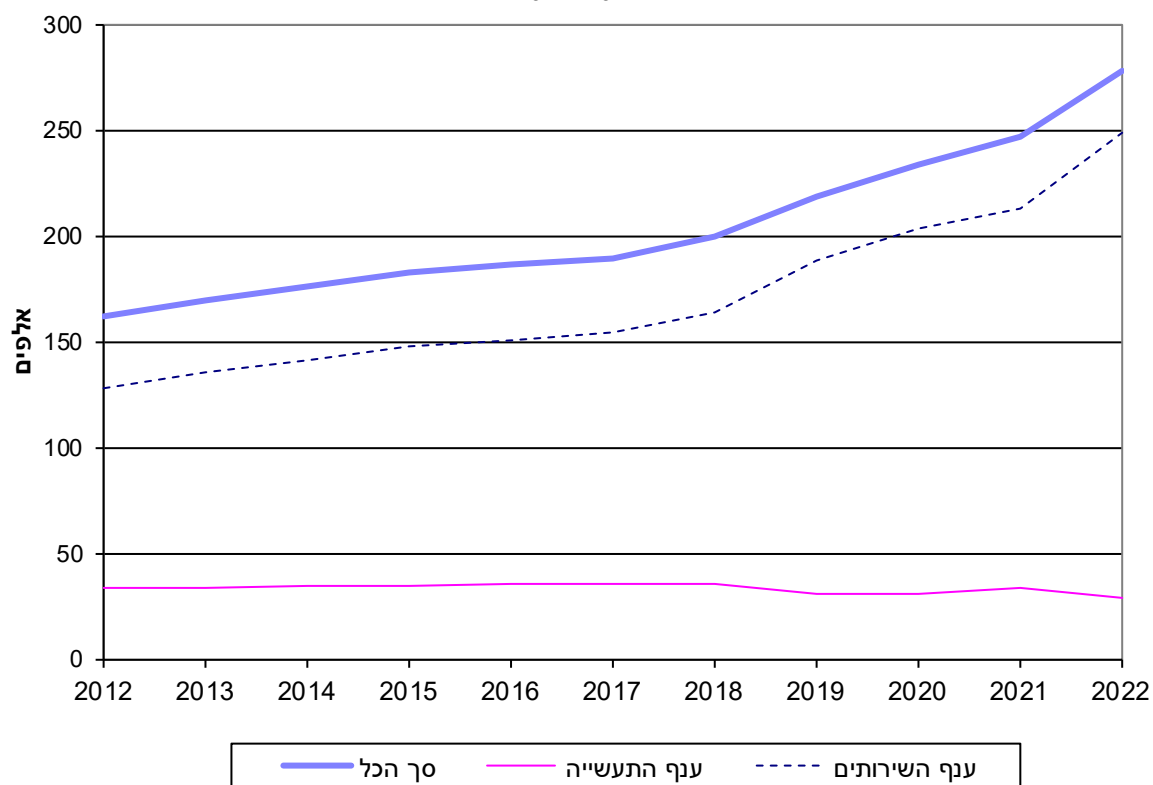
11.1.1. מועסקים בתחום ה-ICT, לפי ענף
2022-2012

11.1.2. מועסקים בתחום ה-ICT, לפי ענף ומין
2022-2012

11.1.3. מועסקים יהודים בתחום ה-ICT, לפי ענף
2022-2012

11.2. כישורי בוגרים: פתרון בעיות בסביבה מתוקשבת

בעלי מיומנות גבוהה בפתרון בעיות בסביבה מתוקשבת (רמות 2 ו-3) בסקר מיומנויות בוגרים בישראל

תיאור המדד והגדרתו

המדד מבוסס על תוצאות סקר מיומנויות בוגרים¹ (תוכנית הערכה בין-לאומית של מיומנויות בוגרים, בני 16–65). המיומנות בפתרון בעיות בסביבה מתוקשבת משמעותה היכולת של אדם להשתמש בטכנולוגיה דיגיטלית, באמצעי תקשורת וברשתות מחשבים כדי להשיג מידע ולהעריך אותו, לתקשר עם אחרים ולבצע מטלות בחיי היום-יום. ההערכה מתמקדת ביכולות לפתור בעיות שונות על ידי הגדרה של יעדים רצויים ותוכניות מתאימות, וגישה למידע ושימוש בו באמצעות מחשבים ורשתות מחשבים.

תחום זה מייצג את המפגש בין מיומנות השימוש באמצעי תקשוב לבין מיומנויות בפתרון בעיות. כדי להצליח בתחום זה נדרש ידע בסיסי בשימוש באמצעי קלט שונים כמו מקלדת, עכבר, מסך, דפדפני אינטרנט, גיליונות אלקטרוניים, דואר אלקטרוני וכו'. עם זאת ההערכה לא נועדה לבדוק את הבקיאות בשימוש בכלים וביישומים כשלעצמם, אלא להעריך את יכולתם של בוגרים להשתמש בכלים אלו כדי לגשת למידע, לעבד אותו, ולהעריך ולנתח באופן מועיל ומוכוון מטרה.

המיומנות בפתרון בעיות בסביבה מתוקשבת מסווגת בסקר לארבע רמות (רמות 1, 2 ו-3 ורמה הנמוכה מרמה 1). הרמות מגדירות את היכולת להתמודד בהצלחה עם מטלות בדרגות קושי שונות שהן "כמו בחיים" ו"כמו בחיי העבודה". לצורך חישוב מדד זה רמות 2 ו-3 מוגדרות גבוהות.

המיומנות לפתרון בעיות בסביבה מתוקשבת נחשבת לאחת ממיומנויות היסוד הנחוצות לצורך השתלבות בתחומי חיים רבים. מיומנות זו ניתנת לרכישה, כך שאפשר להשפיע עליה באמצעות התוויית מדיניות.

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשיעור בעלי מיומנות גבוהה בפתרון בעיות בסביבה מתוקשבת.

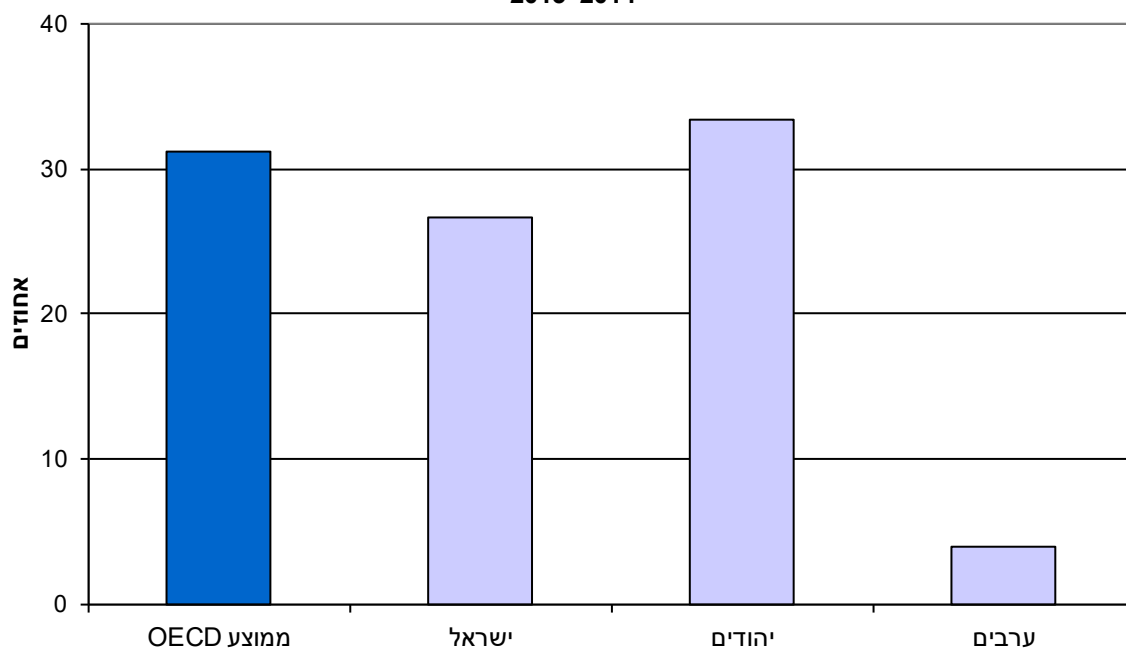
מגמות במדד

- בישראל שיעור בעלי מיומנות גבוהה בפתרון בעיות בסביבה מתוקשבת (רמות 2 ו-3) הוא 27%. שיעור זה נמוך מהשיעור הממוצע ב-OECD (31%).
- שיעור בעלי מיומנות גבוהה בקרב יהודים עומד על 33%, והוא גבוה באופן ניכר מהשיעור המקביל בקרב ערבים (4%).

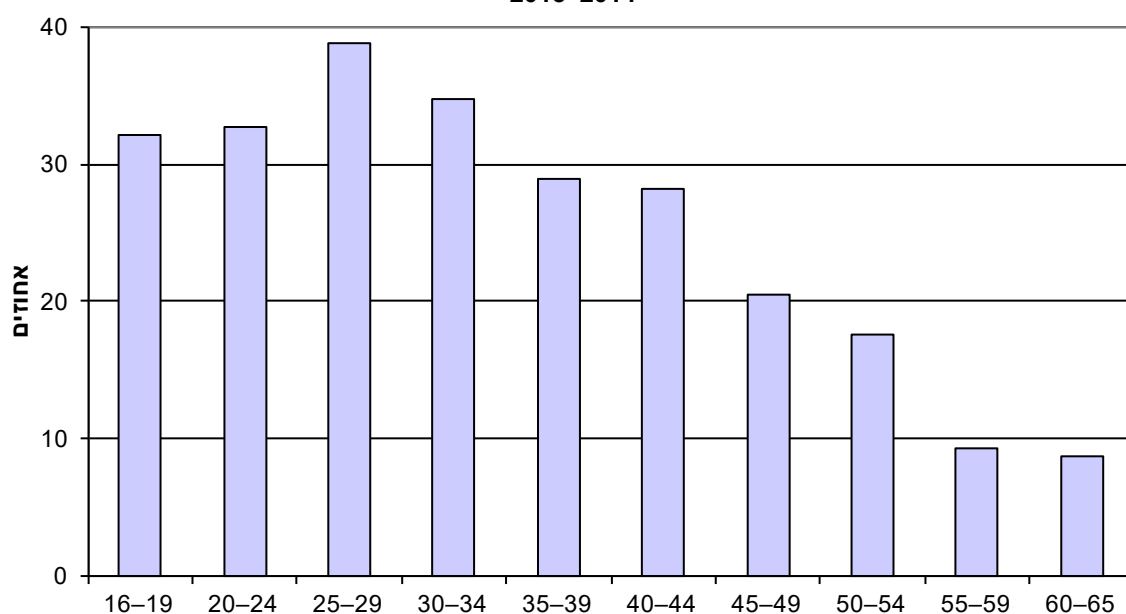
¹ לפירוט כישוריהם של בוגרים ברמות המיומנות השונות בפתרון בעיות בסביבה מתוקשבת, ראו מבוא: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (2016). *מיומנויות בוגרים בישראל 2014–2015*. פרסום מס' 1640.

- השיעור הגבוה ביותר של בעלי מיומנות גבוהה נמצא בקרב בני 25–29 (39%), והוא גבוה מבקרב בני 16–19 (32%). החל בקבוצת הגיל 30–34, שיעור בעלי מיומנות גבוהה יורד באופן הדרגתי, והנמוך ביותר הוא בקרב בני 60–65.

**11.2.1. בעלי רמת מיומנות 2 ו-3 בפתרון בעיות בסביבה מתוקשבת
ישראל בהשוואה לממוצע OECD ולפי קבוצת אוכלוסייה
2015–2014**

**11.2.2. בעלי רמת מיומנות 2 ו-3 בפתרון בעיות בסביבה מתוקשבת,
לפי גיל
2015–2014**

11.3. נגישות למחשב¹

תיאור המדד והגדרתו

מדד זה בוחן את שיעור משקי הבית שברשותם לפחות אחד מאלה: מחשב ביתי, מחשב נישא או טאבלט. המדד משקף את הנגישות של הציבור לתשתיות טכנולוגיות, ומסייע בהבנת הצרכים הטכנולוגיים העתידיים.

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר הוצאות משק הבית החל משנת 2013, ומופנית למשקי בית. המדד כולל את אלו שהשיבו בחיוב על השאלה: "האם נמצאים בבעלותכם או עומדים לשימושכם המוצרים הבאים: מחשב אישי, מחשב נישא או טאבלט – מחשב מגע?".

המגמה הרצויה היא עלייה בנגישות למחשב.

מגמות במדד

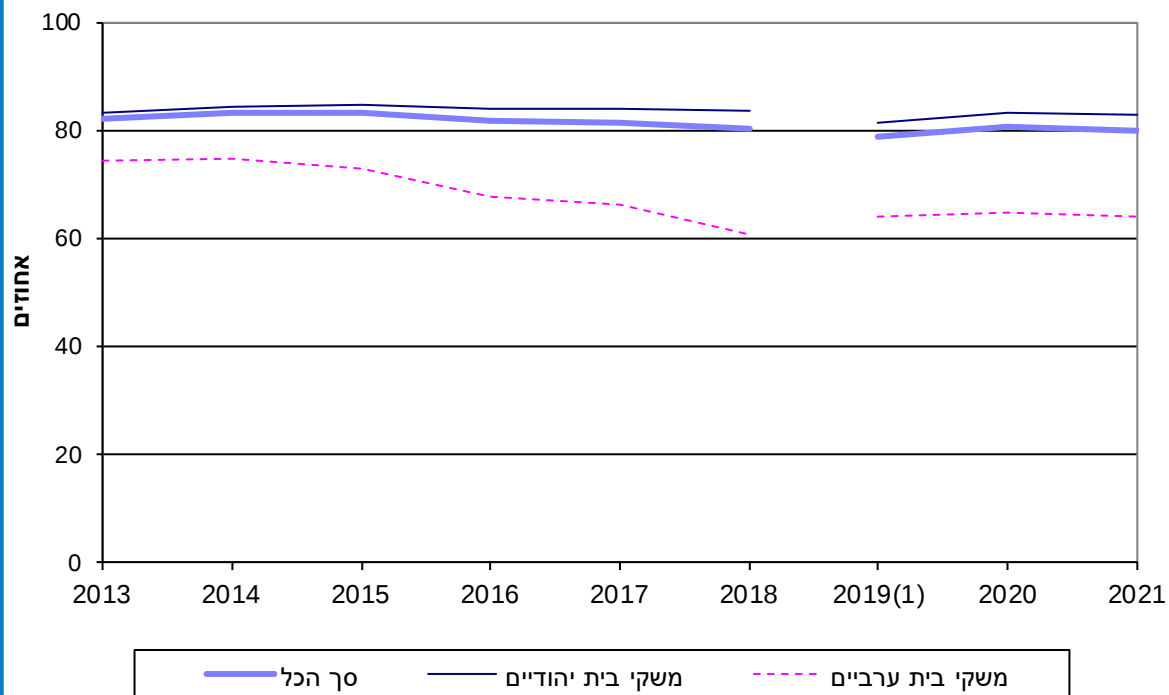
- **ב-2021 ל-80.0% ממשקי הבית בישראל היה לפחות מחשב או טאבלט אחד (בשנת 2020² – 80.6%)** – ל-82.9% ממשקי הבית היהודיים ול-63.9% ממשקי הבית הערביים.
- מפילוח לפי עשירוני הכנסה נטו לנפש סטנדרטית, נמצא שככל שהעשירון גבוה יותר, גבוה יותר מספר משקי הבית שבבעלותם לפחות מחשב או טאבלט אחד (95.5% בעשירון העליון לעומת 63.6% בעשירון התחתון).
- בהשוואת משקי בית יהודיים לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית, האחוז הגבוה ביותר של משקי בית שבבעלותם לפחות מחשב או טאבלט אחד, היה בקרב משקי בית חילוניים – 89.1%, והאחוז הנמוך ביותר היה בקרב משקי בית חרדיים – 65.4%.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של משקי בית שבבעלותם לפחות מחשב או טאבלט אחד, נמצא ברמת גן (94.1%), והנמוך ביותר – בבת ים (68.7%).
- בהשוואה לפי מחוז, באזור יהודה והשומרון³ נמצא האחוז הגבוה ביותר של משקי בית שבבעלותם לפחות מחשב או טאבלט אחד (86.5%), ובמחוז הצפון – האחוז הנמוך ביותר (72.0%).

¹ משקי הבית שברשותם לפחות אחד מאלה: מחשב ביתי, מחשב נישא או טאבלט.

² בשנת 2019, בעקבות ירידה בשיעורי ההשבה לסקר, שונתה שיטת האמידה. שינוי שיטת חישוב מקדמי הניפוח נועד לצמצם הן את טעויות הדגימה והן את ההטיות העלולות לנבוע מכך שמשקי בית שלא השיבו לסקר יכולים להיות שונים בתכונותיהם מאלה שהשתתפו בסקר. השינוי שנעשה בשיטת האמידה משפיע בעיקר על הכנסות משקי הבית והפרטים. לכן ב-2019 חל שבר בסדרה לעומת הנתונים שהתפרסמו בשנים הקודמות.

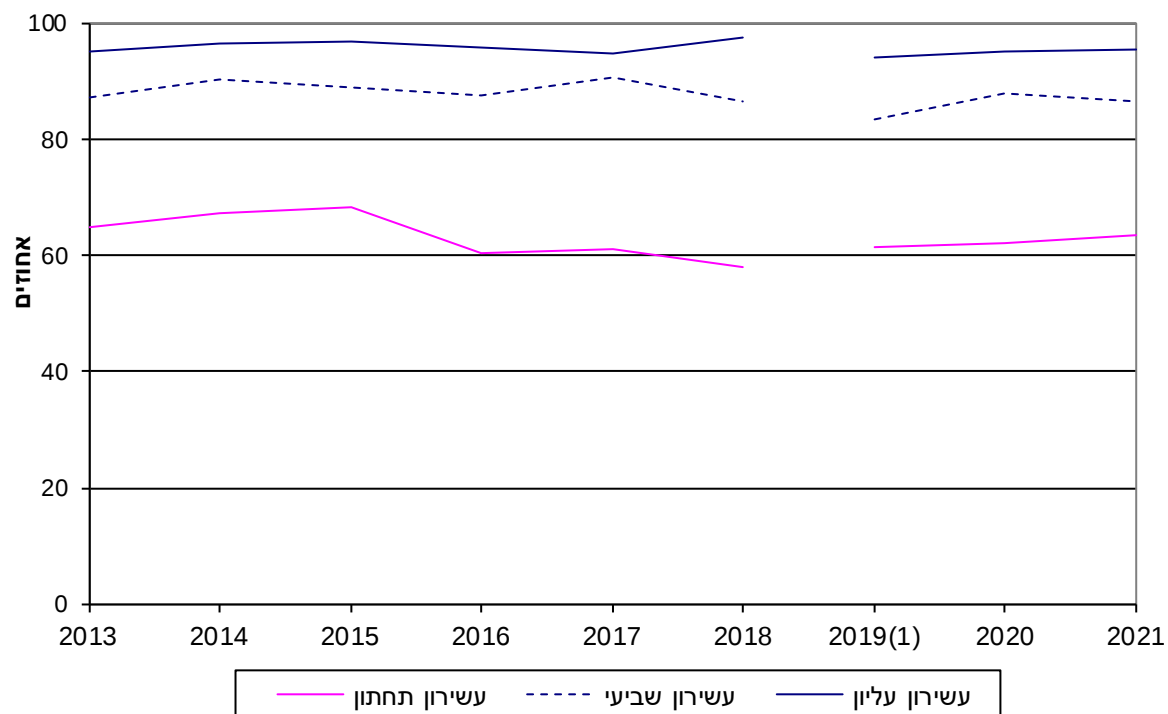
³ יישובים ישראליים.

**11.3.1 . בעלות על מחשב ביתי או מחשב נישא או טאבלט,
לפי קבוצת אוכלוסייה
2021-2013**

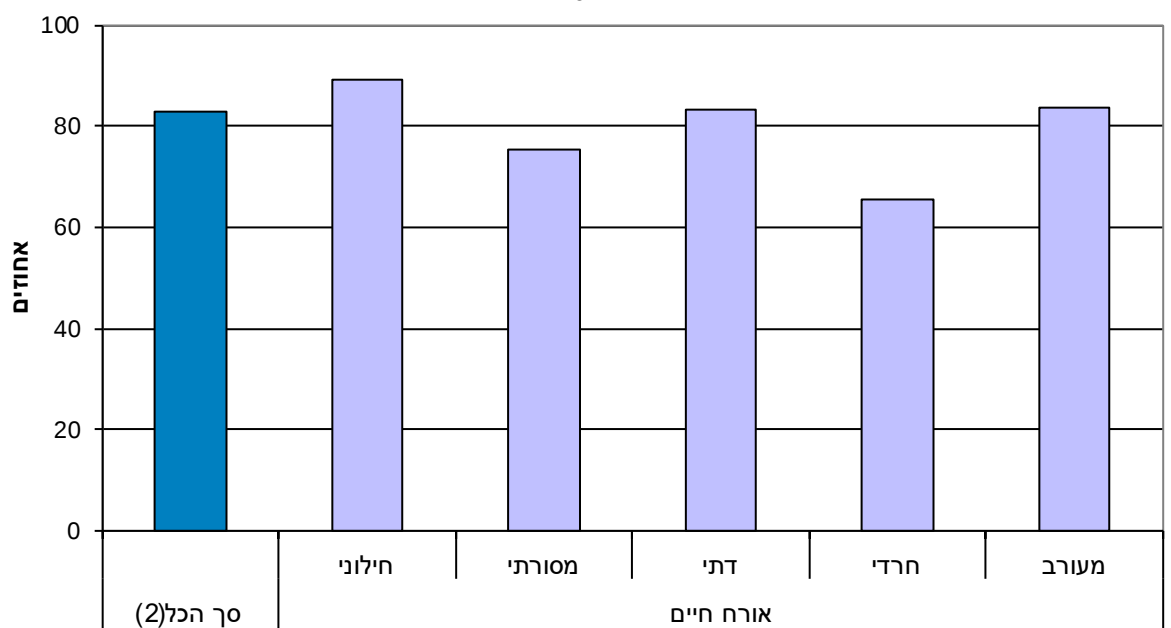
(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שיטת אמידה חדשה.

**11.3.2 . בעלות על מחשב ביתי או מחשב נישא או טאבלט,
לפי עשירוני הכנסה נטו לנפש סטנדרטית
2021-2013**

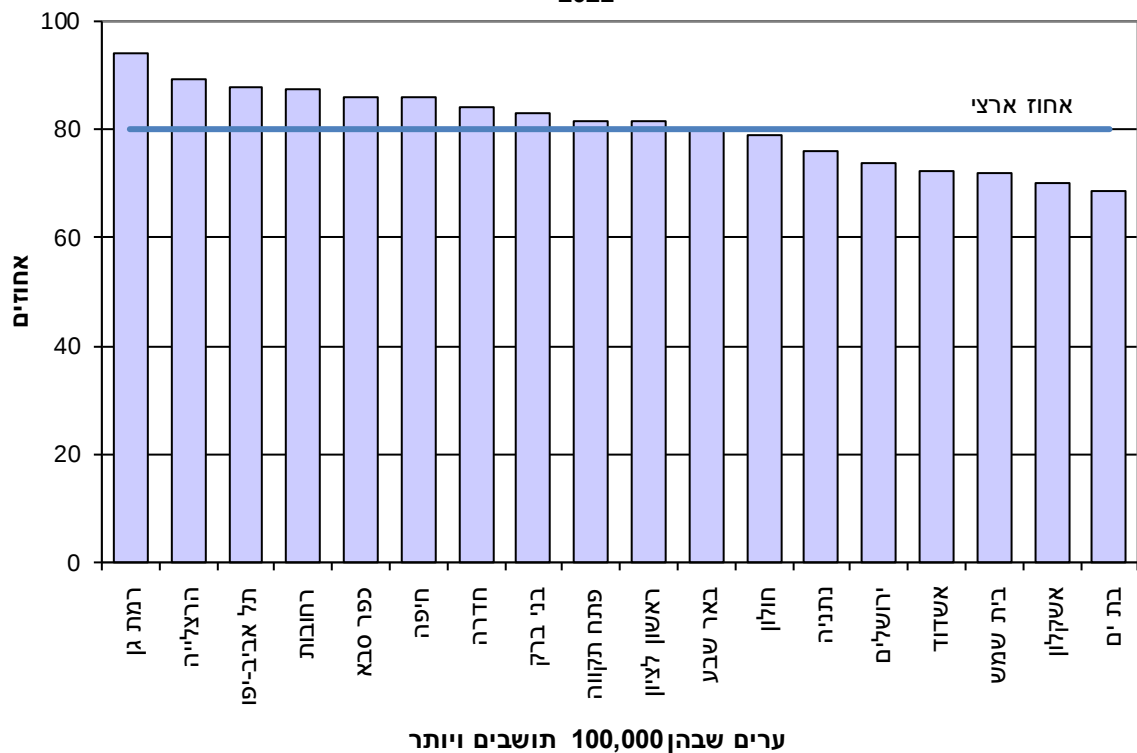
(1) בשנת 2019 חל שבר בסדרה בשל שיטת אמידה חדשה.

11.3.3. משקי בית יהודיים (1) שבבעלותם מחשב ביתי או מחשב נישא או טאבלט, לפי אורח חיים של הגרים בדירה מבחינה דתית 2021

(1) אינו כולל את הגרים במוסדות.
(2) כולל 'אחר' או 'לא ידוע'.

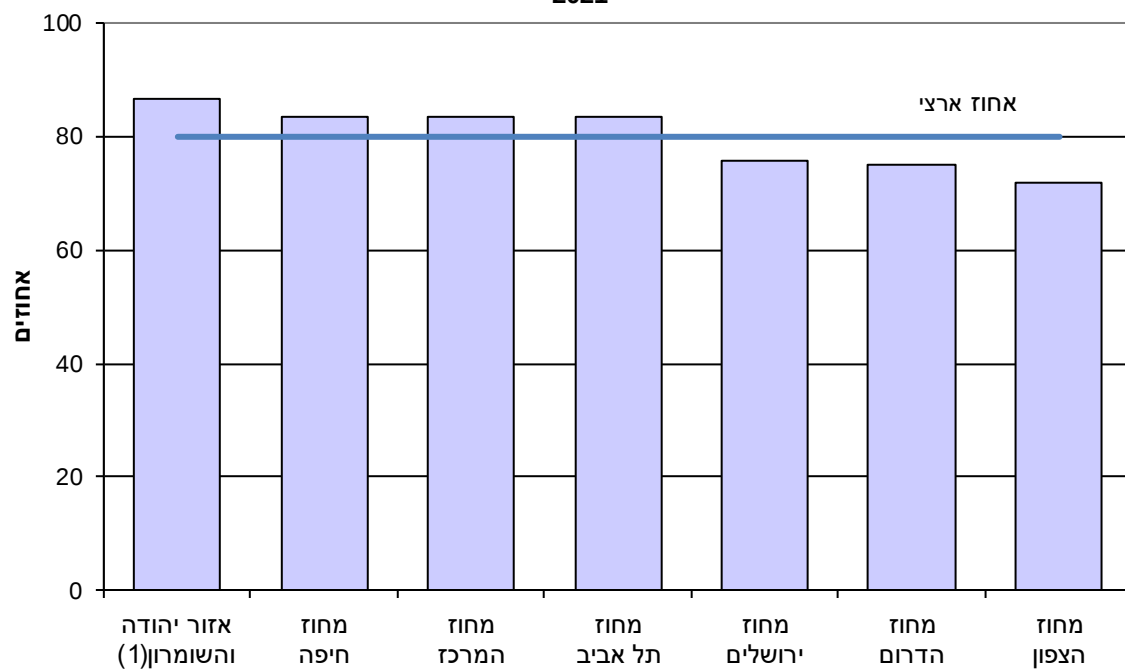
11.3.4. משקי בית שבבעלותם מחשב ביתי או מחשב נישא או טאבלט בערים הגדולות 2021

11.3.5. משקי בית שבבעלותם מחשב ביתי או מחשב נישא או טאבלט,

לפי מחוז

2021

(1) יישובים ישראליים.

11.4. תחושת ביטחון בסביבה מקוונת

תיאור המדד והגדרתו

המדד מבוסס על שאלה המופיעה בשאלון סקר ביטחון אישי החל בשנת 2017, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד מתייחס לאלו שהשיבו בחיוב על השאלה: "באיזו מידה את/ה חושש/ת להיפגע מעבירה מקוונת, כתוצאה משימוש באינטרנט? כגון גנבת מידע דרך אתרי אינטרנט, התחזות או איום באמצעות מערכות ממוחשבות".

המגמה הרצויה למדד היא עלייה בתחושת הביטחון בסביבה מקוונת.

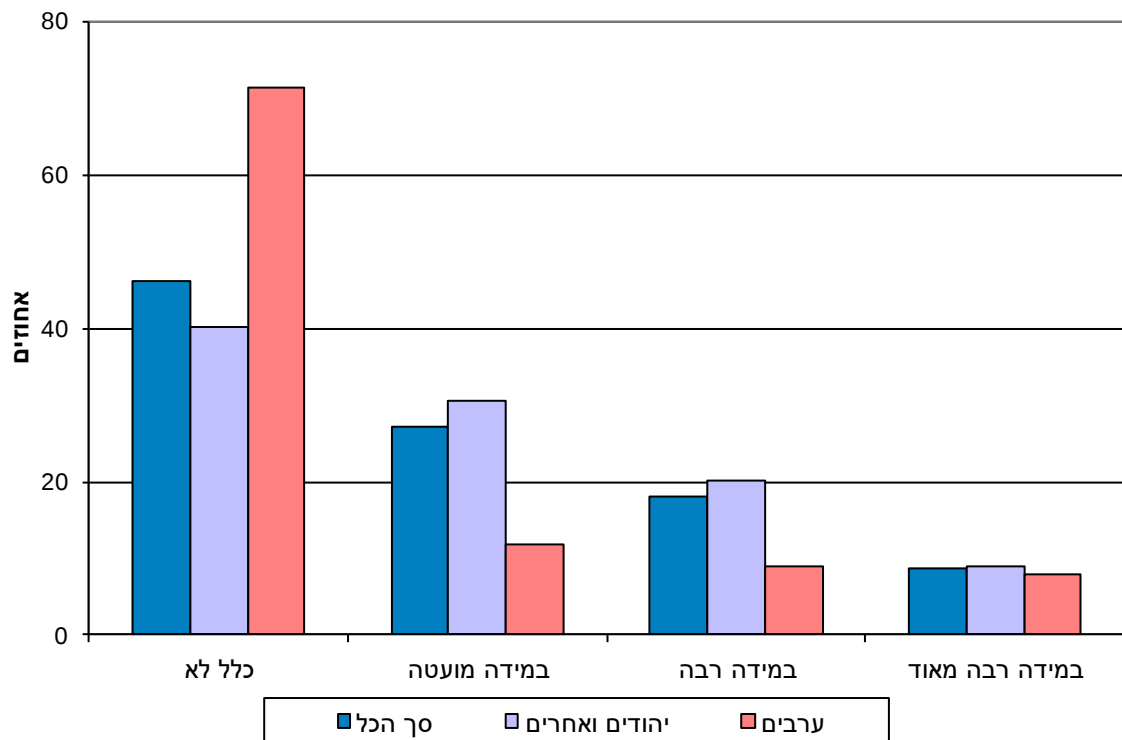
מגמות במדד

- בשנת 2022 46.1% מבני 20 ומעלה לא חששו כלל להיפגע בסביבה מקוונת (43.4% ב-2021), 27.1% חששו במידה מועטה, 18.1% חששו במידה רבה ו-8.6% חששו במידה רבה מאוד.
- בשנת 2022 71.4% מהערבים בני 20 ומעלה לא חששו כלל להיפגע בסביבה מקוונת (ב-2021 72.2%).
- בשנת 2022 40.3% מהיהודים¹ בני 20 ומעלה לא חששו כלל להיפגע בסביבה מקוונת (ב-2021 37.5%).
- בני 20–34 חששו² להיפגע בסביבה מקוונת בדומה לבני 35 ומעלה (כ-54%).
- בקרב בני 20–34, 57.8% מהנשים חששו להיפגע בסביבה מקוונת לעומת 51.6% מהגברים, ובקרב בני 35 ומעלה – 54.4% לעומת 52.6%, בהתאמה (ב-2021 54.6% בקרב גברים בני 35 ומעלה).
- בערים הגדולות (שבהן 200,000 תושבים ויותר), השיעור הגבוה ביותר של בני 20 ומעלה שלא חששו להיפגע בסביבה מקוונת נמצא בבני ברק ובירושלים (66.4% ו-55.9% בהתאמה), והשיעור הנמוך ביותר נמצא בתל אביב-יפו ובנתניה (32.3% ו-41.8% בהתאמה).
- בהשוואה לפי מחוז, השיעור הגבוה ביותר של בני 20 ומעלה שאינם חוששים להיפגע בסביבה מקוונת נמצא במחוז הצפון ובמחוז ירושלים (58.0% ו-55.0% בהתאמה), והשיעור הנמוך ביותר נמצא במחוז המרכז (37.7%).

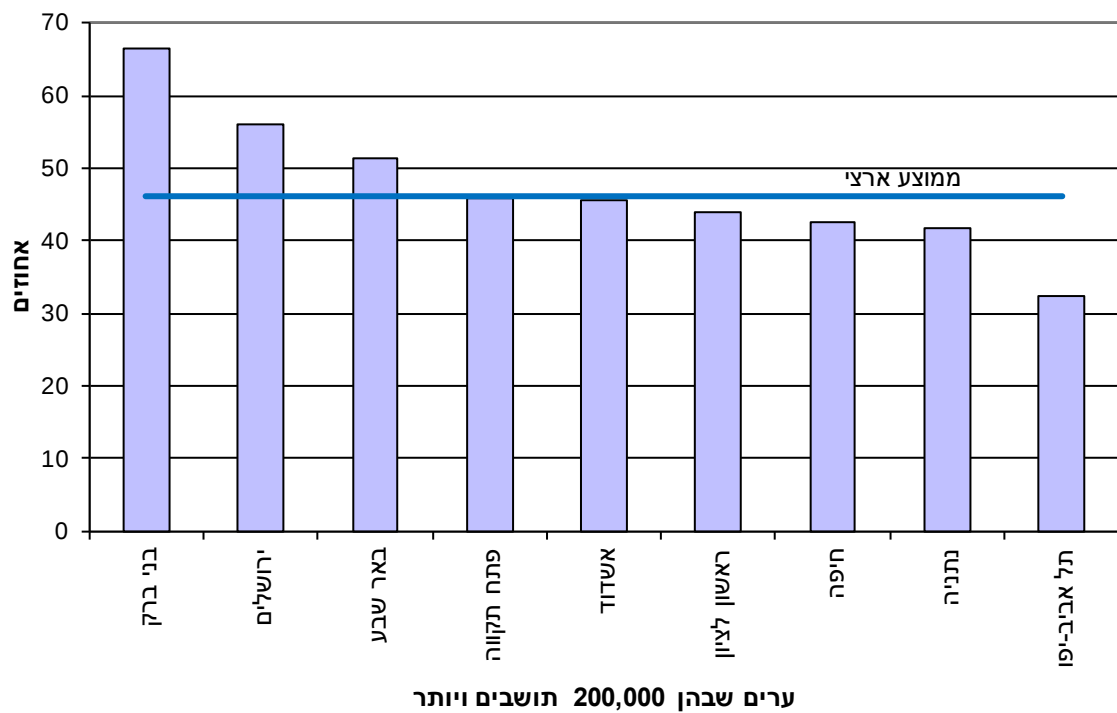
¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² 'במידה רבה מאוד', 'במידה רבה' ו'במידה מועטה'.

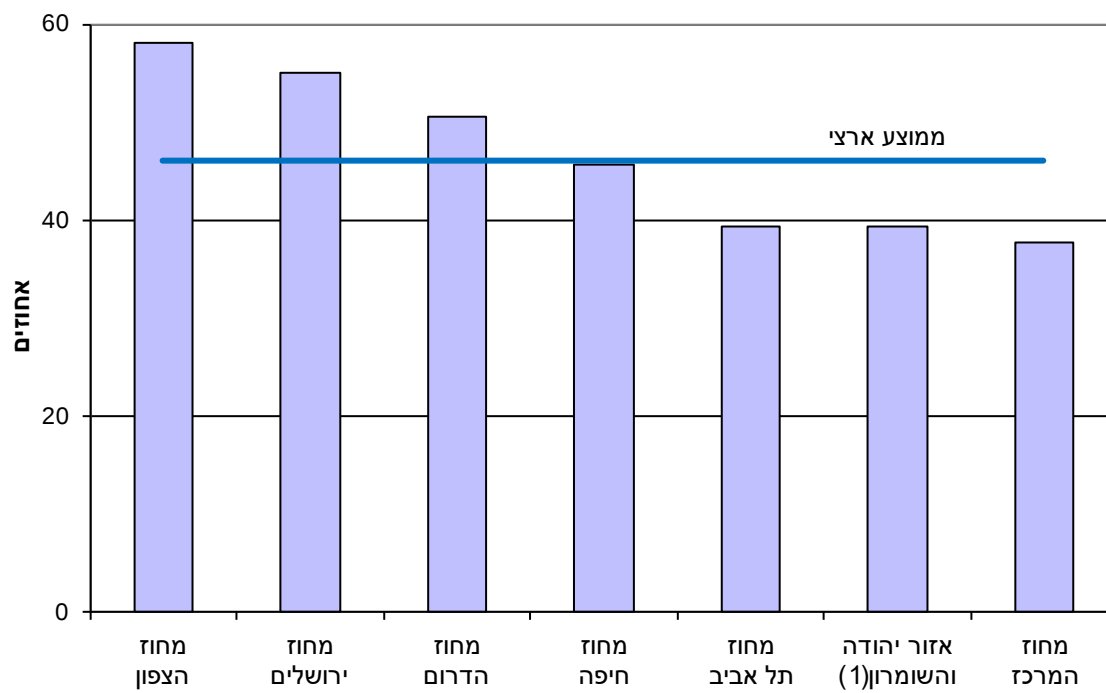
11.4.1. בני 20 ומעלה, לפי מידת החשש להיפגע מעבירה מקוונת
ולפי קבוצת אוכלוסייה
2022

11.4.2. בני 20 ומעלה שאינם חוששים להיפגע מעבירה מקוונת
בערים הגדולות
2022

11.4.3. בני 20 ומעלה שאינם חוששים להיפגע מעבירה מקוונת,
לפי מחוז
2022

(1) יישובים ישראליים.

11.5. שימוש באינטרנט

תיאור המדד והגדרתו

מדד זה בוחן את היקף השימוש באינטרנט על מגוון מטרותיו: חיפוש מידע, דואר אלקטרוני, קבוצות דיון ורשתות חברתיות, וטסאפ, הורדת קבצים, תשלומים, קניות, קבלת שירותי ממשל, שיחות טלפון או וידאו ומשחקים.

המדד מבוסס על שאלות המופיעות בסקר החברתי משנת 2002¹, ומופנות לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו לשאלות אלו: "בשלושת החודשים האחרונים, האם השתמשת באינטרנט, כולל דואר אלקטרוני?", "בשלושת החודשים האחרונים, האם השתמשת באינטרנט באמצעות הטלפון הנייד?", "בדרך כלל, כמה פעמים בשבוע אתה משתמש באינטרנט? כולל שימוש באינטרנט לצורך עבודה?", "בשלושת החודשים האחרונים, לאיזה צורך השתמשת באינטרנט?". המגמה הרצויה למדד היא עלייה באחוז השימוש באינטרנט.

מגמות במדד

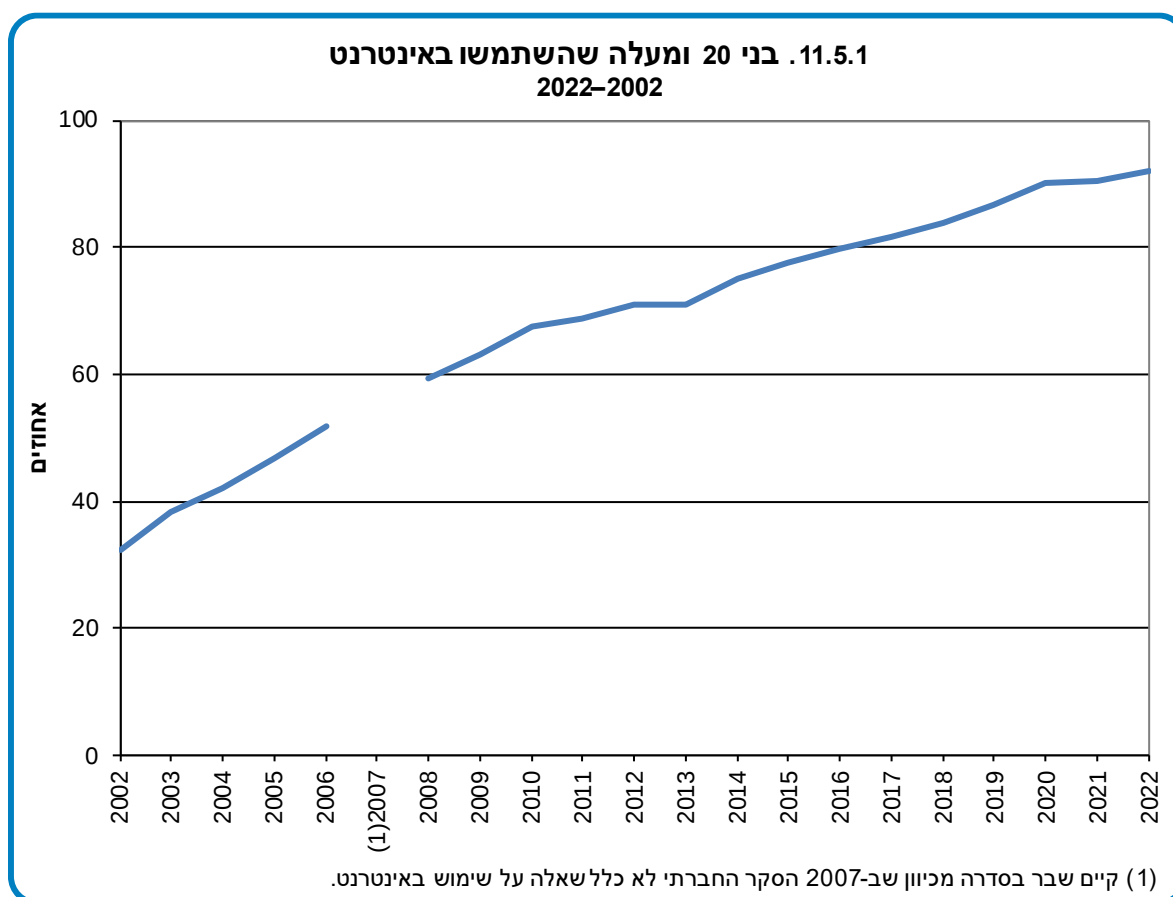
- **ב-2022 91.9% מבני 20 ומעלה השתמשו באינטרנט (90.3% ב-2021), ללא הבדל בין גברים לנשים.** 88.0% השתמשו באינטרנט באמצעות הטלפון הנייד, 54.1% השתמשו לצורך עבודה ו-35.9% ללימודים.
- בשנים 2002–2022 חלה עלייה הדרגתית באחוז השימוש באינטרנט – מ-32.3% ל-91.9%.
- בהשוואה ל-2021, נרשמו ב-2022 עליות בשימוש באינטרנט לתשלומים – מ-49.0% ל-52.5%, בהתאמה, ובשימוש באינטרנט לקניות – מ-55.3% ל-58.1%, בהתאמה.
- אחוז השימוש באינטרנט יורד עם העלייה בגיל – 95.8% בקרב בני 20–44, 93.5% בקרב בני 45–64, 84.5% בקרב בני 65–74 ו-69.4% בקרב בני 75 ומעלה.
- בשנת 2022 השתמשו באינטרנט 92.6% מהיהודים² ו-87.6% מהערבים.
- בקרב יהודים, השתמשו באינטרנט 97.4% מהחילונים, כ-93% מהמסורתיים³ ומהדתיים ו-68.6% מהחרדים.
- השימושים הנפוצים ביותר באינטרנט הם שימוש בווטסאפ (86.4%), חיפוש מידע (82.0%), דואר אלקטרוני (76.2%) וקבוצות דיון ורשתות חברתיות (72.4%).

¹ בשנים 2002–2006 השימוש באינטרנט מתייחס לחודש האחרון. משנת 2007 ואילך השימוש מתייחס לשלושת החודשים האחרונים. ב-2007 לא נשאלה שאלה על שימוש באינטרנט. עד 2013 השימוש באינטרנט – באמצעות מחשב בלבד. מ-2014 השימוש באינטרנט – באמצעות מחשב או טלפון נייד.

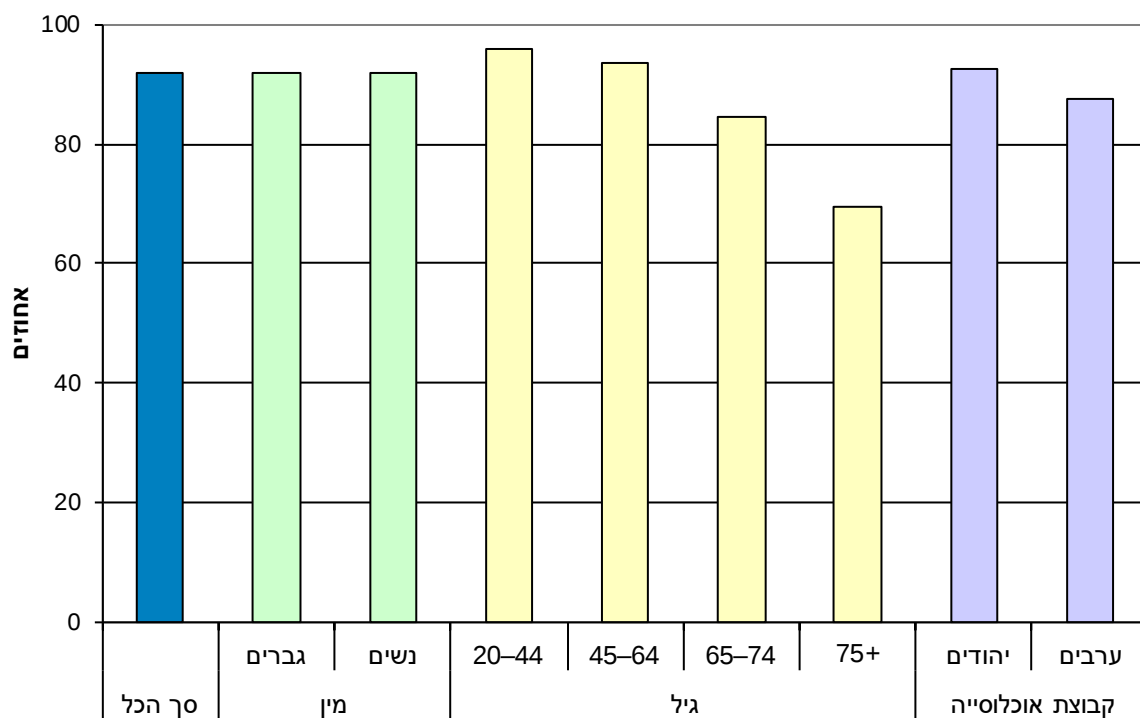
² במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

³ 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

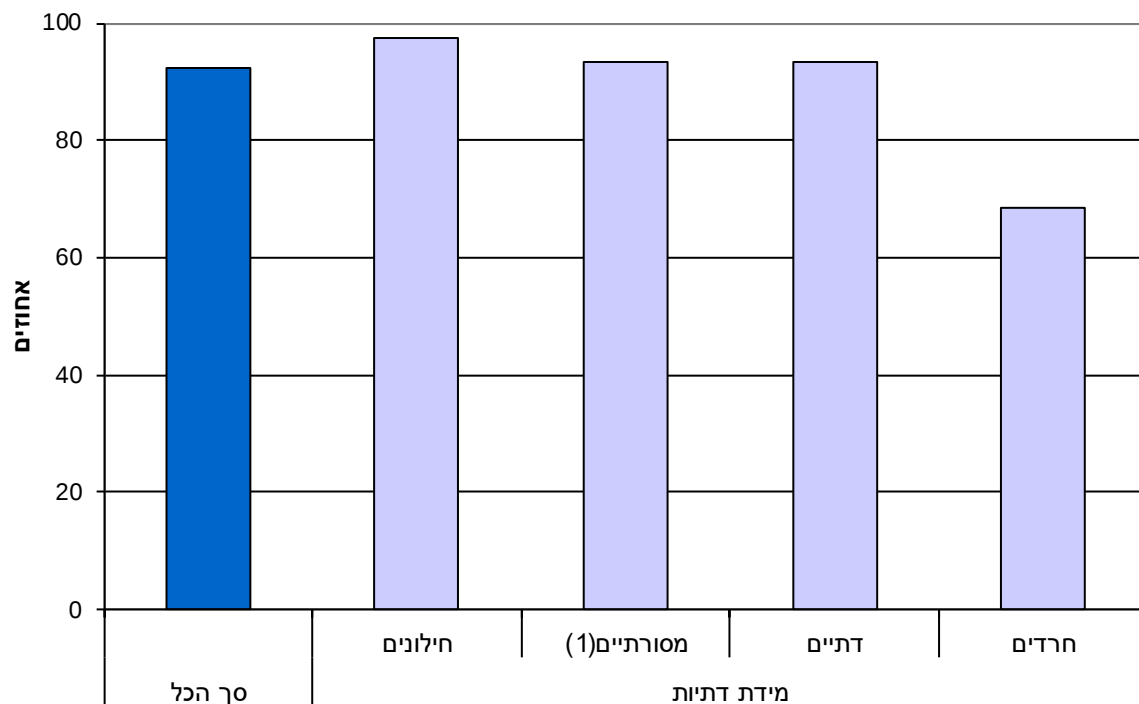
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר), האחוז הגבוה ביותר של שימוש באינטרנט נמצא ברמת גן (98.1%) והנמוך ביותר – בבני ברק (53.8%).
- 87.4% מתושבי ירושלים השתמשו באינטרנט ב-2022 – 84.5% מהיהודים ו-92.7% מהערבים.
- בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של שימוש באינטרנט נמצא במחוז המרכז (94.5%), והנמוך ביותר – במחוז ירושלים (87.2%).
- אחוז השימוש באינטרנט עולה ככל שההכנסה הממוצעת לנפש במשק בית (ברוטו לחודש) עולה – מ-80.4% להכנסה של עד 2,000 ש"ח ל-89.0% להכנסה של 2,001–4,000 ש"ח ול-96.8% להכנסה של 4,001 ש"ח ויותר.
- בהשוואה בין-לאומית לשנת 2022, האחוז הגבוה ביותר של השימוש באינטרנט נמצא בנורווגיה ובלוקסמבורג (כ-99%) והנמוך ביותר – בסין (75.6%).

11.5.2. בני 20 ומעלה שהשתמשו באינטרנט, לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

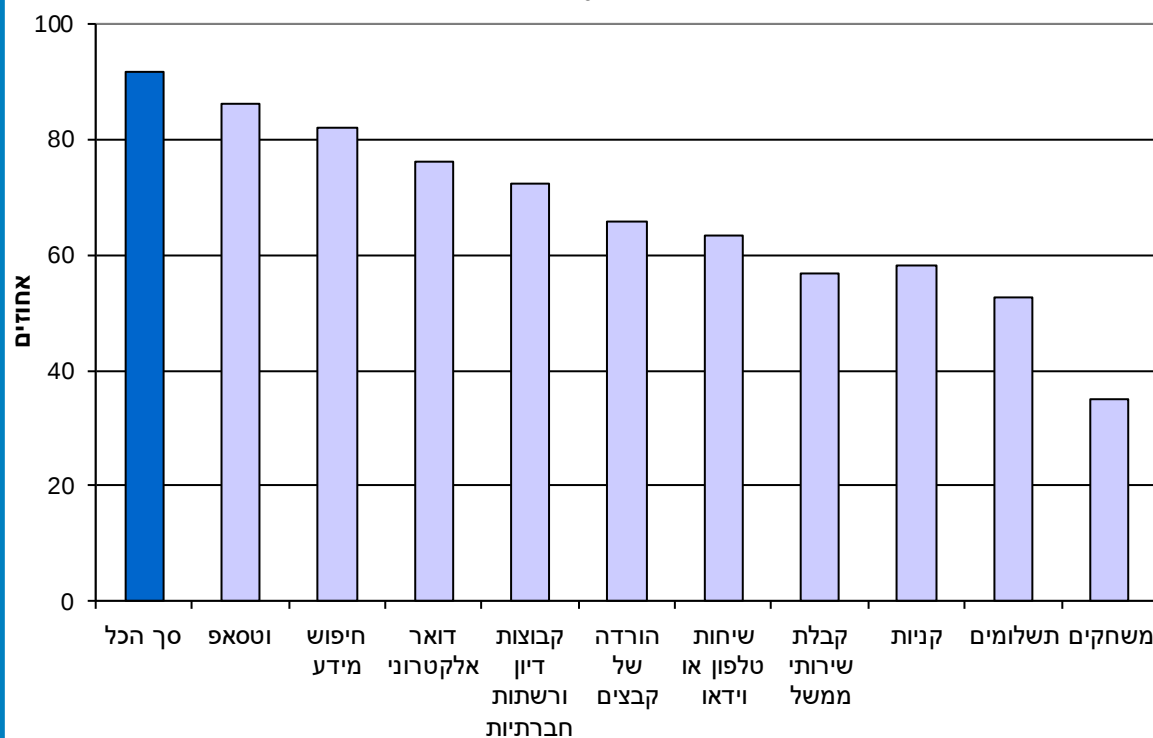

11.5.3. יהודים בני 20 ומעלה שהשתמשו באינטרנט, לפי מידת דתיות
2022

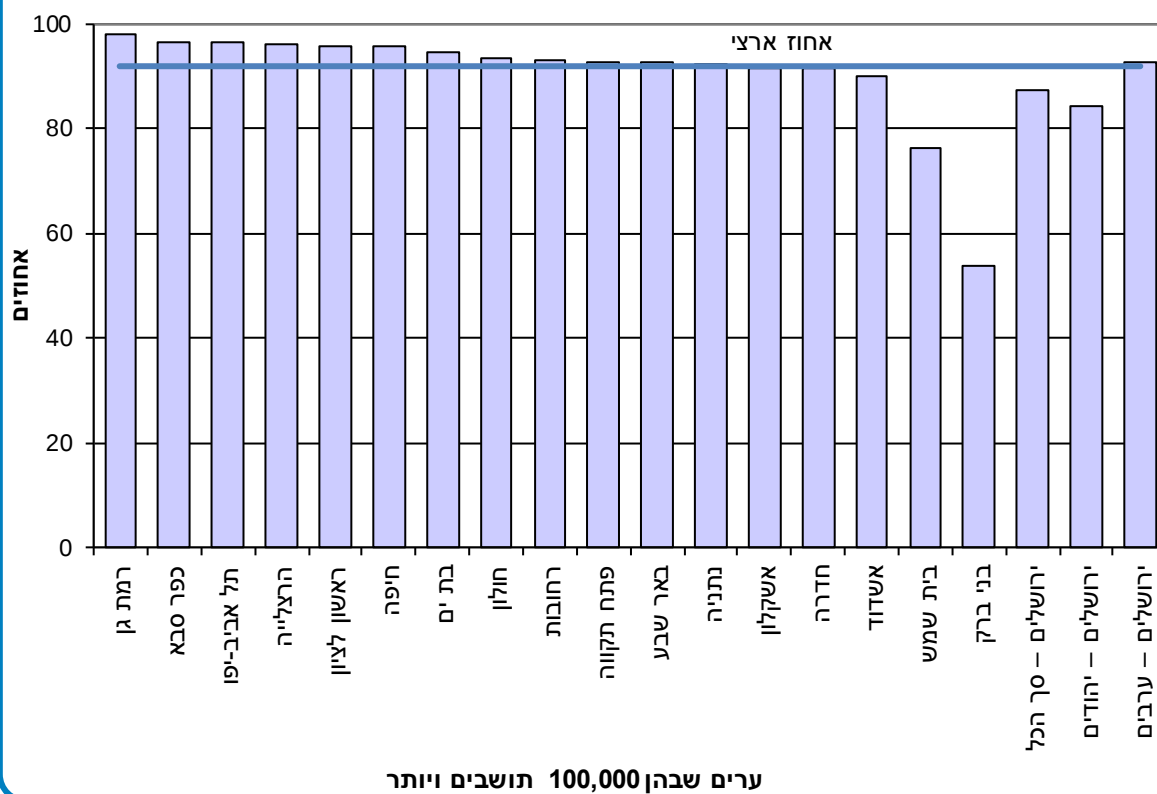

(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

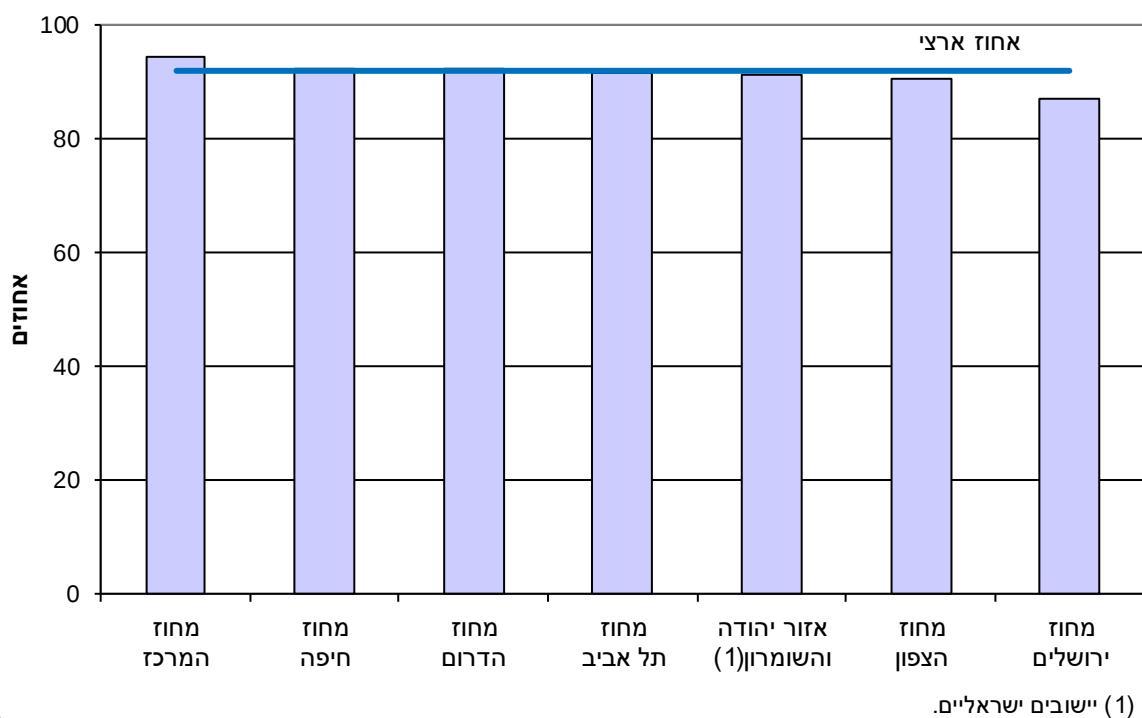
11.5.4. בני 20 ומעלה שהשתמשו באינטרנט, לפי שימושים
2022

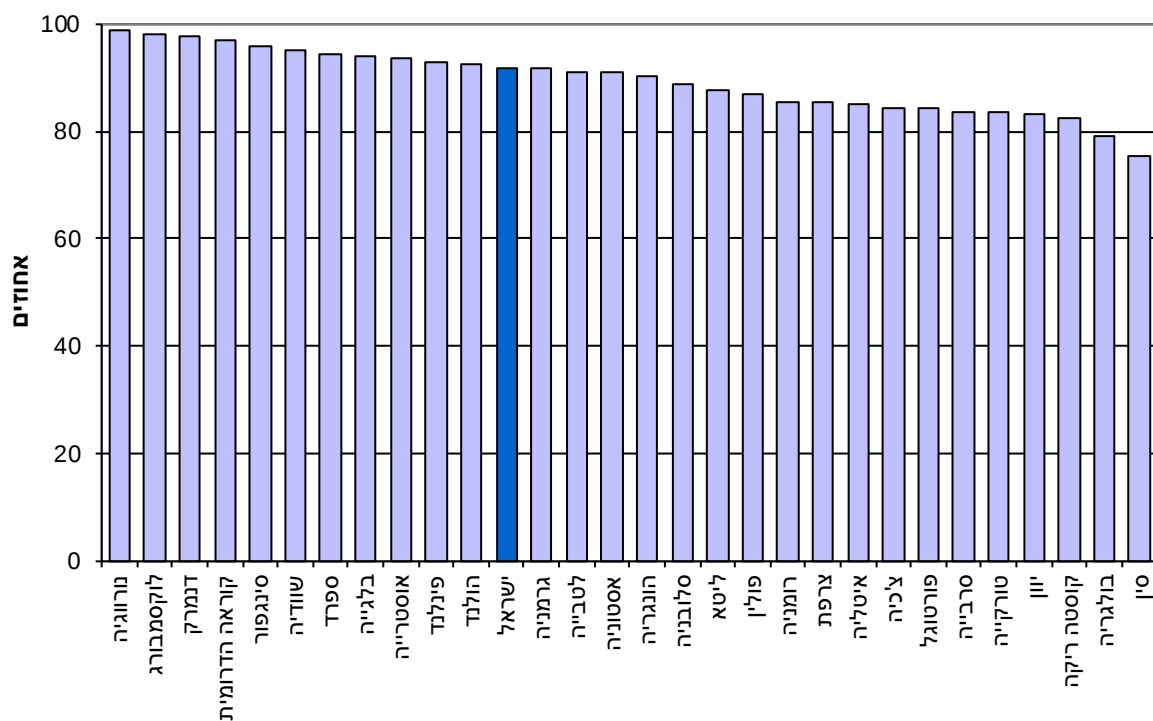
11.5.5. בני 20 ומעלה שהשתמשו באינטרנט בערים הגדולות
2022

11.5.6. בני 20 ומעלה שהשתמשו באינטרנט, לפי מחוז
2022

11.5.7. בני 16 ומעלה שהשתמשו באינטרנט, השוואה בין-לאומית
2022

מקור: ITU – International Telecommunication Union, 2023.

11.6. שימוש בשירותי ממשל מקוונים (e-Gov)

תיאור המדד והגדרתו

מדד זה מציג את היקף השימוש באינטרנט לקבלת שירותים ממשלתיים. המדד מבוסס על שאלה המופיעה בסקר החברתי משנת 2014, ומופנית לבני 20 ומעלה. המדד כולל את אלו שהשיבו בחיוב על השאלה: "בשלושת החודשים האחרונים, האם השתמשת באינטרנט לצורך קבלת שירותים ממשלתיים, כגון הורדה או מילוי טפסים, קבלת אישורים ותעודות?". המגמה הרצויה למדד היא עלייה בשימוש בשירותי ממשל מקוונים.

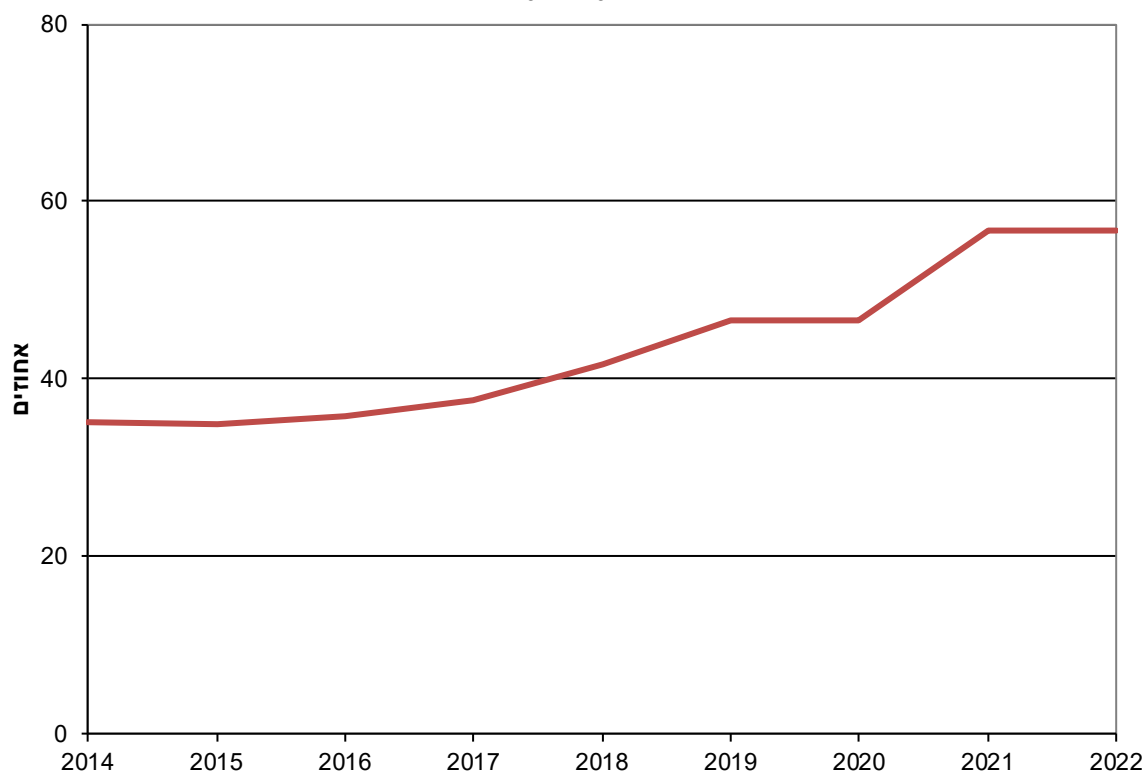
מגמות במדד

- **56.7% מבני 20 ומעלה השתמשו בשירותי ממשל מקוונים ב-2022 – 59.7% מהגברים ו-53.8% מהנשים, ללא שינוי משנת 2021.**
- בפילוח לפי גיל, השתמשו בשירותי ממשל מקוונים 54.7% מבני 20–24, 66.5% מבני 25–44, 57.9% מבני 45–64, 41.9% מבני 65–74 ו-24.4% מבני 75 ומעלה.
- השימוש בשירותי ממשל מקוונים עולה עם השנים – מ-35.1% ב-2014 עד ל-56.7% ב-2022.
- יהודים¹ השתמשו בשירותי ממשל מקוונים יותר מערבים (60.2% לעומת 35.5%, בהתאמה).
- בהשוואה לפי מידת דתיות, בקרב יהודים השתמשו בשירותי ממשל מקוונים 68.5% מהחילונים, 64.3% מהדתיים, 55.5% מהמסורתיים² ו-40.4% מהחרדים.
- בערים הגדולות (שבהן 100,000 תושבים ויותר) האחוז הגבוה ביותר של משתמשים בשירותי ממשל מקוונים בשנת 2022 נמצא ברחובות (80.1%) והנמוך ביותר – בבני ברק (29.0%).
- 34.0% מתושבי ירושלים השתמשו בשירותי ממשל מקוונים ב-2022; 48.1% מהיהודים.
- בשנת 2022 האחוז הגבוה ביותר של משתמשים בשירותי ממשל מקוונים נמצא במחוזות המרכז ותל אביב (כ-64%) והנמוך ביותר – במחוז ירושלים (39.1%).
- ככל שההכנסה הממוצעת לנפש במשק בית (ברוטו לחודש) עולה, אחוז המשתמשים בשירותי ממשל מקוונים עולה – מ-33.7% בקרב בעלי הכנסה של עד 2,000 ש"ח ל-46.6% בקרב בעלי הכנסה של 2,001–4,000 ש"ח ועד ל-69.2% בקרב בעלי הכנסה של 4,001 ש"ח ויותר.

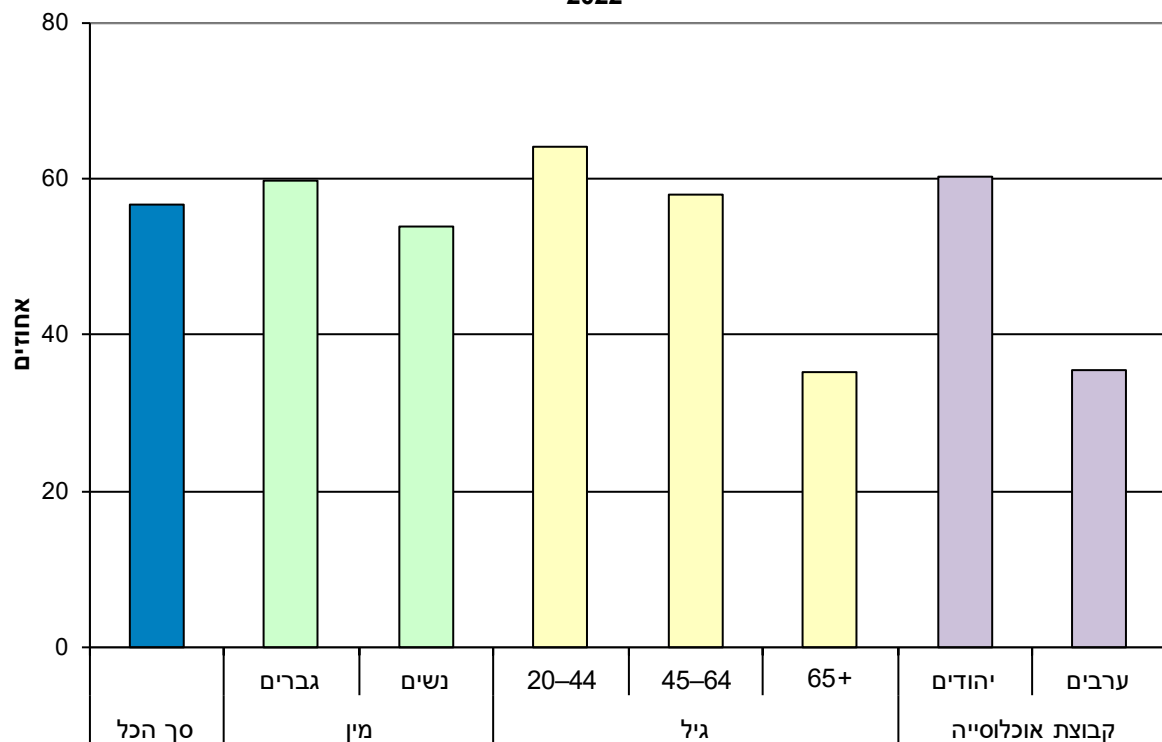
¹ במדד זה 'יהודים' כולל 'אחרים': נוצרים לא ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו לפי דת במרשם האוכלוסין.

² 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

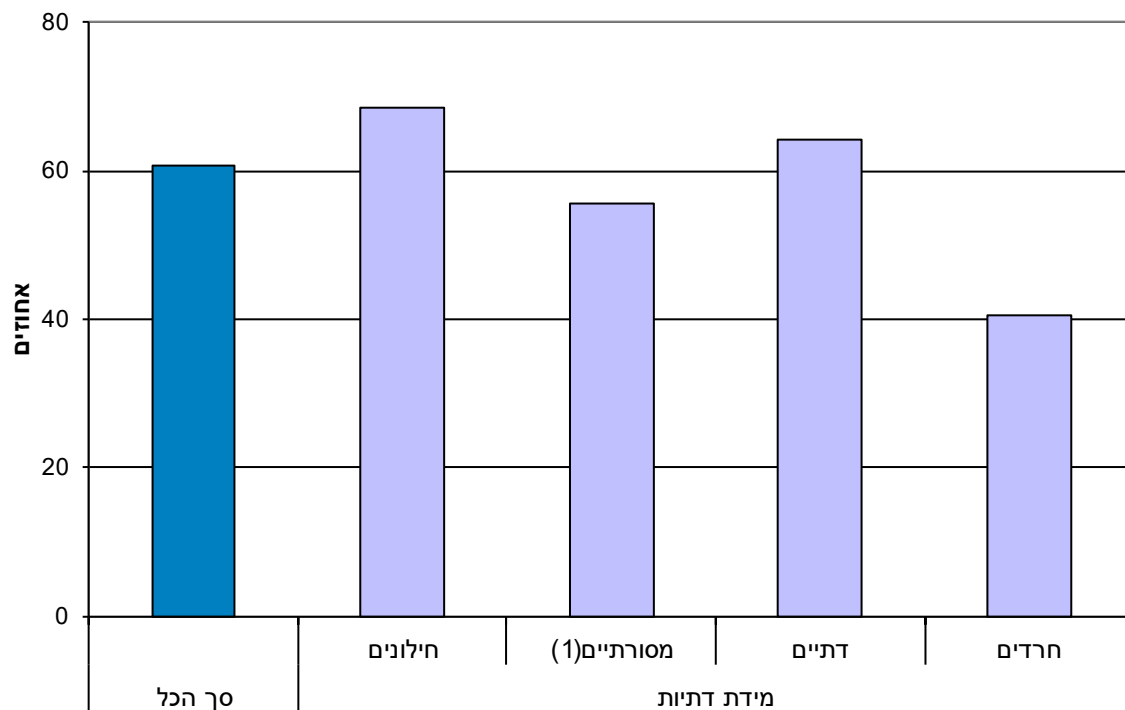
11.6.1. בני 20 ומעלה שהשתמשו בשירותי ממשל מקוונים (e-Gov)
2014-2022

11.6.2. בני 20 ומעלה שהשתמשו בשירותי ממשל מקוונים (e-Gov),
לפי מין, גיל וקבוצת אוכלוסייה
2022

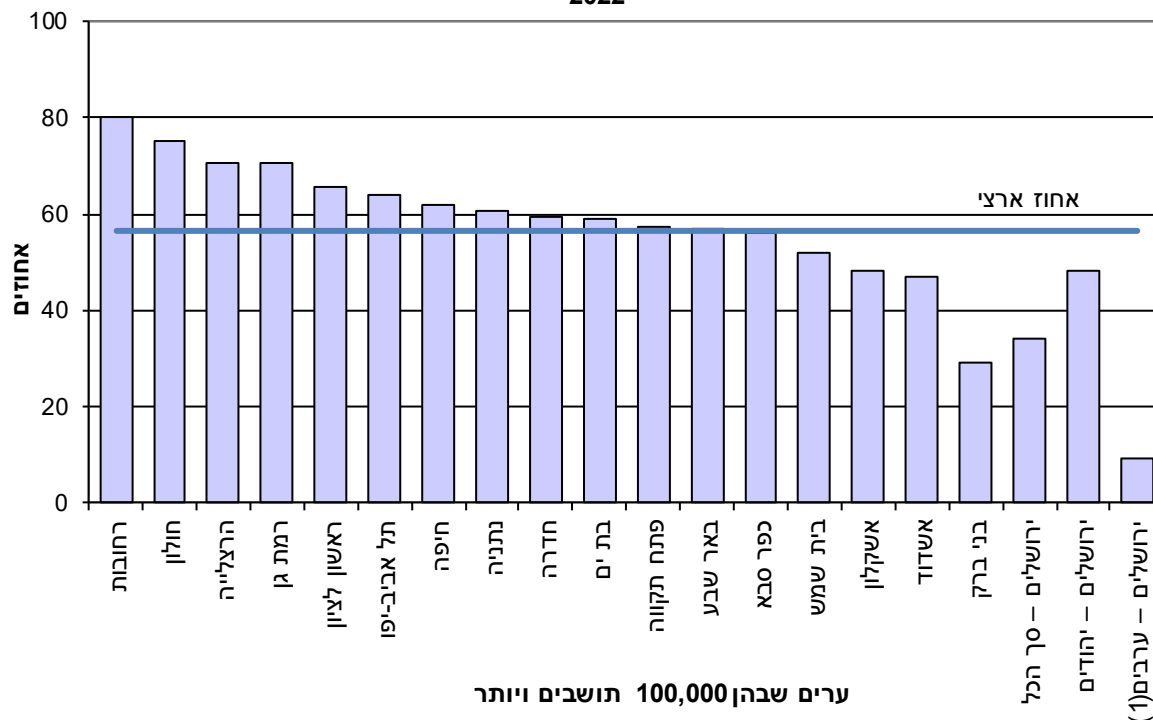

11.6.3. יהודים בני 20 ומעלה שהשתמשו בשירותי ממשל מקוונים (e-Gov),
לפי מידת דתיות
2022

(1) 'מסורתיים דתיים' או 'מסורתיים לא כל כך דתיים'.

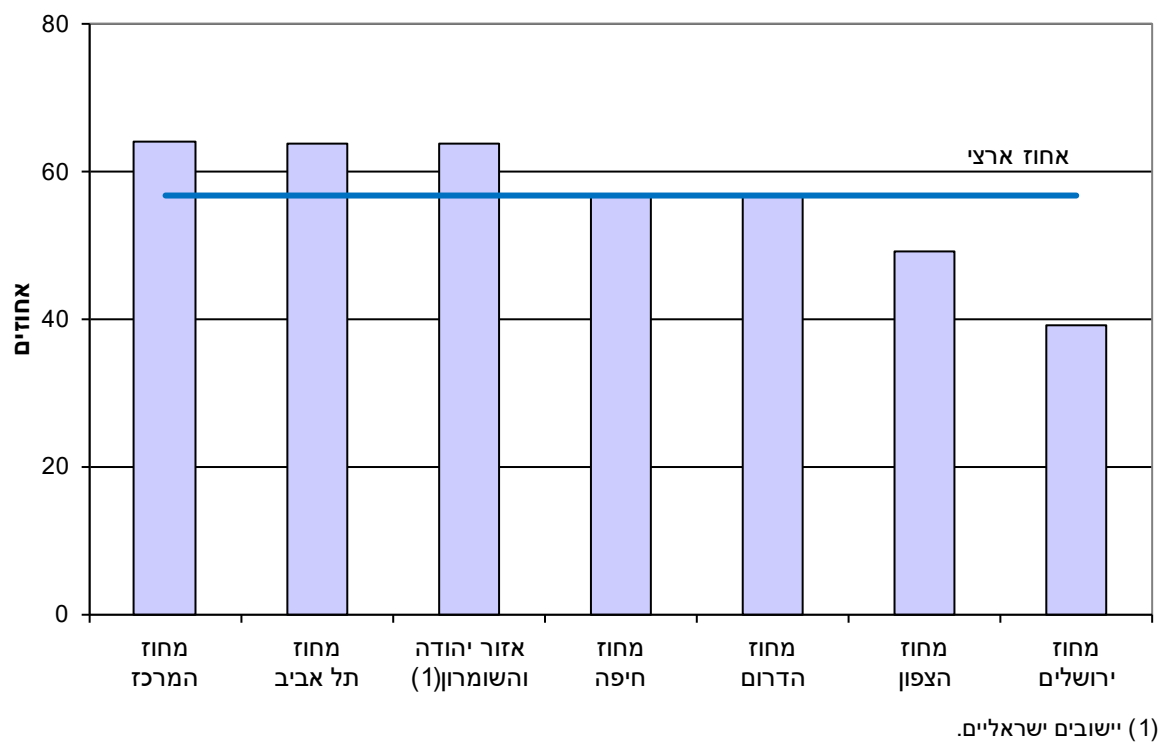
11.6.4. בני 20 ומעלה שהשתמשו בשירותי ממשל מקוונים (e-Gov)
בערים הגדולות
2022

(1) הנתונים מוצגים עם טעות דגימה יחסית של 15%-30%.

11.6.5. בני 20 ומעלה שהשתמשו בשירותי ממשל מקוונים (e-Gov),

לפי מחוז
2022

.....

נספחים

.....

נספח 1. שיטת חישוב אחוז השינוי במגמות המדדים¹

מטרת החישוב – לאפשר הצגה אחידה של מגמות השינויים במדדים שפותחו.

דוגמה לאופן חישוב המדד – תחום איכות התעסוקה:

לוח 1. איכות התעסוקה – מדדים נבחרים (1)

שנה	שיעור התעסוקה – סך הכל	שיעור האבטלה הממושכת (2)
2002	48.6	31.8
2003	48.8	37.1
2004	49.4	41.8
2005	50.4	40.3
2006	51.1	41.7
2007	52.3	38.8
2008	53.2	36.0
2009	52.6	35.1
2010	53.5	36.9
2011	54.2	33.1
2012	59.2	27.5
2013	59.7	26.9
2014	60.4	24.0
2015	60.7	25.2
2016	61.1	25.5
2017	61.3	22.9
2018	61.4	18.2
2019	61.1	17.4
2020	59.1	20.3
2021	58.7	30.7
2022	60.9	20.2

(1) משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי, לכן לא ניתן לערוך השוואה לשנים קודמות.

(2) הכיוון הרצוי הוא ירידה.

¹ חישוב דומה נעשה בידי צוות קנדי שפיתח מדדי איכות חיים:

University of Waterloo (2013). *Canadian Index of Wellbeing 2011*. Technical paper. Waterloo.

**לוח 2. איכות התעסוקה – מדדים נבחרים(1),
חישוב היפוך מדד שיעור אבטלה ממושכת**

שנה	שיעור התעסוקה – סך הכל	שיעור האבטלה הממושכת(2)
2002	48.6	0.031
2003	48.8	0.027
2004	49.4	0.024
2005	50.4	0.025
2006	51.1	0.024
2007	52.3	0.026
2008	53.2	0.028
2009	52.6	0.028
2010	53.5	0.027
2011	54.2	0.030
2012	59.2	0.036
2013	59.7	0.037
2014	60.4	0.042
2015	60.7	0.040
2016	61.1	0.039
2017	61.3	0.044
2018	61.4	0.055
2019	61.4	0.057
2020	59.1	0.049
2021	58.7	0.032
2022	60.9	0.049

- (1) משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע) ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי, לכן לא ניתן לערוך השוואה לשנים קודמות.
- (2) הכיוון הרצוי הוא עלייה.

לוח 3. איכות התעסוקה – מדדים נבחרים(1),

הבסיס 2012=100

שנה	שיעור התעסוקה – סך הכל	שיעור האבטלה הממושכת(2)
2002	100.0	100.0
2003	100.2	85.6
2004	101.6	75.9
2005	103.6	78.7
2006	105.0	76.2
2007	107.6	81.9
2008	109.4	88.1
2009	108.2	90.5
2010	110.0	86.0
2011	111.3	96.0
2012	100.0	100.0
2013	100.9	102.1
2014	102.0	114.3
2015	102.5	108.8
2016	103.1	107.8
2017	103.5	120.1
2018	103.6	150.6
2019	103.2	157.8
2020	99.8	135.3
2021	99.1	89.4
2022	102.8	135.9

(1) משנת 2012 הנתונים מתייחסים לכלל כוח העבודה (כולל שירות צבאי חובה או קבע)

ומבוססים על סקר כוח אדם חודשי, לכן לא ניתן לערוך השוואה לשנים קודמות.

(2) הכיוון הרצוי הוא עלייה.

קיימים שני סוגים של מדדים: מדדים שהכיוון הרצוי עבורם הוא עלייה ומדדים שהכיוון הרצוי עבורם הוא ירידה. לשני הסוגים של המדדים קיים אופן חישוב אחר של אחוז שינוי במגמה כדי להציג אותם באופן אחיד.

מדדים שהכיוון הרצוי עבורם הוא עלייה. לדוגמה: שיעור התעסוקה – רצוי ששיעור התעסוקה יעלה. כלומר הכיוון הרצוי למדד זה הוא עלייה.

מדדים שכיוון השינוי הרצוי עבורם הוא ירידה. לדוגמה: מדד שיעור האבטלה הממושכת – רצוי ששיעור האבטלה הממושכת ירד. כלומר הכיוון הרצוי למדד זה הוא ירידה.

אופן חישוב אחוזי השינוי במדדים

עבור מדדים שהכיוון הרצוי עבורם הוא עלייה, מחשבים את אחוז השינוי של המדד ביחס לשנת בסיס משותפת – בפרסום זה שנת 2002, אלא אם כן מצוין אחרת.

לדוגמה: במדד שיעור התעסוקה, עבור שנת הבסיס 2002 הערך יהיה 48.6.

בהינתן שערך הבסיס הוא 2002, מדד שיעור התעסוקה יהיה 100: $100 = 100 * (48.6/48.6)$.

אחוז השינוי של שנת 2003 לעומת שנת 2002: $100.2 = 100 * 1.002267 = 48.8/48.6$.

אחוז השינוי של שיעור התעסוקה בין 2002 ל-2003 הוא 0.2%.

עבור מדדים שכיוונם הרצוי הוא ירידה, מתווסף שלב בחישוב והוא ביצוע תקנון – חישוב היפוך המדד. לאחר מכן חישוב אחוז השינוי של המדד ביחס לשנת הבסיס מתבצע בדומה למדדים שכיוונם הרצוי חיובי.

לדוגמה: במדד שיעור האבטלה הממושכת, עבור שנת הבסיס 2002 שיעור האבטלה הממושכת הוא 31.8%.

חישוב ההיפוך יהיה: $0.031 = 1/31.8$.

לאחר מכן, נקבע את הבסיס: $100 = 100 * (0.031/0.031)$.

ערך המדד של האבטלה הממושכת לשנת 2003 הוא 0.027. הערך מתקבל לפי חישוב ההיפוך: $0.027 = 1/37.1$.

אחוז השינוי של 2003 לעומת 2002: $85.6 = 100 * 0.027/0.031$.

מכאן, שבשנים 2003–2002 מדד שיעור האבטלה הממושכת ירד ב-14.4%. כלומר שיעור האבטלה הממושכת **עלה** בין השנים 2002 ו-2003.

שיטה זו פותחה כדי להציג תמונה כוללת ואחידה, ולפיה שיפור במדדים יוצג בעלייה במדדי איכות חיים (מעל 100), ואילו הרעה במדדים תוצג בירידה במדדי איכות חיים (מתחת ל-100).

שיעור התעסוקה: הכיוון הרצוי למדד הוא **עלייה**. אפשר לראות שבשנים 2012–2022 מדד מגמת השינוי בשיעור התעסוקה **עלה** ב-2.8%, כלומר מספר המועסקים **עלה**, ולכן השינוי במגמה – חיובי ביחס לכיוון הרצוי.

שיעור האבטלה הממושכת: הכיוון הרצוי למדד זה הוא **ירידה**. אפשר לראות שבשנים 2012–2022 מדד מגמת השינוי בשיעור האבטלה הממושכת **עלה** ב-35.9%, כלומר מספר המובטלים **ירד**, ולכן השינוי במגמה – חיובי ביחס לכיוון הרצוי.

במידת האפשר חושב ממוצע של המדדים לכל תחום. מטרת החישוב – לספק תמונה כללית של השינוי. הממוצע הוא ממוצע **פשוט** המעניק לכל מדד משקל שווה לפי עקרון לפלאס.² לפי לוח 1 בנספח 2 בשנים 2012–2022 עלו המדדים בתחום איכות התעסוקה בממוצע ב-11.9%.

² לפי עקרון הסיבה המספקת של לפלאס, אם אין למדד מסוים חשיבות גדולה מלאחר, כל מדד יקבל אותו משקל.

נספח 2. אחוזי שינוי במגמות המדדים

לוח 1. איכות התעסוקה בכלל האוכלוסייה – מדדים נבחרים (1)

שנת התעסוקה (2)	שיעור התעסוקה במשרה חלקית שלא מרצון(2) (3)	הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית(4)	שביעות רצון מעבודה	מועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה	שיעור הנפגעים בתאונות עבודה	שיעור האבטלה הממושכת (2)	ממוצע (5)
2002	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2003	100.2	82.4	98.8	102.4	109.1	85.6	99.3
2004	101.6	81.4	101.7	99.3	107.8	75.9	96.1
2005	103.6	86.7	102.8	102.0	113.7	78.7	99.5
2006	105.0	99.6	103.7	103.3	119.3	76.2	100.9
2007	107.6	114.9	107.1	104.2	123.2	81.9	104.2
2008	109.4	120.3	105.5	103.3	118.5	88.1	104.8
2009	108.2	115.8	104.8	106.4	129.6	90.5	108.7
2010	110.0	125.7	107.4	107.1	133.0	86.0	109.0
2011	111.3	130.6	106.4	108.4	136.1	96.0	112.9
2012	100.0	100.0	111.9	100.0	100.0	143.3	100.0
2013	100.9	100.1	119.1	98.7	94.4	146.6	99.0
2014	102.0	99.9	122.2	100.1	99.5	150.7	104.0
2015	102.5	112.9	124.1	101.1	98.5	155.3	102.7
2016	103.1	130.7	127.6	99.6	98.2	164.5	102.2
2017	103.5	134.4	136.1	101.6	102.5	176.1	106.9
2018	103.6	100.0	141.2	100.1	101.0	163.8	113.8
2019	103.2	112.2	100.0	103.5	104.7	179.0	117.3
2020	99.8	129.7	99.0	104.4	113.6	188.1	113.2
2021	99.1	141.5	100.8	105.1	112.2	189.5	101.5
2022	102.8	141.5	-	103.1	105.9	-	111.9

(1) בסיס 100=2012 עבור מדדים שבהם קיים קו שבר בסדרה. הממוצע חושב בהתאם לקו שבר זה, והמדדים: שביעות רצון מעבודה ומועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה אופסו ביחס לשנת 2012.

(2) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(3) בשנת 2018 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(4) בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(5) הממוצע בשנת 2022 אינו כולל את המדדים: שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון, הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית ושיעור הנפגעים בתאונות עבודה.

לוח 2. איכות התעסוקה (גברים) – מדדים נבחרים(1)

שנת התעסוקה (2)	שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון(2)(3)	שביעות רצון מעבודה	מועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה	שיעור האבטלה הממושכת (2)	ממוצע(4)
2002	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2003	99.7	103.8	113.0	89.8	101.6
2004	101.3	100.3	108.7	77.5	96.9
2005	102.5	102.4	116.8	82.2	101.0
2006	103.8	103.8	123.2	76.7	101.9
2007	106.3	101.9	130.3	83.1	106.2
2008	107.8	110.8	125.3	92.7	107.8
2009	105.2	94.6	133.0	91.3	109.4
2010	106.8	110.3	135.9	83.5	108.8
2011	108.5	107.2	140.4	96.0	113.9
2012	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2013	100.7	124.7	93.1	98.7	97.4
2014	101.2	119.5	95.9	109.2	101.1
2015	101.7	128.4	96.9	102.8	100.2
2016	101.9	154.7	97.5	102.2	100.1
2017	102.3	154.2	100.8	114.7	105.4
2018	101.3	100.0	98.5	141.1	110.0
2019	100.7	118.0	103.0	142.9	113.0
2020	96.8	131.6	104.3	133.6	112.0
2021	95.6	126.6	104.2	83.6	99.0
2022	97.2	125.0	103.5	131.8	110.7

(1) בסיס 2012=100 עבור מדדים שבהם קיים קו שבר בסדרה. הממוצע חושב בהתאם לקו שבר זה,

והמדדים: שביעות רצון מעבודה ומועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה אופסו ביחס לשנת 2012.

(2) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(3) בשנת 2018 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(4) הממוצע בשנת 2022 אינו כולל את המדד: שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון.

לוח 3. איכות התעסוקה (נשים) – מדדים נבחרים(1)

שיעור התעסוקה (2)	שיעור מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון(2)(3)	שביעות רצון מעבודה	מועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה	שיעור האבטלה הממושכת (2)	ממוצע(4)
2002	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2003	100.8	84.0	101.0	103.8	80.5
2004	101.9	85.1	98.2	106.6	73.3
2005	104.9	89.8	101.8	109.1	74.5
2006	106.3	104.0	102.8	114.1	75.0
2007	109.1	120.2	103.2	114.0	79.9
2008	111.1	124.5	101.1	109.7	82.5
2009	111.6	126.0	104.6	125.4	89.6
2010	113.8	133.6	105.2	129.3	90.0
2011	114.6	141.7	105.7	130.8	96.1
2012	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2013	101.0	96.4	100.4	95.5	106.2
2014	103.0	98.1	102.6	103.8	120.9
2015	103.4	113.1	103.0	100.4	116.1
2016	104.4	129.1	100.4	100.4	114.6
2017	104.9	134.3	102.6	100.4	126.6
2018	106.2	100.0	102.6	104.0	163.3
2019	105.9	111.3	103.9	104.1	177.4
2020	103.2	137.5	104.9	114.7	138.4
2021	103.0	146.7	106.2	111.8	97.4
2022	107.1	137.5	102.6	98.9	141.0

(1) בסיס 2012=100 עבור מדדים שבהם קיים קו שבר בסדרה בשנה זו. הממוצע חושב בהתאם לקו שבר זה, והמדדים: שביעות רצון מעבודה ומועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה אופסו ביחס לשנת 2012.

(2) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(3) בשנת 2018 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(4) הממוצע בשנת 2022 אינו כולל את הממד: שיעור מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון.

לוח 4. איכות התעסוקה (יהודים) – מדדים נבחרים (1)

שנת התעסוקה (2)	שיעור מועסקים במשרה חלקית שלא מרצון (3)(2)	הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית (4)	שביעות רצון מעבודה	מועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה	שיעור האבטלה הממושכת (2)	ממוצע (5)
2002	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2003	99.8	83.1	99.4	102.2	109.1	98.3
2004	101.2	84.9	103.6	99.1	109.2	95.9
2005	103.9	87.9	104.2	102.5	113.9	100.7
2006	105.4	100.9	106.4	103.8	120.8	103.1
2007	107.7	120.8	108.7	103.8	121.0	106.0
2008	109.1	133.8	107.9	102.8	119.2	108.8
2009	108.5	126.9	107.1	106.1	130.7	111.1
2010	110.5	136.5	108.5	106.5	131.5	111.2
2011	111.7	146.0	107.9	107.9	133.4	112.9
2012	100.0	100.0	110.3	100.0	100.0	100.0
2013	100.8	168.9	119.5	99.8	95.8	96.9
2014	101.8	172.5	121.9	100.5	101.5	100.8
2015	102.6	197.8	125.1	101.1	98.1	99.1
2016	103.3	219.0	130.4	99.4	98.9	100.4
2017	103.5	226.1	137.0	100.9	101.9	104.9
2018	103.6	100.0	140.9	99.5	100.7	110.1
2019	103.3	109.4	100.0	103.0	106.0	113.2
2020	101.0	124.4	98.8	103.9	115.7	108.7
2021	100.2	129.0	104.3	104.3	111.8	96.9
2022	101.8	129.0	-	102.2	103.8	105.7

(1) בסיס 2012=100 עבור מדדים שבהם קיים קו שבר בסדרה. הממוצע חושב בהתאם לקו שבר זה, והמדדים: שביעות רצון מעבודה ומועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה אופסו ביחס לשנת 2012.

(2) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(3) בשנת 2018 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(4) בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(5) הממוצע בשנת 2022 אינו כולל את המדדים: שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון והכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית.

לוח 5. איכות התעסוקה (ערבים) – מדדים נבחרים(1)

שנת התעסוקה (2)	שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון (3)(2)	הכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית (4)	שביעות רצון מעבודה	מועסקים המרוצים מההכנסה מעבודה	שיעור האבטלה הממושכת (2)	ממוצע(5)
2002	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2003	102.4	70.1	98.4	104.1	93.2	101.5
2004	103.3	56.2	100.5	98.3	75.1	92.1
2005	101.3	66.5	92.6	99.2	67.0	94.0
2006	103.6	78.5	96.7	96.2	63.7	92.0
2007	109.0	78.6	98.8	109.8	68.6	105.8
2008	113.6	65.8	101.6	110.8	64.4	100.8
2009	109.9	68.6	102.3	109.0	65.9	101.2
2010	112.0	77.9	102.0	114.5	64.8	108.6
2011	113.8	75.6	104.9	112.7	82.3	115.6
2012	100.0	100.0	117.7	100.0	100.0	100.0
2013	101.2	98.1	123.2	87.9	115.8	97.2
2014	103.9	92.8	132.9	95.9	132.5	104.9
2015	103.7	102.2	121.7	101.7	122.9	107.1
2016	103.9	130.1	142.1	99.9	100.4	99.3
2017	106.2	140.0	155.7	103.0	112.3	105.2
2018	107.2	100.0	167.1	100.8	147.9	113.1
2019	106.1	118.5	100.0	103.0	149.4	112.2
2020	96.7	178.2	92.1	105.2	158.1	114.1
2021	96.4	191.9	97.7	107.0	164.1	118.8
2022	98.8	146.8	-	102.5	179.6	121.5

(1) בסיס 100=2012 עבור מדדים שבהם קיים קו שבר בסדרה. הממוצע חושב בהתאם לקו שבר זה, והמדדים: שביעות רצון מעבודה ומועסקים המרוצים מההכנסה מהעבודה אופסו ביחס לשנת 2012.

(2) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(3) בשנת 2018 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(4) בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(5) הממוצע בשנת 2022 אינו כולל את המדדים: שיעור המועסקים במשרה חלקית שלא מרצון והכנסה חציונית ברוטו מעבודה של משק בית.

לוח 6. ביטחון אישי – מדדים נבחרים

תחושת ביטחון ללכת לבד באזור המגורים בשעות החשכה	מקרי רצח	שיעור היפגעות מעבירות אלימות או מאיום להשתמש באלימות(1)	שיעור היפגעות מעבירות הטרדה מינית – כלל האוכלוסייה (1)	שיעור היפגעות מעבירות הטרדה מינית – נשים (1)	הנזק הכלכלי מעבירות רכוש מתוך הכנסה פנויה (1)
2002	100.0	100.0	100.0	-	-
2003	103.9	123.1	80.0	-	-
2004	103.0	139.1	80.0	-	-
2005	101.0	133.3	70.6	-	-
2006	100.8	145.5	85.7	-	-
2007	98.2	168.4	85.7	100.0	-
2008	100.7	200.0	109.1	124.1	-
2009	103.6	168.4	85.7	124.1	-
2010	103.3	160.0	92.3	112.5	-
2011	104.1	168.4	100.0	156.5	-
2012	102.7	200.0	85.7	116.1	-
2013	97.7	213.3	109.1	109.1	-
2014	99.2	246.2	100.0	100.0	100.0
2015	110.1	246.2	109.3	69.2	76.0
2016	116.1	266.7	258.2	78.3	76.2
2017	116.3	228.6	143.5	81.8	100.9
2018	114.7	246.2	201.7	66.7	104.4
2019	116.5	213.3	211.7	75.0	149.2
2020	119.3	228.6	314.9	94.7	161.4
2021	112.7	213.3	280.7	62.1	186.8
2022	109.3	-	204.9	66.7	126.8

(1) הבסיס: 2014=100. קיים שבר בסדרה; עד שנת 2013 הנתונים נלקחו מהסקר החברתי ומשנת 2014 הנתונים נלקחו מסקר ביטחון אישי.

לוח 7. ביטחון אישי – מדדי בטיחות בדרכים

תדירות היפגעות מהתנהגות אלימה בכביש	פצעים קשה בתאונות דרכים	הרוגים בתאונות דרכים	
-	100.0	100.0	2002
-	102.3	116.2	2003
-	103.2	112.4	2004
-	107.3	124.2	2005
-	112.6	134.0	2006
-	126.2	144.2	2007
-	129.2	140.7	2008
-	155.9	180.4	2009
-	166.4	169.6	2010
-	209.7	169.5	2011
-	178.9	227.5	2012
-	152.1	217.6	2013
-	160.7	214.9	2014
100.0	151.2	196.5	2015
104.2	139.7	189.1	2016
110.7	146.9	199.7	2017
110.4	160.8	234.5	2018
112.2	145.5	208.8	2019
103.3	171.1	250.4	2020
120.5	146.6	211.9	2021
118.2	140.8	229.6	2022

לוח 8. ביטחון אישי – מדדי פעולות איבה ונפגעים

פצועים(1)	הרוגים(1)	
5.95	0.41	2000
17.72	2.83	2001
21.69	4.67	2002
8.73	2.36	2003
7.36	1.28	2004
4.75	0.69	2005
28.45	1.08	2006
3.47	0.15	2007
9.24	0.45	2008
5.29	0.09	2009
1.38	0.09	2010
4.12	0.30	2011
7.81	0.21	2012
1.53	0.05	2013
14.73	0.38	2014
3.85	0.31	2015
2.22	0.22	2016
1.11	0.11	2017
2.76	0.15	2018
4.50	0.08	2019
0.79	0.02	2020
6.85	0.18	2021

(1) שיעור ל-100,000 נפש.

לוח 9. בריאות – מדדים נבחרים

תחולת חיים – גברים	תחולת חיים – נשים	תמותת תינוקות	הערכה עצמית של בריאות	דיווח עצמי על עישון	תחושת דיכאון	
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	-	2002
100.1	100.4	110.2	100.5	-	100.0	2003
100.6	101.1	117.4	99.7	101.4	-	2004
100.9	100.9	122.7	100.5	-	-	2005
101.5	101.2	135.0	102.5	112.3	-	2006
101.5	101.1	138.5	103.0	-	100.9	2007
101.9	101.8	142.1	103.4	117.1	-	2008
102.7	102.2	142.1	103.5	-	-	2009
102.8	102.6	145.9	105.3	118.4	117.6	2010
103.1	102.6	154.3	105.7	-	-	2011
103.1	102.6	150.0	108.6	-	-	2012
103.6	102.9	174.2	103.9	135.2	123.0	2013
103.6	103.2	174.2	109.6	128.1	-	2014
103.4	103.2	168.8	109.1	-	144.6	2015
104.1	103.3	174.2	108.7	111.7	175.4	2016
104.0	103.8	174.2	109.4	129.6	187.7	2017
104.4	104.0	180.0	109.1	-	178.3	2018
104.5	103.9	180.0	109.0	133.5	191.1	2019
104.1	104.0	225.0	111.7	-	198.1	2020
103.9	103.8	192.9	108.8	-	178.3	2021
104.1	104.0	192.9	108.3	-	178.3	2022

לוח 10. בריאות – מדדים נבחרים

שנת תמונה	שיעורי היארעות של שאתות ממאירות (סרטן) – גברים	שיעורי היארעות של שאתות ממאירות (סרטן) – נשים	עודף משקל בקרב ילדים בכיתות א	עודף משקל בקרב ילדים בכיתות ז	תמותה נמנעת
2002	100.0	100.0	-	-	-
2003	98.7	104.1	-	-	-
2004	97.4	105.9	-	-	-
2005	101.0	106.7	-	-	-
2006	98.3	104.8	-	-	-
2007	97.4	102.7	-	-	-
2008	98.0	100.7	-	-	-
2009	105.7	103.4	-	-	-
2010	94.0	91.0	-	-	-
2011	101.4	98.1	100.0	100.0	-
2012	101.7	97.1	93.9	101.0	-
2013	105.3	94.7	99.0	102.0	100.0
2014	106.8	98.1	95.7	103.0	101.4
2015	113.8	100.0	99.0	101.3	101.6
2016	112.9	102.4	109.2	103.0	102.6
2017	118.8	112.6	109.8	104.4	104.9
2018	109.2	101.7	109.8	102.3	106.7
2019	116.9	104.1	109.2	99.7	106.0
2020	121.2	107.4	100.5	99.0	103.1
2021	-	-	91.4	94.2	99.7
2022	-	-	103.1	98.7	-

לוח 11. דיור ותשתיות – מדדים נבחרים

משקי בית המוציאים על דיור 30% או יותר מההכנסה (1)	שביעות רצון מהדירה (2)	שביעות רצון מאזור המגורים (2)	שביעות רצון מהתחבורה הציבורית באזור המגורים (2)	צפיפות דיור (3)	עלות שירותי דיור לחודש מתוך ההכנסה הפנויה (1)	אוכלוסייה שאינה מחוברת לתשתיות מים ושפכים	ממוצע
2002	100.0	100.0	100.0	100.0	-	100.0	-
2003	99.6	102.0	98.3	98.9	101.0	100.0	115.1
2004	97.6	101.2	98.6	101.0	101.7	97.2	138.6
2005	98.4	101.6	100.1	99.3	102.9	96.6	148.8
2006	98.8	102.3	100.0	98.1	103.5	100.9	160.5
2007	101.8	104.1	101.5	-	104.3	103.5	174.3
2008	105.6	105.0	102.6	-	104.7	105.7	190.6
2009	106.0	106.3	103.7	-	104.6	103.5	203.3
2010	112.0	108.2	103.5	-	104.3	105.5	234.6
2011	112.9	107.2	103.6	-	104.5	108.9	277.3
2012	108.9	107.0	103.1	-	100.0	105.0	277.3
2013	108.6	100.0	100.0	100.0	100.7	103.6	277.3
2014	106.3	101.3	99.6	102.3	100.5	106.0	277.3
2015	110.9	102.5	100.4	100.5	100.6	107.0	265.2
2016	117.5	102.3	99.5	98.5	101.2	111.5	265.2
2017	115.2	104.0	100.6	100.5	101.0	110.8	265.2
2018	120.5	104.9	100.4	95.9	102.5	112.9	265.2
2019	100.0	103.7	103.1	104.6	104.0	100.0	265.2
2020	98.2	105.3	102.8	103.8	104.0	99.1	277.3
2021	96.5	103.1	100.7	103.5	105.2	99.1	277.3
2022	-	104.5	101.0	88.6	106.5	-	265.2

(1) שנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(2) מדדים אלו בלבד נכנסו לחישוב הממוצע עם שנת בסיס 2013=100.

(3) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

לוח 12. חינוך, השכלה וכישורים – מדדים נבחרים

שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני (1)30	שיעורי למידה בגילי 15-17	שיעור המתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה – סך הכל	אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני (2)26	עמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות בקרב בני (2)26	זכאים לבגרות שנבחנו ברמת חמש יחידות לימוד במתמטיקה (2)	ממוצע (3)
2002	100.0	-	-	-	-	-
2003	96.7	-	-	-	-	-
2004	107.8	-	-	-	-	-
2005	106.1	-	-	-	-	-
2006	113.9	-	100.0	-	-	-
2007	103.1	-	-	-	-	-
2008	106.4	-	-	-	-	-
2009	116.1	100.0	107.7	-	-	-
2010	109.2	100.3	-	-	-	-
2011	126.1	100.5	-	-	-	-
2012	100.0	101.2	123.5	-	-	-
2013	104.6	101.5	-	-	-	-
2014	112.3	102.2	-	-	-	-
2015	100.0	100.0	131.3	100.0	100.0	100.0
2016	114.3	100.0	-	100.2	99.0	100.9
2017	108.5	99.9	-	100.7	98.7	99.1
2018	110.1	99.8	123.2	94.8	93.6	97.2
2019	113.0	100.0	-	103.3	94.8	96.9
2020	109.9	100.2	-	106.2	98.3	96.3
2021	105.6	100.4	-	108.7	100.2	95.7
2022	108.7	100.5	-	110.9	102.7	97.9

(1) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(2) שנת בסיס 2015=100.

(3) הממוצע אינו כולל את המדד שיעור המתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה. שנת בסיס לחישוב הממוצע 2015=100.

לוח 13. חינוך, השכלה וכישורים, לפי מין – מדדים נבחרים

שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30 – גברים (1)	שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30 – נשים (1)	שיעור למידה בגילי 15–17 – בנים	שיעור למידה בגילי 15–17 – בנות	אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26 – גברים	אחוז הזכאות לבגרות בקרב בני 26 – נשים	ממוצע (2)
2002	100.0	100.0	-	-	-	-
2003	101.5	93.1	-	-	-	-
2004	110.6	106.0	-	-	-	-
2005	101.5	110.8	-	-	-	-
2006	114.9	113.7	-	-	-	-
2007	88.0	116.6	-	-	-	-
2008	98.2	114.5	-	-	-	-
2009	107.6	123.7	100.0	100.0	-	-
2010	97.4	119.7	100.6	100.1	-	-
2011	114.9	136.6	100.9	100.2	-	-
2012	100.0	100.0	101.9	100.6	-	-
2013	108.1	101.3	102.2	100.7	-	-
2014	112.5	113.7	103.3	101.2	-	-
2015	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2016	107.2	107.4	99.9	100.1	100.0	102.5
2017	98.9	102.4	99.8	100.1	100.9	100.4
2018	98.5	104.8	99.7	100.0	95.6	98.7
2019	97.8	109.8	100.0	100.1	102.8	102.4
2020	97.0	109.0	100.3	100.1	105.4	103.2
2021	93.3	102.8	100.6	100.3	107.6	102.5
2022	95.8	105.9	100.9	100.2	109.4	104.2

(1) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(2) שנת בסיס לחישוב הממוצע 2015=100.

לוח 14. חינוך, השכלה וכישורים, לפי קבוצת אוכלוסייה – מדדים נבחרים

ממוצע (2)	אחוז הזכאות לבגרות בקרוב בני 26 – ערבים	אחוז הזכאות לבגרות בקרוב בני 26 – יהודים	שיעור למידה בגילי 15–17 – ערבים	שיעור למידה בגילי 15–17 – יהודים	שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30 – ערבים(1)	שיעור בעלי השכלה על-תיכונית והשכלה גבוהה בקרב בני 30 – יהודים(1)	
-	-	-	-	-	100.0	100.0	2002
-	-	-	-	-	107.4	95.7	2003
-	-	-	-	-	105.5	107.0	2004
-	-	-	-	-	121.7	105.0	2005
-	-	-	-	-	153.9	110.5	2006
-	-	-	-	-	108.9	103.5	2007
-	-	-	-	-	164.9	102.6	2008
-	-	-	100.0	100.0	144.1	112.1	2009
-	-	-	100.3	100.3	138.7	108.5	2010
-	-	-	100.8	100.5	177.3	121.6	2011
-	-	-	101.5	101.2	100.0	100.0	2012
-	-	-	102.1	101.3	100.9	103.6	2013
-	-	-	103.3	101.7	103.0	111.5	2014
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	2015
103.2	98.9	100.8	100.3	99.9	114.8	104.5	2016
101.3	102.9	101.0	100.8	99.7	102.0	101.6	2017
101.3	90.9	96.3	100.9	99.6	118.7	101.4	2018
105.7	109.6	103.3	101.5	99.7	116.8	103.5	2019
107.1	115.1	105.7	101.8	99.8	118.8	101.4	2020
104.0	118.4	108.3	102.5	99.9	93.1	101.8	2021
107.4	124.2	110.0	102.9	99.8	105.0	102.3	2022

(1) בשנת 2012 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

(2) שנת בסיס לחישוב הממוצע 2015=100.

לוח 15. מדד שיעור המתקשים במתמטיקה במחקר פיז"ה, לפי סוג פיקוח ומין

ממוצע OECD	חינוך ערבי	חינוך עברי	בנות	בנים	סך הכל	
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	2006
95.5	94.5	116.7	110.0	102.6	107.7	2009
91.3	103.0	145.8	133.3	117.6	123.5	2012
91.3	107.8	159.1	137.5	125.0	131.3	2015
87.6	103.3	149.6	133.3	117.6	123.2	2018
67.7	101.5	120.7	118.9	108.1	113.5	2022

לוח 16. מדד שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת, לפי כנסות

שיעור ההצבעה בבחירות לכנסת	
האספה המכוננת 1949	100.0
הכנסת השנייה 1951	86.4
הכנסת השלישית 1955	95.3
הכנסת הרביעית 1959	93.9
הכנסת החמישית 1961	95.5
הכנסת השישית 1965	95.5
הכנסת השביעית 1969	94.0
הכנסת השמינית 1973	90.4
הכנסת התשיעית 1977	91.1
הכנסת העשירית 1981	90.3
הכנסת האחת-עשרה 1984	90.7
הכנסת השתים-עשרה 1988	91.7
הכנסת השלוש-עשרה 1992	89.1
הכנסת הארבע-עשרה 1996	91.3
הכנסת החמש-עשרה 1999	90.6
ראשות הממשלה 2001	71.7
הכנסת השש-עשרה 2003	79.3
הכנסת השבע-עשרה 2006	73.1
הכנסת השמונה-עשרה 2009	74.5
הכנסת התשע-עשרה 2013	78.0
הכנסת העשרים 2015	83.2
הכנסת העשרים ואחת 2019	78.8
הכנסת העשרים ושתיים 2019	80.3
הכנסת העשרים ושלוש 2020	82.3
הכנסת העשרים וארבע 2021	77.6
הכנסת העשרים וחמש 2022	81.2

לוח 17. מעורבות אזרחית וממשל – מדדים נבחרים

אמון בממשלה	אמון במערכת המשפט	מעורבות אזרחית	שיעור הערכת יכולת להשפיע על מדיניות הממשלה	שיעור נשים בתפקידי ניהול במגזר הציבורי	שיעור ערבים במגזר הציבורי
2012	-	-	-	100.0	100.0
2013	-	-	-	98.9	103.6
2014	-	-	-	98.9	107.3
2015	100.0	100.0	-	97.3	104.4
2016	94.6	85.3	100.0	107.5	106.7
2017	97.3	85.6	89.1	110.2	109.1
2018	112.2	92.3	91.0	104.2	113.9
2019	100.5	88.0	92.3	102.8	111.3
2020	91.0	85.5	68.6	104.2	107.2
2021	73.4	78.9	75.0	101.2	108.2
2022	78.5	72.2	69.9	110.7	113.3

לוח 18. מדדי סביבה – שביעות רצון מאזור המגורים

שביעות רצון מהניקיון באזור המגורים (1)	שביעות רצון משטחים ירוקים באזור המגורים (1)	רעש חיצוני המפריע בדירה (1)	פסולת ממוחזרת (2)	ממוצע (3)	
100.0	100.0	100.0	-	-	2002
96.2	103.1	99.6	-	-	2003
94.5	98.5	99.8	-	-	2004
93.7	99.1	103.1	-	-	2005
99.2	101.3	107.7	-	-	2006
95.9	106.1	-	-	-	2007
96.5	110.1	103.4	-	-	2008
100.9	110.2	-	-	-	2009
100.7	110.2	-	-	-	2010
100.9	114.0	-	-	-	2011
102.9	116.7	-	100.0	-	2012
100.0	100.0	100.0	101.4	100.0	2013
104.3	99.6	110.5	102.7	104.8	2014
100.9	100.4	117.9	113.4	106.4	2015
99.6	100.7	113.9	118.8	104.7	2016
99.3	98.7	111.5	126.9	103.2	2017
104.1	103.9	119.8	134.7	109.3	2018
105.4	105.7	129.5	132.4	113.5	2019
118.5	113.1	132.3	125.6	121.3	2020
113.6	110.9	121.0	132.9	115.2	2021
111.0	109.3	113.2	137.5	111.2	2022

(1) שנת בסיס 2013=100. מדדים אלו בלבד נכנסו לחישוב הממוצע.

(2) שנת בסיס 2012=100.

(3) הממוצע חושב משנת בסיס משותפת 2013=100. מדד פסולת ממוחזרת לא נכלל בחישוב הממוצע.

לוח 19. רווחה אישית וחברתית – מדדים נבחרים

שביעות רצון מהחיים	ציפיות ביחס לעתיד	תחושת יכולת להתמודד עם בעיות	תחושת בדידות	תחושה שאין על מי לסמוך בשעת משבר או מצוקה	תחושת אפליה	אמון כללי	ממוצע(1)
2002	100.0	100.0	-	100.0	100.0	-	-
2003	98.9	96.3	100.0	97.8	113.2	-	-
2004	99.0	107.2	-	100.8	113.3	-	-
2005	99.5	105.7	-	103.6	116.0	-	-
2006	100.6	108.6	-	106.1	121.4	-	-
2007	102.8	111.4	99.8	105.0	137.7	-	-
2008	104.2	117.4	-	111.5	130.9	-	-
2009	104.3	115.9	-	108.8	140.4	-	-
2010	107.1	115.5	113.2	130.2	175.3	-	-
2011	106.6	108.4	-	124.7	142.8	-	-
2012	104.5	101.3	-	121.0	136.5	-	-
2013	103.7	113.3	98.4	115.8	115.4	-	-
2014	105.4	112.9	-	126.2	176.9	-	-
2015	107.0	107.1	101.8	139.9	184.3	-	-
2016	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2017	100.3	98.2	98.5	107.9	104.3	103.8	101.2
2018	100.7	104.4	100.6	111.6	110.6	100.8	103.3
2019	100.6	102.0	103.6	117.9	105.8	100.8	104.4
2020	102.3	97.1	106.5	120.9	119.7	96.5	107.3
2021	101.1	105.3	101.7	110.0	110.6	95.4	104.4
2022	102.2	102.2	97.4	110.5	114.1	98.7	106.1

(1) שנת בסיס לחישוב הממוצע 2016=100.

לוח 20. רמת חיים חומרית – מדדים נבחרים(1)

הכנסה ריאלית לאומית פנויה לנפש	חוב ממשלתי כאחוז מהתמ"ג	חוב משקי בית כאחוז מהתמ"ג	שביעות רצון מהמצב הכלכלי	הכנסה כספית נטו לנפש סטנדרטית(2)	הכנסה כספית לנפש סטנדרטית(2)	
100.0	100.0	100.0	100.0	-	-	2002
98.3	97.4	105.7	98.6	-	-	2003
100.2	98.9	102.8	98.3	-	-	2004
103.5	102.4	93.8	103.3	-	-	2005
107.7	112.7	97.5	108.9	-	-	2006
110.7	124.5	95.9	109.9	-	-	2007
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	2008
100.8	96.4	101.3	102.9	99.8	97.3	2009
104.3	101.3	103.5	110.5	103.1	100.7	2010
106.9	103.9	101.3	108.5	101.7	98.1	2011
106.8	103.8	105.2	101.6	112.3	110.5	2012
110.1	104.7	106.4	96.4	110.2	118.6	2013
114.0	106.3	104.1	104.7	114.7	122.9	2014
116.2	109.9	101.8	107.7	117.9	126.7	2015
119.6	113.0	101.8	108.9	118.3	127.4	2016
121.6	117.2	102.1	113.5	123.9	134.4	2017
123.4	116.4	101.3	115.5	130.4	142.0	2018
126.3	117.9	99.8	114.0	100.0	100.0	2019
122.1	97.8	95.2	119.9	100.7	93.4	2020
131.2	102.8	94.8	121.7	101.9	98.3	2021
137.6	115.8	-	114.8	-	-	2022

(1) שנת בסיס 2008=100 משותפת.

(2) שנת בסיס 2019=100. בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

לוח 21. רמת חיים חומרית – מדדים נבחרים(1)

צריכה אינדיוידואלית למעשה לנפש	עושר פיננסי של משקי בית	מדד ג'יני לאי-שוויון בהכנסות נטו לנפש סטנדרטית(2)
2002	100.0	-
2003	98.1	-
2004	100.7	-
2005	102.0	-
2006	104.7	-
2007	109.8	-
2008	100.0	100.0
2009	99.9	99.5
2010	102.5	98.7
2011	104.7	98.4
2012	105.7	100.0
2013	107.4	103.1
2014	109.3	101.6
2015	111.0	103.1
2016	115.3	107.2
2017	117.3	108.0
2018	119.4	106.7
2019	121.6	100.0
2020	113.3	101.1
2021	122.9	98.3
2022	128.0	-

(1) שנת בסיס 2008=100 משותפת.

(2) שנת בסיס 2019=100. בשנת 2019 קיים שבר בסדרה בשל שינוי בהגדרה.

לוח 22. מדד שיעור העוסקים בפעילות התנדבותית

שיעור העוסקים בפעילות התנדבותית		שביעות רצון מהאיזון בין העבודה לתחומי חיים אחרים
2002	100.0	-
2003	108.2	-
2004	106.5	-
2005	95.3	-
2006	99.2	-
2007	97.4	-
2008	99.0	-
2009	112.9	-
2010	124.7	-
2011	129.7	-
2012	138.0	-
2013	137.0	-
2014	159.0	-
2015	142.5	-
2016	139.7	100.0
2017	142.5	102.7
2018	141.8	104.5
2019	159.7	105.5
2020	144.5	118.2
2021	145.9	108.8
2022	150.7	110.3

לוח 23. מדדי טכנולוגיות המידע – מועסקים בתחום ה-ICT

ממוצע	מועסקים ב-ICT בענף השירותים	מועסקים ב-ICT בענף התעשייה	מועסקים בתחום ה-ICT	
100.0	100.0	100.0	100.0	2012
104.1	105.5	102.0	104.7	2013
107.7	110.6	103.3	109.1	2014
110.5	114.5	104.5	112.4	2015
113.8	117.5	108.3	115.5	2016
115.2	119.4	108.9	117.2	2017
121.1	128.4	110.2	124.5	2018
124.1	145.0	93.2	133.9	2019
130.0	156.3	91.4	142.4	2020
138.7	165.3	99.5	151.2	2021
151.0	193.2	89.0	170.9	2022

Copyright © 2023 The State of Israel

ISSN 2521-0661

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
Central Bureau of Statistics
دائرة الإحصاء المركزية

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Well-being, Sustainability, and National Resilience Indicators 2022

PUBLICATION No. 1912
www.cbs.gov.il

Jerusalem, December 2023